

!

!

!

FG IP MP HKŢ !

sau

Molitifelnic

Transliterare, diortosire, alcătuire
după edițiile de la 1834 și 1896 de
Monahul Teodosie Neghiniță

Tu ești Preot în véc după rândueła lui Melchisedec.

(Psalm 109, Stih 4).

ΕΦΧΟΛΟΓΙΪ

САЪ

ΜΟΛΙΤΦΕΛΝΙΚ

maï îndpentat

Μι τιντρίт кѡ κελαιαλα ми еирѡиѡга Нреа Сѡиѡѡі Са.ле
Πρiпте.ѡі Архiеиекон ми Мiтpопo.иit а.л ѡиpоv.лaxiеі

М. М. НИФОН.

În cea din noş infiinţats Tinorografie a ca.

Въкопечі 1854.

ДИРЕКТОР I. ПЕНЕКС.

ÎNTRU MĂRIREA LUI DUMNEDEU CELUI ÎN TREIME LĂUDAT

EVHOLOGIU

BOGAT

COPRINDETOR DE MAI MULTE RÂNDUELI

ȘI

Rugăciuni trebuitoare Creștinilor la deosebite împrejurări din viață.

TIPĂRIT

ÎN DILELE PREA ÎNALȚATULUI NOSTRU DOMN

CAROL I

REGELE ROMÂNIEI

*Cu autorizarea și bine-cuvântarea Sf. Sinod al S-tei Biserici
Autocefale Ortodoxe Române.*

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „CĂRȚILOR BISERICESCI”

1896.

NIFON

cu mila lui Dumnezeu smeritul Arhiepiscop
și Mitropolit al Ungrovlahii ș. c. l.

Preacuvioșilor Arhimandriți, Preacucernicilor Protopopi și
Cucernicilor Preoți!

Milă, pace, sănătate și mântuire sufletească de la Dumnezeu vă rugăm.

Preabunul Dumnezeu scoțând din sânul neființei pre toate ființele cele văzute și nevăzute, a făcut și a așezat în mijlocul lor ființa cea mai desăvârșită, cea mai apropiată de îngeri și întocmai după chipul și asemănarea Sa, această ființă este omul, căruia I-a dat spre mângâiere muierea, care prin numele ei de Eva, însemnează viața, căci prin legătura vieții ce ține și se mișcă acest lanț nemărginit al făpturilor scăpate din mâna celui Atotputernic; el fu așezat în raiul desfătării și spre încercare despre întreținerea minții sale și supunerea sa către Dumnezeu; i se dăde o poruncă pre care pozindu-o să fie fără de moarte, iar călcându-o să nască păcatul și apoi prin păcat suferința, moartea, și relele apăsătoare de suflet. Două căi dar se deschiseră înaintea omului odată cu venirea sa în lume, calea binelui și calea răului. Amețit de patimă, omul apucă calea răului, Dumnezeu îi arată greșeala, dar îndată îi arată și nemărginita Sa milostivire, și pe rana păcatelor lui, și balsamul unei vindecări slabe, pentru ca cu încetul și treptat să ajungă la tămăduirea cea mare și de viață dătătoare, printr-o lege pusă hotar greșealelor sale și printr-alta îl cheamă iarăși la viața cerească. Astfel fu legea veche cu tăierea împrejur, mielului, punerea mâinilor înainte, trecerea mării roșii, curățeniile, ungerea cu untul de lemn al preoției și al împărăției, asemenea apoi fu legea cea nouă pre care ca s-o statornicească, a coborât din cer pre Fiul Său care luă chipul nostru, și ca să stingă păcatul suferii și chiar moartea pre Cruce, învie și se sui la ceriu, lăsând în mijlocul nostru, puterea darului Duhului Sfânt spre vindecarea tuturor boalelor sufletelor noastre, poruncind a spăla păcatul strămoșesc prin apa sfântului Botez, a ne însemna cu darul Duhului Sfânt prin ungerea Mirului, a ne uni cu Dânsul prin Sfânta Cuminecătură, a propovădui Evanghelia Sa prin darul Preoției, a ne ușura de păcate prin Mărturisirea unuia către altul, a înmulți neamul omenesc prin Nunta cea după lege, și în sfârșit a ne vindeca izvorul a oricării boale trupești prin rugăciunea Maslului.

Aceste doctorii de vindecare, ale păcatelor noastre, ni le-a întocmit El însuși prin Cuvântul Său întrupat din Fecioara Maria, iar altele câte au urmat după acestea pentru folosul sufletelor noastre, s-au întocmit de Sfinții săi Apostoli, și de urmașii acelor Sfinții Părinți, carii au mai așezat încă pe lângă acestea și alte orânduiri precum sfințirea cea

mare și cea mică a apei, slujbele îngropării și alte sfinte rugăciuni ce se lucrează spre toată sfințenia cu darul dumnezeiesc prin mijlocul Arhierelui sau al Preotului, pentru care credem că oricare s-a împărtășit aceștii sfințenii s-a făcut moștean vieții cei veșnice. Deci văzând smerenia noastră că aceste de mai sus arătate slujbe și rugăciuni, coprinse într-această carte numită Efhologhion sau Molitfelnic, care însemnează carte de rugăciuni, este trebuincioasă fiecăruia preot, și după științele ce am luat, încredințându-ne că cele tipărite până acum s-au împușinat, ne-am îndemnat a o mai îndrepta și a o tipări din nou într-al patrulea an al arhipăstoriei noastre. Drept aceia vă poftim să o primiți cu dragoste; și vă sfătuim, ca și cei de mai naintea noastră frați preoți, ca la lucrarea și săvârșirea acestor slujbe, să fiți cu mare luare aminte, citind rugăciunile rar și cu înțelegere fără să vă grăbiți, urmând întocmai Sfintelor Canoane ca să nu cădeți în osândă, pentru că treapta preoției este mare și cu deosebită datorie, precum zice Sfântul Maxim, că preotul se cade să fie sfânt cu sufletul și cu trupul, și ca un stâlp de foc să lumineze Biserica curat, ca razele soarelui, ca să nu-l lase pustiu Duhul Sfânt; către acestea să fie bine credincios, drept învățator, smerit, să nu fie bețiv și bârfitor, să nu ție mânie, nici să fie iubitor de argint, ci milostiv, primitor de străini, cu dragoste către toți, să nu blesteme, să nu mintă, să nu glumească, să nu răză peste măsură, să nu grăească cuvinte deșarte, ci totdeauna pe cele de folos din Sfânta Scriptură; să nu fie iubitor de lăcomie și de desfătări, să nu răspundă cu mânie, ci către toți să se poarte cu smerenie, pe cel ce l-a ocărât pre el să-i erte din toată inima, mai nainte de apunea soarelui, să cerceteze cz blândețe pre cei păcătoși și slabi, și altele asemenea este dator spre a le păzi cu multă nevoință, având grijă și privighere a pururea pentru norod, ca să nu se primejduiască vre-un suflet dintr-a lui lenevire pentru că va da seama la înfricoșata judecată, unde din mâna sa se va cere sufletul cel pierdut, fiind că de al lui grumaz este legat. Să roage milostivul Dumnezeu pentru apărarea, mântuirea și fericirea țării și a poporului ei precum și pentru smerenia noastră, și pentru toți dreptii săi creștini, căci așa urmând vor lua plata ostanelilor în ziua venirii cea a doua a Domnului nostru Iisus Hristos, a cărui milă și daru să vă întărească pre toți a săvârși toate după a Sa plăcere, Amin.

NIFON

Arhiepiscop și Mitropolit al Ungrovlahii

RÂNDUIALA SFÎNȚIRII APEI
și
RUGĂCIUNILE CE SE CITESC ÎN ZIUA I-a
LA FEMEIA LĂUZĂ

Îndată ce femeia naște pruncul, moașa aducând apă într-un vas, pregătită spre sfințire, Preotul o sfințește, începând așa:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., **și după** Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...

Apoi aceste Tropare, glasul al 6-lea:

Miluieste-ne pre noi Doamne, miluieste-ne pre noi, că nepricipându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii, robii Tăi, miluieste-ne pre noi.

Mărire...

Doamne miluieste-ne pre noi, că întru Tine am nădăjduit, nu Te mânia pre noi foarte, nici pomenii fărădelegile noastre, ci caută și acum, ca un Milostiv, și ne mântuiește pre noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru, și noi suntem poporul Tău, toți lucrurile mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule Cel cu nume mare, Care faci minuni fără de număr, vino, Stăpâne, către robii Tăi cei ce Ție se roagă, și prin trimiterea Sfântului Tău Duh, și sfințește apa aceasta, **(de trei ori)**. Și o arată pre ea cu puterea Duhului Sfânt, ca să fie robilor Tăi, celor ce vor gusta dintr-înșea, sau o vor lua, sau se vor stropi, întru schimbarea chinurilor, întru iertarea păcatelor, întru depărtarea tuturor răutăților, spre tărie, vindecare, și stropirea caselor. Că s-a binecuvântat și s-a preamărit preacinstitul, și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Apoi Troparul zilei, sau al Sfântului de rând, ori acestea:

Tropar glasul al 4-lea:

Nașterea Ta Hristoase Dumnezeu nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței, că întru dânsa cei ce slujeau stelelor, de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pre Tine, Răsăritul Cel de sus, Doamne mărire, Ție.

Mărire... și acum... Condac glasul al 3-lea:

Fecioara astăzi pre Cel mai presus de ființă naște, și pământul peșteră Celui neapropiat aduce; Îngerii cu păstorii doxologesc, și magii cu steaua călătoresc; că pentru noi s-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu Cel mai înainte de veci.

Domnului să ne rugăm

Stăpâne, Doamne Atotțiitorule, Cea ce vindeci toată neputința și toată durerea, însuți vindecă și pre roaba aceasta (**N**), ce a născut astăzi, și o ridică din patul, în care zace; pentru că, după cuvântul Profetului David, întru fărădelegi suntem zămisliți, și întinați toți înaintea Ta. Păzește-o pre ea, și pre pruncul ce l-a născut. Acoperă-o pre ea sub acoperământul aripilor Tale, din ziua de astăzi până la sfârșitul ei cel din urmă. Cu rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu, și ale tuturor Sfinților Tăi; că binecuvântat ești vecii vecilor, Amin.

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne Dumnezeu nostru, Cea ce Te-ai născut din Preacurata, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria și ca un prunc în iesle Te-ai pus, și ca un nou născut Te-ai arătat; Însuți și pre roaba Ta aceasta, ce a născut astăzi pre acest prunc, miluiește-o, și-i iartă ei păcatele cele de voie și cele fără de voie, și o păzește pre ea de toată tirania diavolului, și pre pruncul, ce s-a născut dintr-însa, ferește-l de toată fermecătura, de toată răutatea, de tot viforul protivnicului, de duhurile viclene, cele din zi și cele din noapte. Păzește-o pre aceasta sub mâna Ta cea puternică, și-i dă ei în curând sculare și de întinăciune o curățește, și-i vindecă durerile, dăruindu-i sănătate, bună virtute sufletului și trupului, și o acoperă cu Îngeri luminați și strălucitori și o apără de toată asuprirea duhurilor celor

nevăzute. Așa Doamne, de neputință și de slăbiciune, de râvnire și de pizmă și de deochi apără-o pre ea și pre pruncul aceasta după mare mila Ta; curățește-o de întinăciunea trupească, și o scapă de tot felul de dureri ale pântecelui, ce vin asupra ei și o scoală prin grabnica Ta milă spre îndreptarea smeritului ei trup; iar pre pruncul, care s-a născut dintr-însa, învrednicește-l să se închine acestei biserici pământești care o ai pregătit, ca să se preamărească numele Tău Cel Sfânt. Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, împreună și Tatălui și Duhului Tău cel Sfânt, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Carele ai binevoit a Te pogori din cer și a Te naște din Sfânta de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, pentru mântuirea noastră a păcătoșilor; Tu Cela ce știi neputința firii omenești, iartă pre roaba Ta aceasta (N), care a născut astăzi, după mulțimea îndurărilor Tale; că Tu ai zis Doamne: Creșteți și vă înmulțiți, umpleți pământul, și-l stăpâniți pre dânsul. Pentru aceasta și noi robii Tăi ne rugăm, și îndrăznind la iubirea de oameni cea îndurătoare, cu frică chemăm numele cel Sfânt al Împărăției Tale; caută din cer și vezi neputința noastră a osândiților, și iartă pre roaba Ta aceasta (N), și toată casa, în care s-a născut pruncul aceasta; iartă și pre cei ce s-au atins de dânsa, și pre toți, care se află aici, ca un Dumnezeu bun și de oameni Iubitor; că singur ai putere a ierta păcatele; cu rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor Sfinților Tăi, Amin.

Apoi rugăciunea moașei care ridică pruncul

Domnului să ne rugăm

Doamne Iisuse Hristoase, care Te-ai născut din Tatăl mai înainte de veci fără mamă, și în zilele cele de apoi trimis ai fost de la Tatăl, născându-Te pre pământ din Maica, cea neispită de nuntă; Cela ce ai primit daruri de la filozofi, și cântare de mărire de la păstori, cântări de la Îngeri, înfășare cu scutece de la moașă, și punerea în ieslea dobitoacelor; viind cu luminarea Ta, binecuvintează pre roaba Ta aceasta (N), care a apucat pruncul, și o curățește pre ea, ceea ce vine la Biserica Ta, spre curățire. Că Tu ești Dumnezeu nostru, și

Ție mărire înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început, și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune pentru celelalte femei, ce stau întru ajutor

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Carele despre vietățile cele din vasul cel ca o masă de pânză, lui Petru Apostolul și căpitenia ai zis: cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu le spurca. Și toate cele spurcate și necurate, ca și curate să se aibă ai poruncit; Însuși binecuvintează și sfințește pre aceste roabe ale Tale, care au ajutat nașterii roabei Tale (N), și le învrednicește pre dânsule a intra neîntinate în Sfântă Biserica Ta, și a lua dumnezeieștile și curatele și de viață făcătoarele Taine și a se învrednici de cereasca Ta împărăție. Și Ție mărire să înălțăm Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și vecii vecilor, Amin.

După aceea Preotul face obișnuitul apolis, zicând:

Mărire Ție Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră mărire Ție. Mărire..., Și acum..., Doamne miluiește (de trei ori); Doamne binecuvintează.

Cela ce în peșteră S-a născut și în iesle S-a culcat pentru a noastră mântuire, Hristos Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pre noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și stropește Preotul casa în chipul crucii, însemnând și pre prunc, la frunte pentru minte, la gură pentru cuvânt și suflare, iar la inimă pentru putere, întru care avem noi viețuirea, zicând: Măinile Domnului te-au făcut și te-au zidit. Aceasta se face, ca să se păzească pruncul până va primi și Sfântul Botez.

RUGĂCIUNEA LA ÎNSEMNAREA PRUNCULUI când i se și pune numele a opta zi, după, nașterea lui

Se cade a ști, că a opta zi după naștere, se aduce de moașă pruncul la Biserică, și stă înaintea ușilor Bisericii, iar Preotul face început zicând: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., și după Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...

Apoi Troparul zilei sau al Sfântului al căruia este hramul și Preotul însemnează fruntea, gura, și pieptul pruncului, binecuvântându-l cu mâna, apoi zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Ție ne rugăm și pre Tine Te chemăm; să se însemneze lumina feței Tale peste robul Tău aceasta (**aici îi pune numele**) și să se însemneze crucea Unuia-Născut Fiului Tău, în inima și în cugetele lui, ca să fugă de deșertăciunea lumii și de toată vicleana amăgire a vrăjmașului, și să urmeze poruncilor Tale; și dă, Doamne, ca numele Tău cel Sfânt, să rămână netăgăduit într-însul când se va uni în timpul cuvenit cu Biserica Ta, cea Sfântă, făcându-se desăvârșit prin înfricoșatele Taine ale Hristosului Tău; ca după poruncile Tale viețuind și păzind pecetea nestrictată, să câștige fericirea celor aleși întru Împărăția Ta; cu harul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu care binecuvântat ești, cu Preasfântul și bunul, și deviață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi luând Preotul pruncul în mâini, stă înaintea ușilor Bisericii sau înaintea icoanei Maicii Domnului și face chipul Crucii, zicând:

Troparul, glasul I-iu

Bucură-te cea plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că din Tine a răsărit Soarele dreptății Hristos, Dumnezeu nostru, luminând pre cei din întuneric. Veselește-te și tu bătrânule drepte, ceta ce ai primit în brațe pre Mântuitorul sufletelor noastre, Ceta ce ne-a dăruit nouă și învierea.

Condac, glasul I-iu

Ceta ce ai sfințit pântecetele Fecioarei cu nașterea Ta, și ai binecuvântat mâinile lui Simeon, precum se cădea,

întâmpinând și acum mântuiește-ne pre noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea în războaie, și întărește pre poporul nostru, pre care L-ai iubit, Unule Iubitorule de oameni.

Apoi se face știutul apolis.

Cade-se a ști, că, de se va întâmpla, ca pruncul născut să fie slab, așa că nu sugere, ci trage de moarte, nu trebuie a aștepta, cum zic unii a șasea sau a opta zi, spre a-l boteza, ci în ora în care s-a născut, spălându-l, îndată să-l și boteze, spre a nu muri neluminat; căci dacă femeile îngreuiate de cinci luni, de se va întâmpla din vreo lovitură să-l piardă, cad după legi și canoane sub osânda de ucidere, cu cât mai vărtos trebuie a se păzi de crimă, ca cel născut să nu moară nebotezat.

RUGĂCIUNEA CÂND FEMEIA PIERDE PRUNCUL

Preotul face început zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...

Apoi Troparul zilei și această rugăciune:

Domnului să ne rugăm

Stăpâne, Doamne Dumnezeul nostru, care Te-ai născut din Sfânta de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, și în iesle, ca un prunc, Te-ai pus; Însuți pre roaba Ta aceasta (**N**), care prin păcate astăzi a căzut în ucidere, cu voie sau fără de voie, și a lepădat pre cel zămislit într-însa, miluiește-o după mare mila Ta, și iartă ei păcatele cele de voie, și cele fără de voie; și o ferește de toate uneltirile diavolului, și curățește-i întinăciunea, vindecă-i durerile, sănătate, și bună virtute trupului și sufletului dăruiește-i, Iubitorule de oameni, și cu Înger luminat păzește-o de toată năvălirea nevăzuților demoni; așa Doamne, scapă-o de neputință și de slăbiciune, și o curățește de toată spurcăciunea trupului, și de tot felul de dureri ale pântecelui, ce vin asupra ei; și prin mila Ta cea multă, scoală-o pre ea, întărindu-i umilitul ei trup, și o ridică din patul, în care zace; că în păcate și în nelegiuiri ne-am

născut, și toți suntem necurați înaintea Ta Doamne, și cu frică strigăm și grăim : caută din cer și vezi neputința noastră a celor osândiți, și iartă pre roaba Ta aceasta (N), care a căzut în păcate de ucidere, cu voie sau fără de voie și a lepădat pre cel zămislit într-însa, și pre toți câți s-au aflat și s-au atins de dânsa iartă-i după mare mila Ta, și ca un Dumnezeu bun și de oameni iubitor, miluiește-i și-i iartă; că Tu singur ai putere a ierta păcatele și fărădelegile, pentru rugăciunile Preacuratei Tale Maici și ale tuturor Sfinților.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, împreună cu Părintele, și cu Preasfântul Tău Duh, acum și pururea, și în vecilor, Amin.

Apoi apolisul obișnuit.

CANOANELE SFINȚILOR APOSTOLI și ale SFINȚILOR PĂRINȚI, pentru SFÂNTUL BOTEZ

Canonul 47 al Sfinților Apostoli zice:

Oricare Episcop sau Preot va boteza a doua oară pre cela ce are botez adevărat, sau nu va boteza pre cel botezat de eretici, care nu botează în numele Sfintei Treimi, să se caterisească (**să i se ia darul**), ca unul ce-și bate joc de Crucea și de moartea Domnului, nefăcând deosebire între Preoți și popii mincinoși.

Asemenea poruncește și Canonul 48 al Sinodului de la Cartagina:

Canonul 49 al Sfinților Apostoli, poruncește a boteza în Tatăl, și în Fiul, și în Sfântul Duh, după cuvântul Domnului, iară nu în trei fără început, sau în trei Fii sau în trei Mângâietori; că unul este fără început, Tatăl, pentru că n-are începătură; și unul este Fiul, pentru nașterea cea negrăită; și unul mângâietorul, Duhul Sfânt, pentru purcederea din Cel nenăscut. Iară cei ce nu fac așa, fie Episcopi, fie preoți, să se caterisească.

Iar Canonul 50 al Sfinților Apostoli zice:

Episcopul sau Preotul, carele nu va face trei afundări ale tainei într-un botez, rostind la fiecare afundare câte un nume al Sfintei Treimi, ci va afunda pruncul numai odată spre închipuirea morții Domnului, cum făceau ereticii eunomieni, să se caterisească. Că Domnul n-a zis, să botezați în moartea Mea, ci mergând învățați toate neamurile, botezându-i pre ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Canonul al 7-lea al Sinodului al II-lea ecumenic:

Legiuiește cum trebuie a primi la ortodoxie pre cei ce se întorc dintre eretici. Așa împărțindu-i în două, a rânduit pre unii numai a-i unge cu Sfântul Mir, iară pre alții a-i boteza din nou. Deci: arianii, macedoniansii, savatiansii, novațiansii, ce se zic și cathari, aristerii, tetradiții și apolinariștii, ca unii ce se botează asemenea cu noi, nu se cade a fi rebotezați, ci după lepădarea (**anatematizarea**) în scris de erezia lor, se poruncește a-i unge cu Mir Sfânt la frunte, la ochi, la nări, la gură și la urechi, și însemnându-i, trebuie a zice: Pecetea darului Sfântului Duh, Amin. Iar eunomienii, ce se botează cu o singură afundare, montaniștii, ziși și frigi, și savelianii, ce învață că Tatăl, Fiul și Sfântul Duh sunt o singură persoană, precum și cei asemenea acestora, venind la Biserica Ortodoxă, trebuie a fi botezați din nou, ca niște adevărați păgâni; căci, sau de loc nu s-au botezat, sau s-au botezat, însă nu după regulile Bisericii Ortodoxe. Și Părinții Bisericești îi consideră, ca pre niște neluminați în credința creștină. De aceia în ziua întâia îi primim între creștini, a doua zi îi facem catehumeni, adică îi învățăm legea, a treia zi îi punem să jure, adică să se lepede de eresurile lor, și după ce le suflăm de trei ori în față și în urechi, atunci îi învățăm articolele credinței, și-i punem să umble mult timp la Biserică spre a asculta Sfânta Scriptură; și numai așa, convingându-ne de credința lor, îi botezăm.

Canonul 48 al Sinodului din Laodiceea zice:

Se cuvine, ca cei botezați să se ungă și cu cereasca Ungere (Sfântul mir); că aceasta fiind Sfințit prin rugăciuni și chemarea Sfântului Duh, sfințește și pre cei ce se ung cu el, și-i face părtași cereștii Împărății a lui Hristos, dacă nu-l vor șterge de la dânșii prin viață pângărită și fapte rele.

Canonul 6 al Sinodului din Neocezarea zice:

Femeile îngrecate, de vor vrea a se boteza, să nu fie oprite de la botez, dar să se boteze în urmă și pruncul, ce se va naște dintr-însele; căci pruncul nu comunică din botezul maicii sale, ca unul, ce mai înainte de naștere încă n-a primit voința binelui și a răului, și nici se poate ști ce dispoziție ar avea. De aceea trebuie a-l lumina prin botez.

Canonul 6 al lui Timotei Alexandrinul zice:

Femeia catehumenă (încă nebotezată) de se va întâmpla să aibă la lună în ziua, în care voiește a se boteza, să nu se boteze ci să se amâne pre altă zi.

Canonul 1 tot al aceluiași zice:

Pruncul sau bărbatul catehumen încă de va merge fără viclenie, când se face Liturghie, și se va cumineca cu dumnezeieștile daruri, fără să știe Preotul, că este catehumen, unul ca aceasta îndată să se boteze; că de Domnul s-a chemat.

Canonul 4 al Sfântului Chiril zice:

Unii dintre catehumeni, deși sunt îndepărtați și amânați, suferind pedeapsă pentru păcate, de se va întâmpla să fie aproape de moarte, să se boteze, ca nu, ieșind din cele lumești, să fie neîmpărtașiți cu harul luminării.

Canonul 2 al lui Timotei Alexandrinul zice:

Omul catehumen încă, de se îndrăcește, până nu se va curăți de diavolul cel necurat, să nu fie botezat; că nu este cuviincios, ca cela ce s-a dat pre sine spre locuire diavolului, prin aplecarea la fapte rele, să primească în sine lumina Sfântului Duh, mai înainte de ar fi scăpat deplin de spiritul cel rău și întunecat. Iar de i-ar sosi moartea, atunci trebuie a-l boteza, spre a nu ieși din viață lipsit și neîmpărtașit de harul dumnezeiesc.

Canonul 4 al aceluiași zice:

Dacă catehumenul nu s-ar supăra de demon, ci din cauză de boală rea și ar ieși din minți și din fire, cât nici să poată grăi, deoarece de bună voie făcându-se catehumen a arătat dorință a îmbrățișa credința, fără nici o îndoire, să se boteze.

Canonul 122 (116) al Sinodului din Cartagina zice:

Harul dat nouă prin botez, ne aduce nu numai iertarea de păcate, ci și putere de a nu mai păcătui, de nu, de voie prin lenevire, ne vom deda iarăși păcatelor. Iar pre cei ce n-ar cugeta așa, acest canon îi dă anatemei (vede-se și canoanele 123-127).

**RUGĂCIUNE LA FACEREA CATEHUMENULUI
SAU A CELUI CHEMAT LA BOTEZ**

Cela ce vrea să se facă catehumen, de va fi bărbat, să vie la Biserică iar de va fi prunc, să-l aducă cei ce vor a-i fi nași, și să stea cu dânsul înaintea ușilor bisericii; iar Preotul, stând în ușa bisericii, descinge de brâu sau de fașă pre cela ce are a se lumina. Apoi după ce-l va dezbrăca de haine, îl întoarce cu fața spre răsărit descins, cu capul gol, desculț, numai în cămașă, ținându-și mâinile în jos; iar de va fi prunc, cela ce are a se boteza, să-l țină nașa sau nașul, care trebuie să fie ortodox! După aceea Preotul suflă de trei ori, în chipul crucii asupra lui și-l însemnează de trei ori la frunte, gură și la piept, zicând la fiecare însemnare: **Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit. Apoi punând mâna pre capul lui, zice rugăciunea aceasta:**

Domnului să ne rugăm

În numele Tău Doamne, Dumnezeu adevărului, și al Unuia-Născut Fiului Tău, și al Sfântului Tău Duh, pun mâna mea pre robul Tău (N), carele s-a învrednicit a scăpa către numele Tău cel Sfânt, și a fi scutit sub acoperământul aripilor Tale; depărtează de la dânsul înșelăciunea cea veche, și-l umple pre el de credința, de nădejdea și de dragostea spre Tine, ca să cunoască, că Tu ești unul Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu, și Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, și Duhul Tău cel Sfânt; dă-i lui să umble în toate poruncile Tale și să păzească cele plăcute Ție; că de va face acestea omul, viu va fi într-însele; înscrie-l în cartea vieții Tale, și-l împreună cu turma moștenirii Tale; mărească-se într-însul numele Tău cel Sfânt, și al iubitului Tău Fiu, al Domnului nostru Iisus Hristos, și al Duhului Tău

cel făcător de viață ; să fie ochii Tăi de-a pururea căutând spre dânsul cu milă, și urechile Tale să asculte glasul rugăciunii lui; veselește-l în lucrurile mâinilor lui, și în tot neamul lui; ca să se mărturisească Ție, închinându-se și mărink numele Tău cel mare și preainalt, și să te laude pururea în toate zilele vieții lui. Că pre Tine Te laudă toate puterile cerești, și a Ta este mărirea a Tatălui și a Fiului, și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Domnului să ne rugăm

Ceartă-te pre tine, diavole, Domnul, Carele a venit în lume, și a petrecut între oameni, ca să surpe tirania ta, și să mântuiască pre oameni; Cela ce pre lemn a învins puterile cele protivnice, soarele întunecându-se, și pământul clătindu-se, mormintele deschizându-se, și trupurile Sfinților sculându-se; Carele a stricat cu moartea pre moarte, și a surpat pre Cela ce avea puterea morții, adică pre tine, diavole. Jură-te cu Dumnezeu, Carele a arătat lemnul vieții, și a rânduit Heruvim și armă de foc, ce se învârtea de-l păzea. Cutremură-te și pleacă; că cu Acela te conjur, Carele a umblat, ca pre uscat pre luciul mării, și a certat furia vânturilor; de a Căruia privire seacă adâncurile, iar amenințarea Lui topește munții. Acela și acum îți poruncește prin noi: Înfricoșează-te, ieși și te depărtează de la făptura aceasta, și să nu te întorci, nici să te ascunzi într-însa, să nu o întâlnești, nici să lucrezi asupra-i, nici noaptea sau ziua, nici în vre-o oră, ori în amiază-zi; ci pleacă în tartarul tău, până în ziua cea mare, gătită pentru judecată. Spăimântează-te de Dumnezeu Cela ce șade pre Heruvimi, și privește peste adâncuri, de Carele tremură Îngerii, arhanghelii, scaunele, domniile, începătoriile, stăpâniile, puterile, Heruvimii, cei cu ochi mulți și serafimii, cei cu câte șase aripi; de Carele se cutremură cerul și pământul, marea și toate câte sunt într-însele. Ieși și te depărtează de la acest însemnat de curând ales ostaș al lui Hristos, Dumnezeul nostru; că cu Acela te conjur, Carele umblă pre aripile vânturilor, și face pre Îngerii Săi duhuri și pre servitorii Săi pară de foc. Ieși și te depărtează de la făptura aceasta, cu toată puterea ta și cu toți Îngerii tăi. Că s-a preamărit numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Domnului să ne rugăm

Dumnezeul cel Sfânt, cel înfricoșat și prea mărit, Cea ce este în toate lucrurile și în puterea Sa neajuns și neurmat, Carele mai înainte ți-a rânduit ție diavole pedeapsa muncii de veci, acum prin noi servii Lui poruncește ție, și la întreagă puterea cea conlucrătoare cu tine, să te depărtezi de la noul însemnat cu numele Domnului nostru Iisus Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru. Conjuru-te dar a tot viclene, și necurate, spurcate și urâte, duhule străine, cu puterea lui Iisus Hristos, Carele are toată puterea în cer și pre pământ, Cea ce a zis demonului celui mut și surd: ieși din om și de acum să nu mai intri într-însul. Du-te, cunoaște-ți puterea ta cea deșartă, care nici peste porci n-a avut vre-o tărie. Adu-ți aminte de Cea ce ți-a poruncit după cererea ta să intri în turma porcilor. Cutremură-te de Dumnezeu, cu a Căruia poruncă pământul pre ape s-a întărit; de Cea ce a zidit cerul și a pus munților hotar și văilor măsură, de Cea ce a pus nisipul hotar mării și în apă mare cărare tare; de Cea ce se atinge de munți și fumegă; de Cea ce se îmbracă cu lumina ca și cu o haină; de Cea ce a întins cerul, ca o piele, de Cea ce a acoperit cu ape cele mai de deasupra ale lui; de Cea ce a întemeiat pământul pre tăria lui, și nu se va clăti în veacul veacului; de Cea ce cheamă apa mării și o revarsă peste fața a tot pământul; ieși și te depărtează de la acesta, ce se gătește către Sfânta Luminare, te jur cu patima cea mântuitoare, a Domnului nostru Iisus Hristos, și cu neprețuitul Lui Trup și Sânge, și cu venirea Lui cea înfricoșată; că va veni și nu va întârzia, să judece tot pământul, și pre tine și pre toată puterea cea conlucrătoare cu tine, spre a te munci în gheena focului, aruncându-te în întunericul cel mai din afară, unde viermele nu doarme, și focul nu se stinge. Că puterea este a lui Hristos Dumnezeu nostru, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Domnului să ne rugăm

Doamne Savaot, Dumnezeu lui Israel, Cea ce vindeci toată neputința și toată boala, caută spre robul Tău aceasta (N), cearcă-l și-l cercetează, și alungă de la dânsul toate lucrările diavolului. Ceartă duhurile cele necurate și le depărtează, și curățește făptura mâinilor Tale, și lucrând cu

grabnică lucrarea Ta, strivește pre satana în curând sub picioarele lui, și-i dă biruință asupra lui și asupra duhurilor lui celor necurate; ca dobândind de la Tine milă, să se învrednicească Tainelor Tale celor nemuritoare și cerești, și Ție mărire să înalțe Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Domnului să ne rugăm

Cela ce ești Stăpân Doamne, Carele ai făcut pre om după chipul și asemănarea Ta, și i-ai dat lui puterea vieții de veci, și nu l-ai trecut cu vederea după ce a căzut în păcat, ci ai iconomisit prin înomenirea Hristosului Tău mântuire lumii; Însuși și pre făptura Ta aceasta, ce o ai răscumpărat din robia vrăjmașului, primește-o întru Împărăția Ta cea cerească, deschide-i ochii minții, ca să strălucească în el lumina Evangheliei Tale. Însoțește-i viața lui de Înger luminat, care să-l scape de toată bântuirea protivnicului, de întâmpinarea vicleanului, de demonul cel de amiază-zi și de năluciri rele.

Și suflă Preotul de trei ori asupra lui, în chipul Crucii și-l însemnează de trei ori la frunte, la gură, și la piept, zicând:

Gonește de la dânsul pre tot vicleanul și necuratul duh, ce se ascunde și se încuibază în inima lui: **(aceasta se zice de trei ori)** duhul înșelăciunii, duhul vicleniei, duhul slujirii idolești și a toată lăcomia, duhul minciunii și a toată necurătenia, ce se lucrează după învățatura diavolului, și-l fă pre dânsul oaie cuvântătoare a turmei celei sfinte a Hristosului Tău, membru cinstit Bisericii Tale, fiu și moștenitor al Împărăției Tale; ca, după poruncile Tale viețuind, păzind pecetea nestrictă și păstrând veștmântul neîntinat, să dobândească fericirea Sfinților întru Împărăția Ta.

Cu harul și cu îndurarea și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Carele împreună ești binecuvântat cu Preasfântul și Bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi, cela ce are a se boteza fiind descins și desculț, Preotul îl întoarce spre apus, și de este om în vârstă, își ridică mâinile în sus, iară Preotul îl întreabă de trei ori;

Întrebare: Te lezezi de satana? Și de toate lucrurile lui? Și de toți îngerii lui? Și de toată închinarea lui? Și de toată servirea lui?

Și răspunde catehumenul la fiecare întrebare, mă lepăd; iar de va fi prunc, sau de altă limbă, atunci în locul lui răspunde nașul zicând:

Răspuns: Mă lepăd (de trei ori).

Apoi iarăși întreabă Preotul pre catehumen: Te-ai lepădat de satana?

Iar catehumenul, sau nașul zice: M-am lepădat.

Și după ce-l va fi întrebat de trei ori, îi zice Preotul să zică: Și suflă și-l scuipe pre el.

Și făcându-se acestea, îl întoarce Preotul spre răsărit ținându-și catehumenul mâinile în jos. Iar Preotul îi zice de trei ori:

Te împreunezi cu Hristos?

Catehumenul sau nașul răspunde: Mă împreunez, (de trei ori).

Apoi iarăși Preotul îi zice: Te-ai împreunat cu Hristos?

Și răspunde: M-am împreunat.

Și Preotul zice: Și crezi lui?

Și răspunde: Cred Lui, ca Împăratului și Dumnezeu.

Și îndată să zică:

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele. Și într-unul Domnul, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Carele din Tatăl, S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Carele toate s-au făcut. Carele pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri, și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi sub Ponțiu Pilat și a pățimit, și s-a înmormântat. Și a înviat a treia zi după scripturi. Și S-a suit la ceruri, și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vie cu mărire, să judece viii și morții, a Căruia, Împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de-viață-făcătorul, Carele din Tatăl porcede, Cea ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit Carele a grăit prin Profeți. Întru

una, Sfântă, sobornicească și Apostolească Biserică. Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului, ce va să fie, Amin.

După sfârșirea Simbolului, Preotul întreabă de trei ori:

Te-ai împreunat cu Hristos?

Și răspunzând la fiecare catehumenul, ori nașul: M-am împreunat.

Deci întrebându-se de trei ori și zicându-se Simbolul Credinței (de trei ori):

Preotul iarăși întreabă de trei ori: Te-ai împreunat cu Hristos?

Și răspunde: M-am împreunat

Apoi Preotul zice: Și te închini lui?

Și se închină zicând:

Închinu-mă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Treimii Celei de o ființă și nedespărțită.

Apoi Preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Carele voiește, ca toți oamenii să se mântuiască, și la cunoștința adevărului să vină acum și în vecii vecilor, Amin.

Apoi rugăciunea:

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, cheamă pre robul Tău (N) către lumina Ta cea Sfântă, și-l învrednicește pre dânsul acestui dar mare al Sfântului Tău Botez; dezbracă-l pre el de învechitură, și-l reînnoiește în viața cea veșnică și-l umple de puterea Sfântului Duh, spre împreunarea Hristosului Tău; ca să nu mai fie de acum fiu trupului, ci fiu al Împărăției Tale. Cu bunăvoința și cu harul Unuia-Născut Fiul Tău, cu Carele binecuvântat ești, cu Preasfântul, Bunul, și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și în vecii vecilor, Amin.

RÂNDUIALA SFÂNTULUI BOTEZ

Intrând Preotul în Biserică, se îmbracă în veșminte albe, își pune mâneculele; și aprinzând lumânările și trei la colimvitră, ia cădelnița și vine la colimvitră tămâind împrejur; apoi dând cădelnița, se închină.

Diaconul zice: Binecuvintează stăpâne

Iară Preotul făcând semnul sfintei cruci cu Sfânta Evanghelie deasupra colimvitrei zice cu glasul sonor:

Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Corul: Amin

Diaconul: Cu pace Domnului să ne rugăm

Corul: Doamne miluiește

Pentru pacea de sus, și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, și pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântă Biserica aceasta, și pentru cei ce intră într-însa cu credință, cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru Arhiepiscopul nostru (N), și pentru cinstita preoție, și în Hristos Diaconie, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită ei darul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să vină spre apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii, Celei mai pre sus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței și a bunei credințe prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta apărătoare de toată

vătămarea vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca vrednic să fie Împărăției celei nestricăcioase acesta ce se botează într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru acesta ce vine acum la Sfânta luminare, și pentru mântuirea lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate el fiu luminii, și moștenitor veșnicilor bunătăți, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă el împreună sădit, și părtaș morții și învierii lui Hristos Dumnezeu nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru că să-și păzească el haina botezului și logodirea Duhului neîntinată și neprihănită, în ziua cea înfricoșată a lui Hristos Dumnezeu nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă lui apa aceasta baie de renaștere, spre iertarea păcatelor, și spre îmbrăcăminte de nestricăciune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se mântuiască el și noi de toată supărarea, urgia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pre noi Dumnezeule cu harul Tău.

Pre Preasfânta Curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenindu-o.

Pre noi înșine și unul pre altul, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Și zicând Diaconul acestea, Preotul citește rugăciunea aceasta în taină

Îndurate și milostive Dumnezeule, Ceta ce cerci inimile și rărunchii, și ascunsurile oamenilor singur le știi; că nu este lucru nearătat înaintea Ta, ci toate sunt goale, și descoperite înaintea ochilor Tăi; Carele știi ale mele, nu te scârbi de mine, nici îți întoarce fața Ta de la mine, ci treci păcatele mele în ora aceasta, Ceta ce treci cu vederea păcatele oamenilor spre pocăire, și mă spală de necurăția trupului și

de întinăciunea sufletului, și mă sfințește întreg, deplin, cu puterea Ta cea nevăzută, și cu dreapta cea duhovnicească; ca nu vestind altora mântuire, și dându-o cu credința cea năzuitoare la nespusa Ta iubire de oameni, însumi să mă aflu nevrednic, ca un rob păcatului; nu Stăpâne, Cela ce singur ești bun și iubitor de oameni, să nu mă întorc înfruntat și umilit; ci trimite mie putere de sus, și mă întărește spre săvârșirea acestei mari și cerești taine; și formează pre Hristosul Tău în cela ce are a se renaște prin mine păcătosul; și-l zidește pre temelia Apostolilor și a Profeților Tăi, și să nu-l surpi, ci sădește-l sădire a adevărului în Sfânta sobornicească și Apostolească Biserica Ta, și să nu-l smulgi; ca sporind el în buna credință, să se mărească printr-însul prea Sfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Nu trebuie a se zice tare nici Amin de la sfârșitul rugăciunii. Apoi citește rugăciunea aceasta cu glasul mare:

Mare ești Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale, și nici un cuvânt nu va ajunge spre lauda minunilor Tale! (**de trei ori**): Că Tu de bună voie toate producându-le din neființă în ființă, cu puterea Ta ții făptura, și cu pronia Ta guvernezi lumea. Că Tu din patru stihii ai întocmit făptura, cu patru anotimpuri ai încununat ciclul anului. De Tine se cutremură toate puterile înțelegătoare; pre Tine te laudă soarele; pre Tine te mărește luna; Ție se cuceresc stelele; pre Tine te ascultă lumina; de Tine se înfricoșează adâncurile, Ție servesc izvoarele; Tu ai întins cerul ca un cort; Tu ai întărit pământul pre ape; Tu ai țarmurit marea cu nisip; Tu spre suflare ai revărsat aerul. Puterile Îngerilor Ție servesc, și cetele Arhanghelilor Ție se închină. Heruvimii cei cu ochi mulți, și Serafimii cei cu câte șase aripi împrejur stând și zburând de frica măririi Tale celei neapropiate, se acoperă. Că Tu Dumnezeu fiind nedescris, neînceput și negrăit, venit-ai pre pământ, chip de serv luând, întru asemănare omenească făcându-Te; că n-ai suferit, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, a vedea neamul omenesc tiranisit de diavolul, ci ai venit și ne-ai mântuit pre noi; mărturisim harul, vestim mila, nu tănuim binefacerea Ta. Nașterile firii noastre le-ai slobozit, pânțelece Fecioarei l-ai Sfințit cu nașterea Ta; toată făptura Te laudă pre Tine Cela ce Te-ai

arătat. Că Tu, Dumnezeu nostru, pre pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai petrecut. Tu și curgerile Iordanului le-ai Sfințit, din cer trimițând Duhul Tău cel Sfânt, și capetele balaurilor ce se încuibaseră acolo le-ai strivit.

Aici afundând Preotul mâna în apă, face semnul crucii, zicând:

Tu Însuși dar Iubitorule de oameni, Împărate, vino și acum prin venirea Sfântului Tău Duh, și sfințește apa aceasta, **(de trei ori)**.

Și-i dă ei har de răscumpărare, binecuvântarea Iordanului; fă-o pre dânsa izvor de nestricăciune, dar de Sfințire, dezlegare de păcate, vindecare de boli, demonilor pierire, de puterile protivnice neatinsă, plină de puterea Îngerească; să fugă de la dânsa pizmașii făpturii Tale; că am chemat numele Tău, Doamne Cel minunat și mărit și înfricoșat celor protivnici.

Și făcând semnul crucii, suflă apa de trei ori și se roagă zicând:

Să se zdrobească sub semnul chipului crucii Tale toate, puterile cele protivnice **(de trei ori)**.

Să se depărteze de la noi toate nălucirile cele din aer și nevăzute, și să nu se ascundă în apa aceasta demon întunecos, rugămu-ne Ție Doamne, nici să se pogoare la cela ce se botează duh viclean, ce aduce întunecare gândirilor și turburare minții. Ci tu Stăpâne a toate, arată apa aceasta apă de răscumpărare, apă de Sfințire, de curățire trupului și sufletului, dezlegare legăturilor, iertare păcatelor, luminare sufletelor, baie de renaștere, înnoire duhului, har de înfiere, îmbrăcăminte de nestricăciune, izvor de viață; că tu ai zis, Doamne: spălați-vă și vă curățiți; ștergeți vicleniile din sufletele voastre. Tu ne-ai dăruit nouă renașterea cea de sus, prin apă și prin duh. Arată-te, Doamne, spre apa aceasta, și dă celui ce se botează într-însa prefacere: a se lepăda de omul cel vechi, stricat de poftetele înșelăciunii, și a se îmbrăca în cel nou, înnoit după chipul Creatorului său; ca fiind împreună sădit prin botez cu asemănarea morții Tale, să fie părtaș și învierii; și păzind darul Sfântului Tău Duh, și crescând depozitul harului, să ia răsplata chemării celei de sus, și să fie numărat cu cei întâi născuți înscriși în ceruri, întru Tine Dumnezeu și Domnul nostru Iisus Hristos. Că Ție

se cuvine mărirea, puterea, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui Tău Celui fără început, și Preasfântului bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați

Și suflă în vasul cu untdelemn de trei ori, și binecuvintează de trei ori untdelemn în vasul ținut de Diacon, care zice: Domnului să ne rugăm. **Iar Preotul zice rugăciunea aceasta:**

Stăpâne Doamne Dumnezeu părinților noștri, Carele, celor ce erau cu Noe în corabie, le-ai trimis porumbița având în gură ramura de măslin, semnul împăcării, și al mântuirii din potop, și ai preînchipuit prin acelea taina harului; și ai dăruit fructul măslinului spre plinirea Sfințelor Tale Taine; Carele pre cei de sub lege prin el i-ai umplut de Duh Sfânt, și pre cei de sub har îi îndeplinești; Însuți binecuvintează și untul de lemnul aceasta cu puterea, cu lucrarea, cu venirea Sfântului Tău Duh; ca să fie această ungere de nesticăciune, armă de dreptate, reînnoire sufletului și trupului, izgonire a toată lucrarea diavolească, spre scăpare de toate răutățile celor ce se ung cu credință, sau vor gusta dintr-însul spre mărirea Ta, și Unuia-Născut Fiului Tău, și a Preasfântului, bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Corul: Amin

Diaconul zice: Să luăm aminte

Iar Preotul cu poporul de față cântă împreună de trei ori: Aliluia; făcând trei cruci cu untul de lemn în apă. După aceea zice:

Binecuvântat este Dumnezeu Cela ce luminează și sfințește pre tot omul ce vine în lume, acum și pururea și în vecii vecilor.

Corul: Amin

Și se aduce cela ce are a se boteza; iar Preotul ia untul de lemn și face chipul crucii pre frunte, pre piept și pre spate; întâi la frunte zicând:

Se unge robul lui Dumnezeu (N) cu untul de lemn al bucuriei, în numele Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Și ungându-l la piept și la spate, zice:

Spre vindecarea sufletului și a trupului.

La urechi: Spre ascultarea credinței.

La picioare: Ca să umble în urmele Tale.

La mâini: Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit.

Și după ce-i va unge tot corpul, îl botează Preotul ținându-l drept spre răsărit, și zicând:

Botează-se robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui, Amin, și al Fiului, Amin, și al Sfântului Duh, Amin.

La fiecare numire afundându-l și scoțându-l din apă. Iar după botez își spală Preotul mâinile, cântând împreună cu poporul Psalmul 31.

Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile, și căroră s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui viclenie. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele strigând eu toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreuiat peste mine mâna Ta, întorsu-m-am spre chinuire, că s-a înfipt mie ghimpul. Fărădelegea mea am cunoscut, și păcatul meu n-am acoperit, zis-am mărturisi-voi asupra mea fărădelegea mea Domnului, și tu ai iertat păgânătatea inimii mele. Pentru aceasta se va ruga Ție tot cuviosul, în timp potrivit, în revărsări însă de ape multe, către dânsul nu se vor apropia. Tu ești scăparea mea de supărarea ce mă cuprinde bucuria mea scapă-mă de cela ce m-a înconjurat. Înțelepțite-voi și te voi îndrepta în calea aceasta în care vei merge. Aținti-voi spre Tine ochii mei. Nu fiți ca un cal și ca asinul, la care nu este pricepere; cu zăbală, și cu frâu vei strânge fălcile celor ce nu se apropie de Tine. Multe sunt bătăile păcătosului, iară pre cela ce nădăjduiește în Domnul mila îl va înconjura. Veseliți-vă în Domnul, și vă bucurați dreptilor, și cântați toți cei dreți cu inima.

Acest psalm se zice de trei ori, și îmbrăcându-l cu veșmintele zice:

Se îmbracă servul lui Dumnezeu (N) în haina dreptății, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh.

Și se cântă Troparul glasul al 8-lea:

Dă-mi mie veșmânt luminat Cela ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, mult milostive Hristoase Dumnezeul nostru.

După ce-l va îmbrăca, Preotul se roagă zicând rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, Izvorul bunătăților, Soarele dreptății, Carele, celor din întuneric le-ai strălucit lumina mântuirii, prin arătarea Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, și ne-a dăruit nouă nevrednicilor fericita curățire în Sfântul Botez, și dumnezeiască Sfințire în ungerea cea de viață făcătoare; Carele și acum ai binevoit a renaște pre servul Tău acest nou, luminat prin apă și prin duh, și i-ai dăruit iertarea păcatelor celor de voie și fără de voie; Însuți Stăpâne Îndurate, împăratul tuturor, dăruiește-i lui și pecetea darului Sfântului și atotputernicului și închinatului Tău Duh, și cuminecarea Sfântului Trup și a Scumpului Sânge al Hristosului Tău. Păzește-l pre dânsul întru sfințenia Ta. Întărește-l în Credința Ortodoxă, scapă-l de cel rău și de toate măiestriile lui, și păstrează sufletul lui întru frica Ta cea mântuitoare, în curăție și în dreptate; ca în tot lucrul și cuvântul bine plăcând Ție, să se facă fiu și moștean cereștii Tale Împărății.

Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeule Carele miluiești și mântuiești și Ție mărire înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și după rugăciune unge pre cel botezat cu Sfântul Mir, făcând chipul Crucii la frunte, la ochi, la nări, la gură, și la amândouă urechile, la piept la mâini, și la picioare zicând:

Pecetea darului Sfântului Duh, Amin.

Apoi Preotul cu nașul și cu pruncul ocolesc analogul de trei ori, cântând:

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat, Aliluia.

Prochimen glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea, și Mântuitorul meu de cine mă voi teme?

stih: Domnul este sprijinitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL

Din cartea cea către Romani a Sfântului Apostol Pavel citire: 6; 3-11

Fraților, câți în Hristos ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat. Ne-am înmormântat împreună cu El prin botez întru moarte; că precum Hristos s-a sculat din morți prin mărirea Tatălui, așa și noi întru înnoirea vieții să umblăm. Că de suntem împreună altoiți după asemănarea morții Lui apoi și învierii Lui vom fi părtași. Aceasta știind că omul nostru cel vechi împreună cu Dânsul s-a răstignit, ca trupul păcatului să se strice, pentru a nu mai servi noi păcatului. Căci Cela ce a murit, s-a îndreptat de păcat. Iară de am murit cu Hristos, credem că vom și învia cu dânsul. Știind că Hristos, Carele s-a sculat din morți, nu va mai muri; că moartea pre el nu-l mai stăpânește. Căci Cela ce a murit păcatului odată a murit; iar Cela ce viază, lui Dumnezeu viază. Așa și voi socotiți-vă morți a fi păcatului, și vii lui Dumnezeu, întru Iisus Hristos Domnul nostru.

Preotul: Pace ție cititorule

Corul: Și duhului tău. Aliluia (de trei ori)

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire: 28; 16-20

În timpul acela, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, în muntele unde le-a poruncit lor Iisus. Și văzându-L pre El s-au închinat Lui, iar unii s-au îndoit. Și apropiindu-se Iisus le-a grăit lor, zicând: Datu-Mi-sa toată puterea în cer și pre pământ. Deci mergând învățați toate neamurile, botezându-i pre ei în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, învățându-i să păzească toate câte am poruncit vouă; și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la

sfârșitul veacului, Amin.

Apoi ectenia și apolisul

Cade-se a ști că datina veche așa a fost, și este și acum pre la unele locuri: după ce citea Evanghelia îndată făcea apolis deplin, și ieșeau cu pruncul din Biserică; iar a opta zi după botez, iarăși aduceau pruncul la Biserică, și-i citea rugăciunile spălării cum arată: mai jos rânduiala. Acum însă pre la mai multe locuri se face așa: după citirea Apostolului și a Evangheliei, nu zic ecteniile, nici fac apolis, ci îndată zic: Domnului să ne rugăm, și citește rugăciunile de rând și cele ale spălării de a opta zi, și cele de tunderea părului, nefăcând alt început. După aceia, terminând toate, cum arată mai jos învățatura pentru aceste rugăciuni, zice ecteniile și face apolis deplin. Voi însă veți face cum veți crede că este mai bine, și cum vă este datina locului.

RUGĂCIUNILE SPĂLĂRII

În a opta zi iar aduc pruncul la Biserică spre a-l spăla și Preotul îl desfașă, zicând rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Cela ce ai dăruit robului Tău răscumpărare de păcate prin Sfântul Botez, și i-ai dat lui viața renașterii; Însuți, Stăpâne Doamne, binevoiește să strălucească pururea în inima lui lumina feței Tale; păstrează pavăza credinței nevătămată de dușmani, păzește în el neîntinată și nespurcată haina nesticăciunii, cu care s-a îmbrăcat; păstrând într-însul, cu harul Tău, nesticată pecetea cea duhovnicească, și fii milostiv acestuia și nouă după mulțimea îndurărilor Tale. Că s-a binecuvântat și s-a preamărit prea cinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne Dumnezeu nostru, Carele prin baie dai celor botezați strălucire cerească; Cela ce ai renăscut pre robul Tău acest nou luminat prin apă și prin duh, și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și celor fără de voie; pune peste dânsul mâna Ta cea puternică, și-l păzește

pre el cu puterea bunătații Tale, apară-i arvuna nefurată, și-l învrednicește pre el de viața cea veșnică, și spre bună plăcerea Ta. Că tu ești Sfințirea noastră, și Ție mărire înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor

Corul: Și duhului tău

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm

Corul: Ție Doamne

iar Preotul citește această rugăciune în taină:

Cela ce s-a îmbrăcat întru Tine, Hristoase Dumnezeuul nostru, Ție împreună cu noi și-a plecat capul său, pre carele păzește-l să rămână ostaș neînvins împotriva celor ce în deșert aduc dușmănie asupra lui și asupra noastră; și cu cununa Ta cea nestricăcioasă arată-ne pre toți învingători până la sfârșit.

Apoi zice cu glasul:

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început, și Preasfântului, bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi Preotul dezleagă brăul sau fașa pruncului, și unind capetele lor, le udă cu apă curată, și stropește pruncul zicând:

Îndreptatu-te-ai, luminatu-te-ai, Sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Apoi luând buretele udat cu apă șterge fața, capul, pieptul și celelalte membre ale pruncului, zicând:

Botezatu-te-ai, luminatu-te-ai, miruitu-te-ai, Sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

RUGĂCIUNEA LA TUNDEREA PĂRULUI

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Carele cu chipul Tău ai cinstit pre om, alcătuindu-l din suflet cuvântător și din trup încuviințat, ca trupul să servească sufletului celui cuvântător, și punându-i capul deasupra, ai așezat într-însul mai multe simțiri, ce nu se împiedică una pre alta, și ai acoperit capul cu peri, spre a nu se vătăma de schimbările aerului, și ai întocmit toate membrele lui spre trebuință, ca prin toate să-Ți mulțumească Ție Meșterului celui prea bun. Înсуți, Stăpâne, Cea ce, prin vasul cel ales al Tău, Apostolul Pavel, ne-ai poruncit nouă, ca toate să le facem spre mărirea Ta, pre robul Tău aceasta (**N**), carele a venit să facă începătură a-și tunde părul capului său, binecuvintează-l pre dânsul împreună și pre nașul lui, și le dă lor să cugete toate în legea Ta, și să facă cele bine plăcute Ție. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Capetele voastre Domnului să le plecați

Și Preotul zice rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeu nostru, Cea ce din plinirea botezului, prin bunătatea Ta ai Sfințit pre cei ce cred întru Tine, binecuvintează pre pruncul aceasta, și să se pogoare peste capul lui binecuvântarea Ta. Și precum ai binecuvântat prin profetul Samuil pre împăratul David, binecuvintează și capul robului Tău (**N**) prin mâna mea a păcătosului, luminându-l cu Duhul Tău Cel Sfânt; ca sporind cu creșterea și cu căruntețile bătrâneților, să-Ți înalțe Ție mărire, și să vadă cele bune ale Ierusalimului în toate zilele vieții sale. Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi îl tunde Preotul cruciș zicând:

Tunde-se robul lui Dumnezeu (**N**) în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și punând părul în colimvitră zice:

Miluieste-ne pre noi Dumnezeule după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru robul Tău (N) acest nou botezat, pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru robul Tău (**aici pomenește pre naș**), care au primit pre pruncul aceasta, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Că Îndurat și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Apoi: Mărire Ție Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ție. Mărire..., și acum..., Doamne miluieste (**de trei ori**). Binecuvintează, **și apolisul**.

Cela ce în Iordan de la Ioan a voit a se boteza pentru mântuirea noastră, Hristos adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile preacuratei maicii sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască, și să ne mântuiască pre noi ca un bun și de oameni iubitor.

Și îndată să împărtășești pre cel botezat cu Sfintele Taine, căci întâmplându-se a se săvârși din viață neîmpărtășit, greșești de moarte.

RÂNDUIALA SFÂNTULUI BOTEZ PRE SCURT

Cade-se a ști, că de va fi pruncul slab, cât să fie în primejdie de moarte, și nu este nădejde că va trăi până se va plini toată rânduiala botezului, cum s-a scris mai sus; la o așa întâmplare, Preote, lasă rânduiala cea lungă și fă cum aici te povățuiește, și începe așa:

Binecuvântată este Împărăția, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Apoi:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, făcătorule a toată făptura văzută și nevăzută; Cea ce ai făcut cerul și pământul, marea și toate cele dintr-însele; Cea ce ai adunat apele la un loc, ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit cu înfricoșat și prea mărit numele Tău; Cea ce ai ridicat apele mării mai presus de cer; Tu ai întemeiat pământul pre ape, Tu ai întărit cu puterea Ta marea, Tu ai strivit capetele balaurilor în ape, Tu înfricoșat ești și cine va sta Ție împotrivă? Caută Doamne spre făptura Ta aceasta și spre apa aceasta, și dă ei dar de răscumpărare, binecuvântarea Iordanului, fă-o pre dânsa izvor de nesticăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, demonilor pieire, de puterile cele protivnice neatinsă, plină de puterea Îngerească, ca să fugă de la dânsa pizmașii făpturii Tale; că am chemat, Doamne, numele Tău Cel minunat, și mărit și înfricoșat celor protivnici.

Și îndată toarnă untdelemn în apă; apoi botează zicând:

Botează-se robul lui Dumnezeu (N), și celelalte.

Apoi îmbrăcându-l îl unge cu Sfântul mir, zicând:

Pecetea darului, și celelalte.

Și după acestea ocolește cu dânsul analogul cântând:

Câți în Hristos v-ați botezat.

Și se face apolisul.

Cade-se a ști încă, că de, va fi pruncul slab, precum mai sus s-a zis, și nu se va întâmpla Preot; atunci ca să nu moară pruncul nebotezat, oricare bărbat, iar în lipsă, însăși moașa sau oricare altă femeie, luând apă, să-l boteze zicând:

Botează-se robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Iar de va trăi pruncul după acest botez, trebuie a fi adus la Preot, ca să-i plinească și miruirea, și celelalte.

RUGĂCIUNEA CE SE CITEȘTE DUPĂ PATRUZECI DE ZILE FEMEI CE A NĂSCUT

După plinirea a 40 de zile, iarăși se aduce pruncul la biserică, pentru ca să se înbisericească, și se aduce de maica sa, fiind curățită acum și spălată, de față fiind și nașul, ce la primit din botez. Iar Preotul face început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este Împărăția...

Apoi Troparul zilei, sau al Sfântului, ce se va întâmpla de rând, iar de vei vrea, zi cele de mai sus ale Întâmpinării.

După aceasta: Mărire... Și acum...

Doamne pentru rugăciunile tuturor Sfinților, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-o nouă, și ne miluiește pre noi, ca un îndurat.

Iar mama plecându-și capul împreună cu pruncul face Preotul semnul crucii pre el; apoi atingându-se de capul lui, zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care cu cuvântul Tău toată firea cea cuvântătoare și cea necuvântătoare o ai creat, și toate din neființă în ființă le-ai adus, Ție ne rugăm, și pre Tine te chemăm, pre roaba Ta (N), ce o ai mântuit cu voia Ta, curățește-o de tot păcatul și de toată spurcăciunea, ca, venind la biserica Ta cea Sfântă, să se învrednicească fără osândire a se împărtăși cu Sfintele Tale Taine.

Se cade a ști că de va fi murit pruncul, se citește rugăciunea numai până aici, apoi se zice ecfonisul acesta:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire

înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Iar de trăiește pruncul, atingându-te de capul lui, citești și aceasta până la sfârșit:

Și pre acest prunc, născut dintr-însa, binecuvintează-l, crește-l, sfințește-l, înțelepțește-l fă-l întreg la minte și bine priceput; că Tu l-ai produs pre aceasta, și i-ai arătat lui aceasta lumină simțită, ca să se învrednicească și de lumina cea înțelegătoare, la timpul, ce ai hotărât, și să se numere cu turma Ta cea Sfântă, prin Unul-Născut Fiul Tău, cu Carele binecuvântat ești, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor. Capetele noastre Domnului să le plecăm

Rugăciunea pentru maica pruncului:

Doamne Dumnezeul nostru, Carele ai venit în lume pentru mântuirea neamului omenesc vino și la roaba Ta aceasta (N), și o învrednicește pre ea pentru rugăciunile cinstitei preoții, a se adăposti în Sfânta sobornicească Biserica Ta, și a afla intrare în Biserica mării Tale; și o învrednicește pre dânsa a se cumineca cu cinstitul Trup, și Sânge al Hristosului Tău. Spală-o pre dânsa de întinăciunea trupului, și de necurăția sufletului, după plinirea acestor patruzeci de zile; ca învrednicindu-se a intra în Biserica Ta cea Sfântă, să preamărească împreună cu noi prea Sfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și de va fi murit pruncul, fă aici apolisul; iar de este viu, urmează toate pre rând, până în sfârșit.

Rugăciunea aceasta spre prunc

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, Carele în a patruzecia zi prunc Te-ai adus în templul legii de Maria, cea neispită de nuntă, Sfânta Ta Mamă, și ai fost ținut în brațele dreptului Simeon; Însuți Stăpâne Atotputernice, și pre acest prunc, ce s-a adus spre a se înfățișa Ție făcătorului tuturor,

binecuvintează-l și spre tot lucrul bun și bine plăcut Ție crește-l, depărtând de la dânsul toată puterea protivnică cu însemnarea crucii Tale; că tu Doamne ești Cella ce păzești pruncii, ca învrednicindu-se Sfântului Botez să dobândească partea aleșilor Împărăției Tale, fiind păzit cu noi, prin darul Sfintei, de o ființă și nedespărțitei Treimi. Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea împreună cu Părintele Tău Cel fără început, și cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor. Capetele voastre Domnului să le plecați

Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Carele prin profetul Tău, marele glăsuitor Isaia ai prevestit nouă întruparea din Fecioară a Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Carele în zilele cele de apoi cu bună voirea Ta și cu conlucrarea Sfântului Duh, pentru mântuirea noastră a muritorilor, a primit cu îndurarea cea nemăsurată, a se face prunc dintr-înșea și după cele scrise în legea Ta cea Sfântă, a voit a se aduce în templu după plinirea zilelor curățeniei, fiind adevărat legiutor, și în brațele dreptului Simeon a primit a fi ținut; preînchipuirea acestei taine la profetul mai sus zis arătat am cunoscut-o prin cărbunele din clește; a căreia urmare o avem și noi credincioșii în legea harului. Înșuți și acum Doamne, Cella ce păzești pruncii, binecuvintează pre pruncul aceasta și pre părinții și nașii lui, și-l învrednicește pre dânsul la timpul convenit și renașterii celei din apă și din Duh; numără-l pre dânsul cu turma Ta cea Sfântă a oilor celor cuvântătoare, care se numesc cu numele Hristosului Tău. Că tu ești Cella ce petreci întru cei de sus, și privești spre cei umiliți, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Apoi luând Preotul pruncul, face cu dânsul semnul crucii înaintea ușilor Bisericii, zicând:

Îmbisericească-se robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

După aceea îl introduce în Biserică zicând:

Intra-voi în casa Ta, închinamă-voi spre Biserica cea Sfântă a Ta.

Și venind în mijlocul Bisericii zice iarăși aceasta:

Îmbisericească-se robul lui Dumnezeu (N)

Apoi adaugă:

În mijlocul Bisericii Te voi lăuda.

După aceea îl aduce înaintea ușilor altarului zicând:

Îmbisericească-se robul lui Dumnezeu (N)

Și de va fi parte bărbătească îl introduce în Sfântul altar, și îl atinge de cele patru laturi ale sfintei Mese, iar de va fi parte femeiască numai până la ușile altarului zicând:

Acum slobozește pre robul Tău Stăpâne, după cuvântul Tău în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pre care ai gătit înaintea feței tuturor popoarelor; luminează spre descoperirea neamurilor, și mărire poporului Tău Israil.

După aceea pune pruncul dinaintea ușilor altarului, iar nașul sau mama pruncului închinându-se de trei ori îl ia și iese, iar Preotul face apolisul așa:

Cela ce a voit a se ține în brațele dreptului Simeon, pentru a noastră mântuire, Hristos adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei sale maici, și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască ca un bun și de oameni iubitor.

ÎNVĂȚĂTURĂ pentru Mărturisire

După Botez, care este începutul mântuirii tuturor credincioșilor, Mărturisirea este a doua curățire și ca al doilea Botez. Pentru aceea se cuvine, ca noi toți să ne pocăim, lumeni și monahi, clerici, preoți și arhieriei, și nici unul din noi să nu ne depărtăm de la aceasta, că toți am greșit și păcătuit, și Mântuitorul și Judecătorul vine pentru judecare; drept care și Apostolul zice: Să lepădăm dar lucrurile întunericului, și să ne îmbrăcăm în armele luminii. Și cum că tuturor este de trebuință Mărturisirea sau Pocăința, un alt Apostol întărește zicând: Mărturisiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul ca să vă vindecați.

Mărturisirea sau Pocăința stă în aceea, ca cineva în tot timpul să se umilească și să se numească păcătos, și cu inimă înfrântă și cu suflet umilit să alerge la mărturisire și căință; căci între oameni nimeni nu este curat de păcate.

Drept aceea se cade vouă, părinților duhovnici să nu vă leneviți în aceasta, nici să așteptați ca păcătoșii de sineși să se întoarcă la pocăință; ci mai ales voi să umblați, căutând și cercetând pre cel păcătos, și în tot chipul să-l atrageți, scoțându-l din deprinderile lui cele greșite și aducându-l către Dumnezeu.

Mărturisirea nu se cuvine a se face așa simplu și precum s-ar întâmpla, ci precum ne a arătat Mântuitorul, când a chemat pre Zaheu și pre păcătoasa: că unul cu umilință le-a spus toate și a făgăduit că-și îndreaptă purtările sale și a pune început de fapte bune și virtuose, iar cealaltă luând un vas de mir de mult preț, și stând dinapoia picioarelor Lui, că dinainte nu cuteza, cu lacrimi le uda, și cu părul său ștergându-le, le ungea cu mir plângând, pentru care și Hristos a zis ei: Iartă-se Ție păcatele Tale; iar lui Zaheu îl zise: Astăzi se făcu mântuire casei acesteia. Vezi dar cum pentru călduroasa și adevărata pocăință a lor, le-a dăruit și iertarea păcatelor și mântuirea. Iar celor ce nu părăsesc răutățile lor le zice: Depărtați-vă de la Mine cei ce lucrați fără de legea. Și celor ce defaimă pre Sfântul Duh, încă le zice: Nici cum nu, se va ierta defăimarea lor. Asemenea și cei ce nu poartă grijă, ca, după ce păcătuiesc, să se pocăiască, nu vor fi iertați, după cum mărturisește Evanghelistul Luca cap. 13, 5 zicând: De nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri; asemenea și celor ce nu se supun lui, Domnul le zice: Iată se lasă casa voastră pustie.

Pentru aceea se cuvine să ne pocăim cu inimă curată și cu umilință, iar nu cum zic unii (lucru de râs), că mâncând și bând se deschide inima spre mărturisire, și plini fiind de beție se încearcă a face cele ce sunt ale mărturisirii, lucrând în potriva acestei taine și în potriva celui ce zice: Luați aminte de voi, ca nu cumva să se

îngreueze inimile voastre cu mâncărurile și cu bețiile și fără veste să vie peste voi pieirea. Și cum oare va avea adevărata frângere de inimă unul ca aceasta? Sau cum se va umili, și cu ce luare aminte va face cele ale mărturisirii? Drept aceea, luați aminte, ca nici într-un chip să nu se facă aceasta, nici să primiți astfel de mărturisise.

Se cuvine ție, o duhovnice, să faci mărturisirea pentru marea datorie ce ai de a mântui sufletele și a te îngriji de mântuirea multora, iar nu pentru vreun câștig lumesc, care-ți va fi de mare daună. Asemenea, afară din canoanele Sfinților Părinți să nu îngreuezi nici să ușurezi pre cineva, ca să nu te faci pre sine-ți părtaș la păcate străine; căci Mărturisirea, cum am zis, este una din tainele cele mari ale Bisericii, și nimeni nu se poate socoti pre sine mai învățat, nici mai înțelept, și nici mai cu multă luare-aminte spre aceasta decât Sfinții Părinți.

Drept aceea, nimeni să nu se înșele pre sine și să creadă că ar putea fi mai iertător, de cât Sfinții Părinți, purtându-se ca un om fără grijă și păcătuind dimpreună cu cei ce fără nici o sfială cad în păcate. Și cine oare ar putea, sau ar cuteza, a se socoti mai îndurător decât Sfinții Părinți? Și de unde poate avea această autoritate? Întrucât dar pre aceștia îi defăimă și lucrează afară de canoane și deciziile lor, lucrul său nu poate fi de nici un folos și este fără valoare, ca abătut de la norma Sfințelor canoane. Deci toate să le faceți după canoane și deciziile Părinților, de voiți a moșteni în voi darul lor și iertarea păcatelor, care o dăm noi, să fie adevărată și credincioasă; iar de se va face într-alt chip, atunci iertarea sau hotărârea ce facem rămâne cu îndoială.

Motivele însă care pot îndemna pre duhovnic a ierta păcatele, ori a face oarecare ușurări peste canoanele Sfinților Părinți, sunt acestea:

Când cineva vine către dânsul și se arată cu căință călduroasă și plină de umilință pentru păcatele sale, cu adevărată mărturisire a greșalelor sale, cu adâncă și duioasă înfrângere a sufletului său, cu adevărată părăsire a faptelor lui celor rele, și cu inimă curată și îndepărtare de dânsule, încă și cu nefățarnică silință către faptele cele bune, însoțite de înfrânare și milostenie. Că acestea sunt lucruri bune, le mărturisesc și Sfinții Părinți. Deci pre unul ca aceasta să-l primești și cu dragoste să-l alinezi, și-i poți face încă și ceva ușurare din canoane spre folosul lui; iar într-alt chip nu.

Să știi încă și aceasta, o duhovnice, că tot scopul Bisericii este de a îndemna și a atrage pre toți către Dumnezeu cu dragostea învățăturii celei bune, fără a lăsa pre nimeni întristat; că Dumnezeu caută căință de la noi toți, pentru ca pre toți să ne mântuiască și nimeni să nu piară. La mărturisire să iei seama, duhovnice, ca să judeci cazul după priceperea și înțelegerea ce are fiecare; iar nu într-alt chip. Că de vei lua aminte, vei afla copii de 12 ani, care pot

să aibă minte mai multă decât bărbatul de 50 ani, și iarăși vei afla om de 25 ori 30 de ani, care poate să aibă minte sau pricepere mai puțină decât un copil de 15 ani. Ia seama dar, că Dumnezeu nu judecă după vârstă, ci după mintea și priceperea fiecăruia din noi, cum mai sus am zis.

Asemenea poruncim vouă, duhovnicilor, de oarece mulți dintre oameni, când se îmbolnăvesc, nu cheamă îndată pre duhovnic, ci numai când ar fi aproape de moarte; încât aflându-se în cea din urmă slăbiciune, mergând duhovnicul, pre cei mai mulți îi află fără grai, și așa rămânând nemărturisiți pier sufletește și trupește. De aceea, căutați a avea îngrijire de aceasta, și când se îmbolnăvește vreunul din poporeni voștri, să nu așteptați, nici să-l lăsați până la cea din urmă slăbiciune, spre a i se lega limba, ci să vă siliți de cu timp a-l îndrepta sufletește după învățătura sfintei noastre Biserici, întărindu-l în credință, și aducându-i aminte de nădejdea ce avem, să-l mărturisiți, să-l îndreptați și așa să-l împărtășiți cu Sfintele Taine, învățându-l a avea în mintea sa nădejdea vieții de veci. Iar de nu va vrea cineva să asculte de îndemnarea voastră, pre unul ca acela, ca pre un necredincios, la Biserică să nu-l înmormâtați. Asemenea, la Sfintele sărbători, în posturi, și mai ales în postul cel mare, după cum este știut, mulți din poporeni nu merg la Sfânta Biserică, ba unii dintr-înșii petrec tot postul cel mare fără nici o îngrijire de mântuirea sufletului lor, și tocmai aproape de Paști, când nu numai nu pot a se folosi, dar nici au auzit măcar bine canonul ce li se dă de duhovnic, atunci vin, și ca niște furi de cele Sfinte, se fac a se mărturisi și ei, rătăciții, amăgindu-se cu nădejdi mincinoase, ca cum ar fi curățiți de păcate, cu cutezare obraznică se apropie de cele Sfinte, și așa întinați se cuminecă cu Sfintele Taine.

Să învățați dar pre unii ca aceștia, ca în toate posturile, și sărbătorile, și mai ales în Postul cel Mare, în săptămâna cea dintâi și peste tot postul să meargă la Biserică, precum se cuvine creștinilor, și să aibă grijă ca toți să-și mărturisească păcatele până la săptămâna din urmă a Sfintelor patimi, curățindu-se prin pocăință, și gătindu-se de la mic până la mare, ca din timp să-și plinească canonul cel dat de părintele lor duhovnicesc, și nimeni să nu rămână nemărturisit până la această săptămână; căci atunci se cuvine ca toți să fie pregătiți, și nu tocmai atunci să se facă pregătirea, fiind acest lucru foarte necuviincios și afară de rânduiala sfintei noastre Biserici. Iar oricine nu va asculta, pre acela să-l arătați bisericii, ori să-l lăsați cu totul neîmpărtășit cu Sfintele Taine, până când nu se va întoarce și-și va recunoaște păcatul său.

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ
căt-re Preotul ce voiește a fi duhovnic,
cum să învețe fără sfială pre cei ce vin la dânsul

Cela ce voiește a lua asupra-și sarcina cea grea a duhovniciei, dator este a se face exemplu tuturor și model de înfrânare, de umilință și de lucrare a tot felul de fapte bune, rugându-se lui Dumnezeu în toată ora, ca să i se dea cuvânt de înțelegere și cunoștință, spre a putea îndrepta pre cei ce vin la dânsul. Și înainte de toate dator este a se îndeletnici în citirea dumnezeieștii Scripturi, adică a legii vechi și a celei noi. A ști pe de rost cele zece porunci și a le păzi cu dinadinsul. A ști asemenea Tainele și dogmele dreptei credințe. A posti el întâi miercurea și vinerea peste tot anul, după cum poruncesc dumnezeieștile canoane, conform faptelor bune, ce însuși are, să poată porunci și altora a le face. Căci de va fi el însuși neînvățat, neînfrânat și iubitor de desfătări, cum va putea învăța pre alții faptele cele bune? În adevăr, cine ar fi atât de nepriceput, în cât să asculte sfaturile duhovnicului, văzându-l fără rânduială în ale sale? Sau, cum poate învăța pre alții să nu se îmbete, fiind însuși bețiv? Sau cum poate fi ascultat, învățând și îndemnând pre alții a face fapte bune, când el însuși nu s-a încercat a le face? Însuși dumnezeiasca Scriptură zice: că mai de crezut este ceea ce se vede decât ceea ce se aude. Drept aceea ia aminte la tine, o duhovnice! ca să nu piară vre-o oaie pentru neîngrijirea ta, că din mâna ta se va cere. Că iarăși zice Scriptura: Blestemat tot cela ce face lucrul Domnului cu neîngrijire. Să nu te grăbești, ci pre rând, cum aici s-a însemnat, câte pre unul să-i întreb-i, nemirându-te de mărimea, sau mulțimea păcatelor, ce ți se vor spune, nici înficoșându-te, ca nu cumva să tai îndrăzneala celui ce se mărturisește, și să ascundă păcatele; ci cu fața blândă să-i zici, că ori în ce fel de păcate ar fi căzut, mărturisindu-le și părăsindu-se și canonul plinindu-și, Dumnezeu îl iartă. Însă să iei aminte, ca nu iarăși prea cu de-amănuntul iscodind întâmplările și lucrurile păcatelor, să le ațâți și în inima ta. Asemenea și marele Vasilie zice: Să nu te temi de om pentru dregătoria lui, ca nu cumva să dai pre Fiul lui Dumnezeu în mâinile celor nevrednici, nici să te rușinezi de vreunul din cei mai mari pre pământ. Ci chiar de ar fi împărat sau domn, de nu va fi vrednic, să nu cutezi a-l împărtăși cu Sfintele Taine; căci dumnezeieștile canoane poruncesc, ca toți cei nevrednici să nu se împărtășească; ba încă se socotesc ca niște păgâni; și de nu se vor întoarce, amar va fi și celor ce-i împărtășesc pre dânsii. Păzește-te dar, o duhovnice; eu am datorie să te învăț, și de nu vei asculta, tu vei vedea. Acestea, și altele ca acestea, să le iei în minte, și mai cu seamă să păzești nemișcat toate dogmele Bisericii, ca să te poți

mântui și pre tine și pre cei ce te vor asculta pre tine.

Asemenea fiecare dintre voi, Preoților, fără carte de duhovnicie de la Arhiereul al cărui va fi Eparhia, să nu cutezați a fi duhovnici, că unul ca acela se va pedepsi de lege ca un călcător al dumnezeieștilor canoane. Pentru că nu se pierde numai pre sine, ci și câți s-au mărturisit la dânsul sunt ca nemărturisiți, și câte au legat și au dezlegat sunt nedezlegate, după canonul 6 și 42 al Sinodului de la Catargina.

RÂNDUIALA MĂRTURISIRII

Se cuvine ca duhovnicul, primind pre cei ce vin a se mărturisi, să-i cheme unul câte unul, iar nu doi sau mai mulți, și însuși stând înaintea Icoanei Domnului Hristos, îmbrăcat în toate veștmintele preoțești, și chiar de ar fi vre-o grabă, fără Epitrahil și Felon să nu îndrăznească a mărturisi pre nimeni.

Începutul se face așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., și după: Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., apoi: Doamne miluiește (de 12 ori), Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., și după Psalmul 50, Miluiește-mă Dumnezeule..., Troparele: Miluiește-ne pre noi Doamne..., Doamne miluiește-ne pre noi..., Ușa milostivirii..., apoi citește celui ce se mărturisește această rugăciune de iertare:

Dumnezeule Mântuitorul nostru, Cea ce prin profetul Tău Natan ai dăruit lui David, carele s-a pocăit, iertare pentru păcatele lui, și ai primit rugăciunea de pocăință a lui Manasi; Însuți primește cu știuta Ta iubire de oameni și pre robul Tău aceasta (**N**) carele se pocăiește de păcatele ce a făcut, trecându-i cu vederea toate cele făcute de dânsul; Cea ce ierți nedreptățile și treci peste nelegiuiri. Că Tu, Doamne, ai zis: Cu voie nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; și, de șaptezeci de ori câte șapte să se ierte păcatele. Că precum măreția Ta este neasemănată, așa și mila Ta nemăsurată; căci de Te vei uita la fără de legi, cine va putea suferi? Că Tu ești Dumnezeu celor ce se pocăiesc, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Păstorule și Mielule, Carele ridici păcatul lumii, și ai dăruit datoria celor doi datornici și ai dat păcătoasei iertarea păcatelor ei; Însuți Stăpâne, dezleagă, lasă, iartă, păcatele, nelegiuirile, greșalele cele de voie și cele fără de voie, cele în cunoștință și în neștiință, cele întru călcare de poruncă și neascultare făcute de robul Tău aceasta (N). Și oricum, ca un om purtător de trup și viețuitor în lume, s-a înșelat de la diavolul, sau în cuvânt sau în faptă, sau în cunoștință, sau în neștiință; sau cuvânt preoțesc a călcat, sau sub blestem preoțesc a fost, sau sub a sa anatema a căzut, sau jurământului s-a supus; Însuți, ca un bun și neștiitor aminte de rău, Stăpâne, binevoiește a se dezlega prin cuvânt robul Tău aceasta, iertându-i lui și anatema și jurământul său, după mare mila Ta. Așa Stăpâne, Iubitorule de oameni. Doamne, auzi-ne pre noi cei ce ne rugăm bunătății Tale pentru robul Tău acesta și treci cu vederea ca un mult-Milostiv toate păcatele lui ferește-l pre dânsul de munca cea veșnică. Că Tu Stăpâne, ai zis: Oricâte veți lega pe pământ, vor fi legate și în ceruri, și oricâte veți dezlega pe pământ, vor fi dezlegate și în ceruri. Că numai Tu singur ești fără de păcat, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără început, și Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Deci șezând duhovnicul în jeț cu fața veselă, închipuind iubirea de oameni a lui Dumnezeu, zice către cela ce se mărturisește acestea.

Iată, fiule, Hristos stă nevăzut, primind mărturisirea ta cea cu umilință. Deci nu te rușina, nici te teme, nici să ascunzi de mine, nimic din cele ce ai făcut; ci cu neîndoire spune-mi-le toate fără sfială, ca să iei iertare de la Domnul nostru Iisus Hristos. Iată și Sfânta Lui Icoană dinaintea noastră este; și eu sunt numai martor, ca să mărturisesc înaintea lui toate câte îmi vei spune; iar de vei ascunde ceva de mine, îndoite păcate le vei avea; ia seama dar de vreme ce ai venit la doctor, să nu te întorci nevindecat.

Și așa să-l întrebi pre el cu de-a dânsul pre rând una câte una, așteptând răspuns pentru fiecare întrebare, iar mai întâi de toate să-l întrebi pentru dreapta credință, zicându-i așa:

Mai întâi de toate, spune-mi crezi cu adevărat în Sfânta și

de viață făcătoare Treime?

Iar cela ce se mărturisește răspunde:

Cred întru unul Dumnezeu Tatăl, și întru unul Fiul lui Dumnezeu, Carele din Tatăl s-a născut, și întru unul Sfântul Duh, Carele de la Tatăl purcede: Treimea de o ființă și nedespărțită.

Întrebare:

Crezi, că soborniceasca și Apostoleasca Biserică este sădită și crescută la Răsărit, și de la Răsărit s-a întins peste toată lumea, și de atunci până acum stă neschimbată și neclătită, ori te îndoiești despre vre-o poruncă, sau învățătură a sa?

Și de va crede drept și neîndoios, de va ști carte, să-i zici să pronunțe Simbolul Credinței până la sfârșit. Iar neștiind carte, să-l înveți să zică acestea:

Cred întru una sfântă, sobornicească și Apostolică Biserică a Răsăritului, care stă de la început neclătită și neschimbată în toate dogmele ei.

Întrebare:

Crezi, că Sfântul Botez, ce se face prin harul Sfântului Duh, dă iertare nu numai păcatelor celor strămoșești, ci comunică celui ce se botează tărie și putere, a numai păcătui după aceea și a avea nădejdea vieții celei veșnice?

Răspuns:

Cred și mărturisesc un Sfânt Botez care se face prin harul Sfântului și de-viață-făcătorului Duh, spre spălarea păcatului celui strămoșesc și a celor în care noi de bunăvoie cădem prin nepurtarea de grijă; și cu bună nădejde așteptăm învierea morților și viața veacului ce va să fie.

Întrebare:

Spunemi, nu cumva ești eretic, ori despărțit de Biserica Răsăritului? Ori te-ai însoțit cu ereticii, cercetând capiștile lor, ascultând învățatura lor, sau citind cărțile lor?

N-ai mărturisit strâmb? N-ai călcat vre-o făgăduință, ce ai jurat lui Dumnezeu, ori Scripturile cele dumnezeiești le-ai

socotit de mincinoase ?

Spune-mi, nu ți-ai stricat fecioria ta cu păcatul dezmierdării de sine, ori poate faci și acum aceasta?

Au n-ai păcătuit cu femeii, și ce persoană a fost, bisericească sau mirenească; de cele cu bărbat, sau fără bărbat? Ori n-ai păcătuit cu femeia ta până a nu o lua?

N-ai căzut în păcat cu vre-o rudenie, și ce fel de persoană a fost, nu cum-va cu cumătră-ta?

Nai umblat cu femeie de altă lege, sau cu femeia ta peste fire?

Nu cumva ai ucis vre-un om, cu voie, sau fără voie?

N-ai furat ceva și ai jurat că nu știi? Ori altul a furat și tu ai ascuns furtul?

Nu te-ai bătut cu cineva? Și cum, de voie sau fără de voie?

N-ai dat pre cineva în mâinile celor mai mari cu vreun fel de pâra dreaptă sau nedreaptă, spre folosul tău sau din pizmă?

N-ai asuprit pre cineva, vrând să cumperi moșii, dobitoace sau odoare?

N-ai fermecat pre cineva, n-ai vărsat ceară sau plumb?

N-ai adus vrăjitori la casa ta, ca să-ți vrăjească, ori n-ai vrăjit tu cuiva?

N-ai făcut sau n-ai umblat cu niscaiva farmece, spre a strica casa cuiva?

N-ai legat nunta vreunui bărbat sau femeie?

N-ai purtat baier, ca să nu te prindă vreo răutate?

Spune-mi, n-ai defăimat pre părinții tăi, sau pre preoți, sau pre monahi, sau pre vreunul dintre oameni?

N-ai cu cineva ceartă? Și de ai, împacă-te cu acela ; că de vei fi cu cineva certat sau în pizmă, darurile și rugile tale și orice vei face către Dumnezeu sunt neprimite.

N-ai mâncat mortăciune, sau sugrumat, sau sfâșiat de lup, sau bătut și ucis de păsări, ori nu te-ai spurcat cu altele ca acestea, ce sunt oprite de Sfintele canoane de a fi mâncate?

N-ai mâncat carne sau brânză miercurea și vinerea?

N-ai dat pre vreun om diavolului?

Ai hulit sau ai defăimat sau înjurat credința sau legea? Sau ai rostit ceva necucernic sau n-ai blestemat pre vreunul dintre oameni?

N-ai grăit minciună, sau n-ai jurat strâmb?

Nu te-ai mândrit sau te-ai trufit cu mărire deșartă; ori te îmbeți, pierzându-ți trupul și sufletul?

Nu cum-va ai avut cunoștință de daune și furturi, și auzind carte de blestem, n-ai voit ale vădi, ci tăcând te-ai făcut și tu părtaș blestemului?

N-ai botezat sau cununat, sau măritat cu astfel de gând, ca în urmă să păcătuiești cu vreuna din acele persoane?

N-ai țiitoare, ori având, acum ai lăsat-o, dar nu încetezi a reinnoi prin scris ori dragostea cu dânsa?

N-ai făcut asuprire vreunei fete fecioare, sau nu cumva ți-ai lăsat femeia și ai luat alta?

N-ai băut fără sațiu, și îmbătându-te, n-ai bătut sau ai făcut vărsare de sânge? ori n-ai vărsat din beție după ce te-ai împărțășit?

N-ai dat cuiva sfaturi viclene asupra aproapelui tău, să-l fure, sau să ascundă ce a furat, sau pre alți furi să nu-i vădească, să ucidă, sau alte rele să facă, spre dauna și defăimarea aproapelui său?

N-ai îndemnat pre oarecare tineri la păcate, și la alte, răutăți, sau poate că și tu singur te-ai îndemnat cu dânsii?

Nu cumva ai luat bani pre datorie, și nu ia-i înapoiat? Sau ai luat de la alții camătă, cât nu se cuvenea?

N-ai pârât pre cineva, și din pâra ta i s-a întâmplat moarte sau pagubă mai mare decât greșeala lui?

Nu râzi de ologi, de orbi, de ciungi și de tot omul sărac, pe care Hristos îi numește frați?

Îți aduci aminte de părinții, tăi, ca să-i pomenești la Sfintele Liturghii, care lucru este cerut de Dumnezeu?

N-ai defăimat numele Cel Preasfânt al lui Dumnezeu, s-au răzvrătești asupra lui pentru vreo nenorocire?

Nu crezi visele, și bazat pre părerea lor ai lăsat ajutorul lui Dumnezeu și ai alergat la farmece și la alte lucruri

drăcești?

Oare primești și nu alungi îndată din inima ta cugetele cele viclene? Căci duh este diavolul, duh este și sufletul omului, și diavolul pururea umblă cercând inimi neîngrijite. Pentru aceea se cuvine, ca noi pururea să-l gonim, împotrivindu-l cu cugetul cel dumnezeiesc.

Te mărturisești de patru, sau de trei ori, sau măcar o dată pre an?

Plinitu-ți-ai canonul, cel dat de duhovnic? Te mărturisești tot la un duhovnic? Ori neguțătorești mărturisirea, umblând din duhovnic în duhovnic?

Nu ești pizmuitor și neiubitor de oameni? Nu cumva ești pizmuitor și neiubitor de oameni și nu cumva te silești spre dauna și răul lor?

N-ai adus vreodată prinoase la Biserică, având pizmă ori ceartă cu cineva, și n-ai spus Preotului pricina spre a te îndrepta?

N-ai schimbat tu hotarul vreunei moșii, sau n-ai îndemnat pre altul a schimba hotarele moșiei?

Iar de va fi cu poziție înaltă în societate ori în dregătorii să-l întrebi și acestea, zicând către dânsul așa:

Socotește aceasta, fătul meu și fiule iubit al sfintei noastre Biserici răsăritene, că tuturor nouă, mari și mici, bogați și săraci, este de trebuință mărturisirea și pocăința: că precum sufletul este mai prețios de cât trupul, așa și mântuirea acestuia este de mai mare folosință și câștig, cum Însuși Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, grăiește zicând: Ce va folosi omului de ar dobândi toată lumea, iar sufletul său își va pierde. Se bucură dar în aceasta oră sufletul meu, că nu am a grăi cu un om neînvățat, ce nu știe Sfintele Scripturi, ci cu domnia ta, carele din copilărie în acestea te-ai crescut și hrănit, din care adăpându-te duhovnicește, ca dintr-un izvor al vieții, cu daruri de mare cinste te-ai împodobit. De aceea, eu, văzându-te îndestul adăpat cu această învățătură nădejduiesc, ca fără sfială și fără oprire, vei arăta fără fățarnicie în această oră curățitoare, ca și către doctorul tău toate rănile tale, ce ca un om viețuitor în lume din întâmplare le-ai căpătat, ca așa să iei adevărată vindecare de la Însuși Domnul Iisus Hristos,

Doctorul și Mântuitorul sufletelor și trupurilor noastre.

Și apoi să-l întrebi de toate pre rând, așa cum s-au scris mai sus; și să-l întrebi de este slujbaș sau dregător mare sau mic, și acestea:

Spune-mi judeci drept fără părtinire? Nu cumva iei mită la judecată? Judeci curând, sau lași pre cel sărac de pieire din cauza lenevirii sau din ura ta?

N-ai asuprit pre vreun sărac cu vreun fel de asuprire, încât i-ai luat tot ce a avut: casă, grădină, moșie și alte odoare?

Porți grijă și administrezi cu bună conștiință dregătoria ce ți s-a încredințat, nefăcând asupriri și nedreptăți unora și altora?

Cârmuiești după cum place lui Dumnezeu casa și averea ta?

Nu ți-ai lăsat, s-au poate și acum îți lași cinstea și iubirea soției Tale, și te pornești cu poftă spre servitoarele ce ai în casă?

Înveți pre fii și pre fiicele tale, sau și pre servii tăi, să urmeze poruncilor bisericesti? Căci mulți, din ai tăi neînvățând poruncile lui Dumnezeu, pot să piară și tu ai să dai seama pentru ei?

Nu silești pre cineva să lucreze, sărbătorile, sau să muncească mai mult de cât este cu dreptul? Plătit-ai servitorilor și lucrătorilor, celor cu ziua, leafa lor?

N-ai luat ceva cu de-a sila, și pentru lăcomie nu te-ai îndurat să întorci?

Miluiiești pre cei lipsiți după puterea ta? Mângâi pre cei întristați, sau treci cu vederea pre cei supărați?

Cercetezi bolnavii și pre cei ce se află în suferințe?

Miluiiești temnițele și pre cei ce sunt închiși, și mai ales pre văduvele cele sărace și neputincioase, și pre copii orfani și săraci?

Nu treci cu vederea pre cei ce te roagă spre ajutorul lor?

N-a rămas săracul întristat și nedreptățit pentru lenea și trândăvirea ta, că nu te-ai silit să-i termeni judecata?

N-ai supărat Bisericile cu vreun fel de asupriri? Nai

hotărât vreo moșie cu strâmbul, pentru mită sau pizmă?

N-ai miluit pre alții din pizmă asupra vreunei rude, ca să o pogori din cinste și să o pierzi înaintea oamenilor?

Nu primești sfaturile ereticilor, sau pârele lor asupra creștinilor ortodocși, și le înlesnești cutezanța asupra acestora?

Nu te-ai împotrivit Bisericii? Ai ascultat pre Arhiereul tău, în toate câte te-a învățat spre folos?

Nu Te-ai certat cu Arhiereul tău, sau Preotul, și de la dâșii n-ai luat iertare?

Și mai ales de ai făcut, sau faci ceva împotriva Bisericii și a canoanelor Sfinților Părinții?

Iar de este femeie, să o întrebi de rând așa:

Spune-mi, fiică, de ai băut buruieni sau doctorii, să nu faci copii? sau de ți-ai otrăvit pântecul, ca să lepezi copilul, sau grea fiind n-ai umblat cu luare aminte ridicând ceva sau alergând peste puțină, sau altceva făcând, ai născut pruncul mort?

N-ai pus baieră sau cercel la copii sau dobitoc ca să trăiască?

N-ai vrăjit, ca să știi cât vei trăi, sau câți copii vei naște, sau să știi ceva din cele neștiute?

Nu cumva ai păcătuit de fată mare, sau când ai fost logodită, sau ai făcut alte necuviințe cu altă fată sau femeie?

N-ai păcătuit având bărbat, și nu l-ai înșelat cu altfel de măiestrii, cu minciuni și cu alte viclenii?

N-ai furat ceva de la dânsul, spre dauna lui?

N-ai căzut cu bărbatul tău peste fire?

N-ai îndemnat altă femeie a cuiva spre păcatul trupesc?

N-ai ascultat pre la ferestre?

N-ai purtat minciuni, care să fi împerecheat pre unii din oameni?

Nu cumva te înfrumusețezi, ori te dregi, și te stropești cu multe feluri de miroaturi, cu gând să înșeli și să atragi pre tineri spre râvna păcatului?

Nu cumva intri dreasă în Biserică, scandalizând pre

creștini, sau poate vorbești în Biserică care este spre dauna ta sufletească și spre ocara ta trupească?

Nu joci și râzi în chip nestăpânit și fără socoteală, și nu cumva umbli din casă în casă fără treabă și gura ta o pornești nestăpânită spre tot felul de vorbe netrebnice?

Oare porți onoarea bărbatului tău precum se cuvine, sau îl ocărăști, sau îl defaimi, sau pentru nemăsurata ta mândrie îl faci să cheltuiască pre îmbrăcăminte sau pre alte lucruri, mai mult de cât are, din care vi se poate trage sărăcia?

Nu cumva îl pornești spre mânie contra aproapelui vostru?

Nu te juri pre sineți sau pre dânsul, ca să vă răzbunați asupra cuiva pentru vreo greșeală?

Nu cumva ai oprit pre bărbatul tău, juruind a da ceva la Biserică, ori vrând a face milă la săraci, sau alte fapte bune?

Nu cumva din lenea ta nu porți grijă de casa ta, cum se cuvine?

NB. Și așa cu toată luarea aminte și cu multă agerime să iei seama de cei ce se mărturisesc la tine luând în privire persoanele, de este slujbaș sau dregător sau om simplu; de este sănătos sau bolnav, cărturar sau necărturar; și într-un chip a cerceta pre cărturar, în alt chip a cerceta pre omul bisericesc, în alt chip a cerceta pre omul de rând; altminterea pre călugăr, și altminterea pre femeie, într-un fel pre tânăr și în alt fel pre bătrân. Și primindu-i mărturisirea să-i zici așa:

Iată, de acum de toate acestea, dator ești a te păzi după ce te-ai botezat cu al doilea botez după rânduiala tainelor creștinești. Pune, dar, început bun, nădăjduind în spre Dumnezeu, Cella ce poate să-ți ajute, și mai vârtos te păzește ca să nu te mai întorci la greșalele acelea ce ai făcut, ca să nu fii de răs și batjocură diavolilor și lumii. Căci păcatele nici un folos nu aduc creștinilor, ci neputință, boală, sărăcie, și multe feluri de necazuri în această lume, iar în cealaltă arvunesc osândă veșnică și chinul iadului. Drept aceea datori suntem toți mici și mari, săraci și bogați, ca fiecare din noi întru frica lui Dumnezeu și cu cucernicie; ca pururea să fim întăriți cu harul lui Dumnezeu.

Aceste toate zicându-le către dânsul și cercându-l cu

dinadinsul, iar el mărturisindu-se și descoperindu-și pre rând toate păcatele sale, să-i zici lui: Pleacă-ți capul și plecându-l să-i citești rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeule, Cela ce ești mântuirea robilor Tăi, milostive, Îndurate și îndelung-Răbdătorule, Căruia îți pare rău de răutățile noastre și nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să viu; Însuși și acum îndură-Te asupra robului Tău (N), și-i dă lui chip de pocăință, iertare păcatelor și dezlegare, iertându-i toată greșeala cea de voie și cea fără de voie; împacă-l și-l unește cu Sfintele Tale Biserici, întru Hristos Iisus Domnul nostru, cu Carele împreună și se cuvine stăpânire și mare cuviință în veci, Amin.

Și terminând rugăciunea să zici Ectenia: Miluiește-ne pre noi Dumnezeule...

Încă ne rugăm pentru lăsarea și iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să-i dăruiască lui iertare păcatelor și timp de pocăință.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururi și în vecii vecilor, Amin.

Și face apolisul: Mărire Ție Hristoase Dumnezeule nădejdea noastră, mărire Ție...

După aceea punând mâna pre capul lui, dezleagă pre cela ce se căiește, căruia îi citește plinirea Tainei Sfintei Mărturisiri.

Domnul și Dumnezeul nostru Iisus Hristos, cu darul și cu îndurările iubirii Sale de oameni, să te ierte pre tine, fiule (N), și să-ți lase Ție toate păcatele, și eu nevrednicul Preot și duhovnic, cu puterea ce-mi este dată, te iert, și te dezleg de toate păcatele Tale, în numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și zicând sfârșitul dezlegării acesteia, însemnă chipul cruci cu mâna binecuvântând pre cela ce se căiește.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te ferimim..., și așa eliberându-l

în pace, să-i dai canonul potrivit păcatelor lui; și de va fi făcut păcate mai multe și mai mari, îi dai canon mai mare, adică să fie oprit de la Sfânta Împărtășire mai mulți ani, iară păcatele cele mai ușoare să i le ierți din cauza canonului celui mai mare, ce i s-a dat.

Pentru păcatele cele mari sfătuiește-l așa: Fiule, atâția ani poruncesc Dumnezeieștii Părinți să nu te împărtășești cu Sfintele Taine, ci numai să bei agheasmă mare; și de vei ține să nu te împărtășești, ți se vor dezlega păcatele tale; iar de vei îndrăzni peste porunca Sfinților Părinți, ca să te împărtășești, te vei socoti al doilea Iuda. Iar de vei fi bolnav și tare și slab, temându-te de moarte, atunci să te împărtășești; și de te vei însănătoși, iarăși vei rămâne în anii ce ți s-au poruncit, până vei împlini canonul. Iar dacă te vei împărtăși de frica morții, plinind canonul cel dintâi, ți se va socoti alt canon pentru împărtășire și-l vei plini și pre acela.

Să socotești și aceasta, duhovnice: Că de va fi părăsit omul păcatul, dintru aceeași vreme să ia și canonul. De pildă: un om a făcut păcat de moarte; ucidere, sau preacurvie, pentru care zece ani este lipsit de Sfânta Împărtășire. Pre acesta să-l întrebi, și de se va fi părăsit de doi ani de acel păcat, să-i dai opt ani, scăzându-se cei doi; iar de se va fi părăsit de cinci ani, și la altele tot asemenea scădere să faci. Căci după cum zice Marele Vasilie, în cât timp va face omul păcatul și nu se va împărtăși nu i se socotește de loc canonul și de se va întâmpla ca iarăși să cadă în păcat, iarăși se cuvine a se da din început canonul. Dar de se va întâmpla să cadă într-alt păcat mai înainte de terminarea canonului, ce i s-a dat, se cuvine a socoti, care ani ai canonului pentru păcatul făcut sunt mai mulți, și să-l canonisești cu aceștia pentru amândouă păcatele; și după facerea păcatului din urmă, de se va fi oprit de la sine, sau de vreun duhovnic de Sfânta Împărtășire, acei ani și timpul să-i socotești, ca mai sus, în numărul anilor canonului ce-l vei da.

Ia în observare și acesta: De va fi acel om cu bună cucernicie, și va vrea să facă în toate zilele mătănie după putință, săi ierți lui un an din numărul anilor oprîți pentru împărtășire; și de va vrea să facă milă săracilor după putere, să-i ierți și alt an. De va posti miercurea și vinerea, după porunca Sfinților Apostoli, să-i mai ierți și alt an. De va fi de vârstă mai tânăr de treizeci ani, să-i lași și alt an; de va fi mai jos de douăzeci ani; mai puțin să-l canonisești.

Iar de va vrea să se pocăiască de păcate și să se facă călugăr, atuncisă-i ierți a treia parte din canon. Dacă va vrea să meargă în mănăstire de obște, să-i lași jumătate din canon. Iar dacă va cădea după ce a luat chipul călugăriei, atunci să le facă deplin.

RÂNDUIALA CE SE FACE LA LOGODNĂ

După dumnezeiasca Liturghie, Preotul pregătind în mijlocul Bisericii tetrapodul, pune Sfânta Evanghelie pre dânsul, aprinzând și făcliile în sfeșnice ; apoi cei ce vor a se logodi venind stau în mijlocul Bisericii dinaintea tetrapodului, și Preotul luându-le inelele, le pune pre Sfânta Evanghelie, unul de-a dreapta, iar altul de-a stânga, dând nașilor făclii aprinse să le ție la spatele lor; și binecuvântând de trei ori capetele lor, cădește după obicei.

Apoi de va fi Diacon zice: Binecuvintează stăpâne

Preotul zice sonor:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Corul: Amin

Diaconul: Cu pace Domnului să ne rugăm

Corul: Doamne miluiește

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, și pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu Biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântă Biserica aceasta, și pentru cei ce intră într-însa cu credință, cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru Arhiepiscopul nostru (N), și pentru cinstita preoție, și în Hristos Diaconie, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru prea înălțatul și de Hristos iubitorul Regele nostru (se pomenește toată curtea și ostașii lui), Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se logodesc unul cu altul, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dea fii spre continuarea neamului, și toate cererile cele de mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se trimită lor dragoste deplină, pașnică, și

ajutor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie păziți și binecuvântați a trăi în conântelegere și credință tare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie păziți ei în viață și purtare neprihănită, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu să le dăruiască lor nuntă cinstită și pat neîntinat, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se mântuiască ei și noi de toată supărarea, urgia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pre noi Dumnezeule cu harul Tău.

Pre Preasfânta Curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenindu-o.

Pre noi înșine și unul pre altul, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

După aceia zice cu glasul mare rugăciunea aceasta:

Dumnezeule Cel veșnic, Carele cele despărțite le aduci într-o unire, și ai pus neîntreruptă legătura dragostei; Cela ce ai binecuvântat pre Isaac și pre Rebeca, și i-ai arătat moștenitori făgăduinței Tale; însuți binecuvintează și pre robii Tăi aceștia, povățuindu-i spre tot lucrul bun. Că îndurat și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Corul: Amin

Preotul: Pace tuturor

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați

Și Preotul citește în taină:

Doamne Dumnezeul nostru, Cela ce ți-ai logodit mai înainte Biserica cea din păgâni ca pre o Fecioară curată, binecuvintează și logodna aceasta, și unește și păzește pre

robii Tăi aceștia în pace și conânțelegere.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Corul: Amin

Apoi luând Preotul inelul cel de aur din dreapta, face cu el chipul crucii asupra bărbatului, zicând de trei ori:

Se logodește robul lui Dumnezeu (**N**), cu roaba lui Dumnezeu (**N**), în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin. (**de trei ori**);

iar a treia oară adaugă:

Acum și pururea și în vecii vecilor, Amin!

Și-l pune nunul în degetul mâinii drepte a mirelui; asemenea, luând pre celălalt inel de argint, zice către femeie:

Se logodește roaba lui Dumnezeu (**N**) cu robul lui Dumnezeu (**N**), în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin. (**de trei ori**);

iar la treia oară adaugă:

Acum și pururea și în vecii vecilor, Amin

Și pre aceasta îl pune nuna în degetul mâinii drepte a miresei. Apoi nunul le schimbă.

Iar Preotul zice rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, Carele dimpreună cu sluga Patriarhului Avraam ai călătorit în Mesopotamia, trimițându-i să logodească femeie domnului său Isaac, și prin mijlocirea scoaterii de apă i-ai descoperit să logodească pre Rebeca; însuși binecuvintează logodna robilor Tăi (**N**) și întărește cuvântul cel grăit de dâșii; întemeiază-i cu Sfântă unirea cea de la Tine; că Tu din început ai făcut bărbat și femeie, și de către Tine se dă bărbatului femeia spre ajutor, și spre continuarea neamului omenesc. Însuși dar, Doamne Dumnezeul nostru, Carele ai trimis adevărul peste moștenirea Ta, și făgăduința Ta peste robii Tăi, părinții noștri, cei aleși ai Tăi în fiecare neam și neam, caută spre ro-

bul Tău (N) și spre roaba Ta (N), și întărește logodna lor în credință, în conănțelegere, în adevăr și în dragoste; că Tu, Doamne, ai așezat dare de arvună și întărire în toate. Prin inel s-a dat lui Iosif stăpânirea în Egipt; prin inel s-a preamărit Daniil în țara Babilonului; prin inel s-a arătat adevărul Tamarei; prin inel Părintele nostru Cel ceresc s-a făcut îndurat spre fiul Său; că a zis: dați inel în dreapta lui, și junghiind vițelul cel îngrășat, mâncând să ne veselim. Aceasta dreaptă a Ta, Doamne, a întrarmat pre Moisi în Marea Roșie; că prin cuvântul Tău cel adevărat cerurile s-au întărit și pământul s-a întemeiat; și dreapta robilor Tăi se va binecuvânta cu cuvântul Tău cel puternic și cu brațul Tău cel înalt. Însuși dar și acum, Stăpâne, binecuvintează această punere a inelelor cu binecuvântarea cerească, și Îngerul Domnului să meargă înaintea lor în toate zilele vieții lor.

Că Tu ești Cela ce binecuvintezi și sfințești toate câte sunt, și Ție mărire înălțăm Tatălui și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Apoi ectenia aceasta:

Miluieste-ne pre noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru Arhiepiscopul nostru (N), și pentru cinstita preoție, și în Hristos Diaconie, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Încă ne rugăm pentru prea înălțatul și de Hristos iubitorul Regele nostru (N).

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul nostru popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Încă ne rugăm pentru robii lui Dumnezeu (N) care s-au logodit unul cu altul, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru frații noștri, și pentru toți ortodocșii creștini.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Pre urmă: apolisul

RÂNDUIALA CUNUNIEI

Cade-se a ști, că de vor vrea să se cunune cei logodiți îndată după logodnă, așa cum sunt strânși în Biserică, îndată începe Preotul Psalmul: Fericiți toți; iar poporul cântă: Mărire Ție, Dumnezeu nostru, după cum este rânduit mai înainte. Iar de va fi trecut câțva timp după logodna lor, Preotul, având știre, pregătește, tetrapodul în mijlocul bisericii, după cum s-a arătat la începutul logodnei, punând pre Evanghelia, în locul inelelor, cununile, a bărbatului de-a dreapta și a femeii de-a stânga, și venind cei ce vor să se cunune în biserică, având lumânări aprinse, Preotul îi cădește, cântând Psalmul aceasta 127, iar poporul la fiecare stih zice: Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție.

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul.

Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție.

Care umblă în căile Lui.

Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție.

Ostenelile roadelor Tale vei mânca.

Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție.

Fericit ești și bine va fi Ție.

Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție.

Femeia Ta ca o vie rodită în laturile casei Tale.

Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție.

Fiii Tăi ca niște vlăstare tinere de măslin în jurul mesei Tale.

Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție.

Iată așa se va binecuvânta omul cela ce se teme de Domnul.

Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție.

Binecuvântate-va Domnul din Sion, și vei vedea bunătățile Ierusalimului, în toate zilele vieții Tale.

Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție.

Și vei vedea pre fiii fiilor Tăi, pace peste Israil.

Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție.

Apoi Diaconul zice: Binecuvintează stăpâne

Iar Preotul sonor:

Binecuvântată este Împărăția a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor,

Corul: Amin

Diaconul zice Ecteniile:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Corul: Doamne miluiește

Pentru pacea de sus, și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, și pentru bună starea sfintelor lui Dumnezeu Biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântă Biserica aceasta, și pentru cei ce intră într-însa cu credință și cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru Arhiepiscopul nostru (N), și pentru cinstita preoție, și în Hristos Diaconie, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se unesc unul cu altul prin unirea nunții, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvinteze nunta aceasta, ca și cea din Cana Galileii, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dea lor cumpătare, și roadă pântecelui spre folos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se veselească ei de vederea fiilor și a fiicelor lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor câștigare de prunci buni, și purtare neprihănită, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor și nouă toate cererile spre mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se mântuiască ei și noi de toată supărarea, urgia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pre noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pre Preasfânta curata, preabinecuvântata, mărita, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenindu-o.

Pre noi înșine și unul pre altul, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Corul: Amin

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Preotul zice cu glasul sonor rugăciunea aceasta:

Dumnezeule Cel preacurat, și Creatorule a toată făptura, Carele pentru iubirea Ta de oameni ai prefăcut coasta strămoșului Adam în femeie, și i-ai binecuvântat pre dânsii și ai zis: Creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul, și pre amândoi i-ai arătat un trup prin însoțire; că pentru aceasta va lăsa omul pre tatăl său, și pre mama sa, și se va lipi de femeia sa, și vor fi amândoi un trup; și pre care i-a însoțit Dumnezeu, omul să nu-i despartă; cela ce ai binecuvântat pre robul Tău Avraam, și ai deschis pântecul Sarrei, și l-ai făcut tată a multe neamuri, Carele ai dăruit pre Isaac Rebecăi, și ai binecuvântat nașterea ei, și ai unit pre Iacov cu Rahila, și dintr-însul ai arătat doisprezece Patriarhi; cela ce ai însoțit pre Iosif cu Asineta, și le-ai dăruit lor roadă nașterii de prunci, pre Efraim și pre Manasi; Carele ai primit pre Zaharia și pre Elisabeta, și le-ai arătat lor prunc pre Înaintemergătorul; Cela ce din rădăcina lui Iesei după trup ai crescut pre pururea Fecioara, și dintr-însa întrupându-te, Te-ai născut spre mântuirea neamului omenesc; Carele pentru negrăitul Tău dar și multa bunătate ai venit în Cana Galilei, și ai binecuvântat nunta de acolo, ca să arăți că cu voia Ta este însoțirea cea legiuită, și nașterea de prunci dintr-însa. Însoți, Stăpâne prea sfinte, primește rugăciunea noastră a robilor Tăi, și precum acolo, așa și aici venind cu starea Ta de față cea nevăzută, binecuvintează nunta aceasta, și dă robilor Tăi (N) viață pașnică, lungime de zile, minte întregă, dragoste unuia către altul întru legătura păcii, sămânță de viață lungă, har de prunci, cununa cea neveștejită a mării. Învrednicește-i pre dânsii să-și vadă pre fiii fiilor lor, păzește patul lor nebântuit; și le dă din roua cerului de sus, și din grăsimea pământului: umple casele lor de grâu, de vin, de untdelemn și de toată bunătatea, ca să

dea și celor lipsiți, dăruind și acestora de față toate cererile cele spre mântuire.

Că Dumnezeu milostiv și îndurat și de oameni iubitor ești și Ție mărire înălțăm, împreună și părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului, bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Corul: Amin

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Iar Preotul citește cu glasul sonor rugăciunea aceasta:

Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul nostru, Sfințitorul nunții celei tainice și prea curate, și legiuitorul celei trupești, păzitorul nesticăciunii și administratorul Cel bun ai celor lumești; Însuți, Stăpâne, Cea ce din început ai creat pre om, și l-ai pus ca un împărat făpturii, și ai zis: Nu este bine să fie omul singur pre pământ să-i facem lui ajutor după dânsul; și luând una din coastele lui, i-ai creat femeie, pre care Adam văzându-o a zis: Iată acum os din oasele mele, și trup din trupul meu; aceasta se va numi femeie, că din bărbatul său s-a luat ea. Pentru aceasta va lăsa omul pre tatăl său și pre mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup; și pre care Dumnezeu i-a însoțit, omul să nu-i despartă. Însuți și acum, Doamne Dumnezeul nostru trimite harul Tău cel ceresc peste robii Tăi aceștia (**N**); și dă roabei Tale acesteia a se pleca în toate bărbatului, și robului Tău acestuia să fie cap femeii, ca să viețuiască după voia Ta. Binecuvintează-i pre dâșii, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pre Avraam și pre Sarra. Binecuvintează-i pre dâșii, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pre Isaac și pre Rebeca. Binecuvintează-i pre ei, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pre Iacov și pre toți Patriarhii. Binecuvintează-i pre dâșii, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pre Iosif și pre Asineta. Binecuvintează-i pre dâșii, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pre Moisi și pre Semfora. Binecuvintează-i pre dâșii, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pre Zaharia și pre Elisabeta. Binecuvintează-i pre dâșii, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pre Ioachim și pre Ana. Păzește-i pre

dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum ai păzit pre Noe în corabie. Păzește-i pre dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum ai păzit pre Iona în pântecelul chitului. Păzește-i pre dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum ai păzit de foc pre Sfinții trei Tineri, trimițându-le, lor rouă din cer; și să vie peste dânșii bucuria aceea, care a avut-o fericita Elena, când a aflat cinstita cruce. Adu-ți aminte de dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum ți-ai adus aminte de Enoh, de Sim și de Ilie. Adu-ți aminte de dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum ți-ai adus aminte de Sfinții cei patruzeci de Mucenici, trimițându-le cununi din cer. Adu-ți aminte, Dumnezeule, și de părinții lor care i-au născut și i-au crescut; pentru că rugăciunile părinților întăresc temeliiile caselor. Adu-ți aminte, Doamne Dumnezeu nostru, și de robii Tăi nuntașii, care s-au adunat la această veselie. Adu-ți aminte Doamne Dumnezeu nostru, de robul Tău (N) și de roaba Ta (N) și-i binecuvintează pre dânșii; dă-le lor roadă pântecelui, prunci buni, conânțelegere sufletească și trupească; înalță-i pre dânșii ca cedrii Libanului, ca o vie cu multe vlăstare; dă-le lor sămânță de spic, ca având toată îndestularea, să sporească spre tot lucrul bun și Ție bineplăcut; și să vadă pre fiii fiilor lor, ca niște ramuri tinere de măslin în jurul mesei lor; ca bine plăcând înaintea Ta, să strălucească, ca luminătorii pre cer, întru Tine Domnul nostru. Căruia împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh se cuvine toată mărirea, puterea, cinstea și închinăciunea, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Iar Preotul zice cu glasul sonor aceasta rugăciune:

Dumnezeule Sfinte, Carele din țărână ai creat pre om, și din coasta lui i-ai format femeie, și o ai însoțit lui spre ajutor, că așa a plăcut mării Tale, să nu fie omul singur pre pământ; Înșuți și acum Stăpâne, trimite mâna Ta din Sfântul Tău locaș și unește pre robul Tău (N) și pre roaba Ta (N), pentru că de Tine se unește bărbatul cu femeia. Unește-i pre dânșii în conânțelegere, încununează-i într-un trup, dăruiește-le roadă pântecelui, câștigare de prunci buni.

Că a Ta este Stăpânirea, și a Ta este Împărăția, și puterea și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

După aceasta luând Preotul cununile și făcând cu dânsle chipul Crucii, întâi la mire, zice de trei ori:

Cunună-se robul lui Dumnezeu (N) cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Și sărutând mirele cununa, Preotul i-o pune pre cap. Asemenea și la mireasă se face, zicând de trei ori:

Cunună-se roaba lui Dumnezeu (N) cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Apoi îi binecuvintează Preotul de trei ori, zicând:

Doamne Dumnezeul nostru, cu mărire și cu cinste încununază-i pre dâșii.

Apoi, prochimen glasul al 8-lea.

Pus-ai pre capetele lor cununi de pietre scumpe.

stih: Viață au cerut de la Tine și le-ai dat lor.

Citire din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel: Efeseni: 5; 20-33

Fraților, mulțumiți pururea pentru toate în numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui; supunându-vă unul altuia în frica lui Dumnezeu. Femei, plecați-vă bărbaților voștri ca Domnului; pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Hristos cap Bisericii; și aceasta este mântuitor trupului. Și precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor întru toate. Bărbaților, iubiți-vă femeile voastre, precum și Hristos a iubit Biserica, și pre sine s-a dat pentru dânsa; ca să o sfințească pre ea, curățindu-o cu baie de apă prin cuvânt; ca să o pună înainte Sesiși mărită Biserică, neavând întinăciune, nici prihană, sau altceva de felul aceasta, ci să fie Sfântă și fără prihană. Așa sunt datori bărbații să-și iubească femeile lor, ca și trupurile lor. Cea ce-și iubește femeia sa, pre sine se iubește; că nimeni vreodată nu și-a urât trupul său, ci-l hrănește și-l încălzește, ca și Hristos Biserica; că membre suntem trupului lui, din carnea lui și din oasele lui. Pentru aceasta, va lăsa omul pre tatăl său, și pre mama sa, și se va lipi de femeia sa, și vor fi amândoi un trup. Taina aceasta este mare; eu însă grăiesc de Hristos și de Biserică. Deci dar și voi, fiecare în parte, așa să-și iubească femeia sa, ca și pre sine; iar femeia să se teamă de bărbat.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Tu Doamne ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Citire din Sfânta Evanghelie de la Ioan: 2; 1-11

În timpul acela, nuntă s-a făcut în Cana Galileii, și era mama lui Iisus acolo; chemat a fost și Iisus și ucenicii lui la nuntă, și sfârșindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către Dânsul: Vin n-au. Zis-a ei Iisus: Femeie, ce este Mie și Ție? Încă n-a venit ora Mea. Zis-a mama Lui servilor: Orice ar zice vouă, să faceți. Și era acolo șase vase de piatră, puse spre datina curățirii iudeilor, în care încăpea câte două sau trei vedre. Zis-a lor Iisus: Umpleți vasele cu apă, și ei le-au umplut până sus. Și a zis lor: Scoate-ți acum și aduceți nunului; și i-au adus. Iar cum a gustat nunul apa, ce se făcuse vin (și nu știa de unde este, numai servitorii care scoaseră apa știau), strigă nunul pre mire și-i zise: Tot omul pune întâi vinul cel bun, și când se îmbată, atunci pre cel mai prost; dar tu ai ținut vinul cel bun până acum. Acest început de semne a făcut Iisus în Cana Galileii, și și-a arătat mărirea Sa; și au crezut într-Însul ucenicii Lui.

Diaconul:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne Atotțiitorule Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pre noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea și lăsarea păcatelor robilor Tăi (N).

Încă ne rugăm pentru poporul ce stă înaintea în Sfântă Biserica aceasta, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți ortodocșii creștini, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Că milostiv și iubitor de oameni, Dumnezeu ești și Ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Preotul zice rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeu nostru, Carele prin iconomia Ta cea mântuitoare ai binevoit, în Cana Galileii, a arăta nunta cinstită prin venirea Ta; însuși și acum pre robii Tăi (N), care ai binevoit a se uni unul cu altul, păzește-i în pace și conânțelegere; arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat; binevoiește să-și petreacă conviețuirea neprihănită, și-i învrednicește pre dânșii să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată făcând poruncile Tale.

Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu Carele miluiești și mântuiești, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără început, și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Corul: Amin

Diaconul:

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pre noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Ziuă toată deplină, Sfântă, pașnică și fără de păcat, la Domnul să cerem.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcate și de greșalele noastre, la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și de împăcarea lumii, la Domnul să cerem.

Celălalt timp al vieții noastre, a-l săvârși în pace și în pocăință, la Domnul să cerem.

Unirea credinței, și împărțășirea Sfântului Duh, cerând, pre noi înșine și unul pre altul, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Și ne învrednicește pre noi, Stăpâne, cu îndrăzneală, fără osândire, să cutezăm a te chema pre Tine Dumnezeu cel ceresc, Tată, și a zice:

Citețul zice: Tatăl nostru...

Preotul Ecfonis:

Că a Ta este Împărăția, puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați

Apoi se aduce paharul cel comun de-l binecuvintează Preotul, zicând rugăciunea aceasta:

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Preotul:

Dumnezeule, Cela ce toate le-ai făcut cu puterea Ta, și ai întărit lumea, și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar comun care l-ai dat celor ce se unesc prin unirea nunții, binecuvintează-l cu binecuvântare duhovnicească.

Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit Împărăția Ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

După aceea luând Preotul paharul în mână, dă celor cununați de gustă din el de trei ori: întâi bărbatului apoi femeii. Și îndată luând cădelnița începe a cădi în jurul tetrapodului, încunjurându-l de trei ori cu cei cununați, și cântând troparele acestea, glasul al 5-lea:

Isaie dănțuiește, Fecioara a avut în pânțece, și a născut fiu pre Emanuel pre Dumnezeu și omul; răsăritul este numele lui; pre Carele mărindu-l, pre Fecioara o ferim.

Alt Tropar, glasul al 7-lea:

Sfînților Mucenici, care bine v-ați luptat, și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule, lauda Apostolilor și bucuria Mucenicilor, a căroră predică este Treimea cea de o ființă.

În urmă ia cununile, întâi de la mire zicând:

Mărit să fii, mire, ca Avraam, și binecuvântat să fii ca Isaac, și să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace, și

lucrând întru dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Apoi la mireasă, zicând:

Și tu, mireasă, mărită să fii ca Sarra și să te veselești ca Rebeca, și să te înmulțești ca Rahila, veselindu-te cu bărbatul tău, păzind hotarele legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Apoi Diaconul: Domnului să ne rugăm

Iar Preotul zice rugăciunea aceasta:

Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Carele ai venit în Cana Galileii, și nunta de acolo o ai binecuvântat, binecuvintează și pre robii Tăi aceștia, care prin pronia Ta s-au însoțit prin unirea nunții; binecuvintează intrările și ieșirile lor; înmulțește întru bunătăți viața lor; primește cununile lor în Împărăția Ta, păzindu-i neîntinați, neprihăniți și neasupriți în vecii vecilor.

Corul: Amin

Preotul: Pace tuturor

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați

Preotul citește rugăciunea:

Tatăl, Fiul, și Sfântul Duh, Treimea cea întru tot Sfântă și de o ființă și începătoare de viață, o dumnezeire și o împărăție, să vă binecuvinteze pre voi; să vă dea viață lungă, prunci buni; sporire în viață și credință; să vă umple de toate bunătățile cele de pre pământ, și să vă învrednicească și de îndulcirea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor Sfinților, Amin.

Preotul face apolisul următor:

Cela ce cu venirea sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită, Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii sale, ale Sfinților măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale Sfinților de Dumnezeu încoronaților Împărați și întocmai cu Apostolii, Constantin și Elena, ale Sfântului marelui mucenic Procopie, și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pre noi ca un

bun și de oameni iubitor.

În urmă să fac felicitările obișnuite

CAPETE PENTRU A DOUA NUNTĂ

Sfântul Nichifor Mărturisitorul, Patriarhul Constantinopolei, zice: Cea ce se însoară a doua oară nu se cunună, ci încă se și pedesește prin oprirea de la preacuratele Taine pre doi ani; iar cea ce a treia oară s-a însurat, pre cinci ani.

Din răspunsurile fericitului Nichita, Mitropolitul Eracliei, la întrebările Episcopului Constantin.

După strictețea veche, nu se obișnuia a se încununa cei ce veneau la a doua nuntă, dar deprinderea Bisericii celei mari nu observă acestea, ci dă voie să se cunune cu cununi și cei ce se însoară a doua oară și a treia oară, și nimeni niciodată n-a fost acuzat pentru aceasta. Ci numai se opresc un an sau doi de la Sfânta Cuminicare; și Preotului, ce va fi săvârșit cununia, nu-i este permis să ospăteze împreună cu dâșii, precum zice Canonul al 7 al Sinodului din Neocezarea.

RÂNDUIALA PENTRU A DOUA NUNTĂ

Preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., și **Troparul zilei.**

Apoi ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus, și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântă Biserica aceasta, și pentru cei ce intră într-însa cu credință, cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu,

Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), pentru acoperământul de la Dumnezeu, și pentru conviețuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să viețuiască ei bine și în conânțelegere, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule cu harul Tău.

Pre Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenindu-o.

Pre noi înșine, și unul pre altul, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule cel veșnic, Carele aduci la unire pre cele despărțite, și ai pus legătura neîntreruptă a dragostei, Cela ce ai binecuvântat pre Isaac și pre Rebeca, și i-ai arătat moștenitori făgăduinței Tale, Însuți binecuvintează și pre robii Tăi aceștia, povățuindu-i spre tot lucrul bun.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Corul: Amin.

Preotul: Pace tuturor

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați

Preotul zice încet rugăciunea aceasta:

Dumnezeul nostru, Cela ce ți-ai logodit mai înainte Biserica cea din păgâni fecioară curată, binecuvintează logodna aceasta; unește și păzește pre robii Tăi aceștia în pace și în conânțelegere.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor,

Corul: Amin

Apoi Preotul luând întâi inelul cel de aur din dreapta și făcând cu el chipul crucii asupra bărbatului de trei ori zice:

Se logodește robul lui Dumnezeu (N) cu roaba lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Apoi îl pune în degetul mâinii celei drepte a mirelui; asemenea luând inelul de argint zice către femeie de trei ori:

Se logodește roaba lui Dumnezeu (N) cu robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Și-l pune în degetul mâinii celei drepte a femeii; iar nunul le schimbă.

În urmă Preotul zice rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, Carele toate le cruți și toate le prevezi, Cea ce știi cele ascunse ale oamenilor, și ai cunoștință de toate, curățește păcatele noastre, și iartă fărădelegile robilor Tăi chemându-i pre dâșii la pocăință, dându-le iertare de greșale, dezlegare de păcatele cele de voie și fără de voie; cea ce știi neputința firii omenești creatorule și făcătorule, Carele ai iertat pre Raav și ai primit pocăința vameșului, să nu-ți aduci aminte de păcatele tinereții cele făcute de noi din neștiință; că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Sau ce trup se va îndrepta înaintea Ta? Că tu singur ești drept, fără păcat, Sfânt mult milostiv, mult îndurat, și-ți pare rău de răutățile omenești. Tu, Stăpâne, Cea ce ai împrietenit pre robii Tăi (N), unește-i între sine în dragoste, dăruiește-le lor întoarcerea vameșului, lacrimile păcătoasei, mărturisirea tâlharului, că prin pocăință din toată inima lor, făcând în conânțelegere și în pace poruncile Tale, să se învrednicească și de cereasca Ta Împărăție. Că Tu ești administratorul tuturor, și Ție mărire înălțăm Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Preotul zice: Pace tuturor

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați

Doamne Iisuse Hristoase, Cuvântul lui Dumnezeu, Carele Te-ai înălțat pre cinstita și de viață făcătoare Cruce, ai rupt înscrisul ce era asupra noastră și ne-ai scăpat pre noi de tirania diavolului, curățește păcatele robilor Tăi, că arșița și greutatea zilei, și aprinderea trupească neputându-o purta, vin împreună la comuniunea nunții a doua, precum ai dat lege prin vasul alegerii Tale Apostolul Pavel, Carele a zis pentru noi umiliții; că mai bine este a se căsători în Domnul, decât a se aprinde. Înșuți ca un bun și de oameni iubitor, miluiește, iartă, și curăță, slăbește și lasă greșalele, că Tu ești Cela ce ai ridicat pre umeri neputințele noastre; că nu este nimenea fără păcat sau fără prihană, chiar de ar fi numai o zi viața lui, afară de Tine singur, Cela ce ai purtat trup nepăcătos, și ne-ai dăruit nouă nestrăciunea cea veșnică. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu celor ce se pocăiesc, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Dumnezeule sfinte, Carele din țărână ai creat pre om și din coasta lui i-ai creat femeie, și ai dat-o lui ajutor după dânsul, pentru, că așa a plăcut mării Tale să nu fie omul singur pre pământ; Înșuți și acum, Stăpâne, trimite mâna Ta din locașul Tău cel sfânt, și unește pre robul Tău (N), cu roaba Ta (N); că de la Tine se unește bărbatului femeia; unește-i pre dânșii în conânțelegere; încununează-i într-un trup; dăruiește-le fruct pântecelui, câștigare de prunci buni.

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este Împărăția, puterea și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

După aceea luând Preotul cununile și făcând cu dânsele chipul crucii, întâi la mire, zice de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N) cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Și sărutând mirele cununa, i-o pune Preotul pre cap. Asemenea face și la mireasă zicând de trei ori:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N) cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Apoi îi binecuvintează Preotul de trei ori zicând:

Doamne Dumnezeul nostru, cu mărire și cu cinste încununază-i pre dânsii.

În urmă: Apostolul și Evanghelia, caută-le înapoi la cununia întâia pagina 63-64.

Diaconul:

Să zicem toți din tot sufletul, și din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne Atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pre noi Dumnezeule după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, paza, iertarea și lăsarea păcatelor robilor Tăi (N).

Încă ne rugăm pentru poporul ce stă de față în Sfântă biserica aceasta, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți frații, și pentru ortodocșii creștini, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

În urmă rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, Carele prin iconomia cea mântuitoare ai binevoit în Cana Galileii a arăta nunta cinstită prin venirea Ta; Însuți și acum pre robii Tăi (N), care ai binevoit a se însoți unul cu altul, în pace și în conânțelegere păzește-i; nunta lor o arată cinstită, patul lor îl ferește neîntinat, binevoiește a-și petrece conviețuirea neprihănită, și-i învrednicește să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată făcând poruncile Tale.

Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeule Carele miluiești, și mântuiești, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Corul: Amin

Diaconul:

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește pre noi Dumnezeule cu harul Tău.

Ziuă toată deplină, Sfântă, pașnică și fără de păcat, la Domnul să cerem.

Înger de pace, credincios îndreptător și păzitor sufletelor și trupurilor noastre, la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcate și de greșalele noastre la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și împăcarea lumii, la Domnul să cerem.

Celălalt timp al vieții noastre în pace și în pocăință a-l săvârși, la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, nerușinat, pașnic, și răspuns bun la înfricoșata judecată al lui Hristos, să cerem.

Unirea credinței și cuminecarea Sfântului Duh, cerând, pre noi înșine și unul pre altul, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Și ne învrednicește pre noi Stăpâne, cu îndrăznire fără osândă a cuteza, a te chema pre Tine Dumnezeul Cel ceresc, Tată, și a zice;

Citețul sau mirele zice: Tatăl nostru...

Ecfonis:

Că a Ta este Împărăția, puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor. Capetele voastre Domnului să le plecați

Apoi aduc paharul cel comun de-l binecuvintează Preotul, zicând rugăciunea aceasta:

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Dumnezeule Cea ce toate le-ai făcut cu tăria Ta, și ai întărit lumea, și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar comun care l-ai dat celor ce se însoțesc prin unirea nunții binecuvintează-l cu

binecuvântare duhovnicească.

Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit Împărăția Ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

După aceea luând Preotul paharul în mână, le dă lor de gustă de trei ori, întâi bărbatului apoi femeii; și îndată luând cădelnița începe a cădi în jurul tetrapodului înconjurându-l cu cei cununați de trei ori, și cântând troparul aceasta, glasul al 5-lea:

Isaie dănțuiește, Fecioara a avut în pânțece, și a născut fiu pre Emanuel, pre Dumnezeu și omul, Răsăritul este numele lui; pre Carele mărindu-l, pre Fecioara o ferim.

Altele, glasul al 7-lea:

Sfintilor Mucenici, care bine v-ați luptat, și v-ați încununat, rugați-vă Domnului, să se miluiască sufletele noastre.

Mărire Ție Hristoase Dumnezeule, lauda Apostolilor și bucuria Mucenicilor, a cărora predică este Treimea cea de o ființă.

După aceea ia cununiile întâi de la mire zicând:

Mărit să fii mire ca Avraam, și binecuvântat să fii ca Isaac, și să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace, și lucrând întru dreptate poruncile lui Dumnezeu.

La mireasă iarăși zice:

Și tu mireasă, mărită să fii ca Sarra și să te veselești ca Rebeca, și să te înmulțești ca Rahila, veselindu-te cu bărbatul tău, păzind hotarele legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Apoi Diaconul: Domnului să ne rugăm

Iar Preotul:

Dumnezeule Dumnezeul nostru, Carele ai venit în Cana Galileii, și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează și pre robii Tăi aceștia (N), care din pronia Ta s-au unit prin unirea nunții; binecuvintează intrările și ieșirile lor; înmulțește întru bunătați viața lor, primește cununile lor întru Împărăția Ta, păzindu-i neîntinați, neprihăniți și

neasupriți, în vecii vecilor.

Corul: Amin

Preotul: Pace tuturor. Capetele voastre Domnului să le plecați

Și rugăciunea aceasta:

Tatăl, Fiul, și Sfântul Duh, Treimea cea întru tot Sfântă și de o ființă și începătoare de viață o Dumnezeire, o împărăție, să vă binecuvinteze pre voi; să vă dea lungime de viață, prunci buni, sporire în viață și credință; să vă umple de toate bunătățile de pre pământ, și să vă învrednicească și desfătării bunătăților celor făgăduite, cu rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor Sfinților, Amin.

După aceea făcându-li-se orăție, și sărutându-se între dânșii, face Preotul apolis deplin.

Cela ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită, Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii sale, ale Sfinților măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale Sfinților de Dumnezeu încoronaților Împărați și întocmai cu Apostolii, Constantin și Elena, ale Sfântului marelui Mucenic Procopie, și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pre noi, ca un bun și iubitor de oameni.

NB. Aceasta servire se face neschimbată și la a treia nuntă. Iar a patra nuntă nimenea să nu îndrăznească a o face; și cine va cuteza a cununa a patra oară, va fi lipsit de tot darul preoției.

RUGĂCIUNE

ce se citește a opta zi după cununie

Venind tinerii la Biserică Preotul ia epitrahilul și iese la ușa Bisericii unde și tinerii stau și face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., și troparul Sfinților Mucenici. Apoi îngenunchind tinerii, Preotul zice:

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, Carele ai binecuvântat cununa anului și ai înmulțit fapăturile Tale, binecuvintează și pre robii Tăi aceștia (N), care cu alegerea Ta ai binevoit a se uni unul cu altul. Trimite-le lor pre Îngerul Tău cel păzitor, ca să-i păzească neabătuți la nici o spurcăciune, până în sfârșit; învrednicește-i a intra în Sfântă Biserica Ta și a se împărtăși cu Sfintele Tale Taine; ca totdeauna să mărească Preasfânt numele Tău, al Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi: Pace tuturor. Capetele voastre Domnului să le plecați

Într-o unire au ajuns robii Tăi prin binecuvântarea Ta Doamne, învrednicindu-se a primi Sfânta Taină a cununiei prin rugăciunile preoților Tăi. Dă Doamne ca robul Tău (N) să fie cap femeii sale, precum și roaba Ta (N) să fie plecată bărbatului său; ca prin aceasta să fie nestrămutată unirea lor până în sfârșit, și Ție mărire să înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și face sfârșit: Mărire Ție Hristoase Dumnezeul nostru mărire Ție: Mărire Tatălui..., **și apolisul:** Cea ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat cinstită nunta..., etc.

Apoi binecuvântându-i Preotul, intră în biserică zicând mirele: Intra-vom în casa Ta Doamne, închina-ne-vom spre Sfântă Biserica Ta.

Mai adăugând și alte rugăciuni ce va ști, sărutând Sfintele Icoane apoi plecându-se spre străni, se duce fiecare la locul său, ascultând Sfânta slujbă cu luare aminte.

RÂNDUIALA SFÂNTULUI ELEU (UNTDELEMN)

Fiind foarte folositoare tuturor creștinilor, celor bolnavi de boală trupească sau sufletească, căci le dă tămăduire trupului și iertare sufletului; pentru aceea se cuvine Preoților să sfătuiască pre toți creștinii, care vor cere a li se săvârși această Sfântă Taină, ca mai întâi să-și cerce conștiința lor, și toate greșalele să și le mărturisească la duhovnic. Apoi adunându-se șapte Preoți, sau și trei numai, luând epitrahile și feloane, să facă cel mai întâi Preot obișnuitul început zicând:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., iar noi Împărate Ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de trei ori), apoi: **Psalmul 142:**

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea; întru adevărul Tău auzi-mă, întru dreptatea Ta. Și să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, împilat-a la pământ viața mea. Pusu-m-au în întunecime, ca pre morții veacului, și s-a mâhnit întru mine duhul meu; întru mine s-a turburat inima mea. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele; însetat-a de Tine sufletul meu, ca un pământ fără de apă. Degrabă auzi-mă Doamne, slăbit-a duhul meu. Să nu întorci fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormânt. Auzită fă mie dimineață mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată-mi mie, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne, la Tine am scăpat. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept. Pentru numele Tău Doamne, mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu. Și întru mila Ta vei nimici pre vrăjmașii mei și vei pierde pre toți, cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Apoi ectenia:

Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pre noi

Dumnezeule cu harul Tău.

Pre Preasfânta curata, preabinecuvântata, mărita, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenindu-o.

Pre noi înșine și unul pre altul, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

După aceea cântăm Aliluia pre glasul al 6-lea

stihul: Doamne nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți.

stihul: Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt;

Și îndată Troparele acestea:

Miluiește-ne pre noi, Doamne, miluiește-ne pre noi că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție ca unui Stăpân noi păcătoșii servii Tăi, miluiește-ne pre noi.

Mărire...

Doamne miluiește-ne pre noi că întru Tine am nădăjduit, nu te mânia pre noi foarte, nici să-Ți aduci aminte de fără de legile noastre, ci caută și acum ca un îndurat, și ne mântuiește de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi poporul Tău, toți făptura mâinilor Tale, și numele Tău chemăm.

Și acum... **a Născătoarei:**

Ușa milostivirii deschide-o nouă binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru Tine, ci să ne mântuim prin Tine de nevoi; că Tu ești mântuirea neamului creștinesc.

PSALMUL 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vărtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu

Înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale și să biruiești când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele umilite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată creează întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele din lăuntru ale mele. Nu mă lepăda pre mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pre cei fărădelege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei bine-voi. Jertfa lui Dumnezeu, Duhul umilit; inima înfrântă și umilită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine Doamne, întru bună voirea Ta Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății prinosul și arderile de tot, atunci vor pune pre altarul Tău jertfe.

**Apoi canonul a căruia acrostihul la greci este:
Rugăciunea untdelemnului, cântarea lui Arsenie.**

Cântarea I-a, glasul al 4-lea:

Irmos. Adâncul mării Roșii cu urme neudate trecând Israil....

stihul: Stăpâne Hristoase milostive, miluiește pre robul Tău.
(Acest stihul se zice la toate Tropicale)

Cu untdelemnul îndurării Tale, Stăpâne, liniștind pururea sufletele, împreună și trupurile oamenilor, și păzind prin untdelemn pre credincioși; Însuși și acum miluiește pre cei ce prin untdelemn se aproprie de Tine.

De mila Ta Stăpâne este plin tot pământul; pentru aceasta cu cinstit untdelemnul Tău cel dumnezeiesc fiind unși astăzi, cerem cu credință să ni se dea nouă mila Ta cea

mai presus de minte.

Mărire...

Ungerea Ta cea Sfințită, iubitorule de oameni, ai poruncit Apostolilor Tăi să o săvârșească peste robii Tăi cei neputincioși; pentru rugăciunile lor, miluiește-ne pre toți cu însemnarea Ta.

Și acum... **a Născătoarei:**

Una curată ceea ce ai îmbogățit adâncul păcii, cu rugăciunile Tale cele de-a pururea către Dumnezeu, mântuiește pre robul Tău de toate neputințele și supărările, ca neîncetat să te mărească pre Tine.

Cântarea a 3-a

Irmos: Veselește-se de Tine Biserica Ta Hristoase, strigând...

Tu singur fiind minunat și îndurat către oamenii cei credincioși, acestuia ce cumplit bolește dă-i Hristoase, harul Tău cel de sus.

Ramura cea de măslin oarecând, spre încetarea potopului, cu voința Ta cea dumnezeiască o ai arătat, Doamne, mântuiește cu mila Ta pre ceta ce pătimește.

Mărire...

Cu luminarea luminii celei dumnezeiești, luminează cu mila Ta, Hristoase, pre aceasta ce acum prin ungere aleargă cu credință la mila Ta.

Și acum... **a Născătoarei:**

Caută de sus cu îndurare Maica făcătorului tuturor, și cu rugăciunile Tale dezleagă suferința cea amară a acestuia ce bolește.

Apoi Catismalele acestea, glasul al 8-lea

Prosomia: Fluierile cele păstorești...

Ca un izvor dumnezeiesc de milă, ca un adânc al marii compătimiri, Îndurate, arată dumnezeieștile curgeri ale milei Tale, și vindecă pre toți; izvorăște cu îndestulare izvoarele minunilor, și spală pre toți; că la Tine pururea alergând, cu căldură cerem har.

Altul, glasul al 4-lea

Prosomia: Cea ce Te-ai înălțat pre Cruce...

Doctorul și ajutorul celor ce sunt în dureri, Răscumpărătorul și Mântuitorul celor neputincioși, Însuși Stăpâne al tuturor și Doamne, dăruiește vindecare neputinciosului robului Tău; îndură-te, miluiește pre cea ce mult a greșit, și-l curăță de păcate, Hristoase, ca să mărească puterea Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica...

Mântuitorule, Cea ce ești ca un mir nestricăcios și vărsat prin har, și Carele curățești lumea, îndură-te, miluiește pre aceasta ce-și unge, prin credința cea dumnezeiască, rănila cele trupești.

Cu pecetea cea alinătoare a milei Tale, Stăpâne, însemnând acum simțurile servilor Tăi, fă intrarea nestrăbătută și neapropiată de toate puterile cele protivnice.

Mărire...

Cea ce ai poruncit celor bolnavi să cheme pre dumnezeieștii Tăi liturghisitori, ca cu rugăciunea și ungerea untdelemnului Tău să se mântuiască, iubitorule de oameni, mântuiește cu mila Ta pre acesta ce pătimește.

Și acum... **a Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară Preasfântă, care ești acoperământ tare și păzitoare, liman și zid, scară și turn, miluiește și te îndură de acest bolnav, că la Tine singură a scăpat.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu Doamne, lumina mea în lume al venit...

Cea ce ești adânc de milă, bunule, miluiește, îndură-te, cu mila Ta cea dumnezeiască, spre acesta ce pătimește, ca un milostiv.

Sufletele și trupurile noastre, Hristoase, Sfințindu-le de sus negrăit, cu închipuirea cea dumnezeiască a pecetii Tale, vindecă pre toți cu mâna Ta.

Mărire...

Prea bunule Doamne, Cea ce cu dragostea Ta cea negrăită, ai primit ungere cu mir de la păătoasa, îndură-te de robul Tău.

Și acum... **a Născătoarei:**

Ceea ce ești întru tot lăudată curată, prea bună Stăpână, miluiește pre cei ce se ung cu untdelemnul cel dumnezeiesc, și mântuiește pre robul Tău.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ție cu glasul de laudă Doamne...

Cu cuvintele Tale, iubitorule de oameni, arătând prin untdelemn ungerea la împărați, și aceasta plinindu-o și la Arhieriei, mântuiește ca un Îndurat cu pecetea Ta și pre acesta ce pătimește.

Din partea demonilor celor cumpliti să nu fie vre-o comunicare cu simțurile acestuia, ce se însemnează cu ungere dumnezeiască, Mântuitorule, ci-l întărește pre dânsul cu acoperământul măririi Tale.

Mărire...

Tinde mâna Ta din înălțime, Iubitorule de oameni, și Sfințind untdelemnul Tău, Mântuitorule, dă-l robului Tău spre sănătate și spre ferire de toate bolile.

Și acum... **a Născătoarei:**

Arătat-te-ai în casa Ta cea dumnezeiască măslin roditor, Maica Făcătorului, prin care s-a arătat lumea plină de milă; pentru aceasta mântuiește cu atingerea mijlocirilor Tale pre acesta ce pătimește.

Condac glasul al 2-lea

Prosomia: Cele de sus căutând...

Cela ce ești izvor milei, Preabunule, pre acesta ce cu credință fierbinte cade la mila Ta cea negrăită, Îndurate, scapă-l de toată răutatea și ridicându-i lui neputințele, dă-i dumnezeiescul har de sus.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam...

Tu Mântuitorule Cela ce ești singur Dumnezeu, Carele cu mila și cu îndurărilor Tale vindeci patimile sufletelor tuturor, și chinurile, trupurilor, Însuși tămăduind și pre acesta ce pătimește în dureri, vindecă-l.

Când se vor unge capetele tuturor cu ungerea untdelemnului, dă cu mila Ta cea bogată, Hristoase, plăcerea bucuriei acestuia carele cere mila răscumpărării Tale, Doamne.

Mărire...

Sabie asupra diavolilor este pecetea Ta Mântuitorule, și foc ce mistuie patimile sufletelor prin rugăciunile Preoților; pentru aceasta cu credință Te laudăm noi cei ce am primit vindecare.

Și acum... **a Născătoarei:**

Tu Maica lui Dumnezeu, care ai primit dumnezeiește în pântecel Tău pre Cela ce ține toate cu mâna, și L-ai întrupat negrăit, fă-L îndurat pre Acela, pentru cela ce pătimește, rugămu-ne.

Cântarea 8-a

Irmos: Măinile tinzându-și Daniil....

Miluiește-ne pre toți, Mântuitorule, după mare mila Ta cea dumnezeiască; că noi toți ne-am adunat pentru a închipui tainic plecarea îndurărilor Tale, și a aduce cu credință ungere prin untdelemn robului Tău, pre care-l și cercetează.

Cu curgerile milei Tale, Hristoase, și cu ungerea Preoților Tăi, Doamne, spală, ca un îndurat durerile și răutatea, și asupririle chinurilor, ale acestuia ce se muncește de supărările patimilor, ca fiind mântuit, să te mărească pre Tine cu mulțumită.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul, și pre Sfântul Duh, Domnul

De la noi cei ce însemnăm chipul voinței celei de sus, și untdelemnul blândeților, Stăpâne, nu depărta mila Ta dumnezeiască, nici trece cu vederea pre cela ce strigă pururea cu credință: binecuvântați toate făpturile Domnului pre Domnul.

Și acum... **a Născătoarei:**

Firea, ca o prea mărită cunună, a primit nașterea Ta cea dumnezeiască curată, care oprește taberele dușmanilor, și-i învinge cu totul; pentru aceea fiind încununați cu strălucirile cele luminoase ale harurilor Tale, Te laudăm pre Tine întru tot cântată Stăpână.

Cântarea a 9-a

Irmos: Piatra cea netăiată de mână...

Caută din cer, Îndurate, arată mila Ta tuturor; dă acum ajutorul Tău și tăria Ta celui ce aleargă la Tine, prin ungerea cea dumnezeiască a Preoților Tăi, iubitorule de oameni.

Văzut-am, preabunule Mântuitorule, cu bucurie dumnezeiescul untdelemn, carele cu voința Ta cea dumnezeiască L-ai luat mai mult decât toți părtașii și cu închipuire L-ai dat celor ce se împărtășesc băii celei dumnezeiești.

Mărire...

Îndură-te, miluiește Mântuitorule, scapă de cumplitele dureri, și ferește de săgețile vicleanului sufletele și trupurile robilor Tăi, ca un milostiv, Doamne vindecându-i cu dumnezeiescul har.

Și acum... **a Născătoarei:**

Fecioară primind cântările și rugăciunile servilor Tăi, ferește de patimii cumplite și de dureri, cere iertare greșalelor; dăruiește-i vindecare sufletului și trupului ca să Te preamărească pre Tine cu dragoste, laudând Stăpânirea Ta.

Apoi se zice:

Cuvine-se cu adevărat să Te fericim Născătoare de Dumnezeu cea pururea fericită și preanevinovată și maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită cu neasemănare decât serafimii, carea fără stricăciune pre Dumnezeu Cuvântul ai născut, pre tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Exapostilar

Prosomia: Cercetatu-ne-ai de sus...

Caută cu ochiul Tău întru milă, Bunule, spre rugăciunea noastră a celor ce ne-am adunat astăzi în Biserica Ta cea Sfântă, spre a unge cu untdelemn dumnezeiesc, pre neputinciosul robul Tău.

La Laude stihirile glasul al 4-lea:

Prosomia: Dat-ai semn celor ce se tem de tine...

Dat-ai harul Tău prin Apostolii Tăi, iubitorule de oameni Cel lesne iertător, ca untdelemnul Tău cel sfânt să vindece ranele și bolile tuturor. Pentru aceasta pre ceta ce vine cu credință spre untdelemnul cel sfânt al Tău și acum ca un Îndurat sfințește-l, miluiește-l, curățește-l de toată neputința, și-l învrednicește desfătării Tale celei nesticăcioase Doamne.

Caută din cer Ceta ce ești neajuns, ca un Îndurat, cu mâna Ta cea nevăzută însemnând, iubitorule de oameni, cu untdelemnul Tău cel dumnezeiesc, simțurile acestuia ce aleargă cu credință la Tine, și cere iertare greșalelor, dăruiește-i vindecare sufletului și trupului ca să Te preamărească pre Tine cu dragoste, lăudând stăpânirea Ta.

Prin ungera untdelemnului Tău, și prin atingerea Preoților, Iubitorule de oameni, sfințește de sus pre robul Tău, scăpându-l de boli și de întinăciunea sufletului curățindu-l, spală-l, Mântuitorule, și-l ferește de multe feluri de sminteli, alină-i durerile, înlătură-i nevoile și risipește-i supărările, ca un milostiv și îndurat.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Pre Tine, preacurat palat al Împăratului, ceea ce ești mult lăudată, te rog, curățește mintea mea cea întinată de tot felul de păcate, și o fă locaș plăcut Treimii celei prea dumnezeiască, ca să măresc puterea Ta și mila cea nemăsurată, mântuit fiind eu netrebnicul servul Tău.

După aceea: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...

Apoi Troparul aceasta, glasul al 4-lea:

Unule Hristoase, Carele ești grabnic spre ajutor, arată de sus grabnică cercetare robului Tău celui ce pătimește,

scapă-l de boli și de durerile cele amare, ridică-l ca să Te cânte și să Te mărească neîncetat; cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni.

Aici având untdelemn curat, gătit în vas, se aprind și șapte lumini, și îndată Diaconul zice: Binecuvintează stăpâne; Iar Preotul cel mai mare luând Evanghelia însemnează în chipul Crucii peste untdelemn zicând:

Binecuvântată este Împărăția a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh; acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin

Apoi Diaconul zice, Ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus, și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, și pentru bună starea sfintelor lui Dumnezeu Biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfânta Biserica aceasta, și pentru cei ce intră într-însa cu credință, cu cucernicie și cu frica lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvinteze untdelemnul aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului Să ne rugăm (aici toți Preoții binecuvintează untdelemnul).

Pentru robul lui Dumnezeu (N) și pentru cercetarea lui întru Dumnezeu, și pentru ca să vie peste dânsul harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca și el și noi să ne mântuim de toată supărarea, urgia, nevoia și neputința, Domnului să ne rugăm.

Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pre noi Dumnezeule cu harul Tău.

Pre Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenind-o.

Pre noi înșine și unul pre altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea,

Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

După aceea Preotul cel întâi zice rugăciunea sfințirii, untdelemnului.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Doamne, Carele cu mila și cu îndurărilor Tale, vindeci zdrobirile sufletelor și ale trupurilor noastre; Însuți Stăpâne, sfințește untdelemnul aceasta (**aici fiecare Preot zicând rugăciunea binecuvintează untdelemnul**) ca să fie celor ce se vor unge cu dânsul spre vindecarea și spre scăparea de toată patima și întinăciunea trupului și a sufletului și a toată răutatea; ca și întru aceasta să se mărească Preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Această rugăciune o zic și ceilalți preoți, până se plinește de 7 ori. Iar după rugăciune, cântă aceste tropare glasul al 4-lea:

Unule Hristoase, Carele ești grabnic spre ajutor, arată de sus grabnică cercetare robului Tău celui ce pătimește; scapă-l de boli și de durerile cele amare; ridică-l ca să-ți cânte Ție și să Te mărească neîncetat; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni.

Glasul al 4-lea

Prosomia: Arătat-Te-ai astăzi...

Fiind orbit la ochii sufletului, vin la Tine Hristoase, ca și orbul cel din naștere, strigând către Tine cu pocăință: îndură-te spre noi Unule Cela ce ești lesne iertător.

Glasul al 3-lea

Prosomia: Fecioara astăzi...

Sufletul meu, Doamne, cel slăbit cumplit de multe feluri de păcate și fapte netrebnice, ridică-l cu cercetarea Ta cea dumnezeiască, precum ai ridicat de demult pre paralytic; ca fiind mântuit să strig Ție, Îndurate, dă-mi Hristoase vindecare.

Glasul al 2-lea

Ca un ucenic al Domnului ai primit Evanghelia, drepte, ca un ucenic ai statornicie; îndrăznire ca un frate al lui Dumnezeu, și a te ruga ca un Ierarh; deci roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea

Prosomia: Ceta ce Te-ai înălțat...

Dumnezeu Cuvântul Tatălui cel Unul-Născut, Carele a venit la noi în zilele de apoi, minunate Iacove, întâi pre Tine Te-a arătat păstor și dascăl Ierusalimului, și iconom credincios tainelor celor duhovnicești; pentru aceasta toți te cinstim Apostole.

Glasul al 3-lea

Prosomia: Fecioara astăzi...

În Mira, Sfinte, Sfinților te-ai arătat, că Evanghelia lui Hristos plinindu-o, cuvioase, ți-ai pus sufletul tău, pentru poporul tău, mântuit-ai pre cei nevinovați din moarte; pentru aceasta te-ai Sfințit ca un mare tănuitor al harului lui Dumnezeu.

Glasul același:

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de lupte, pre tine ceta ce ai biruit pre păgâni. Deci precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pre Nestor, așa Sfinte Dimitrie, pre Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Glasul același:

Răbdătorule de chinuri, Sfinte, și tămăduitorule Pantelimoane, roagă pre înduratul Dumnezeu să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Glasul al 8-lea:

Sfintilor fără de arginți și făcătorilor de minuni, cercetați neputințele noastre; în dar ați luat în dar dați nouă.

Glasul al 2-lea:

Măririle tale, feciorelnicule, cine le va spune? Că izvorăști minuni și verși vindecări, și te rogi pentru sufletele noastre,

ca un mare teolog și prieten al lui Hristos.

A Născătoarei, glasul același:

Rugătoare caldă și zid nesurpat, izvor de milă și lumii scăpare, cu stăruință strigăm către Tine Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, vino degrab și ne mântuiește din nevoi, ceea ce ești grabnică ajutătoare.

De va fi diacon zice: Să luăm aminte

Preotul: Pace tuturor

Citețul: Și Duhului Tău

Prochimen glasul I-iu

Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine
stih: Bucurați-vă dreptilor întru Domnul

Din soborniceasca carte a Sfântului Apostol Iacov citire: 5;10-16

Fraților, luați pildă de patimă rea și de răbdare îndelungată pre Profeții care au grăit nouă în numele Domnului. Iată ferim pre cei ce au răbdat; răbdarea lui Iov ați auzit, și sfârșitul lui de la Domnului ați văzut, că mult Milostiv este Domnul și Îndurat. Iar mai înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pre cer nici pre pământ, nici cu vre-un alt jurământ; ci să fie cuvântul vostru așa, așa și nu, nu; ca să nu cădeți în fățarie. De pătimește rău cineva dintre voi, să se roage; de este cineva cu inimă bună să cânte psalmi; de este bolnav cineva dintre voi, să cheme Preoții Bisericii, și să se roage pentru dânsul, ungându-l cu untdelemn, în numele Domnului, și rugăciunea credinței va mântui pre cel bolnav, și-l va ridica pre dânsul Domnul; și de va fi făcut păcate, se vor ierta lui. Mărturisiți-vă unul altuia păcatele, și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați; că mult poate rugăciunea dreptului care se face.

Aliluia, **glasul al 8-lea,**

stih: Milă și judecată voi cânta Ție Doamne...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire: 10; 25-37

În timpul acela, venit-a un legiuitor la Iisus, ispitind pre El și zicând: Învățătorule, ce voi face să moștenesc viața de veci? Iar El a zis lui: în lege ce este scris? cum citești? Iar el

răspunzând a zis: Să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău, și din toată virtutea ta, și din tot cugetul tău, și pre aproapele tău ca pre tine însuși. Zis-a lui: drept ai răspuns; fă aceasta și vei fi viu. Iar el voind a se îndrepta pre sine, zise către Iisus: și cine este aproapele meu? Iar Iisus răspunzând a zis: Un om oarecare se pogora din Ierusalim în Ierihon, și căzu în tâlhari, care și dezbrăcându-l, și rănindu-l, s-au dus lăsându-l mai mult mort. Și din întâmplare un Preot se pogora pre calea aceea, și văzându-l, a trecut pre alătura. Asemenea și un levit, fiind pre la acel loc, venind și văzându-l, a trecut pre alătura. Iar un oarecare Samarinean călătorind, a venit la dânsul și văzându-l i s-a făcut milă. Și apropiindu-se i-a legat rănilor lui, turnând untdelemn și vin; apoi ridicându-l pre dobitocul său, l-a dus la o ospătărie, și a îngrijit de dânsul. Și a doua zi ieșind, a scos doi dinari și dându-i gazdei, i-a zis lui: îngrijește de dânsul, și ce vei mai cheltui, eu întorcându-mă voi plăti ție. Deci, cine din acești trei ți se pare a fi mai de aproape celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cea ce a făcut milă cu dânsul. Iar Iisus a zis lui: mergi de fă și tu asemenea.

Apoi diaconul:

Miluieste-ne pre noi Dumnezeule după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Că milostiv și Iubitor de oameni, Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum, și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Preotul citește rugăciunea aceasta

Domnului să ne rugăm

Cela ce ești fără început și neurmat, Sfinte al Sfinților, Carele ai trimis pre Unul-Născut Fiul Tău, să vindece toată boala și toată neputința sufletelor și a trupurilor noastre, trimite Duhul Tău Cel Sfânt și sfințește untdelemnul aceasta, și-l fă robului Tău (N), ce se va unge, spre deplina dezlegare

de păcate, și spre moștenirea Împărăției Cerurilor. Că Tu ești Dumnezeu mare și minunat, Carele păzești așezământul Tău și mila Ta celor ce Te iubesc pre Tine; Cea ce ai dat dezlegare de păcate prin Sfântul Tău Prunc Iisus Hristos; Carele ne-ai renăscut din păcat, Cea ce luminezi orbii și ridici pre cei surpați; Carele iubești pre cei dreپți și miluiești pre cei păcătoși; Cea ce ne-ai scos din întuneric și din umbra morții, zicând celor din legături ieșiți, și celor din întuneric descoperiți-vă; că a strălucit în inimile noastre lumina cunoștinței Unuia-Născut Fiului Tău, de când pentru noi pre pământ s-a arătat, și cu oamenii împreună a petrecut și celor ce L-au primit pre dânsul le-a dat putere a se face fii lui Dumnezeu, prin baia renașterii moștenire fiască dăruindu-ne, și neîmpărtășiți făcându-ne de tirania diavolului. Fiindcă n-a voit a ne curăți prin sânge, ci prin Sfântul untdelemn a dat chipul crucii Sale; spre a ne face turmă lui Hristos, preoție împărătească, neam Sfânt, curățindu-ne prin apă și Sfințindu-ne cu Duhul Tău Cel Sfânt. Însuți Stăpâne Doamne, dă-ne har spre servirea aceasta, precum ai dat lui Moisi servului Tău, lui Samuil iubitului Tău, și lui Ioan alesului Tău, și tuturor celor ce ți-au bineplăcut Ție în neam și rudă. Așa, fă-ne și pre noi a fi servitori legii Tale celei noi, spre untdelemnul aceasta, pre care-l desăvârșește cu scump sângele Fiului Tău; ca, dezbrăcându-ne de poftele lumești, să murim păcatului și să viem dreptății, îmbrăcându-ne în Domnul nostru Iisus Hristos, prin ungerea sfințeniei untdelemnului ce va să se aducă. Fie Doamne, untdelemnul aceasta, untdelemn de bucurie, untdelemn de sfințenie, veșmânt împărătesc, pavază de putere, respingător, de toată lucrarea diavolească, pecete nestricată, bucurie inimii, veselie veșnică. Ca cei ce se vor unge cu untdelemnul aceasta al înnoirii să fie înfricoșati celor protivnici, și să strălucească întru strălucirile Sfinților Tăi, neavând întinăciune, nici prihană; și să se primească în repaosurile Tale cele veșnice, și să ia plata chemării celei de sus. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiul Tău, și Preasfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

După această rugăciune, până când unge Preotul pre acela căruia se face sfințirea untdelemnului, cântăreții cântă troparul

aceasta glasul al 8-lea.

Doamne, armă asupra diavolului Crucea Ta ai dat-o nouă, că se îngrozește, și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei, că morții ai sculat și moartea ai surpat; pentru aceasta ne închinăm înmormântării, și învierii Tale.

După ce Preotul unge pre cel bolnav, zice rugăciunea aceasta:

Părinte Sfinte, doctorul sufletelor și al trupurilor, Cela ce ai trimis pre Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și să ne răscumpere din moarte, vindecă pre robul Tău (**N**) de neputința sufletească și trupească ce-l cuprinde, și-l fă să vieze cu harul Hristosului Tău; pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu solirile cinstitelor cereștilor netrupești Puteri; cu ale cinstitului măritului Profet Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; cu ale Sfinților măriților și întru tot lăudaților Apostoli; cu ale Sfinților măriților și bine învingătorilor Mucenici; cu ale Sfinților și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri; cu ale Sfinților și tămăduitorilor fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; cu a Sfântului (**a căruia este ziua**) cu ale Sfinților și dreptilor dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana, și cu ale tuturor Sfinților.

Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună, și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Această rugăciune se zice de fiecare Preot după citirea Evangheliei și a rugăciunii, ungând totodată cu untdelemn pre cel bolnav. Cade-se a ști că Apostolul se citește de Diacon de va fi.

Prochimen glasul al 2-lea:

Tăria mea și cântarea mea este Domnul, și s-a făcut mie spre mântuire.

stih: Certându-mă m-a certat Domnul dar morții nu m-a dat.

Din cartea cea către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire: 15; 1-7

Fraților datori suntem noi acești tari să purtăm

slăbiciunile celor slabi, și nu nouă să plăcem, ci fiecare dintre noi să facă spre plăcerea vecinului său întru bine spre zidire. Că și Hristos nu sieși a făcut spre plăcere, ci, precum este scris: „ocările celor ce te ocărăsc pre tine au căzut asupra mea”. Căci câte mai înainte s-au scris, spre învățatura noastră s-au scris; ca prin răbdare și mângâierea Scripturilor nădejde să avem. Iar Dumnezeu răbdării și al mângâierii să dea vouă una să gândiți între voi întru Hristos Iisus; ca toți dimpreună cu o gură să măriți pre Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. Pentru care primiți-vă unul pre altul cum și Hristos ne-a primit pre noi, întru mărirea lui Dumnezeu.

Aliluia, **glasul al 8-lea:**

stih: Milele Tale Doamne în veac voi cânta...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca citire: 19; 1-10

În timpul acela, trecea Iisus prin Ierihon, și iată un om anume Zaheu, și aceasta era mai marele vameșilor, și era bogat; și căuta să vadă pre Iisus, cine este; dar nu putea de popor că era mic de stat. Și alergând înainte s-a suit într-un smochin, ca să-l vadă, că pre acolo era să treacă; Și cum a venit la locul acela, uitându-se Iisus și văzându-l pre dânsul i-a zis lui: Zahee grăbește de te pogoară, că astăzi în casa ta mi se cade să fiu; și el grăbindu-se s-a pogorât și l-a primit pre dânsul cu bucurie. Și văzând toți murmurau zicând: Că la un om păcătos a intrat a se ospăta. Iar Zaheu stând a zis către Iisus: Iată jumătate din averea mea, Doamne, dau săracilor, și de am asuprit pre cineva cu ceva, întorc împătrit. Iar Iisus a zis către dânsul: Astăzi se făcu mântuire casei acesteia, pentru că și acesta fiu al lui Avraam este; că a venit Fiul Omului să caute, și să mântuiască pre cela ce era pierdut.

Apoi Diaconul, ectenia:

Miluieste-ne pre noi Dumnezeule după mare mila Ta...

Încă ne rugăm pentru mila, viața pacea...

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Caută-le înapoi la pagina 90.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Iar Preotul citește rugăciunea aceasta:

Dumnezeul cel Mare și Preaînalt, Cel închinat de toată făptura, izvorul înțelepciunii, adâncul cel cu adevărat neurmat al bunătății și noianul cel nemărginit al milelor; Însuși, Stăpâne Iubitorule de oameni, Cea ce ești mai înainte de veci și al minunilor Dumnezeu, pre Carele nimeni din oameni cu mintea nu Te poate cuprinde: caută și ne auzi pre noi nevrednicii servii Tăi și oriunde aducem acest untdelemn în numele Tău cel mare, trimite tămăduirea darului Tău, iertare de păcate, și vindecă-l cu mulțimea milei Tale, Tu Doamne, Cea ce ești lesne iertător, Unule Îndurate și de oameni Iubitor, Căruia îți pare rău de răutățile noastre, Cea ce știi că gândul omului este plecat din tinerețe spre cele rele, și nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; Carele pentru mântuirea păcătoșilor Te-ai întrupat, Dumnezeu fiind, și Te-ai zidit pentru făptura Ta; Tu ești Cea ce ai zis: N-am venit să chem pre cei dreapți, ci pre cei păcătoși la pocăință; Tu ești Cea ce ai căutat oaia cea rătăcită; Tu ești Cea ce cu îngrijire ai căutat dragma cea pierdută, și ai aflat-o; Tu ești Cea ce ai zis: Că pre cel ce vine la Mine, nu-l voi goni afară; Tu ești Cea ce nu Te-ai îngreșat de păcătoasa, care cu lacrimi a spălat cinstite picioarele Tale; Tu ești Cea ce ai zis: De câte ori vei cădea, scoală-te și te vei mântui; Tu ești Cea ce ai zis că bucurie să face în ceruri pentru un păcătos ce se pocăiește. Însuși, îndurate Stăpâne, caută din înălțimea cea Sfântă a Ta, și umbrindu-ne pre noi păcătoșii și nevrednicii servii Tăi în ora aceasta, cu harul Sfântului Tău Duh, trimite-l și peste robul Tău (N), carele și-a recunoscut păcatele sale, și s-a apropiat de Tine cu credință; și primindu-l cu iubirea Ta de oameni, orice a greșit cu cuvântul, sau cu lucrul sau cu gândul, șterge iertându-i-le, și-l curățește de tot păcatul; și fiind pururea cu dânsul, păzește-l în ceilalți ani ai vieții lui, ca umblând întru îndreptările Tale, să nu mai fie el derâdere diavolului; ca și într-însul să se mărească Preasfânt numele Tău.

Că Ție se cade a ne milui și a ne mântui pre noi, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului, bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii

vecilor, Amin.

Apoi să facă Preotul ungerea împreună cu rugăciunea, precum s-a arătat înapoi la pagina 92.

Apoi prochimien, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea, și mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

Din cartea întâia cea către Corinteni a Sfântului Ap. Pavel, citire: 12; 27-31, 13;1-8

Fraților, voi sunteți trupul lui Hristos, și membre din parte; și pre unii i-a pus Dumnezeu în Biserică: întâi pre Apostoli, al doilea pre Profeți, al treilea pre învățători, după aceea pre puteri, apoi darurile vindecărilor, ajutorințele, administrațiile, felurile limbilor. Au doară toți sunt Apostoli? Au doară toți Profeți? Au doară toți învățători? Au doară toți puteri? Au doară toți au darurile vindecărilor? Au toți în limbi grăiesc? Au doară toți tălmăcesc? Iubiți însă darurile cele mai bune; și încă mai înaltă cale arăt vouă: De aș grăi în limbi omenești și Îngerești, iar dragoste nu am, m-am făcut aramă sunătoare sau chimval răsunător. Și de aș avea Profeție, de aș ști toate tainele și toată știința, și de aș avea toată credința; încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de aș împărți toate averile mele, și de aș da trupul meu să-l ardă, iar dragoste nu am întru nimic nu mă folosesc. Dragostea îndelung rabdă, lucrează binele; dragostea nu pizmuiește, dragostea nu se înalță, nu se trufește, nu defăimează, nu caută ale sale; nu se întărită, nu ține minte răul, nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr; toate le suferă, toate le crede, toate le nădăduiește, toate le rabdă; dragostea nici odată nu cade.

Aliluia glasul al 2-lea:

stih: Întru Tine, Doamne am nădăduit, să nu mă rușinezi în veac.

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire: 10;1,5-8

În timpul acela, chemând Iisus pre cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată pre ele și să vindece toată boala și

toată neputința. Pre aceștia, i-a trimis Iisus poruncindu-le și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți, și în cetatea samarinenilor să nu intrați. Ci mai vărtos mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israil. Și umblând predicați zicând: că s-a apropiat Împărăția Cerurilor; pre cei bolnavi vindecați, pre cei leproși curățiți, pre cei morți înviați, demonii scoateți; în dar ați luat, în dar dați.

Apoi Diaconul, ectenia:

Miluieste-ne pre noi Dumnezeuule, după mare mila Ta...

Încă ne rugăm pentru mila, viața pacea...

Că milostiv și de oameni iubitor Dumnezeu ești...

Vezi pag. 90.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Preotul zice rugăciunea aceasta:

Stăpâne Atotțiitorule, Împărate Sfinte, Cea ce pedepsești și nu omori, Carele întărești pre cei căzuți, și ridici pre cei surpați; Cea ce ușurezi suferințele cele trupești ale oamenilor, rugămu-ne Ție, Dumnezeuul nostru să reverși mila Ta peste untdelemnul aceasta, și peste cei ce se ung dintr-însul în numele Tău, ca să le fie lor spre vindecarea sufletului și trupului, spre curățire și spre scăpare de toată patima, de toată boala și de toată neputința, și de toată întinăciunea trupească și sufletească. Așa, Doamne trimite din cer puterea Ta cea vindecătoare, atinge-Te de trup, stinge frigurile, alinează suferința și îndepărtează toată boala cea ascunsă; fii vindecător robului Tău (N); ridică-l din patul durerii, din așternutul chinurilor dăruiește-l Bisericii Tale sănătos și întreg spre a bine-plăcea Ție și a face voia Ta. Că Ție se cade a ne milui și a ne mântui pre noi, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi Preotul face ungere cu rugăciunea, cum s-a arătat (vezi pag 92).

Apoi prochimien, glasul al 4-lea:

stih: Ori în ce zi te voi chema, degrabă mă auzi.

stih: Doamne auzi rugăciunea mea.

Din cartea a doua cea către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel

citire: 6;16, 18,7;1

Fraților voi sunteți biserica Dumnezeului celui viu, precum a zis Dumnezeu: că voi locui între ei și voi umbla, și voi fi lor Dumnezeu, și ei vor fi Mie popor. Pentru aceasta ieșiți din mijlocul lor, și vă osebiți zice Domnul; și de necurăție să nu vă atingeți, și Eu vă voi primi pre voi; și voi fi vouă tată, și voi veți fi Mie fii și fete, zice Domnul Atotputernicul. Deci având aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim de toată întinăciunea trupului și a sufletului, plinind sfințenie întru frica lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 2-lea:

stih: Așteptând am așteptat pre Domnul...

Din Sfânta Evanghelia de la Matei citire: 8;14-23

În timpul acela venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pre soacra lui zăcând și aprinsă de friguri; și S-a atins de mâna ei, și a lăsat-o frigurile; și s-a sculat și slujea Lui. Iar făcându-se seară, adus-au la Dânsul mulți demonizați, și a scos duhurile cu cuvântul, și a vindecat pre toți cei ce erau bolnavi. Ca să se plinească ce s-a zis de Isaia profetul ce grăiește: Acesta neputințele noastre a luat, și bolile a purtat. Și văzând Iisus mulțime multă împrejurul său a poruncit să meargă de cealaltă parte. Și apropiindu-se un cărturar, a zis lui: Învățătorule, voi să Te urmez ori unde vei merge. Și i-a zis Iisus lui: Vulpile au vizuini, și păsările cerului cuiburi; iar Fiul Omului nu are unde să-și plece capul. Iar altul dintre ucenicii Lui i-a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să merg să înmormântez pre tatăl meu. Și Iisus i-a zis lui: Urmează Mie, și lasă pre morți să-și înmormânteze morții lor. Și intrând el în corabie, au mers după dânsul ucenicii Lui.

Diaconul Ectenia:

Miluește-ne pre noi Dumnezeule, după mare mila Ta...

Că milostiv, și Iubitor de oameni, Dumnezeu ești..

Caută-le înapoi, pag. 90.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Preotul zice rugăciunea aceasta:

Unule, și Iubitorule de oameni, Îndurate și mult-Milostive, Doamne, Cel mare întru milă și bogat întru bunătate, Părinte

al îndurărilor, și Dumnezeu a toată mângâierea, Carele ne-ai împuternicit prin Sfinții Tăi Apostoli a vindeca, cu untdelemnul însoțit de rugăciune, neputințele poporului; Însuși și untdelemnul aceasta întocmește-l spre vindecarea celor ce se ung dintr-însul, spre scăparea de toată boala și de toată neputința, spre scutirea de rele ale celor ce așteaptă de la Tine mântuire. Așa, Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, rugămu-ne Atotputernice, să ne mântuiești pre toți, singurul tămăduitor al sufletelor și al trupurilor sfințește-ne pre noi toți; Tu Cela ce vindeci toată boala, vindecă și pre robul Tău (N); ridică-l din patul durerii pentru mila bunătății Tale; cercetează-l cu mila și cu îndurărilor Tale; depărtează de dânsul toată boala și neputința, ca ridicându-se prin mâna Ta cea tare, să servească Ție cu toată mulțumirea. Ca și acum, împărtășindu-ne iubirii Tale de oameni celei negrăite, să Te cântăm și să Te mărim pre Tine Cela ce faci lucruri mari și minunate, mărite și prea înalte.

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pre noi Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început și Preasfântului, bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi face Preotul ungerea împreună cu rugăciunea, cum s-a arătat mai sus, pag. 92.

Și îndată Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu Doamne, ne vei păzi, și ne vei apăra de neamul aceasta în veac,

stih: Mântuiește-mă Doamne că a lipăit cel cuvios.

Din cartea a doua cea către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire: 1:8-11

Fraților, nu voim să nu știți voi pentru supărarea noastră, ce s-a întâmplat nouă în Asia; că am fost fără măsură îngreuiți peste putință, în cât nu mai aveam noi nădejde nici de viață; ci singuri întru noi aveam hotărârea morții; ca să nu ne mai încredem în noi înșine, ci în Dumnezeu Cela ce scoală morții. Carele ne-a scăpat pre noi din atâta moarte, și ne scapă; în Carele am nădăjduit că ne va mai scăpa încă; venind și voi în ajutorul nostru cu rugăciunea, ca harului ce este întru noi, prin mulți de către multe fețe, să i se aducă

mulțumire pentru noi.

Aliluia, glasul al 5-lea:

stih: Milele Tale, Doamne, în veac voi cânta...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire: 25; 1-13

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemănatu-s-a Împărăția Cerurilor cu zece fecioare, care luându-și candelile lor au ieșit spre întâmpinarea mirelui. Și cinci, dintre dânsle erau înțelepte, iar cinci nebune; cele nebune luându-și candelile lor, n-au luat untdelemn cu ele, iar cele înțelepte au luat untdelemn în vasele lor, cu candelile lor. Și întârziind mirele, au dormitat toate, și au adormit. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: Iată mirele vine, ieșiți întru întâmpinarea lui. Atunci s-au sculat toate fecioarele acelea, și și-au pregătit candelile lor. Iar cele nebune au zis celor înțelepte: dați-ne nouă din untdelemn al vostru, că se sting candelile noastre. Răspuns-au cele înțelepte zicând: dar de nu ne va ajunge nouă și vouă? Ci mai bine mergeți la vânzători, și vă cumpărați vouă. Și mergând ele să cumpere, a venit mirele, și cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă, și s-a închis ușa. În urmă au venit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide nouă! Iar El răspunzând a zis: Adevăr zic vouă, nu vă știu pre voi. Deci privegheați, că nu știți ziua nici ora, în care Fiul Omului va veni.

Apoi Diaconul:

Miluieste-ne pre noi, Dumnezeule după mare mila Ta...

Că milostiv și iubitor de oameni...

Caută-le la pag. 90.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Preotul zice rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, Ceta ce pedepsești și iarăși vindeci; Ceta ce ridici de la pământ pre sărac, și înalți din gunoi pre cel lipsit; Părintele orfanilor, limanul celor înviforați și doctorul bolnavilor; Ceta ce porți fără greutate slăbiciunile noastre, și iei neputințele noastre; Ceta ce miluiesti cu blândețe; Ceta ce treci peste nelegiuiri și ridici nedreptățile; Cel grabnic spre ajutor, și târziu la mânie, care ai suflat peste ucenicii Tăi și ai zis: Luați Duh Sfânt, cărora

veți ierta păcatele, se vor ierta lor. Cea ce primești pocăința păcătoșilor, având putere a ierta păcatele cele multe și grele, și dai vindecare tuturor celor ce se află în neputințe și în boală îndelungată; care și pre mine umilitul și păcătosul și nevrednicul servul Tău, cel încurcat în multe păcate, și care mă tăvălesc în patimile dezmierdărilor, m-ai chemat la Sfânta și prea înalta treaptă a preoției, învrednicindu-mă a intra în cele din înăuntru ale catapetesmei, în Sfânta Sfințelor, unde Sfinții Îngeri doresc să privească și să audă glasul Evangelic al Domnului Dumnezeu, și să vadă cu ochii lor chipul Sfintei Jertfe, și să se îndulcească de dumnezeiasca și Sfânta Liturghie; Cea ce mai învrednicit a lucra sfințenia prea cereștilor Tale Taine și a-Ți aduce Ție daruri și jertfe pentru păcatele noastre, și pentru neputințele poporului, și a fi mijlocitor pentru oile cele cuvântătoare, ca prin multa și nespusa Ta iubire de oameni, să ștergi păcatele lor. Însuți, Preabunule Împărate, ascultă rugăciunea mea în ora aceasta, și în Sfânta zi, și în tot timpul și locul, și ia aminte la glasul rugăciunii mele, și dăruiește vindecare robului Tău (N), ce se află în neputința sufletului și a trupului; dându-i lăsarea păcatelor, iertare greșalelor, celor de voie și celor fără de voie; vindecându-i lui rănila cele netămăduite, toată boala și toată neputința; dăruiește-i lui vindecare sufletească, Cea ce Te-ai atins de soacra lui Petru și o a lăsat pre dânsa frigurile, și s-a sculat și a servit Ție. Însuți, Stăpâne și robului Tău (N), dă-i vindecare și scăpare de toată boala cea pierzătoare. Adu-ți aminte de îndurările Tale cele bogate și de mila Ta; adu-ți aminte, că cu osârdie este plecat gândul omului spre cele rele din tinerețile lui, și nimenea pre pământ nu se află fără de păcat. Că numai Tu singur ești fără de păcat, Carele ai venit și ai mântuit neamul omenesc, și ne-ai scăpat din robia dușmanului. Că de vei intra la judecată cu servii Tăi, nimenea nu se va afla curat de întinăciune; ci toată gura va amuți, neavând ce răspunde; că toată dreptatea noastră este înaintea Ta, ca o cârpă lepădată. Pentru aceasta păcatul tinereților noastre nu-l pomeni Doamne, că Tu ești nădejdea celor deznădăjduți, și repausul celor osteniți și însărcinați întru nelegiuiri; și Ție mărire înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor,

Amin.

Apoi face Preotul ungerea împreună cu rugăciunea, cum s-a arătat mai sus, pag. 92.

Prochimen, glasul al 6-lea

Miluieste-mă Dumnezeule după mare mila Ta...

stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule...

Din cartea cea către Galateni a Sfântului Apostol Pavel citire: 5; 22-26, 6;1-2

Fraților, roadă Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, binefacerea, credința, blândețile, înfrânarea poftelor; împotriva acestora nu este lege. Iar care sunt ai lui Hristos, și-au răstignit trupul cu patimile și cu poftele. De trăim cu Duh, cu Duhul să și umblăm. Să nu fim măreți în deșert, unul pre altul întărâtând, unul altuia pizmuind. Fraților de va și cădea vre-un om în vre-o greșeală, voi cei duhovnicești îndreptați pre unul ca acela cu duhul blândeților, păzindu-te pre tine, ca să nu cazii și tu în ispită. Purtați sarcina unul altuia, și așa veți plini legea lui Hristos.

Aliluia, glasul al 6-lea

stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire: 15;21-28

În timpul acela, venit-a Iisus în părțile Tirului și ale Sidonului, și iată o femeie cananeancă, din acele hotare ieșind a strigat către Dânsul zicând: Miluieste-mă, Doamne Fiule a lui David, fiica mea rău se îndrăcește; Iar El nu i-a răspuns ei cuvânt. Și apropiindu-se ucenicii, Îl rugau pre El zicând: liberează-o pre ea, că strigă în urma noastră; Iar El răspunzând a zis: nu sunt trimis, fără numai către oile cele pierdute ale casei lui Israil. Iar ea venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne ajută-mi! Dar El răspunzând a zis: Nu este bine a lua pâinea fiilor și a o arunca câinilor. Iar ea a zis; Așa este Doamne, că și câinii mănâncă din fărâmiturile, ce cad din masa domnilor lor. Atunci răspunzând Iisus, a zis ei: o femeie, mare este credința ta! fie ție precum voiești. Și s-a vindecat fiica ei din ora aceea.

Apoi diaconul:

Miluieste-ne pre noi, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Caută-le la pag. 90.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Preotul zice rugăciunea aceasta:

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, Cel bun și iubitor de oameni, doctorul sufletelor și al trupurilor noastre: Cea ce porți fără greutate neputințele noastre, cu a Căru rană toți ne-am vindecat; păstorule Cel bun, Carele ai venit spre căutarea oii cele pierdute; Cea ce dai mângâiere celor mici la suflet, și viață celor zdrobiți; Cea ce ai vindecat izvorul celei ce era întru curgerea sângelui de doisprezece ani Carele ai mântuit de demonul cel cumplit pre fiica cananeencii; care ai dăruit datoria celor doi datornici și femeii celei păcătoase i-ai dat iertare; Cea ce ai dăruit vindecare paralicului, împreună cu iertarea păcatelor lui; Cea ce prin cuvânt ai îndreptat pre vameșul, și ai primit pre tâlharul întru mărturisirea lui cea din urmă; Cea ce ai ridicat păcatele lumii și pre Cruce le-ai pironit; Ție ne rugăm, de la Tine cerem, cu bunătatea Ta, Însuți slăbește, lasă, iartă Dumnezeule fărădelegile și păcatele robului Tău (**N**), și greșalele lui cele de voie și, cele fără de voie, cele cu știință, și cu neștiință cele prin călcare de poruncă și neascultare, cele din noapte și din zi. Sau de a căzut sub blestemul preoțesc, sau al tatălui său, sau al maicii sale; sau cu ochiul a făcut, sau cu mirosirea s-a desfrânat, sau cu pipăirea s-a moleșit, sau cu gustul s-a pornit spre dezmiardare, sau cu vre-o aprindere trupească și sufletească s-a înstrăinat de la a Ta voie și sfințenie ori ce a păcătuit el și noi, ca un Bun și de oameni Iubitor, Dumnezeu și fără de răutate iartă și nu lăsa pre acesta și pre noi a cădea în viață spurcată, nici a alerga pre căile pierzării. Așa, Stăpâne Doamne, auzi-mă pre mine păcătosul în ora aceasta pentru robul Tău (**N**); treci cu vederea, ca un Dumnezeu, ce nu ții minte răul, toate păcatele lui; scutește-l de munca de veci; gura lui o umple de lauda Ta; buzele lui le deschide spre mărirea numelui Tău; mâinile lui întinde spre lucrarea poruncilor Tale; picioarele lui le îndreptează spre alergarea binevestirii Tale, toate membrele și mintea lui întărește-le cu harul Tău. Că tu ești Dumnezeul nostru Carele prin Sfinții

Tăi Apostoli ne-ai poruncit nouă zicând: Oricâte veți lega pe pământ, vor fi legate și în ceruri; și ori câte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în ceruri: și iarăși: căroră veți ierta păcatele, ierta-se-vor lor, și căroră le veți ține, vor fi ținute. Și precum ai auzit pre Iezechia, în întristarea sufletului său, la ora morții lui și nu ai trecut ruga lui, așa auzi-mă și pre mine, umilitul și păcătosul și nevrednicul servul Tău, în ora aceasta. Că Tu ești, Doamne Iisuse Hristoase, Carele ai poruncit cu bunătatea și iubirea Ta de oameni, să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor ce cad în păcate, și-Ți pare rău de răutățile noastre și te bucuri de întoarcerea celor rătăciți; că precum este măreția Ta, așa și mila Ta; și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău, Celui fără început, și Preasfântului, și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor Amin.

După aceea face Preotul ungera, însoțită de rugăciune. Vezi mai sus pagina 92.

Prochimen, glasul al 4-lea

Doamne nu cu mânia Ta să mă mustri nici cu urgia Ta să mă cerți...

stih: Miluiește-mă Doamne că neputincios sunt.

Din cartea cea către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel citire: 5; 14-23

Fraților, rogu-vă pre voi, înțelepțiți pre cei fără rânduială, mângâiați pre cei mici la suflet, sprijiniți pre cei neputincioși, fiți răbdători spre toți. Vedeți să nu întoarcă cineva răul cuiva; ci pururea binele să urmăriți între sine-vă și către toți. Totdeauna să vă bucurați; neîncetat vă rugați. Întru toate să mulțumiți că aceasta este voia lui Dumnezeu, în Iisus Hristos spre voi. Duhul să nu-l stingeți, Profețiile să nu le defăimați, toate cercetându-le, să țineți ce este bun. De tot lucrul rău feriți-vă. Iar Însuși Dumnezeu păcii să vă sfințească pre voi deplin și întreg duhul vostru și sufletul și trupul, să se păzească fără prihană, spre venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

Aliluia glasul al 2-lea

stih: Auză-te Domnul în ziua necazului...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire: 9;9-13

În timpul acela, trecând Iisus, a văzut un om șezând la vamă, cu numele Matei; și i-a, zis lui: urmează Mie. Și sculându-se a urmat Lui. Și a fost când ședea El în casă, iată mulți vameși și păcătoși venind au șezut împreună cu Iisus și cu ucenicii Lui. Și văzând fariseii au zis ucenicilor Lui: pentru ce Învățătorul vostru mănâncă și bea cu vameșii și cu păcătoșii? Iar Iisus auzind a zis lor: N-au trebuință cei sănătoși de doctor, ci cei bolnavi. Ci mergând învățați-vă ce este, milă voiesc, și nu jertfă; că n-am venit să chem pre cei drepți, ci pre cei păcătoși la pocăință.

Apoi diaconul:

Miluiește-ne pre noi Dumnezeuule, după mare mila Ta...

Că milostiv, și iubitor de oameni, Dumnezeu ești..

Caută-le la pag. 90.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Iar Preotul, citește rugăciunea aceasta

Stăpâne, Doamne Dumnezeul nostru, doctorul sufletelor și al trupurilor, Cela ce vindeci patimile cele cronice, și tămăduiești toată neputința și toată boala în popor; Cela ce voiești ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vie; Carele nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu. Că Tu Doamne, în Legea veche ai pus pocăință păcătoșilor, lui David și ninivitenilor și celor ce au fost mai înainte și după aceștia; încă și întru venirea trupestii Tale iconomii n-ai chemat pre cei drepți, ci pre cei păcătoși la pocăință, precum pre vameșul, pre păcătoasa, pre tâlharul, pre defăimătorul și gonaciul marele Pavel, prin pocăință L-ai primit, și pre Petru, corifeul și Apostolul Tău, Carele de trei ori s-a lepădat de Tine, prin pocăință L-ai primit mai presus, și i-ai făgăduit lui zicând: tu ești Petru, și pre această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu o vor birui pre dânsa, și voi da ție cheile Împărăției Cerurilor. Pentru aceasta și noi, Bunule și iubitorule de oameni, după nemincinoasele Tale făgăduințe îndrăznind, ne rugăm Ție, și cerem în ora aceasta, ascultă rugăciunea noastră, și o primește, ca tămăie, ce se aduce înaintea Ta, și cercetează pre robul Tău (N); și orice a greșit cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, sau noaptea, sau ziua; sau de a

căzut sub blestemul preoțesc, sau sub blestemul său, ori de a amărât pre cineva cu jurământ și l-a făcut de s-a jurat; pre Tine Te rugăm și de la Tine cerem, slăbește, lasă, iartă lui, Dumnezeule, trecându-i nelegiuirile și păcatele lui cele făcute de dânsul cu știință și în neștiință. Și de a călcat vreuna din poruncile Tale, sau a greșit, ca un purtător de trup și viețuitor în lume, sau din lucrarea diavolului, Însuți, ca un bun și de oameni iubitor Dumnezeu, iartă-l; că nu este om, care să viețuiască și să nu păcătuiască, că numai Tu ești fără păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău, adevărul. Că nu ai zidit pre om spre pieire, ci spre paza poruncilor Tale, și spre moștenirea vieții celei nestricăcioase. Și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău, celui fără început, și Preasfântului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și luând Sfânta Evanghelie Preotul cel dintâi, și deschizându-o o pune pre capul celui ce i se face rugăciunea untdelemnului, și ținând de ea toți preoții.

Diaconul zice: Domnului să ne rugăm

Citețul: Doamne miluiește, **cântând cu glasul lin**

Iar Preotul citește rugăciunea aceasta cu glasul mare, și ceilalți preoți în gând zicând și ei rugăciunea:

Împărate Sfinte Îndurate și mult-Milostive, Doamne Iisuse Hristoase, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu celui viu, Carele nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; nu pun mâna mea cea păcătoasă pre capul celui ce întru păcate a venit la Tine, și cere prin noi de la Tine iertarea păcatelor; ci mâna Ta cea tare și puternică, care este în Sfânta Evanghelie aceasta, pre care liturghisitorii cei împreună cu mine o țin pre capul robului Tău (N); și mă rog împreună cu dânșii, și cer iubirea Ta de oameni cea milostivă și neștiitoare aminte de rău. Dumnezeule Mântuitorul nostru, Cela ce prin profetul Tău Natan ai dăruit iertare lui David, celui ce s-a pocăit de păcatele sale, și ai primit rugăciunea cea de pocăință a lui Manasi; Însuți și pre robul Tău (N), căruia îi pare rău de greșalele sale, primește-l cu iubirea Ta de oameni cea obișnuită, trecându-i lui toate greșalele. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Carele ai poruncit

să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor ce cad în păcate. Că precum este măreția Ta, așa este și mila Ta și Ție se cuvine toată mărirea cinstea și închinăciunea împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului Tău Duh, acum și pururea, și în veci vecilor, Amin.

Și luând Evanghelia de pre capul celui ce i se face rugăciunea untdelemnului, i-o dă de o sărută, și după aceea cântă:

Mărire... Idiomela glasul al 4-lea

Izvorul vindecărilor aveți Sfinților cei fără de arginți, vindecări dați tuturor, celor ce le trebuiesc, că de prea mari daruri v-ați învrednicit de la Izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru că a zis către voi Domnul, ca și către cei asemenea, următori cu Apostolii: Iată v-am dat vouă putere asupra duhurilor necurate, ca să le scoateți pre dânsule și să vindecați toată boala și toată durerea; pentru aceasta după învățăturile lui bine viețuind, în dar ați luat, în dar dați, vindecând patimile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Și acum... a Născătoarei

Caută spre rugăciunile rugătorilor Tăi, cea cu totul neprihănită, liniștind pornirile noastre cele rele, și de toată supărarea scutindu-ne pre noi; că pre Tine singură te avem ancoră tare și nemișcată, și bună solire am câștigat, să nu ne rușinăm, Stăpână urmându-te pre tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă ție cu credință: Bucură-te, Stăpână ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Apoi Diaconul:

Miluieste-ne pre noi, Dumnezeule după mare mila Ta...

Că milostiv și de oameni iubitor, Dumnezeu ești...

Caută-le mai sus, pag. 90.

Apoi Diaconul: înțelepciune

Preotul: Mărire Ție Dumnezeule nădejdea noastră, mărire Ție, Mărire..., Și acum..., Doamne miluieste (de trei ori), Binecuvintează.

Și apolis

Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, ale Sfântului măritului și întru tot lăudatului Apostol Iacov, fratele Domnului, și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pre noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și făcând metanii cei ce-și fac rugăciunea untdelemnului zic:
Binecuvântați Părinți Sfințiți, și ne iertați pre noi păcătoșii, de trei ori.

Preoții răspund: Dumnezeu să vă miluiască, să vă binecuvinteze, iertare de păcate și mântuire sufletească să vă dăruiască.

Și luând binecuvântare și iertare de la dânșii, se duc mulțumind lui Dumnezeu.

RÂNDUIALA
ce se face când se va întâmpla foarte grabnic a se da celui
bolnav Împărtășirea

Preotul luând pre sine epitrahilul și felonul, ia o părticică din Sfintele Taine, și o pune în potir; toarnă puțin vin, cât este cu puțință bolnavului să le ia mai lesne: și mergând la bolnav zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., **noi zicem**; Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (**de 12 ori**), Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (**de trei ori**), și **simbolul**: Cred într-unul Dumnezeu...

Apoi aceste Tropare:

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiule al lui Dumnezeu părtaș mă primește; că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta; nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomeneste-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Mărire...

Împărate ceresc Mângâietorule, Duhul adevărului, Carele pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pre noi de toată întinăciunea și mântuiește Bunule sufletele noastre.

Și acum...

Pre Dumnezeu, Cela ce s-a întrupat din Tine, L-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pre acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Doamne miluiește (**de 40 de ori**)

Și citește rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Mântuitorul nostru! Unule Cela ce ai putere a ierta păcatele noastre, ca un bun și de oameni iubitor de Dumnezeu, treci cu vederea toate greșalele servului Tău (**N**), cele întru știință, și întru neștiință, și fără osândire învrednicește-l să ia Preacuratele Tainele Tale, nu spre pedeapsă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățirea sufletului și a trupului, și spre arvunirea împărăției Tale; că Tu ești ajutor și zid tare și

apărare în contra protivnicului, spre iertarea și curățirea greșalelor lui. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărime înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Rugăciunea a doua:

Doamne nu sunt vrednic să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este deșartă toată și surpată, și n-ai întru mine loc vrednic de a-Ți pleca capul; ci fiindcă voiești a fi cuprins de noi și a petrece cu noi, ca un iubitor de oameni, curățește pre servul Tău (N) de întinăciunea trupească și sufletească, și învrednicește-l pre dânsul să ia Sfânta Cuminecătură, spre iertarea păcatelor lui și spre curățirea sufletului și a trupului. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor Sfinților, care Ți-au plăcut din veac. Că Ție se cade toată mărirea, cinstea și închinăciunea, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Rugăciunea a treia:

Domnul Dumnezeu preaînduratul să te miluiască; Domnul Iisus Hristos să-ți dea Ție toate cererile cele bune; Domnul Cel întru toate puternic să te scape de toată asuprirea; Domnul să te învețe pre tine; Domnul să te înțeleptească, Domnul să-ți ajute, Domnul să te mântuiască, Domnul să te apere, Domnul să te păzească, Domnul să te curețe, Domnul să te umple de bucurie duhovnicească, Domnul să-ți fie sprijinitor sufletului și trupului Tău, Domnul, ca un bun, îndurat și de oameni iubitor, să-ți dea iertare de păcate. Domnul Dumnezeu Iisus Hristos la ziua judecății să te miluiască, și să te binecuvinteze în toate zilele vieții Tale. Că acelaia se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, împreună și Părintelui celui fără început și Preasfântului, și bunului și de-viață-făcătorului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și de va fi fost mărturisit bolnavul mai înainte de aceasta, îndată să și împărtășește cu Sfintele Taine; iar de nu, poruncește Preotul celor de față, a se retrage câtva timp, și întrebând pre cel bolnav în deosebi despre tot felul de păcate, înduplecându-l să nu le ascundă pentru rușine sau din altă cauză; după mărturisire citește rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeu nostru, Cea ce ai iertat păcatele lui Petru și ale desfrânatei, prin lacrimi, și ai îndreptat pre vameșul, care și-a cunoscut greșalele sale, primește mărturisirea servului Tău (N), și cele ce a greșit de voie și fără de voie, cu cuvântul, cu fapta, sau cu cugetul, ca un bun, trecele că Tu singur ai putere a ierta păcatele. Că Tu ești Dumnezeu milelor și al îndurărilor, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururi și în vecii vecilor, Amin.

Să zici și aceasta rar, ca să o poată zice și bolnavul pre urmă, sau măcar să înțeleagă:

Cred, Doamne, și mărturisesc, că Tu ești cu adevărat Hristos Fiul lui Dumnezeu celui viu, Carele ai venit în lume să mântuiești pre păcătoși, dintre care cel întâi sunt eu. Încă cred, că aceasta este Însuși preacurat Trupul Tău, și aceasta este Însuși scump Sângele Tău. Deci mă rog Ție, miluiește-mă și-mi iartă greșalele mele, cele de voie și cele fără de voie, cele în cuvânt și cele în lucru, cele în cunoștință și în necunoștință; și mă învrednicește fără de osândă a mă împărtăși cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci, Amin.

Cinei Tale celei de Taină, astăzi, Fiule al lui Dumnezeu părtaș mă primește; că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta; nici sărutare îți voi da ca Iuda, ci ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomeniște-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Nu spre judecată, sau spre osândă, să-mi fie mie împărtășirea preacuratelor Tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului și a trupului.

Și așa să-l împărtășești cu Sfintele Taine; iar după împărtășire, să zici aceasta: Mărire Ție Dumnezeule, Mărire Ție Dumnezeule, Mărire Ție Dumnezeule.

Și de este vreme, să citești rugăciunile de mulțumire, iar de nu, măcar aceasta:

Trupul Tău cel Sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, făcă-se mie spre viață veșnică, și sângele Tău cel scump spre lăsarea păcatelor. Și făcă-se mie

Euharistia aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie; și la înfricoșata și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pre mine păcătosul a sta de a dreapta măririi Tale, cu rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor Sfinților, Amin.

Apoi, Acum slobozește pre robul Tău... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este Împărăția... **Și Troparul zilei; Mărire... Și acum... a Născătoarei;**

Pentru rugăciunile tuturor Sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dăne-o nouă și ne miluiește pre noi, ca un îndurat.

Doamne miluiește, **(de trei ori) și apolisul zilei.**

RÂNDUIALA la ieșirea grea a sufletului

Trebuie a ști Preotul că mare datorie are să se îngrijească de bolnavi; pentru aceea îndată ce va auzi că cineva dintre credincioșii încredințați lui este bolnav, să nu aștepte a fi chemat, ci și singur nechemat să se ducă, chiar de mai multe ori de va fi trebuință. Să spună încă poporenilor săi ca să-l înștiințeze, când ar fi cineva bolnav, și mai ales de boală grea.

Începând Preotul:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește **(de 12 ori)**, Veniți să, ne închinăm **(de 3 ori)**, și **Psalmii aceștia:**

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, grăbește a-mi, ajuta mie. Să se rușineze și să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu, să se întoarcă înapoi, și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Să se întoarcă îndată rușinați cei ce grăiesc mie: bine, bine! Iar toți cei ce Te caută pre Tine Dumnezeule, să se bucure și să se veselească de Tine, și cei ce iubesc mântuirea Ta, să zică pururea: Mărească-se Domnul. Iar eu sunt sărac și mișel,

Dumnezeule, ajută-mi; ajutorul și scutitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi.

Doamne auzi rugăciunea mea; **Vezi pag. 77.**
Miluiește-mă, Dumnezeule; **Vezi pag. 78.**

CANONUL

Cântarea I-a, glasul al 6-lea

Irmos: Ca pre uscat umblând Israil...

Veniți de vă adunați toți cei ce cu cucernicie în viață ați trăit, și plângeți sufletul cel înstrăinat de la mărirea lui Dumnezeu, și care cu toată stăruința a servit demonilor celor urâți.

Acum tot timpul vieții mele, ca fumul a trecut, de aceea a și stătut înainte-mi Îngeri trimiși de la Dumnezeu, cerând fără milă ticălosul meu suflet.

Mărire...

Iată s-au înfățișat mulțime de duhuri viclene, ținând înscrisurile păcatelor mele, și strigă foarte, cerând fără rușinare umilitul meu suflet.

Și acum... **a Născătoarei;**

De acum către cine voi striga? Cine-mi va primi plângerea cea cu durere și suspinarea inimii? Dacă nu tu preacinstită, Curată, nădejdea creștinilor și a tuturor păcătoșilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este Sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu...

Bunii mei prieteni și cunoscuților, pentru ce nu plângeți? Pentru ce nu tânguți pre prietenul și fratele cel oarecând iubit, iar acum înstrăinat de la Dumnezeu și de la voi toți?

Iubiții mei frați, văzând faptele mele vădite în cumpăna cea dreaptă, pre Hristos Dumnezeul tuturor rugați-l să-mi fie îndurat.

Mărire...

Aducându-vă aminte, iubiților, de prietenia mea către voi, rugați pre Hristos să caute spre mine cel nenorocit, carele lipsit de viață mă pedepesc.

Și acum... **a Născătoarei:**

Pleacă urechea ta spre mine, Maica Dumnezeului meu, din înălțimea măririi Tale celei mari, ceea ce ești bună; ascultă-mi cele din urmă suspinuri și-mi întinde mână.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea...

Vai mie desfrânatului! amar mie ticălosului! că mâinile îmi întind către prietenii mei, și lacrimi vărs din ochi; dar nimeni nu mă miluiește.

Lupta cea cu totul pierzătoare de suflet mi-a sosit, și ridicând ochii către Îngerii lui Dumnezeu cei luminați, strig: Lăsați-mă puțin să trăiesc, dar nimenea nu mă aude.

Mărire...

De mine plângeți, de mine vă tânguți, cete Îngerești și voi toți iubitori de Hristos pământenii. Că fără de milă sufletul meu se desparte de trup.

Și acum... **a Născătoarei:**

Stăpână, Stăpână, miluiește acum sufletul cel nepriceput, și carele caută numai către acoperământul tău, și nu învoi, o Buno, să fiu trădat demonilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu Dumnezeiască strălucirea Ta...

Lumina cea înțelegătoare strălucește-o peste mine, ca să Te văd cât de puțin, Hristoase; că de acum nu Te voi mai vedea; că nor de demoni neașteptat a venit asupra mea, și întunericul faptelor mele celor rușinoase mă acoperă.

Mântuiești-mă voi toți iubiților, care neîndurați vă arătați spre mine nenorocitul și prea ticălosul; că dacă toți măcar un cuvânt ați fi rostit către Stăpânul meu, m-ați fi scăpat de întuneric.

Mărire...

Mântuiește-mă, mare arhistrategule al lui Dumnezeu, Mihaile începătorul Îngerilor; că nu voi mai chema în ajutor mie numele tău cel Sfânt că buzele mi-au tăcut și limba s-a legat.

Și acum... **a Născătoarei:**

Mântuiește-mă și tu, Stăpână preacurată, Maica lui Hristos al meu și Dumnezeu; că de acum eu ticălosul nu voi mai vedea chipul tău, pentru ale mele greșale; că s-a stins lumina mea și noaptea m-a acoperit.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieții văzându-o înălțându-se...

Plecați urechea voastră către mine, fraților, și cu de-adinsul ascultați micul rost al graiurilor mele celor umilite, și nu mă treceți cu auzul, și toți veți lua plată de la Domnul.

Iată acum se desparte cu durere sufletul de ticălosul meu trup. Deci să nu înmormântați trupul în mormânt, că nu este vrednic, ci scoțându-l afară, să-l aruncați cânilor.

Mărire...

Ce folos îmi este, când sufletul este tras în înfricoșatele munci, iar trupul este cântat de voi? Lăsați-l neînsmormântat, ca să mănânce câinii inima mea.

Și acum... **a Născătoarei:**

Trecând poate cei străini și văzându-mi oasele, trăgându-se de câini, din compătimire vor striga din suflet: Ajută, Stăpână, ticălosului suflet al acestui trup.

Cântarea a 7-a

Irmos: Revărsător de rouă cuptorul...

Iată trăgând au smuls din trup cu durere fără de veste ticălosul meu suflet, și-l duc la Judecătorul Cel cumplit și înfricoșat. Deci aducându-vă aminte, iubiților, de petrecerea cea împreună cu voi, faceți pomenire de mine.

Miluți-mă pre mine, Îngeri prea Sfinți ai lui Dumnezeu Atotputernicului, și mă scăpați din toate vămile celor vicleni, că n-am fapte bune să precumpănească în cumpănă faptele cele rele.

Mărire...

Când vă veți sui, Sfinții mei Îngeri, să stați înaintea judecatei lui Hristos, plecând genunchii cu plângere să strigați lui: Miluiește, Făcătorule al tuturor, făptura mâinilor

Tale, Bunule, și nu o lepăda de la Tine.

Și acum... **a Născătoarei:**

Închinându-vă Stăpânei și preacuratei Maicii Dumnezeului nostru, rugați-o să plece genunchii împreună cu voi, și poate-L va întoarce pre Dânsul spre milă; că fiind Mamă și nutritoare va fi ascultată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaia credincioșilor a izvorât...

Acum suspinați pentru mine ticălosul toate marginile pământului, și împreună lăcrimați că a venit de sus cumplită hotărâre: să mi se lege mâinile și picioarele, și să fiu lepădat afară.

Neascultându-te în toate pre Tine păzitorul ticăloasei mele vieți, suspinând strig cu amar: Vezi răutatea veșnicilor mele legături, și nu înceta a te ruga pentru mine.

Mărire...

Fiindcă la arătare am fost dat demonilor, care cu silă mă și pogoară în fundul iadului, încât știu că toți m-au uitat, tu însă, o Îngere al Domnului, adu-ți aminte de mine.

Și acum... **a Născătoarei:**

Maică a lui Hristos al meu, cum m-ai uitat? Cum n-ai plecat spre îndurare pre Cea ce a izvorât sânge din coastă, ca să mântuiască pre cei ce i-a plăsmuit? O amar mie! Cum s-a încuiat îndurarea Hristosului meu?

Cântarea a 9-a

Irmos: Pre Dumnezeu a-l vedea nu este cu puțință oamenilor...

De Dumnezeu eu de acum nu-mi voi mai aduce aminte; că nu se poate în iad a aminti de Domnul; ci cu întuneric cumplit fiind acoperit, voi ședea așteptând învierea tuturor pământenilor, ca după judecată să fiu în foc aruncat.

Dumnezeu de acum nu-și va mai aduce aminte de mine, nici mulțimea Îngerilor, nici adunarea arhanghelilor, nici cetele prorocilor și ale Apostolilor, nici mulțimea Mucenicilor și a tuturor dreptilor; că eu singur voi suferi relele ce mi-am adunat.

Mărire...

Plângeți-mă de acum și mă tânguți: fundul iadului și adâncul, viermele și tartarul și toate muncile suspinați pentru mine; că numai eu singur am fost adus la voi, dat să mă muncesc amar!

Și acum... **a Născătoarei:**

Maică a lui Dumnezeu, uită-te în adânc, vezi un suflet dat muncilor spre pedeapsă; deci plecându-ți genunchii lacrimează, ca Cea ce Și-a dat sângele pentru mine să Se plece la rugăciunile tale și să mă recheme.

Rugăciunea pentru sufletul cel osândit:

Domnului să ne rugăm

Stăpâne, Doamne Dumnezeul nostru Atotțiitorule, Cea ce voiești ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului, Carele nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, rugămu-ne și ne cucerim Ție: sufletul servului Tău (**N**) dezleagă-l de toată legătura și-l liberează de tot blestemul; că Tu ești Cea ce dezlegi pre cei legați și îndreptezi pre cei surpați, nădejdea celor deznădăjduți. Poruncește dar, Stăpâne, să se dezlege în pace sufletul servului Tău, și să se repauseze în locașurile cele veșnice cu toți Sfinții Tăi, prin Unul-Născut Fiul Tău, cu Carele împreună binecuvântat ești, cu Preasfântul, bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune pentru cel ce greu se luptă cu moartea:

Doamne Dumnezeul nostru, Carele cu înțelepciunea Ta cea negrăită ai făcut pre om, și din țărână formându-l, l-ai înfrumusețat cu chip și podoabă, ca pre un odor prețios și ceresc, spre doxologirea și buna cuviință a măririi și a împărăției Tale, pentru că l-ai produs după chipul și asemănarea Ta. Dar fiindcă a călcat învățatura poruncii Tale, împărțit fiind chipului Tău și nepăzindu-l, pentru aceasta, ca răutatea să nu fie nemuritoare, cu iubirea de oameni ai poruncit a se face această dezlegare, și prin voința Ta cea dumnezeiască, ca Dumnezeu al duhurilor, să se taie această legătură negrăită. Și trupul să se desfacă din cele ce s-a alcătuit, iar sufletul să meargă acolo, de unde și-a

luat ființa, până la învierea cea comună. Pentru aceasta ne rugăm Ție, Părintelui celui fără început și nemuritor, și Unuia-Născut Fiului Tău, și Preasfântului Duh, ca să facă aceasta dezlegare din trup a robului Tău (N) în liniște. Și orice a greșit bunătății Tale, cu știință sau neștiință, sau sub blestemul preoțesc a căzut, sau pre părinții săi i-a amărât, sau jurământ a călcat, sau a căzut în năluciri diavolești și în farmece rușinoase, prin pizma vicleanului diavol, iartă-l, îmblânzindu-te prin bunătatea Ta cea negrăită. Așa, Stăpâne Doamne Dumnezeule, auzi-mă pre mine păcătosul și nevrednicul servitorul Tău, în aceasta oră, și dezleagă pre robul Tău (N) de această durere nesuferită și de această neputință amară ce-l ține, și-l repausează unde sunt sufletele dreptilor.

Că Tu ești repausul sufletelor și al trupurilor noastre, și Ție mărire înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău, și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RÂNDUIALA SFINȚIRII APEI CELE MICI
care se face la ziua întâi a fiecărei luni sau la orice trebuință

Știut să fie că este datină prea bună și de suflet folositoare a se face în biserici, în mănăstiri și prin case, Sfințirea apei la fiecare zi întâi, stropind oamenii, mănăstirile, chiliile și casele mirenilor și toate ale lor. Această apă Sfințindu-se de Duhul Sfânt, prin rugile preoților; are multe feluri de urmări bune, după cum arată ectenia Sfințirii și rugăciunea de la ea. Prin stropirea cu aghiasmă se alungă spiritele viclene de tot felul și din tot locul; se iartă păcatele cele mici zilnice; mintea se curățește de lucrurile întinate și se îndreaptă spre rugă; aduc dar, pază, înmulțirea câștigului și orice îndestulare; bolile se alungă și se dă sănătate sufletului și trupului. În scurt: toți cei ce o primesc cu credință, iau sfințenie și binecuvântare. Pentru aceasta datori sunteți voi preoților să vă învățați poporeni voștri a o primi cu credință spre marele lor folos.

Începând Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., **noi zicem:** Mărire Ție Dumnezeu nostru, Mărire Ție; Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule (**de trei ori**), Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește (**de 12 ori**), Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (**de trei ori**), și **Psalmul 142:**

Doamne auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea; întru adevărul Tău. auzi-mă, întru dreptatea Ta. Și să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, împilat-a la pământ viața mea. Pusu-m-au în întunecime, ca pre morții veacului și s-a măhnit întru mine duhul meu; întru mine s-a turburat inima mea. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele; insetat-a de Tine sufletul meu, ca un pământ fără de apă. Degrabă auzi-mă Doamne, slăbit-a duhul meu. Să nu întorci fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormânt. Auzită fă mie dimineața mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată-mi mie, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne, că la Tine am scăpat. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeu meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept. Pentru numele Tău Doamne, mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu; și întru mila Ta vei nimici pre vrăjmașii mei și vei

pierde pre toți, cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Mărire... Și acum... Aliluia (de trei ori)

**Apoi: Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea,
și Troparele acestea:**

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu grăbire să alergăm noi păcătoșii și umiliții, și să cădem cu pocăință strigând din adâncul sufletului: Stăpână ajută îndurându-te de noi; grăbește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deșerți, că pre tine singură nădejde te-am câștigat. (de două ori)

Mărire... Și acum...

Nu vom tăcea Născătoare de Dumnezeu pururea a vesti puterile tale noi vrednicii; că de n-ai fi stătut tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi mântuit pre noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum liberi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână; că tu mântuiești pre robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fără de legea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fără de legea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale și să biruiști când vei judeca Tu. Că iată întru fără de legi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos de cât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele din înăuntru ale mele. Nu mă lepăda pre mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi

pre cei fărădelege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Mântuiește-mă de sângiuiri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duh umilit; inimă înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine Doamne, întru bună voirea Ta Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot, atunci vor pune pre altarul Tău viței.

Deci cântăm troparele acestea, glasul al 6-lea

Irmos:

Ceea ce ai primit bucurie prin Înger, și ai născut pre Ziditorul tău, Fecioară, mântuiește pre cei ce te măresc pre tine. (**de două ori**)

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântuiește-ne pre noi

Lăudăm pre Fiul Tău Născătoare de Dumnezeu și strigăm, precurată Stăpână de toată nevoia mântuiește pre cei ce se roagă Ție.

Împăraților, Profeților, Apostolilor și Mucenicilor, tu le ești lauda și solitoarea lumii, cu totul neprihănită.

Toată limba ortodocșilor laudă și fericește și mărește curată nașterea ta, Marie dumnezeiască mireasă.

Mărire Ție, Dumnezeul nostru, mărire Ție

Dă-mi, Hristoase al meu și mie nevrednicului iertare datoriiilor, rogu-mă, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ca un îndurat.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântuiește-ne pre noi

Întru tine mi-am pus nădejile mele, Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-mă cu rugăciunile tale, și-mi dăruiește iertare greșalelor.

Înviază-mă ceea ce ai născut pre Dătătorul de viață și Mântuitorul, și mă mântuiește cu rugăciunile tale, binecuvântată, nădejdea sufletelor noastre.

Ceea ce ai zămislit în pântecele tău pre Făcătorul tuturor,

Fecioară cu totul neprihănită, cu rugăciunile tale mântuiește sufletele noastre.

Născătoare de Dumnezeu ceea ce prin cuvânt ai născut mai presus de cuvânt pre Cuvântul, întru tot lăudată, pre Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Îndurător fă pre judecătorul și Fiul tău, cu rugăciunile tale, Stăpână, mie celui ce am greșit mai mult decât tot omul.

După datorie strigăm ție: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu curată, pururea Fecioară, rugându-ne cu rugăciunile tale să ne mântuim.

Scutește-mă de focul cel veșnic, și de muncile ce-mi stau înaintea, Născătoare de Dumnezeu, ca să te ferim pre tine.

Nu trece rugăciunea robilor tăi, rugămu-ne, întru tot cântată Stăpână, ca să ne mântuim de toată nevoia.

Mântuiește-ne de boli, de tot felul de dureri și de nevoi, pre noi cari scăpăm la acoperământul tău cel Sfințit.

Minune străină este întru tine Născătoare de Dumnezeu, că pentru noi, precum suntem noi, s-a născut din tine Creatorul tuturor și Dumnezeul nostru.

Biserica ta Născătoare de Dumnezeu, s-a arătat de boli vindecătoare fără plată și mângâiere sufletelor celor întristate.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pre Mântuitorul, mântuiește de primejdii și de toată nevoia pre robii tăi.

Scapă de toată mânia cea viitoare pre robii tăi, preacurată Stăpână, și de toată vătămarea sufletească și trupească.

Mântuiește cu rugăciunile tale, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, pre toți cei ce aleargă la tine, și-i scapă de toată nevoia și întristarea.

Cine năzuind la Biserica ta Născătoare de Dumnezeu, nu ia curând tămăduire sufletului împreună și trupului, Preacurată?

Mărire Ție Dumnezeul nostru, mărire Ție

Rugat fiind de toți Sfinții, Îndurate, și de cetele cele de

sus, curățește-mă pre mine, pentru ceea ce Te-a născut.

Doamne odihnește cu dreptii pre adormiții robii Tăi

Iartă Mântuitorule, sufletele fraților noștri celor morți întru nădejdea vieții, slăbește și le lasă lor greșalele.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântuiește-ne pre noi

Bucură-te curățirea lumii, Fecioară; bucură-te, năstrapa și candela cea cu totul de aur a manei celei dumnezeiești și a luminii, mireasă dumnezeiască.

Preasfântă Treime Dumnezeul nostru, mărire Ție

Cântăm Ție lui Dumnezeu celui în Treime, strigând cu glasul întreit Sfânt, rugându-ne să câștigăm mântuire.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântuiește-ne pre noi

O Fecioară, care ai născut pre Mântuitorul și Stăpânul lumii și Domnul, pre Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântuiește-ne pre noi

Bucură-te munte, bucură-te rug, bucură-te ușă, bucură-te scară, bucură-te masă dumnezeiască, bucură-te ajutorătoarea tuturor, Stăpână.

Mărire Ție Dumnezeul nostru, mărire Ție

Pentru rugăciunile Maicii Tale celei preacurate, Îndurate și ale tuturor Sfinților Tăi, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților Arhangheli și Îngeri rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi

Pentru rugăciunile prea măriților Tăi arhangheli și Îngeri, și ale cetelor celor de sus, bine păzește, Mântuitorule, pre robii Tăi.

Sfinte Ioane Profetule și Înaintemergătorule, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi

Pentru rugăciunile cinstului și preamăritului Tău botezător, a Profetului și Înaintemergătorului, Hristoase Mântuitorul meu, păzește pre robii Tăi.

Sfinților preamăriți Apostoli și Mucenici și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi

Pentru rugăciunile preamăriților Apostoli și ale Mucenicilor, și ale tuturor Sfinților, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților fără de arginți, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi

Pentru rugăciunile preamăriților celor fără de arginți, Născătoare de Dumnezeu, păzește pre robii tăi ca o solitoare și întărire lumii.

Mărire...

Pre Tatăl și pre Fiul mărim și pre Sfântul Duh zicând: Treime Sfântă, mântuiește sufletele noastre.

Și acum...

Ceea ce în timpurile din urmă negrăit ai zămislit, și ai născut pre Ziditorul tău, Fecioară, mântuiește pre cei ce te măresc pre tine.

Apoi:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu; ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine; ci să ne mântuim prin tine de nevoi; că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Diaconul zice: Domnului să ne rugăm

Preotul:

Că Sfânt ești Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi, Troparele acestea glasul al 6-lea

Acum a sosit timpul care sfințește pre toți, și ne așteptă Dreptul Judecător; ci te întoarce, suflete spre pocăință, strigând cu lacrimi, ca și păcătoasa: Doamne miluiește-mă.

Cu mari curgeri ai plouat, Hristoase, izvor de vindecări astăzi, în Biserica cea întru tot cinstită a Fecioarei, și cu stropirea binecuvântării Tale îndepărtezi bolile neputincioșilor, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre.

Fecioară ai născut neștiind de nuntă, și Fecioară ai rămas maică nenuntită, Născătoare de Dumnezeu Marie, roagă pre

Hristos Dumnezeu nostru să ne mântuiască pre noi.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu Fecioară, îndreptează lucrurile mâinilor noastre, și cere iertare păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte miluiește-ne pre noi. (de trei ori)

Și după, Sfinte Dumnezeule, prochimen glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme.

stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

Din cartea cea către Evrei a Sfântului Apostol Pavel citire 2; 11-18

Fraților, Cela ce sfințește și cei ce se sfințesc dintr-Unul sunt toți; pentru care pricină nu se rușinează a-i numi pre dâșii frați, zicând: Spune-voi numele Tău fraților mei, în mijlocul Bisericii Te voi cânta. Și iarăși: Eu voi fi nădăjduindu-mă întru Dânsul. Și iarăși: Iată eu și pruncii, care mi-a dat Dumnezeu. Deci, dacă pruncii s-au făcut părtași trupului și sângelui, și Acela de asemenea s-a împărtășit acelorași, ca prin moarte să surpe pre cela ce are stăpânirea morții, adică pre diavolul; și să scape pre cei câți din frica morții în toată viața erau supuși robiei. Că în adevăr n-a luat fire de Îngeri ci sămânța lui Avraam a luat; de unde era dator a Se asemăna în toate fraților, ca să fie Arhiereu îndurător și credincios întru cele ce sunt către Dumnezeu, ca să curățească păcatele poporului; că întru ceea ce a pățimit, Însuși fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Preotul: Pace ție cititorule, **Aliluia**
Răspuns-a inima mea cuvânt bun

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan citire: 5;1-4

În timpul acela s-a suit Iisus în Ierusalim, și este în Ierusalim, scaldătoarea oilor ce se cheamă evreiește Vitezda, cinci foșoare având. În acelea zăcea mulțime multă de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei; că Îngerul la timp se pogora în scaldătoare și turbura apa; deci

cine intra întâi după turburarea apei, se făcea sănătos, ori de ce boală era cuprins.

Apoi, Diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește

Pentru pacea de sus, și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea și pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu Biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântă Biserica aceasta, și pentru cei ce intră într-însa cu credință, cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru preainălțatul și de Hristos iubitorul Regele nostru (N) și pentru toată curtea și ostașii lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru (N) și pentru cinstita preoție și în Hristos Diaconie, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru orașul și țara aceasta, și pentru toate orașele, satele și țările, și pentru toți cei ce cu credință viețuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea aerului și pentru înmulțirea roadelor pământului și pentru timpuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce umblă pre ape și călătoresc și pentru cei bolnavi și pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii celei mai pre sus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta vindecătoare sufletelor și trupurilor și gonitoare a toată puterea cea vrăjmașă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei harul răscumpărării și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru toți cei ce au trebuință de ajutor și folosință de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu lumina cunoștinței prin Treimea cea de o ființă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să ne arate pre noi fii și moștenitori Împărăției Sale prin împărțășirea și stropirea cu apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să scăpăm noi de toată supărarea, urgia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pre noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pre Preasfânta curata, preabinecuvântata, mărita, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenindu-o.

Pre noi înșine și unul pre altul, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu, să o dăm.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Preotul citește această rugăciune sonor:

Doamne Dumnezeu nostru cel mare întru sfat și minunat în lucruri, Ziditorul a toată făptura, Cea ce păzești așezământul Tău și mila Ta celor ce te iubesc pre Tine și păzesc poruncile Tale; Cea ce primești lacrimile cele de umilință ale tuturor celor din nevoi; că pentru aceasta ai venit în chip de serv nu cu năluciri înfricoșându-ne pre noi, ci dând adevărata vindecare trupului, și zicând: Iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești. Încă și din tină ai făcut ochi sănătoși, și poruncind a se spăla, prin cuvânt ai pregătit sălășluirea luminii. Cea ce înfrânezi valurile patimilor celor protivnice, și alini marea cea sărată a acestei vieți, și liniștești valurile dezmierdărilor cele grele de purtat. Insuți, Iubitorule de oameni Împărate, Cea ce ne-ai dat nouă să purtăm veșmânt luminat ca zăpada din apă și din

Duh: (aici Preotul afundând de trei ori mâna dreaptă în apă, face semnul Crucii zicând:) vino și acum prin venirea Sfântului Tău Duh și sfințește apa aceasta. Și prin împărțșirea și stropirea apei acesteia, trimite nouă binecuvântarea Ta care spală întinăciunea patimilor. Așa, ne rugăm, cercetează neputințele noastre Bunule, și vindecă bolile noastre cele sufletești și trupești, cu mila Ta. Pentru rugăciunile Preacuratei, preabinecuvântatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu solirile cinstitelor, cereștilor netrupești puteri; cu ale preamăritului Profet Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; cu ale Sfinților mărișilor și întru tot lăudașilor Apostoli; cu ale celor între Sfinți părinșilor noștri, dascăli mari ai lumii și Ierarhi: Vasilie cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur; cu ale celor între Sfinți părinșilor noștri Atanasie, Chiril și Ioan cel milostiv, patriarhi ai Alexandriei, și cu ale făcătorilor de minuni: Spiridon al Trimitundei și Nicolae al Mirelor Lichiei; cu ale Sfinșilor marilor Mucenici Gheroghe purtătorul de biruinșă, Dimitrie izvorătorul de mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat și Ioan cel nou; ale sfintei mucenișe Filoteia și ale tuturor Sfinșilor marilor învingători Mucenici. Cu ale Sfinșilor și dreptilor dumnezeiești părinși Ioachim și Ana. Cu ale Sfinșilor mărișilor și făcătorilor de minuni fără de arginși Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Thalaleu și Trifon; cu ale prea cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinșilor noștri Grigorie Decapolitul, Nicodim cel Sfinșit și Dimitrie cel nou; și ale prea cuvioasei maicii noastre Parascheva, și ale Sfântului (N) a cărui pomenire serbăm, și ale tuturor Sfinșilor Tăi. Și păzește, Doamne, pre robul Tău preainălșatul și de Hristos iubitorul Regele nostru (N) (de trei ori). Dăruiește lui sănătate sufletului și trupului, și acestei societăți creștinești, ce servește Ție, să-i fii întru toate Milostiv. Adu-ți aminte, Doamne, de Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru (N) și de toată episcopia ortodocșilor, care drept învașă cuvântul adevărului Tău; și de toată tagma preoțească și monahicească, și de mântuirea lor. Adu-ți aminte, Doamne, de cei ce ne urăsc și de cei ce ne iubesc pre noi; de frașii noștri, care servesc, și sunt de față și de cei ce pentru binecuvântate pricinii lipsesc de aici, și de cei ce

ne-au poruncit nouă nevrednicilor să ne rugăm pentru dânșii. Adu-ți aminte, Doamne, și de părinții și frații noștri, care sunt în robie, și în supărări și-i miluiește după mare mila Ta, mântuindu-i de toată nevoia. Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm împreună și Părintelui Tău Celui fără început și Preasfântului bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați

Preotul citește rugăciunea aceasta în taină

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pre noi, Cea ce ai primit a te boteza în Iordan, și ai sfințit apele, și ne binecuvintează pre noi pre toți, care prin plecarea grumazului nostru, însemnăm închipuirea robiei; și ne învrednicește pre noi a ne umple de sfințenia Ta, prin împărtășirea apei acesteia și fă-o nouă Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului. Că Tu ești Sfințirea noastră, și Ție mărire, mulțumită și închinăciune înălțăm, împreună, și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului, bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

După aceea luând Sfânta Cruce, binecuvintează cu ea apa de trei ori afundând-o într-însa cruciș și cântând acest tropar, de trei ori, glasul I-iu:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, biruință Regelui nostru asupra protivnicilor dăruiește și cu Crucea Ta păzește pre poporul Tău.

Apoi stropind Preotul cu apa cea Sfințită altarul și biserica, cântă acest tropar, glasul al 2-lea:

Darurilor Tale fă-ne pre noi vrednici Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, trecând păcatele noastre și dând vindecare celor ce cu credință primesc binecuvântarea ta precurată.

Apoi Preotul sărută Sfânta Cruce, asemenea și tot poporul și stropește pre toți cu apa cea sfințită; Iar cântăreții cântă aceste

stihiri, glasul al 4-lea:

Izvorul tămăduirilor având, Sfinților cei fără de arginți, vindecări dați tuturor celor ce le trebuie, că de prea mari daruri v-ați învrednicit de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Că a zis către voi Domnul, ca și către cei asemenea râvnitori cu Apostolii: Iată v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoateți pre dânsese și să vindecați toată boala și toată durerea, pentru aceasta după învățăturile lui bine viețuind, în dar ați luat în dar dați, tămăduind patimile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Mărire...

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile asupra noastră cele rele, de toată supărarea mântuindu-ne pre noi; că pre tine singură te avem ancoră tare și nemișcată, și a ta solire am câștigat, să nu ne rușinăm, Stăpână, chemându-te pre tine, grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: bucură-te, Stăpână ajutătoarea tuturor, bucuria și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Și acum... **a Născătoarei glasul al 8-lea:**

Stăpână primește rugăciunile robilor tăi, și ne mântuiește pre noi de toată nevoia și necazul.

După stropire ectenia aceasta:

Miluieste-ne pre noi Dumnezeu, după mare mila, Ta rugămu-ne Ție, auzi-ne, și ne miluieste.

Doamne miluieste **(de trei ori)**

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea păcatelor robilor Tăi (**N**), pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm ca să se păzească sfânt locașul acesta (**sau orașul**) și țara aceasta, și toate orașele și satele, de toate bolile, de ciumă, de holeră, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri, și de războiul cel dintre noi; și pentru ca Îndurat, blând și lesne

iertător să fie nouă bunul și iubitorul de oameni Dumnezeuul nostru, și să întoarcă toată urgia care pre dreptate se pornește asupra noastră, și să ne miluiască pre noi.

Corul: Doamne miluiește (de 40 de ori)

Ecfonis:

Auzi-ne pre noi, Dumnezeuule Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului, și a celor ce sunt pre mare departe; și milostive Stăpâne, îndurător fii pentru păcatele noastre, și ne miluiește pre noi. Că milostiv și de oameni iubitor, Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Diaconul: Înțelepciune, **Corul:** Ceea ce ești mai cinstită..., **Preotul:** Mărire Ție Dumnezeuule, mărire Ție..., și **apolisul acesta:**

Hristos adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, ale Sfinților și întru toți lăudaților Apostoli, și ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pre noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RÂNDUIALA PENTRU AGHEASMA CEA MICĂ

cum se face după Paști în toată săptămâna cea luminată până la Duminica Tomii.

După ce binecuvintează Preotul, zice însuși: Hristos a înviat..., (de trei ori). **Apoi stih:** Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii lui..., **toate pre rând.**

Și iarăși Preotul: Hristos a înviat..., **cântăreții:** și celor din mormânturi viață a dăruit..., (de trei ori)

Apoi zice Diaconul, sau Preotul cel mai mare, ectenia cea mare și ecfonisul, după aceea Canonul Paștilor pre 8, sau pentru grabă, pre 6.

La cântarea a 3-a, ectenia cea mică și Condacul: Venit-au mai înainte de dimineață cele ce au fost cu Maria..., **iar de se va întâmpla Sfântul și marele mucenic Gheorghe, întâi zicem,**

Condacul lui, apoi: Venit-au mai înainte de dimineață cele ce au fost..., apoi, **Condacul de rând.**

La Cântarea a 6-a, ectenia cea mică, **condacul Paștilor și Icosul, apoi prochimenul, Apostolul și Evanghelia. Și; Învierea lui Hristos văzând..., (de trei ori). Deci: Miluiește-ne pre noi Dumnezeuule după mare mila Ta..., apoi Înviind Iisus din mormânt..., (de trei ori), și după aceasta Cântarea 7-a, până la sfârșit.**

Și după toate Cântările zicem: Hristos a înviat..., (de trei ori) și; celor din mormânturi viață le-a dăruit, (de trei ori).

Asemenea și după Cântarea a 9-a, iar Ectenia și Exapostilaria (de trei ori). Apoi molitvele Agheazmei și după molitve în loc de: Mântuiește Doamne poporul Tău..., când binecuvintează Preotul cu Sfânta Cruce apa, cântă: Hristos a înviat..., (de trei ori). Apoi în strane, după acestea stihirile Paștilor cu stihurile lor, și după sfârșitul măririi, tot: Hristos a înviat..., până se botează tot poporul. Iar de este Litie afară din Mânăstire sau din oraș, întorcându-ne cântăm Canonul Paștilor, sau numai Irmoasele cum va fi voia celui mai mare, și viind în biserică începem Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie.

RÂNDUIALA SFINȚIRII APEI CELEI MARI la botezul Domnului nostru Iisus Hristos

După ce va zice Preotul rugăciunea Amvonului, ieșim toți la râu, sau la locul unde este pregătită apa, mergând înaintea Preotului cu sfeșnice, cu cădelnița, prapori (steaguri) și icoane, și corul cântă acest tropar, glasul al 8-lea, (de trei ori):

Glasul Domnului peste ape strigă grăind: Veniți de luați toți Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, Duhul temerii de Dumnezeu, a lui Hristos Celui ce s-a arătat.

Apoi aceste tropare de câte două ori:

Astăzi firea apelor se sfințește, și se desparte Iordanul și-și oprește curgerea apelor sale, văzând pre Stăpânul botezându-se.

Ca un om ai venit la râu, Hristoase Împărate, și te grăbești a lua botez de la rob, Bunule, din mâinile Înaintemergătorului, pentru păcatele noastre, Iubitorule de

oameni.

Mărire... **glasul același:**

Către glasul celui ce striga în pustie: gătiți calea Domnului, venit-ai Doamne, luând chip de rob, botez cerând, Tu Cela ce nu știi de păcat. Văzutu-Te-au apele și s-au temut; cutremuratu-s-a Înaintemergătorul, și a strigat zicând: Cum va lumina sfeșnicul pre Lumină? Cum va pune robul mâna pre Stăpânul? Sfințește-mă pre mine și apele Mântuitorule Cela ce ridici păcatul lumii.

Și acum... **tot aceasta.**

Diaconul: Înțelepciune să luăm aminte, **și citirile:**

Din Profeția lui Isaia citire:

Așa grăiește Domnul: Să se veselească pustiul cel însetat, să se bucure deșertul și să înflorească ca și crinul. Și va încolți și va înverzi pădurea, și se vor veseli deșerturile Iordanului; mărirea Libanului s-a dat lui și cinstea Carmelului, și poporul meu va vedea mărirea Domnului și înălțimea lui Dumnezeu. Întăriți-vă mâni slabe, și genunchi slăbănogiți vă mângâiați și ziceți celor mici de suflet: întăriți-vă și nu vă temeți; iată Dumnezeuul nostru cu judecată va răsplăti; Însuși va veni și ne va mântui pre noi. Atunci se vor deschide ochii orbilor, și urechile surzilor vor auzi. Atunci va sări șchiopul ca cerbul, și limpede va fi limba gângavilor; că s-a vărsat în pustiu apă, și râu în pământ însetat. Și vor fi cele fără apă bălți și în pământul cel însetat izvor de apă va fi; acolo va fi veselia păsărilor, și locașul sirenelor, și trestie și bălți. Acolo va fi cale curată și cale Sfântă se va chema, și nu va trece pre acolo necurat, nici va fi acolo cale spurcată. Cei împrăștiați vor merge pre dânsa și nu se vor rătăci. Și nu va fi acolo leu, și fiară cumplită nu va sui pre dânsa, nici se va afla acolo; ci vor merge pre dânsa cei răscumpărați și aleși de Domnul, și se vor reîntoarce și vor sosi în Sion cu bucurie și veselie; și veselie veșnică peste capul lor. Lauda și bucuria și veselia îi va cuprinde pre dânsii, și va fugi durerea, întristarea și suspinarea.

Din profeția lui Isaia citire:

Așa grăiește Domnul: Cei însetați mergeți la apă, și câți

nu aveți argint, mergând cumpărați și mâncați și beți, fără argint și fără preț: vin și grăsime. Pentru ce prețuiți argintul nu întru pâini? și osteneala voastră nu spre sațiu? Ascultați-Mă pre Mine, și veți mânca cele bune, și se va desfăta întru bunătăți sufletul vostru. Luați aminte cu urechile voastre, și urmați căilor Mele; ascultați-Mă și va viețui întru bunătăți sufletul vostru; și voi pune vouă legătură veșnică: cele Sfinte ale lui David, cele credincioase. Iată mărturie între neamuri L-am dat pre dânsul, domn și povățuitor neamurilor; iată națiile care nu te știau pre tine, te vor chema și popoarele care nu te cunoșteau, la tine vor alergera, pentru Domnul Dumnezeu Tău, și pentru Sfântul lui Israil, că te-am mărit pre tine. Căutați pre Dumnezeu, și aflându-l pre Dânsul, să-l chemați; și când se va apropia de voi să-și lase cel necucernic căile sale, și omul cel nelegiuit sfaturile sale; și să vă întoarceți la Domnul Dumnezeu nostru, și veți fi miluiți, și să strigați, că mult va ierta păcatele voastre; că nu sunt sfaturile Mele ca sfaturile voastre, nici căile Mele ca și căile voastre, zice Domnul. Ci precum cerul este departe de pământ, așa și calea Mea este departe de căile voastre, și cugetele Mele de cugetele voastre. Că pre cum se pogoară ploaia sau zăpada din cer și nu se mai întoarce până nu adapă pământul, și-l face să încolțească, să răsară și să dea sămânță semănătorului și pâine de mâncare; așa va fi cuvântul Meu care va ieși din gura Mea; nu se va întoarce la Mine deșert, până când nu va plini toate câte am voit, și voi spori căile Mele și poruncile Mele. Că întru veselie vă veți veseli, și întru bucurie vă veți învăța. Că munții și dealurile vor sălta primindu-vă cu bucurie, și toți copacii țarinii vor bate cu ramurile; și în locul scaiului se va înălța chiparosul și în locul urzicii va crește mirsina; și va fi Domnului spre nume și spre semn veșnic, și nu va lipsi.

Din profeția lui Isaia, citire:

Așa grăiește Domnul: Scoateți apă cu veselie din izvoarele mântuirii; și veți zice în ziua aceea: Lăudați pre Domnul, chemați numele Lui, vestiți între nații măririle Lui, aduceți-vă aminte că s-a înălțat numele Lui. Cântați numele Domnului, că lucruri înalte a făcut; vestiți acestea peste tot pământul. Bucurați-vă și vă veseliți cei ce locuiți în Sion, că s-a înălțat Sfântul lui Israel în mijlocul lui.

Apoi prochimien, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

stih: Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

Din cartea întâia cea către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Fraților, nu voiesc să nu știți voi, că părinții noștri toți sub nor au fost, și toți prin mare au trecut; și toți prin Moisi s-au botezat în nor și în mare. Și toți aceeași mâncare duhovnicească au mâncat. Și toți aceeași băutură duhovnicească au băut; că beau din duhovnicească piatră care urma; iar piatra era Hristos.

Aliluia, **glasul al 6-lea**

stih: Glasul Domnului peste ape. Dumnezeuul măririi a tunat

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

În timpul acela, venit-a Iisus de la Nazaret din Galileea, și s-a botezat de Ioan în Iordan. Și îndată ieșind din apă, a văzut cerurile deschizându-se, și Duhul, ca un porumb, pogorându-se peste Dânsul. Și glasul s-a făcut din ceruri: Tu ești Fiul meu Cel iubit, întru Carele am binevoit.

După aceea Diaconul zice ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus, și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, și pentru bunăstarea Sfințelor lui Dumnezeu Biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfânta Biserică aceasta și pentru cei ce intră într-însa cu credință, cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru preainălțatul și de Hristos iubitorul Regele nostru (N), și pentru toată curtea și ostașii lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ajute și să supună sub picioarele lui pre tot dușmanul și luptătorul, Domnului să ne rugăm.

Pentru Arhiepiscopul nostru (N), și pentru cinstita preoție și în Hristos diaconie, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântă Biserica aceasta, orașul aceasta, și pentru toate orașele, satele și toate țările, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea aerului, și pentru înmulțirea rodurilor pământului, și pentru timpuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce umblă pre ape și călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare spre apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii celei mai pre sus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se dăruiască acesteia harul răscumpărării și binecuvântarea Iordanului, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se zdrobească satana sub picioarele noastre, și să se risipească toată uneltirea vicleană pornită asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne scoată pre noi Domnul Dumnezeu nostru din toată vrăjmășia și încercarea care ne stă împotrivă, și să ne facă vrednici bunătăților celor făgăduite, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței și a bunei credințe prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă apa aceasta dar de sfințenie, curățire de păcate, spre vindecarea sufletului și trupului, și spre tot folosul de trebuință, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne fie apa aceasta înlesnitoare spre viață veșnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta respingătoare a toată bântuirea dușmanilor celor văzuți și nevăzuți, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce o vor lua, și o vor primi spre Sfințirea caselor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie aceasta spre curățirea sufletelor și a trupurilor tuturor celor ce o vor primi cu credință și vor gusta dintr-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne învrednicim noi a ne umple de sfințire prin gustarea din apa aceasta, cu arătarea cea nevăzută a Duhului Sfânt, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre al celor păcătoși, și să ne miluiască pre noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de toată supărarea,urgia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește pre noi, Dumnezeule cu harul Tău.

Pre Preasfânta curata, preabinecuvântata, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenindu-o.

Pre noi înșine, și unii pre alții, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Până când diaconul zice acestea, Preotul se roagă, citind în taină rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeule, Fiule Unule-Născut, Carele ești în sânul Tatălui, Dumnezeu Cel adevărat, Izvorul vieții și al nemuririi, Lumina cea din Lumină, Carele ai venit în lume spre a o lumina, luminează cugetul nostru cu Duhul Tău cel Sfânt, și ne primește pre noi care aducem Ție mărire și bună mulțumită pentru lucrurile Tale cele din veci mari și minunate, și pentru mântuitoarea Ta iconomie cea din timpurile acestea mai din urmă, când ai luat trupul nostru cel neputincios și sărac, și Te-ai umilit până la măsura de rob, Împărate al tuturor. Suferit-ai încă și a Te boteza de mâna servului în Iordan, ca Sfințind firea apelor, Cea ce ești fără de păcat, să ne faci nouă cale de

renaștere prin apă și prin Duh, și să ne restatornicești în libertatea cea dintâi; deci serbând aducerea aminte a acelei taine dumnezeiești, ne rugăm Ție, Stăpâne Iubitorule de oameni, stropește și peste noi nevrednicii servii Tăi, după făgăduința Ta cea dumnezeiască, apă curățitoare, darul îndurării Tale, ca cererea noastră a păcătoșilor pentru aceasta să fie bine primită bunătății Tale, și binecuvântarea Ta să se dăruiască printr-înșa nouă, și la tot credinciosul poporul Tău, spre mărirea Sfântului și închinatului Tău nume.

Că Ție se cade toată mărirea, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului, și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh acum și pururi și în vecii vecilor, Amin.

Terminând Diaconul ecteniile, Preotul începe cu glasul sonor rugăciunea aceasta, care este alcătuită de Sofronie, Patriarhul Ierusalimului:

Treime mai presus de fire, preabună, preadumnezeiască, atotputernică, a toate văzătoare, nevăzută, neajunsă, creatoarea ființelor celor înțelegătoare, și a firilor celor cuvântătoare, bunătatea cea firească, lumina cea neapropiată, Care luminezi pre tot omul ce vine în lume, strălucește și întru mine nevrednicul servul Tău; luminează ochii minții mele, ca să îndrăznesc a lăuda binefacerea și puterea Ta cea nemăsurată. Fie bineprimită rugăciunea ce se aduce de mine pentru poporul ce stă înainte; să nu oprească păcatele mele venirea aici a Sfântului Tău Duh; ci mă iartă să strig către Tine fără osândire, și să grăiesc și acum, ceea ce ești preabună: Mărimu-te pre Tine, Stăpâne Iubitorule de oameni, Atotțiitorule Împărate, cel mai înainte de veci. Mărimu-te pre Tine, Creatorule și făcătorule a toate. Mărimu-te pre Tine Unule-Născut Fiule al lui Dumnezeu, Cea ce ești fără Tată din mamă și fără mamă din Tată. Că în sărbătoarea trecută prunc Te-am văzut, iar în aceasta de acum desăvârșit Te vedem pre Tine, Cea ce Te-ai arătat deplin Dumnezeuul nostru din Cel deplin. Astăzi a sosit nouă tuturor timp de serbare, și ceata Sfinților cu noi se adună, și Îngerii cu oamenii împreună serbează. Astăzi harul Sfântului Duh în chip de porumb asupra apelor a venit. Astăzi Soarele cel neapus a răsărit și lumea cu lumina Domnului se

luminează. Astăzi luna cu raze luminoase tot pământul luminează. Astăzi stelele cele luminoase cu lumină strălucitoare lumea înfrumusețează. Astăzi norii rouează din cer omenirii ploaia dreptății. Astăzi Cel nezidit este atins cu mâna de către făptura Sa, de voia Sa. Astăzi Profetul și Înaintemergătorul se apropie de Stăpânul, dar cu frică stă înaintea Lui, văzând pogorârea lui Dumnezeu la noi. Astăzi apele Iordanului se prefac în vindecări cu venirea Domnului. Astăzi cu curgeri tainice toată făptura se adapă. Astăzi păcatele oamenilor se șterg în apele Iordanului. Astăzi raiul s-a deschis oamenilor, și Soarele dreptății ne luminează nouă. Astăzi apa cea amară, din timpul lui Moisi, se prefac în dulceața poporului, cu venirea Domnului. Astăzi suntem scăpați de plânsul cel de demult, și ca un Israel nou ne-am mântuit. Astăzi ne-am izbăvit de întuneric, și cu lumina cunoștinței de Dumnezeu ne luminăm. Astăzi negura lumii se ridică cu arătarea Dumnezeului nostru. Astăzi se luminează cu făclii de sus toată făptura. Astăzi înșelăciunea se surpă, și calea de mântuire se face nouă prin venirea Stăpânului. Astăzi cele de sus cu cele de jos împreună serbează, și cele de jos cu cele de sus comunică. Astăzi adunarea cea Sfințită și mult vestită a ortodocșilor se bucură. Astăzi Stăpânul la botez merge, ca să ridice firea omenească la înălțime. Astăzi Cel neplecat se pleacă servului Său, ca să ne libereze pre noi din robie. Astăzi Împărăția Cerurilor am dobândit; că Împărăția Domnului nu va avea sfârșit. Astăzi pământul și marea s-au împărțășit de bucuria lumii, și lumea de veselie s-a umplut. Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s-au temut. Iordanul s-a întors înapoi, văzând focul dumnezeirii trupește pogorându-se și intrând într-însul. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pre Sfântul Duh în chip de porumb pogorându-se, și zburând în jurul Tău. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pre Cel nevăzut făcându-se văzut, pre Creatorul întrupat, pre Stăpânul în chip de rob. Iordanul s-a întors înapoi, și munții au săltat, văzând pre Dumnezeu întrupat, și norii au dat glasul, mirându-se de Cela ce a venit lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Astăzi văzând sărbătoarea Stăpânului, Carele a afundat în Iordan moartea neascultării, boldul înșelăciunii, și legătura iadului, și a dăruit lumii botezul mântuirii; și eu păcătosul și nevrednicul

servul Tău, istorisind măririle minunilor Tale, de frică fiind cuprins cu umilință strig către Tine:

Și îndată Preotul cu voce mai sonoră:

Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale, și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale. **(de trei ori)**

Că Tu cu voia Ta toate le-ai adus din neființă în ființă; cu puterea Ta ții împreună făptura și cu pronia Ta cârmuiești lumea. Tu din patru elemente ai așezat făptura, cu patru anotimpuri ai încununat cercul anului. De Tine se cutremură toate puterile Îngerești, pre Tine Te laudă soarele, pre Tine Te mărește luna, Ție se cuceresc stelele, pre Tine Te ascultă lumina, de Tine se înfricoșează adâncurile, Ție servesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort, Tu ai întărit pământul peste ape, Tu ai țărnut marea cu nisip, Tu spre răsufare ai vărsat aerul. Puterile Îngerilor Ție servesc, și cetele Arhanghelilor Ție se închină; Heruvimii cei cu ochi mulți și Serafimii cei cu câte șase aripi împrejur stând, și zburând, de frica măririi Tale celei neapropiate, se acopăr. Că Tu Dumnezeu fiind nedescris, și fără de început și negrăit, ai venit pre pământ luând chip de rob, întru asemănare omenească făcându-te; că, pentru îndurările milei Tale, n-ai suferit, Stăpâne să vezi neamul omenesc muncindu-se de diavolul; ci ai venit și ne-ai mântuit pre noi. Mărturisim harul, vestim mila, nu tănuim binefacerea; nașterile firii noastre le-ai liberat; pântecelul Fecioarei L-ai Sfințit cu nașterea Ta; toată făptura Te laudă pre Tine Cela ce Te-ai arătat. Că Tu Dumnezeul nostru pre pământ Te-ai arătat și cu oamenii împreună ai petrecut. Tu ai Sfințit și repejunile Iordanului, din cer trimițând Duhul Tău cel Sfânt, și capetele balaurilor, ce se încuibaseră acolo, le-ai zdrobit.

Tu Însuși dar, iubitorule de oameni Împărate, vino și acum prin venirea Sfântului Tău Duh, și sfințește și apa aceasta. **(de trei ori)**

Și Preotul zicând aceasta de trei ori, binecuvintează apa cu mâna, afundându-o în chipul Crucii la fiecare zicere. Apoi urmează:

Și-i dă ei harul răscumpărării și binecuvântarea

Iordanului; fă-o pre dânsa izvor de nestricăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, demonilor pierdere, neapropiată puterilor celor protivnice, plină de puterea Îngerească. Ca toți cei ce se vor stropi și vor gusta dintr-însa, să o aibă spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre curățirea caselor, și spre tot folosul de trebuință. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Cea ce ai reînnoit prin apă și prin Duh firea noastră cea învechită prin păcat. Tu ești Dumnezeu nostru, Carele pre timpul lui Noe cu apă ai înecat păcatul. Tu ești Dumnezeu nostru, Carele prin mare și prin Moisi ai slobozit neamul evreiesc din robia lui Faraon. Tu ești Dumnezeu nostru, Carele ai despicat piatra în pustiu și a curs ape și pâraiele s-au umplut de ape, și pre poporul Tău cel însetat l-ai adăpat. Tu ești Dumnezeu nostru, Cea ce cu apă și cu foc, prin Ilie, ai scos pre Israil din rătăcirea lui Baal.

Însuți și acum, Stăpâne, sfințește apa aceasta cu Duhul Tău cel Sfânt.

Zicând Preotul aceasta de trei ori, binecuvintează apa cruciș; apoi urmează:

Dă tuturor celor ce se vor atinge de dânsa. și o vor gusta, și se vor stropi cu dânsa, Sfințire, sănătate, curățire și binecuvântare.

Și mântuiește, Doamne, pre preainălțatul și de Hristos iubitorul Regele nostru (**N**), (**de trei ori**); și-l păzește pre dânsul sub acoperământul Tău în pace; supune sub picioarele lui pre tot dușmanul și luptătorul; dăruiește-i lui toate cererile cele către mântuire și viață veșnică.

Adu-ți aminte, Doamne, de Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru (**N**), și de toată preoția și Diaconia care este întru Hristos, și de tot poporul ce stă înainte, și-i miluiește pre dânsii și pre noi, după mare mila Ta. Ca și de toate elementele, și de oameni, și de Îngeri, și de toți cei văzuți și nevăzuți, să se mărească numele Tău cel Preasfânt, împreună cu al Tatălui și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați

Preotul plecându-și capul, zice în taină aceasta rugăciune:

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pre noi; Cea ce ai primit a Te boteza în Iordan și ai sfințit apele, binecuvintează-ne pre noi pre toți, care prin plecarea capului nostru, închipuim starea de robie; și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta, prin împărtășirea din această apă și prin stropire; și să fie nouă Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului. Că Tu ești Sfințirea noastră și Ție mărire, mulțumită și închinăciune înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului, bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

După, aceasta luând Preotul Sfânta Cruce, o afundă drept în apă, de trei ori, făcând chipul Crucii și scoțându-o o ține cu amândouă mâinile cântând: troparul glasul I-iu.

În Iordan botezându-te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție: Fiu iubit pre Tine numindu-te; și Duhul în chip de porumb a adeverit întărirea cuvântului. Cea ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeu, și lumea ai luminat, mărire Ție.

Și stropind tot poporul cu apă sfințită, vin în Biserică, cântând idiomela glasul al 6-lea:

Să cântăm credincioșii mărima binefacerii lui Dumnezeu către noi; că făcându-se om pentru căderea noastră, pentru curățirea noastră se curățește în Iordan, unicul cel curat și nesticăcios, Sfințindu-mă pre mine și apele, și zdrobind capetele balaurilor în apă. Deci să luăm apă cu veselie, fraților! Că celor ce o iau cu credință, se dă nevăzut și harul Duhului, de la Hristos Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi: Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac (**de trei ori**), și **Psalmul 33:** Binecuvânta-voi pre Domnul în tot timpul, **și apolis:**

Cea ce în Iordan de la Ioan a voit a se boteza pentru mântuirea noastră, Hristos Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea

cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pre noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII LUMENILOR

Murind vreunul dintre creștini, îndată rudeniile cheamă pre Preot, și acesta, venind în casa unde zace trupul mortului, își pune epitrahilul pre sine și tămâie în cădelniță, și cădind trupul mortului și pre cei de față, începe:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., și cântăreții zic: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Preotul: Că a Ta este Împărăția..., apoi Troparele acestea, glasul al 4-lea:

Cu duhurile dreptilor, celor ce s-au săvârșit, odihnește, Mântuitorule, sufletul robului Tău, păzindu-l pre dânsul întru viața cea fericită, care este la Tine, iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți Sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletul robului Tău, că Însuși ești iubitor de oameni.

Mărire...

Tu ești Dumnezeu Carele Te-ai pogorât la iad și ai dezlegat durerile celor ferecați; Însuși și sufletul robului Tău odihnește-l.

Și acum... a Născătoarei:

Una curată și preanevinovată Fecioară, care ai născut pre Dumnezeu fără de sămânță, roagă-L să se mântuiască sufletul robului tău.

Apoi ectenia:

Miluieste-ne pre noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru odihna sufletului adormitului robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să se ierte lui toată greșeala cea de voie și fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, Împărăția Cerurilor și iertarea păcatelor lui, la Hristos Împăratul cel nemuritor și Dumnezeuul nostru să-i cerem.

Apoi rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Carele ai călcat moartea și pre diavolul ai surpat, și ai dăruit viață lumii Tale, Însuși, Doamne, odihnește sufletul răposatului robului Tău (N) în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de repaos, de unde a fugit durerea, întristarea și suspinarea; și toată greșeala ce a făcut el, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i, că nu este om care să viețuiască și să nu greșească; că numai Tu singur ești fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac, și cuvântul Tău adevărul.

Că Tu ești învierea, viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului, bunului, și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Mărire..., și acum..., Doamne miluiește (de trei ori); **Părinte binecuvintează, și Preotul face apolisul așa:**

Cela ce a înviat din morți, Hristos Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților și întru tot lăudaților Apostoli, ale prea cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și ale tuturor Sfinților, sufletul mutatului de la noi robului Tău (N) în corțurile dreptilor să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, cu dreptii să-l numere, și pre noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Și de sunt gata toate ale înmormântării, Preotul iarăși face început:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Cântăreții cântă: Sfinte Dumnezeule..., lin și duios.

Deci ridicând trupul mortului, îl duc la Biserică, mergând înainte Preoții cu făclii, și Diaconul cu cădelnița, și venind la Biserică, pun trupul în pridvor, și încep Psalmul 90:

Cela ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, sub acoperământul Dumnezeului cerului va petrece. Zice-va

Domnului: Sprijinitorul meu ești Tu, și scăparea mea, Dumnezeul meu, și voi nădăjdui spre dânsul. Că el te va scăpa de cursa vânătorilor și de cuvântul turburător. Cu spatele sale va umbri ție, și sub aripile Lui vei nădăjdui; că cu armă te va înconjura adevărul lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de întâmplare și de demonul de amiază-zi. Cădea-vor despre latura ta o mie, și de-a dreapta ta zece mii, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi, și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Că Tu, Doamne, nădejdea, mea; în cel Preaînalt ți-ai pus scăpare. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău; că Îngerilor săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale. Pre mâini te vor ridica, ca să nu se împiedice de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei încăleca, și vei călca peste leu și peste balaur. Că în Mine a nădăjduit și-l voi mântui pre dânsul, acoperi-l-voi pre el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către mine și-l voi auzi, cu dânsul sunt în întristare; scoate-l-voi pre el și-l voi mări. Cu lungime de zile îl voi umple pre el, și voi arăta lui mântuirea Mea.

Mărire..., Și acum..., Aliluia (de trei ori), și apoi zicem cu glasul mare:

Binecuvântat ești Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Fericți cei fără prihană în cale; Aliluia. **Și cântă starea întâia a Psalmului, pre glasul al 6-lea, Iar după fiecare stih se zice: Aliluia.**

✦ **Fericți** cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

Fericți cei ce cercă mărturiile Lui, cu toată inima vor căuta pre Dânsul.

Că nu cei ce lucrează fărădelege în căile Lui au umblat.

Tu ai poruncit poruncile Tale ca să le păzim foarte.

O de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc îndreptările Tale.

Atunci nu mă voi rușina, când voi căuta spre toate poruncile Tale.

Mărturisi-mă-voi Ție întru îndreptarea inimii, când mă voi învăța judecățile dreptății Tale.

Îndreptările Tale voi păzi, nu mă părăsi până în sfârșit.

Întru ce-și va îndrepta tânărul calea sa? Când va păzi cuvintele Tale.

Cu toată inima mea te-am căutat pre Tine, să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

Întru inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție.

Binecuvântat ești Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii Tale.

În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, mai mult decât de toată avuția.

Întru poruncile Tale mă voi deprinde, și voi cunoaște căile Tale.

Întru îndreptările Tale voi cugeta, nu voi uita cuvintele Tale.

Răsplătește servului Tău; viază-mă, și voi păzi cuvintele Tale.

Descoperă ochii mei, și voi cunoaște minunile din legea Ta.

Nemernic sunt eu pre pământ, să nu ascunzi de la mine cuvintele Tale.

✦ **I**ubit-a sufletul meu ca să dorească de judecățile Tale în tot timpul.

Certat-ai pre cei mândri, blestemați cei ce se abat de la poruncile Tale.

Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am căutat.

Pentru că au șezut boierii și asupra mea clevețeau, iar robul Tău se învăța întru îndreptările Tale.

Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, și sfaturile mele îndreptările Tale.

Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă după cuvântul Tău.

Căile mele le-am mărturisit și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale.

Calea îndreptărilor Tale fă să o înțeleg și mă voi deprinde întru minunile Tale.

✘ **D**ormitat-a sufletul meu de trândăvie, întărește-mă întru cuvintele Tale.

Calea nedreptății depărtează-o de la mine, și cu legea Ta mă miluiește.

Calea adevărului am ales, și judecățile Tale n-am uitat.

Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, nu mă rușina.

Pre calea poruncilor Tale am alergat, când ai desfătat inima mea.

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale, și o voi căuta pre dânsa totdeauna.

Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta, și o voi păzi pre ea cu toată inima mea.

Povățuiește-mă în cărarea poruncilor Tale, că aceea am voit.

✘ **P**leacă inima mea la mărturiile Tale, și nu la lăcomie.

Întoarce ochii mei să nu vadă deșertăciune; în calea Ta mă viază.

Pune servului Tău cuvântul Tău întru frica Ta.

Șterge rușinea mea, de care-mi pare rău, căci judecățile Tale sunt bune.

Iată am dorit de poruncile Tale, întru dreptatea Ta mă viază.

Și să vie peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta după cuvântul Tău.

Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc că am nădăjduit în cuvintele Tale.

Și să nu iei din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit.

Și voi păzi legea Ta pururea în veac și în veacul veacului.

Și am umblat în largul meu, că poruncile Tale am căutat.

Și am grăit întru mărturiile Tale înaintea împăraților, și nu m-am rușinat.

Și am cugetat la poruncile Tale, care le-am iubit foarte, și am ridicat mâinile mele spre poruncile Tale, care le-am iubit, și m-am deprins întru îndreptările Tale.

Amintește-ți cuvintele Tale către servul Tău prin care mi-

ai dat nădejde.

Aceasta m-a mângâiat în umilința mea, căci cuvântul Tău m-a viat.

Cei mândri au făcut nelegiuire foarte, iar eu de la legea Ta nu m-am abătut.

Adsu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat.

✘ **M**âhnire m-a cuprins de cei păcătoși, care părăsesc legea Ta.

Lăudate erau de mine îndreptările Tale, în locul înstrăinării mele.

Adsu-mi-am aminte noaptea de numele Tău Doamne, și am păzit legea Ta.

Aceasta s-a făcut mie, căci îndreptările Tale am căutat.

Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

Rugatu-m-am feței Tale, cu toată inima mea; miluiește-mă după cuvântul Tău.

Cugetat-am la căile Tale, și am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

Gătitu-m-am și nu m-am turburat de a păzi poruncile Tale.

Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, și legea Ta n-am uitat.

În miezul nopții m-am sculat, să mă mărturisesc Ție, spre judecățile dreptății Tale.

✘ **P**ărtaș sunt eu tuturor celor ce se tem de Tine, și celor ce păzesc poruncile Tale.

De mila Ta, Doamne, este plin pământul, îndreptările Tale mă învață.

Bunătate ai făcut cu servul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

Bunătatea și învățătură și cunoștință mă învață, că poruncile Tale am crezut.

Mai înainte de a fi fost umilit, ei am păcătuit; dar acum cuvântul Tău am păzit.

Bun ești Tu, Doamne, și cu bunătatea Ta învață-mă îndreptările Tale.

Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea trufașilor, iar eu cu toată inima mea voi cerca poruncile Tale.

Închegatu-s-a ca laptele inima lor, iar eu la legea Ta am cugetat.

Bine este mie că m-ai umilit, ca să învăț îndreptările Tale.

Bună este mie legea gurii Tale, mai mult, de cât mii de aur și de argint.

Mărire... Și acum...

După aceea ectenia:

Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru repaosul, și celelalte. Apoi rugăciunea și ecfonis, cum s-a scris la începutul înmormântării, vezi pag. 144.

În urmă, începem a doua stare, glasul al 5-lea; și după fiecare stih zicem: Miluiește pre servul Tău.

✦ **M**âinile Tale m-au făcut și m-au plăsmuit, înțelepțește-mă și mă voi învăța poruncile Tale.

Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că întru cuvintele Tale am nădăduit.

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale, și întru adevăr m-ai umilit.

Facă-se dar mila Ta robului Tău, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău către robul Tău.

Să vie mie îndurările Tale și voi fi viu, că legea Ta cugetarea mea este.

Rușineze-se mândrii, că cu nedreptate au nelegiuit asupra mea, iar eu mă voi deprinde întru poruncile Tale.

Să mă întoarcă pre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale.

Fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez.

Sfârșit e sufletul meu după mântuirea de la Tine; întru cuvintele Tale am nădăduit.

Stinsu-s-au ochii mei pentru cuvântul Tău, zicând: Când mă vei mângâia?

✦ **C**ă m-am făcut ca un foale în brumă, îndreptările Tale

nu le-am uitat.

Câte sunt zilele robului Tău? Când vei face mie judecată despre cei ce mă gonesc?

Spusu-mi-au mie călcătorii de lege bârfele, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne.

Toate poruncile Tale sunt adevăr, fără dreptate m-au prigonit, ajută-mi.

Puțin de nu m-au sfârșit pre mine pre pământ; iar eu n-am părăsit poruncile Tale.

După mila Ta viază-mă, și voi păzi mărturiile gurii Tale.

În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer; în neam și în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne.

Cu rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt supuse Ție.

Că de nu ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci ași fi pierit în umilința mea.

În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat.

✦ **A**l Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat.

Pre mine m-au așteptat păcătoșii să mă piardă, mărturiile Tale am cunoscut.

A toată săvârșirea am văzut marginea; desfătăta este porunca Ta foarte.

Cât am iubit legea Ta, Doamne! toată ziua gândirea mea este.

Mai mult decât pre vrăjmașii mei m-ai înțelepțit cu porunca Ta, că în veac a mea este.

Mai mult decât toți cei ce mă învață am înțeles, că mărturiile Tale gândirea mea este.

Mai mult decât cei bătrâni am priceput, căci poruncile Tale am căutat.

De la toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

✦ **D**e la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus lege mie.

Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult

de cât mierea, gurii mele.

Din poruncile Tale am cunoscut, pentru aceasta am urât toată calea nedreptății.

Făclie picioarelor mele este legea Ta, și luminează cărărilor mele.

Juratu-m-am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății Tale.

Umilitu-m-am până în sfârșit, Doamne, viază-mă după cuvântul Tău.

Cele de bună voie ale gurii mele le binevoiește, Doamne, și judecățile Tale mă învață.

Sufletul meu în mâinile Tale este pururea, și legea Ta n-am uitat.

Pus-au păcătoșii cursă mie, și de la poruncile Tale nu m-am rătăcit.

Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucuria inimii mele sunt.

✦ **P**lecat-am inima mea, ca să facă îndreptările Tale în veac pentru răsplătire.

Pre călcătorii de lege am urât și legea Ta am iubit.

Ajutorul și sprijinitorul meu ești Tu, întru cuvintele Tale am nădăjduit.

Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți și voi cerca poruncile Dumnezeului meu.

Apără-mă după cuvântul Tău și voi fi viu; nu mă rușina pre mine în așteptarea mea.

Ajută-mi și mă voi mântui, și voi cugeta întru îndreptările Tale pururea.

Defăimat-ai pre toți cei ce se depărtează de la îndreptările, Tale că cu nedrept este gândul lor.

Călcători de lege am socotit pre toți păcătoșii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile Tale.

Pătrunde cu frica Ta cărnurile mele; că de judecățile Tale m-am temut.

Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pre mine celor ce-mi fac strâmbătate.

Primește întru bunătate pre robul Tău, ca să nu mă calomnieze cei mândri.

Ochii mei s-au stins după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale.

Fă cu robul Tău după mila Ta, și îndreptările Tale învațământă.

Robul Tău sunt eu, înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale.

✘ **T**impul este a face, Doamne, stricat-au legea Ta.

Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult de cât aurul și topazul.

Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat; toată calea nedreaptă am urât.

Minunate sunt mărturiile Tale; pentru aceasta le-au cercat pre ele sufletul meu.

Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pre prunci.

Gura mea am deschis și am suspinat, că de poruncile Tale am dorit.

Mărire..., Și acum..., **apoi ectenia:** Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru repaosul..., **și apoi rugăciunea și ecfonisul, cum s-a scris la începutul înmormântării, vezi pag. 144. Apoi începem a treia stare, glasul al 3-lea, și zicem la fiecare stih: Aliluia.**

✘ **C**aută spre mine și mă miluiește după judecata celor ce iubesc numele Tău.

Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău și să nu mă stăpânească toată fărădelegea.

Mântuiește-mă de defăimarea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

Fața Ta arată-o peste robul Tău și mă învață îndreptările Tale.

Izvoare de apă au curs din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale.

Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile Tale și adevăr foarte.

Topitu-m-a râvnirea pentru Tine, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.

Lămurit este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pre el.

✘ **T**ânăr sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Dreptatea Ta este dreptate în veac și legea Ta adevăr.

Necazuri și nevoi m-au aflat, poruncile Tale sunt cugetarea mea.

Dreptate sunt mărturiile Tale în veac, înțelepțește-mă și voi fi viu.

Strigat-am din toată inima mea, auzi-mă, Doamne, îndreptările Tale voi căuta.

Strigat-am Ție, mântuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale.

Apucat-am mai înainte și am strigat; întru cuvintele Tale am nădăjduit.

Mânecat-au ochii mei dis de dimineață, ca să cuget la cuvintele Tale.

✘ **G**lasul meu auzi-l, Doamne; după mare mila Ta, după judecata Ta mă viază.

Apropiatu-s-au cei ce mă goneau cu neleguire și de la legea Ta s-au depărtat.

Aproape ești Tu, Doamne, și toate căile Tale sunt adevăr.

De la început am cunoscut din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pre ele.

Vezi umilința mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

Judecă judecata mea și mă mântuiește, pentru cuvântul Tău viază-mă.

Departe este de la păcătoși, mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

Îndurările Tale multe sunt, Doamne, după judecata Ta mă viază.

Mulți sunt cei ce mă gonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

Văzut-am pre cei neînțelegători și mă topeam, că cuvintele Tale nu le-au păzit.

Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne, întru mila Ta viază-mă.

Începătorul cuvintelor Tale este adevărul și în veac toate judecățile dreptății Tale.

✦ **B**oerii m-au gonit în zadar, dar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea.

Bucura-mă-voi eu de cuvintele Tale mai mult de cât cela ce află dobânzi multe.

Nedreptatea am urât și m-am scârbit, dar legea Ta am iubit.

De șapte ori în zi te-am lăudat, pentru judecățile dreptății Tale.

Pace este multă celor ce iubesc legea Ta și nu este lor piedică.

Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.

Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte.

Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

Apropie-se rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înțelepțește.

Vie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă mântuiește.

Răspunde-vor buzele mele laudă, când mă vei învăța îndreptările Tale.

Spu-ne-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt dreptate.

Fie mâna Ta ca să mă mântuiască, că poruncile Tale am ales.

Dorit-am de mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

✦ **V**iu va fi sufletul meu și Te va lauda și judecățile Tale vor ajuta mie.

Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută spre robul Tău, că poruncile Tale n-am uitat.

Și îndată cântă acestea pre glasul al 5-lea:

Binecuvântat ești Doamne, învață-mă îndreptările Tale

Ceata Sfinților a aflat izvorul vieții și ușa raiului; să aflui și eu calea prin pocăință; eu sunt oaia cea pierdută; recheamă-mă, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Binecuvântat ești Doamne, învață-mă îndreptările Tale

Cei ce pre Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost junghiați, ca niște miei, fiind mutați la viața cea neîmbătrânită, și pururea veșnică Sfinților; aceluia cu de-adinsul, Mucenicilor, vă rugați, să ne dăruiască nouă dezlegarea datorilor.

Binecuvântat ești Doamne, învață-mă îndreptările Tale

Cei ce ați umblat pre calea cea strâmtă și cu chinuri, toți care în viață Crucea, ca un jug, ați luat și mie ați urmat cu credință, veniți de luați darurile care am gătit vouă, și cununile cerești.

Binecuvântat ești Doamne, învață-mă îndreptările Tale

Chipul măririi Tale celei negrăite sunt, măcar de și port rănile păcatelor; miluiește făptura Ta, Stăpâne, și o curățește cu îndurarea Ta, și moștenirea cea dorită dăruieste-mi, făcându-mă iarăși cetățean raiului.

Binecuvântat ești Doamne, învață-mă îndreptările Tale

Cela ce cu mâna dintru neființă m-ai plăsmuit și cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai cinstit, iar pentru călcarea poruncii iarăși m-ai întors în pământ, din carele am fost luat; la Cel după asemănare mă ridică, cu frumusețea cea dintâi iarăși împodobindu-mă.

Binecuvântat ești Doamne, învață-mă îndreptările Tale

Odihnește, Dumnezeule, pre robul Tău și-l așează în rai, unde cetele Sfinților, Doamne, și dreptii, ca luminătorii, strălucesc; pre adormitul robul Tău repausează-l, trecându-i toate greșalele.

Mărire...

Pre o Dumnezeire întreit strălucitoare cu cucernicie să o lăudăm strigând: Sfânt ești, Părinte fără de început, Fiule cel împreună fără de început, și Duhule cel dumnezeiesc, luminează-ne pre noi, care cu credință slujim Ție, și ne

scoate din focul cel veșnic.

Și acum... **a Născătoarei:**

Bucură-te, Curată ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup spre mântuirea tuturor, că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine, și noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată și binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire Ție Dumnezeule, **(de trei ori); apoi Diaconul:** Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru repaosul, **și celelalte, cum s-au scris la început; și după efonis, cântăm troparul, glasul al 5-lea:**

Odihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pre robul Tău, și-l așează pre dânsul în curțile Tale, precum este scris, trecând ca un bun greșalele lui, cele de voie și cele fără de voie, și toate cele întru neștiință și întru știință, iubitorule de oameni.

Mărire...

Și toate cele întru neștiință și întru știință, iubitorule de oameni.

Și acum... **a Născătoarei:**

Cela ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, și printr-înșea fii luminii ne-ai arătat, miluiește-ne pre noi.

Apoi Psalmul al 50-lea pag. 78 și canonul al cărui acrostihul la Greci este: Cânt cântarea a șasea a celor răposați. A lui Teofan.

CANONUL

Cântarea 1-a, glasul al 6-lea

Irmos: Ca pre uscat umblând Israil cu urmele

În cămărilor cerești vitejii Mucenici pururea Te roagă, Hristoase pre credinciosul ce L-ai mutat de pre pământ, învrednicește-l a câștiga bunătățile cele veșnice.

Cela ce ai înfrumusețat toate, pre mine omul, făptură amestecată, între umilință și între mărire, m-ai plăsmuit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Mărire...

Cetățean și lucrător raiului din început m-ai rânduit; dar călcând porunca Ta m-ai alungat. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Și acum...

Cela ce din coastă a plăsmuit de la început pre Eva, strămoașa noastră, din prea curatul tău pântece s-a îmbrăcat cu trup, prin care, Curată, tăria morții a surpat.

Cântarea 3-a, Irmos:

Nu este Sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeu meu, Carele ai înălțat cornul credincioșilor Tăi Bunule, și ne-ai întărit pre piatra mărturisirii Tale.

După lege s-au luptat Mucenicii Tăi, Dătătorule de viață, și cu cunună de biruință înfrumusețându-se, cu de-adinsul mijlocesc, celui ce în credință s-a strămutat, mântuire veșnică.

Învățatu-m-ai întâi cu multe minuni și semne pre mine rătăcitul, iar mai în urmă Însuși umilindu-te, ca un Îndurat, căutându-mă, m-ai aflat și m-ai mântuit.

Mărire...

Pre cela ce a trecut la Tine din nestatornică stricăciunea celor trecătoare, în locașurile cele veșnice, învrednicește-l, Bunule, cu bucurie a vieții, îndreptându-l prin credință și prin har.

Și acum...

Nimeni nu este fără prihană, precum tu, preacurată Maica lui Dumnezeu; că tu singură ai zămislit în pântece pre adevăratul Dumnezeu cel veșnic, Carele a stricat puterea morții.

Iar Diaconul: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm; **și celelalte; și după Ecfonis: Catismala, glasul al 6-lea:**

Cu adevărat deșertăciune sunt toate, și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se turbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în mormânt ne sălășluim, unde împreună sunt împărații și

săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pre robul Tău acesta mutat de la noi repausează-l ca un Iubitor de oameni.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în timpul vieții mele nu mă părăsi pre mine; ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și miluiește.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul...

Arătând cunoștință de o înțelepciune mai mare și de o bunătate covârșitoare în privirea darurilor, Stăpâne, cetele Mucenicilor le-ai numărat împreună cu Îngerii.

Pre aceasta ce s-au mutat la Tine, Hristoase, învrednicește-l a dobândi mărirea Ta cea negrăită, unde este locașul celor ce se veselesc și glasul curatei bucurii.

Mărire...

Pre cel mutat de pre pământ, care laudă puterea Ta cea Dumnezeiască, primește-l, făcându-l fiu luminii, și curățește-l de ceața păcatului, mult îndurate.

Și acum... **a Născătoarei:**

Vas prea curat, templu cu totul neprihănit, chivot Preasfânt, loc fecioresc de sfințenie, pre tine, frumusețea lui Iacov, te-a ales Stăpânul.

Cântarea 5-a

Irmos: Cu Dumnezeiască strălucirea Ta...

Ca o jertfă Sfințită, și ca o pârgă a firii omenești aducându-se Mucenicii lui Dumnezeu celui mărit, nouă pururea ne mijlocesc mântuire.

Vieții cerești și împărțirii darurilor învrednicește, Doamne, pre credinciosul robul Tău cel adormit, dându-i și dezlegare de păcate.

Mărire...

Cela ce singur din fire ești făcător de viață și adâncul cel neurmărit al bunătății cu adevărat, pre aceasta ce s-a

săvârșit învrednicește-l împărăției Tale, îndurate, Unule nemuritorule.

Și acum... **a Născătoarei:**

Tărie și cântare și mântuire s-a făcut celor pierduți, Cella ce s-a născut din tine, Stăpâna lumii, Carele a izbăvit de porțile iadului pre cei ce cu credință te fericesc pre tine.

Cântarea 6-a, Irmos:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig Ție; Scoate din stricăciune viața mea, mult-Îndurate.

Pre cruce fiind răstignit ai adunat la Tine cetele Mucenicilor, care au urmat patimii Tale, Bunule; pentru aceasta ne rugăm Ție: pre acesta ce s-a mutat acum la Tine odihnește-l.

Când vei veni întru mărirea Ta cea nespusă, să judeci înfricoșat toată lumea, binevoiește, Răscumpărătorule, să Te întâmpine vesel pre nori credinciosul robul Tău, pre Carele l-ai luat de pre pământ.

Mărire...

Izvor de viață ești, Stăpâne, Carele cu bărbăție Dumnezeiască dezlegi pre cei ferecați; pre robul Tău aceasta ce cu credință a venit la Tine, așează-l în desfătarea raiului.

Și acum... **a Născătoarei:**

În pământ ne-am întors călcând porunca lui Dumnezeu cea Sfântă, iar prin tine, Fecioară, la cer de pre pământ ne-am înălțat, scuturând stricăciunea morții.

Apoi ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. **Și rugăciunea:** Dumnezeu duhurilor, **și după ecfonis:**

Condac glasul-al 8-lea:

Cu Sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos:

Tu singur ești nemuritor, Cella ce ai făcut și ai plăsmuit pre om; iar pământeni din pământ suntem plăsmuiți și în

același pământ vom merge, precum ai poruncit Cea ce mai plăsmuit și mi-ai zis: că pământ ești și în pământ vei merge; unde toți muritorii mergem, făcând la mormânt cântarea cea de plângere: Aliluia. (de trei ori)

Și iarăși cântă: Cu Sfinții odihnește Hristoase...

Cântarea 7-a

Irmos: Revărsător de rouă cuptorul...

Mucenicii fiind dezlegați cu sângele Tău de călcarea poruncii celei dintâi, și stropindu-se cu sângele lor, arătat au închipuit junghierea Ta; binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Pre moartea cea semeată o ai omorât, Cuvinte Începătorule de viață, primește deci acum și pre acesta ce în credință a adormit, căci cântă și zice Ție Hristoase: binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Mărire...

Cela ce m-ai însuflețit pre mine omul cu suflarea cea dumnezeiască, Doamne Atotputernice, pre acesta mutat învrednicește-l, Stăpâne, Împărăției Tale, spre a-ți cânta Ție, Mântuitorule: binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum... **a Născătoarei:**

Mai pre sus de toată făptura te-ai făcut, preanevinovată, zămislind pre Dumnezeu, Carele a sfărâmat porțile morții și a frânt încuietorile. Pentru aceasta, Curată, pre tine cu cântări te mărim credincioșii, ca pre Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie rouă ai izvorât tinerilor...

Tărie arătând vitejilor, cu cununi de învingere v-ați înfrumusețat, Mucenici ai lui Hristos, purtători de lupte, strigând: Pre Tine Te preaînălțăm Hristoase, în veci.

Pre credincioșii ce în sfințenie au părăsit viața și s-au mutat la Tine, Stăpânul, primește-i cu blândețe, odihnindu-i ca un Îndurat, pre cei care Te preaînălță întru toți vecii.

Mărire...

Binevoiește acum, Mântuitorule, ca toți cei mai înainte adormiți să se sălășluiască în pământul celor blânzi, îndreptând prin credința către Tine și prin har pre cei care te preainalță întru toți vecii.

Și acum... **a Născătoarei:**

Preafericită, te fericim toți pre tine, care ai născut pre Cuvântul Cela cu adevărat fericit, Carele pentru noi s-a întrupat, și pentru aceasta Îl preainălțăm în toți vecii.

Cântarea a 9-a Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea nu este cu puțință oamenilor, spre Carele nu cutează a privi oștile Îngerești; iar prin tine, Preacurată, s-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pre Carele mărimdu-L cu oștile cerești, pre tine te fericim.

Nădejdea a întărit cetele Mucenicilor, și spre dragostea Ta cu căldură i-a întraripat, preînchipuind acestora repausul cel cu adevărat neînvăluit al bunurilor viitoare, de care învrednicește, Bunule, și pre credinciosul ce s-a strămutat de aicea.

Strălucirea cea luminoasă și dumnezeiască, binevoiește, Hristoase, să o dobândească acesta ce cu credință s-a mutat, dăruindu-i repaus, ca un singur Îndurat, în sânurile lui Avraam, și învrednicindu-l fericirii celei veșnice.

Mărire...

Cela ce ești din fire bun și milos, voitor de milă și adâncul îndurării, pre cel ce l-ai mutat din locul aceasta al răutății și din umbra morții, Mântuitorule, așează-l unde strălucește lumina Ta.

Și acum... **a Născătoarei:**

Cort Sfânt te cunoaștem pre tine, Curată, chivot și tabla legii harului, că prin tine s-a dăruit iertarea celor îndreptați cu sângele Celui ce s-a întrupat din pântecetele tău, cea cu totul nevinovată.

Apoi: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm: **și celelalte. Și după Ecfonis, cântăm stihirile idiomele ale lui Ioan Damaschin, glasul I-iu:**

Care desfătare lumească rămâne neîmpărtaşită de întristare? Care mărire stă pre pământ neschimbată? Toate sunt decât umbra mai neputincioase, toate decât visurile mai înșelătoare; o clipire, și pre toate acestea moartea le apucă. Ci în lumina feței Tale, Hristoase și întru îndulcirea frumuseții Tale, pre ceta ce ai ales odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Glasul al 2-lea:

Ce luptă are sufletul despărțindu-se de trup! Vai, cât lăcrimează atunci, și nu este cine să-l miluiască pre dânsull! Către Îngeri ridicându-și ochii, în deșert se roagă; către oameni mâinile întinzându-și, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiții mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, strămutatului să-i cerem repaos de la Hristos, și sufletelor noastre mare milă.

Glasul al 3-lea:

Toate sunt deșertăciuni cele omenești, câte nu rămân după moarte; nu rămâne averea, nu ne însoțește mărirea; că venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta lui Hristos celui nemuritor să strigăm: Pre acesta ce s-a mutat de la noi repausează-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Glasul al 4-lea:

Unde este dezmierdăciunea cea lumească? Unde este nălucirea celor trecătoare? Unde este aurul și argintul? Unde este mulțimea slugilor și zgomotul? Toate sunt țărână, toate cenușă, toate umbră. Ci veniți să strigăm Împăratului celui nemuritor: Doamne, veșnicilor Tale bunătăți învrednicește pre acesta ce s-a mutat de la noi, repausându-l întru fericirea cea neîmbătrânită.

Glasul: al 5-lea:

Adușu-mi-am aminte de prorocul ce strigă: Eu sunt pământ și cenușă; și iarăși m-am uitat în mormânturi, și am văzut oase goale și am zis: Oare cine este împăratul sau ostașul, sau bogatul, sau săracul, sau dreptul sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu dreptii pre robul Tău.

Glasul al 6-lea:

Început de ființare a fost mie porunca Ta cea plăsmuitoare; că voind din cea nevăzută și din cea văzută să-mi alcătuiești fire vie, din pământ trupul mi-ai zidit și mi-ai dat suflet cu insuflarea Ta cea Dumnezeiască și făcătoare de viață. Pentru aceasta, Hristoase, pre robul Tău în latura celor vii și în corturile dreptilor odihnește-l.

Glasul al 7-lea:

După chip și după asemănarea Ta plăsmuind din început pre om, l-ai pus în rai să stăpânească peste făpturile Tale; iar din pizma diavolului fiind amăgit s-a împărțășit mâncării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta iarăși în pământ din carele s-a luat l-ai osândit să se întoarcă, Doamne, și să-și ceară odihnă.

Glasul al 8-lea:

Plâng și mă tânguiesc când gândesc la moarte, și văd în mormânturi zăcând frumusețea noastră cea zidită după chipul lui Dumnezeu, grozavă disprețuită și fără chip. O minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, după porunca lui Dumnezeu, precum este scris, a Celui ce dă adormitului odihnă.

Apoi Fericirile, glasul al 6-lea:

Întru Împărăția Ta când vei veni pomenește-ne pre noi.

Fericii cei săraci cu duhul, că acelora este Împărăția Cerurilor.

Fericii cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericii cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericii cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericii cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pre tâlharul întâi l-ai făcut, Hristoase, cetățean raiului, că a strigat Ție pre Cruce: pomenește-mă! Pocăinței aceluia învrednicește-mă și pre mine nevrednicul.

Fericii cei curați cu inima, că aceia vor vedea pre Dumnezeu.

Cela ce stăpânești viața și moartea în locașurile Sfinților

repausează pre acesta ce l-ai mutat din acestea trecătoare, și mă pomenește, când vei veni întru Împărăția Ta.

Fericii făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Cela ce stăpânești sufletele și trupurile, în a căruia mână este suflarea noastră, mângâierea celor întristați, odihnește în latura dreptilor pre aceasta ce l-ai mutat.

Fericii cei asupriți pentru dreptate, că acelora este Împărăția Cerurilor.

Hristos să te odihnească în latura celor vii și ușile raiului să-ți deschidă, și cetățean Împărăției să te arate, și iertare să-ți dăruiască de cele ce ai greșit în viață, iubitorule de Hristos.

Fericii veți fi, când vă vor defăima și vă vor prigoni, și vor zice tot cuvântul rău, mințind împotriva voastră pentru mine.

Să mergem și să vedem în mormânturi, că oase goale este omul, mâncare viermilor și putoare, și să cunoaștem ce este avuția, frumusețea, tăria și mărirea.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Să auzim ce strigă Atotțiitorul: Vai, de cei ce cearcă să vadă ziua cea înfricoșată a Domnului! Că aceea este întuneric; că cu foc va să lămurească toate.

Mărire...

Tatălui mă închin, Celui ce a născut prin naștere și purcedere fără început; pre Fiul măresc Cela ce s-a născut; și cânt pre Duhul Sfânt, Carele strălucește împreună cu Tatăl și cu Fiul.

Și acum... **a Născătoarei:**

Cum izvorăști lapte din țâțele tale, Fecioară? Cum hrănești pre Hrănitorul făpturii? Așa cum știe Cela ce a izvorât apă din piatră, pâraie de ape poporului celui însetat, precum este scris.

Apoi prochimien, glasul al 6-lea:

Fericită este calea întru care mergi astăzi, suflete, că s-a gătit ție loc de odihnă

stih: Către Tine Doamne voi striga.

Din cartea cea către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel citire: 4: 13-17

Fraților, nu voiesc să nu știți voi pentru cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca și ceilalți ce n-au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, așa și Dumnezeu, pre cei adormiți întru Iisus aduce-i-va împreună cu El. Că aceasta grăim vouă cu cuvântul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămași la venirea Domnului, nu vom întrece pre cei adormiți; că Însuși Domnul întru poruncă, prin glasul arhanghelului și prin trâmbița lui Dumnezeu, se va pogori din cer, și cei morți în Hristos vor învia întâi. După aceea noi cei vii care vom fi rămași, împreună cu dâșii vom fi răpiți în nori, întru întâmpinarea Domnului în aer, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este pre care l-ai ales și l-ai primit Doamne

Evangelhia de la Ioan: 5: 24-30

Zis-a Domnul către iudeii care venise la Dânsul: Amin, Amin zic vouă, că cela ce aude cuvintele Mele și crede celui ce M-a trimis pre Mine, are viață veșnică, și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Amin, Amin zic vouă, că vine ora și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și care vor auzi vor învia. Că precum Tatăl are viață în sine, așa a dat și Fiului să aibă viață în sine, și stăpânire i-a dat Lui și judecată să facă. Pentru că Fiul al Omului este, nu vă mirați de aceasta; că vine ora, în care toți cei din mormânturi vor auzi glasul Lui; și vor ieși cei ce au făcut cele bune întru învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele întru învierea judecății. Nu pot Eu să fac de la mine nimic; precum aud judec, și judecata Mea este dreaptă; că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu Celui ce M-a trimis.

Apoi Diaconul: Miluiește-ne pre noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., Încă ne rugăm pentru odihna sufletului robului lui Dumnezeu, și celelalte după știință. Și după terminarea acestora, zice Arhiereul, sau Proestosul de va fi rugăciunea: Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, cu glasul tare venind aproape de trup, împreună cu dânsul și ceilalți Preoți.

Se cade a ști, că până când Diaconul zice Ecteniile, fiecare din

Preoți citește la rândul său în taină rugăciunea de mai sus, aproape de trup.

Apoi rugăciunile, acestea, care se citesc de Arhiereu; iar nefiind Arhiereu se zic și de Preot.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Cea ce cu înțelepciunea Ta cea negrăită ai făcut pre om din țărână, și l-ai închipuit întru podoabă, și frumusețe. Și l-ai înfrumusețat ca pre o cinstită și cerească agonisită, spre cuvântare de mărire, și buna cuviință a măririi și a Împărăției Tale, ca să-l aduci pre el după chip și asemănare: iar călcând porunca învățaturii Tale, și împărțșit fiind chipului, și nepăzindu-l, și pentru aceasta ca să nu fie fără de moarte răutatea, cu iubire de oameni ai poruncit împreunării și amestecării aceștia, și negrăitei Tale legăturii aceștia, ca un Dumnezeu al părinților noștri, prin vrerea Ta cea Dumnezelască să se taie și să se risipească, iar sufletul să se mute acolo, de unde și pre a fi a luat până la obșteasca înviere, și trupul să se risipească întru acelea dintru care este și alcătuit. Pentru aceasta ne rugăm Ție Părintelui celui fără de început, și Unuia-Născut Fiului Tău, și Preasfântului, și Celui de o ființă, și făcătorului de viață Duhului Tău, să nu treci zidirea Ta să fie înghițită de piericiune. Ci trupul adică să se risipească în pământ dintru carele este și alcătuit, iar sufletul să se așeze în ceata dreptilor. Așa Doamne Dumnezeu nostru să biruiască mila Ta cea nemăsurată, și iubirea de oameni cea ne asemănată: Și de a căzut robul Tău acesta sub blestemul tatălui său, sau al maicii sale, sau sub blestemul său, sau pre vreunul din preoți a amărât, și de la dânsul a luat legătură nedezlegată: sau în grea afurisanie de la Arhiereu a căzut, și prin nebăgarea de seamă, și prin lene n-a dobândit iertăciune, iartă-l pre acesta prin mine păcătosul și nevrednicul servul Tău: și trupul lui adecă îl dezleagă în pământ dintru carele a fost alcătuit; iar sufletul lui îl așează în corturile Sfinților. Așa Doamne Dumnezeu nostru, Cea ce ai dat această putere verhovnicului Petru, și celorlalți Sfinți, și dumnezeiești Apostoli ai Tăi, ca să dea iertare păcatelor, și ai zis: Ori câte veți lega, și veți dezlega, să fie legate, și dezlegate. Și printr-înșii și nouă păcătoșilor ne-ai dăruit această putere: Dezleagă pre adormitul robul Tău (N) de păcatul cel sufletesc, și trupesc: Și să fie iertat și în veacul

cel de acum, și în cea ce va să vie: Pentru rugăciunile Preacuratei, și pururea Fecioarei Maria, și ale tuturor Sfinților Tăi, Amin.

Altă rugăciune asemenea:

Domnului să rugăm

Stăpâne mult-Milostive Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeu nostru, Carele pre verhovnicul ucenicilor, și Apostolilor Tăi Petru ai zidit Biserica Ta, și i-ai dat lui cheile Împărăției Cerurilor: Și cu darul Tău ai voit a se da lui, și celorlalți Apostoli toată puterea, ca să fie legate și în cer, câte de dânșii s-au legat, așijderea să fie și dezlegate în cer, câte de dânșii pre pământ s-au dezlegat. Cea ce ne-ai învrednicit și pre noi smeriții, și nevrednicii, prin iubirea Ta de oameni cea negrăită a fi următori puterii celei date lor, ca și noi așijderea să legăm, și să dezlegăm cele ce se întâmplă întru poporul Tău: Înșuți Preabunule Împărate! Prin mine smeritul și nevrednicul servul Tău iartă robului Tău (N) ori ce a greșit întru aceasta viață ca un om: și-i lasă lui câte cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul a greșit, dezlegându-i și legătura care este pusă asupra lui, ori în ce chip ar fi; cu care însuși de sine din răpire, sau din altă pricină oare care s-a legat pre sine: sau de la Arhiereu, sau de la alt cineva, prin pizma, și prin împreună lucrarea vicleanului a suferit o alunecare ca aceasta. Binevoiește ca un singur bun, și mult-Milostiv, sufletul lui adică să se așeze cu Sfinții care din veac bine ți-au plăcut Ție, iar trupul să se dea firii celei zidite de Tine: Că bine ești cuvântat, și preamărit în veci, Amin.

Și ecfonis, de Arhiereu, sau întâiul Preot: Că Tu ești învierea, viața... **În urmă, se face sărutarea.**

Apoi cântăm aceste prosomii, glasul al 2-lea:

Când de pre lemn...

Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea cea mai de pre urmă, mulțumind lui Dumnezeu; că acesta a ieșit din rudenia sa și de mormânt se apropie, ne mai grijindu-se de cele deșarte și de trupul cel mult pătimitor; unde sunt acum rudele și prietenii? că iată ne despărțim; căruia să-i facă repaus, Domnului să ne rugăm.

Ce despărțire, o fraților? ce tânguire, ce plângere în ora de acum? Deci veniți să sărutăm pre cela ce puțin mai înainte a fost cu noi, că se dă mormântului, cu piatra se acoperă, în întuneric se așează, cu morții se îngroapă; de toate rudeniile și prietenii acum se desparte; căruia să-i facă odihnă, Domnului să ne rugăm.

Acum toată pompa cea vicleană a deșertăciunii vieții se desface; pentru că sufletul lipsind din trup, lutul s-a negrit, vasul s-a stricat; fără glasul, fără simțire, este mort, nemișcat; pre carele petrecându-l la mormânt, să ne rugăm Domnului să-i dea odihnă în veci.

Ce este viața noastră? Floare și fum și rouă de dimineață, cu adevărat. Deci veniți la mormânt să vedem aievea, unde este frumusețea trupului, și unde sunt tinerețile? Unde ochii și figura trupului? Toate s-au veștejit ca iarba, toate s-au stins; veniți să cădem la Hristos cu lacrimi.

Mare plâns și tânguire, mare suspin și nevoie este despărțirea sufletului; iad și pierzare este viața acestor trecătoare, umbră fără ființă, vis înșelător, ce se arată ca o nălucă, chin al vieții pământești. Să fugim departe de tot păcatul lumesc, ca să moștenim cele cerești.

Văzând mortul zăcând, toți să ne gândim la momentul cel din urmă; că acesta trece ca fumul de pre pământ, ca floarea a înflorit, ca iarba s-a tăiat; cu pânză se înfășoară, cu pământ se acoperă; pre carele lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm, ca să-i dea odihnă în veci.

Veniți cei ce ne tragem din Adam, să vedem aruncat în pământ pre cel după chipul nostru, carele, pierzându-și toată frumusețea, stă în mormânt topit, putrejune viermilor de întuneric stricat, cu pământ învelit; pre carele lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm, ca să-i dea odihnă în veci.

Când sufletul va să fie răpit din trup, cu putere de Îngeri înfricoșați, uită toate rudeniile și cunoscuții și cele ale trupului celui mult pățimaș, și se îngrijește numai de cele ce vor să fie și cugetă numai cum va sta la viitoarea judecată. Veniți dar ca, rugând pre Judecătorul, toți să cerem de la Domnul, să-i ierte cele ce a lucrat.

Veniți fraților, la mormânt să vedem cenușa și pulberea din care suntem plăsmuiți. Unde mergem acuma și ce am

ajuns? Cine este săracul sau bogatul? Cine este stăpânul sau cine slobodul? Au nu sunt toți cenușă? Frumusețea feței s-a topit și toată floarea tinereților a veștejit-o moartea.

Adevărat toate dulcețile și cele preamărite ale vieții sunt deșertăciune și stricăciune, că toți vom muri: împărații și boierii, judecătorii și principii, bogații și săracii, și toată firea omenească; că cei ce odinioară erau în viață, acum sunt aruncați în morminte; pentru care să ne rugăm Domnului spre a-i repausa.

Toate organele trupului acum netrebnice se văd, cele puțin mai înainte mișcătoare toate sunt nelucrătoare, moarte, nesimțitoare; că ochii au apus, picioarele s-au legat, mâinile au încetat și auzul cu dânsese, limba în tăcere s-a îngrădit mormântului se predau; cu adevărat deșertăciune sunt toate cele omenești.

Mântuiește pre cei ce nădăjduiesc în tine, Maica Soarelui Celui neapus, Născătoare de Dumnezeu și cere de la Cel Preabun, rugămu-ne, ca cu rugăciunile Tale să repauseze pre ceta ce s-a mutat acum, unde repausează sufletele dreptilor, și moștenitor bunătăților celor dumnezeiești arată-l în curțile dreptilor, spre pomenire veșnică, ceea ce ești cu totul nevinovată.

Mărire... **glasul al 6-lea:**

Văzându-mă zăcând fără glasul și fără suflare, plângeți toți pentru mine, fraților și prietenilor, rudeniile și cunoscuții! Că ieri vorbeam cu voi și fără veste mi-a venit înfricoșata oră a morții. Ci veniți toți cei ce mă iubiți și mă sărutați cu sărutarea cea mai de pre urmă; că de acum nu voi mai umbla cu voi, nici voi mai vorbi! Că la Judecătorul mă duc, unde nu este părtinire: că sluga și stăpânul împreună vor sta, împăratul și ostașul, bogatul și săracul întru asemenea cinste; că fiecare din faptele sale, sau se va mări, sau se va rușina. Ci vă rog pre toți și mă cuceresc vouă, să vă rugați neîncetat lui Hristos Dumnezeu pentru mine, ca să nu fiu rânduit, după păcatele mele la locul cel de pedeapsă, ci să mă așeze, unde este lumina vieții.

Și acum... **a Născătoarei:**

Cu rugăciunile celeia ce te-a născut, Hristoase, și cu ale Înaintemergătorului Tău, cu ale a Apostolilor, Prorocilor,

Arhierelor, Cuvioșilor și Dreptilor, și cu ale tuturor Sfinților, repausează pre robul Tău cel adormit.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., și **Troparele:** Cu duhurile dreptilor..., și celelalte. **Diaconul:** Ectenia și rugăciunea de către **Preot:** Dumnezeul duhurilor..., iară după **Ecfonis:** Mărire..., Și acum..., și apolisul aceasta.

Cela ce a înviat din morți Hristos Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu ale Sfinților și întru tot lăudaților Apostoli, cu ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, și cu ale tuturor Sfinților, sufletul robului său (N), ce s-a mutat de la noi, în corturile dreptilor să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, cu dreptii să-l numere; și pre noi să ne miluiască ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi zicem: Veșnica pomenire ție, vrednice de fericire și pururea pomenite frate al nostru, (de trei ori). Și așa ridicând trupul, îl ducem la mormânt cântând: Sfinte Dumnezeule..., și celelalte. După ce se pune trupul în mormânt, Preotul luând pământ cu lopata, aruncă cruciș deasupra trupului, zicând: Al Domnului este pământul și plinirea lui lumea și toți cei ce locuiesc într-însa.

După aceia varsă peste trup candela, sau cenușă din cădelniță, sau vinul zis paus; și așa acoperă după datină mormântul, zicând încă troparele: Cu duhurile dreptilor..., și celelalte; și apolis: Mărire lui Dumnezeu, Carele așa bine a iconomisit.

NB. Această rânduială, precum s-a înșirat mai sus, se cântă și la femei și la copil al ortodocșilor ce sunt cu vârsta mai mari de șapte ani, schimbându-se la rugăciuni numai numele, și alta nimic.

RÂNDUIALA înmormântării pruncilor

Făcând Preotul știutul început, zicem Psalmul 90: Cela ce locuiește în ajutorul celui Preaînalt..., caută la pag. 144. **Apoi:** Alluia, pre glasul al 8-lea și stihurile:

Fericit este pre care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

Apoi troparele: Cela ce cu adâncul înțelepciunii..., Mărire..., **sfârșitul troparului, și acum..., a Născătoarei:** Pre tine zid și liman te avem..., **caută înainte la Parastas. Și psalmul 50, Miluiește-mă Dumnezeu..., pag 78, și îndată canonul aceasta:**

Cântarea I-a glasul al 8-lea

Irmos. Apa trecându-o ca pre uscat...

stih: Doamne, odihnește pre pruncul aceasta

Cuvinte a lui Dumnezeu, Carele ai sărăcit cu trupul și ai binevoit a Te face prunc fără schimbare, Te rugăm: așează în sânurile lui Avraam pre pruncul ce l-ai luat.

Prunc Te-ai arătat, Cela ce ești înainte de toți vecii, și pruncilor, ca un bun, le-ai făgăduit Împărăția Cerurilor; cu care numără și pre pruncul aceasta.

Mărire...

Pre nevinovatul prunc ce l-ai luat, Hristoase Mântuitorule, mai înainte de cunoașterea dulceților pământești, învrednicește-l veșnicelor bunătăți, ca un iubitor de oameni,

Și acum... **a Născătoarei:**

Ceea ce negrăit ai născut înțelepciunea și Cuvântul Tatălui, vindecă cumplita rană a sufletului meu și durerea inimii o liniștește.

Cântarea a 3-a Irmos

Doamne, Carele ai făcut cele deasupra sferei cerești și ai zidit Biserica, Tu mă întărește în dragostea Ta, că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Cuvântule prea depline, arătându-te prunc deplin, pre acest prunc nedeplin în vârsta, l-ai mutat la Tine; pre carele repausează-l cu dreptii care bine au plăcut Ție, Unule Iubitorule de oameni.

Pre pruncul acesta nestruciat, ce s-a răpit negustând din dulcelele lumești, Te rugăm, Îndurate, bunătăților celor mai pre sus de lume arată-l părtaș, pentru că l-ai mutat cu

Dumnezeiască porunca Ta.

Mărire...

Cămărilor cerești, repausului celui luminos și cetei celei preasfințite a Sfinților, Doamne, părtaș fă pre curatul pruncul acesta, pre carele ai binevoit, Mântuitorule, a-l muta.

Și acum... **a Născătoarei:**

Lipsit de toate, alerg sub singur acoperământul Tău, Preacurată Stăpână, ajută-mi; că multă bogăție de păcate am strâns, și sunt cu totul plin de sărăcia bunătăților.

Apoi Irmosul. După aceasta Preotul zice ectenia: Miluiește-ne pre noi Dumnezeule... **și celelalte; și Ecfonis.**

Apoi Catismala, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt, toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se turbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: Când dobândim lumea, atunci în mormânt ne sălășluim, unde împreună sunt împărății și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pre robul Tău acesta mutat de la noi odihnește-l, ca un Iubitor de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne taina iconomiei Tale...

Să nu plângem pre prunci, ci mai vârtos pre noi înșine, care păcătuim de-a pururea, să ne tânguim, ca să scăpăm de gheena.

Lipsit-ai, Stăpâne, pre pruncul aceasta de desfătărilor pământești, ci ca un Judecător drept învrednicește-l pre dânsul de bunătățile cele cerești.

Mărire...

Cetățean raiului te va arăta, adevărat fericite pruncule, Cela ce te-a luat de pre pământ, și cu cetele Sfinților te va împreuna.

Și acum... **a Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu cu totul curată, te cunoaștem

pre tine noi toți cei luminați; că ai născut pre Soarele dreptății, pururea Fecioară.

Cântarea 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta...

Cu judecata Ta cea dreaptă mai înainte de a crește deplin, ai secerat ca pre o iarbă verde pre pruncul aceasta, ce l-ai mutat, Doamne; ci luându-l pre aceasta, Cuvinte, resădește-l în muntele cel dumnezeiesc al veșnicilor bunătăți.

Ca pre o vlăstare tânără sabia morții venind te-a tăiat pre tine cela ce n-ai luat cunoștință de dulcele lumesti, o fericite! Ci iată Hristos deschide ție porțile cerești, numărându-te între aleșii săi, ca un Îndurat.

Mărire...

Nu mă plângeți pre mine, că n-am făcut nimic vrednic de plâns; ci mai vârtos pre voi cei ce păcătuiți, pururea plângeți-vă, rudelor și prietinelor, strigă pruncul cel mort, ca să nu luați hotărârea pedepsei.

Și acum... **a Născătoarei:**

Eu însumi mă deznădăjduiesc, când privesc la mulțimea faptelor mele; iar când iau aminte la tine, ceea ce mai pre sus de minte ai născut pre Domnul, Maica lui Dumnezeu, mă liniștesc cu nădejdea: că pre tine singură solitoare te-am câștigat.

Cântarea 6-a Irmos

Rugăciunea mea voi revărsa către Domnul, și Lui voi spune întristările mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăți, și viața mea de iad s-a apropiat; și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din pierzare scoate-mă.

Ca un prunc în iesle Te-ai pus și Te-ai dat în brațele bătrânului, Tu cela ce plăsmuiești pruncii în pânțele, și mai înainte de a ajunge la creștere deplină pre aceasta l-ai mutat la viață; pentru aceasta cu mulțumită pre Tine te mărim.

Zis-ai Apostolilor, Cuvinte: Lăsați pruncii să vină la Mine; că Împărăția Mea este pentru cei nevinovați ca dâșii. Deci pre pruncul acesta mutat la Tine, învrednicește-l luminii

Tale.

Mărire...

Lipsit-ai pre pruncul aceasta de bunătățile cele pământești, ca să-l arăți părtaş bunurilor cerești, carele încă n-a călcat porunca Ta cea Dumnezeiască; mărim adâncul cel nemăsurat al judecăților Tale, Bunule.

Și acum... **a Născătoarei:**

Pre tine te avem zid de scăpare, și sufletelor deplină mântuire, și liniștire în supărări, Fecioară, și de lumina ta pururea ne bucurăm pentru care, Stăpână, și acum de chinuri și de nevoi ne mântuiește.

Apoi: Irmosul, și Ectenia: Iară și iară... și Ecfonis: în urmare, Condac, glasul al 8-lea:

Cu Sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos:

Tu însuși ești nemuritor, Cela ce ai făcut și ai plăsmuit pre om; iar pământeni din pământ suntem plăsmuiți, și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cela ce m-ai plăsmuit și mi-ai zis: Că pământ ești și în pământ vei merge, unde toți muritorii mergem, făcând la mormânt cântare de plângere: Aliluia.

Apoi și aceste Icoase:

Nu este nimic mai cu jale pentru o mamă, nici mai întristător pentru un părinte, decât când își petrec pruncii de aici la mormânt; că măruntaiele lor se turbură, și mare durere simte inima lor pentru prunci, mai vârtos când vorbesc plăcut, aducându-și aminte de cuvintele lor, cu cântare: Aliluia.

De multe ori înaintea mormântului, mamele își bat pieptul și zic: O fiul meu și copilul meu cel prea dulce! nu auzi ce zice mama Ta? Iată și pânțele ce te-a purtat; pentru ce nu vorbești, cum vorbeai cu noi? Ci taci așa, fără a vorbi cu noi: Aliluia.

Dumnezeule, Dumnezeule, Carele m-ai chemat,

mângâiere fii acum casei mele; că plângere mare s-a întâmpnat lor; căci toți la mine caută avându-mă unic născut; ci Înсуți, Cea ce Te-ai născut din pântecul Fecioarei, liniștește măruntaiele maicii mele și răcorește inima tatălui meu, de la care auzi: Aliluia.

Cântarea 7-a

Irmos: Tinerii evreiești în cuptor...

Scrie în cartea celor mântuiți, ca un Iubitor de oameni, Îndurate, pre pruncul Tău, ca cu bucurie să strige puterii măririi Tale: binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Cu raza feței Tale, Cuvinte, luminează pre pruncul acesta, carele cu credință s-a mutat acum la Tine în vârstă crudă și-ți cântă Ție: Doamne Dumnezeule, binecuvântat ești.

Mărire...

Început de întristări s-a arătat acum despărțirea ta celor ce te iubesc; ție însă adevărata cauză de bucurie și de veselie, că moștenești, pruncule, viața de veci.

Și acum... **a Născătoarei:**

Vezi întristarea mea, Fecioară, pre care mi-a adus-o mulțimea răutăților mele; dară mai înainte de plecarea de aici, dă-mi ușurare cu rugăciunile tale cele de Mamă, ca Dumnezeu să-mi fie Îndurat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul haldeilor înșeptit...

În sânurile lui Avraam în locașuri de repaos, unde este bucuria celor ce pururea sărbătoresc, în locuri de liniștire, unde este apa cea vie, te va așeza Hristos, Cea ce pentru noi prunc s-a făcut, căci strigi lui neîncetat: Preoți cântați, popoare preainălțați-l întru toți vecii.

Cauză de întristare și de lacrimi s-a făcut nouă în adevăr despărțirea ta cea pururea neuitată; că mai înainte de gustarea desfătărilor din viața aceasta ai lăsat pământul și brațele părinților, dar te-a primit pre tine sânul lui Avraam, ca pre un prunc neîmpărțășit de nici o întinăciune.

Mărire...

Ce mă plângeți pre mine, strigă nevăzut pruncul ce stă adormit, că nu sunt de plâns; căci bucuria tuturor dreptilor s-a rânduie pruncilor, care n-au făcut lucruri vrednice de lacrimi; și care cântă lui Hristos: Preoți, lăudați, popoare prea înălțați-L întru toți vecii.

Și acum... **a Născătoarei:**

Scoală-te în ajutorul meu, Născătoare de Dumnezeu; ia aminte la rugăciunea mea și mă scapă de osândirea cea cumplită, de cercetarea cea aspră, de întunerice și de foc, de scrâșnirea dinților, de asupririle demonilor și de toată nevoia, nădejdea celor deznădăjduiți și viața celor pierduți.

Cântarea a 9-a Irmos:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat. Că Dumnezeu s-a arătat oamenilor trupește, și pântecul tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile; pentru aceasta Născătoare de Dumnezeu, mai marii cetelor Îngerești și omenești pre tine te fericesc.

Hristoase, Cela ce Te-ai făcut prunc fără de schimbare și crucea ai primit de voie și ai căutat la durerile de mamă ale celeia ce Te-a născut pre Tine, ușurează întristarea și durerea cea cumplită a credincioșilor părinți ai acestui prunc adormit, ca să mărim puterea Ta.

Trimis-ai din înălțime, Împărate al tuturor, și ai luat pre fericitul prunc aceasta, Stăpâne, ca pre o pasăre curată în cuiburile cerești, mântuind sufletul lui de cursele cele felurite, și unindu-l cu duhurile dreptilor, spre a se desfăta în Împărăția Ta.

Mărire...

Pruncilor celor ce nimic nu făcuseră, Cuvinte al lui Dumnezeu, le-ai dat locuințele cerurilor, că așa ai binevoit, Bunule; cu acela numără și pre făptura Ta: pre pruncul ce acum a venit la Tine, Însuși ușurând durerea părinților, ca un atotândurat și de oameni iubitor.

Și acum... **a Născătoarei:**

Cu ochiul inimii pururea privesc la tine, preanevinovată, care ai rugăciune de mamă către Cela ce s-a născut din tine;

pre tine te rog, Preacurată, adoarme patimile sufletului meu și spre dimineața pocăinței mă deșteaptă, Fecioară, și cu lumina ta mă luminează.

Apoi Exapostilarul:

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, că m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață, Doamne, mărire Ție.

Cu stihurile acestea:

Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori

stihul 1-iu: Că duh a trecut într-însul și nu va fi

stihul al 2-lea: Și adevărul Domnului rămâne în veac

Iar după fiecare stih se zice Exapostilarul: apoi Mărire..., și acum..., a Născătoarei:

Acum am ales pre Fecioara Maica lui Dumnezeu, că s-a născut dintr-însa Hristos răscumpărătorul tuturor, Doamne, mărire Ție.

Și îndată zice Preotul cu glas mare:

Că Sfânt ești Dumnezeu nostru și între Sfinți odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Corul: Amin. **Și cântă:** Sfinte Dumnezeule..., **apoi Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete.

stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

Citire din Epistola I către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel:
15;39-45

Fraților, nu tot trupul este același trup, ci altul este trupul oamenilor și altul trupul dobitoacelor, altul al peștilor și altul al păsărilor. Și sunt trupuri cerești și trupuri pământeste; însă alta este mărirea celor cerești și alta a celor pământeste. Alta este mărirea soarelui și alta mărirea lunii și alta mărirea stelelor; că stea de stea se deosebește în mărirea. Așa și învierea morților: Seamănă-se întru stricăciune, scula-se-va întru nestricăciune; seamănă-se

întru nemărire, scula-se-va întru mărire; seamănă-se întru neputință, scula-se-va întru putere. Se seamănă trup sufletesc, se va scula trup duhovnicesc. Este trup sufletesc, este și trup duhovnicesc. Așa și scris este; făcutu-s-a omul cel dintâi Adam în suflet viu, iar Adam cel din urmă în duh de viață făcător.

Preotul: Pace Ție..., **cititorul:** Aliluia. Fericit este pre care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

stih: Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui...

Evanghelia de la Ioan: 6;35-39

Zis-a Domnul către iudeii care venise la Dânsul: Eu sunt pâinea vieții, cela ce vine la Mine nu va flămânzi și cela ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am zis vouă: că M-ați și văzut și nu credeți. Tot ce dă Mie Tatăl, la Mine va veni, și pre cela ce vine la Mine nu-l voi da afară. Că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia celui ce M-a trimis pre Mine. Iar aceasta este voia Tatălui, care M-a trimis: ca tot ce Mi-a dat să nu pierd, ci să-l înviez pre el în ziua cea de apoi.

După aceea rugăciunea aceasta:

Doamne, cela ce păzești pruncii în viața de acum și în cea viitoare, pentru nevinovăția și simplitatea minții lor, umplând sânurile lui Avraam și așezându-i în locuri luminoase, în care petrec sufletele dreptilor; primește în pace și sufletul pruncului (N), că Tu ai zis: Ca a unora ca acestora este Împărăția Cerurilor.

Că a Ta este Împărăția, puterea și mărirea, împreună cu Părintele cel fără început, și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Apoi se face sărutare, și cântăreții cântă stihurile aceste, glasul al 8-lea,

Prosomia: O prea mărită minune...

O! cine nu va plânge, fiul meu, mutarea Ta cea cu tânguire din viața aceasta? Căci prunc fraged din brațele maicii acum ca o pasăre degrab ai zburat și la Creatorul tuturor ai alergat; o fiule! Cine nu va plânge văzând fața ta cea veselă veștejită, care mai înainte era ca un trandafir frumos?

O, cine nu va suspina, fiul meu, și cu plângere nu va striga pentru bună cuviința ta cea multă și frumusețea vieții tale celei curate? Că precum corabia ce n-are urmă, așa curând ai apus de la ochi. Veniți prietenii mei, rudele și vecinii împreună cu mine să sărutăm pre acesta, petrecându-l la mormânt.

Moartea este pruncilor liniștire, că s-au arătat neîmpărtașiți de relele lumesti și la repaus au ajuns și la bucuria cerească; în sânurile lui Avraam se bucură și cu cetele dumnezeiești ale Sfinților prunci acum se veselesc și cu credință dănuiesc, că s-au mutat curați de stricăciunea cea iubitoare de păcat.

Mărire... **glasul al 6-lea:**

Durere a fost lui Adam gustarea din pom de demult în Edem, când și-a vărsat șarpele veninul; că printr-însul a intrat moartea, care mănâncă pre tot neamul omenesc; dar venind Stăpânul a înfrânt pre șarpe, și repaus nouă ne-a dăruit. Deci către Dânsul să strigăm: Iartă-ne, Mântuitorule, și pre care i-ai luat cu Sfinții îi repausează.

Și acum... **a Născătoarei:**

Prefacerea celor întristați, ușurarea celor neputincioși fiind Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, mântuiește cetatea și poporul, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singură apărătoare credincioșilor.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **și troparele:** Cu duhurile dreptilor..., **și celelalte, apoi rugăciunea:** Dumnezeu duhurilor..., **și cele știute ale înmormântării; și apolis.**

NB. Deși nu se află scris până la ce vârstă să se cânte această înmormântare a pruncilor, noi însă credem a fi de cuviință, a se cânta până la vârsta de șapte ani a pruncului; și după datina locului.

RÂNDUIALA înmormântării monahilor

Când cineva dintre monahi se va muta către Domnul, fiindcă nu se cade a se spăla trupul lui, nici a se vedea gol, monahul cel pentru aceasta rânduit șterge trupul lui cu burete, cu apă caldă, făcând întâi cu buretele, cruce în fruntea mortului, la piept, mâni, picioare și la genunchi, și nimic, mai mult. După aceea aduce cămașă curată și-l îmbracă scoțând întâi pre cea veche, fără a-i vedea goliciunea lui. Iar după îmbrăcare, îi pune cuculiul, și de va fi schimnic îl înfășoară cu camilafca pre deasupra capului până la barbă, cât să nu i se vadă fața. Apoi îi pune analavul, adică pleterile, după rânduiala lui, și rasa, îl încinge cu cureaua îl încalță cu călțuni noi; apoi tinde mantia lui în lat și ridicând trupul de pre rogojină, i-o așterne întinzându-o de la cap până la picioare. Și așa călugărul cel rânduit pentru îngrijirea mortului tăind cu cuțitul marginile mantiei de o parte, și de alta, le sfâșie până sus, și învelind trupul cu mantia, îl înfășoară cu fâșiile împletindu-le în jurul lui. Deci începând de la cap face trei cruci: una la cap, alta la: piept, și a treia la genunchi; iar ca partea ce mai rămâne din acele două fâșii îi leagă picioarele.

După aceea cheamă Preotul de rând, și punându-și Epitrahilul și tămâie în cădelniță, face începutul știut; iar noi zicem: Sfinte Dumnezeule; Preasfântă Treime și după Tatăl nostru; troparele: Cu duhurile dreptilor; și celelalte asemenea cum s-au scris mai sus la fața 162. Apoi ectenia de către Diacon; ecfonis și apolis de Preot.

După acea luând frații trupul celui adormit îl duc la Biserică; și de este și Preot fratele adormit, pun trupul în mijlocul bisericii; iar de este călugăr simplu, în tinda Bisericii. Apoi venind timpul a cânta înmormântarea pentru cel ce a adormit, se duce aprinzătorul de candelă și lovește în toaca cea de fier, făcând trei răstimpuri, și așa adunându-se frații, Ecclesiarhul le împarte lumânări aprinse.

Diaconul zice: Binecuvintează stăpâne. **Preotul Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., și noi începem Psalmul 90: Căla ce locuiește în ajutorul celui Preaînalt..., vezi pag. 144 Aliluia glasul al 8-lea stih:** Fericit este pre care l-ai ales și l-ai primit Doamne..., **stih:** Și pomenirea lui în neam și în neam. **Tropar glasul același:**

Cela ce prin adâncul înțelepciunii cu iubirea de oameni toate le economisești și ce este de folos tuturor le dăruiești, Unule Făcătorule, odihnește, Doamne, și sufletul adormitului robului Tău, că spre Tine nădejdea și-a pus: spre

Făcătorul și Creatorul și Dumnezeu nostru.

Mărire..., **tot aceasta: Și acum..., a Născătoarei:**

Pre tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu, Carele s-a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu nenuntită, ceea ce ești mântuirea credincioșilor.

Și îndată:

Binecuvântat ești Doamne, învață-mă îndreptările Tale

Apoi Fericiți cei fără prihană în cale..., Și cântăm starea întâia a Psalmului până la Al Tău sunt eu mântuiește-mă..., pentru că aici cântăm Psalmul întreg numai în două stări. Și când ajungem la stihul din urmă: În veac nu voi uita îndreptările Tale..., al stării întâi îl repetăm de trei ori. Trebuie a ști că după fiecă stih al psalmului cântăm: Binecuvântat ești Doamne..., Apoi ectenia de Diacon, și de Preot rugăciunea în taină. Și ecfonis. În urmare, începem a doua stare: Al Tău sunt eu mântuiește-mă..., și după fiecă stih al Psalmului mai departe cântăm: Al Tău sunt eu mântuiește-mă..., până ce ajungem la: Caută spre mine și mă mântuiește..., de unde cântăm Psalmul mai departe pre glasul al treilea, cântând după fiecă stih; Întru Împărăția Ta Doamne pomenește pre robul Tău. Și la sfârșitul stării repetăm de trei ori stihul din urmă: Viu va fi sufletul..., apoi, îndată: Binecuvântat ești Doamne... Ceata Sfinților au aflat..., și celelalte tropare toate. În urmare, ectenia de Diacon și Preotul zice rugăciunea cum s-a arătat mai sus. După ecfonis, Catismala glasul 5: Odihnește Mântuitorul nostru..., Mărire..., Și acum..., Cela ce ai răsărit lumii din Fecioară..., Toate se află la înmormântarea mirenilor. Apoi Psalmul 50: și așa începem Antifoanele.

Antifonul întâi, glasul I-iu:

Când mă necăjesc auzi durerile mele, Doamne, către Tine strig.

Sihaștrilor se face neîncetat dor dumnezeiesc, fiind afară din lumea cea deșartă.

Mărire... Și acum...

Sfântului Duh cinste și mărire se cuvine, ca și Tatălui, împreună și Fiului; pentru aceasta să cântăm o Stăpânire a Treimii.

Apoi stihirile Sfântului Teofan, glasul I-iu;

Prosomia: Prea lăudașilor Mucenici...

Ție, Mântuitorule, ne rugăm, învrednicește de împărțășirea Ta cea dulce pre aceasta ce s-a mutat și-l așează în corturile dreptilor, în locașurile Sfinților Tăi și în cămările cerești, trecându-i cu îndurarea Ta greșelile și dându-i lui repaus.

Nimeni din oameni, nimeni n-a fost nepăcătos, fără numai Tu singur Nemuritorule; pentru aceasta pre robul Tău, ca un Dumnezeu Îndurat, așează-l în lumină împreună cu cetele Îngerilor Tăi, trecându-i cu îndurarea Ta nelegiuirile și dându-i învierea.

Făgăduințele Tale cele mai presus de simțire, Mântuitorule, pre care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inimă nu s-a suit, Stăpâne, binevoiește ca cela ce s-a mutat la Tine să dobândească împărțășirea lor cea prea dulce și-i dăruiește viața de veci.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Roagă pre Hristos Fiul tău, Maică Fecioară, să dea iertare de greșale robului tău, celui ce te-a mărturisit cu cucernicie și cu cuvânt adevărat te-a dogmatistit pre tine de Dumnezeu Născătoare, ca să-l învrednicească de strălucirea și de veselia Sfinților în Împărăția Sa.

Antifonul al 2-lea, glasul al 2-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele la Tine, Mântuitorule, mântuiește-mă cu strălucirea Ta.

Miluieste-ne pre noi cei ce greșim Ție mult în toată ora, o Hristoase al meu, și ne dă chipuri mai înainte de sfârșit să ne pocăim.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Sfântului Duh se cuvine a împărați, a Sfinți și a mișca făptura; că Dumnezeu este de o ființă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Stihiri, glasul al 2-lea

Prosomia: Când de pre lemn...

Tăria morții și stricăciunea cu moartea Ta cea dătătoare de viață o ai pierdut, Stăpâne, și tuturor ai izvorât viață veșnică, și celor muritori înviere din morți le-ai dăruit.

Pentru aceasta Ție ne rugăm Mântuitorule, repausează pre acesta ce cu credință s-a mutat la Tine și măririi celei nesticăcioase învrednicește-l, iubitorule de oameni.

Ca să faci pre oameni părtași împărăției celei dumnezeiești, răstignire ai suferit, moartea de voie primind. Pentru aceasta ne rugăm Ție, cu îndurarea Ta arată moștenitor împărăției Tale pre aceasta ce cu credință s-a mutat la Tine și-l învrednicește de frumusețea cea prea dulce, iubitorule de oameni.

Cu cutremur stând înaintea județului Tău celui înfricoșat și cumplit, morții cei din veac așteptă răspunsul Tău cel drept, Mântuitorule, primind dumnezeiască judecata Ta cea dreaptă. Atunci să cruți Stăpâne Mântuitorule, pre robul Tău, carele cu credință s-a mutat la Tine și-l învrednicește desfătării și fericirii Tale celei de-a pururea.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Tu, Curată, datoria strămoșei Eva o ai plătit, zămisind pre Dumnezeu, Carele dăruiește nesticăciune și înviere credincioșilor și încununează cu mărire nepieritoare pre cei ce te măresc pre tine; pre care acum nu înceta rugându-L, să așeze pre acesta în lumina strălucirii Sale, dumnezeiască Mireasă.

Antifonul al 3-lea, glasul al 3-lea:

Robia Sionului Tu o ai scos din Vavilon; și pre mine din patimi la viață mă scoate, Cuvinte.

Cei ce seamănă în austru cu lacrimi dumnezeiești, secera-
vor cu bucurie spice de viață veșnică.

Mărire... și acum... **a Născătoarei:**

Prin Sfântul Duh strălucește toată buna dăruire, ca și prin Tatăl și prin Fiul; întru Carele toate viază și se mișcă.

Stihiri, glasul 3-lea

Prosomia: Cu chipul crucii Tale...

Măresc Crucea Ta cea cinstită, prin care s-a dăruit viață și câștigarea desfătării, celor ce cu credință și cu dragoste te laudă pre Tine, Unule mult Îndurate. Pentru aceasta strigăm Ție, Hristoase Dumnezeule, pre acest mutat de la noi

repausează-l unde este locuința tuturor celor ce întru Tine se veselesc, ca să mărească dumnezeirea Ta.

Cela ce ești singur Milostiv și Îndurat, Carele ai adânc de bunătațe necuprins și cunoști firea omenească care ai plăsmuit-o, pre Tine Te rugăm, Hristoase Dumnezeule pre aceasta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locuința tuturor celor ce în Tine se veselesc, spre a mări dumnezeirea Ta.

Adormind în mormânturi, ca un om, cu puterea Ta cea neînvinsă, ca un Dumnezeu ai înviat pre cei ce dormeau în mormânturi, care fără tăcere aduc Ție cântare; pentru aceasta strigăm Ție, Hristoase Dumnezeule: pre acesta mutat de la noi repausează-l unde este locuința tuturor celor ce în Tine se veselesc, ca să mărească dumnezeirea Ta.

Mărire... și acum... **a Născătoarei:**

Pre tine, făclie înțelegătoare, care ai purtat lumina dumnezeirii, ce s-a împreunat cu grosimea ființei omenești, Născătoare de Dumnezeu, toți te știm. Pentru aceasta roagă pre Fiul Tău și Dumnezeu: pre acesta mutat de la noi să-l repauseze, unde este locuința tuturor celor ce se veselesc, Curată; ca să te mărească pre tine, cea cu totul nevinovată.

Antifonul al 4-lea, glasul al 4-lea:

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuși mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul, rușina-vă-veți de Domnul; că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Mărire... și acum... **a Născătoarei:**

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază și cu curăția se înalță, luminează-se întru unimea Treimii prin sfințenie de taină.

Stihiri, glasul al 4-lea

Prosomia: Dat-ai semn...

Cu adevărat prea înfricoșată este taina morții! cum sufletul cu anevoie se desparte de trup? Cum cu voința dumnezeiască, legătura cea firească se taie din încheieturi și alcătuirii? Pentru aceasta Ție ne rugăm, pre acesta mutat repausează-l în corturile dreptilor Tăi, Dătătorule de viață,

Iubitorule de oameni.

Ca somn se arată moartea credincioșilor, de când Te-ai pus Tu în mormânt, Carele toate le stăpânești, stricând puterea morții și surpând stăpânirea ei cea de mulți ani. Pentru aceasta ne rugăm Ție: pre acesta mutat așează-l în corturile Sfinților Tăi întru strălucirea dreptilor.

Tu dreptate și Sfințire nouă Te-ai făcut și răscumpărare sufletelor, că ne-ai adus Tatălui îndreptați și răscumpărați, luând asupra-ți pedeapsa ce noi datoram. Deci acum Te rugăm: pre acesta mutat odihnește-l întru bucurie și lumină binefăcătorule, Mântuitorul nostru.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Urmând noi cuvintelor grăitorilor de Dumnezeu, ceea ce ești cu totul neprihănită, Născătoare de Dumnezeu te cunoaștem; că ai născut pre Dumnezeu, Carele s-a întrupat neînțeleș de minte și ne-a răscumpărat pre noi cei robiți de păcate. Pentru aceasta acum ne rugăm ție: pre robul tău acesta mutat cu strălucirile tale luminează-l, Precurată.

Antifonul al 5-lea, glasul al 5-lea:

Când mă necăjesc, ca David, cânt Ție, Mântuitorul meu, izbăvește sufletul meu de limba vicleană.

Viața pustnicilor fericită este, acelor ce se întraripează cu dumnezeiescul dor.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Prin Sfântul Duh se întrețin toate, cele văzute împreună și cele nevăzute; că fiind Însuși Stăpânitor, Treimea una este fără minciună.

Stihiri, glasul al 5-lea

Prosomia: Bucură-te cămară...

Cu raza feței Tale, Hristoase luminează, ca un Îndurat, pre acesta ce s-a mutat, așezându-l în loc cu verdeață, la apele repausului Tău celui curat și dumnezeiesc, în doritele sânuri ale strămoșului Avraam, unde curat se vede lumina Ta și se revarsă izvoarele bunătății; unde săltează, mult veselindu-se de bunătatea Ta, cetele dreptilor; cu care așează împreună și pre robul Tău și-i dăruiește mare milă.

Binevoiește, Îndurate, să-ți cânte cu glasul armonios, mărind a Ta putere, acesta ce s-a mutat din acestea trecătoare la Tine Stăpânul tuturor și Iubitorul de oameni; făcându-l a se lumina cu frumusețea podoabei Tale și a se bucura de împărtășirea Ta cea dulce și veselă, și să se desfăteze mai curat unde Îngerii dănuiesc în jurul tronului Tău, și cetele Sfinților stau împrejur cu bucurie; cu care împreună dă robului Tău repaus și mare milă.

Unde este adunarea Profeților și cetele Apostolilor și ale Mucenicilor, și ale tuturor, care din veac s-au îndreptățit prin mântuitoarea Ta patimă și cu sângele prin care ai răscumpărat pre omul cel robit; acolo odihnește pre acesta ce în credință a adormit, iertându-i greșalele, ca un Iubitor de oameni; că Tu singur fără păcate ai viețuit pre pământ, singur Sfânt, singur slobod între morți. Pentru aceasta dă robului Tău repaus și mare milă.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Pre noi, cei robiți de legea păcatului, ne-ai slobozit, Stăpână, singură Maică Fecioară, zămislind în pantece pre dătătorul de lege și Împăratul Hristos, prin Carele ne îndreptăm în dar și prin har; pre Acesta acum roagă-L ca sufletele celor ce te cântă, Născătoare de Dumnezeu, să le înscrie în cartea vieții; ca prin mijlocirea ta mântuindu-ne, ceea ce ești cu totul neprihănită, să câștigăm răscumpărarea cea dorită de la Fiul tău, închinându-ne Lui, celui ce dă lumii mare milă.

Antifonul al 6-lea, glasul al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei către Tine, Cuvinte, miluiește-mă ca să viez Ție.

Miluiește-ne pre noi urgisiții, făcându-ne vase de bună treabă Ție, Cuvinte.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Sfântul Duh este pricina cea a tot mântuitoare, de suflă acesta în cineva, după vrednicie, curând îl ridică de la cele pământești, îl întraripează, îl crește și sus îl așează.

Stihiri, glasul al 6-lea

Prosomia: Toată nădejdea...

Cela ce ai necuprinsă îndurare către noi și izvor nedeșertat de bunătați dumnezeiești, mult-Milostive; pre acesta mutat la Tine, Stăpâne, așează-l în pământul celor vii, în locașurile cele iubite și dorite, dăruindu-i moștenirea cea pururea fiitoare; că Tu, Hristoase, pentru toți ți-ai vărsat sângele și cu prețul cel purtător de viață lumea ai răscumpărat.

Moarte de viață făcătoare ai suferit de voie, și viață ai izvorât, și desfătare veșnică ai dăruit credincioșilor; în care așează pre acest adormit întru nădejdea învierii, iertându-i toate păcatele cu bunătața Ta, ca Cela ce ești singur fără de păcat, singur bun și de oameni Iubitor; ca prin toate să se laude numele Tău, Hristoase, și fiind mântuiți, să mărim iubirea Ta de oameni.

Ca pre un domnitor peste cei vii, cu puterea Ta cea dumnezeiască, și peste cei morți Stăpânitor cunoscându-te, Hristoase, Te rugăm: pre credinciosul robul Tău, care a venit la Tine, Unule dătătorule de bine, odihnește-l cu aleșii Tăi, Iubitorule de oameni, în loc de repaus, în luminile Sfinților; că ești voitor de milă și mântuiești ca un Dumnezeu, pre cei ce i-ai zidit după chipul Tău, Unule mult-Milostive.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Arătatu-Te-ai locaș cuviincios lui Dumnezeu, Preasfântă; că pre Dumnezeu ai încăput, și neștiind de nuntă pre Dumnezeu l-ai născut, om văzut în două firi și într-un ipostas; deci roagă-l pre dânsul Cel Unul-Născut și Întâi-Născut, Carele te-a păzit Fecioară neprihănită și după naștere, să odihnească sufletul acestui credincios adormit în lumină, în strălucire neîmputănată și în fericire.

Antifonul al 7-lea, glasul al 7-lea:

Robia Sionului din înșelăciune o ai întors, și pre mine, Mântuitorule, mă viază, scoțându-mă din robia patimilor.

Cela ce seamănă în austru scârbe de post cu lacrimi, acesta va secera mănunchi de bucurie, spre hrana vieții celei de-a pururea.

Mărire... și acum... **a Născătoarei:**

Sfântul Duh este izvorul vistieriiilor celor dumnezeiești, din Carele este înțelepciunea, înțelegerea, frica; aceluia este

lauda, mărirea, cinstea și puterea.

Stihiri, glasul al 7-lea

Prosomia: Toate disprețuind...

Mort ai fost văzut pre Cruce, Unule Nemuritorule, și în mormânt, ca un muritor Te-ai pus, cela ce mântuiești de pierzare, de stricăciune și de moarte pre oameni; dar, ca Unul ce ești adânc nedeșertat de îndurare și izvor de bunătate, odihnește sufletul robului Tău acesta ce s-a mutat de la noi.

Cu podoaba Ta cea netrecătoare și cu dulceața frumuseții Tale, învrednicește, Bunule, ca cu niște raze a se lumina acesta mutat la Tine, în lumina cea nematerială a arătării Tale celei luminoase, săltând cu Îngerii în jurul Tău, Stăpâne, Împărate, al mării și Doamne.

Ca cela ce ai necheltuită măreție de daruri, ca o vistierie neîmputănată de bogăția bunătății, ca un Dumnezeu, așează pre acesta mutat la Tine în locașul aleșilor Tăi, în locul ușurării, în casa mării Tale, întru desfătarea raiului și în camera fecioarelor, ca un Îndurat.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Plinirea legii ai născut, pre Răscumpărătorul ce S-a arătat cu trup; că celor de sub lege n-a fost mai înainte îndreptare, ci Hristos acum, răstignindu-se pentru noi, ne-a îndreptat. Deci, ca una ce ai îndrăznire de Maică, roagă, laudată pre Fiul tău Cel Îndurat, să odihnească sufletul acestui ce în credință a adormit.

Antifonul al 8-lea, glasul al 8-lea:

Din Tinerețile mele vrășmașul mă ispitește și cu desfătări mă aprinde; iar eu nădăjduindu-mă spre Tine, Doamne, îl biruiesc pre el.

Cei ce urăsc Sionul, să se facă mai înainte ca o iarbă smulsă; că va tăia Hristos cerbicia lor cu tăiere de munci.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Prin Sfântul Duh viază toate, luminează din lumină, Dumnezeu mare; că împreună cu Tatăl îl laudăm pre Dânsul și cu Cuvântul.

Stihuri, glasul al 8-lea

Prosomia: O prea mărită minune...

Împărătește mi-ai subscriș eliberarea, Stăpâne, cu vopsele roșii încruntându-ți degetele și roșindu-le în sângele Tău. Și acum cu credință Te rugăm, cu cei întâi născuți ai Tăi numără, și de bucuria dreptilor învrednicește-l pre acesta ce s-a mutat la Tine, Îndurate.

Sfințitor ai fost ca un om Te-ai junghiat pre Tine și jertfă aducându-Te Tatălui, pre om din stricăciune l-ai scos. Deci pre acesta mutat, ca un Iubitor de oameni, în latura celor vii așează-l, unde râurile desfătării se revarsă și unde izvorăsc izvoarele veșniciei.

Prin adâncul înțelepciunii Tale celei negrăite, pui termen vieții, moartea o prevezi și la altă viață muți pre om. Deci pre cea ce l-ai luat, așează-l la ape de repaus, întru strălucirea luminilor Tale celor sfinte, unde este viersul bucurii și al laudei.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Ca ceea ce ai zămislit pre Cuvântul Cel fără început al lui Dumnezeu, și Dumnezeu, cu îndrăznirea ta cea de maică roagă-l cu de-adinsul să așeze pre robul tău, unde este dănuirea cea neîncetată a celor ce se veselesc și te laudă pre tine, unde sunt luminile cele veșnice și dulcele viers al celor ce sărbătoresc, Născătoare de Dumnezeu.

Apoi Diaconul: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm, și celelalte după obicei; iar după ecfonis: **Condac glasul al 8-lea:**

Cu Sfinții odihnește, Hristoase, sufletul robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos:

Tu singur ești nemuritor, Cea ce ai făcut și ai plăsmuit pre om; iar noi pământeni din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge; precum ai poruncit Cea ce m-ai plăsmuit și mi-ai zis: că pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământeni mergem, făcând la mormânt cântare de plângere: Aliluia.

Și iarăși cântă: Cu Sfinții odihnește Hristoase, sufletul robului Tău... **Și îndată Fericirile, glasul al 2-lea:**

Întru Împărăția Ta, când vei veni, pomenește-ne pre noi, Doamne.

Fericți cei săraci cu duhul, că acelora este Împărăția Cerurilor.

Fericți cei ce plâng că aceia se vor mângâia.

Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pomenește-ne și pre noi, Îndurate, precum ai pomenit pre tâlharul în Împărăția Cerurilor.

Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pre Dumnezeu.

Toți cei ce se tem de Dumnezeu, acolo se vor veseli de Dânsul în Împărăția Cerurilor.

Fericți făcătorii de pace, că aceia fii lui Dumnezeu se vor chema.

Pre cea ce a servit Ție, Hristoase întru pusnicie și întru ortodoxie pre pământ, mărește-l, Mântuitorule, în ceruri.

Fericți cei ce gonesc pentru dreptate, că acelora este Împărăția Cerurilor.

Pre aceasta ce în credință, nădejde și dragoste a trăit cuviincios lui Dumnezeu pre pământ, mărește-l, Mântuitorule, în ceruri.

Fericți veți fi, când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău, împotriva voastră, mințind pentru Mine.

Odihnește pre robul Tău, Dumnezeule, cu Sfinții, ca un bun întru Împărăția Cerurilor.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Pre Cea ce a lăsat lumea și cu cucernicie în viață cinstită a viețuit, mărește-l, Mântuitorule, în ceruri.

Mărire...

Noi credincioșii mărturisind credința într-o unică Începătorie dumnezeiască în trei fețe, să o mărim cu bună cuviință.

Și acum... a Născătoarei:

Toți te fericiți, curată, că fără sămânță ai născut cu trup pre Dumnezeu, Împăratul Cerurilor.

Apoi prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea întru care mergi, frate, astăzi, că s-a gătit ție loc de odihnă.

stih: Întoarce-te, sufletul meu întru odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

Caută Apostolul și Evanghelia la înmormântarea lumenilor, vezi pagina 164-165. Și după aceasta îndată Diaconul zice: Miluiește-ne pre noi, Dumnezeule, după mare mila Ta. Și celelalte după obicei.

Rugăciunea de Preot cu glasul sonor: Dumnezeu duhurilor..., și după ecfonis se face sărutarea cuvenită și se cântă aceste prosomice, glasul al 2-lea, Prosomia: Când de pre lemn...

Veniți fraților, să dăm mortului sărutarea cea mai de pre urmă, mulțumind lui Dumnezeu; că acesta a părăsit rudenția sa și către mormânt se grăbește, ne mai grijindu-se de cele deșarte și de trupul cel mult pătimitor.

Unde sunt acum rudele și prietenii? Că iată ne despărțim, căruia să-i facă repaus, Domnului să ne rugăm.

Ce despărțire este, o fraților! ce tânguire! ce plângere, în ora de acum? Deci veniți să sărutăm pre cela ce puțin mai înainte a fost cu noi; că se dă gropii, cu piatră se acoperă, întru întuneric se sălășluiește, cu morții se îngroapă; de toate rudele și prietenii acum se desparte; căruia să-i facă odihnă, Domnului să ne rugăm.

Acum toată pompa cea vicleană a deșertăciunii vieții se desface, pentru că sufletul lipsind din trup, lutul s-a negrit, vasul s-a stricat, fără glasul, fără simțire, este mort nemișcat; pre carele petrecându-l la mormânt, să ne rugăm Domnului să-i dea repaus în veci.

Ce este viața noastră? Floare, și fum și rouă de dimineață, cu adevărat. Deci veniți la groapă să vedem aievea: Unde este frumusețea trupului și unde sunt tinerețile? Unde sunt

ochii și figura trupului? Toate s-au veștejit ca iarba; toate s-au stins. Veniți să cădem la Hristos cu lacrimi.

Toate organele trupului acum netrebnice se văd; cele ce puțin mai înainte erau mișcătoare, toate se văd acum nelucrătoare, moarte, nesimțitoare. Că ochii au apus, picioarele s-au legat, mâinile au încetat și auzul cu dânsle, limba în tăcere a amorțit, gropii se trădau! Cu adevărat deșertăciune sunt toate cele omenești!

Mărire... Și acum... **a Născătoarei: glasul al 6-lea**

Mântuiește pre cei ce nădăjduiesc întru Tine, Maica Soarelui celui neapus, Născătoare de Dumnezeu; cere cu rugăciunile tale de la Cel preabun, rugămu-ne să odihnească pre ceta ce s-a mutat acum, unde repausează sufletele dreptilor; arată-l moștenitor bunătăților dumnezeiești în curțile dreptilor, spre pomenire veșnică, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Alte stihiri, glasul al 8-lea:

Fugind de marea cea pururea turburată a lumii, aleargă la limanul Tău acesta ce întru credință s-a strămutat de aici; pentru aceasta în liniștea și în desfătarea Ta cea pururea vie rânduindu-l cu Sfinții, Hristoase, odihnește sufletul robului Tău.

Glasul al 4-lea:

Astăzi s-a plinit viersul cel pururea lăudat al dumnezeiescului David, care zice: Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori; că pre ceta ce puțin mai înainte l-am văzut viu și vorbind, iată zace înainte mort, nemișcat, fără suflare; a ieșit și s-a dus din acestea de aici, acolo unde este plata pentru fapte, acolo unde este bucuria tuturor Sfinților; cu care repausează pre acesta adormit, Dumnezeule, ca un Milostiv și de oameni Iubitor.

Glasul al 8-lea:

Atotțiitorule Doamne, odihnește sufletul robului Tău în corturile dreptilor, unde strălucește lumina Ta tuturor celor vrednici, Unule mult-Îndurate.

Părăsit-am rudenția mea, lăsat-am celălalt trai al meu, și la Tine am alergat, Doamne, mântuiește-mă.

Și acum... a Născătoarei:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu împacă viața noastră, acelor ce strigăm Ție: Dătătorule de viață, Doamne, mărire Ție.

Și îndată după sărutare, zicem troparele acestea: Cu duhurile dreptilor..., Întru odihna Ta Doamne..., Mărire..., Tu ești Dumnezeu Carele Te-ai pogorât la iad..., Și acum..., Una curată și prea nevinovata Fecioară..., **apoi ectenia** Miluiește-ne pre noi Dumnezeule, după mare mila Ta..., Încă ne rugăm pentru odihna..., **ș.c.l. Preotul:** Dumnezeul duhurilor..., **Ecfonis:** Că Tu ești învierea viața și repausul..., **și se face apolis. Apoi luând patul cu trupul mergem la mormânt, cântând idiomelele, ce s-au pus la înmormântarea Lumenilor, adică:** Care desfătare luminească rămâne..., **și celelalte toate; caută-le la pagina 162-163. Și pune trupul jos de trei ori, până ce venim la mormânt, când se și face ectenia și rugăciunea; iar sosind la mormânt, se pune trupul în mormânt.**

Apoi Preotul luând țărână cu lopata aruncă pre trup cruciș și zicând: Al Domnului este pământul și plinirea lui; **și toarnă din candelă, zicând troparele acestea:**

Cu semnul crucii Tale, Iubitorule de oameni, moartea s-a omorât, iadul s-a prădat și cei de mult morți sculându-se cântare au adus Ție. Pentru care strigăm, Hristoase Dumnezeule, pre cel mutat de la noi odihnește-l unde este locuirea tuturor celor ce se veselesc întru Tine; ca să mărească Dumnezeirea Ta.

Și așa după datină astupă mormântul, zicând troparele, glasul al 8-lea:

Pământel! deschizându-te, primește pre cel plăsmuit din tine mai înainte, cu mâna lui Dumnezeu; că se întoarce iarăși la tine, născătorul lui; fiindcă Creatorul a luat, ce a fost după chipul Său, primește și tu ce este al tău.

Precum ai zis Doamne Martei: Eu sunt învierea, și cu fapta ai plinit cuvântul, chemând din iad pre Lazăr; așa și pre robul Tău din iad îl scoate, Iubitorule de oameni.

Frații mei duhovnicești și împreună nevoitori, nu mă uitați pre mine, când vă rugați către Domnul; ci văzând mormântul, aduceți-vă aminte de dragostea mea și rugați pre Hristos ca să așeze sufletul meu cu dreptii.

Diaconul, ectenia: Miluiește-ne pre noi Dumnezeule, după marea mila Ta..., și celelalte. **Preotul:** Dumnezeul duhurilor..., După ecfonis, Mărire..., și acum..., și apolis, și facem și 12 metanii pentru fratele nostru cel adormit, câți ne aflăm la înmormântare, zicând: Odihnește, Doamne, sufletul robului Tău (N), și așa mergem la chilli.

ÎNVĂȚĂTURĂ CUM SĂ SE ÎNMORMÂNTEZE ARHIEREII

Pre Arhierul răposat, ca pre acela ce este cu totul Sfințit, îl îmbracă cu haine curate ale schimei sale călugărești, și mai întâi îl spală numai cu apă cu buretele cruciș ca la Sf. Botez: la frunte, la ochi, la buze, la piept, la mâni și la genunchi; și așa încingându-l, pre deasupra îl îmbracă cu veșmintele arhieresti; apoi îi vâră încălțăminte nouă în picioare, iar în mâni îi pun Sfânta Evanghelie, ca unul ce a viețuit după Evanghelie și și-a dat lui Dumnezeu sufletul; iar trupul cel Sfințit cu Sfințire se dă pământului. Se aduce apoi tămâie lui Dumnezeu spre arătarea cucernicei și ortodoxei lui credințe, care este ca o mireasmă curată și plăcută. Deci ridicându-l îl duc cu făclii în Biserică spre închipuirea luminii celei dumnezeiești. În urmare, îi cântă rânduiala înmormântării monahale.

RÂNDUIALA în mormântării Preoților și Diaconilor lumeni

De se va muta către Domnul vreunul din Preoții lumeni, merg trei Preoți și, luându-l de pre pat, îl pun jos pre o rogojină și deoarece nu se cade a fi scaldat, îl dezbracă preoții și-l șterg cu un burete întins în untdelemn curat; iar unde nu vor avea untdelemn și burete, se udă o pânzătură în apă curată și așa îl șterg. Deci îl îmbracă mai întâi în hainele ce a purtat și apoi în toate veșmintele preoțești, și acoperindu-i fața cu un aer mic, neSfințit, pun deasupra lui Sfânta Evanghelie. Și așa mergând Preoții se îmbracă cu veșmintele Sfințite ale lor; iar Proestosul zice:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Sfinte Dumnezeule...,

Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., **apoi troparele:** Cu duhurile dreptilor..., și celelalte. În urmare, pomenește Diaconul după obicei și Preotul zice rugăciunea: Dumnezeu duhurilor..., și după ecfonis se face apolis.

Și îndată ridicând trupul, îl duc în tinda s-au pridvorul Bisericii și pun peste dânsul Sfânta Evanghelie, precum s-a zis, și împrejurul lui patru sfeșnice, cruciș, cu făclii aprinse. Apoi încep a cânta: Fericiți cei fără prihană în cale..., cum s-a rânduit la înmormântarea lumenilor; **vezi pagina 145.**

Iar după: Fericiți cei fără prihană..., **îndată:** Binecuvântat ești Doamne..., și **troparele:** Ceata Sfinților..., și **celelalte toate până în capăt.**

Apoi Diaconul zice ectenia știută; iar Preotul rugăciunea: Dumnezeu duhurilor..., și după ecfonis: **troparul:** Odihnește Mântuitorule... Mărire..., și acum..., Cea ce ai răsărit din Fecioară..., **caută-le tot la înmormântarea Lumenilor. Apoi îndată se cântă Antifoanele, glasul al 6-lea:**

Spre cer ridic ochii mei către Tine, Cuvinte, miluiește-mă, ca să viez Ție.

Miluiește-ne pre noi urgisiții, făcându-ne vase de bună treabă Ție, Cuvinte.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Sfântul Duh este pricina cea atotmântuitoare, de suflă Acesta în cineva după vrednicie, curând îl ridică de la cele pământești, îl întraripează, îl crește și sus îl așează.

La Greci se află și următoarele Antifoane. Antifon al 2-lea, același glas:

De nu era Domnul cu noi, nimeni dintre noi n-ar fi putut suferi lupta vrăjmașului; că cei ce înving de aici se înalță.

În dinții lor să nu se prindă sufletul meu, ca o pasăre, Cuvinte; vai mie, cum voi scăpa de vrăjmași, fiind iubitor de păcate.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Prin Sfântul Duh este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înțelegerea, pacea și binecuvântarea; că este lucrător întocmai cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifon al 3-lea:

Cei ce se nădăduiesc întru Domnul sunt înfricoșați vrăjmașilor și tuturor minunați; că sus privesc.

La nelegiuiri mâinile sale ceata dreptilor nu-și întinde, Mântuitorule, avându-te pre Tine întrajutor.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Sfântului Duh se cuvine stăpânirea peste toate, Căruia se închină oștile cele de sus, cu toată suflarea celor de jos.

După aceea Diaconul: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Diaconul:** înțelepciune. **Cititorul:**

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, că s-a gătit ție loc de repaus.

stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

Diaconul: să luăm aminte

Citire din Epistola I către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel: 4;13-17

Fraților, nu voiesc să nu știți voi despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca și ceilalți ce n-au nădejde. Că de credem că Iisus a murit și a înviat, așa și Dumnezeu pre cei adormiți în Iisus aduce-i-va împreună cu Dânsul. Că aceasta grăim vouă cu cuvântul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămași la venirea Domnului, nu vom întrece pre cei adormiți; că Însuși Domnul întru poruncă, prin glasul arhanghelului și prin trâmbița lui Dumnezeu, se va pogori din cer și cei morți întru Hristos vor învia întâi; după aceea noi cei vii, care vom fi rămași; împreună cu dânșii ne vom răpi în nori, spre întâmpinarea Domnului în aer; și așa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace ție; **Cititorul:** Și duhului tău. Aliluia, **glasul la 8-lea** Fericit este pre care l-ai ales și l-ai primit Doamne. **Diaconul,** înțelepciune, drepti..., **Preotul:**

Citire din Sfânta Evanghelie de la Ioan: 5;24-30

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Amin, Amin grăiesc vouă, că acela ce aude cuvintele Mele și crede celui ce M-a trimis pre Mine are viață veșnică, și la judecată

nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Amin, Amin zic vouă: că vine ora și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și care vor auzi vor învia. Că precum Tatăl are viață întru sine, așa a dat și Fiului să aibă viață întru sine. Și Stăpânire i-a dat Lui și judecată să facă. Pentru că este Fiu al Omului nu vă mirați de aceasta: că vine ora, în care toți cei din mormânturi vor auzi glasul Lui; și vor ieși cei ce au făcut cele bune întru învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele întru învierea judecății. Nu pot Eu să fac de la Mine nimic; precum aud, judec și judecata Mea este dreaptă; că nu caut voia Mea, ci voia Părintelui care M-a trimis.

Corul: Mărire Ție Doamne...

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Preotul citește rugăciunea aceasta cu glasul sonor:

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru Cela ce singur ai nemurire și locuiești în lumina cea neapropiată, Cela ce omori și faci viu, Carele duci în iad și scoți; Tu cu înțelepciune ai plăsmuit pre om și iarăși în pământ îl întorci, cerându-i datoria sufletească. Pre Tine Te rugăm: primește sufletul servului Tău și-l repausează în sânurile lui Avraam, Isaac și Iacov, și-i dă lui cununa dreptății Tale, partea celor mântuiți, spre mărirea aleșilor Tăi; ca, pentru câte s-a ostenit în lumea aceasta pentru numele Tău, să ia multă răsplată în locașurile Sfinților Tăi.

Cu harul, cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Carele binecuvântat ești, cu Preasfântul, bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Catismala, glasul al 2-lea:

Astăzi mă despart de neamul meu și alerg la Tine, Unule fără de păcate; în corturile dreptilor cu aleșii Tăi mă odihnește.

Apoi zicem Psalmul 22. Antifonul I-iu:

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi; la loc cu verdeață, acolo m-a așezat. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

La apă de repaus m-a nutrit; sufletul meu l-a întors.

Aliluia, (de trei ori).

Povățuitu-m-a pre cărările dreptății pentru numele Său. Aliluia, (de trei ori).

Că de voi și umbla prin mijlocul umbrii morții, nu mă voi teme de rele, că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat. Aliluia, (de trei ori).

Gătit-ai înaintea mea masă, în fața celor ce mă necăjesc. Uns-ai cu untdelemn capul meu, și paharul meu este plin. Aliluia, (de trei ori).

Și mila Ta mă va urmări în toate zilele vieții mele; și voi locui eu în casa Domnului întru lungime de zile. Aliluia (de trei ori).

Mărire... Aliluia, (de trei ori); Și acum... Aliluia (de trei ori)

Apoi Troparele acestea, glasul al 2-lea:

Fiind-că toți mergem la același locaș și sub aceiași piatră vom apune și înșine peste puțin vom fi pulbere, să cerem celui mutat repaus de la Hristos; că viața noastră așa este, fraților, jucărie pre acest pământ: nefiind ne naștem și fiind născuți ne strămutăm; vis suntem nestătător, suflare neoprită, zburare de pasăre trecătoare, corabie ce nu lasă urmă pre mare. Pentru aceasta Împăratului Celui nemuritor să strigăm: Doamne, de fericirea Ta cea nemărginită învrednicește-l pre aceasta.

Apoi Prochimen, glasul al 8-lea

Fericit este pre care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

stih: Ție se cuvine cântare Dumnezeule, în Sion.

Citire din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel: 5;12-21

Fraților, precum printr-un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa și în toți oamenii a trecut moartea, pentru că; toți au păcătuit. Căci până la Lege păcatul era în lume, dar păcatul nu se socotește nefiind lege. Dar a domnit moartea de la Adam până la Moisi și peste cei ce nu păcătuiseră după asemănarea călcării lui Adam, carele este tip a Celui viitor. Însă nu precum abaterea, așa și harul; căci dacă au murit cei mulți prin greșeala unuia, cu mult mai vărtos harul lui Dumnezeu și darul, prin harul unui singur

om Iisus Hristos, a prisosit la mulți. Și darul nu este ca păcătuirea unuia; că judecata pentru unul era spre osândire, iar harul pentru multe greșale spre îndreptare. Căci dacă, pentru greșeala unuia, moartea a domnit prin unul, cu mult mai vârtos cei ce iau prisosința harului și a darului dreptății vor domni în viață prin Unul Iisus Hristos. Deci precum prin greșeala unuia, în toți oamenii a pătruns osândirea, așa și prin dreptatea Unuia în toți oamenii a venit îndreptarea vieții. Că precum prin neascultarea unui om, ajunseră mulți a fi păcătoși, așa și prin ascultarea Unuia, se vor face mulți drepti. Iar legea s-a înființat, ca să se înmulțească greșeala; unde însă s-a înmulțit păcatul, acolo a prisosit harul; ca precum păcatul a domnit spre moarte, așa și harul să domnească prin dreptate spre viața veșnică, prin Iisus Hristos Domnul nostru.

Aliluia, **glasul al 6-lea:**

Fericit este pre care l-ai ales și l-ai primit Doamne.

stih: Și pomenirea lui din neam în neam.

Evangelhia de la Ioan: 5:17-24

Zis-a Domnul către iudeii ce venise la dânsul: Tatăl meu până acum lucrează și eu lucrez. Deci pentru aceasta căutau iudeii mai vârtos să-L omoare pre El, că nu numai dezlega sâmbăta, ci încă zicea că Dumnezeu este Tată al Său, făcându-Se pre Sine deopotrivă cu Dumnezeu. Deci Iisus a răspuns și a zis lor: Amin, Amin zic vouă, nu poate Fiul face de la Sine nimic, de nu va vedea pre Tatăl Său făcând; că cele ce ar face Acela, le face de asemenea și Fiul. Că Tatăl iubește pre Fiul și arată Lui toate câte Însuși face, și va arăta Lui lucruri mai mari decât acestea, ca voi să vă mirați. Căci, precum Tatăl scoală pre morți și-i înviază, așa și Fiul pre care voiește îi înviază. Că Tatăl nu judecă pre nimeni, ci toată judecata o a dat Fiului. Ca toți să cinstească pre Fiul, cum cinstesc pre Tatăl. Cine nu cinstește pre Fiul nu cinstește pre Tatăl, Carele la trimis. Amin, Amin zic vouă: cela ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cela ce M-a trimis, are viață veșnică, și la judecată nu va veni, ci a trecut din moarte la viață.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Iar Preotul rugăciunea aceasta:

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, că viața se cuvine numai Ție, Nemuritorule, și mărirea Ta este necuprinsă, iubirea de oameni nespūsă, Împărăția nesfârșită și părtinire la Tine nu este. Căci tuturor oamenilor ai pus termen comun vieții, când se plinește viața. Pentru aceasta Te rugăm, Doamne, fă repaus servului Tău (N), ce a fost împreună liturghisitor cu noi și a răposat cu nădejde în învierea vieții celei veșnice, în sânurile lui Avraam, Isaac și Iacov; și precum l-ai făcut pre dânsul liturghisitor în Biserică pre pământ, așa arată-l și în altarul Tău cel ceresc, Doamne; fiindcă l-ai înfrumusețat între oameni cu vrednicie duhovnicească, primește-l neosândit în mărirea îngerilor; Însuți ai mărit viața lui pre pământ, Însuți și ieșirea lui din viața aceasta primește-o în camera Sfinților Tăi drepti și numără sufletul lui cu toți cei ce din veac bine au plăcut Ție.

Că tu ești învierea, viața și repausul adormitului servului Tău (N), Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului, bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Antifonul al 2-lea, Psalmul 23

Al Domnului este pământul și plinirea lui; lumea și toți cei ce locuiesc într-însa. Aliluia, (de trei ori).

Acesta pre mări l-a întemeiat pre el, și pre râuri l-a gătit pre el. Aliluia, (de trei ori).

Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine va sta în locul cel Sfânt al Lui? Aliluia, (de trei ori).

Cel nevinovat cu mâinile și curat la inimă, carele nu și-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu viclenie vecinului său. Aliluia (de trei ori).

Acesta va lua binecuvântarea de la Domnul și dreptate de la Dumnezeu Mântuitorul său. Aliluia, (de trei ori).

Acesta este neamul celor ce caută pre Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov. Aliluia, (de trei ori).

Ridicați, boieri, porțile voastre și vă ridicați porți veșnice și va intra Împăratul mării. Aliluia, (de trei ori).

Cine este Acela Împăratul mării? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război. Aliluia, (de trei ori).

Ridicați, boieri, porțile voastre și vă ridicați porți veșnice, și va intra Împăratul măririi. Aliluia, (de trei ori).

Cine este acesta Împăratul măririi? Domnul cel tare și puternic, Domnul puterilor; aceasta este Împăratul măririi. Aliluia, (de trei ori).

Mărire... Aliluia, (de trei ori); Și acum... Aliluia (de trei ori) După acestea, Troparul, glasul al 2-lea:

În credință și nădejde, în dragoste și blândețe, în curăție și în vrednicie preotească cu cucernicie te-ai deosebit, pururi pomenite. Pentru aceasta, preaveșnicul Dumnezeu căruia ai servit, Însuși va așeza sufletul tău în loc luminos și vesel unde dreptii repausează, și vei câștiga de la Hristos la judecată iertare și mare milă.

După aceea, catismala glasul al 5-lea

Cunoști Dumnezeule al nostru, că în păcate suntem născuți; pentru care Te rugăm, pre acesta mutat de la noi repausează-l, trecându-i ca un Bun păcatele, care ca un muritor în viață a făcut, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni.

Apoi Diaconul: Să luăm aminte.

Prochimen glasul al 6-lea:

Fericit pe care l-ai ales și l-ai primit Doamne.

stih: Și pomenirea lui din neam în neam.

Citire din Epistola 1-a către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel: 15;1-11

Fraților arăt vouă Evanghelia ce am vestit vouă, care ați și primit-o, în care și stați; prin care vă mântuiți, de o țineți în ce chip am vestit-o vouă, afară numai de nu ați crezut în deșert. Căci am predat vouă mai întâi ceea ce am primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; și că S-a înmormântat și S-a sculat a treia zi după Scripturi; și că S-a arătat lui Petru, apoi celor doisprezece; după aceia S-a arătat la mai mult de cinci sute de frați deodată, din care cei mai mulți trăiesc până acum, iar unii au și adormit. După aceea S-a arătat lui Iacov, apoi tuturor Apostolilor; iar mai în urmă de toți, ca unui născut fără de vreme, S-a arătat și mie.

Căci eu sunt mai micul Apostolilor, carele nu sunt vrednic a mă chema Apostol, pentru că am asuprit Biserica lui Dumnezeu. Iar cu harul lui Dumnezeu sunt ce sunt; și harul lui cel din mine n-a fost în deșert, ci mai mult de cât toți aceia m-am ostenit; însă nu eu, ci harul lui Dumnezeu, care este cu mine. Deci ori eu, ori aceia așa predicăm și așa ați crezut.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este pre care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

stih: Și pomenirea lui din neam în neam.

Evanghelia de la Ioan: 6:35-39

Zis-a Domnul către iudeii ce crezuse Lui: Eu sunt pâinea vieții; ceta ce vine la Mine nu va flămânzi și ceta ce crede în Mine nu va înseta vreodată. Dar am zis vouă, că M-ați și văzut și nu credeți. Tot ce-mi dă Mie Tatăl la Mine va veni, și pre ceta ce vine la Mine nu-l voi scoate afară. Că M-am pogorât din cer nu ca să fac voia Mea, ci voia celui ce M-a trimis pre Mine. Și aceasta este voia Tatălui ce M-a trimis, ca tot ce Mi-a dat Mie să nu pierd din acestea, ci să înviez în ziua cea de apoi.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne al puterilor, Ceta ce ești întristaților bucurie celor ce plâng mângâiere și tuturor celor mici la suflet sprijinire, mângâind cu îndurarea Ta pre cei cuprinși de durere pentru cel răposat, vindecă acum toată durerea ce pătrunde inima lor, și fă odihnă adormitului servului Tău (N), întru nădejdea învierii vieții celei veșnice, în sânurile lui Avraam. Că Tu ești învierea, viața și repausul servului Tău (N) Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului, bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Antifon al 3-lea, Psalmul 83

Cât sunt de iubite locașurile Tale, Doamne al puterilor; dorește și se topește sufletul meu în curțile Domnului. Aliluia, (de trei ori).

Inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeu cel viu. Aliluia, (**de trei ori**).

Că pasărea și-a aflat eiși casă și turtureaua cuib sieși, unde va pune puii săi. Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu. Aliluia, (**de trei ori**).

Fericiți care locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor te vor lăuda. Aliluia, (**de trei ori**).

Fericit este omul, căruia ajutorul lui este de la Tine; suișuri în inima sa și-a pus, în valea plângerii, în locul ce și-a ales. Aliluia, (**de trei ori**).

Că binecuvântări va da legiuitorul; merge-vor din putere în putere, arătase-va Dumnezeul Dumnezeilor în Sion. Aliluia (**de trei ori**).

Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea, ia în urechi, Dumnezeul lui Iacov. Aliluia, (**de trei ori**).

Scutitorule al nostru, vezi Dumnezeule, și caută la fața unsului Tău. Aliluia, (**de trei ori**).

Că mai bună este o zi în curțile Tale de cât mii. Aliluia, (**de trei ori**).

Ales-am a fi lepădat în casa Dumnezeului meu, de cât a locui în locașurile păcătoșilor. Aliluia, (**de trei ori**).

Că mila și adevărul iubește Domnul, Dumnezeu har și mărire va da. Aliluia, (**de trei ori**).

Domnul nu va lipsi de bunătăți pre cei ce umblă întru nerăutate. Aliluia, (**de trei ori**).

Doamne Dumnezeul puterilor, fericit este omul, care nădăjduiește în Tine. Aliluia, (**de trei ori**).

Mărire..., Aliluia, (**de trei ori**); Și acum..., Aliluia, (**de trei ori**);
După acestea, troparele glasul al 2-lea:

Frații mei iubiți, nu mă uitați pre mine când lăudați pre Domnul, ci vă aduceți aminte de dorul și dragostea mea; aduceți-vă aminte și de frăție și rugați pre Dumnezeu, ca Domnul să mă repauseze cu dreptii. Fără veste a venit asupra mea moartea și m-a despărțit astăzi de ai mei; ci, Hristoase, mutându-mă în locuri răcoroase mă odihnește.

Apoi: Miluiește-ne pre noi Doamne miluiește-ne pre noi...
Mărire..., Doamne miluiește-ne pre noi..., Și acum..., Ușa milostivirii...

Prochimen, glasul al 6-lea:

Sufletul lui în bunătăți se va sălășlui...

stih: Către Tine, Doamne, voi striga Dumnezeuul meu...

Citire din Epistola I către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel: 15;20-28

Fraților, Hristos s-a sculat din morți; începătură celor adormiți S-a făcut. Căci, deoarece prin om a venit moartea, prin om și învierea morților. Că, precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia. Fiecare în a sa rânduală, începătură Hristos; apoi cei ai lui Hristos, la venirea Sa. Pre urmă sfârșitul; când va da Împărăția lui Dumnezeu și Tatălui; când va desființa toată domnia, toată stăpânirea și puterea. Căci Lui se cade a împărăți, până ce va pune pre toți vrășmașii sub picioarele sale. Vrăjmașul cel din urmă, moartea, se va surpa, că toate le-a supus sub picioarele Lui. Iar când zice că toate sunt supuse Lui, vederat este că afară de Cela ce a supus Lui toate. Iar când se vor supune Lui toate, atunci și Însuși Fiul se va supune celui ce a supus Lui toate, că să fie Dumnezeu toate întru toate.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul...

stih: Puternică va fi pre pământ seminția lui.

Evangelhia de la Ioan: 6;40-44

Zis-a Domnul către iudeii care venise la Dânsul: Aceasta este voia Celui ce M-a trimis pre Mine, ca tot cine vede pre Fiul și crede în El să aibă viață veșnică, și Eu voi învia pre el în ziua cea de apoi. Deci cărteau iudeii despre El, ca a zis: Eu sunt pâinea ce s-a pogorât din cer, și ziceau: Au nu Acesta este Iisus Fiul lui Iosif a cărui noi știm pre tatăl Său și pre mama Sa? Cum deci zice aceasta: că din cer M-am pogorât? Răspuns-a Iisus și a zis lor: Nu cărtiți între voi. Nimeni nu poate veni la Mine, de nu-l va atrage pre dânsul Tatăl, Carele M-a trimis pre Mine, și Eu voi învia pre el în ziua cea de apoi.

După acea Fericirile, glasul al 2-lea:

Întru Împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pre noi, Doamne.

Fericiți cei săraci cu duhul, că acelora este Împărăția Cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și setoși de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi că aceia se vor milui.

De demult Adam gustând din mâncarea cea din pom, din rai a fost izgonit; iar tâlharul, cel spânzurat pre cruce, Dumnezeu pre Tine mărturisindu-Te în rai s-a sălășluit; și noi cei mântuiți, prin patima Ta, Stăpâne, urmând tâlharului cu credință strigăm: Pomenește-ne și pre noi, când vei veni întru Împărăția Ta.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pre Dumnezeu.

Țărână luând din pământ m-ai plăsmuit, trupul meu formându-l cu voirea cea dumnezeiască, iar sufletul, cu suflarea cea purtătoare de viață suflând, l-ai pus înlăuntrul meu prin porunca cea Sfântă; dar stricăciunii păcatului meu supunându-mă, m-ai rechemat, pentru mila Ta cea mare, iubitorule de oameni; ci odihnește, Dumnezeule, cu Sfinții Tăi pre cea ce l-ai luat.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Când se desparte sufletul de trup, este taină înfricoșată și de cutremur tuturor; că sufletul se duce tânguindu-se, iar trupul se acoperă, dat fiind pământului. Pentru aceasta și noi cunoscând ieșirea sufletului, să alergăm la Mântuitorul, cu lacrimi strigând: Pomenește-ne și pre noi când vei veni întru Împărăția Ta.

Fericiți cei ce se gonesc pentru dreptate, că acelora este Împărăția cerurilor.

Pentru ce mă tânguți cu greu, o oamenilor? Pentru ce vă turburați în deșert? grăiește răposatul către toți, moartea este odihna tuturor; precum auzim glasul lui Iov, Carele zice: Moartea este omului repaus; ci odihnește, Dumnezeule, cu

Sfinții Tăi pre aceasta ce l-ai luat.

Fericiți veți fi, când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău, împotriva voastră mințind pentru mine.

Întru tot înțeleptul Pavel a presupus chiar mutarea sa, învățând pre toți, că morții se vor scula nestricați și noi ne vom schimba cu porunca lui Dumnezeu. Pentru aceasta și trâmbița aceea înfricoșat va răsuna, ca să scoale ca dintr-un somn pre cei adormiți din veac; ci odihnește, Dumnezeule, cu Sfinții Tăi pre cela ce l-ai luat.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră este multă la ceruri.

Răposatul și mortul ce în mormânt zace cu bună cucernicie strigă tuturor: Veniți la mine, pământenilor, și vedeți frumusețea trupului toată înnegrită; deci de la aceasta cunoscând, fraților, sfârșitul, să alergăm la Mântuitorul cu lacrimi strigând: Odihnește, Dumnezeule, cu Sfinții Tăi pre acesta ce l-ai luat.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Mai presus de fire, în pântecul tău, Stăpână, fără sămânță ai zămislit pre Dumnezeu cel preaveșnic și cu trup l-ai născut, Dumnezeu și om, neschimbat, fără amestecare. Pentru aceasta și noi pururea cunoscându-te, de Dumnezeu Născătoare, lui Dumnezeu, Celui ce din Tine s-a născut, cu credință să strigăm: Adu-ți aminte și de noi, Hristoase, întru Împărăția Ta.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericit este pre care l-ai ales și l-ai primit, Doamne...

stih: Sufletul lui întru bunătați se va sălășlui...

Citire din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel:
14;6-9

Fraților, cela ce cunoaște ziua, Domnului o cunoaște, și cela ce nu cunoaște ziua, Domnului nu o cunoaște; și cela ce mănâncă Domnului mănâncă, că lui Dumnezeu mulțumește; și cela ce nu mănâncă, Domnului nu mănâncă, și mulțumește lui Dumnezeu. Căci nimeni nu viază sieși și nimeni nu moare sieși. Că de viem, Domnului viem; și de murim, Domnului murim. Deci, sau de viem, sau de murim,

ai Domnului suntem. Că spre aceasta Hristos a murit, s-a sculat și a înviat, ca să stăpânească și peste cei vii și peste cei morți.

Aliluia, glasul al 6-lea

Fericit este pre care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Evangelhia de la Ioan: 6:48-54

Zis-a Domnul către iudeii ce crezuse Lui: Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în deșert și au murit. Aceasta este pâinea ce se pogoară din cer, ca cine va mânca dintr-însa să nu moară. Eu sunt pâinea cea vie, ce s-a pogorât din cer; oricine va mânca din pâinea aceasta va via în veac; iar pâinea, care Eu voi da, trupul Meu este, pre care Eu îl voi da pentru viața lumii. Deci se certau între sine iudeii zicând; Cum poate Acesta să-și dea nouă trupul său spre mâncare? Deci zis-a lor Iisus: Amin, Amin zic vouă, de nu veți mânca trupul Fiului Omenesc și de nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață întru voi. Cea ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu, are viață veșnică și Eu îl voi învia pre el în ziua cea de apoi.

După aceia Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... **vezi pag. 78.**

Canonul

Cântarea I glasul al 6-lea

Irmos: Cea ce cu valul mării a acoperit de demult...

stih: Odihnește, Doamne, sufletul adormitului servului Tău.

La Tine, binefăcătorul și Stăpânul tuturor, Hristoase, cădem cu lacrimi fierbinți, intonând cu plângere această cântare deasupra mormântului: Pre credinciosul servul Tău odihnește-l, ca un Îndurat.

Învrednicește, Cuvinte, stării celei sfinte de-a dreapta Ta, împreună cu aleșii Tăi, pre acesta ce a murit întru nădejdea învierii, Iubitorule de oameni, cu dinadinsul ne rugăm cu glas de laudă.

Întru mărită Împărăția Ta cea cerească, pre alesul Tău, ce de pre pământ l-ai mutat, învrednicește-l de strălucită bucurie, Iubitorule de oameni, trecându-i toate greșalele sufletului, ca un Îndurat.

Mărire...

Vai mie! că mărirea lumească este ca iarba; când a înflorit îndată s-a și uscat. Unde este în mormânt vrednicia? Unde este acolo chipul sau frumusețea? Pentru aceasta iartă, Doamne, pre servul Tău, ca un Îndurat.

Și acum... **a Născătoarei:**

După datorie toți cu dor te cântăm pre tine, Fecioară preacurată, Marie Maica lui Dumnezeu, că ochiul rugăciunii tale este pururea neadormit; scapă-ne pre noi acum de păcate și de judecata morții.

Cântarea a 3-a

Irmos. Nu este Sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeul meu...

Nu este om pre pământ, carele n-a păcătuit, Cuvinte; pentru aceasta primește rugăciunea de la noi umiliții și lasă, iartă, Mântuitorule, servului Tău toate păcatele.

Și cine este iubitor de oameni ca Tine, Doamne Îndurate? Carele ierți păcatele cu putere multă și celor vii și celor morți; pentru aceasta mântuiește pre servul Tău.

Mărire...

Chemării celei de sus, Mântuitorule, arată-l moștenitor pre acesta ce cu credință s-a mutat, primind rugăciunea lacrimilor lui celor din urmă, Unule fără de păcat.

Și acum... **a Născătoarei:**

Stăpâna noastră cea adevărată, întru tot Sfântă Fecioară, nu înceta rugând pre Dumnezeu, pre Carele l-ai născut, ca pre acesta mutat în credință să-l învrednicească împărăției Sale.

Catismala, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate, și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se turbură tot pământeanul, cum zice Scriptura; când dobândim lumea, atunci ne sălășluim în mormânt, unde împreună sunt împărății și săracii. Pentru aceasta, Hristoase, pre servul Tău acesta odihnește-l în locașul celor vii și în corturile dreptilor.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în timpul vieții mele nu mă părăsi pre, mine; ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă miluiește.

Cântarea a 4-a

Irmos: Pogorârea Ta cea dumnezeiască pre cruce...

Nesuferita judecată a zilei aceea cu înfricoșate amenințări așteaptă pre cei ce s-au mutat; pentru aceasta, cu stăruință să cerem, prin credință, de la Hristos învierea.

Ca pre unul ce prin pocăință, a aprins făclie luminoasă Ție, Hristoase mai înainte de moarte, învrednicește pre servul Tău, Stăpâne, Îndurate Mântuitorule, cămării Tale celei luminoase.

Mărire...

Când vei descoperi toate cele ascunse și vei vedea Hristoase, păcatele noastre, atunci pre acesta ce L-ai luat, Doamne, miluiește-l, Bunule, aducându-Ți aminte de mărturia lui.

Și acum... **a Născătoarei:**

Nu uita pre cei ce cu plângere strigă cu stăruință, Sfântă de Dumnezeu Născătoare; roagă-te să afle repaus, ceea ce ești bună, credinciosul tău serv, ce s-a mutat.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dumnezeieștii Tale arătări Hristoase...

În ceata aleșilor, în desfătarea raiului, Îndurate, pre acesta mutat de la noi în credință, așează-l; că Tu, Mântuitorul nostru, ai pus dumnezeiască pocăință tuturor oamenilor ce greșesc; deci, ca un Stăpân, și pre aceasta învrednicește-l împărăției Tale.

Cu putere, ca un Dumnezeu, împărătește miluiește făptura Ta, căreia Te-ai supus după legea omenească, Doamne, Unule Iubitorule de oameni. Pentru aceasta, lasă, iartă, Mântuitorule, păcatele acestuia ce în credință s-a mutat, și-l învrednicește împărăției Tale.

Mărire...

Nimeni nu va scăpa acolo de tribunalul cel înfricoșat al

judcății Tale: împărații, stăpânitorii, toți împreună cu robii vor sta înaintea, și înfricoșatul glas al Judecătorului va chema pe popoarele cele păcătoase la judecata gheenei; de care, Hristoase, scapă pre servul Tău.

Și acum... **a Născătoarei:**

Din tine S-a născut mai pre sus de fire Răscumpărătorul firii omenești; pre Carele, Fecioară nenuntită, roagă-L cu deadinsul să scoată pre toți din muncă, din chinuri și de la înfricoșatele pedepse ale iadului, și să mântuiască pre acesta ce acum în credință s-a mutat de la noi.

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul cel de desubt al păcatelor...

Moartea și mormântul ne așteaptă pre toți, și judecata care vedește toate faptele; de care mântuiește, Iubitorule de oameni, pre servul Tău acesta ce acum l-ai mutat.

Deschide, Mântuitorul meu, ușa milei Tale acestuia ce s-a mutat, rugămu-ne Ție, Hristoase, ca să dănțuiască în mărire, împărtășindu-se de veselia stăpânirii Tale.

Mărire...

Curăță de greșale cu mila Ta pre servul Tău, Mântuitorule, pre care acum întru credință l-ai mutat; că nimeni nu se îndreptează din faptele omenești, Iubitorule de oameni.

Și acum... **a Născătoarei:**

Omorârea morții și nimicirea blestemului fiind Făcătorul, Carele din tine s-a născut cu trup, Născătoare de Dumnezeu, pre toți cei morți Îi mântuiește, ca un Bun și de oameni Iubitor.

Diaconul: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm... **și celelalte, și rugăciunea:** Dumnezeu duhurilor...

Apoi Condacul, glasul al 8-lea:

Cu Sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului servului Tău, unde nu este durere nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos:

Tu singur ești nemuritor, Cea ce ai făcut și ai plăsmuit pre om; iar pământeni din pământ suntem plăsmuiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit, Cea ce m-ai plăsmuit, și ai zis: Că pământ ești și în pământ vei merge unde toți pământeni mergem, făcând la mormânt cântare de plângere: Aliluia.

Din inimă vă rog, ascultați-mă; că numai cu voi acestea le vorbesc, că pentru voi am făcut plângerea aceasta, și poate să aibă ceva de folos. Iar când veți cânta acestea, aduceți-vă aminte de mine, cunoscutul vostru de altă dată; că de multe ori am intrat și împreună am cântat în casa Domnului: Aliluia.

Sculându-vă toți adunați-vă și șezând ascultați cuvântul; înfricoșat este județul, fraților, la care toți vom sta înainte: acolo nu este rob, sau liber nu este acolo mare, nici mic, ci toți goi înainte vom sta. Pentru aceasta bine este să cântăm neîncetat cântare: Aliluia.

Toți ne umplem de lacrimi, când vedem trupul zăcând, și apropiindu-ne toți să-l sărutăm, și astfel putem a-i zice: Iată ai lăsat pre cei ce te iubeau; mai mult nu vei mai vorbi cu noi, prietene; pentru ce nu grăiești, cum grăiai cu noi? Ci taci așa, negrăind cu noi! Aliluia.

Ce amare sunt cuvintele ce le rostesc, cei ce mor, când se duc de aici? Fraților, de frați mă despart, pre toți prietenii îi las și mă duc. Dar încotro mă duc nu știu; ori cum îmi va fi acolo nu cunosc, fără numai Dumnezeu Carele m-a chemat. Ci faceți amintire de mine, cu cântare: Aliluia.

Oare unde merg acum sufletele? Oare cum petrec acum acolo? Aș pofti să știu taina, dar nu este nimeni în stare a o spune. Oare și dâșii își aduc aminte de ai săi, precum noi de ei? Ori poate aceia au uitat pre cei ce plâng și le fac cântare: Aliluia.

Petreceți, prietenilor pre morți; cu grăbire duceți-vă la mormânt și acolo luați aminte foarte și vă gătiți picioarele voastre. Că acolo toată tinerețea piere, toată vârsta acolo se veștejește; acolo pulbere cenușă și viermi; acolo numai tăcere și nimeni nu este să ne grăiască: Aliluia.

Iată acum mă vedeți zăcând și mai mult nu voi sta înainte-vă; iată limba a amuțit, iată și buzele s-au închis. Rămâneți

sănătoși, prietinelor și fiilor; mântuiți-vă, fraților; mântuiți-vă, cunoscuților; că eu plec în calea mea; ci faceți amintire de mine cu cântare: Aliluia.

Nimeni din cei de acolo n-a înviat, ca să ne spună cum petrec cei ce altă dată ne erau frați și nepoți, care mai înainte s-au dus către Domnul. Pentru aceasta pururea zicem între noi: Oare putem a ne vedea acolo unul pre altul? Oare putem vedea acolo frații? Oare putem cânta acolo împreună cântarea: Aliluia?

Ne ducem pre calea cea veșnică, stând înainte ca niște vinovați, toți plecând fețele în jos. Unde va fi atunci frumusețea? Unde avuția? Unde atunci fala vieții aceștia? Nimic din acestea nu ne va ajuta acolo, fără numai zicând neconțent cântare: Aliluia.

Ce te turburi în deșert, o omule? O oră încă și toate se trec: că în iad nu este pocăință, nici mai este acolo repaus; acolo viermele cel neadormit, acolo pământ întunecos și materie înnegrită, unde am să fiu eu osândit. Că nu m-am silit nici cum a zice adesea cântarea: Aliluia.

Nimic nu este așa lesne de uitat ca omul despărțindu-se de om; pentru că, deși l-am ține aminte câtva timp, totuși îndată uităm de moartea lui ca cum n-ar mai fi murit; și chiar părinții uită pre fiii lor, pre care născându-i ei înșii, i-au crescut și au vărsat lacrimi cu cântare: Aliluia.

Vă aduc aminte vouă, fraților, fiilor și prietenilor, să nu mă uitați, când vă rugați Domnului, rogu-vă, și mă cuceresc și vă poftesc; învățați-vă acestea spre aducere aminte și mă plângeți noaptea și ziua; ca Iov către prietenii lui, zic și eu vouă: ședeți, ca iarăși să zicem: Aliluia.

Toate părăsindu-le ne ducem și goi și amărâți vom sta de față; că frumusețea ca iarba se veștejește, ci numai ne înșelăm, oamenilor; gol te-ai născut, o ticăloase, gol cu totul vei sta și acolo de față; să nu-ți faci năluciri cândva în viață, muritorule, ci pururea numai suspină cu plângere: Aliluia.

De ai miluit, omule, vreun om, vei fi și tu miluit acolo; de ți s-a făcut milă de vreun sărac, numai acela te va scăpa acolo din nevoi; de ai îmbrăcat vreun gol în viața ta, acela te va îmbrăca acolo, și vei cânta: Aliluia.

Cumplită este calea pre care merg, că niciodată așa n-am

mai umblat; și locul acela îmi este necunoscut, unde nimeni de loc nu mă cunoaște; înflorător este a vedea pe cei ce ne duc, înfricoșat Cea ce m-a chemat, Stăpânul vieții și al morții, Carele ne cheamă pre toți acolo, când voințe: Aliluia.

Noi de ieșim din vreo țară, ne trebuiesc oarecare conducători; deci ce vom face, când vom merge în țara unde nu cunoaștem? Mulți conducători trebuiesc ție atunci, multe rugăciuni care să te însoțească spre a păzi ticălosul suflet, până va ajunge la Hristos și să zică către dânsul: Aliluia.

Cei ce se supun patimilor trupești, acolo iertare nicicum vor avea; că acolo vor fi pârători înfricoșați, acolo și cărțile se vor deschide; la cine vei privi atunci, omule, sau cine va ajuta ție atunci? Fără numai de ai făcut vreun bine în viață și de ai făcut bine săracilor, cântând: Aliluia.

Tinerețile și frumusețea trupului în timpul morții se veștejesc; limba atunci arde cumplit și gâtulejul uscându-se se aprinde; atunci frumusețea ochilor se stinge, și toată frăgezimea feței se schimbă și podoaba gâtului se nimicește, și încetează de a mai zice adesea: Aliluia.

Liniștiți-vă acum, liniștiți-vă, faceți tăcere pentru cel mort și priviți taina cea mare; că ora este înfricoșată, tăceți, ca sufletul să meargă în pace; că în mare luptă se află și cu multă frică se roagă lui Dumnezeu: Aliluia.

Văzut-am prunc murind și viața mi-am tânguit; căci cu totul se turbură și tremură, și cum vine ora strigă: tată, ajută-mi, mamă, mântuiește-mă; și atunci nu-i poate nimeni a-i ajuta, ci numai văzându-l, se întristează plângându-l pe el la mormânt: Aliluia.

Câți oare fără veste fură răpiți din cămările nunțiale la mormânt? Și s-au însoțit însoțire veșnică, și au adus bocet nemăsurat, că nu s-a mai sculat din cămara nunțială? Ci nunta le-a fost totodată și mormânt, însoțirea deodată și despărțire, răs împreună cu plâns, și totodată cântarea: Aliluia.

Ne înfierbântăm chiar numai auzind că acolo este lumina veșnică; acolo izvorul vieții noastre, acolo desfătare veșnică; acolo este raiul în care toate sufletele dreptilor se bucură; să ne adunăm și noi cu toții în Hristos, ca toți să strigăm așa lui Dumnezeu: Aliluia.

a Născătoarei:

Preasfântă Fecioară nenuntită, care ai născut Lumina cea neapropiată, rugămu-te, ne cucerim și-ți cerem: nu înceta a ruga pre Domnul pentru răposatul servul tău, Preacurată, ca să afle acolo iertare de greșale în ziua judecării, Preacurată; că îndrăznire ai, ca o stăpână, a te ruga Fiului tău pururea: Aliluia.

Și iarăși Condacul:

Cu Sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului servului Tău, unde nu este durere nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Cântarea a 7-a

Irmos: Minune negrăită...

De focul gheenei și de răspunsul cel înfricoșat, ca un îndurat, Hristoase, scapă pre servul Tău, pre carele în credință l-ai luat acum și dă servului Tău să cânte Ție: Răscumpărătorule, Dumnezeule, binecuvântat ești.

În pământul blânzilor, în desfătarea raiului, pre servul Tău, care în credință a adormit, învrednicește-l, Dumnezeule, a sta la locul cortului măririi celei minunate și-i dă să cânte Ție: Răscumpărătorule, Dumnezeule, binecuvântat ești.

Mărire...

Mare este judecata, și urgie nespūsă în gheenă, fraților; că acolo sufletele împreună ard cu trupurile, și de durere cu lacrimi strigă: Răscumpărătorule, Dumnezeule binecuvântat ești.

Și acum... **a Născătoarei:**

Pre cei ce cu neîndoire te laudă pre tine, Maica lui Dumnezeu, Născătoare neprihănită, curată, pre cei vii păzește-i pururea cu rugăciunile tale, iar pre cei răposați scoate-i din focul cel nestins, ca să strige: Răscumpărătorule, Dumnezeule, binecuvântat ești.

Cântarea a 8-a

Irmos. Înfricoșează-te, cerule, temându-te...

O ce oră înfricoșată așteaptă pre păcătoși, fraților! o ce frică-i va cuprinde atunci! Focul cel nestins al gheenei îi va mistui, și șarpele cel târător îi va înghiți; pentru aceasta, Hristoase Îndurate, scapă-ne de ziua cea înfricoșată a gheenei.

O, bucuria dreptilor, de care se vor bucura când va veni Judecătorul! că acolo s-a pregătit cămara nuntală, raiul și toată Împărăția lui Hristos; în care fă, Hristoase, ca robii Tăi să se veselească cu Sfinții Tăi în veci.

Mărire...

Cine va suferi, Hristoase, amenințarea venirii Tale celei înfricoșate? Atunci cerul înspăimântat se va înfășura ca o hârtie, stelele vor cădea, și toată făptura de frică se va clăti, și lumina se va schimba. Deci miluiește atunci, Cuvinte, pre cel strămutat de aici.

Și acum... **a Născătoarei:**

Fiul pre care L-ai întrupat mai presus de fire, curată, Acesta este Judecătorul viilor și al morților, și judecând tot pământul mântuiește din munci pre cine voiește, dar mai ales pre cei ce cu dor se închină Lui și pre tine te laudă întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Nu te tânguie pentru mine Maică...

Voi, toți cei ce în credință ați murit, nu vă plângeți; că Hristos pentru noi a suferit cu trupul cruce și înmormântare, și fii nemuririi a făcut pre toți, care strigă către Dânsul: nu intra la judecată cu robii Tăi.

Ca unul ce am răposat întru nădejdea dumnezeieștii învieri, viața tuturor cea în Hristos am aflat noi credincioșii; dar acolo judecata, este, mare, fraților, și nimeni în iad nu se mântuiește pre sine; și de aceea voi pentru toți rugați-vă lui Hristos.

Mărire...

Întru neîmbătrânita Ta mărire, în desfătarea raiului, așează pre acesta acum mutat de la noi, Bunule; că cu creștinătate și pocăință a alergat cu credință la Tine, și-l fă

ales înainte stătător al împărăției Tale.

Și acum... **a Născătoarei:**

Pre tine, ca pre maica vieții, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, minunat și cu cucernicie te cântăm noi credincioșii; că prin tine noi cei mai înainte morți, făcându-ne nemuritori, am aflat viață, și iată aducem ție cântare.

Apoi ectenia și rugăciunea. În urmare: Exapostilaria:

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, că m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață, Doamne, mărire Ție.

Și stihurile acestea:

Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori.

stih: Că duh a trecut într-însul și nu va fi.

stih: Și adevărul Domnului rămâne în veci.

Și după fiecă stih se repetă Exapostilarul, apoi:

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Acum am ales pre Fecioara Maica lui Dumnezeu; că dintr-însa s-a născut Hristos Răscumpărătorul tuturor; Doamne, mărire Ție.

Și îndată. Lăudările; stihurile, glasul al 6-lea

Prosomia: Cea deznădăjduită pentru viață...

Îndumnezeindu-se acum în strămutare, prin taina Ta cea de viață făcătoare, Hristoase, la Tine s-a mutat Sfințitul Tău liturghisitor. Deci primește în mâinile Tale sufletul lui ca pre o pasăre, așează-l în curțile Tale cu cetele Îngerilor, și odihnește pre cel luat cu porunca Ta, Doamne, după mare mila Ta.

Străină este taina morții; că vine asupra tuturor neașteptat; firea se strică cu sila; ia pre bătrâni, pre proeștoși, cărturari, dascăli și pre cei ce cugetă deșarte; surpă pre Episcopi și pre păstori; dar să strigăm cu lacrimi: pre acesta ce cu porunca Ta l-ai luat, odihnește-l.

Viețuind în ortodoxie și înfrumusețat fiind Preotul Tău, jertfitorul și liturghisitorul dumnezeieștilor Taine, cu dumnezeiască porunca Ta s-a mutat din zgomotul lumesc; pre acesta, ca pre un Preot, primindu-l, Mântuitorule,

mântuiește-l și cu dreptii îl odihnește, că l-ai luat cu porunca Ta, după mare mila Ta.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Pre Dumnezeu L-am cunoscut întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pre Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Apoi Diaconul zice: Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu..., Doamne scăpare Te-ai făcut nouă..., Învrednicește-ne Doamne...,

Diaconul, ectenia: Miluiește-ne pre noi, Dumnezeule după mare mila Ta..., Încă ne rugăm pentru odihna sufletului..., Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui..., Mila lui Dumnezeu și Împărăția cerurilor...,

Și Preoții toți zic în taină rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., **ecfonis:** Că Tu ești învierea...

Apoi sthirile acestea ale lui Damaschin, idiomele glasul 1-iu:

Care desfătare lumească rămâne neîmpărtășită cu grijă? Care mărire stă pre pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase de cât umbra, toate de cât visurile mai înșelătoare; întru o clipire pre toate acestea moartea le apucă. Ci în lumina feței Tale, Hristoase, și întru îndulcirea frumuseții Tale pre cela ce l-ai ales odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

stih: Domnul mă va paște și nimica nu-mi va lipsi...

Cu fapta, Mântuitorul meu, arăți, că Tu ești învierea tuturor; cu cuvântul, Cuvinte, pre Lazăr l-ai înviat din morți; atunci încuietorile s-au sfărâmat și porțile iadului s-au cutremurat; atunci moartea s-a arătat oamenilor ca un somn; dar Tu, care ai venit să mântuiești făptura, Ta și nu să o osândești, odihnește pre cela ce l-ai ales, ca un Bun și Iubitor de oameni.

Mărire... și acum... **a Născătoarei:**

Caldă solitoare te-ai arătat tuturor, Născătoare de Dumnezeu; tuturor celor ce alergă la tine acoperământ și tărie de la Dumnezeu; celor în nevoi ajutoare, celor robiți grabnică răscumpărare; că pre tine Hristos te-a pus apărătoare, luptătoare și zid nesurpat asupra protivnicilor,

precum și celor neputincioși tărie neînvinsă și dătătoare de pace sufletelor noastre.

Stihurile, glasul al 2-lea:

Vai! câtă nevoie are sufletul despărțindu-se de trup! vai! cât lăcrimează atunci, și nu este cine să-l miluiască pe dânsul! Către Îngeri ridicându-și ochii, în deșert se roagă; către oameni mâinile întinzându-și, n-are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiții mei frați, cunoscând scurtarea vieții noastre, strămutatului să-i cerem repaus de la Hristos, și sufletelor noastre mare milă.

stih: Către Domnul când m-am necăjit am strigat și m-a auzit

Veniți toți să vedem minune mai presus de minte; că cea ce era ieri cu noi, acum zace mort; veniți să cunoaștem cum peste puțin noi rupându-ne ne sfârșim; cum cei ce se ungeau cu miruri și cu miresme, zac mirosind greu; cum cei ce se împodobeau în aur, zac fără frumusețe și fără simțire. Pentru aceasta, iubiții mei frați, cunoscând scurtarea vieții noastre, celui mutat să-i cerem de la Hristos repaus.

stih: Doamne, scapă sufletul meu de buzele viclene

Mântuiește-te viață deșartă, mântuieți-vă toți prieteni, rude și fii; că eu merg pe calea în care nici odată n-am călătorit. Ci veniți, aducându-vă aminte de dragostea mea către voi, de mă însoțiți, și dați mormântului acest lut al meu; și rugați cu lacrimi pre Hristos, care are să judece umilitul meu suflet, ca să mă scotă din focul cel nestins.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Ușă neumblată, tainic pecetluită, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare Fecioară, primește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeu, ca prin tine să mântuiască sufletele noastre.

Stihurile, glasul al 3-lea

Iată zac, iubiții mei frați, în mijlocul tuturor mut și fără de glasul; gura a tăcut, limba a încetat și buzele s-au lipit; mâinile s-au legat și picioarele s-au împiedicat; chipul s-a schimbat, ochii s-au stins și nu văd pre cei ce plâng; auzul nu primește plângerea celor întristați; nările nu miroase miresma tămâiei; dar dragostea cea adevărată nici odată nu moare. Pentru aceasta rog pre toți cunoscuții și prietenii

mei: faceți pomenire pentru mine, ca în ziua judecății să aflu milă la tribunalul cel înfricoșat.

stihul: Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu

Toate sunt deșertăciuni cele omenești, câte nu rămân după moarte: nu rămâne bogăția, nici călătorește împreună mărirea; că venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta lui Hristos celui nemuritor să-i strigăm: pre acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

stih: Domnul va păzi intrarea mea și ieșirea mea de acum și până în veac

Oamenilor! pentru ce în deșert ne turburăm? Calea, pre care alergăm, este repede și scurtă; viața este fum, abur și cenușă, și pulbere peste puțin vom fi, și ca o floare ne veștejim; pentru aceasta, lui Hristos, Împăratului celui nemuritor, să strigăm: pre acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Liman de mântuire te avem, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, noi cei ce ne învăluim în marea vieții. Pentru aceasta, roagă-te lui Dumnezeu celui ce s-a întrupat din tine fără sămânță, și negrăit s-a făcut om, să mântuiască sufletele noastre.

Stihurile, glasul al 4-lea

Unde este dezmierdăciunea cea lumească? Unde este nălucirea celor trecătoare? Unde este aurul și argintul? Unde este mulțimea slugilor și strigarea? Toate sunt țărână, toate cenușă, toate umbră. Ci veniți să strigăm Împăratului celui nemuritor: Doamne veșnicilor Tale bunătăți învrednicește pre acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l întru fericirea cea neîmbătrânită.

stih: Veselitu-m-am de cela ce mi-au zis mie, în casa Domnului vom merge

Venit-a asupra-mi moartea ca un răpitor; venit-a stricătorul și m-a surpat, venit-a și pământ fiind zac ca cum n-ași mai fi fost; cu adevărat vis, în adevăr nălucire suntem noi muritorii. Ci veniți să strigăm Împăratului celui

nemuritor: Doamne, veșnicelor Tale bunătăți învrednicește pre acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l în viața cea neîmbătrânită.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Una curată și preanevinovată Fecioară, care ai născut pre Dumnezeu fără sămânță, roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Stihurile, glasul al 8-lea

Adușu-mi-am aminte de profetul ce strigă: Eu sunt pământ și cenușă; și iarăși m-am uitat în mormânturi și am văzut oase goale și am zis: Oare cine este împăratul? sau ostașul? bogatul? sau săracul? dreptul? sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu dreptii pre servul Tău.

stih: Picioarele mele au stat în curțile tale, Ierusalime...

Tu ai zis, Hristoase cela ce crede în Mine nu va vedea moartea; ci precum Eu din Lumină, în lumină sunt lumină, așa vă veți lumina și voi întru Mine, în mărirea Mea; că fiind Dumnezeu adevărat am venit să mântuiesc pre cei ce cu adevărată creștinătate mă cinstesc: Unul Domnul Dumnezeu, îndoit cu firile, a trupului și a dumnezeirii. Deci, pre servul Tău, carele așa Te-a mărturisit, iartă-l ca un iubitor de oameni.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Ție, ca Maicii lui Dumnezeu, ne rugăm, binecuvântată, roagă-te să ne mântuim noi toți,

Stihurile, glasul al 6-lea

Începtut de ființare a fost mie porunca Ta cea creatoare; că voind din cea nevăzută și din cea văzută să-mi alcătuești fire vie, din pământ trupul mi-ai zidit și mi-ai dat suflet cu insuflarea Ta cea dumnezeiască și făcătoare de viață. Pentru aceasta, Hristoase, repausează pre servul Tău în latura celor vii și în corturile dreptilor.

stih: Către Tine am ridicat ochii mei, Cela ce locuiești în cer...

Cinstit-ai cu chipul Tău făptura mâinilor Tale, Cuvinte; că ai întipărit în forma cea materială asemănarea firii celei înțelegătoare, căreia m-ai și făcut părtaș, punându-mă pre

pământ să stăpânesc făpturile după voința mea. Pentru care, Mântuitorule, odihnește pre servul Tău în locașul viilor și în corturile dreptilor.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Pre Dumnezeu întrupat din tine L-am cunoscut, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, pre Acesta roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 7-lea

După chip și după asemănarea Ta plăsmuind din început pre om, l-ai pus în rai să stăpânească peste făpturile Tale; iar din pizma diavolului fiind amăgit, s-a împărțășit mâncării, călcător poruncilor Tale făcându-se pentru aceasta iarăși în pământ, din carele s-a luat, l-ai osândit să se întoarcă, Doamne, și să-și ceară repaus.

stih: Cât sunt de iubite locașurile Tale, Doamne...

Toată grija o dezleagă moartea, care a cuprins firea noastră cea din Adam; că stricăcioși ne-am făcut împărțășindu-ne mâncării; să cunoaștem că fiind creați din pământ, iarăși ne vom face pulbere și cenușă, precum am fost și mai înainte. Pentru aceea cu glasul de plângere să rugăm pre Făcătorul să dăruiască celui repausat iertare și mare milă.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Pre tine, Născătoare de Dumnezeu, zid nesurpat și nădejde te-am câștigat noi credincioșii. Pentru aceasta nu înceta, Stăpână, a te ruga pentru robii tăi, care în credință au adormit, ca să li se dea iertare, când va șede la judecată Fiul tău și Dumnezeu; că tu știi că firea noastră este amestecată acum cu toate păcatele; ca pentru aceasta toți să te ferim.

Stihirile, glasul al 8-lea

Plâng și mă tânguiesc, când gândesc la moarte, și văd în mormânturi zăcând frumusețea noastră cea zidită după chipul lui Dumnezeu; grozavă, disprețuită și fără chip. O minune! ce taină este aceasta, ce s-a făcut pentru noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, după porunca lui Dumnezeu, precum este scris,

acelui ce dă adormitului odihnă.

stih: Doamne al puterilor, dorește și slăbește sufletul meu...

Cum ne-am stricat noi, cei ce purtăm chip nesticăcios, și care prin suflare dumnezeiască am luat suflet nemuritor, fiind amestecați, precum s-a scris? Și cum am călcat poruncile lui Dumnezeu? O minune! Cum lăsând hrana vieții, am mâncat mâncare amară și aducătoare de moarte? Cum ne-am înșelat, lipsindu-ne de viața cea dumnezeiască? Dar să strigăm lui Hristos: pre acesta ce l-ai mutat odihnește-l în curțile Tale.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, este doctorie sufletească, că sub dânsul scăpând ne mântuim de toate bolile sufletești.

Alte stihiri, idiomele glasul al 8-lea

Nemăsurată este chinuirea celor ce viețuiesc în desfrânări; scrâșnire dinților și plângere nemângăiată; negură fără lumină și întunericul cel mai din afară; vierme neadormit, lacrimi zadarnice și judecată fără milă; pentru aceasta mai înainte de sfârșit să strigăm grăind: Stăpâne Hristoase, odihnește cu dreptii pre acesta ce l-ai ales.

Răsuna-va trâmbița și morții ca dintr-un somn se vor scula, dorind să primească viața cea cerească. Să nu osândești pre robii Tăi, care au nădăjduit întru Tine, Făcătorul și Domnul; că pentru noi muritorii Te-ai arătat, Nemuritorule; pentru aceasta mai înainte de sfârșit să strigăm grăind: Stăpâne Hristoase, odihnește cu dreptii pre acesta ce l-ai ales.

Iată că și elementele: cerul și pământul se vor schimba, și toată făptura cu nesticăciune se va îmbrăca; desființatu-s-a stricăciunea și s-a nimicit întunericul cu venirea Ta; dar iarăși ai să vii cu mărire, cum s-a scris, să răsplătești fiecăruia după faptele lui; atunci, Stăpâne Hristoase, odihnește cu dreptii pre aceasta ce l-ai ales.

a Născătoarei:

Cuvinte care Te-ai arătat din Fecioară, învrednicește-mă fecioriei: cetele fecioarelor aprinzându-și făcliile vor cânta

Ție, dorind de mărirea Ta, și iarăși vor intra împreună; că vor dăntui ca într-o cameră cerească. Deci cu fecioarele cele înțelepte să intrăm și noi cu veselie. Treime fără început, pre aceasta ce l-ai ales, cu dreptii odihnește-l.

Mărire... **glasul al 6-lea**

Veniți de vedeți toți străină și înfricoșată vedere, cunoscută de toți: chipul ce acum ni se arată; și să nu mai cugetați de acum la cele trecătoare. Astăzi sufletul se desparte de trup, mutându-se în lumea cea veșnică; el merge în calea ce nici odată n-a mai călătorit și la Judecătorul cel nepărtinitor, înaintea Căruia stau cetele Îngerilor, înfricoșat este, frații mei iubiți, județul acela, unde toți vom sta înaintea goi, unii spre rușinare, iar alții spre încoronare. Pentru aceasta să strigăm Împăratului celui nemuritor: Când vei voi a cerceta cele ascunse ale oamenilor, miluiește pre servul Tău pre carele l-ai luat, Doamne Iubitorule de oameni.

Și acum... **a Născătoarei**

Cu rugăciunile celei ce Te-a născut, Hristoase, cu ale Înaintemergătorului Tău, cu ale Apostolilor, prorocilor, arhieriei, precuvioșilor și dreptilor și cu ale tuturor Sfinților, odihnește pre servul Tău cea ce a adormit.

După aceea: Bine este a se mărturisi Domnului..., **Apoi:** Sfinte Dumnezeule..., **și după** Tatăl nostru..., **Troparele:** Cu duhurile dreptilor..., **și celelalte.** **Apoi ectenia:** Miluiește-ne pre noi Dumnezeule după mare mila Ta..., **și celelalte; și după** Dumnezeul duhurilor..., **se face sărutare, cântând stihirile glasul al 2-lea, Prosomia:** Când de pre lemn...

Veniți fraților să dăm mortului sărutarea..., **și celelalte cum s-au scris la înmormântarea monahilor, caută-le la pagina 191. Și acum..., a Născătoarei, caută-le la înmormântarea lumenilor pagina 169.**

După acestea ridicând trupul îl duc la mormânt, iar preoții mergând înainte cântă irmoasele Canonului celui mare, **glasul al 6-lea:**

Cântarea 1-a:

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire, Acesta este Dumnezeul meu și-L voi prea mări pre El; Dumnezeul Părintelui meu, și-L voi înălța pre El; că cu mărire S-a prea mărit.

Ia aminte, cerule, și voi grăi și voi lăuda pre Hristos, Carele din Fecioară s-a arătat lumii cu trup.

Vedeți, vedeți că eu sunt Dumnezeu, Carele am plouat mană, și apă din piatră am izvorât de demult în pustie poporului Meu, cu singură dreapta și puterea Mea.

Pe piatra cea neclătită a poruncilor Tale, Hristoase, întărește Biserica Ta.

Cântarea a 3-a:

Întărește, Doamne, pre piatra poruncilor Tale inima mea cea clătită, că Tu singur ești Sfânt și Domn.

Cântarea a 4-a:

Auzit-a prorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut; că voiești să Te naști din Fecioară și să Te arăți oamenilor și a zis: Auzit-am auzul Tău și m-am temut; mărire puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a:

Luminează-mă pre mine, te rog, carele mânec de noapte, Iubitorule de oameni, și mă îndreptează spre poruncile Tale, și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Cântarea a 6-a:

Strigat-am din toată inima mea către Înduratul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos, și a scos din stricăciune viața mea.

Cântarea a 7-a:

Greșit-am și am făcut fără de lege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta; nici am păzit, nici am făcut precum ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi până în sfârșit, Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a:

Pre Cela ce-L măresc oștile cerești, și de Carele se cutremură Heruvimii și serafimii; pre Acela toată suflarea și făptura lăudați-L, binecuvântați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Nașterea zămislirii celei fără sămânță este neînțeleasă; rodul Maicii celei fără de bărbat este nesticat; că nașterea Lui Dumnezeu înnoiește firile; pentru aceasta toate neamurile, ca pre o Maică Mireasă dumnezeiască, pre tine cu ortodoxie te mărim.

Apoi Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., și troparele: Cu duhurile dreptilor..., și celelalte. În urmare, Diaconul ectenia și preoții citesc rugăciunea: Dumnezeu duhurilor..., Și așa îl pun în mormânt cum s-a arătat la lumeni: apoi se face apolis deplin.

ÎNVĂȚĂTURĂ cum se face înmormântarea la Sfintele Paști, și în toată Săptămâna Luminată

Știut să fie că de va răposa vreunul dintre creștini de sfintele Paști sau în orice zi din săptămâna luminată, până la Duminica Tomii, nu cântăm rânduiala înmormântării știute, din cauza mării și stimei sărbătorii Învierii, pentru că sunt zile de bucurie și de veselie, iar nu de bocete și plângeri, și toți în Hristos înviem, de murim în nădejdea învierii și a vieții celei veșnice. Biserica așa învață și așa ne poruncește a ține. Deci venind Preotul cu clericii în casa în care zace mortul, pune pre sine Epitrahilul, Felonul, și cădește ca totdeauna. Începând: Binecuvântat este Dumnezeu nostru. **Apoi tot Preotul cântă troparul, glasul al 5-lea:**

Hristos a înviat din morți cu moartea pre moarte călcând, și celor din mormânturi viață dăruindu-le. **(de trei ori).**

Apoi zice stihurile acestea:

Să învie Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui, și să fugă de la fața Lui cei ce-l urăsc pre Dânsul.

Iar cântăreții după fiecare stihul cântă: Hristos a înviat din morți.

Stihul al 2-lea:

Cum pierе fumul să piară, cum se topește ceara de fața

focului.

Stihul al 3-lea:

Așa să piară păcătoșii de fața lui Dumnezeu, iar dreșții să se veselească.

Stihul al 4-lea:

Aceasta este ziua, care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.

Mărire..., Hristos a înviat..., Și acum..., Hristos a înviat...

Iar după cântarea acestora, pun trupul mortului în sicriu. Și Diaconul zice ectenia știută pentru morți; iar Preotul rugăciunea : Dumnezeu duhurilor..., caută-le la pagina 144. Și după ecfonis, se citește: Învierea lui Hristos văzând...

În urmare, ridicând sicriul cu mortul, mergem la Biserică: Preoșii înainte cu Diaconii, după dâșșii clericii și tot poporul, cântăm canonul Paștilor: Ziua învierii să ne luminăm, popoare..., până când ajungem la Biserică. Iar după ce am intrat în Biserică și se pune trupul jos. Preotul cădește după datină, începând Canonul din capăt pre 8.

Cântarea 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Ziuă învierii, să ne luminăm popoare, Paștile Domnului Paștile; că din moarte la viață și de pre pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pre noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Să ne curățim simșurile, și vom vedea pre Hristos strălucind cu lumina cea neapropiată a Învierii, și-L vom auzi lămurit zicându-ne: Bucurați-vă, cântându-I cântare de biruință.

Cerurile, după cuviință să se veselească și pământul să se bucure și să serbeze toată lumea, cea văzută și cea nevăzută; că Hristos s-a sculat, veselie veșnică.

Apoi zice ectenia cea mică și ecfonis:

Că a Ta este Stăpânirea și a Ta este împărăția, puterea și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Veniți să bem băutură nouă nu din piatră seacă, făcută cu minune, ci din mormântul lui Hristos, Carele a izvorât izvor de nesticăciune, întru Carele ne întărim.

Acum toate s-au umplut de lumină și cerul și pământul și cele de desubt. Deci să serbeze toată făptura Învierea lui Hristos, întru care s-a întărit.

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase, astăzi mă scol împreună cu Tine, înviind Tu; răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine, Însuți mă preamărește, Mântuitorule, întru Împărăția Ta.

Diaconul ectenia știută, Preotul rugăciunea și ecfonisul. Că Tu ești învierea, viața...

Apoi Ipacoi, glasul al 4-lea:

Venit-au mai înainte de dimineață cele ce au fost cu Maria, și aflând piatra răsturnată de pre mormânt, auzit-au de la Înger: pre Cea ce este în lumina cea de a pururea, pentru ce-L căutați între morți ca pre un om? Vedeți înfășurăturile cele de înmormântare, alergați și predicați lumii că s-a sculat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Carele a mântuit neamul omenesc.

Cântarea a 4-a, Irmos:

La dumnezeiasca strajă, grăitorul de Dumnezeu Avacum, să stea cu noi și să ne arate pre Îngerul cel luminos, carele a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, ca a înviat Hristos, ca un atotputernic.

Parte bărbătească, ca Cea ce a deschis pântecelul cel fecioresc, fost-a Hristos; iar, ca om, Miel S-a numit, fără prihană; că n-a gustat spurcăciune, Paștile noastre, și ca un Dumnezeu adevărat, desăvârșit S-a numit.

Ca un Miel de un an, cununa cea binecuvântată de noi Hristos, de voie pentru toți s-a jertfit, Paștile cele curățitoare; și iarăși din mormânt, frumos a strălucit nouă Soarele dreptății.

Dumnezeiescul Părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iar noi poporul cel Sfânt al lui Dumnezeu,

plinirea închipuirilor văzând, să ne veselim dumnezeiește că a înviat Hristos, ca un atotputernic.

Ecfonis: Că bun și iubitor de oameni...

Cântarea a 5-a, Irmos:

Să mâncăm cu mâncare adâncă și în loc de mir cântare să aducem Stăpânului; și vom vedea pre Hristos Soarele dreptății tuturor viață răsărind.

Mila Ta cea nemăsurată văzându-o cei ținuți în legăturile iadului, la lumină au alergat, Hristoase cu picioare vesele, laudând Paștile cele veșnice.

Noi cei purtători de lumină, să ne apropiem de Hristos, Carele a ieșit din mormânt ca un Mire, și să serbăm, cu cetele cele iubitoare de serbări, Paștile lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Ecfonis: Că s-a sfințit și s-a preamărit...

Cântarea a 6, Irmos:

Pogorâtu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, unde se țineau cei legați, Hristoase, și a treia zi precum Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Păzind pecetele întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cea ce n-ai stricat cheile fecioriei cu nașterea Ta, și ne-ai deschis nouă ușile raiului.

Mântuitorul meu, vie și nejertfită jertfă ca un Dumnezeu, pre Tine Însuți de voie aducându-Te Tatălui, ai înviat pre Adam cu tot neamul, sculându-Te din mormânt.

Ectenia știută, cu rugăciunea și Ecfonisul: Că Tu ești învierea, viața...

Deci Condacul:

Cu Sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Tu singur ești nemuritor, Carele ai făcut și ai plăsmuit pre om, iar noi pământenii din pământ suntem plăsmuiți și în

același pământ vom merge precum ai poruncit cela ce m-ai plăsmuit și mi-ai zis: Că pământ ești și în pământ te vei întoarce, unde toți pământeni mergem, făcând la mormânt cântare de plângere: Aliluia.

Cu Sfinții odihnește Hristoase, sufletul robului Tău..., **Iar în loc de:** Sfinte Dumnezeule..., **cântăm:** Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat..., **(de trei ori).** **După aceia Apostolul: Din cartea Faptelor, al zilei, în care se face înmormântarea; iar de nu se va afla Apostol, se zice cel de la înmormântarea comună. Apoi cântăm:** Aliluia glasul al 8-lea;

Și întâia Evanghelie a Învierii, de la Matei: 28;16-20

În timpul acela cei unsprezece discipoli au mers în Galileea, în muntele unde le-a poruncit lor Iisus. Și văzându-L I s-au închinat Lui, iar unii s-au îndoit. Și apropiindu-se Iisus le-a grăit zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea mergând învățați toate națiile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh; învățându-i pre dânșii să păzească toate câte am poruncit vouă; și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului, Amin.

După aceea:

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă învierea Ta o lăudăm și o mărim. Că Tu ești Dumnezeul nostru, afară din Tine pre altul nu știm; numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm sfintei învierii lui Hristos; că iată a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pre Domnul, lăudăm învierea Lui. Că crucea răbdând pentru noi, cu moartea pre moarte a stricat.

Și Stihira, glasul al 6-lea:

Înviind Iisus din mormânt, precum mai înainte a zis, a dăruit nouă viață veșnică și mare milă. **(de trei ori):**

Cântarea a 7-a Irmos:

Cela ce a mântuit pre tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor, și prin patimă pre cel muritor îl îmbracă cu măreția nestrăciunii Cela ce singur este binecuvântat, Dumnezeul părinților și preamărit.

Femeile cele de Dumnezeu înțelepțite în urma Ta cu miruri au alergat, și ca pre un mort cu lacrimi Te căutau; dar bucurându-se, s-au închinat Ție Dumnezeului celui viu, și Paștile cele tainice le-au binevestit, Hristoase, discipolilor Tăi.

Serbăm omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieți veșnice, și săltând cântăm pre Pricinuitorul, pre Unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților și preamărit.

Cât de Sfințită și mult serbată este cu adevărat această noapte mântuitoare și strălucitoare, fiind prevestitoare zilei celei purtătoare de lumină a Învierii; întru care lumina cea fără de ani, din mormânt trupește tuturor a strălucit.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Această numită și Sfântă zi, una împărăteasă și doamnă a sâmbetelor, al praznicelor praznic și sărbătoare este a sărbătorilor; întru care binecuvântăm pre Hristos în veci.

Veniți cu rodul viței celei nouă al dumnezeieștii veselii, în ziua cea vestită a Învierii, să ne împărtășim de Împărăția lui Hristos, laudându-L ca pre un Dumnezeu în veci.

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi, că iată au venit la Tine ca niște luminători de Dumnezeu luminați, de la apus și de la miază-noapte, de la mare și de la răsărit fiii tăi, întru tine binecuvântând pre Hristos în veci.

Părinte Atotțiitorule, și Cuvinte și Duhule, fire unită în trei ipostasuri, mai pre sus de fire și de dumnezeire, în Tine ne-am botezat, și pre Tine Te binecuvântăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a Irmos:

stih: Îngerul a strigat celei pline de har: Curată Fecioară, bucură-te, și iarăși zic bucură-te; că Fiul Tău a înviat a treia zi din mormânt, și pre morți i-a ridicat, popoare, bucurați-vă.

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime; că mărirea Domnului peste tine a răsărit; saltă acum și te bucură Sioane, iar tu, Curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru învierea Celui Născut al tău.

stih: Hristos Paștile cele nouă, jertfa cea viu jertfită, Mielul lui

Dumnezeu Carele ridică păcatul lumii.

O dumnezeiescul! O iubitul! O prea dulcele Tău glas! Că cu noi Te-ai făgăduit fără de minciună să fii până la sfârșitul veacului, Hristoase; pre care noi credincioșii avându-l întărire în nădejde, ne bucurăm.

stih: Femeile au alergat să spună Apostolilor: îndrăzniți dar, îndrăzniți și strigați, că Hristos a înviat.

O Paștile cele mari și preaSfințite, Hristoase; O Înțelepciune și Cuvinte al lui Dumnezeu și putere! Dă-ne nouă să ne împărtășim mai adevărat cu Tine, în ziua cea neînserată a împărăției Tale.

Ecfonis: Că pre Tine Te laudă toate puterile cerești și Ție mărire înălțăm Tatălui...

Exapostilaria:

Cu trupul adormind ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pre Adam din stricăciune ridicând, și moartea pierzând, Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire. **(de trei ori).**

Apoi troparele învierii, glasul al 5-lea:

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pre noi îndreptările Tale

Ceata Îngerilor s-a mirat văzându-Te pre Tine între cei morți socotit, dar puterea morții stricând, Mântuitorule, și cu Tine pre Adam sculând, și din iad pre toți slobozindu-i.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pre noi îndreptările Tale

Pentru ce, o ucenițe, din milă amestecați mirurile cu lacrimi? A zis purtătoarelor de miruri îngerul, care a strălucit în mormânt: vedeți voi mormântul și înțelegeți, că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pre noi îndreptările Tale

Foarte de dimineată mironosițele au alergat la mormântul Tău tânguindu-se; dar Îngerul a stătut lângă dânsle și a zis: timpul plângerii a încetat, nu plângeți, ci învierea spuneți Apostolilor.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pre noi îndreptările Tale

Purtătoarele de mir femei, venind cu miruri la mormântul Tău, Mântuitorule, plâneau; iar îngerul a grăit către dânsule lămurit zicând: pentru ce socotiți pre Cel viu între morți? căci ca un Dumnezeu a înviat din mormânt.

Mărire... **Treimica:**

Închinămu-ne Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Sfintei Treimi într-o ființă, strigând cu serafimii: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum... **a Născătoarei:**

Pre dătătorul de viață născându-L Fecioară, de păcat pre Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit; și pre cei căzuți din viață, i-ai îndreptat către dânsa, Cea ce din tine s-a întrupat Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia; Mărire Ție Dumnezeule.

Și după tropare îndată stihirile Paștilor:

stih: Să învie Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui...

Paștile cele Sfințite nouă astăzi s-au arătat, Paștile cele nouă și sfinte, Paștile cele tainice, Paștile cele preacinstite, Paștile Hristos Răscumpărătorul, Paștile cele neprihănite, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care a deschis nouă ușile raiului, Paștile care sfințesc pre toți credincioșii.

stih: Precum se stinge fumul să se stingă...

Veniți de la vedere, femei binevestitoare, și ziceți Sionului: primește de la noi bunele vestiri de bucurie ale învierii lui Hristos; veselește-te, săltează și te bucură, Ierusalime, văzând pre Împăratul Hristos din mormânt ieșind ca un Mire.

stih: Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu...

Purtătoarele de mir femei foarte de dimineață sosind la mormântul dătătorului de viață, aflat-au înger pre piatră sezând, și acela grăind către dânsule așa a zis: Ce căutați pre Cel viu între cei morți? Ce plângeți pre Cel nesticăcios ca fiind în stricăciune? Mergând vestiți discipolilor lui.

stih: Aceasta este ziua, ce a făcut-o Domnul...

Paștile cele frumoase, Paștile Domnului Paștile, Paștile cele preacinstite nouă ne-a răsărit, Paștile cu bucurie unul pre altul să ne îmbrățișăm. O Paștile scutirea de întristare; că astăzi din mormânt ca dintr-o cameră de nuntă strălucind Hristos, pre femei de bucurie le-a umplut zicând: vestiți Apostolilor.

Mărire... Și acum... **glasul al 5-lea:**

Ziua Învierii și să ne luminăm cu serbarea și unul pre altul să ne îmbrățișăm; să zicem, fraților și celor ce ne urăsc pre noi, să iertăm toate pentru înviere, și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pre moarte călcând, și celor din mormânturi viață dăruindu-le.

Hristos a înviat, (de trei ori). **Și în timp ce cântăm stihirile de mai sus, facem sărutare mortului zicând: Hristos a înviat. Iar după stihiri ectenia cuvenită. Și Arhiereul sau Preotul citește rugăciunea sonor aproape de mort. Apoi ecfonis: Că tu ești învierea viața...**

În urmare se face apolis și se citește rugăciunea de dezlegare, pre care caută-o la prohodul mirenilor pag. 166-167. Și așa ieșind ducem trupul la mormânt, cântând: Hristos a înviat. Și-l înmormântăm cu mulțumită și cu bucurie, zicând toate cele scrise la rânduiala înmormântării lumenilor. Caută-le la pagina 170. Cântăm și troparul. Pământule deschizându-te, primește pre cel plăsmuit din Tine...

EVANGHELIILE ÎNVIERII ce se citesc la Stâlpi

Din Sfânta Evanghelie de la Matei: 28;16-20

În vremea aceea cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul

veacului. Amin!

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu: 16;1-8

În vremea aceea, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă. Și dis-de-dimineată, în prima zi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că merge în Galileea, mai înainte de voi; acolo îl veți vedea, după cum v-a spus. Și ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu: 16;9-20

În vremea aceea, după ce a înviat dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii, El S-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni. Aceea, mergând, a vestit pe cei ce fuseseră cu El și care se tânguiau și plângeau. Și ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut. După aceea, S-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau la o țarină. Și aceia, mergând, au vestit celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut. La urmă pe când cei unsprezece ședeau la masă, S-a arătat și i-a muștră pentru necredința și împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei ce-L văzuseră înviat. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura. Cel ce va crede și se va boteza se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi. Iar celor ce vor crede, le vor urma aceste semne: în numele Meu, demoni vor izgoni, în limbi vor grăi, șerpi vor lua în mână și chiar ceva dătător de moarte de vor bea nu-i va vătăma, peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși. Deci Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei, plecând, au propovăduit pretutindeni și Domnul lucra cu ei și întărea cuvântul, prin semnele care urmau, Amin.

Din Sfânta Evanghelie de la Luca: 29;1-12

În ziua cea dintâi a săptămânii, foarte de dimineață, au venit femeile la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră. Și au găsit piatra răsturnată de pe mormânt. Și intrând, nu au găsit trupul Domnului Iisus. Și fiind ele încă nedumerite de aceasta, iată doi bărbați au stat înaintea lor, în veșminte strălucitoare. Și înfricoșându-se ele și plecându-și fețele la pământ, au zis aceia către ele: De ce căutați pe Cel viu între cei morți? Nu este aici, ci S-a sculat. Aduceți-vă aminte cum v-a vorbit, fiind încă în Galileea, zicând că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși și să fie răstignit, iar a treia zi să învieze. Și ele și-au adus aminte de cuvintele Lui. Și întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți. Iar ele erau: Maria Magdalena și Ioana și Maria lui Iacov și celelalte împreună cu ele, care ziceau către Apostol acestea. Și cuvintele acestea au părut înaintea lor ca o aiurare și nu le-au crezut. Și Petru, sculându-se, a alergat la mormânt și, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase.

Din Sfânta Evanghelie de la Luca: 24;12-35

În vremea aceea, sculându-se Petru, a alergat la mormânt și, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase. Și iată, doi dintre ei mergeau în aceeași zi la un sat care era departe de Ierusalim, ca la șaiszeci de stadii, al cărui nume era Emaus. Și aceia vorbeau între ei despre toate întâmplările acestea. Și pe când vorbeau și se întrebau între ei, Iisus Însuși, apropiindu-Se, mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ținuți ca să nu-L cunoască. Și El a zis către ei: Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbați unul cu altul în drumul vostru? Iar ei s-au oprit, cuprinși de întristare. Răspunzând, unul cu numele Cleopa a zis către El: Tu singur ești străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au întâmplat în el zilele acestea? El le-a zis: Care? Iar ei I-au răspuns: Cele despre Iisus Nazarineanul, Care era prooroc puternic în faptă și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor. Cum L-au osândit la moarte și L-au răstignit arhieriei și mai-marii noștri; iar noi nădăjduiam că El este Cel ce avea să izbăvească pe Israel; și cu toate acestea, astăzi este a

treia zi de când s-au petrecut acestea. Dar și niște femei de ale noastre ne-au spăimântat ducându-se dis-de-dimineață la mormânt, și negăsind trupul Lui, au venit zicând că au văzut arătare de Îngeri, care le-au spus că El este viu. Iar unii dintre noi s-au dus la mormânt și au găsit așa precum spusese femeile, dar pe El nu L-au văzut. Și El a zis către ei: O, nepricepuților și zăbavnici cu inima ca să credeți toate câte au spus proorocii! Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea și să intre în slava Sa? Și începând de la Moise și de la toți proorocii, le-a tâlcut lor, din toate Scripturile cele despre El. Și s-au apropiat de satul unde se duceau, iar El se făcea că merge mai departe. Dar ei îl rugau stăruitor, zicând: Rămâi cu noi că este spre seară și s-a plecat ziua. Și a intrat să rămână cu ei. Și când a stat împreună cu ei la masă, luând El pâinea, a binecuvântat și, frângând, le-a dat lor. Și s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut; și El S-a făcut nevăzut de ei. Și au zis unul către altul: Oare nu ardea în noi inima noastră, când ne vorbea pe cale și când ne tâlcuta Scripturile? Și, în ceasul acela sculându-se, s-au întors la Ierusalim și au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei ce erau împreună cu ei, care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul și S-a arătat lui Simon. Și ei au istorisit cele petrecute pe cale și cum a fost cunoscut de ei la frângerea pâinii.

Din Sfânta Evanghelie de la Luca: 24;36-53

În vremea aceea, sculându-Se din morți, Iisus a stat în mijlocul ucenicilor Săi și le-a zis: Pace vouă! Iar ei, spăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd duh. Și Iisus le-a zis: De ce sunteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră? Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu Însumi sunt; pipăiți-Mă și vedeți, că duhul nu are carne și oase, precum Mă vedeți pe Mine că am. Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele Sale. Iar ei încă necrezând de bucurie și minunându-se, El le-a zis: Aveți aici ceva de mâncare? Iar ei I-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere. Și luând, a mâncat înaintea lor. Și le-a zis: Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi, fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinescă toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în prooroci și în psalmi. Atunci le-a deschis mintea ca să priceapă

Scripturile. Și le-a spus că așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze din morți a treia zi, și să se propovăduiască în numele Său pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Voi sunteți martorii acestora. Și iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; voi însă ședeți în cetate, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus. Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-Și mâinile, i-a binecuvântat. Și pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Și erau în toată vremea în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu, Amin.

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan: 20;1-10

Iar în ziua întâi a săptămânii, Maria Magdalena a venit la mormânt dis-de-dimineață, fiind încă întuneric, și a văzut piatra ridicată de pe mormânt. Deci a alergat și a venit la Simon-Petru și la celălalt ucenic pe care-l iubea Iisus și le-a zis: Au luat pe Domnul din mormânt și noi nu știm unde L-au pus. Deci au ieșit Petru și celălalt ucenic și veneau la mormânt. Și cei doi alergau împreună, dar celălalt ucenic, alergând înainte, mai repede decât Petru, a sosit cel dintâi la mormânt. Și, aplecându-se, a văzut giulgiurile puse jos, dar n-a intrat. A sosit și Simon-Petru, urmând după el, și a intrat în mormânt și a văzut giulgiurile puse jos, iar mahrama, care fusese pe capul Lui, nu era pusă împreună cu giulgiurile, ci înfășurată, la o parte, într-un loc. Atunci a intrat și celălalt ucenic care sosise întâi la mormânt, și a văzut și a crezut. Căci încă nu știau Scriptura, că Iisus trebuia să învieze din morți. Și s-au dus ucenicii iarăși la ai lor.

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan: 20;11-18

În vremea aceea Maria stătea afară lângă mormânt plângând. Și pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt. Și a văzut doi Îngeri în veșminte albe șezând, unul către cap și altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus. Și aceia i-au zis: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea le-a zis: Că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus. Zicând acestea, ea s-a întors cu fața și a văzut pe Iisus stând, dar nu știa că este Iisus. Zis-a ei Iisus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea, crezând că este grădinarul, I-a zis: Doamne, dacă Tu L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și eu îl voi ridica. Iisus i-

a zis: Maria! Întorcându-se, aceea I-a zis evreiește: Rabuni! (adică, învățătorule). Iisus i-a zis: Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la frații Mei și le spune: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru. Și a venit Maria Magdalena vestind ucenicilor că a văzut pe Domnul și acestea I-a spus ei.

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan: 20;19-31

Și fiind seară, în ziua aceea, întâi a săptămânii, și ușile fiind încuiate, unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijloc și le-a zis: Pace vouă! Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii, văzând pe Domnul. Și Iisus le-a zis iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și zicând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt; cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți ține vor fi ținute. Iar Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci au zis lui ceilalți ucenici: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnele cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Și după opt zile, ucenicii Lui erau iarăși înăuntru, și Toma, împreună cu ei. Și a venit Iisus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijloc și a zis: Pace vouă! Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău înapoi și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și o pune în coasta Mea și nu fi necredincios, ci credincios. A răspuns Toma și I-a zis: Domnul meu și Dumnezeuul meu! Iisus i-a zis: Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut! Și încă multe alte minuni a făcut Iisus înaintea ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris, ca să credeți că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și crezând, să aveți viață în numele Lui.

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan: 21;1-14

În vremea aceea, sculându-Se din morți, Iisus S-a arătat iarăși ucenicilor la Marea Tiberiadei și S-a arătat așa: Erau împreună Simon-Petru și Toma, cel numit Geamănul, și Natanael, cel din Cana Galileii, și fiii lui Zevedeu și alți doi din ucenicii Lui. Simon-Petru le-a zis: Mă duc să pescuiesc. Și i-au zis ei: Mergem și noi cu tine. Și au ieșit și s-au suit în corabie, și în noaptea aceea n-au prins nimic. Iar făcându-se

dimineață, Iisus a stat la țârm; dar ucenicii n-au știut că este Iisus. Deci le-a zis Iisus: Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Ei i-au răspuns: Nu. Iar El le-a zis: Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți afla. Deci au aruncat-o și nu mai puteau s-o tragă de mulțimea peștilor. Și a zis lui Petru ucenicul acela pe care-l iubea Iisus: Domnul este! Deci Simon-Petru, auzind că este Domnul, și-a încins haina, căci era dezbrăcat, și s-a aruncat în apă. Și ceilalți ucenici au venit cu corabia, căci nu erau departe de țârm, ci la două sute de coți, trăgând mreaja cu pești. Deci, când au ieșit la țârm au văzut jar pus jos și pește pus deasupra, și pâine. Iisus le-a zis: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum. Simon-Petru s-a suit în corabie și a tras mreaja la țârm, plină de pești mari: o sută cincizeci și trei și, deși erau atâția, nu s-a rupt mreaja. Iisus le-a zis: Veniți de prânziți. Și nici unul din ucenici nu îndrăznește să-L întrebe: Cine ești Tu?, știind că este Domnul. Deci a venit Iisus și a luat pâinea și le-a dat lor, și de asemenea și peștele. Aceasta este, acum, a treia oară când Iisus S-a arătat ucenicilor, după ce S-a sculat din morți.

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan: 21;15-25

În vremea aceea S-a arătat Iisus ucenicilor Săi, după ce S-a sculat din morți, și a zis lui Simon-Petru: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia? El i-a zis: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a lui; Paște mieluseii Mei. Iisus i-a zis iarăși, a doua oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? El i-a zis: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a Iisus lui: Păstorește oile Mele. Iisus i-a zis a treia oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? Petru s-a întristat, că i-a zis a treia oară: Mă iubești? Și i-a zis: Doamne, Tu știi toate. Tu știi că Te iubesc. Iisus i-a zis: Paște oile Mele. Adevărat, adevărat zic ție: Când erai mai tânăr te încingeai singur și umblai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale și altul te va încinge și te va duce unde nu voiești. Iar aceasta a zis-o, înșeninând cu cel fel de moarte va preaslăvi pe Dumnezeu. Și zicând aceasta, i-a zis: Urmează Mie. Dar întorcându-se, Petru a văzut venind după el pe ucenicul pe care-l iubea Iisus, acela care la cină s-a rezezat de pieptul Lui și i-a zis: Doamne, cine este cel ce Te va vinde? Pe acesta deci, văzându-l, Petru a zis lui Iisus:

Doamne, dar cu acesta ce se va întâmpla? Zis-a lui Iisus: Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Tu urmează Mie. De aceea a ieșit cuvântul acesta între frați, că ucenicul acela nu va muri; dar Iisus nu i-a spus că nu va muri, ci: dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Acesta este ucenicul care mărturisește despre aceasta și care a scris acestea, să știm că mărturia lui e adevărată. Dar sunt și alte multe lucruri pe care le-a făcut Iisus și care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile ce s-ar fi scris, Amin.

ALTE EVANGHELII

care pot fi citite ca adaos de podoabă la stâlpi,
precum și în drum spre locul de înmormântare.

Din Sfânta Evanghelia de la Ioan: 5;17-24

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Tatăl Meu până acum lucrează; și Eu lucrez. Deci pentru aceasta căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns deci Iisus și le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; căci cele ce face Acela, acestea le face și Fiul întocmai. Că Tatăl iubește pe Fiul și-I arată toate câte face El și lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă mirați. Căci, după cum Tatăl scoală pe cei morți și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață celor ce voiește. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului. Ca toți să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinstește pe Fiul nu cinstește pe Tatăl, Care L-a trimis. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață.

Din Sfânta Evanghelia de la Ioan: 6;40-44

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră într-Însul: Aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Deci iudeii murmurau împotriva Lui, fiindcă zisese: Eu sunt pâinea ce s-a coborât din cer. Și ziceau: Au nu este Acesta Iisus, fiul lui Iosif, și nu știm noi pe tatăl Său și pe

mama Sa? Cum spune El acum: M-am coborât din cer? Iisus a răspuns și le-a zis: Nu murmurați între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

Din Sfânta Evanghelie de la Luca: 12;16-21

Zis-a Domnul pilda aceasta: Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina. Și el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n-am unde să adun roadele mele? Și a zis: Aceasta voi face: Voi strica jîtnițele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo tot grâul și bunătațile mele; și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătați strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te. Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi? Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu.

Din Sfânta Evanghelie de la Matei: 22;23-33

În vremea aceea, s-au apropiat de Iisus saducheii, cei ce zic că nu este înviere, și L-au întrebat, zicând: Învățătorule, Moise a zis: Dacă cineva moare neavând copii, fratele lui să ia de soție pe cea văduvă și să ridice urmași fratelui său. Deci erau, la noi, șapte frați; și cel dintâi s-a însurat și a murit și, neavând urmaș, a lăsat pe femeia sa fratelui său. Asemenea și al doilea și al treilea, până la al șaptelea. În urma tuturor a murit și femeia. La înviere, deci, a cărui dintre cei șapte va fi femeia? Căci toți au avut-o de soție. Răspunzând, Iisus le-a zis: Vă rătăciți, neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Căci la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca Îngerii lui Dumnezeu în cer. Iar despre învierea morților, au n-ați citit ce vi s-a spus vouă de Dumnezeu, zicând: Eu sunt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov? Nu este Dumnezeul morților, ci al viilor. Iar mulțimile, ascultându-L, erau uimite de învățătura Lui.

Din Sfânta Evanghelie de la Matei: 24;27-33,42-51

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Precum fulgerul iese de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului. Că unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii. Iar îndată după strâmtorarea acelor zile, soarele se va întuneca

și luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului și vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă. Și va trimite pe Îngerii Săi, cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini. Învățați de la smochin pilda: Când mlădița lui se face fragedă și odrăsleşte frunze, cunoașteți că vara este aproape. Asemenea și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că este aproape, la ușă. Privegheați deci, că nu știți în care zi vine Domnul vostru. Aceea cunoașteți, că de-ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte vine furul, ar priveghea și n-ar lăsa să i se spargă casa. De aceea, și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți Fiul Omului va veni. Cine, oare, este sluga credincioasă și înțeleaptă pe care a pus-o stăpânul peste slugile sale, ca să le dea hrană la timp? Fericită este sluga aceea pe care venind stăpânul său, o va afla făcând așa. Adevărat zic vouă că peste toate avuțiile sale o va pune. Iar dacă acea slugă, rea fiind, va zice în inima sa: Stăpânul meu întârzie, și va începe să bată pe cei ce slujesc împreună cu el, să mănânce și să bea cu bețivii, veni-va stăpânul slugii aceleia în ziua când nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l cunoaște, și o va tăia din dregătorie și partea ei o va pune cu fățarnicii. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

Din Sfânta Evanghelie de la Matei: 6 ;22-33

Zis-a Domnul către dânșii: Luminătorul trupului este ochiul; de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult! Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona. De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea? Priviți la păsările cerului că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitnițe, și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare

nu sunteți voi cu mult mai presus decât ele? Și cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot? Iar de îmbrăcăminte de ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc. Și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Că după toate acestea se străduiesc păgânii; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan: 6;48-54

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu moare. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu. Deci iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea trupul Lui să-l mâncăm? Și le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi. Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

Din Sfânta Evanghelie de la Luca: 14;1,12-15

În vremea aceea a intrat Iisus, într-o sâmbătă, în casa uneia între căpeteniile fariseilor, ca să mănânce pâine; și a zis celui ce-L chemase: când faci prânz sau cină, nu chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe rudele tale, nici vecinii bogați, ca nu cumva să te cheme și ei, la rândul lor, pe tine și să-ți fie ca răsplată. Ci, când faci un ospăț, cheamă pe săraci, pe neputincioși, pe șchiopi, pe orbi, și fericit vei fi că nu pot să-ți răsplătească. Căci ți se va răsplăti la învierea dreptilor. Și auzind acestea, unul dintre cei ce ședeau cu El la masă I-a zis: Fericit este cel ce va prânzi în împărăția lui Dumnezeu!

Din Sfânta Evanghelie de la Matei: 25:31-46

Zis-a Domnul: Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți Sfinții Îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci dreptii îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă: întrucât ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și Îngerilor lui. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: întrucât nu ați făcut unuia din aceștia prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viață veșnică.

Din Sfânta Evanghelie de la Matei: 5:42-48

Zis-a Domnul: Celui care cere de la tine, dă-i; și de la cel ce voiește să se împrumute de la tine, nu întoarce fața ta. Ați auzit că s-a zis: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău. Iar Eu vă zic vouă: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cel ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru Celui din ceruri, că El face să răsară soarele peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste

cei drepți și peste cei nedrepti. Căci dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată veți avea? Au nu fac și vameșii același lucru? Și dacă îmbrățișați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult? Au nu fac și păgânii același lucru? Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este.

Din Sfânta Evanghelie de la Matei : 13;44-54

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemenea este Împărăția Cerurilor cu o comoară ascunsă în țarină, pe care, găsind-o un om, a ascuns-o, și de bucuria ei se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea. Iarăși este asemenea Împărăția Cerurilor cu un neguțator care caută mărgăritare bune. Și aflând un mărgăritar de mult preț, s-a dus, a vândut toate câte avea și l-a cumpărat. Asemenea este iarăși Împărăția Cerurilor cu un năvod aruncat în mare și care adună tot felul de pești. Iar când s-a umplut, l-au tras pescarii la mal și, sezând, au ales în vase pe cei buni, iar pe cei răi i-au aruncat afară. Așa va fi la sfârșitul veacului: vor ieși Îngerii și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drepti. Și îi vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Înțeles-ați toate acestea? **Zis-au Lui:** Da, Doamne. Iar El le-a zis: De aceea, orice cărturar cu învățătură despre Împărăția Cerurilor este asemenea unui om gospodar, care scoate din vistieria sa noi și vechi. Iar după ce Iisus a sfârșit aceste pilde, a trecut de acolo. Și venind în patria Sa, îi învăța pe ei în sinagoga lor.

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan: 8;51-59

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră atunci la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va vedea moartea în veac. Iudeii i-au zis: Acum am cunoscut că ai demon. Avraam a murit, de asemenea și proorocii; și Tu zici: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va gusta moartea în veac. Nu cumva ești Tu mai mare decât Tatăl nostru Avraam, care a murit? Și au murit și proorocii. Cine Te faci Tu a fi? Iisus a răspuns: Dacă Mă slăvesc Eu pe Mine Însumi, slava Mea nimic nu este. Tatăl Meu este Cel care Mă slăvește, despre Care ziceți voi că este Dumnezeuul vostru. Și nu L-ați cunoscut, dar Eu îl știu; și, dacă aș zice că nu-L știu, aș fi mincinos, asemenea vouă. Ci îl știu și păzesc cuvântul Lui. Avraam, părintele vostru, a fost bucuros să vadă ziua Mea și a văzut-o și s-a bucurat. Deci au zis iudeii

către El: încă nu ai cincizeci de ani și l-ai văzut pe Avraam? Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt mai înainte de a fi fost Avraam. Deci au luat pietre ca să arunce asupra Lui. Dar Iisus S-a ferit și a ieșit din templu și, trecând prin mijlocul lor, S-a dus.

Din Sfânta Evanghelic de la Matei: 12;30-37

Zis-a Domnul: Cine nu este cu Mine este împotriva Mea, și cine nu adună cu Mine, risipește. De aceea vă zic: Orice păcat și orice hulă se va ierta oamenilor, dar hula împotriva Duhului nu se va ierta. Celui care va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui; dar celui care va zice împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta lui, nici în veacul acesta, nici în cel ce va să fie. Ori spuneți că pomul este bun și rodul lui e bun, ori spuneți că pomul este rău și rodul lui e rău, căci după roadă se cunoaște pomul. Pui de vipere, cum puteți să graiți cele bune, odată ce sunteți răi? Căci din prisosul inimii grăiește gura. Omul cel bun din comoara lui cea bună scoate afară cele bune, pe când omul cel rău din comoara lui cea rea scoate afară cele rele. Vă spun că pentru orice cuvânt deșert, pe care-l vor rosti, oamenii vor da socoteală în ziua judecății. Căci din cuvintele tale vei fi găsit drept, și din cuvintele tale vei fi osândit.

Din Sfânta Evanghelic de la Ioan: 12;24-26,35-36

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Adevărat, adevărat zic vouă că dacă grăuntele de grâu, când cade în pământ, nu va muri, rămâne singur; iar dacă va muri, aduce multă roadă. Cel ce își iubește sufletul îl va pierde; iar cel ce își urăște sufletul în lumea aceasta îl va păstra pentru viața veșnică. Dacă-Mi slujește cineva, să-Mi urmeze, și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă-Mi slujește cineva, Tatăl Meu îl va cinsti. Deci le-a zis Iisus: încă puțină vreme Lumina este cu voi. Umblați cât aveți Lumină, ca să nu vă prindă întunericul. Căci cel ce umblă în întuneric nu știe unde merge. Cât aveți Lumina, credeți în Lumină, ca să fiți fiii ai Luminii.

Din Sfânta Evanghelic de la Luca: 12;32-40

Zis-a Domnul: Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă împărăția. Vindeți averile voastre și dați milostenie; faceți-vă pungii care nu se învechesc, comoară neîmputinată în ceruri, unde fur nu se

apropie, nici molie nu o strică. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră. Să fie mijloacele voastre încinse și făcliile voastre aprinse. Și voi fiți asemenea oamenilor care așteaptă pe stăpânul lor când se va întoarce de la nuntă, ca, venind și bătând, îndată să-l deschidă. Fericite sunt slugile acelea pe care, venind, stăpânul le va afla veghind. Adevărat zic vouă că se va încinge și le va pune la masă și, apropiindu-se le va sluji. Fie că va veni la straja a doua, fie că va veni la straja a treia, și le va găsi așa, fericite sunt acelea. Iar aceasta să știți, că, de ar ști stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea și n-ar lăsa să i se spargă casa. Deci și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți Fiul Omului va veni.

ÎNVĂȚĂTURĂ cum se cade a cânta parastasul

Mergând Preotul unde este gătită coliva, zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., **cădind coliva cruciș.** Iar noi zicem: Sfinte Dumnezeule..., **și după ecfonis:** Doamne miluiește (de 12 ori), Mărire..., **și acum..., Veniți să ne închinăm..., (de trei ori), și Psalmul 90:** Cea ce locuiește în ajutorul celui Preaînalt..., **și după terminarea lui:** Mărire..., **și acum..., Aliluia (de trei ori), apoi se face ectenia pentru cei răposați:**

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus...

Pentru lăsarea greșalelor acelor ce întru fericită pomenire s-au mutat, Domnului să ne rugăm.

Pentru pururea pomeniții robii lui Dumnezeu (N).

Pentru odihna, liniștea și fericirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neosândiți să stea la înfricoșatul Tron al măririi Domnului, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce plâng și se chinuiesc, așteptând mângâierea

lui Hristos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se elibereze ei de toată durerea, supărarea și suspinarea, și să se așeze unde cercetează lumina feței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să așeze sufletele lor în loc luminos, în loc cu verdeață, în loc de repaus, unde toți dreptii petrec, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne mântuim noi de toată supărarea...

Apară, mântuiește, miluiește...

Mila lui Dumnezeu și Împărăția cerului...

Și după ecfonis: Aliluia (**de trei ori**), **pre glasul al 8-lea, zicând aceste stihuri:**

stihul 1-iu: Fericiți pre care i-ai ales și i-ai primit, Doamne.

stihul al 2-lea: Și pomenirea lor din neam în neam.

stihul al 3-lea: Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui.

Apoi Troparul, glasul al 8-lea:

Cela ce cu adâncul înțelepciunii prin iubirea de oameni toate le iconomisești, și cele de folos tuturor le dăruiești, Unule Creatorule, odihnește, Doamne, sufletele robilor Tăi, că spre Tine și-au pus nădejdea, spre Făcătorul și Plăsmuitorul și Dumnezeu nostru (**de două ori**).

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Pre tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu, Cela ce s-a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu nenuntită, care ești credincioșilor mântuire.

Apoi Catisma 17

Fericiți cei fără prihană în cale... **cu stihul:** Pomenește Doamne, sufletele robilor Tăi. **Și împărțim Catisma în două stări. La sfârșitul stării întâi, zicem:**

În veac nu voi uita îndreptările Tale. (**de trei ori**). **Apoi Preotul ectenia:**

Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Încă ne rugăm pentru iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu (**N**).

Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și

cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu nostru să așeze sufletele lor, unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, Împărăția Cerurilor și iertarea păcatelor lor, la Hristos Împăratul Cel nemuritor să cerem.

Și zice Diaconul: Domnului să ne rugăm, **iar Preotul rugăciunea:** Dumnezeu duhurilor..., **Corul:** Doamne miluiește (de 40 ori). **ecfonis** Că tu ești învierea viața și repausul..., **și celelalte până la sfârșit. Apoi se începe starea a doua:** Al Tău sunt eu mântuiește-mă..., **cu stihul:** Odihnește Doamne, sufletele robilor Tăi..., **și Caută spre mine și mă miluiește..., cu același stih. Iar la sfârșit zicem:** Viu va fi sufletul meu și te va lăuda..., (de trei ori).

Deci troparele pentru cei răposați, glasul al 5-lea, stihul:

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările.

Ceata Sfinților a aflat izvorul vieții..., **tot de rând până la sfârșit. Caută-le la Înzmormântarea lumenilor pagina 155. Deci Aliluia, (de trei ori). După acea ectenia cea întâia zisă pentru cei răposați. Și Preotul pomenește pre cei răposați, iar clericii zic Doamne miluiește (de 40 ori). Apoi ecfonis și troparul, glasul al 5-lea: Odihnește Mântuitorul nostru, cu dreptii pre robii Tăi..., Mărire..., Și acum..., a Născătoarei: Cea ce din Fecioară ai strălucit lumii..., apoi Psalmul 50; Miluiește-mă Dumnezeu..., În urmare: Canonul pentru cei morți, caută-l la înzmormântarea lumenilor. După cântarea a 3-a, ectenia pentru cei morți, precum mai sus s-a spus. Și după ecfonis: Catismala glasul al 6-lea. Cu adevărat deșertăciune sunt toate..., Mărire..., Și acum..., a Născătoarei; Preasfântă Născătoare de Dumnezeu în timpul vieții mele...,**

După cântarea a 6-a: ectenia pentru cei morți, ca mai sus; și după ecfonis Condacul, glasul al 8-lea: Cu Sfinții odihnește Hristoase sufletele..., Icosul: Tu singur ești nemuritor..., Aliluia (de trei ori). După a 9-a cântare, zice Preotul tămâind: Pre Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii întru cântări cinstindu-o să o mărim.

Iar Corul în loc de stih, zice aceasta: Duhurile și sufletele dreptilor te vor lăuda pre Tine Doamne. **Apoi cântăm Irmosul:** Pre Dumnezeu a-l vedea..., **în urmare: Sfinte Dumnezeu..., după Tatăl nostru..., cântăm troparele glasul al 4-lea: Cu duhurile dreptilor..., Întru odihna Ta Doamne..., Mărire..., Tu ești Dumnezeu Carele Te-ai pogorât în iad..., Și acum..., Una Curată și prea nevinovată Fecioară... Acestea caută-le la pag 143.**

Deci ectenia: Miluiește-ne pre noi, Dumnezeu, după mare mila Ta..., Încă ne rugăm pentru odihna adormiților servilor Tăi...,

și celelalte pre rând, cum s-au scris mai sus. Preotul zice rugăciunea: Dumnezeu duhurilor..., și Ecfonis: Că Tu ești învierea viața...

Preotul: Înțelepciune, **citețul:** Ceea ce ești mai cinstită..., **Apoi:** Mărire Ție Hristoase Dumnezeule nădejdea noastră, mărire Ție..., **Corul:** Mărire..., și acum..., Doamne miluiește (de trei ori), **Părinte binecuvintează;** și **apolis:** Cea ce a înviat din morți..., și după **apolis, Preotul zice:** Întru fericita adormire veșnică odihnă..., și **celelalte. Iar clericii cântă:** Veșnica pomenire (de trei ori).

La sâmbăta Moșilor Ectenia cea mică a morților se zice precum urmează:

Miluiește-ne pre noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori)

Încă ne rugăm pentru odihna și iertarea sufletelor celor din veac răposați întru buna credință, a strămoșilor, a moșilor a părinților, a maicilor, a fraților, a surorilor a fiilor și a celor dintr-o rudenie, și celor dintr-o seminție și a tuturor sufletelor, care au răposat mai înainte întru nădejdea învierii, și a vieții veșnice, a ctitorilor Sfântului locașului acestuia, Arhieriei, Ieromonahi, Preoți, IeroDiaconi, Diaconi și Monahi, slujitori și robi, celor ce zac aici și pretutindena drept credincioși creștini, și a robilor lui Dumnezeu celor ce acum se pomenesc (N) și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori).

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele lor și numele în cartea vieții, și în sânurile lui Avraam, în latura viilor, întru Împărăția Cerurilor, în raiul desfătării, unde dreptii se odihnesc.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori).

Mila lui Dumnezeu, și Împărăția Cerului, și lăsarea păcatelor lor, la Hristos Împăratul Cel fără de moarte și Dumnezeu nostru să le cerem.

Corul; Dă Doamne, **Diaconul, sau Preotul zice:** Domnului să ne rugăm. **Corul:** Doamne miluiește (de 40 de ori). **Și Preotul citește**

rugăciunea: Dumnezeu duhurilor și a tot trupul...

RÂNDUIALA

**Litiei mici pentru morți, ce se face
în toate zilele peste an**

Seara după apolisul Vecerniei, și dimineața, după apolisul Utreniei în zilele ordinare.

Iar în zilele de sărbătoare, precum: Duminicile, când se cântă Polieleu și Doxologie, la Sărbătorile cele mari, la înainte sărbătoare și după sărbătoare, Litia aceasta pentru morți nu se face.

Rânduiala ei este următoarea: Seara după apolisul Vecerniei, și dimineața după apolisul Utreniei, după ce cântăreții zic: **Mulți ani îndată** Preotul ia cădelnița cu tămâie și Eclesiarhul ia sfeșnicul cu lumânarea aprinsă, mergând înaintea Preotului ce-și are pus pe sine Epitrahilul; Iar cântăreții urmând cântă o stihiră din cele de la Litia Bisericii, preschimbându-le, altă dată alta, de câte ori se face Litia; și când ajung în tinda Bisericii, Preotul stă în mijloc, și terminându-se stihira zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru.... și celelalte. Corul răspunde: **Amin și îndată: Sfinte Dumnezeule.... pre glasul stihirei, însă repede în amândouă părțile de trei ori; apoi: Mărire.... și acum.... și după Tatăl nostru.... că a Ta este Împărăția.... și îndată cântăreții încep a cânta troparele acestea ale morților, iar Preotul cădește Icoanele numai cele din tindă și pre popor:**

Tropar, glasul al 4-lea

Cu duhurile Dreptilor, celor ce s-a săvârșit, odihnește, Mântuitorule, sufletele servilor Tăi păzindu-le în viața cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru repausul Tău, Doamne, unde toți Sfinții Tăi repausează, odihnește și sufletele servilor Tăi, că Însuți ești Iubitor de oameni.

Mărire...

Tu ești Dumnezeu, Carele Te-ai pogorât la iad și ai dezlegat durerile celor ferecați, Însuți și sufletele servilor Tăi repausează-le.

Și acum...

Una Curată și Preanevinovată Fecioară, ceea ce ai născut pre Dumnezeu fără de sămânță, roagă-L să se mântuiască sufletele noastre.

Și îndată Preotul zice aceasta Ectenie:

Miluieste-ne pre noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Corul: Doamne miluieste (de trei ori)

Încă ne rugăm pentru repausarea și iertarea sufletelor celor din veac răposați în buna credință: a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a mamelor, a fraților, a surorilor, a fiilor și a tuturor sufletelor celor dintr-o rudenie și seminție, care mai înainte au răposat în nădejdea învierii și a vieții veșnice; a ctitorilor sfântului locașului acestuia, a miluitorilor și binefăcătorilor, și a tuturor celor ce s-au ostenit și au servit în sfântul locașul acesta: Arhieriei, Ieromonahii, Preoți, IeroDiaconi și Monahi și servitori, ce zac aici și pretutindeni ortodocși creștini, și a servilor lui Dumnezeu ce acum se pomenesc (**le zice numele**); și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu, să așeze sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, în latura viilor în Împărăția Cerurilor și în raiul de desfătare, unde toți dreptii repausează.

Mila lui Dumnezeu, Împărăția Cerurilor și lăsarea păcatelor lor, la Hristos Împăratul Cel nemuritor și Dumnezeuul nostru să le cerem.

Diaconul sau Preotul: Domnului să ne rugăm. **Corul:** Doamne miluieste (de 40 de ori), și **Preotul în taină citește aceasta rugăciune:**

Dumnezeul duhurilor și a tot trupului, Carele ai călcat moartea și pre diavolul l-ai surpat, și ai dăruit viață lumii Tale; Însuși, Doamne, repausează și sufletele adormiților servilor Tăi (**le zice numele, nu însă toate, de sunt multe**) în loc luminos, în loc de verdeață, în loc de repaus, de unde a fugit toată durerea, întristarea și supărarea; ca un Bun și

Iubitor de oameni Dumnezeu iartă-le lor tot păcatul ce s-a făcut de ei cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul; că nu este om carele să viețuiască și să nu păcătuiască; că numai Tu ești fără de păcat; dreptatea Ta dreptate în veac și cuvântul Tău adevărul.

Că Tu ești învierea, viața și repaosul adormiților servilor Tăi (**le zice numele**), Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Tatălui Celui fără de început, și Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ție.

Corul: Mărire și acum, Doamne miluiește, (de trei ori), Binecuvintează:

Preotul:

Cela ce a înviat din morți, Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, și ale Sfinților, măriților și a tot lăudaților Apostoli, ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri, și ale tuturor Sfinților; sufletele servilor Săi celor mutați de la noi, în corturile Dreptilor să le așeze, în sânurile lui Avraam să le repauzeze, cu dreptii să le numere, și pre noi să ne miluiască ca un Bun și de oameni Iubitor.

Preotul:

Veșnica pomenire, vrednicilor de fericire și pururea pomeniților, părinților și fraților noștri, (**de trei ori**).

Dumnezeu să-i fericească și să-i repauseze pre dânșii, și pre noi să ne miluiască ca un Bun și de oameni Iubitor.

Întru fericita adormire, veșnic repaus dă, Doamne, adormiților și pururea pomeniților ctitorilor sfântului locașului acestuia, părinților și fraților noștri, ce zac aici și pretutindeni ortodocșilor creștini, și le fă lor veșnica pomenire.

Coriștii cântă: Veșnica pomenire, pre glasul al 3-lea, (**de trei ori**). Iar **Eclesiarhul luând sfeșnicul, cădelnița și epitrahilul de la Preot, le duce la locul lor, și Preotul stând înaintea ușilor zice:**

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pre noi, Amin.

RUGĂCIUNEA

ce se citește de arhieru sau duhovnic pentru iertarea tuturor păcatelor, a tot jurământul și blestemul

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeu nostru, Fiule și Cuvinte al lui Dumnezeu, Păstorule și mielule, Carele ai ridicat păcatul lumii și ai iertat datoria celor doi datornici, și femeii celei păcătoase i-ai dat iertare păcatelor ei; cela ce ai dăruit vindecare paralicului împreună și iertare păcatelor lui; Însuși Stăpâne, ușurează, lasă, iartă păcatele și nelegiuirile și greșalele cele de voie și fără de voie, cele din știință și cele din neștiință, cele cu călcare de poruncă și neascultare, care s-au făcut de robii Tăi (N); și câte, ca niște oameni purtători de trup și viețuitori în lume au alunecat de au greșit, cu fapta ori cu cuvântul, cu gândul, cu știință sau cu neștiință, noaptea ori ziua; sau au luat blestem și afurisanie de la Arhieru, sau de la Preot, sau însuși pre sine s-au blestemat, sau cu jurământ pre numele lui Dumnezeu s-au jurat și l-au călcat; sau din mânia cea fără de socoteală pre vreunul din creștini au afurisit sau au blestemat; sau nebunește au vorbit, sau au osândit sau au clevetit, sau vorbe spurcate au vorbit, sau au pizmuit sau au mințit, și au ținut minte răul, sau cu mânie s-au pornit, sau s-au mândrit și au viclenit, sau camătă au luat, sau s-au trândăvit, sau în deșert s-au mărit și în iubirea de argint au căzut, sau s-au îmbătat, sau au alergat la fermecătoare, la vrăjitoare și descântătoare și la alții asemenea; sau în desfrânări au căzut, sau alte răutăți au făcut; sau au scuipat, sau au lovit, sau au răpit, sau au furat, sau fără milă și cu scumpete au îngreuiat pre cineva, sau n-au miluit pre săraci și nu le-au făcut bine după puterea lor; sau cu gândul au defăimat și au pârât, sau strâmbătate au făcut și pre fratele lor l-au întristat, l-au urât și l-au amărât; sau stând la rugăciune și la cântare, mintea lor s-a abătut la viclenii și la deșertăciuni lumești; sau s-au făcut robi pântecelui și de frumusețe străină și-au rănit inima, sau au vorbit semeț și necuviincios, sau nebunește au răs de păcatul fraților lor și i-au osândit, iar păcatele și nelegiuirile lor nu le-au socotit, sau nu s-au îngrijit de rugăciune, și poruncile duhovnicilor n-au păzit, sau s-au lenevit și răbdare n-au avut, sau cu îndrăzneală crezându-se a fi înțelepți, deșertăciuni au grăit; sau altceva

rău au făcut. Pentru toate acestea și altele asemenea acestora, știute și neștiute, câte ca niște oameni au greșit robii Tăi aceștia, frații noștri, iubitorule de oameni Doamne, miluiește-i și le iartă lor toate. Așa Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, ascultă-ne pre noi care ne rugăm bunătații Tale pentru robii Tăi aceștia, frații noștri, și iartă ca unul Carele nu ții minte răul, toate greșalele și fărădelegile pre care ca niște oameni le-au făcut sau le-au gândit. Că ei singuri nevrednicii și păcătoșii mărturisesc acum înaintea împărăției Tale, că acestea și mai mari decât acestea au făcut. Dar, după mila Ta, ascultă-mă pre mine servul Tău, și scapă-i pre dânșii de muncile cele veșnice; fă-i moștenitori veșnicelor Tale bunătați, împreună cu cei ce din veac Ți-au bineplăcut Ție, și învrednicește-i fără osândă a se împărtăși cu înfricoșatele și nemuritoarele Tale Taine. Că Tu ai zis, Stăpâne, câte veți lega pre pământ vor fi legate și în ceruri, și câte veți dezlega pre pământ, vor fi dezlegate și în ceruri. Căci numai Tu singur ești fără de păcat și puternic a ierta păcatele, și Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE

**pentru cei ce sunt sub epitimii sau pedepse canonice,
și pentru cei ce sau legat pre sine cu jurământ**

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, Unule-Născut, Fiule și Cuvântul Tatălui, Cela ce ai rupt prin patima Ta toată legătura păcatelor noastre și ai suflat în fețele Apostolilor Tăi și ai zis: Luați Duh Sfânt; oricărora veți ierta păcatele se vor ierta lor, și cărora le veți ține vor fi ținute; Tu Stăpâne prin Sfinții Tăi Apostoli ai dăruit celor ce după timpuri săvârșesc cele Sfinte în Biserica Ta, a ierta păcatele pre pământ, și să lege și să dezlege orice legătură de nedreptate. Deci și acum Te rugăm pentru fratele nostru (N), ce stă înaintea Ta, dăruiește-i lui mila Ta, rupe-i legătura păcatelor lui și ori ce a greșit din neștiință, ori neluare

aminte, sau de a lucrat ceva din micime de suflet, Cea ce știi slăbiciunea omenească, ca un Stăpân și bun Iubitor de oameni, iartă-i lui toate păcatele, cele de voie și cele fără de voie. Că Tu ești Cea ce dezlegi pre cei legați, Cea ce ridici pre cei surpați, nădejdea celor deznădăjduiți, repausul celor căzuți; dezleagă și pre servul Tău acesta de legătura păcatelor. Că s-a preamărit Preasfânt numele Tău, împreună cu al Părintelui Tău celui fără de început, și cu al Preasfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNEA

la dezlegarea de epitimii, sau pedepse canonice

Îndurate Doamne, Bunule și Iubitorule de oameni, Carele pentru îndurările Tale ai trimis pre Unul-Născut Fiul Tău în lume, ca să rupă înscrisul păcatelor cel asupra noastră, și să dezlege legăturile celor legați de păcate, și să predice iertare celor robiți; Tu Stăpâne, cu bunătatea Ta eliberează și pre servul Tău (N) de legătura pusă asupra lui, și dăruiește-i lui fără de păcat în tot timpul și locul să se apropie de măreția Ta, spre a cere cu îndrăznire și cu conștiință curată mila Ta cea mare. Că milostiv și Iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE

la împăcarea celor ce au fost învrăjbiți

Mulțămim Ție, Stăpâne Iubitorule de oameni, Împăratul veacurilor și dătătorul bunătăților, Cea ce ai stricat peretele cel din mijloc al vrajbei, și ai dăruit pace neamului omenesc, și ai dăruit și acum pace servilor Tăi (N), înrădăcinează într-

înșii frica Ta, și întărește-le iubirea unuia către altul. Stinge toată cearta; curmă toate smintelile de împerechere. Că Tu ești pacea noastră, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNILE DE BLESTEM
sau exorcismele Marelui Vasilie
pentru cei ce pătimesc de diavol și pentru toată neputința

Domnului să ne rugăm

Dumnezeul dumnezeilor și Domnul domnilor, făcătorul cetelor celor de foc, creatorul puterilor celor nemateriale și maestrul celor cerești și al celor pământești; pre Carele nimeni dintre oameni nu L-a văzut nici poate a-L vedea, de Carele se teme și se cutremură toată făptura; Carele a surpat la pământ pre arhistrategul ce oarecând și-a încordat cerbicia și s-a lepădat de servirea sa, prin neascultare, și a aruncat în întunericul cel mai adânc al tartarului pre Îngerii cei împreună cu dânsul revoltați, făcându-se demoni; fă ca blestemul acesta ce se face în numele Tău cel înfricoșat să fie spre înfricoșarea acestui Înger al vicleniei și a tuturor legiunilor lui care cu dânsul împreună au căzut din lumina cea de sus, și pleacă-l spre fugă și poruncește lui și diavolilor lui să se depărteze cu totul; ca să nu mai facă nici o vătămare acestui chip de Tine însemnat, ci acești însemnați de Tine să ia tărie și putere a călca peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului. Că se laudă, se mărește și cu frică se preamărește de toată suflarea Preasfânt numele Tău, al Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune a aceluiași

Domnului să ne rugăm

Blestemu-te pre tine, începătorul răutății și al defăimării, capul răscoalei și însuși lucrătorul vicleniei. Te blestem pre tine cel aruncat din lumina cea de sus, și surpat pentru mândrie în întunericul adâncului. Te blestem pre tine și pre toată puterea cea căzută, următoare voinței tale. Blestemu-te pre tine duh necurat, cu Dumnezeu Savaot și cu toată oastea Îngerilor lui Dumnezeu, cu Adonai, cu Eloî, Dumnezeu Atotputernicul, ieși și te depărtează de la servul lui Dumnezeu (**N**). Te blestem cu Dumnezeu Carele a făcut toate cu cuvântul, și cu Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul Cel Unic-Născut, Carele mai înainte de veci negrăit și fără pătimire S-a născut din Tatăl; cu Cela ce a făcut făptura văzută și nevăzută, și a plăsmuit pre om după chipul Său; și

pre lege firește mai înainte prin lege l-a învățat acestea, și cu îngrădire de Înger l-a păzit; cu Cela ce a înecat păcatul cu apă de sus și a desfăcut adâncurile de sub cer și a pierdut pre uriașii cei necucernici, și turnul spurcăciunilor l-a surpat, și pământul Sodomei și al Gomorei cu foc și cu pucioasă l-a ars, și spre mărturisire fumegă fum nestins; cu Cela ce a despicat marea cu toiagul, și a trecut poporul cu picioare neudate, iar pre tiranul Faraon și oastea cea de Dumnezeu luptătoare, lagărul păgânătății l-a afundat sub valuri în veci. Te conjur cu Cela ce mai pre urmă negrăit s-a întrupat din Fecioară Curată, și i-a păzit întregi pecetele curăției; Carele a binevoit a spăla prin botez vechea noastră întinăciune, cu care prin neascultare noi ne întinasem. Te blestem pre tine cu Cela ce s-a botezat în Iordan, și ne-a dat nouă în apă, după har, chipul nesticăciunii; de Carele Îngerii și toate puterile s-au mirat, văzând umilit pre Dumnezeu Cel întrupat, când Tatăl Cel fără început a descoperit nașterea cea fără început a Fiului, și pogorârea Duhului Sfânt a mărturisit unimea Treimii. Te conjur cu Cela ce a certat vântul și a alinat furtuna mării; Carele a alungat cetele demonilor, și a format din tină, spre vedere orbilor, lumini de ochi lipsite din naștere, și a reînnoit plăsmuirea cea veche a neamului nostru, și celor muți le-a îndreptat vorbirea; Cela ce a curățit ranele leproșilor și pre morți i-a înviat din mormânturi; Cela ce s-a asemănat oamenilor până la înmormântare, și iadul a prădat cu învierea, și a făcut pre toată omenirea a fi nevânată de moarte. Te blestem pre tine cu Dumnezeu Atotțiitorul, Carele a inspirat pre oameni cu grai de Dumnezeu insuflat, și cu Apostolii a conlucrat, și toată lumea a umplut-o de buna credință. Teme-te, pleacă, fugi, îndepărtează-te diavole necurate și spurcate, cel din cele de desubt, din adânc, înșelătorule, fără figură, văzut pentru nerușinare, nevăzut pentru fățărnicie, ori unde ești sau unde mergi, de ești însuși beelzebul, sau înspăimântătorul, de te arăți ca șarpele sau ca fiara, sau ca aburul, sau ca fumul, ori ca bărbat, ori ca femeie, ori ca târâtor, ori ca zburător, ori grăitor noaptea, ori surd, ori mut; ori de sperii fără veste, ori sfâșii, ori uneltești rele, sau în somn greu, sau în boală, sau în neputință, sau pornești spre răs, sau aduci lacrimi de dezmierdări, ori ești desfrânat, ori puturos, ori pofticios, ori destrămat, ori fermecător, ori

înfierbântător dragostei, ori ghicitor în stele, ori șezător în casă, ori nerușinos, ori sfadnic, ori neastâmpărat; sau te schimbi cu luna, ori te întorci după un timp; sau ești cela de dimineață, sau cela de amiază-zi, sau de la miezul nopții, fără nici un timp, sau în revărsatul zorilor; ori te-ai întâlnit din întâmplare, ori ești trimis de cineva, ori te-ai apropiat fără veste; sau din mare, sau din râu, sau ești de sub pământ, sau din fântână, sau din surpătură, sau din groapă, sau din baltă, sau din trestii, sau din noroi, sau de pre uscat, sau din spurcăciuni, sau din luncă, sau din pădure, sau din copaci, sau din pasăre; sau din tunet, sau din acoperământul băii, sau din scaldătoarea de ape sau din monument idolesc, ori de unde știm, ori de unde nu mai știm, ori cunoscut, ori necunoscut și din loc necercat; pieri și te depărtează, rușinează-te de chipul cel plăsmuit și format din mâna lui Dumnezeu. Teme-te de asemănarea Întrupatului Dumnezeu, și să nu te ascunzi în servul lui Dumnezeu (N); că toiag de fier, cuptor de foc, tartarul și scrâșnirea dinților te așteaptă ca răsplată pentru neascultare. Teme-te, amuțește, fugi, să nu te mai întorci, nici să te ascunzi cu cealaltă viclenie de duhuri necurate, ci pleacă în pământ fără apă, deșert, necultivat, în care om nu locuiește, ci-l cercetează singur Dumnezeu, Carele leagă pre toți cei ce pizmuiesc și sfătuiesc rele asupra chipului Său; Carele cu lanțuri legat te-a aruncat în întunericul tartarului, în noaptea și ziua cea lungă pre tine, diavole, încercătorul și aflătorul tuturor răutăților. Că mare este frica de Dumnezeu și mare este slava Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune a aceluiași

Domnului să ne rugăm

Dumnezeul cerurilor, Dumnezeuul luminilor, Dumnezeuul Îngerilor celor de sub tăria Ta, Dumnezeuul Arhanghelilor celor de sub domnirea Ta, Dumnezeu măritelor domnii, Dumnezeuul Sfinților, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Cela ce ai dezlegat sufletele cele legate cu moartea, și prin Unul-Născut Fiul Tău ai luminat pre omul cel pătruns de întuneric, Cela ce ai desfăcut durerile noastre, împrăștiind toată greutatea și ai depărtat de la noi toată asuprirea dușmanului. Și Tu, Fiule și Cuvinte a lui

Dumnezeu, Carele cu moartea Ta ne-ai făcut nemuritori și ne-ai mărit cu mărirea Ta, înlesnindu-ne cu scularea Ta, să mergem de la oameni la Dumnezeu, Cea ce ai ținut pe Crucea Ta toată sarcina păcatelor noastre, și ai luat asupra Ta zdruncinarea noastră și o ai vindecat Doamne; Carele ai făcut nouă cale la ceruri și ai prefăcut stricăciunea în nesticăciune, auzi-mă pre mine carele cu dor și cu frică strig Ție, de a Cărui frică se topesc munții împreună cu firmamentul de sub cer; de puterea Căruia sufletele necuvântătoare ale stihiilor se cutremură, păzind hotarele lor; pentru Carele focul răsplătirii cerești nu va trece marginile ce i s-au pus, ci oftând așteaptă voința Ta; pentru Carele toată făptura în durere suspină cu suspinuri negrăite, având poruncă să aștepte timpuri; de Carele toată firea protivnică a fugit și oastea vrăjmașului s-a potolit, diavolul a căzut, șarpele s-a călcat și balaurul s-a strivit; prin Carele națiile ce Te-au mărturisit, s-au luminat și s-au întărit în Tine, Doamne; prin Carele viața s-a arătat, nădejdea s-a întemeiat, credința s-a întărit, Evanghelia s-a predicat; prin Carele omul pământesc s-a replăsmuit, crezând în Tine. Cine este ca Tine, Dumnezeu Atotputernic? Pentru care ne rugăm Ție, Dumnezeule al părinților și Doamne al milei, Preavrednicule și mai presus de fire, primește pre cea ce a venit la Tine pentru numele Cel Sfânt al Tău și al Iubitului Tău prunc Iisus Hristos și al Sfântului, Atotputernicului și deviață-făcătorului Tău Duh. Depărtează de la sufletul robului Tău acesta toată neputința, toată necredința, tot duhul necurat, sfâșietor, de sub pământ, înfocat, puturos, pofcios, iubitor de aur, iubitor de argint, turbat, curvesc, tot demonul necurat, întunecos, fără figură, nerușinos.

Așa Dumnezeule respinge de la servul Tău (N) toată lucrarea diavolului, toată magia, toată fermecătura, toată idolatria, ghicirea în stele, astrologia, vraja cu mort sau cu păsări, patima curviei, iubirea de argint, beția, preacurvia, destrămarea, nerușinarea, mânia, iubirea de ceartă, neastâmpărarea și toată cugetarea vicleană. Așa, Doamne Dumnezeul nostru, insuflă în el Duhul Tău cel pașnic, ca păzit de dânsul să facă roduri de credință, de virtute, de înțelepciune, de curăție, de înfrânare, de iubire, de bunătate, de nădejde, de blândețe, de îndelungă răbdare, de îngăduință, de cumpătare, de pricepere; că este numit serv

al Tău, în numele lui Iisus Hristos, crezând în Treimea cea de o ființă, despre care mărturisesc și Îngerii, Arhanghelii, măritele Domnii, și toată oastea cerului. Păzește împreună cu dânsul și inimile noastre, că puternic ești Doamne; și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNEA Sfântului Ioan Hrisostom

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule Cel veșnic Carele ai răscumpărat neamul omenesc din robia diavolului, izbăvește pre servul Tău (N), de toată lucrarea duhurilor necurate; poruncește viclenilor și necuratelor duhuri și demoni să se îndepărteze de la sufletul și trupul servului Tău acesta (N), și să nu stea nici să se ascundă într-însul; să fugă pentru numele Tău cel Sfânt și de al Unuia-Născut Fiului Tău și de al Făcătorului de viață Duhului Tău, de la plăsmuirea mâinilor Tale ca, fiind curățit de toată încercarea diavolească, să viețuiască cuvios, drept și cucernic, învrednicindu-se de curatele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru; cu Carele ești binecuvântat și Preamărit, împreună cu Preasfântul Bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune a aceluiași

Domnului să ne rugăm

Cela ce ai certat toate duhurile necurate și, cu puterea cuvântului ai alungat legeonul, arată-Te și acum, prin Unul-Născut Fiul Tău spre făptura ce o ai făcut după chipul Tău și scoate-o pre dânsa de la protivnicul ce o tiranisește; ca, fiind miluită și curățită, să se numere cu sfânta Ta turmă și să se păzească ca o biserică însuflețită a Sfântului Duh și a dumnezeieștilor și curatelor Taine; cu harul, îndurările și iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Carele ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul, Bunul și de-viață-

făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune a aceluiași

Domnului să ne rugăm

Pre Tine Te chemăm Stăpâne, Dumnezeule, Atotțiitorule Preaînalte, neîncercate Împărate al păcii ; Te chemăm pre Tine, Cea ce ai făcut cerul și pământul, că din Tine a răsărit Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Că Tu ai dat să asculte de oameni dobitoacele cele cu patru picioare și necuvântătoare, și Tu le-ai supus, Doamne; tinde mâna Ta cea tare și brațul Tău cel Înalt și Sfânt și căutând la făptura Ta aceasta, cercetează-o; și trimite acestuia Înger pașnic, Înger tare, păzitor sufletului și trupului, carele să certe și să alunge de la dânsul tot demonul viclean și necurat. Că Tu, Doamne, Singur ești Preaînalt, Atotțiitor și binecuvântat în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune a aceluiași

Domnului să ne rugăm

Dumnezeiasca și Sfânta, marea și înfricoșata și nesuferita numire și chemare facem pentru alungarea ta, apostate; asemenea și de certare spre pierderea ta, diavole. Dumnezeu Cel Sfânt, Cel neînceput, Cel înfricoșat, Cel nevăzut în ființă, Cel neasemănat în putere și neînțeles în Dumnezeire, Împăratul măririi și Stăpânul Atotțiitorul Te va certa pre tine, diavole; Cea ce cu cuvântul a format întregi toate din neființă în ființă, și umblă pre aripile vânturilor. Ceartă-te pre tine, diavole Domnul Dumnezeu, Cea ce cheamă apa mării și o revarsă peste fața a tot pământului; Domnul Puterilor este numele Lui. Ceartă-te, diavole, Domnul cel cu frică servit și cântat de nenumărate cete cerești de foc, și cu cutremur închinat și preamărit de mulțimea corurilor de Îngeri și arhangheli. Ceartă-te pre tine, diavole, Domnul cel cinstit de puterile împrejur stătătoare, și de preainfricoșării Heruvimi cei cu mulți ochi și Serafimii cei cu câte șase aripi și, care cu două aripi își acopăr fețele sale, pentru nevăzuta și neurmărita Lui dumnezeire, iar cu două aripi își acopăr picioarele lor, pentru a nu se arde de negraita lui mărire și de neînțeleasa măreție, și cu două aripi zboară și umplu cerul de strigare

lor: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de mărire a Lui. Ceartă-te pre tine Domnul, diavole, Dumnezeu Cuvântul cea din cer pogorât din sânul Tatălui și prin întruparea cea închinată, nespūsă și curată, din Sfânta Fecioară, negrăit S-a arătat lumii spre a o mântui, și cu puterea Sa cea dumnezeiască te-a aruncat din cer și tuturor te-a arătat lepădat. Ceartă-te pre tine, diavole, Domnul, Carele a zis mării: taci liniștește-te; și din poruncă îndată s-a alinat. Ceartă-te pre tine, diavole, Domnul, Carele cu curată scuipare făcând tină, lumină a dăruit orbului. Ceartă-te pre tine, diavole, Domnul, Carele cu cuvântul a înviat fata mai marelui sinagogii, și pre fiul văduvei răpindu-l din gura morții, mamei sale întreg și sănătos l-a dăruit. Ceartă-te pre tine diavole, Domnul Cela ce a înviat pre Lazăr din morți a patra zi, neputred, ca și cum n-ar fi murit, și nestruciat, spre mirarea mulțimii. Ceartă-te pre tine, diavole, Domnul, Carele prin pălmuire a desfăcut blestemul, și prin lancea din curata Sa coastă a îndepărtat arma de foc ce păzea raiul. Ceartă-te pre tine, diavole, Domnul Carele prin scuiparea cinstului Său obraz, a șters toată lacrima de la toată fața. Ceartă-te pre tine diavole, Domnul, Carele a înfipt Crucea spre sprijinirea și mântuirea lumii, și spre căderea ta și a tuturor îngerilor de sub tine. Ceartă-te pre tine diavole Domnul Carele dând glas de pre Crucea Sa, catapetasma bisericii s-a rupt, pietrele s-au despiciat, mormintele s-au deschis și morții cei din veac s-au sculat. Ceartă-te, diavole, Domnul Carele cu moarte pre moarte a omorât, și cu sculara Sa viață oamenilor a dăruit. Ceartă-te pre tine, diavole, Domnul, Carele în iad S-a pogorât, și toate mormintele lui răsturnându-le, și pre toți cei ținuți într-însul legați slobozindu-i, la Sine i-a chemat; pre care portarii văzându-L s-au înfricoșat și în fundul iadului ascunzându-se nu s-au mai văzut. Ceartă-te pre tine, diavole, Domnul, Carele din morți S-a sculat Hristos Dumnezeuul nostru, și tuturor învierea sa a dăruit. Ceartă-te pre tine, diavole, Domnul, Carele la ceruri cu mărire S-a înălțat către Părintele Său, și a șezut pre tronul slavei în dreapta măreției Lui. Ceartă-te diavole, Domnul, Cela ce iarăși are să vie cu mărire pre norii cerului, cu Sfinții Săi Îngeri, ca să judece viii și morții. Ceartă-te, diavole, Domnul Cela ce a pregătit ție spre muncă veșnică focul cel nestins, viermele cel neadormit și

întunericul cel mai din afară. Să te certe, diavole, Domnul, de Carele toate se tem, și de fața puterii Lui se cutremură; că nesuferită este urgia amenințării Lui asupra ta. Acela te ceartă pre tine, diavole, cu numele Său cel înfricoșat. Spăimântează-te, cutremură-te, teme-te, îndepărtează-te, pieri, fugi tu carele ai căzut din cer, și cu tine toate cetele cele viclene; tot duhul viclean, duhul necurăției, duhul viclenirii, duhul cel de noapte, duhul cel de zi, cel de miazăzi și cel de seară, duhul cel de miazănoapte, duh de nălucire, duhul întâmpinării, sau de pre uscat, sau din apă, sau din păduri, sau din trestii, sau din prăpăstii, sau din răspântii, sau din trei căi, din bălți și din râuri, carele cutreieri prin case, curți și băi, și vatămi și strici mintea omenească. Pieriți numai decât de la făptura creatorului Domnului Dumnezeu, Mântuitorului nostru Iisus Hristos, și vă depărtați de la servul lui Dumnezeu (N) din minte, din suflet, din inimă, din rănuncni, din simțuri și din toate membrele, pentru ca el să fie sănătos, întreg și liber, cunoscând pre Stăpânul Său și Făcătorul tuturor Dumnezeu Carele adună pre cei rătăciți și le dă lor pecetea mântuirii prin renașterea și reînnoirea dumnezeiescului Botez, pentru ca aceștia să se învrednicească de curatele, cereștile și înfricoșatele Taine, și să se unească cu turma cea adevărată, sălășluindu-se la loc de verdeață, și nutrindu-se la apă de repaus, și fiind păstorește povățuit neclintit cu toiagul Crucii spre iertarea, păcatelor și spre viață veșnică. Că Aceluia se cuvine toată mărirea cinstea, închinăciunea măreția, împreună și Părintelui Său celui fără început, și Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Său Duh acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNEA**la toată litia, sau procesiunea pentru a chema mila lui Dumnezeu**

Domnului să ne rugăm

Doamne, Cel singur bogat în milă, Carele din îndurărilor bunătății Te pleci spre rugăciunile noastre ale păcătoșilor și nevrednicilor servi; Cea ce îndreptezi și cârmuiești toate spre folosul nostru; Carele cu pronia Ta cea înțeleaptă conduci viața noastră și dorești în tot chipul mântuirea noastră; Cea ce din fire ești îndelung-Îngăduitor și mult-Miluiitor; Carele pedepsești și iarăși vindeci, și tinzi pedeapsa cu bunătate de iubire de oameni; nu spre pierderea făpturii mâinilor Tale, ci mai vârtos spre a o readuce la frumusețea cea veche și noblețea cea dintâi, pre care am pierdut-o prin simplitatea minții și prin sfatul dușmanului; și voind Tu iarăși a ne ridica, întrebunțezi toate chipurile ca să scapi ceea ce ne-a mai rămas din căderea aceea. Însuți, Stăpâne Atotțiitorule, caută spre noi și ia aminte la rugăciunile noastre ale păcătoșilor; că mulțimea nelegiuirilor noastre ne-a făcut neîndrăzneți, și nici chiar nu îndrăznim a cere iertare de păcate. Dar știind iubirea Ta de oameni, îndurarea, mila cea mare, îndelunga răbdare, îngăduirea răului și prea marea bunătate, îndrăznind spre adâncul acestora și spre noianul bunătății Tale, întindem mâinile și cu stăruință strigăm Ție: Păcătuit-am, nelegiuit-am, călcat-am credința, că am uitat poruncile Tale, și am umblat după cugetul nostru cel viclean; căci ne purtăm nevrednic de chemarea și de Evanghelia Hristosului Tău, de Sfintele Lui patimi și de înjosirea Sa pentru noi; batjocură ne-am făcut pentru Iubitul Tău Fiu; noi, Preoții și poporul, împreună ne-am îndepărtat: toți ne-am abătut, împreună netrebnci ne-am făcut; nu este cine să facă judecată și dreptate, nu este până la unul; încuiat-am îndurărilor Tale și iubirea Ta de oameni, și îndurărilor milei Dumnezeului nostru, pentru răutatea noastră și viclenia întreprinderilor în care am petrecut. Tu ești Bun, dar noi am nelegiuit. Tu îndelung-Răbdător, dar noi vrednici de bătaie; cunoaștem bunătatea Ta deși suntem neînțelegători; puțin am fost bătuți, pentru cele ce am greșit. Tu ești înfricoșat, și cine se va împotrivi Ție? Cutremur de la Tine va cuprinde

munții; și cine va sta contra măririi brațului Tău? De vei închide cerul, cine-l va deschide? De vei încuia izvoarele Tale, cineva suferi? Ușor este în ochii Tăi a săraci și a înavuți, a învia și a omorî, a lovi și a vindeca, și voința Ta este faptă îndeplinită. Tu Te-ai mâniat și noi am păcătuit, zicea oarecine din cei vechi, îndreptățindu-se. Dar nouă este timp a zice din potrivă: Noi am păcătuit și Tu Te-ai mâniat; pentru aceasta ne-am făcut batjocura vecinilor noștri; întors-ai fața și ne-am umplut de necinste. Ci încetează, Doamne; iartă, Doamne; îndură-Te, Doamne; să nu ne dai la moarte pentru nelegiuirile noastre, nici să înveți pre alții prin bătăile noastre. Dă nouă a ne înțelepți prin certarea altora, adică ale acelor nații, ce nu Te cunosc, și a împărățiilor, ce nu s-au supus puteri Tale. Iar noi suntem poporul Tău și toiagul moștenirii Tale; pentru aceea certă-ne pre noi, însă cu blândețe și nu cu urgia Ta, ca să nu ne împutinezi și să ne faci de dispreț între popoarele ce locuiesc pământul. Că mila Ta este nespasă, iubirea de oameni neîntrecută și avuția bunătății Tale neurmărită; la care și îndrăznind ne rugăm și ne cucerim plecând genunchii inimii noastre: Încetează cu bătaia urgiei Tale, rugămu-ne, precum de demult sub David ai încetat-o de la poporul Tău, de și nu arătăm pocăință asemenea; ci ca un Preabun oprește mânia Ta, împlânzește-Ți urgia Ta cea dreaptă. Și dă celor bolnavi sănătate, celor neputincioși întărire, iar pre cei sănătoși îi păzește. Toată boala și toată neputința respinge-o de la poporul Tău; ferește-i pre toți de această amenințare, păzindu-i nesupărați de orice boală vătămătoare, și păstrându-i cu mâna Ta cea Atotputernică neatinși de orice răutate cumplită și strivire pierzătoare. Că cu adevărat aprinderea mâniei Tale pre toți i-a uimit și i-a cutremurat; și chiar de nu ne-am întoarce cu totul de la răutățile noastre, totuși scapă pre toți de conștiința cea rea, și ne dă a-Ți mulțumi Ție pentru toată binefacerea. Pentru rugăciunile preabinecuvântatei, măritei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu solirile Sfinților dumnezeieștilor Îngeri și cu ale tuturor Sfinților. Că Tu ești izvorul milei și adâncul cel neurmărit al îndurării, și Ție mărire înălțăm, Tatălui celui fără început și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RÂNDUIALA

când se face cruce cu Sfânta copie la patima vreunei boli

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **și după Ecfonis:** Doamne miluiește (de 12 ori), Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori), **și Psalmul 69:**

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, ca să-mi ajuți mie, grăbește. Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată, rușinându-se cei ce-mi grăiesc mie: bine, bine. Să se bucure, și să se veselească de Tine toți, cei ce te caută pre Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta, mărească-se Domnul. Iar eu sărac sunt și mișel, Dumnezeule ajută-mi. Ajutorul și izbăvitorul meu ești Tu, Doamne nu zăbovi.

După aceea Preotul zice aceste Tropare:

Răstignindu-Te Tu, Hristoase, a pierit tirania, și s-a călcat puterea dușmanului; că nici Înger, nici om, ci Tu Însuși, Doamne, ne-ai mântuit pre noi; mărire Ție.

Mărire...

Răscumpăratu-ne-ai pre noi din blestemul Legii cu scump Sângele Tău, pironindu-Te pre Cruce, și cu sulița împungându-Te, nemurire ai izvorât oamenilor; Mântuitorul nostru, mărire Ție.

Și acum...

Cu sulița în costa Ta împungându-Te, Hristoase al meu, ai eliberat de blestem pre cea plăsmuită din coasta omenească, care se făcu pricină de pierzare tuturor muritorilor.

RUGĂCIUNE
Pentru durere de cap (deochi)

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, Împăratul veacurilor, Cel Atotputernic și Atotțiitor, Carele faci toate și le prefaci numai cu voia Ta; Cea ce cuptorul cel de șapte ori ars, și văpaia cea din Babilon în rouă o ai prefăcut, și pre Sfinții trei tineri întregi i-ai păzit; Doctorule și Tămăduitorule al sufletelor noastre, mântuirea celor ce nădăjduiesc întru Tine; Ție ne rugăm, și Ție ne cucerim: Depărtează, înstrăinează, gonește toată lucrarea diavolească, toată calea satanei, și toată vrăjmășia, privirea cea rea, nesățioasă și plină de gelozie, a ochilor celor făcători de rele, de la robul Tău, (N). Înșuți lubitorule de oameni Stăpâne, tinde mâna Ta cea tare, și brațul Tău acela Atotputernic și Înalt, și cercetează această zidire a Ta, și-i trimite Înger de pace, Stăpânitor și păzitor sufletului și trupului, carele să nimicească și să gonească de la dânsul tot sfatul cel rău, toată pizma și răutatea dușmană, și toată gelozia celor răi. Ca mântuit fiind cu puterea Ta, cu mulțumire să-Ți cânte: Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Și iarăși: Nu-mi va fi frică de rele, că Tu cu mine ești. Că Tu ești Domnul puterii mele, tare Stăpânitor, Domnul păcii, Părintele veacului ce va să fie.

Așa, Doamne Dumnezeul nostru, milostivește-Te spre zidirea Ta și izbăvește pre robul Tău de toată stricăciunea și supărarea ce i s-a făcut din cauza geloziei. Pentru rugăciunile preabinecuvântatei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ale arhanghelilor celor în chipul luminii; ale cinstului, măritului Profet Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; a sfintei mare mucenițe Marina; ale Sfântului Stelian; ale preacuvioasei maicii noastre Parascheva; ale Sfântului Sfințitului mucenic Elefterie; și ale Sfântului (N), a căruia pomenire săvârșim, și ale tuturor Sfinților Tăi. Că Tu ești Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre Hristoase Dumnezeule și Ție mărire și închinăciune înălțăm, cu Cel fără început al Tău Părinte, și cu Preasfântul și Bunul și deviață-făcătorul Tău Duh; acum și pururea și în vecii vecilor,

Amin.

Și stropește pre bolnav cu apă Sfințită. Apoi pune mâna Preotul pre capul celui bolnav, zicând rugăciunea aceasta:

Darul Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos cel dat Sfinților săi ucenici și Apostoli, și carele printr-înșii este dat și nouă nevrednicilor robilor săi, acel dar să te lumineze și să te tămăduiască pre tine, fiule și fratele nostru cel duhovnicesc, de toată boala și neputința sufletească și trupească; să te dăruiască Bisericii sale întreg cinstit sănătos, întru zile îndelungate, bine umblând și făcând poruncile lui Dumnezeu, acum și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNEA
pentru junghiul din unele membre ale corpului
(care în popor se cheamă năjit)

Stăpâne Atotțitorule Doctorul sufletelor și al trupurilor, Cea ce smerești și înalți, Carele cerți și iarăși tămăduiești, cercetează cu mila Ta pre robul Tău (**N**), întinde-i brațul Tău cel plin de tămăduire și de doctorie, și-l tămăduiește pre dânsul; ridică-l din pat și din boală; depărtează de la dânsul durerea ce a căpătat din răceală. Poruncește bolii a se duce și a se depărta în locuri pustii, și a sta acolo până la sfârșitul veacului. Teme-te, începătorule al răutății, de Dumnezeu, de Cea ce șade pre scaun de Heruvimi, și va să judece toată lumea și pre tine însuți. Iată că-ți poruncește prin mine smeritul Preot ție diavole să te depărtezi cu toată răutatea Ta de la robul Tău (**N**). Depărtează-te boală urâtă, din cap, din ochi, din buze, din dinți, din măsele, din nări din urechi, din grumazi, și din toate membrele lui. Te conjur cu numele marelui Dumnezeu, și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, și cu Preacurata lui Maică și cu toate puterile cerești, ca să nu mai vii să intri de acum în robul lui Dumnezeu (**N**); ci curând depărtează-te de la dânsul că este botezat și pecetluit, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE la toată neputința

Stăpâne Atotțiitorule, Doctorul sufletelor și al trupurilor, Cela ce umilești și înalți, Cela ce cerți și iarăși vindeci, cercetează cu mila Ta pre fratele nostru (N), cel neputincios; tinde brațul cel plin de doctorie și de vindecare, și-l vindecă, ridicându-l din pat și din boală. Ceartă duhul neputinței; îndepărtează de la dânsul toată rana, toată durerea, toată bătaia, toată arșița și frigurile; și de este într-însul păcat sau nelegiuire, ușurează, lasă, iartă, pentru iubirea Ta de oameni. Așa, Doamne, îndură-Te de făptura Ta, întru Hristos Iisus Domnul nostru, cu Carele binecuvântat ești, cu Preasfântul, și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE la bolnavul ce nu poate dormi

Dumnezeule cel mare, și lăudat, neînțeles și nespus, Carele ai plăsmuit pre om cu mâna Ta, luând țărână din pământ, și l-ai cinstit cu chipul Tău, Iisuse Hristoase, numele cel Preadorit, împreună cu Părintele Tău cel fără început, și cu Preasfântul, Bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, arată-te servului Tău (N) și-l cercetează în suflet și în trup; fiind rugat de preamărita Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria; de Sfintele cerești și netrupești puteri; de cinstitul măritul profet Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; de Sfinții măriții și întru tot lăudații Apostoli; de cei între Sfinți părinții noștri, mari Ierarhi și dascăli ai lumii: Vasilie cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Hrisostom; de Atanasie, de Kiril, de Nicolae cel din Mira, de Spiridon al Trimitundeii, făcătorii de minuni, și de toți Sfinții Ierarhi; de Sfântul Apostol întâiul mucenic și ArhiDiacon Ștefan; de Sfinții marii Mucenici: Gheorghe purtătorul de biruință, Dimitrie izvorătorul de mir, Teodor Stratilat și de toți Sfinții Mucenici; de cuvioșii și de Dumnezeu purtători părinții noștri: Antonie, Eftimie, Sava cel Sfințit, Teodosie

începătorul vieții de obștie, Onufrie, Arsenie, Atanasie cel din Aton și de toți cuvioșii; de Sfinții și vindecătorii fără de argint: Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Talaleu și Trifon, și de ceilalți; de Sfântul (al zilei) și de toți Sfinții Tăi. Și dă acestuia somn de repaus, somn trupesc de sănătate, de mântuire, de viață și de întărire sufletească și trupească; și precum ai cercetat odinioară pre Abimelec servul Tău la via lui Agripa, și i-ai dat somn de mângâiere ca să nu vadă căderea Ierusalimului, și l-ai adormit cu somn nutritor, și iarăși l-ai sculat într-o clipă de timp, spre mărirea bunătății Tale; încă și pre Sfinții și măriții șapte tineri i-ai arătat vestitori și mărturisitori arătării Tale, în zilele lui Deciu împăratului și persecutorului; și pre aceștia i-ai adormit trei sute șaptezeci și doi de ani în peșteră, ca pre niște prunci încălziți în pântecul maicii lor, nepătimind nicicum stricăciune, spre lauda și mărirea iubirii Tale de oameni și spre vindecarea și dovedirea renașterii noastre și a învierii tuturor; Însuși, iubitorule de oameni Împărate, arată-te și acum prin venirea Sfântului Tău Duh, și cercetează pre servul Tău (N), și dăruiește lui sănătate, întărire și virtute, prin bunătatea Ta; că de la Tine este toată darea cea bună și tot darul desăvârșit.

Că Tu ești doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, și Ție mărire, mulțumită și închinăciune înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RÂNDUIALA DE RUGĂCIUNE LA TIMP DE SECETĂ ȘI NEPLOAIE

Preotul începe: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., **iară citețul îndată zice,** Sfinte Dumnezeule..., **și după Tatăl nostru...,** Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește **(de 12 ori), și Psalmul 64;** Ție se cuvine cântare în Sion Dumnezeule..., Mărire..., **Și acum...,** Aliluia **(de trei ori),** Mărire Ție Dumnezeule.

Iară Diaconul zice ectenia cea mare: Cu pace Domnului să ne rugăm..., **până la:** Pentru cei ce plutesc pre mare..., **apoi adaugă acestea:**

Pentru ca să nu pomenească păcatele și nedreptățile poporului său, și să întoarcă de la noi toată urgia, care cu dreptate este pornită asupra noastră, și să nu ne piardă pre noi cu foamete și secetă, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună prefacerea aerului, și pentru ca cu îndurarea Sa să trimită la timp ploaie aducătoare de roadă pământului și poporului Său, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca nu cu urgia Sa să piardă pre poporul Său și dobitoacele, ci să poruncească norilor de sus să plouă și să răcorească pământul, spre a produce roadă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească pământului să răsară roade spre veselia și nutrirea poporului său, verdeață spre trebuința oamenilor, și iarbă dobitoacelor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca cu milă să caute spre strigarea, plângerea, suspinarea și umilința rugăciunilor bătrânilor și tinerilor, pruncilor și a tot poporului; și să nu ne piardă cu foamete, pentru păcatele noastre, ci să scape sufletele noastre de moarte, și să ne nutrească în foamete, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca rugăciunile noastre să fie bine primite, ca oarecând ale lui Ilie, și cu ploaie să ne asculte pre noi, și cu bună temperatură a aerului să ne miluiască, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca cu milă să asculte glasul rugăciunii noastre, și să ne scape de foamete, de ciumă, de cutremur, de potop, de foc, de grindină, de sabie, de încălcarea străinilor, de războiul dintre noi și de toate ranele cele aducătoare de

moarte, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne mântuim..., Apără, mântuiește..., Pre Preasfânta curata, preabinecuvântata..., **Ecfonis:** Că Ție se cuvine mărirea..., **Corul:** Amin. **Și îndată cântă:** Dumnezeu este Domnul..., **glasul al 2-lea:**

Doamne, Cela ce din porunca Ta faci a se schimba temperatura aerului, dăruiește peste noi revărsarea de ploaie priitoare, trimițând roade îndestule, ca să se sature toată vietatea de bunătatea Ta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor Sfinților.

Mărire...

Creator și făcător tuturor și dătător de bunătăți știindu-Te pre Tine, Doamne, către Tine cădem și cu deadinsul ne rugăm; apără, Îndurate, și iartă ca un Bun nelegiurile noastre, și de dreapta mânie cea amenințătoare ferește pre robii Tăi, și dăruiește ca un Bun ploaie bine roditoare pământului celui însetat.

Și acum... **a Născătoarei:**

Ceea ce ești solitare creștinilor, și rugătoare neîncetată către Creatorul, nu trece rugăciunile noastre, ale robilor tăi celor smeriți, ci sârguiește ca o bună spre a ajuta nouă, celor care cu credință strigăm către tine: sârguiește spre rugăciune către Fiul tău și Dumnezeu, apărând pururi pre cei ce te cheamă pre tine Născătoare de Dumnezu.

Apoi Psalmul 50; Miluiește-mă Dumnezeule...

Canon de rugă către Domnul Iisus Hristos

Cântarea I-a glasul al 2-lea Irmos:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut pre poporul, ce L-a eliberat din robia Egiptenilor, că S-a preamărit.

stih: Mult Îndurate Doamne, auzi-ne pre noi păcătoșii, rugămu-ne Ție

Priimește, Mântuitorule, rugăciuni din gurile noastre cele

nevrednice, și trimite din cer pământului ploaie aducătoare de roduri, ca un iubitor de oameni și mult-Milostiv.

Treci cu vederea, Doamne, păcatele noastre și înlătură mânia, care cu dreptate ai revărsat-o peste noi, Mântuitorule, și dă din cer ploi de ape pământului.

Mărire...

Veniți, popoare, să plângem înaintea Dumnezeului tuturor cu umilință strigând: Cruță, iubitorule de oameni, greșalele noastre și trimite din cer apă pământului celui însetat.

Și acum... **a Născătoarei:**

Prin tine, Născătoare de Dumnezeu, luminează am cunoscut; pentru aceea te rugăm și cerem: Roagă-te neîncetat Făcătorului și Fiului tău să trimită pământului ploaie.

Cântarea a 3-a Irmos:

Întărește-ne pre noi în Tine, Doamne, Carele prin lemn ai omorât păcatul, și frica Ta o înrădăcinează în inimile noastre celor ce Te laudăm pre Tine.

Doamne, Cela ce ții toată făptura cu palma, ascultă ca un Îndurat rugăciunile servilor Tăi și trimite apă pre fața a tot pământul.

Fiind bun și lesne iertător, ca unul ce ai adânc de îndurare, Doamne, nu trece rugăciunile noastre, ci trimite ploaie pașnică pre fața a tot pământul.

Mărire...

Avuția care ne-ai dat nouă am risipit-o în desfrânări; dar Doamne, ca Unul ce ai adânc de milă, Părinte bun fiind, îndură-Te și dă ploi anuale pre fața pământului.

Și acum... **a Născătoarei:**

Curată, ceea ce ai îndrăznire bineprimită către Iubitorul de oameni Fiul tău, roagă-L să dea ploaie aducătoare de roade pământului, cu mijlocirea ta.

Catavasie:

Mântuiește din nevoi pre robii Tăi, Îndurate, că noi cu

umilință către Tine alergăm, ca spre Mântuitorul și Răscumpărătorul tuturor, Stăpânul Domnul Iisus Hristos.

Cântarea a 4-a Irmos:

Pre Tine Te cânt, Doamne, că auzire am auzit și m-am spăimântat: Venit-ai până la mine, căutându-mă pre mine cel rătăcit. Pentru aceea măresc marea Ta pogorâre către mine, mult-Milostive.

Caută din înălțime, Bunule, spre noi cei ce am păcătuit, și dăruiește, Doamne, mila Ta peste tot pământul, și trimite, rugămu-ne Ție, bogatele Tale mile poporului Tău; Iubitorule de oameni.

Venit-a spre noi păcătoșii urgia Ta, Iubitorule de oameni; încuiatu-s-au cerurile spre a nu da ploi pământului Tău; pentru aceea noi robii Tăi ne rugăm Ție: să nu ne cerți pre noi, Cuvinte, cu mânia Ta.

Mărire...

Doamne, Carele prefaci temperatura aerului cu porunca Ta, dăruiește peste noi revărsare de ploaie priitoare, trimițând roduri cu îndestulare, ca toată vietatea să se sature de bunătatea Ta.

Și acum... a Născătoarei:

Tu, Născătoare de Dumnezeu, Maică te-ai făcut Dumnezeului nostru; pentru aceea cu credință toți te rugăm pre tine ca, ceea ce ai îndrăznire, pre Acela roagă-L pentru noi toți, să trimită apă peste tot pământul.

Cântarea 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină și făcătorul veacurilor Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pre noi, că afară de Tine pre alt Dumnezeu nu știm.

Pentru rugăciunile celor fără de trupuri, Mântuitorule, cu blândețe auzi-ne pre noi toți, cei ce Te rugăm pururea, și dă ploaie pământului Tău celui însetat, ca un Iubitor de oameni.

Fii nouă, Doamne bun și blând în timpul încercărilor, și ne ferește pre noi de amenințarea ce stă asupra noastră, și

trimite pământului Tău ploaie priitoare, ca un Iubitor de oameni.

Mărire...

Sfinților doisprezece Apostoli, cu purtătorii de lupte Mucenici, faceți rugăciune către Dumnezeu pentru noi, ca să ne scape de toată nevoia, urgia și întristarea.

Și acum... **a Născătoarei:**

Toți pământeni te avem acum cu adevărat, mijlocitoare către Dumnezeu, Fecioară; pentru aceea te rugăm, Curată mântuiește cu acoperământul tău cetatea ta de toată vătămarea.

Cântarea a 6-a, Irmos:

De adâncul păcatelor fiind cuprins, chem adâncul cel neurmat al îndurării Tale, Dumnezeul meu, din stricăciune scoate-mă.

Mulțimea Mucenicilor rugați-vă, ca cei ce aveți îndrăznire multă către Domnul, ca să dăruiască acum ploaie și roduri de îndestulare la tot pământul, ca un Milostiv.

Te rugăm, Doamne, pentru rugile învățăceilor Tăi ușurează, lasă greșalele noastre, și întoarce de la noi mânia Ta, și pământului Tău dă ploaie.

Mărire...

Cu dor sufletesc Te rugăm pre Tine, Stăpâne Doamne, ca un bun și Iubitor de oameni: Cruță-ne și dăruiește pământului celui însetat ploaie aducătoare de roade.

Și acum... **a Născătoarei:**

Rugămu-ne nu înceta a ruga pre Fiul tău, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pentru noi robii tăi să ne împace și să ne mântuiască de toată urgia, și să dea pământului ploaie binefăcătoare.

Cântarea 7, Irmos:

Chipul cel de aur fiind închinat în câmpul Deira, trei tineri ai Tăi au disprețuit porunca cea fără de Dumnezeu; și aruncați în mijlocul focului, fiind rouați cântau:

Binecuvântat ești, Dumnezeule al părinților noștri.

Domn tuturor sufletelor pre Tine știindu-Te, Bunule, Te rugăm: Cruță, iartă-ne ca un Bun și de oameni iubitor, și ne scapă de dreapta Ta amenințare cea de acum, și dă ca un Bun ploaie pământului celui însetat.

Precum oarecând, Mântuitorule, ai scăpat din boul cel de aramă pre Manasi care s-a căit, și L-ai mântuit de întâmplarea cea aducătoare de moarte, așa Te îndură și de noi, Milostive, și ne scapă de foamete, de cutremur și de toate relele.

Mărire...

Îndură-Te acum spre noi ca un Bun și mult-Milostiv; păcătuit-am, nelegiuire făcut-am, și toți am nedreptățit; pentru aceea cu frică Te rugăm, nu cu urgia Ta, Iubitorule de oameni, să pedepsești clerul și poporul, ci trimite apă pământului celui însetat.

Și acum... **a Născătoarei:**

Pre tine toți muritorii scăpare tare și armă neînvinsă, Născătoare de Dumnezeu, te știm, și te rugăm noi servii Tăi: scutește de amenințarea altor limbi poporul și cetatea ta, de foamete, de cutremur, de ciumă de holeră și de toată vătămarea.

Cântarea a 8-a Irmos:

Dumnezeu, Carele s-a pogorât în cuptorul de foc la tinerii evreiești, și văpaia în rouă a prefăcut, pre Domnul toate făpturile laudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Prin cuvântul lui Ilie oarecând s-a oprit ploaia, și iarăși prin cuvântul lui s-a pogorât ploaie din cer pre pământ; pentru aceea cu rugăciunile aceluia cerem, Îndurate, să trimiți din cer ploi de ape peste pământul Tău.

Cu cetele Îngerilor, ale Apostolilor, prorocilor și Mucenicilor, adunarea preoților și mulțimea cuvioșilor, ca pre Făcătorul tuturor și Domnul, Te roagă să mântuiești pre cei ce pururea pre Tine Te cântă.

Mărire...

Precum pre Iona de fiară și de mare ca un Dumnezeu l-ai

mântuit, și pre Daniil în groapa cu lei, Bunule, așa auzi-ne pre noi servii Tăi și scapă de toată nevoia pre poporul Tău.

Și acum... **a Născătoarei:**

Pre tine ceea ce ai născut pre Iisus, Născătoare de Dumnezeu, spre rugă acum te chemăm să te înduri și să mântuiești pre poporul tău cel păcătos, carele iarăși cu dor aleargă la tine și te preaînaltă în toți vecii.

Cântarea a 9-a Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, Carele cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pre Adam cel căzut cumplit pentru mâncare în stricăciune, nespus din Sfânta Fecioară întrupându-se pentru noi credincioșii, cu o inimă întru cântări să-L mărim.

Pentru pământul cel însetat, Îndurate, cerând noi iubirea Ta de oameni, Bunule, arată-Te blând, Stăpâne, ca un Dumnezeu Atotputernic; și dăruiește ca un Bun ploi aducătoare de roade și mântuiește sufletele noastre.

Miluieste, Miluitorule, făptura mâinilor Tale, iertându-ne pre noi ca un Bun; nu cu mânia Ta să cerți pre poporul Tău, ci pleacă urechea Ta și ia aminte acum la rugăciunea noastră, Doamne, și dăruiește pământului Tău râuri de ape.

Mărire...

Scutește de nații vrăjmașe, de barbari și de tot dușmanul țara, cetatea Ta și pre tot poporul, și dăruiește-ne nouă, Îndurate, ploi roditoare spre îndestulare de toate roadele, și trimite nouă mântuire, Iubitorule de oameni.

Și acum... **a Născătoarei:**

Văzându-ne neputincioși la suflet și la trup, și loviți de patimi cumplite, vindecă-ne pre noi cu îndurarea ta, Stăpână, și ne slobozește de întristările ce ne apasă acum, ca toți cu cântări neîncetat să te mărim.

Deci: Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., **troparele glasul al 6-lea:** Miluieste-ne pre noi Doamne..., **caută-le înapoi la fața 78. După care Preotul zice Ecfonis:**

Că Sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți odihnești și Tie mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și cântăm: Sfinte Dumnezeule..., **iar Diaconul zice:** Să luăm aminte..., **Preotul:** Pace tuturor..., **citețul:** Și duhului Tău; **Diaconul** Înțelepciune;

Citețul: Prochimen glasul al 4-lea:

Brazdele pământului adapă-le, și înmulțește roadele lui.

stih: Întru picăturile lui veselise-va răsărind...

După aceea Diaconul: Înțelepciune!

Citire din Soborniceasca carte a Sfântului Apostol Iacob:
5;79,17-18

Fraților, fiți îndelung răbdători până la venirea Domnului; iată, agricultorul primește roada cea prețioasă a pământului mult așteptând pentru dânsa, până ce va primi ploaie timpurie și târzie. Răbdați dar și voi îndelung, întărind inimile voastre, că venirea Domnului s-a apropiat. Nu oftați unul asupra altuia, fraților, ca să nu vă osândiți; iată Judecătorul înaintea ușilor stă. Ilie om era asemenea nouă pătimaș, și cu rugăciune s-a rugat să nu plouă; și n-a plouat pre pământ trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat, și cerul a dat ploaie, și pământul a produs roada sa.

Alluia.

stih 1: Bindecuvânta-vei cununa anului bunătății Tale, și câmpii Tăi se vor sătura de grăsime.

stih 2: Îngrășase-vor cele frumoase ale deșertului și cu bucurie dealurile se vor încinge.

Diaconul: Înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Citire din Sfânta Evanghelie de la Matei: 16;1-3; Lc. 4;24-26;
In.6;30-33

În timpul acela, apropiindu-se către Iisus fariseii și saducheii, și cercându-L pre El cereau să le arate lor semn din cer. Iar răspunzând a zis lor: Făcându-se seară, ziceți: Senin va fi, că se roșește cerul; și dimineața: astăzi timp turbure va fi, că se roșește cerul înnorându-se. Fățarnicilor, fața cerului știți a cunoaște, iar semnele timpurilor nu le știți? Adevăr zic vouă, că nici un profet nu este primit în

patria sa; adevăr încă grăiesc vouă, multe văduve erau în zilele lui Ilie în Israil, când s-a închis cerul trei ani și șase luni, încât a fost foamete mare peste tot pământul; și către nici una dintr-însele n-a fost trimis Ilie, fără numai la o femeie văduvă din Sarepta Sidonului. Zis-au lui iudeii: Ce semn oare faci Tu, ca să vedem și să credem Ție, ce lucrezi? Părinții noștri mană au mâncat în pustie, precum este scris: Pâine din cer le-a dat lor să mănânce. Zis-a deci lor Iisus: amin, amin zic vouă, nu Moisi a dat vouă pâine din cer, ci Tatăl Meu dă vouă pâinea cea adevărată din cer; că pâinea lui Dumnezeu este aceea ce se pogoară din cer și dă viață lumii.

Corul zice: Mărire Ție Dumnezeul nostru, mărire Ție, **Și îndată Diaconul zice cu toată umilința în auzul tuturor ectenia aceasta:**

Miluieste-ne pre noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Doamne miluieste (de 3 ori)

Cela ce nu voiești moartea păcătosului, ci aștepți întoarcerea și pocăința lui auzi-ne pre noi cei ce ne rugăm Ție și ne miluieste.

Cela ce ridici norii de la marginea pământului, poruncește lor să dea peste dânsul ploaie pașnică, auzi-ne pre noi cei ce ne rugăm Ție și ne miluieste.

Cela ce chemi apa mării și o reversi pre fața a tot pământul, trimite binecuvântarea Ta spre noi, cei ce ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Precum sunt ochii servitoarei în mâinile doamnei sale, așa ochii noștri către Tine Dumnezeule; caută spre noi, cu ochii blânzi, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Ploaie priitoare, destulă și pașnică, și bună rodire dă pământului celui însetat, și mântuiește toate făpturile și pre noi cei ce ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Cela ce îmbraci cerul cu nori și gătești pământului ploaie, trimite nouă milele Tale, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Cela ce răsari pământului iarba și verdeață spre trebuința oamenilor, mântuiește oamenii și dobitoacele, rugămu-ne

Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Trimite ploile Tale, Iubitorule de oameni, peste locurile cele lipsite și care simt trebuință, auzi-ne pre noi cei ce ne rugăm Ție și ne miluiește.

Cela ce răsari soarele peste cei răi și peste cei buni, și dai ploaie peste drepti și peste păcătoși, caută spre noi cu milă și înmulțește semințele pământului cu îndurarea Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Îndură-Te și Te milostivește, miluiește și trimite peste noi îndurările Tale, Iubitorule de oameni, auzi-ne și ne miluiește.

Cela ce Te îmbraci cu lumina ca cu o haină, caută spre noi, Stăpâne, și revarsă peste noi ploaie, cu mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cela ce locuiești întru cele înalte și cauți spre cele umilite, privește cu blândețe și îndurare spre poporul Tău cel ales ce Te-a mâniat, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ție auzi-ne și ne miluiește.

Să nu pomenești nelegiuirile noastre, Stăpâne, că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Rugămu-ne Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Auzi-ne pre noi, Doamne, că Blând și Îndurat ești, și trimite pământului Tău binecuvântarea Ta din cer, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Auzi-ne pre noi, Dumnezeu, că bună este mila Ta, și ne miluiește pre noi cu îndurarea Ta, și udă pământul cu ploaia binecuvântării Tale rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Degrab să ne întâmpine pre noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte, ajută nouă, Dumnezeu Mântuitorul nostru, și caută spre pământ cu ploaie aducătoare de roade, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm Ție, Doamne Dumnezeu Mântuitorul nostru, să se scutească (**de ești în mânăstire, zi**) sfânt locașul aceasta, (**de ești în oraș zi**) orașul acesta (**iar de ești în comună zi**) comuna aceasta, cetățile, satele și toate țările, și cei ce cu credință locuiesc într-însele, de foamete, de potop, de cutremur, de ciumă, de holeră, de grindină, de foc, de sabie, de încălcarea celor străini, de războiul cel dintre noi și de toate rănilile cele aducătoare de moarte; și Îndurat,

Blând și lesne iertător să fie Bunul și Iubitorul de oameni Dumnezeu nostru, pentru păcatele poporului, și să întoarcă și să împrăștie toată urgia cea pornită asupra noastră, și să ne ferească de dreapta Sa amenințare asupra noastră; și să ne trimită nouă ploaie pașnică, și să verse pre pământ râuri de bunătate și de roade aducătoare, și să ne miluiască pre noi; întru pocăință cu umilință ne rugăm Ție, să zicem toți: Iubitorule de oameni curând auzi-ne cu milă și ne miluiește.

Preotul: Auzi-ne pre noi Dumnezeule..., **apoi Arhiereul, sau Preotul, zice:** Pacea tuturor, **corul:** Și duhului Tău, **Diaconul:** Cu umilință și întru frângerea inimii, toți plecând genunchii sufletelor și ale trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Tot poporul pleacă capetele și genunchii, și însuși Arhiereul, sau Preotul plecându-și genunchii cu pătrundere și inimă umilită citește rugăciunile acestea, Compunerea lui Calist Patriarhul Constantinopolei.

Stăpâne Doamne Dumnezeu nostru, Cea ce ai ascultat pre Ilie Tesviteanul pentru zelul cel către Tine, și ploii ce se trimitea pământului la timp I-ai poruncit să se oprească; apoi iarăși prin rugăciunea lui ai dăruit ploaie aducătoare de roadă; Însuși Stăpâne a toate, fiind plecat de singură îndurarea Ta, trimite ploaie liniștită moștenirii Tale; și trecând cu vederea toate greșalele noastre, trimite ploile Tale peste locurile cele lipsite și care au trebuință. Veselește fața pământului pentru săracii poporului Tău și pentru prunci, pentru dobitoace și pentru toate celelalte, că de la Tine așteaptă să le dai hrană la timp bun. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu Carele miluiești și mântuiești; și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNEA A 2-a a aceluiași

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, Cea ce ridici norii de la marginea pământului; Cea ce ai făcut fulgerele spre ploaie; Cea ce scoți vânturile din vistieriile Tale; Cea ce chemi apa mării și o reverseși pre fața a tot pământul; de la Tine cerem și Ție ne rugăm, mărturisind păcatele noastre, și cerând de la Tine mila cea bogată; poruncește norilor ca să

plouă ploaie. Miluiește toate cele pământești ale Tale, ai milă de bătrâni, de tineri și de pruncii ce sug țată, de servi și de serve, de fii și de fiice și de toate dobitoacele pământului, și fă să crească nouă pâine de mâncare și iarbă dobitoacelor; primește rugăciunile a tot poporul Tău și nu respinge suspinurile săracilor, nici cu mânia Ta să ne mustri pre noi, nici cu urgia Ta să ne cerți, nici să pierzi cu foame și cu sete pre poporul Tău; că ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc, ca să ia de la Tine hrană la timp; în Tine ne încredem și afară de Tine pre altul nu știm; de la Tine așteptăm milele Tale cele bogate. Că Dumnezeu ești Bun și de oameni Iubitor, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A 3-a, a aceluiași

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, știm că nevrednici ne aflăm de îndurările Tale și nu suntem vrednici a ridica ochii noștri și a căuta la cer și a sta înaintea Ta și a spune Ție cererile noastre. Că ce bine am făcut ca să ne câștigăm cererile? Că prin bunătatea Ta cea nemăsurată aducându-ne din neființă în ființă, cu chipul Tău ne-ai cinstit și toată făptura o ai supus nouă. Dar noi primind atâtea binefaceri, ca niște dușmani ne-am arătat, și poruncile Tale ale Binefăcătorului am călcat, și viață prihănită și cuget întinat și necurat ne-am agonisit. Și nu numai că am lepădat iubirea Ta, ci și ca fiarele unii asupra altora ne purtăm, și ne mâncăm carnea unul altuia, prin porniri de lăcomie și prin voința noastră cea nedreaptă. Deci cum vom fi vrednici a ne bucura de binefacerile Tale? Că Tu ești drept, iar noi nedrepti; Tu iubești, noi dușmănim; Tu îndurat, noi neîndurați; Tu binefăcător, noi răpitori; ce împărțășire avem cu Tine, ca să ne împărțășim de bunurile Tale? Mărturisim dreptatea Ta; cunoaștem osânda noastră; vestim binefacerile Tale; de mii de morți suntem vinovați. Iată ne aflăm sub mâna Ta cea prea puternică și a toate ținătoare; lesne este mâinii Tale celei atotputernice ca într-o clipă să ne piardă pre noi; și întrucât privește gândul și purtarea noastră, cu dreptul este ca noi să fim dați pierzării, Preadrepte Judecătorule! Dar, Stăpâne Preaiubitorule de oameni, acest lucru nu este în totul vrednic de îndurarea Ta cea neînvingătoare și de bunătatea

Ta cea negrăită. Pentru aceea, îndrăznind spre milostivirea Ta cea neurmată și în îndurarea Ta ce nu ține minte răul, ne apropiem la Tine, Binefăcătorule, noi cei nerecunoscători și nemulțumitori. Nu ne da pre noi pentru păcatele noastre în mâinile uscăciunii, nici pentru nelegiuirile noastre să ne strivești pre noi cu legătura foametei; ci pentru bunătatea Ta dă pământului care L-ai hotărât, ploaie îndestulă moștenirii Tale și umple sânurile pământului de apele Tale cele viu făcătoare. Că iată stă acesta înainte ca o mamă cu sânii uscați; căci precum sânii aceleia lipsiți de lapte aduc moarte pruncului, așa și pământul, stând cu brazdele sale neîmpărtașite de umezeală, face veștejire ierbii și aduce stricăciune rodurilor lui, iar pre noi ne amenință cu foamete îngrozitoare și moarte; căci arșița din uscăciune ca o fierbințeală arzătoare veștejind semănăturile prevestește pierderea roadelor lui. Dar cu mila Ta cercetează-L pre dânsul și bine întocmește aerul cu nori de ploaie, și rouează pământul cu ploaia Ta cea bogată și înviază creșterile lui, și cu suflări de vânturi mai bune fă rodurile lui întregi și depline, și înmulțește-le cu îndurarea Ta; că prin acestea ai dispus a se întreține viața cea trupească. Căci de nu vei da Tu bunătatea cea din ploile Tale cele îndestulătoare, pământul nostru nu-și va da roadele sale. Ci pentru mulțimea îndurărilor Tale, ascultă rugăciunea noastră a nevrednicilor servilor Tăi. Că Tu ești izvorul milei și dătătorul bunătăților și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA a 4-a, a aceluiași

Domnului să ne rugăm

Doamne, Doamne, Carele prin profetul Tău Ilie ai dezlegat seceta și cu curgeri de ploi ai plouat peste fața pământului, și cu prisosința roadelor ai săturat îndestul pre poporul Tău; Însuți și acum, plecat de fireasca Ta bunătate dăruiește pământului ploi pașnice spre producerea roadelor anuale. Că Tu ești Cella ce ai așezat apele la locurile lor și ai făcut văzut pământul cel acoperit de dânsule. Tu ești Cella ce ai poruncit lui să răsară tot telul de roade spre îndulcirea noastră. Tu ești Cella ce pentru păcatul oamenilor celor din timpul lui Noe, ai desfăcut izvoarele adâncului și ai deschis

cataractele cerului, și ai făcut fața pământului ca o mare, spre pierderea a tot trupului. Tu ești Cela ce acoperi cu ape înălțimile sale. Tu ești Cela ce ridici norii și le poruncești să sloboadă picături de ploaie. Tu ești Cela ce ridici apa mării și o reverși pre fața pământului. Tu ești Cela ce ai pus hotar ploii și ai rânduit ploi îndestulătoare, și râurile le umpli de ape și adapi pământul, și saturi de apă brazdele lui, spre înmulțirea roadelor lui celor frumoase. Tu ești Cela ce ai despărțit marea, și râul umblat l-ai făcut, și apă din piatră ai izvorât, și amărăciunea apelor în dulceață o ai prefăcut. Știe firea apelor pre Făcătorul lor, cunoaște pre Stăpânul său, nu uită datoria servirii sale. De Te vede pre Tine Stăpânul mâniat asupra noastră, atunci ea ori pornindu-se nemăsurat aduce pierire, ori încetând se oprește, și locul ei îl ia seceta și aerul ca o văpaie se face, și rodurile pământului se veștejesc, și noi cădem în mâinile restriștii. Și iarăși de Te vede pre Tine, Iubitorule de oameni Dumnezeu, blând și lesne iertător, ploi gătește și râuri se pogoară pre pământ, și aerul se face bun de respirare, și pământul, plecându-se poruncii Tale, roduri de prisosit răsare din copăile sale. Deci pre Tine, Creatorul și Țiitorul tuturor, Te rugăm zicând: Miluiește-ne pre noi, Doamne, miluiește-ne pre noi. Adu-Ți aminte că făptura mâinilor Tale suntem noi. Ia aminte la neputința firii noastre, că Tu ne-ai făcut pre noi. Vezi suspinul păsărilor, mugirea dobitoacelor, plânsul pruncilor, strigarea tinerilor, chinuirea bătrânilor, lipsa orfanilor, părăsirea văduvelor, trebuința săracilor și glasul cel de rugăciune a tot poporul Tău; cercetează pământul și-L adapă cu ploi îngrășătoare; că lipsit de umezeală amenință rodurile sale cu veștejire, iar pre oameni și dobitoace cu pierzare. Prin apă aducând oarecând pierzare, Ți-ai adus aminte de Noe, ce era purtat în corabie de acele ape nemăsurate; Ți-ai amintit de dânsul, de păsări, de vite, de fiare și de târătoare, și ai adus vânt pre pământ și a conținut apa; și pre Noe și pre vietățile cele cu dânsul le-ai păstrat ca o sămânță pentru facerea lumii a doua. Și acum, prin arșița ce a cuprins aerul ne ameninți cu foamete și cu moarte! Adu-Ți aminte Doamne, de poporul ce nădăjduiește spre Tine; amintește-Ți de păsări; amintește-Ți de vietăți; și dă suflare de rouă și să înceteze arșița; și semințele pământului fă-le să crească spre hrana oamenilor și a dobitoacelor, și le

învrednicește pre toate iarăși de purtarea Ta de grijă. Că Tu ești Cella ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; și Tu ești Cella ce scoți pâine din pământ și produci vinul, și cu untdelemn veselești fețele oamenilor. Ca împărtășindu-ne cu îndestulare de bunătățile cele de Tine dăruite, întru veselia inimii, să preamărim bunătatea Ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNEA a 5-a, a aceluiași

Domnului să ne rugăm

Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Carele cu cuvântul Tău toate le-ai produs din neființă; Cella ce ai luat țărână din pământ și ai format pre om și L-ai cinstit pre dânsul cu suflet cuvântător și cu chipul Tău, și ai zis: Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul; Cella ce dai hrană vietăților și puilor corbilor; Carele în marea și mântuitoarea petrecere a Ta în trup, ai săturat multe mii când cu șapte, când cu cinci pâini; Însuți, preabunule Stăpâne, și pre poporul Tău aceasta, Carele cheamă numele Tău Cel Preasfânt, cu îndestulare nutrește-l prin dreapta Ta cea a toate făcătoare și mult dăruitoare. Caută, Doamne spre săracii poporului Tău, Tu Cella ce deschizi mâna Ta și umpli de bunătate toată vietatea. Îndură-Te cu milostivire de noi toți. Că Tu, Stăpâne, Iubitorule de oameni, singur ești Părintele nostru al tuturor, și numai către Tine ridicăm ochii ca cel înțarcat de maica sa. Al Tău este, Preabunule Stăpâne, cuvântul aceasta: cereți și se va da vouă; căutați și veți afla. Dă deci acum, Stăpâne, împreună cu hrana cea sufletească și pre cea trebuitoare trupului, și nutrește pre poporul Tău cel flămând. Ploi la timp, bună temperatură a aerului și îndestulare de roade de tot felul dăruiește pământului; cercetează pre cei ce se chinuiesc în neputințe, în rea patimă, în friguri și în tot felul de boli; ferește cetatea aceasta numită cu numele Tău și tot orașul și țara de foamete, de ciumă, de cutremur, de inundație, de foc, de sabie și de omorâre, dăruindu-ne nouă milele Tale. Cu harul Părintelui Tău celui fără de început și de o ființă, și al Preasfântului și întocmai cinstit Duhului Tău, cu rugăciunile și mijlocirile preabinecuvântatei Născătoarei de Dumnezeu, ale de Dumnezeu grăitorilor Tăi Apostoli, și ale tuturor

Sfinților Tăi. Amin.

RUGĂCIUNEA a 6-a

Domnului să ne rugăm

Doamne, Iisuse Hristoase Dumnezeu nostru Cea ce ai binevoit pentru mântuirea noastră a purta trup, ca minunat să mărești firea cea cuvântătoare cu îndurarea Ta cea negrăită și cu bunătatea, și Te-ai făgăduit a cerceta pre cei ce cu adevărată cunoștință se întorc din adâncul păcatului. Căci când vor căuta spre Tine cu chip umilit și înfrânat prin plinirea dumnezeieștilor Tale porunci, atunci și ei cu îndrăznire vor putea a Te avea Dumnezeu Blând și Milostiv. Deci acum lasă toate nelegiuirile noastre și pleacă către noi urechea Ta, și ne auzi pre noi, umiliții și păcătoșii, precum oarecând ai auzit pre Tesviteanul Ilie, încât numai cu cuvântul a legat cerul spre înțeleptirea poporului celui neascultător. După aceea iarăși printr-însul cu știuta Ta iubire de oameni poruncind norilor, tot pământul L-ai adăpat cu apă bună. Așa și acum, precum de demult, pentru rugăciunile acelu serv al Tău, și pentru aceste rugăciuni fierbinți, treci nelegiuirile și păcatele noastre, și primește rugăciunile noastre și ne ascultă pre noi cei ce cu căldură ne rugăm Ție în ora aceasta; încetează arșița aceasta a pământului, pentru mărturisirea și strigarea poporului Tău, și trimite peste noi ploaie bună, ca să ne săturăm de apă și pământul nostru să-și dea roadele la timpul convenit, spre hrana noastră și chiar a vietăților necuvântătoare. Așa, Doamne Dumnezeu nostru, auzi-ne pre noi păcătoșii și nevrednicii servii Tăi, și să nu treci cererile noastre, nici să învingă nelegiuirea noastră mila Ta, ci pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pre noi. Vezi umilința și Te milostivește; privește din sfântul Tău locaș și vezi suspinul săracilor; vezi vârsta cea fragedă a pruncilor ofilită de prea mare sete; vezi suferința pruncilor celor nevinovați; vezi pântecelul mamelor și sâni secați de moartea pruncilor; vezi pre cei în vârstă înaintați și pre tineri, ca pre niște încătușați, dați în mâinile celor fără de lege. Deci treci greșalele noastre cele cu știință și cu neștiință, cele în minte și în cuget, și nu ne respinge pre noi cu totul. Că ne topim nu numai de setea apei, ci și de multe nenumărate alte rele pentru păcatele noastre. Dar la Tine căutăm ca să se reverse

peste noi ploaie, cât mai timpurie și mai îndestulătoare, și să oprești urgia Ta cea dreaptă și să înlături această cumplită nenorocire. Acestea amândouă le cerem, și ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni, ca să umpli cu apă fântânile și țarinile noastre, și holdele noastre cele sufletești întru săturare să le adapi, și să umpli de bunătatea Ta și fântânile inimilor noastre, și să le îmbeți de veselie, de bucurie negrăită și de desfătare. Că Tu ești slobozitorul sufletelor și al trupurilor noastre, și Ție mărime înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

**Rugăciunea aceluiași Calist Patriarhul Constantinoplei,
la neplouare și schimbarea vânturilor**

Domnului să ne rugăm

Bunule și Iubitorule de oameni Doamne, Cela ce ai creat făptura numai cu cuvântul, și din ea ai plăsmuit pre om; iar mai în urmă, prin nespusa Ta iubire de oameni, căzând același om dându-se la păcat, L-ai ridicat și L-ai Sfințit, ca făptura mâinilor Tale să nu piară cu totul, și i-ai dat lui și poruncile Tale spre aducere aminte de venirea Ta, și de învățăturile Tale despre Dumnezeiasca Ta întrupare. Pentru care Te-ai ostenit și Te-ai nevoit, ai flămânzit și ai însetat, plinind toate cele omenești, precum se cuvenea, pentru noi; intrând în corabie, umblând pre mare și înfrânând valurile cele sălbatice și repejunea vânturilor, și toate ai suferit a pătimi, până și crucea și moartea; ca în ceea ce ai pățimit, Însuți fiind ispitit să ajuți nouă celor neputincioși. Însuți și acum, Împărate Sfinte, Cela ce după iubirea de oameni, ai luat neputința noastră, îndură-Te de noi cei foarte înviforați și apăsați de lipsa celor trebuitoare; dăruiește-ne nouă bunătatea Ta; adapă pământul nostru cu apă curată spre producere de roade; dăruiește-ne aer folositor; și precum oarecând pre ucenicii Tăi, ce se afundau, I-ai mântuit din mare și de repejunea vânturilor, așa și acum mântuiește-ne pre noi de restriștea ce ne-a cuprins. Oprește și acum sălbăticierea mării, alină vânturile cele contrare, cu dumnezeiasca Ta poruncă; dă-ne nouă liniște și repaos de întristări. Așa, Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, vezi și caută din sfânt locașul Tău spre via aceasta și o deplinește pre ea, pre care o a sădit dreapta Ta; și dă Duh

drept spre scăparea de nenorocirile ce ne amenință; pentru rugăciunile Maicii Tale ce Te-a născut și ale tuturor Sfinților Tăi, Amin.

RÂNDUIALA
ce se cântă la timp nesenin,
adică la ploaie prea multă și peste măsură

Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., **citețul:** Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Preotul:** Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește (**de 12 ori**), Veniți să ne închinăm (**de trei ori**), și Psalmul 68: Mântuiește-mă Dumnezeule, că a intrat ape până la sufletul meu.

Diaconul zice ectenia cea mare: Cu pace Domnului să ne rugăm..., **și celelalte până la:** Pentru cei ce plutesc pre marea..., **și îndată zice aceste:**

Pentru ca nu cu urgia certării Sale să ne piardă pre noi, pentru păcatele și nelegiuirile noastre, ci aducându-Și aminte de milele și îndurările Sale cele din veac, să ne miluiască pre noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-Și aducă aminte de așezământul Său cel cu Noe, ca nu cu umezeala cea nemăsurată și cu schimbarea și întunecarea aerului și cu negură întunecoasă să strice pământul și poporul Său, ci cu milă păzind moștenirea Sa să poruncească ca să strălucească soare aducător de roade, și căldură pașnică să lumineze pământul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească norilor să înceteze ploaia cea nemăsurată și să împrăștie întunecarea, ca să strălucească lumina soarelui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ferească oamenii, vietățile și tot pământul și să nu le vatăme cu revărsarea ploilor celor nemăsurate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea moștenirii sale înseninare și să înmulțească roadele pământului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne dea nouă și să ne pedepsească, după

păcatele noastre, ci, după multă mila Sa și după îndurarea Sa, să arate nouă în curând iubirea Sa de oameni și bunătatea Sa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu strice roadele și semănăturile pământului pentru păcatele noastre, cu revărsarea ploilor celor nemăsurate, ci cu senin priitor să le păzească și să le înmulțească pentru săracii poporului Său, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca bine primită să fie rugăciunea noastră și să ne ferească pre noi de foamete, de ciumă, de holeră de cutremur, de potop, de foc, de grindină, de sabie, de încălcarea străinilor și de războiul dintre noi, și de toate rănile cele aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne mântuim noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., **și celelalte. Ecfonis:** Că Ție se cade toată mărirea, cinstea și închinăciunea..., **apoi:** Dumnezeu este Domnul..., **glasul al 2-lea:**

Caută spre poporul Tău cel păcătos, Îndurate Dumnezeule, și nu trece cu vederea pre cei ce cad la Tine cu pocăință, ci ca un bun miluiește-i și curând îi scapă de dreapta Ta certare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni (**de două ori**).

Slavă... Și acum... **a Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, grabnică ajutoră lumii, cerem a ta grabnică folosință și tare sprijinire; îndurăte de poporul cel îngrijorat și roagă pre Înduratul tău Fiu și Dumnezeu, să ne scape de nevoia ce ne-a cuprins și de dreapta Sa amenințare, ceea ce ești singură între femei binecuvântată.

Deci psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule. **Și îndată:**

Canonul

Cântarea 1-a, glasul al 6-lea,
Irmos. Ca pre uscat umblând Israil.

stih: Miluiește-ne Doamne, pre noi poporul cel greșit...

Veniți, credincioșilor, cântare nouă să cântăm lui Dumnezeu grăind: Milostivește-Te, Îndurate, și miluiește-ne,

Stăpâne, pre noi cei ce fără de număr am greșit (**de două ori**).

Mărire...

Priimește rugăciunile și lacrimile robilor Tăi, Hristoase Dumnezeule, care Te rugăm acum pre Tine și ne dăruiește timp senin pentru aducerea de roade pământului.

Și acum... **a Născătoarei:**

Grăbește, Stăpână Marie, a ridica preacinstitele mâini către Înduratul Fiul tău și Dumnezeu, ca să dea senin și hrană credincioșilor tăi robi.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este Sfânt precum Tu Doamne

Nu cu urgia Ta să ne mustri pre noi, precum profetul strigă, nici cu mânia Ta să ne cerți, ci, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale, varsă spre noi cu îndestulare milele Tale.

Mărire...

Noi, națiile cele de curând chemate, cu lacrimi strigăm Ție, Stăpâne, milostivește-te ca un Îndurat și ne dăruiește nouă senin și bună temperatură a aerului, îndestulare și mare milă.

Și acum... **a Născătoarei:**

Nu trece lacrimile noastre, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, nici să-ți fie urâtă suspinarea noastră, ci cu deadinsul roagă pre Fiul Tău, să dăruiască senin pre pământ poporului tău și mare milă.

Catavasi:

Scapă de nevoi pre robii Tăi, Îndurate, că noi cu stăruință către Tine alergăm, către înduratul și răscumpărătorul tuturor, Stăpânul Iisus Hristos.

Mântuiește de nevoi pre robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că noi toți, după Dumnezeu, către tine alergăm, ca și către o solitoare și zid nesurpat.

Diaconul, ecteniile: Miluiește-ne pre noi Dumnezeule...

Lucruri vrednice de pedeapsă am făcut și dreapta Ta judecată ne-a ajuns pre noi, Doamne, ci iartă, iartă pre poporul cel păcătos și întoarce urgia Ta cea dreaptă ce a venit asupra noastră, cu pocăință cădem către Tine și cu umilință Te rugăm, auzi-ne și ne miluiește.

Să nu ne înece pre noi viforul apei și să nu strici pământul, și cu foamete să nu ne omori pre noi poporul Tău; ci, ca un Bun, încetează revărsarea apelor și poruncește, ca un Puternic, să strălucească pre pământ căldura soarelui, cu deadinsul ne rugăm Ție, Împărate Preasfinte, auzi-ne și ne miluiește.

Pentru săracii poporului Tău și pentru toate vietățile, poruncește, Atotândurate Doamne, întunecimii aerului și negurii celei întunecoase să se împrăștie și să strălucească razele soarelui, ca să nu murim mai înainte de timp, rugămu-ne Ție curând ne auzi și ne miluiește.

Mântuiește-ne de tină, Doamne, și de noroiul adâncului și de mulțimea apei, ca să nu se stingă în deșert zilele noastre și anii noștri în suspinuri, ci-Ți adu aminte de așezământul Tău cel cu Noe, și fă cu noi după mila Ta, ne rugăm cu inimă umilită auzi-ne și ne miluiește.

Supărările și chinurile noastre ne-au turburat foarte, de aceea către Tine, Dumnezeuul nostru și Domnul, cu umilință strigăm: Să fie primită rugăciunea noastră și să ridici din stricăciune viața noastră, ca nu înainte de timp să pierim; Îndurate, auzi glasul săracilor poporului Tău și cu iubire de oameni miluiește-i.

Nu spre curcubeu, pre care L-ai pus ca semn de așezământ, Doamne, ci spre îndurarea și mila Ta căutând, cerem a le câștiga de la Tine Cel bogat în milă și nemăsurat întru îndurări, cu inima înfrântă ne rugăm: Dă nouă senin pașnic și aducător de roade, prin schimbarea cea bună a aerului, ca un Îndurat, curând auzi-ne și ne miluiește.

Preotul Ecfonis: Auzi-ne pre noi Dumnezeule Mântuitorul nostru...

Catismala glasul al 5-lea

Către Tine Mântuitorul nostru, Dumnezeule preaveșnice, alergăm noi păcătoșii robii Tăi, și cu lacrimi de pocăință

căzând strigăm Ție: Iartă, iartă, Îndurate, pre poporul cel fără răspuns de îndreptare, și să nu ne pierzi pre noi cu revărsarea ploilor celor nemăsurate și cu reaua schimbare a aerului, ci dă senin și înmulțește rodirile pământului, ca un Iubitor de oameni.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Ceea ce ești mai sfântă de cât Heruvimii și mai înaltă decât cerul, prealăudată Născătoare de Dumnezeu cu adevărat te mărturisim, că pre tine noi păcătoșii te-am aflat folositoare în timpul de nevoie. Pentru aceea nu înceta rugându-te pentru noi, sprijinirea și scăparea sufletelor noastre.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea...

În mâinile Tale, Stăpâne Hristoase, ții cele de deasupra cerului și apa cea de sub cer și căldura lui, pentru aceea Te rugăm pre Tine amândouă după măsura trebuinței, dăruiește-le, spre folosul robilor Tăi.

Mărire...

Mărturisim stăpânirea, Ta Creatorule a toată făptura, Hristoase, Cea ce ții sceptrul cerului și cârmuiești toată făptura, dă bună temperare aerului și îndestulare pământului, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Și acum... **a Născătoarei:**

Ca ceea ce ai îndrăznire multă ca nimeni altul, către Unul-Născut din tine, Stăpână, roagă-te pentru robii tăi să fim scutiți de foamete și de încălcarea străinilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască lumina Ta...

Hristoase, limanul celor înviforați și nădejdea celor deznădăjduți, întărirea împăraților și tuturor creștinilor în nevoi curând ajutor, auzi-ne și pre noi acum și dă senin pământului pentru aducerea de roade.

Mărire...

Doctorul bolnavilor, Mângâitorul întristaților, Împărate

ceresc Hristoase, caută din sfânt locașul Tău și auzi suspinurile și plângerea servilor Tăi, și nu-Ți aminti de răutățile noastre cele nenumărate, și, ca un îndurat, dă senin pământului spre înmulțirea roadelor.

Și acum... **a Născătoarei:**

Priimește curând, împărăteasă, rugăciunile servilor tăi și nu-ți aduce aminte de răutățile noastre cele nenumărate, ci cere nouă, Fecioară, senin spre folos, pentru creșterea roadelor pământului.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieții văzându-o înălțându-se...

Prin ruga profetului Tău, Doamne, ai închis cerul trei ani și șase luni, spre înțeleptirea și pocăirea celor neascultători, cu care acum să nu ne cerți pre noi, ci din mila Ta îndură-Te spre noi.

Mărire...

Hristoase, Cea ce ai primit pocăința tâlharului și într-o oră L-ai mântuit, când a strigat: Pomenește-mă Mântuitorule, întru Împărăția Ta; îndură-Te și de noi cei ce acum cădem la Tine cu pocăință, și ne miluiește.

Și acum... **a Născătoarei:**

Roagă-te pentru noi, Stăpână, către Fiul tău și Dumnezeu, nu ca și sub Noe, prin revărsarea apelor să ne piardă pre noi, pentru păcatele noastre, ci, ca pre ninivitenii ce s-au pocăit, să ne miluiască.

Deci ectenia cea mică, Preotul, ecfonis: Că Tu ești Împăratul păcii..., **Apoi, Condac, glasul al 2-lea:**

Nu lepăda cu totul pre poporul Tău, Stăpâne, nici să abați mila Ta și îndurările Tale de la noi ci ca Cea ce ești adâncul îndurărilor și noianul milei, primește rugăciunile noastre și ne scapă de toată nevoia și nenorocirea ce a venit asupra noastră, ca un bun și lesne iertător.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei către Tine, Cuvinte, îndură-Te de mine ca să viez Ție.

Miluieste-ne pre noi urgisiții, făcându-ne vase de bună treabă Ție, Cuvinte.

Mărire... Și acum...

Sfântul Duh este pricina a tot mântuitoare, de suflă Acesta în cineva, după cum se cuvine, curând îl ridică de la cele pământești, îl întraripează, îl crește și sus îl așează.

Prochimen glasul al 4-lea:

Mântuiește-mă Dumnezeule, că a intrat ape până la sufletul meu.

stih: Afundatu-m-am în tina noroiului și nu este stare.

Evangelhia de la Matei: 7:7-11

Zis-a Domnul: Cereți și se va da vouă, căutați și veți afla, bateți și se va deschide vouă; că tot cela ce cere va lua, și cela ce caută va afla, și celui ce bate i se va deschide. Sau care este, dintre voi, omul acela căruia cerându-i fiul său pâine, îi va da lui piatră? sau de va cere pește, va da lui șarpe? Deci dacă voi fiind răi, știți da cele bune fiilor voștri, cu cât mai vărtos Părintele vostru Cel Ceresc va da cele bune celor ce cer de la Dânsul?

Apoi Mărire..., Părinte, Cuvinte și Duhule..., Și acum..., Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu..., **apoi:** Miluiește-ne pre noi Dumnezeule..., **și cântăm stihira aceasta glasul al 6-lea:**

Înfrișat ești, Doamne, și cine va suferi dreaptă mânia Ta? sau cine Te va ruga pentru poporul cel greșit și deznădăjduit? Numai cereștii Îngeri, începătoriile și puterile, tronurile și domniile, heruvimii și serafimii, neîncetat strigând Ție: Sfânt, Sfânt, Sfânt, ești Doamne; pentru acești Sfinți, Stăpâne, nu trece făptura mâinilor Tale, ci, pentru îndurarea milei Tale, mântuiește poporul Tău și cetatea cea în piele.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Nimenea din cei ce aleargă la Tine, nu iese rușinat, preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ci cerând har primește dăruirea spre folosul cererii.

Diaconul: Mântuiește Dumnezeule poporul Tău și

binecuvintează moștenirea Ta..., și **Ecfonis:** Cu mila și cu îndurările...

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Nici cum să Te depărtezi de noi, Îndurate Mântuitorule, ca păstorul de oile sale, ci petrece cu noi pururea nedepărtat, eliberându-ne de toate nevoile, ca cu credință din inimă să strigăm Ție: Binecuvântat și Preamărit ești, Dumnezeuule.

Mărire...

Tu Dumnezeuule Atotputernice și Împărate Preasfinte, Cea ce ai întins cerul ca un cort, și marea o ai țărnut cu nisip, trimite nouă căldura soarelui și bună prefacerea aerului, ca cu credință să strigăm Ție: Binecuvântat ești, Dumnezeuule și Preamărit.

Și acum... **a Născătoarei:**

Stăpână, nădejdea tuturor marginilor pământului, învață, limba mea a grăi cele de folos, și roagă pre Fiul tău și Dumnezeu să dea senin pre pământ, și să miluiască pre cei ce strigă lui Hristos: Binecuvântat ești, Dumnezeuule, și preamărit.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaia credincioșilor...

A cui servi și plăsmuire suntem, oare nu ai Tăi, Preaveșnice Dumnezeuule? Auzi dar umilitele noastre rugăciuni și trimite senin pre pământ și rouă folositoare, ca să Te Preainălțăm întru toți vecii.

Mărire...

Zis-ai, Îndurate Stăpâne, îndemnându-ne pre noi către pocăință: căutați și veți afla; bateți și se va deschide vouă; cereți și veți lua. Pentru aceea la Tine cădem și cu deadinsul ne rugăm: Apără-ne pre noi, Îndurate, cei ce Te preainălțăm întru toți vecii.

Și acum... **a Născătoarei:**

Curată Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ferește cu rugăciunile tale poporul tău de suferințe și de toate

războaiele, dăruindu-ne cu îndestulare milă și roade spre hrana celor ce te cinstesc și te preaînaltă în toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pre Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor...

Pavel gonaciul pocăindu-se s-a făcut vas ales Ție, Stăpâne și Dumnezeule al tuturor, și noi păcătoșii nădăjduind spre mila Ta, cu pocăință strigăm către Tine: Iartă toate greșalele noastre și trimite senin pre pământ și rouă bună și folositoare, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Slavă...

Petru, corifeul și ucenicul, Tău, de trei ori lepădându-se de Tine și iar întorcându-se și plângând cu amar, a luat de la Tine, Hristoase, iertare, și noi râvnind pocăința aceluia, Ție întru umilință cu lacrimi strigăm: Greșit-am! Iartă, Îndurate și ne ferește de tot răul, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum... **a Născătoarei:**

Scapă-ne pre noi, Curată, de răutatea ce ne înconjoară și de revărsarea ploilor cea multă, ce acum a venit peste noi, și din înălțime, de la Fiul Tău și Dumnezeu, cere să dea răz bunare de senin servilor Tăi, și pământului îndestulare de roade, spre hrana poporului, ca neîncetat pre tine să te mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te ferimim..., **și îndată:** Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **și Troparul:** Miluiește-ne pre noi Doamne, miluiește-ne pre noi..., Mărire..., Doamne miluiește-ne pre noi..., **Și acum...**, Ușa milostivirii deschide-o nouă..., **caută-le la pagina 78. După aceea Diaconul zice ectenia aceasta:**

Miluiește-ne pre noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru preaînălțatul Regele nostru (**N**), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru PreaSfințitul și Arhiepiscopul nostru (**N**), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru ca Domnul Dumnezeu să întoarcă toată mânia Sa cea cu dreptate pornită asupra noastră și să

ierte nouă toate păcatele cele de voie și cele fără de voie, și să ne miluiască pre noi nevrednicii robii Săi, să zicem toți cu inimă înfrântă; Doamne auzi-ne și ne miluiește!

Încă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu să audă glasul rugăciunii noastre și să ne miluiască pre noi, trimitându-ne timp senin pre pământ, și să mângâie chinurile noastre ale servilor Săi, să zicem toți cu lacrimi, auzi-ne, Îndurate, și ne miluiește.

Cela ce ridici nori cu ape de la marginea pământului, cu porunca Ta oprește-i pre dânșii și trimite senin pre pământ, cu umilință rugămu-ne Ție, Atotândurate Stăpâne, auzi-ne și cu milă ne miluiește.

Cela ce chemi apa mării și cu porunca Ta, ca un Atotputernic, iarăși o poți opri, și luminezi cele de sub cer, rugămu-ne Ție cu pocăință, Doamne Atotândurate, auzi-ne, Iubitorule de oameni, și ne miluiește.

Senin trimite, Doamne, pre pământ și curând ne scapă de stricăciune, cu durere de inimă ne rugăm Ție, auzi-ne ca un Îndurat și ne miluiește.

Cela ce cercetezi pământul și înmulțești rodurile lui, Cela ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață de trebuință oamenilor, miluiește oamenii și vietățile și oprește revărsarea cea nemăsurată a ploilor, și soare cu timp bun strălucește pre pământ, și poruncește ca rodurile lui să se înmulțească, rugămu-ne Ție, Îndurate Doamne, auzi-ne ca un bun și ne miluiește.

Precum sunt ochii servilor în mâinile Domnilor lor, așa și ochii noștri cu credință caută la Tine, Doamne Dumnezeul nostru, până ce Te vei milostivi spre noi. Pentru aceea nu ne pierde cu ploaia cea nemăsurată, ci din milă caută spre noi cu timp senin, și cu îndurare ne miluiește.

Cela ce răsari soarele peste cei răi și peste cei buni, și dai senin și rouă aducătoare de roade; și bună prefacere a aerului spre folosul făpturii Tale, nu cu urgia Ta să ne mustri pre noi, ci cu milă înmulțește semințele pământului și roadele lui, cu pocăință ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni Doamne, auzi-ne ca un Îndurat și ne miluiește.

Cela ce Te îmbraci cu lumina ca cu o haină, strălucește lumina soarelui pre pământ și usucă umezeala acestuia, cea

contrară spre producerea de roade, rugămu-ne Ție auzi-ne și cu milă ne miluiește.

Nu pomeni nelegiuirile noastre, Stăpâne, că de vei căută la fărădelegi, nimenea nu va sta înaintea Ta, ci curând să ne întâmpine îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte; iar umezeala cea nemăsurată să nu ne vatăme și cu totul să ne piardă, rugămu-ne, curând ne auzi și cu milă ne miluiește. Nădejdea și mântuirea ortodocșilor care cred în Tine, Doamne scutește (**de ești în mânăstire, zi**) locașul acesta, (**de ești în oraș, zi**) cetatea aceasta și toate orașele și țările (**de ești în comună, zi**) comuna aceasta, de foamete, de ciumă, de holeră, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de încălcarea celor străini, de războiul dintre noi și de toate rănile aducătoare de moarte; și milostiv, blând și lesne iertător fii, Iubitorule de oameni, pentru păcatele noastre, și ne miluiește pre noi și întoarce de la noi toată mânia ce cu dreptate este pornită asupra noastră și ne scapă de dreapta Ta certare ce ne amenință, și strălucește harul Tău peste toate cele de sub cer, pentru creșterea roadelor pământului și hrana vieții noastre; să zicem toți cu lacrimi, Doamne Sfinte, curând auzi-ne și cu milă ne miluiește.

Și cântăm toți: Doamne miluiește (**de trei ori**), iar **Diaconul zice:** Cu umilință toți plecând genunchii Domnului să ne rugăm. **Plecând și Preotul genunchii citește rugăciunea aceasta cu glasul sonor:**

Stăpâne Doamne Dumnezeu nostru, Cea ce de demult ai ascultat rugăciunea zelosului Ilie profetului Tău și ai oprit ploaia pentru un timp, și acum, Iubitorule de oameni, făcătorule și îndurate Doamne, caută spre noi nevrednicii și umiliții servii Tăi și spre umilitele rugi, și ca un Îndurat treci păcatele noastre, înduplecat fiind de singura Ta iubire de oameni; dă senin moștenirii Tale, și luminează soarele spre trebuința celor ce cer de la Tine milă. Veselește fața pământului pentru săracii poporului Tău, pentru prunci, dobitoace și toate celelalte vietăți, care se îndestulează din bunătatea Ta, și le dă lor hrană la timp. Așa, Doamne Dumnezeu nostru, să nu se întoarcă în deșert rugăciunea noastră, nici să ne rușinezi pre noi de la așteptarea noastră, ci ne apără după mare mila Ta, și ne cercetează cu îndurările Tale; că s-au stins în deșertăciuni zilele noastre, și

s-a împruținat de dureri viața noastră. Deci să nu ne pierzi pre noi pentru nelegiuirile noastre; că din neluare-aminte am atras asupra-ne mânia Ta, ci fă cu noi după blândețile Tale, și după mulțimea milei Tale; că iată cu suflete umilite și cu inimă înfrântă cădem înaintea Ta, și ca niște robi netrebnci și vrednici de mari pedepse, prin pocăință cu umilință Ție strigăm: Greșit-am, nelegiuim-am, în toate am păcătuit, călcând poruncile Tale. Pentru aceasta câte ai adus asupra noastră, întru adevăr și judecată le-ai adus; ci nu ne da de tot stricăciunii, foametei și daunei, nici să ne înece viforul apei, ci în mânia Ta adu-Ți aminte de milă, și pentru îndurările Tale în dar ne miluiește pre noi făptura Ta și lucrul mâinilor Tale, și ca un bun scapă-ne degrab de toată răutatea.

Că Ție se cuvine să ne miluiești pre noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Înțelepciune, iar Preotul face apolisul zilei, sau al sărbătorii.

RUGĂCIUNE

**la îngrozirea de tunete și de fulgere
(de obicei se adaugă la cea de mai înainte)**

Domnului să ne rugăm

Iarăși ne aducem aminte de pedeapsa Ta, Doamne, Iubitorule de oameni Stăpâne, iarăși rugăciuni de iertare de la robii Tăi cei netrebnci, care știm că, cu cât prisosește mulțimea păcatelor, cu atât mai mult le covârșești pe acestea cu milostivirea Ta care nu ține minte răul. Pentru aceea ne rugăm Ție: întoarce mânia Ta de la noi, ca nu în veac să Te mânii pe noi, ci cu mila Ta să ne înviezi pe noi cu îndurările Tale. Doamne, Dumnezeul nostru, Care întărești tunetul și slobozești fulgerele și toate le faci spre mântuirea lucrurilor mâinilor Tale, caută cu iubirea de oameni și ne izbăvește pe noi de tot necazul, mânia și nevoia și de îngrozirea cea de acum; că ai tunat din cer, Doamne, și

fulgerele ai înmulțit și ne-ai tulburat pe noi; îndură-Te spre noi, Milostive; la Tine scăpăm, și milele Tale cele bogate trimite peste noi și miluiește pe robii Tăi, ca un bun și iubitor de oameni, ca să nu ne ardă pe noi focul mâniei Tale, nici să ne topească pe noi iuțimea fulgerelor și a tunetelor Tale; ci după știută milostivirea Ta potolește-Ți mânia și schimbă văzduhul în bună liniște, și cu razele soarelui risipește întunecimea care este asupra noastră și împrăștie norii cei întunecați. Că Tu ești Dumnezeu mililor, al îndurărilor și al iubirii de oameni, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE

la izbăvirea de cutremur

(se citește după ce a fost săvârșită Sfânta Liturghie)

Domnului să ne rugăm

Împărate Sfinte, Iubitorule de oameni Stăpâne, îndelung-Răbdătorule, Doamne, Făcătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută, Care toate le chivernisești cu cuvântul negrăitei Tale puteri și singur ai stăpânire asupra vieții și a morții; Cel ce pedesești cu dreptate, și cu iubire de oameni iarăși vindeci; Care vremelnica noastră viață o cârmuiești cu preaînțeleapta Ta purtare de grijă și în tot chipul mântuirea noastră bine o întocmești. Știm că păcatele noastre cele multe au cutremurat pământul și l-au tulburat, și din pricina lor frică și cutremur au venit asupra noastră de la fața mâniei Tale, îndelung-Răbdătorule; inima noastră s-a tulburat, clătinându-se pământul, și frica morții a căzut asupra noastră, ca nu cumva ca un leu să răpească sufletele noastre, nefiind cine să le izbăvească; ca nu cumva să ne înghită și să ne acopere stricăciunea, nefiind Cel ce izbăvește, nici Cel ce mântuiește. Pentru aceasta la Tine cu umilință cerem și Te rugăm pe Tine, singurul Stăpân, Care nu ții minte răul, să nu pomenești fărădelegile noastre cele de demult și cele de acum, nici să cumpănești greutatea păcatelor noastre cu răsplătirea cea cuvenită; că de vei intra

în judecată cu neamul nostru acesta, nimeni nu se va îndrepta înaintea Ta, ci va pieri cu totul de pe pământ pomenirea noastră a tuturor.

Adu-Ți aminte, îndelung-Răbdătorule, de îndurărilor Tale cele din veac și de milele Tale și de legământul Tău cel adevărat către părinții noștri și să nu ne înghită pe noi adâncul pământului, nici să ne mănânce gura lui, ci milostivește-Te spre noi cei umiliți și ne miluiește pe noi cei smeriți și ne cercetează pe noi cei ce ne tulburăm de înfricoșătoarea îngrozire a cutremurului și suntem cuprinși de temerea și frica cea multă. Și de sunt undeva între noi unii care se tem de numele Tău și păzesc poruncile Tale - o parte mică oarecare, aleasă, sămânță binecuvântată, vistierie ascunsă, pe care Tu unul o știi și o păzești, ascultă, ca un bun, pe aceștia care cheamă facerea Ta de bine și mila Ta asupra noastră, și primește rugăciunile lor ce se aduc Ție, pentru poporul cel ce a greșit, Stăpâne Iubitorule de oameni, precum ai ascultat pe Avraam pentru cei din Sodoma, pe Daniel și pe Ieremia, dumnezeieștii Tăi proroci, care au împlănit bunătatea Ta asupra robiei lui Israel. Ca din neam în neam să se slăvească adâncul cel de nepătruns al iubirii Tale de oameni și al îndelung-răbdării Tale, și ca noi să-Ți aducem Ție dar de mulțumire întoarcerea și pocăința noastră, fiind întăriți cu puternică mâna Ta, pentru rugăciunile și cererile întru tot preacuratei Maicii Tale, și ale tuturor Sfinților, care din veac au bineplăcut Ție, Amin.

RÂNDUIALA DE RUGĂCIUNE

către Preasfânta și de viață începătoare Treime
(se cântă la timp de boli molipsitoare și omorătoare
ca holera și ciurma)

Preotul face început așa: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., **iar citețul:** Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Preotul:** Că a Ta este Împărăția..., **citețul:** Doamne miluiește **(de 12 ori)**, Veniți să ne închinăm..., **(de trei ori)**, și **Psalmul 87:** Doamne Dumnezeul mântuirii mele ziua am strigat..., **apoi Diaconul zice ectenia cea mare:** Cu pace Domnului să ne rugăm, și **celelalte până la:** pentru

cei ce plutesc pre mare..., și îndată adaugă acestea:

Pentru ca să nu-și aducă aminte de neleguirile și smintelile noastre, ale păcătoșilor și nevrednicilor servilor Săi, ci cu milă să curățească păcatele noastre și să-și întoarcă mânia Sa, cea cu dreptate pornită asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca nu cu urgia Sa să ne mustre pre noi, nici cu mânia Sa să ne pedepsească, ci să-și aducă aminte că trup suntem, duh ce iese și nu se întoarce, și cu îndurare să ferească de moarte sufletele noastre, și în mânie să-și aducă aminte de milă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu intre la judecată cu robii Săi și să caute spre neleguirile noastre, ci să le curățească; și să fie Milostiv și să scape pre oamenii cei în deznădăjduire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-și aducă aminte de îndurările și de milele sale cele din veac, și să nu pomenească păcatul tinereții, al neștiinței și al bătrâneții noastre, ci să ne miluiască pre noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă din Casa cea Sfântă a Sa glasul nostru și să tămăduiască durerile morții ce ne-au cuprins, și să usuce râurile fărădelegilor, care ne turbură pre noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca curând să ne scape din lanțurile morții, care ne încātușează, și să ne izbăvească de durerile iadului ce ne-au cuprins pre noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca cu îndurare să îngăduie servilor Săi timp de pocăință, și să nu ne taie înainte de timp ca pre un smochin neroditor, ci cu milă să sape împrejur și să ne arunce gunoiul milei, așteptând încă cu iubire de oameni roadă de pocăință și de întoarcere, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne ridice pre noi din porțile morții, de la sabia cea amenințătoare, și de la arcul cel întins, și cu milă să întoarcă de la noi uneltele morții, care cu dreptate sunt gătite asupra noastră ca niște săgeți arzătoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă rugăciunea noastră, cererea să o ia în seamă și lacrimile să nu le treacă, ci să ne ușureze spre a ne

repausa mai înainte până nu pierim, că apoi nu vom mai fi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim de toată supărarea, mânia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește..., Pre Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., **Ecfonis:** Că Ție se cuvine toată mărirea, **deci:** Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă...

Tropar glasul al 2-lea:

Întru mânia Ta, Dumnezeule, adu-Ți aminte de îndurărilor Tale, că pulbere și țărână suntem, duh ce iese și nu se întoarce, și nu cu urgia Ta să ne cerți pre noi, ca să nu pierim cu totul, ci păzește sufletele noastre ca un iubitor de oameni (**de două ori**).

Mărire..., Și acum..., **glasul al 6-lea** Ceea ce ești solitare creștinilor nerușinată..., **caută la pagina 275 apoi Psalmul 50:** Miluiește-mă Dumnezeule....

Canonul

Cântarea I, glasul al 8-lea

Irmos: Pre Faraon cela ce se purta în car...

stih: Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Mărirea cea atotcreatoare, și de o ființă, de un tron și de o putere și în trei străluciri, Părinte necuprinse, Fiule și Duhule Sfinte, mântuiește pre servii Tăi de cumplita boală, ca cu mulțumită să Te mărim.

Furtuna păcatelor m-a împins în adâncul neputinței, și îndesitele dureri, ca valuri întreite mă învăluiesc pre mine nenorocitul. Stăpânire de o putere, Treime Sfântă, îndură-Te și mă mântuiește pre mine cela ce pier cumplit.

Mărire...

Treime nedespărțită, scapă pre servii Tăi de păcatul ce ne-a cuprins, stingând cu roua milei Tale arșița cea cumplită a durerilor, și ne dă sănătate, ca cu bună credință să Te lăudăm.

Și acum... **a Născătoarei:**

Purtat-ai, preacurată, în pânțele pre Răscumpărătorul și Făcătorul a toate și pre Domnul, Carele a purtat neputințele noastre. Pre Acela roagă-L acum să scape pre servii tăi de boală cumplită, singură ajutătoarea oamenilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Făcătorul sferei cerești...

Mințile cerești, cetele Îngerești, tronurile și începătorile, puterile și domniile, Te roagă pre Tine, Bunule Mântuitorule, scapă de boala cea molipsitoare pre servii Tăi.

Ca să arăți adâncul cel mare al iubirii de oameni; Stăpâne Atotputernice, mântuiește de boala cea omorătoare și de chinurile cele cumplite pre servii Tăi, Unule, mult-Îngăduitorule.

Mărire...

Ca niște duhuri înainte stătătoare și lui Dumnezeu servitoare, Îngeri și arhangheli, rugați-L pre Acela să înceteze boala, să împrăștie pierirea și să ne scape de sorta aducătoare de moarte.

Și acum... **a Născătoarei:**

Izvor de vindecări și adânc de bunătați, pre tine te-a arătat Hristos Domnul, Cea ce s-a născut din tine, Fecioară cu totul neprihănită; pentru cea mântuiește pre servii tăi, care se îneacă în viforul durerilor.

Catavasie:

Mântuiește de nevoi pre servii Tăi Îndurate, că noi neîncetat la Tine alergăm, către înduratul și răscumpărătorul, Stăpânul tuturor, Dumnezeule Cel mărit în Treime.

Alta:

Mântuiește de nevoi pre servii tăi, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că neîncetat la tine alergăm, ca și către un zid nesurpat și folositor.

Și îndată Diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pre noi Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție auzi-ne și ne miluiește **și celelalte. Apoi să se adauge acestea:**

Greșit-am și am făcut nelegiuire, pentru aceasta mânia Ta cea dreaptă ne-a ajuns pre noi, Doamne Dumnezeu nostru, și umbra morții ne-a acoperit și de porțile iadului ne-am apropiat; dar către Tine, Dumnezeu nostru, în durerea noastră cu umilință strigăm: fie-Ți milă de poporul Tău și nu-l pierde cu totul, cu umilință ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Doamne Cela ce Stăpânești moartea și viața, nu închide spre moarte sufletele servilor Tăi, ci contenește mânia și lasă urgia, că pier ca fumul zilele noastre; ofiliți suntem ca iarba și s-a uscat tăria noastră, ci cu totul ne pierdem pentru păcatele noastre; fie-Ți milă de servii Tăi, într-o pocăință cu lacrimi ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Adu-Ți aminte, Doamne, că trup suntem, duh ce iese și nu se întoarce, și cu îndurare întoarce mânia Ta, ce cu dreptate este pornită asupra noastră, cu care ca cu o sabie înainte de timp ne tai pre noi; slăbește boala și încetează rana, care în curând ne pierde pre toți; că nu morții Te vor lăuda pre Tine, nici toți cei ce se pogoară la iad, ci noi acești vii Te lăudăm, și cu durere de inimă suspinând ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Mai mult de cât toți am păcătuit Ție, și nelegiuire am făcut, Stăpâne, și chiar de nu am câștigat pocăință, primește cugetul nostru în loc de pocăință, și întorcându-Te spre milă ca un bun și Preaputernic, slobozește pre robii Tăi de boala cea omorâtoare și de cumplitele dureri, suspinând cu durere ne rugăm Ție, auzi-ne curând și ne miluiește.

Să nu-Ți aduci aminte de neleguirile și de strâmbătățile poporului Tău și să nu intri la judecată cu robii Tăi, nici să Te întorci cu mânie de la cei ai Tăi; că de vei căuta la nelegiuire, Doamne, cine va suferi? Că pulbere și țărână suntem și statura noastră ca o nimica înaintea Ta, ci ca un Îndurat și de oameni Iubitor, îndură-te și nu ne pierde pre noi în mânia Ta, pentru neleguirile noastre, rugămu-ne Ție, Preabunule Dumnezeule, auzi-ne și ne miluiește.

Cela ce nu voiești moartea păcătoșilor, ci să se întorcă și să fie vii; ca un izvor al vieții fă-ne vii pre noi cei vrednici morții, după judecata Ta cea dreaptă; că Tu ești Dumnezeu, Carele stăpânești viii și morții, și nu ne pierde cu urgia certării Tale; cu strigare tare din amărăciunea inimii și cu

lacrimi ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Caută cu milă, Doamne, spre răutatea poporului Tău, și Te îndură și poruncește Îngerului, ce și-a întins mâna sa spre pierzarea noastră a tuturor, precum I-ai poruncit odinioară în zilele lui David să-și retragă cât mai curând mâna sa, spre a nu ne pierde cu totul, că și noi întru pocăință mărturisindu-Te, ca David, strigăm Ție: Păcătuit-am și am făcut nelegiuire, și nu suntem vrednici de îndurarea Ta, ci Tu Însuși, ca un Îndurat, plecat fiind de singură mila Ta, arată milele Tale cele multe și păzește poporul Tău și oile turmei Tale, rugămu-ne Ție, curând ne auzi și ne miluiește.

Preotul ecfonis: Auzi-ne pre noi Dumnezeu Mântuitorul nostru...

Catismala, glasul al 5-lea:

Supărările ne-au încunjurat pre noi, Doamne, și chinurile iadului ne-au aflat, Mântuitorule, și ne-a acoperit umbra morții pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni, și ne lipsim de viață înainte de timp, și ce să facem nu ne pricepem; numai la Tine Doctorul sufletelor și al trupurilor și adâncul milei, cu durere de inimă și cu umilință căzând strigăm: Izvorule al vieții, iartă și miluiește pre poporul cel deznădăjduit, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Unule mult-Milostive.

Cântarea a 4-a

Irmos : Tu ești tăria mea Doamne...

Acum cu adevărat umbra morții ne-a acoperit pre noi și de porțile iadului ne-am apropiat; ci Tu, Mântuitorule, ca un puternic ridică-ne și fă minunată mila Ta, mântuind pre cei ce cu credință neîndoită strigă: Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Apostoli tăinuitori și prezicători și însuși văzători ai lui Hristos, cei ce ați luat darul vindecării, fiind doctori sufletești, scoateți-ne din nevoi și de boala ce ne-a cuprins, rugând pre Stăpânul Hristos, Mântuitorul și Domnul.

Mărire...

Viforul păcatelor acum ne-a cuprins pre noi și valurile neputinței ne învăluie, îndesite dureri ne îneacă, întristări și

chinuri ne-au aflat pre noi păcătoșii. Apostoli ai Domnului, cu rugăciunile voastre tindeți-ne mână de ajutor.

Și acum... **a Născătoarei:**

Fiind loviți de pretutindeni cu dureri cumplite, Fecioară, toți cădem înaintea ta, la puternicul acoperământ, Curată; mântuiește-ne pre noi, îndură-te de toți, Mireasă Dumnezeiască, și ne scapă de pierire, de cumplita boală, și vindecă durerile, Stăpână.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Sfinților Profeți, adăpați-ne cu rugăciunile voastre cele îndulcitoare, acoperind marea înșelăciunii și schimbați toată amărăciunea bolii de acum în dumnezeiască dulceață a însănătoșirii.

Pătrunși suntem de săgețile durerilor din porunca Ta, Doamne, și ne-a apăsât pre noi mâna Ta, Preaputernice; dar ca Dumnezeu îndurător, îndură-te de noi toți cu mila Ta, pentru rugăciunile Sfinților Tăi Mucenici.

Mărire...

Precum pre fiul văduvei cel mort de demult l-ai înviat cu porunca Ta, Cuvinte, pre robii Tăi scăpându-i de cumplita boală, ca un Bun și Miluitor, înviază-i, Unule Iubitorule de oameni.

Și acum... **a Născătoarei:**

În noaptea vieții viforul a toată răutatea ne-a cuprins, și ne-a acoperit adâncul întunecoasei slăbiciuni; dar, Fecioară, strălucește-ne o rază de răsufare și la lumina sănătății ne îndreptează.

Cântarea 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

În luciul nemărginit al neputinței mă aflu, și în valurile de restriște ale bolii mă învăluiesc, Ocârmuitorule Doamne, tinde-mi mână de ajutor acum și mă mântuiește.

Precum mai de demult pre cel paralytic cu dumnezeiasca Ta voie l-ai ridicat din neputința bolii și din patul răutății,

așa ușurându-mă de boala cea prea grea, dă-mi sănătate, mult-Milostive.

Mărire...

Ceata Profeților, adunarea Apostolilor și mulțimea Mucenicilor acum Te roagă pentru poporul Tău, Unule Milostive; îndură-te de dânsul, Bunule.

Și acum... **a Născătoarei:**

Marie, curată visticierie a fecioriei, tu mântuiește-ne pre noi de întristări, de neputințe și de boala care ne ține acum, ca cu credință să te mărim.

După aceea Diaconul zice ectenia cea mică. Preotul, Ecfonis:
Că Tu ești Împăratul păcii..

Condac glasul al 6-lea:

Durerile iadului ne-au înconjurat, și ne-a acoperit umbra morții, și ca ceara de fața focului, zilele noastre s-au topit de fața mâniei Tale, Doamne; ci ca un Îndurat adu-Ți aminte în mânie de mila Ta, și iartă pre poporul Tău, ca fiind vii, cu po-căință să Te mărim pre Tine, Unule Iubitorule de omeni.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei către Tine, Cuvinte, îndură-Te de mine ca să viez Ție.

Miluieste-ne pre noi urgisiții, făcându-ne vase de bună treabă Ție, Cuvinte.

Mărire... Și acum...

Duhul Sfânt este pricina cea a tot mântuitoare; de suflă Acesta în cineva după cum se cuvine, curând îl ridică de la cele pământești, îl întraripează, îl crește și sus îl așează.

Prochimen glasul al 4-lea:

Doamne, nu cu mânia Ta să ne cerți pre noi, nici cu urgia Ta să ne pedepsești.

stih: Nu este vindecare trupului meu de fața mâniei Tale, nu este pace întru oasele mele de către fața păcatelor mele.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire: (XII, 1-10)

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înaintea, cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței, Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit Crucea, n-a ținut seama de ocară ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu. Luați bine aminte, dar, la Cel ce a răbdat de la păcătoși, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsați osteniți, slăbind în sufletele voastre. În lupta voastră cu păcatul, nu v-ați împotrivit încă până la sânge. Și ați uitat îndemnul care vă grăiește ca unor fii: „Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului, nici nu te descuraja când ești muștrat de El. Căci pe cine îl iubește Domnul îl ceartă, și biciuiește pe tot fiul pe care îl primește”. Răbdați spre înțeleptire. Dumnezeu se poartă cu voi ca față de fii. Căci care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepsește? Iar dacă sunteți fără de certare, de care toți au parte, atunci sunteți fii nelegitimi, și nu fii adevărați. Apoi, dacă am avut pe părinții noștri după trup, care să ne certe, și ne sfiam de ei, oare, nu ne vom supune cu atât mai vârtos Tatălui duhurilor, ca să avem viață? Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puține zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtășim de sfințenia Lui.

Preotul: Pace ție. **Citețul:** Și duhului tău. Aliluia, **glasul al 4-lea:**

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire: 8;14-23

În timpul acela venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pre soacra lui zăcând și aprinsă de friguri; și s-a atins de mâna ei, și a lăsat-o frigurile; și s-a sculat și slujea Lui. Iar făcându-se seară, adus-au la Dânsul mulți demonizați, și a scos duhurile cu cuvântul, și a vindecat pre toți cei ce erau bolnavi. Ca să se plinească ce s-a zis de Isaia profetul ce grăiește: Acesta neputințele noastre a luat, și bolile a purtat. Și văzând Iisus mulțime multă împrejurul său a poruncit să meargă de cealaltă parte. Și apropiindu-se un cărturar, a zis lui: Învățătorule, voi să Te urmez ori unde vei merge. Și i-a zis Iisus lui: Vulpile au vizuini, și păsările cerului cuiburi; iar Fiul Omului nu are unde să-și plece capul. Iar altul dintre

ucenicii Lui i-a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să merg să înmormântez pre tatăl meu. Și Iisus i-a zis lui: Urmează Mie, și lasă pre morți să-și înmormânteze morții lor. Și intrând el în corabie, au mers după dânsul ucenicii Lui.

Deci, Mărire..., glasul al 2-lea: Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea păcatelor noastre, și acum..., Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Îndurate, curățește mulțimea păcatelor noastre.

stih: Miluiește-ne pre noi Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește păcatele noastre.

Stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Înfricoșat ești Doamne și cine va suferi dreapta Ta mânie? Sau cine Te va ruga pre Tine pentru poporul cel păcătos și deznădăjduit? Dar pentru îndurărilor Tale cele nemăsurate, și a Ta iubire de oameni, și pentru rugăciunile Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor Sfinților, care se roagă Ție pentru noi, pleacă-Te spre îndurare, că noi toți suntem fără răspuns de îndreptare, ca niște servi greșiți; pentru aceea degrab îndură-Te și miluiește făptura Ta, Stăpâne, ca să nu pierim noi servii Tăi, Îndurate de reaua certare în care ne aflăm.

După aceea Diaconul zice: Mântuiește Dumnezeule, poporul Tău... **Preotul, Ecfonis:** Cu mila și cu îndurărilor...

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat...

Mă arde și mă topește cuptorul durerilor celor nenumărate, înfierbântându-se neîncetat flacăra bolii celei pierzătoare, ci cu roua milei Tale, Mântuitorule, răcorește-mă, ca să cânt: binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Profeților, Apostolilor, ceata Mucenicilor și dumnezeieștilor învățători, alinați cu rugile voastre durerile celor ce zac, și sănătate dăruiați celor ce cântă: binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Mărire...

Cu cuvântul pre Lazăr înviind, acum și pre noi ne ridică din mormântul cumplitei boli, înviindu-ne, Doamne ca să

cântăm cântare de mulțămită: binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum... **a Născătoarei:**

Milostivă fiind și Maica Celui cu totul Milostiv, miluindu-ne scapă pre poporul ce cheamă, Fecioară, milele Tale și cântă: binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Cântarea a 8-a

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Cu durere gemând, din patul durerii noastre și din boala cea pierzătoare strigăm către Tine, Iubitorule de oameni, și ridicând acum ochii inimii cerem sănătate: cercetează-ne pre noi, Mântuitorule, și ne scoală ca să-Ți cântăm: popoare, preainălțați-L întru toți vecii.

Cu a noastră neputință îmbrăcându-Te, Îndurate, și voidnd a Te asemena oamenilor, pentru rugăciunile Cuvioșilor Tăi, mântuiește-ne pre noi cei deznădăjduiți și ne ridică din groapa a toată neputința, ca să cântăm Ție: tineri, binecuvântați; preoți, laudați; popoare, preainălțați-L întru toți vecii.

Mărire...

Făcătorul firii, dăruitorul vindecărilor, ca Cea ce ai inima blândă și adânc de îndurare, îndelung-Răbdătorule, cu luare aminte cercetează poporul Tău de boala cea pierzătoare, și-l înviază să-Ți cânte: Preoți, binecuvântați; popoare înălțați-L întru toți vecii.

Și acum... **a Născătoarei:**

Tare ajutătoare și neclintită apărătoare, nădejdea deznădăjduiților, cu totul neprihănită, cercetează pre poporul tău cea ce în dureri pătimește și-i ușurează greutatea bolii celei amare; alungă neputința și primejdia, și mântuiește pre servii tăi, Fecioară de Dumnezeu Născătoare.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a cerul de aceasta...

Multe minuni, căroră nu este număr, făcând Tu Nemuritorule, arată mila Ta spre servii Tăi, ca un Dumnezeu

Milostiv, și de boala ce ne-a cuprins acum slobozește-ne, pentru rugăciunile Celei ce Te-a născut și ale cetei Mucenicilor Tăi.

Pentru rugăciunile Îngerilor, arhanghelilor, Profeților, Apostolilor, Mucenicilor, preacuvioșilor, ierarhilor și ale tuturor Sfinților Tăi, plânsul servilor Tăi întoarce-l, Atotputernice, în bucurie, și vindecă durerea, ușurează neputința, și ne dăruiește nouă sănătate.

Mărire...

Doctorul sufletelor și al trupurilor, Doamne Cel bogat în milă, pre Tine Te rog, vindecă multele mele patimi, scapă-mă de dureri și de întristări, ca un Bun și singur Binefăcător și mântuiește pre cei ce cu dreaptă credință Te măresc.

Și acum... **a Născătoarei:**

Ceea ce ai născut pre Înduratul și Milostivul Stăpân, pre Creatorul și Domnul, acum arată spre mine obișnuitele tale îndurări, și mă scapă de boala cumplită ce-mi topește sufletul meu, Fecioară Născătoare de Dumnezeu; dă-mi sănătate ca neîncetat să te măresc.

După aceea: Cuvine-se cu adevărat să te ferim..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **și Troparele glasul al 6-lea:** Miluiește-ne pre noi Doamne..., Mărire..., Doamne miluiește-ne..., Și acum..., Ușa milostivirii..., **pag. 78.**

După aceea citește Preotul rugăciunile acestea, sau câte va voi, lăsând pentru alte zile, pre a doua sau pre a treia rugăciune.

Rugăciuni
la moartea cea neașteptată și furioasă a ciumei
(compunere a sfințitului patriarh Filoteiu)

Diaconul zice: Cu lacrimi, întru umilință și cu inimă înfrântă plecând genunchii sufletelor și ale trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm. **Atunci toți zic:** Doamne miluiește (de 3 ori), și-și pleacă genunchi. Iar Preotul cu genunchi plecați, cu lacrimi și cu toată umilința, citește rugăciunea aceasta.

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, izvorul cel nedeșertat al îndurărilor, noianul cel neurmărit al iubirii de oameni, adâncul cel nemăsurat al îndelung-răbdării și al bunătații, Cela ce chiar și multele feluri de bătaii și de răni, ce vin după timpuri asupra neamului omenesc, le aduci spre folosul lui, prin marea Ta iubire de oameni, pentru ca neînfrânarea și totala noastră pornire la păcat să o oprești, ca și cu un frâu, cu frica de Dumnezeu, ca să nu se vatăme necuviincios chipul cel dumnezeiesc, și să nu se înjosească rău noblețea sufletului nostru; oprește, rugămu-ne această armă tăioasă și neașteptată a morții adusă asupra firii noastre, ca să nu ne împruțezi mai mult decât toate neamurile, nici să ne dai spre batjocura dușmanilor noștri celor înțelegători și simțitori. Pustiitu-s-au cetățile, stricatu-s-au orașele; sărbătorile cele Sfințite, servirile și armonia cântărilor celor dumnezeiești, în mare parte au tăcut; case bune și mari, (după cum zice scriptura) au pierit, și nu este cine să locuiască într-însele. Frică și tremur a venit asupra noastră, și pre toți i-au acoperit întunericul cel negru al acestei morți înfricoșate. Nu apucăm Stăpâne, să plângem după datina rudelor pre cei ce mor, și iată sosește și sfârșitul nostru, căutând pre alții să ne plângă și să ne predea mormântului celui comun. În cât noi cei vii și văzuți nu ne mai credem a fi vii, de frica acestei bătaii înfricoșate, ci mai că nu ne mai încredem nici în noi înșine; închipuindu-și fiecare că are în sine semnul și rana morții, și înainte de moarte, de frica morții cumplit murim. Aceasta este răsplata răutății noastre; acesta sfârșitul cel potrivit al faptelor noastre celor viclene și necurate; acestea sunt isprăvile cele rele ale desfrânării, ale nedreptății și ale călcărilor noastre de jurământ; acest șarpe cu trei capete înfigându-și în noi dinții săi cei veninoși, ne-a adus pierzare și această moarte. Că zice: pentru aceasta, vine urgia lui Dumnezeu peste fiii neascultării, pentru care nu putem nici a ridica ochii minții, nici a ne ruga liniștit și a atrage mila Ta; fiecare fiind împilat, de greutatea conștiinței sale ca de o cătușă de fier. Dar să nu ne păreșești cu totul pentru numele Tău cel Sfânt, nici să strici așezământul Tău, ca noi ticăloșii să nu fim lipsiți de timpul pocăinței și al reîntoarcerii. De aceea și această mare bătaie de moarte cu iubirea de oameni o ai adus. Știm că de multe ori făgăduind pocăință și de multe

ori mințind, spre tăiere suntem osândiți ca și smochinul cel neroditor. Ci încă tot mai îngăduie ca un cultivator, de oameni iubitor, Carele nu voiești moartea păcătosului, ci întoarcerea și viețuirea lui; Cea ce ai poruncit a ierta păcatele fraților de șaptezeci de ori câte șapte; Carele poți ridica fii lui Avraam și din pietre vârtoase și neroditoare; că numai Ție sunt cu puțință toate cele ce în oameni sunt cu neputință, Iubitorule de oameni Stăpâne. Ca și între noi, în neamuri de neamuri, să se preamărească Preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune la rană de moarte

Domnului să ne rugăm

Păcătuit-am, nelegiuit-am, nedreptățit-am înaintea Ta, Preabunule Stăpâne, călcat-am poruncile Tale cele mântuitoare, și făgăduințele noastre cele Sfințite, care le-am făcut la Sfântul botez înaintea marelui Tău jertfelnic și înaintea Îngerilor și a oamenilor; lepădatu-ne-am de înfricoșatul sânge al legii, prin care ne-am Sfințit, socotindu-l de nimic și înjosind harul Duhului și disprețuind înfierea cea mai pre sus de fire. Toată Scriptura și legea cea dumnezeiască și învățătura cea insuflată de Dumnezeu, ca un sunet deșert și graiuri lipsite de fapte s-au socotit de noi. Numai cu numele și cu vorbele noi mișei purtăm Cinstita Evanghelie și adevărata creștinătate. Măinile noastre s-au făcut îndemânatic spre toată răpirea și lăcomia, iar picioarele, grabnice și îndrăznețe spre toată nedreptatea și strâmbătatea și cădem la Tine, primește-ne, Stăpâne. Și deși suntem foarte departe de întoarcerea și adevărata lor căință, lipsa să o îndeplinească nemărginita Ta bunătate, ba chiar totul; fiindcă de toate cu totul suntem lipsiți. Pentru că ai îndurare și milă care Te înduplecă: Crucea și moartea cea de voie, ce ai suferit pentru noi nerecunoscătorii, luptele Apostolilor, sudorile cuvioșilor, sângele Mucenicilor, și înainte de toate, nădejdea și mântuirea cea comună a tuturor, pre Născătoarea de Dumnezeu, ce Te-a născut fără sămânță mai pre sus de minte. Ale căror rugăciuni primindu-le cu iubire de oameni, slobozește-ne pre noi de întristarea cea de acum și de viitoarea muncă cea veșnică. Cu harul și iubirea de oameni a Părintelui Tău celui fără început, cu

Carele binecuvântat ești, cu Preasfântul, Bunul și viața făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune la boală de ciumă

Domnului să ne rugăm

Atotțiitorule Stăpâne, îndelung-Răbdătorule, mult-Miluitorule, Iesne-Iertătorule, de oameni-Iubitorule, Atotbunule, Preabune, Atotputernice Hristoase, Dumnezeuul nostru; Tu din neființă în ființă ai produs firea noastră, numai din prisosința bunătății; Tu ai insuflat în noi suflet și cuvânt înțelegător, și cu chipul Tău cinstindu-ne, ne-ai învrednicit minunat desfătării raiului, purtării celei asemenea lui Dumnezeu și cuminecării dumnezeiești; Tu pre cei ce au călcat porunca Ta, și s-au supus înșelăciunii și amăgirii diavolești, căzând din mărirea Ta, și schimbând viața cu moartea și Împărăția cu robia cea rușinoasă, nu i-ai trecut cu vederea, pentru adâncul cel negrăit al îndelung-răbdării și bunătății, ci l-ai cercetat în tot chipul prin părinți și Profeți. Tu ai dat nouă legea cea scrisă spre întoarcere și învățătură; pus-ai Îngeri îndreptători și păzitori, învățându-ne și conducându-ne oarecum spre aflarea a ce este mai bine. Dar fiindcă toate acestea le-am arătat a fi deșarte și zadarnice, prin plecarea cea nemăsurată a noastră către răutate, însuși Tu la sfârșitul veacurilor nespus ai făcut a doua creare și replăsmuire a firii noastre, și întreg omul nostru unindu-l minunat cu întreaga Ta Dumnezeire, și Sfințind trupul cu trup, și sufletul cu suflet, și cu moartea și patimile Tale scăpându-ne pre noi de patimile cele peste fire și de moarte, prin paza dumnezeieștilor Tale porunci, ne-ai învrednicit vieții celei nemuritoare. Dar noi iarăși călcând aceste porunci dumnezeiești ale Tale, și umblând după poftele și voințele noastre, cu stăruință facem tot păcatul în fiecare zi: clevetire, defăimare, ținere în minte de rău, călcare de jurământ, mințire, vorbire de rușine, înșelăciune, ceartă, pizmă, și toată fapta de rușine necuviincioasă, firească și peste fire, ce nu se află nici la dobitoacele necuvântătoare; acestea toate păgânește din nou le născocim. Stinsu-s-au în deșertăciune zilele noastre; suntem lipsiți de ajutorul Tău; ne-am făcut de batjocură și dispreț celor din împrejurul nostru; numele Tău Cel Preasfânt și închinat s-a făcut prin noi defăimat de păgâni, că am

îmbătrânit în răutate și neînțelepțește pre căi șchiopătăm. Toți ne-am abătut, împreună netrebnici ne-am făcut, nu este cine să înțeleagă, nu este până la unul: preoții și poporul ne-am abătut împreună. Pentru aceasta, cu dreaptă judecată, suntem respinși de la Tine, și aruncați de la ajutorul Tău cel mare, și noi păcătoșii am întors spre întărâtare multa Ta iubire de oameni. Ciume și robie, strâmtorare și sărăcie, morți felurite și neconținute ne-au sfâșiat pre noi nemernicii, pentru ca prin astfel de bătăi să ne tragi cu sila la Tine, Iubitorule de oameni. Dar nici așa nu s-a făcut ceva mai mult din partea noastră. Datu-ne-ai spre robie păgânilor, și celor nelegiuți spre jefuire, spre junghiere și spre pradă, și nici așa nu ne-am înțelepțit, nici ne-am depărtat de la răutățile și neleguirile noastre. Puțin numai ne-ai fost scos minunat din robie, și ne-ai slobozit peste nădejdea noastră de la necredincioși, și încă mai mult am adăugat neleguire peste neleguire, semețindu-ne de binefacere și de libertate, și rău întrebuițând iertarea. Pentru aceasta, Preabunule Stăpâne, ca pre unii care, nici prin cele de întristare, nici prin cele cumplite, nu ne-am înțelepțit, nici ne-am făcut mai buni prin binefacerile și harurile Tale, cu dreapta judecată ne-ai osândit pre noi, și ne-ai trădat la pierire, la sfărâmare și deplină stingere. Și este arătat, că suntem osândiți a fi de tot striviți și nimicți, pentru că ai și secerat așa fără cruțare înainte de timp prelungirea neamului nostru, ca nici rădăcină, nici sămânță să nu rămână în Israel, după cum este scris, ci să ne facem ca Sodoma și ca Gomora, pre care de demult cu totul le-a nimicit înecul de foc. Căci boala nu ne cuprinde încet, răpind cu cumpătare pre cei ce mor, ci ca un junghietor stând de față și pre fiecare cu sabia de moarte lovindu-l; așa, mulți de odată cu rana au primit și semnul morții, și pre toți împreună repede i-a acoperit întunericul, încât abia zicem a fi răniți, și moartea îndată ne și calcă pre urmă. Așa că din una și aceeași casă se scot câte doi și câte trei, aruncați grămadă pre un pat, încât cei rămași nu mai pot fi în stare a da rudelor cele cuvenite după lege, nici le este cu putință a se gândi la care dintre rude mai întâi să meargă, că toți cu totul se sting amar, și se trimit la iad! Ci de pretutindenii constrânși de nepricepere și nedumerire, nu știm care parte din nenorocire se cuvine mai vârtos a o plânge: oare moartea cea fără timp, sau răpirea cea

neșteptată, sau pre cei mai înainte muriți, ori pre cei ce acum își dau sufletul, sau pre cei ce au peste puțin să pătimească aceasta, ori pre cei ce se par a scăpa și a fi mai tari decât boala? Dar, mai vârtos, se cade a ne tângui și plânge, ne mai rămânând nici o nădejde, că peste puțin vom fi și noi numărați între morți; așa, de pretutindeni deznădăjduiți, zăcem ca niște vite așteptând junghierea. Astăzi stă în jurul părinților și a mamelor ceata copiilor, ceata fiilor, ceata altor rude și cunoscuți încât casele sunt strâmte pentru mulțimea celor ce se adună în familii și rudenii; iar mâine sunt fără fii, lipsiți amărâți, părăsiți, ca niște scopiți și ca cum și-ar fi pierdut toată nădejdea de viață și de bătrânețe și de prelungirea neamului de moștenire, și ca niște lipsiți de toate cele firești, de cei mai iubiți și de cele mai trebuitoare. Spăimântatu-ne-am deci, iubitorule de oameni Stăpâne, de această mare și nesuferită restriște și bătaie; și puțin de nu ne-am ieșit din fire, că ne-au cuprins pre noi nepricepere și nedumerire; și a venit asupra-ne frică și tremur, și ne-a acoperit umbra morții, și ne-am uimit și deznădăjduit cu totul. Că nu ne mai credem a fi între cei vii, nici suntem în liniștea minții; ci fiecare închipuindu-și a avea în sine rana și simptomul adesea pipăindu-și membrele, în toată ora se înspăimântă, chiar de s-ar pune vreun țânțar, ori l-ar mușca vre-o vietate, i se pare de frică că a sosit pieirea, și înainte de moarte ni se pare că murim. Pentru care toți ne și învârtim ca niște morți pre jumătate și leșinați și cu totul uimiți, neaflând nici o scăpare; și ce este mai rău, noi ticăloșii nu îndrăznim nici a ridica la cer ochii noștri, nici a deschide gura noastră și a ne ruga înaintea Ta, fiind împunși de boldul conștiinței; și având înaintea ochilor faptele noastre cele viclene și pline de toată necurăția, acoperindu-ne de rușine fețele, ne judecăm nevrednici de ajutorul Tău și sprijinirea Ta. Striviți fiind, umiliți și rușinați, de aceasta numai strigăm către Tine, Dumnezeuule Cel Bun: Drept ești, Doamne, și dreptă este judecata Ta în toate cele ce le-ai adus asupra noastră! Iar mai ales, n-ai făcut nouă după nelegiuirea noastră, nici după păcatele noastre ne-ai răsplătit nouă; ci și această bătaie adusă asupra noastră mărturisim a fi mai mult după iubirea de oameni decât după dreptate; căci toată bătaia și rana și toată pierzarea adusă asupra-ne, este mică și puțină

către prea multele noastre nelegiuiri. Deci pentru mulțimea păcatelor noastre, nu putem nici a îndrăzni, drepte Judecătoarele Doamne, ca să rugăm bunătatea Ta spre a afla dezlegare de această înfricoșată certare. Dar mila Ta cea prea mare și adâncul îndurărilor Tale, mult-Miluitoarele Stăpâne, ne silește a îndrăzni și a căuta cele peste meritul nostru. Pentru care, Dumnezeule Preabune și Doamne al milei, ne rugăm măreției Tale: Oprește această ascuțită sabie a morții, ce înainte de timp se aduce asupra noastră; ca nu cu mânia Ta să ne mustri pre noi, nici să ne dai cu totul la piere, pentru numele Tău cel Sfânt, nici să îndeparțezi de la noi mila Ta, Iubitorule de oameni, nici să strici așezământul Tău care L-ai făcut cu părinții noștri, nici să ne împruțezi mai mult decât toate națiile. Pune contra mulțimii răutăților noastre adâncul îndurărilor Tale; numai Ție păcătuim, Doamne, dar și numai Ție unuia servim; afară de Tine alt Dumnezeu nu cunoaștem; numai Ție stăm înainte cu inima înfrântă și umilită, și lăcrimând strigăm: Doamne, miluiește-ne. Primește, Iubitorule de oameni, această comună umilință a noastră și durere de inimă, precum ai primit lacrimile lui Ezechia în întristarea inimii sale, și l-ai scăpat pre dânsul de moarte, și i-ai dăruit timp de viață peste cel pus pentru sfârșitul lui; căci, zice, întors-a Ezechia fața sa către părete și a plâns; și îndată ca un Stăpân Iubitor de oameni ai trimis pre profetul și i-a zis lui: Auzit-am rugăciunea Ta și am văzut lacrimile Tale, și voi adăuga la anii Tăi, ani cincisprezece. Deci, răbdătorule de răutate Doamne, Însuși ai zis: Nu voiesc moartea păcătosului, ci întoarcerea și viețuirea lui; îndură-Te și de noi nevrednicii, și întoarce mânia Ta cea dreaptă de la noi, și să nu ne urgisești pre noi în veci. Vezi, Stăpâne, că ne-am împruținat și am scăzut noi moștenirea Ta, și poporul Tău cel Sfânt, și plinirea a tot pământului, a căruia umbră cuprindea și munții. Adu-Ți aminte, Iubitorule de oameni, de Cruce, de moarte și de patima cea de voie, care ai suferit-o pentru noi osândiții, și să nu răpească moartea ca un leu sufletele noastre, nefiind cine să scape, nici să ne mântuiască. Știi, îndelung-Răbdătorule, că nici o bătaie n-a atins așa pre ne-simțitorii egipteni, ca stricarea și pierzarea întâi născuților; iar asupra noastră nenorocirea este neînchipuită și răutatea neasemănată, deoarece toți împreună, și cei dintâi, și cei de

mijloc, și cei din urmă se răpesc fără timp așa de iute. Îndură-Te deci, lesne-Iertătorule Doamne, de lacrimile și plângerea tinerilor și a pruncilor și de toată vârsta, neformată și necoaptă; oprește-Ți întărâtarea Ta cea dreaptă asupra noastră, și încetează sfărâmarea, mult-Miluiitorule Doamne. Căci pruncii primind rana și semnul morții, și venind în cunoștință de rău și de pieire, la noi se uită, își ațintesc ochii, își întind mâinile, și prin lacrimi, prin gângăviri, prin sunete neînțelese și prin toate mișcările putincioase arată junghierea, plângându-și pieirea, și în toate chipurile se silesc cum ne-ar atrage spre ajutorul lor. Iar noi neputând nicicum a le întinde mână de ajutor și dezlegare de răutate, la Tine alergăm și cerem ajutor contra acestei cumplite bătăi. Că Ție unuia sunt putincioase cele ce la oameni sunt cu neputință; că binecuvântat ești în veci Amin.

Altă rugăciune către Dumnezeu, ce se zice în timp de ciumă și foamete, compunere a sfințitului patriarh Calist.

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, Carele cu porunca cea creatoare ai produs din neființă în ființă aceasta făptură văzută; apoi prin marea Ta bunătate ai plăsmuit cu mâinile Tale și pre om, și mai întâi toată pregătirea lui spre mâncare și băutură ai făcut-o lesnicioasă și fără cheltuială; dar îndată după călcarea poruncii l-ai lipsit pre dânsul de acea desfătare nestricăcioasă, și spre folosul lui i-ai dat alt trai mai anevoios; așa că ai poruncit pământului să producă roade spre nutrirea noastră și chiar a vietăților necuvântătoare, în multe feluri și în multe chipuri. Unora dintre ele le-ai dat cele trebuincioase numai din semințele pământului, iar altora în alt fel, după puterea Ta cea prevăzătoare, prin care Te îngrijești cu bunătatea Ta și de peștii mării, deschizând dreapta Ta și umplând toată vietatea de buna Ta voință. Cea ce ai făcut semne mari și minunate în Testamentul Vechi și cel Nou, auzi-mă și pre mine păcătosul și nevrednicul servul Tău. Și precum odinioară prin Iosif, ce purta chipul Unuia-Născut Fiului Tău, ai nutrit cu îndestulare pre tot poporul israelit, așa și acum, prin Unul-Născut Fiul Tău Adevăratul Dumnezeu nostru, dăruiește cele de nutrire și de repausul nostru, și ne dă scă-

pare de toate cele întristătoare; de ciumă, de foamete, și ne scutește pre noi de chinul și nevoia ce ne așteptă; ca să se preamărească Preasfânt numele Tău, al Tatălui celui fără de început, și al Unuia-Născut Fiului Tău, și al Preasfântului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune a aceluiași

Domnului să ne rugăm

Dumnezeul minunilor, Carele ai făcut mari și minunate; Cela ce prin Moisi ai slobozit pre vechiul Israil din robia cea amară a lui Faraon; Cela ce cu mâna Ta cea dreaptă l-ai condus și nevătămat l-ai adus în pământul făgăduinței; Carele mai întâi prin păsările acelea ai nutrit spre sațiu în deșertul cel prea uscat un popor nu lesne de numărat; Carele ai plouat mană ca apa din izvor pururea curgător; Cela ce ai pregătit ca piatra cea vârtoasă să izvorască izvor de apă, și ai săturat prin revărsarea apei, pre toți cei chinuți de sete; așa și acum nutrește-ne pre noi cu știuta Ta iubire de oameni și bunătate; dăruiește nouă cele trebuitoare, și ne îndestulează spre servirea și hrana noastră; arată și în noi marele Tale minuni, și ne hrănește spre sațiu cu binecuvântarea bunătății Tale; că toate sunt Ție cu putință, și nu-Ți este nimic neputincios. Așa, Doamne Dumnezeul nostru, Cela ce ai nutrit mii de popoare cu puține pâini în deșert, nutrește-ne și pre noi acum cu negrăita Ta îndurare, și să nu treci cu vederea rugăciunile noastre ale păcătoșilor și nevrednicilor Tăi servi; ca să se preamărească Preasfânt numele Tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

Preotului ce se ispitește în vis

După ce s-a ispitit în vis îndată se scoală și făcând începutul zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori):

Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de trei ori) și citește: După-cinarea pre rând până după: Cred într-unul Dumnezeu..., apoi zice:

Ușurează, lasă, iartă, Dumnezeule, greșalele noastre cele de voie și fără de voie, cele cu fapta și cu cuvântul, cele cu știința și cu neștiința, cele de noapte și cele din zi, cele cu mintea și cu gândul, toate le iartă nouă, ca un Bun și de oameni iubitor.

Troparul și condacul zilei: În urmă troparele acestea glasul al 2-lea:

Păcătuit-am Ție, Mântuitorule, ca fiul cel curvar; primește-mă, Părinte, pre mine Cea ce mă pocăiesc, și mă miluiește, Dumnezeule.

Strig Ție, Hristoase Mântuitorule, cu glasul vameșului: curățește-mă, ca pre acela și mă miluiește, Dumnezeule.

Glasul al 5-lea al Născătoarei:

Acoperământul Tău cel grabnic și ajutorul și mila arată-o spre servul Tău, și liniștește tu, Curată, valurile gândurilor celor deșarte; și ridică, Născătoare de Dumnezeu, sufletul meu cel căzut, că știu, Fecioară, știu că poți câte și voiești.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...;

Alte stihiri glasul al 7-lea:

Ca cel căzut între tâlhari și rănit, așa și eu am căzut pentru păcatele mele și sufletul meu este rănit; către cine voi alerga eu vinovatul, de nu către Tine, Cel Îndurat și doctorul sufletelor? Revarsă peste mine, Dumnezeule, mila Ta cea mare.

Ca fiul cel curvar am venit și eu, Îndurate; primește-mă pre mine cea ce cad, ca pre unul din năimiții Tăi, Dumnezeule, și mă miluiește.

Glasul al 8-lea:

Căzând în furia cugetelor mele, mi s-a furat mintea mie mișelului, și cumplit fiind rănit, tot sufletul îmi este vătămat, și de aceea zac gol de virtuți în calea vieții. Și un Preot

văzându-mă suferind de răni, trecând nu s-a uitat la mine, pentru că sunt nevindecate. Un levit iarăși neputând suferi durerea cea pierzătoare de suflet văzându-mă și el, a trecut alături. Iar Tu, Cea ce ai binevoit a Te întrupa nu din Samaria, ci din Maria, Hristoase Dumnezeule, cu iubirea Ta de oameni dă-mi mie vindecare, vărsând asupra mea mila Ta cea mare.

Glasul al 6-lea:

Gândesc la ziua cea înfricoșată și-mi plâng faptele cele viclene; cum mă voi îndreptăți înaintea Împăratului celui nemuritor? Și cu ce îndrăznire voi privi la Judecătorul, eu desfrânatul? Îndurate Părinte, Fiule Unule-Născut și Duhule Sfinte, miluiește-mă pre mine.

În valea plângerii, în locul ce ai dispus, când vei șede să faci judecată dreaptă, să nu-mi vădești, Îndurate, cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea Îngerilor; ci cruță-mă, Dumnezeule, și mă miluiește.

Mărire...

Eu sunt pomul cel neroditor, Doamne, neaducând nicicum roade de umilință, și mă sfiiesc de tăiere și mă înfricoșez de focul cel nestins; pentru care Te rog: înainte de acea nevoie, întoarce-mă și mă mântuiește.

Și acum... a Născătoarei:

Nădejdea cea bună a lumii, Născătoare de Dumnezeu, numai singură folosirea Ta cea binevoitoare o cer; îndură-Te de mine păcătosul și roagă pre Înduratul Dumnezeu să scape sufletul meu de toată certarea, una binecuvântată.

Doamne miluiește de 40 ori, și rugăciunea aceasta a lui Marcu Monahul:

Preacurate, neîntinate, mult-Milostive Doamne, Carele prin înălțarea omenirii Tale ai scăpat de stricăciune firea noastră, și întreagă o ai Sfințit prin unirea cu firea cea mai bună; Cea ce cu îndestulare dai harul Tău celor ce Te cred cu neîndoire numai pre Tine adevărat Dumnezeu, și prin neputința trupului rușinezi pre împotrivorul cel vechi și cerbicos; Însuți Binefăcătorule Doamne, și pre mine cel pățimaș și dedat păcatului, fiind spurcat prin nălucirea din

vis, curățește-mă de toată întinăciunea trupului și a sufletului și să nu-mi socotești aceasta ca păcat, ori de m-am întinat în vis din pizma demonului celui nălucitor și urător de bine, ori din rea deprindere, ori din neîngrijirea și neînfrânarea de cele vătămătoare, ori din tirania nesațiului. Întărește-mă și mai departe cu harul Tău cel Atotputernic, împotriva înrăutățirii și a turburării lui, și mă ferește mai presus de măiestriile lui cele felurite, păzindu-mi făclia întregii înțelepciuni nestinsă până la sfârșit. Pentru ca prin ajutorul Tău fiind scutit de toată împătımirea cea tinoasă a gândilărilor și de toată negura cea fioroasă a nălucirilor de noapte, ziua și noaptea aplecându-mă cu cuget curat la privirea cea luminoasă a judecăților Tale celor dorite și mai dulci de cât mierea și fagurul, să mă învrednicesc a mă împărtăși cu nemuritoarele și de-viață-făcătoarele Tale Taine. Cu rugăciunile Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, care fără stricăciune Te-a născut, și cu ale tuturor sfinților. Amin.

Altă rugăciune a Marelui Vasilie

Mult-Îndurate, nespurcate, neîntinate, curate, singur nepăcătuitoarele, Doamne, curățește-mă pre mine netrebnicul servul Tău de toată întinăciunea trupului și a sufletului, și de necurăția ce s-a întâmplat mie acum din neluare aminte și din trândăvie, împreună cu toate celelalte nelegiuiri ale mele; și mă arată neîntinat prin harul lui Hristos al Tău și mă sfințește cu venirea Sfântului Tău Duh; ca, deșteptându-mă din negura necurățiilor mele și din nălucirile diavolului, încă și de toată întinăciunea diavolească, să mă învrednicesc în conștiință curată a deschide întinata și necurata mea gură spre lauda Preasfântului Tău nume, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Și așa, nevinovat și neosândit, să mă cuminec cu Preacuratele, nemuritoarele, Preasfintele și de-viață-făcătoarele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Cu Carele Binecuvântat ești, cu Preasfântul, Bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune tot a lui;
iar alții zic a fi a Cuviosului Părintelui nostru Martinian

Iarăși m-am alunecat cu mintea eu mișelul servind deprinderii celei rele a păcatului; iarăși domnul întunericului și născătorul dulceții pătimăse m-a prins rob, și ca pre un rob umilit mă silește a robi voii sale și poftelor cărnii. Și ce voi face, Doamne, Doamne, Răscumpărătorule și Apărătorule al celor ce se încred în Tine? Ci la Tine iarăși mă voi întoarce, voi suspina și voi cere iertarea faptelor mele. Dar mă tem și tremur nu cumva în toate zilele mărturisindu-mă și făgăduind părăsire de răutăți, păcătuind încă în toată ora și neîmplinind rugăciunile mele, Ție, Dumnezeuul meu, să nu întorc spre întărâtare îndelunga Ta răbdare. Și cine va suferi, Doamne, mânea Ta? Dar cunoscând mulțimea îndurărilor Tale și adâncul iubirii Tale de oameni, iarăși mă arunc la milele Tale și strig Ție: Păcătuit-am, Dumnezeule, miluiește-mă pre mine cel căzut; dă-mi mână de ajutor mie celui cufundat în prăpastia dezmiardărilor, și nu mă părăsi, Doamne, pre mine făptura Ta, spre a mă pierde în nelegiuirile și păcatele mele. Ci ținându-Te de bunătatea Ta cea obișnuită, curățește-mă de întinăciunea și spurcăciunea trupului meu și de gândurile mele cele pătimăse, care în toate zilele întinează ticălosul meu suflet; că iată, Doamne Dumnezeuul meu, nu este într-însul loc curat, ci întreg s-a stricat, având o rană peste tot trupul. Deci Însuți, ca un Doctor al sufletelor și fântâna milei, curățește-l prin spălarea lacrimilor, vărsându-le acestea în mine cu îndestulare și revarsă iubirea Ta de oameni și vindecă sfărâmăturile lui. Și-mi dă vindecare și curățire, și să nu întorci fața Ta de la mine, că mă va mistui focul deznădăjduirii. Dar precum ai zis, Dumnezeule Cel nemințitor: că mare bucurie se face pentru pocăința unui păcătos, aceasta să se facă și pentru mine păcătosul; și să nu închizi urechile îndurării Tale despre rugăciunea pocăinței mele; ci deschide-mi-le, și se va îndrepta ca o tămâie înaintea Ta. Căci ca un Creator, care știi neputința firii și alunecarea tinereților, treci cu vederea păcatele și primești pocăința celor ce în adevăr se mărturisesc Ție. Că Tu singur ești nepăcătuitor, Cea ce ridici păcatul lumii; și Ție mărire înălțăm, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Apoi face 50 metanii și dator ești a zice la fiecare metanie:

Dumnezeule, curățește-mă pre mine păcătosul și mă

miluiește, pentru numele Tău cel Sfânt.

Păcătuit-am Ție, Doamne, iartă-mă pre mine desfrânatul.

Apoi: Cea ce în tot timpul și în toată ora..., Cea ce ești mai cinstită decât Heruvimii..., și îndată; Întru numele Domnului binecuvintează Părinte.

Stăpâne Dumnezeule Părinte Atotputernice. Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase, și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o putere, miluiește-mă pre mine păcătosul, și cu judecățile ce știi mântuiește-mă pre mine nevrednicul servul Tău, că binecuvântat ești în vecii vecilor, Amin.

Apoi Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori), Cea ce ești mai cinstită de cât Heruvimii...

Apărătoare Doamnei, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem Ție, Născătoare de Dumnezeu, noi servii Tăi; ci ca ceea ce ai putere neînvinsă, eliberează-ne din toate nevoile, ca să strigăm Ție: Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară.

De este nălucirea în vis din ispita diavolului, Preotul făcând această rânduală face Liturghie; și mireanul se împărtășește. Iar de va fi provenită din multă beție să se oprească de la orice lucrare Sfântită, după canonul al 4 al lui Dionisie și a Marelui Atanasie în epistola către Amun, și după marele Vasilie în scrierile ascetice. Caută-le aceste în colecția canoanelor de Potli și Ralli. Atena. Tomul 4.

RUGĂCIUNE

pentru cei ce vor să călătorească în cale

Doamne Dumnezeul nostru, Cea ce ești calea cea adevărată și vie, și ai călătorit împreună cu robul Tău Iosif, însoțește Stăpâne, și pre robul Tău (N), și-l ferește de furi, de toată întâmplarea și bântuirea cea rea. Dăruiește-i pace și ajutor bun ca să aibă el grijă de toată dreptatea, urmând poruncilor Tale, și binevoiește a se întoarce plin de

bunătățile cerești și pământești. Că a Ta este Împărăția, puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului, și a Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNEA
pentru Regele și oastea lui, în orice timp,
dar mai ales în războaie și neliniște
(compunerea Patriarhului Calist)

Doamne Dumnezeul nostru, Cea ce întru înțelepciune ai făcut toate numai cu cuvântul, și le-ai produs din neființă în ființă, și într-un tot le-ai adunat și le-ai unit cu puterea și lucrarea Ta cea negrăită. Ție-Ți sunt toate cu puțință, și nimic cu neputință. Pentru aceasta ai unit și întocmit timpurile și anii, și ai înfrumusețat lumea acesta arătată și văzută; Cea ce ai întins cerul și l-ai împodobit ca și precortul cel făcut de Moisi; și mulțimea cea nenumărată a neamului iudeilor o ai așezat în ordine și conânțelegere; și cu dreapta Ta și brațul Tău cel tare ai rânduit pre Moisi conducător poporului, căruia dându-i o singură stăpânire, l-ai păzit nevătămat sub acoperământul și mâna Ta cea tare. Cea ce ai pus soarele spre luminarea zilei și luna spre începuturi de noapte; Cea ce ai îndesit mulțimea stelelor pre firmament și le-ai dat pururelnică mișcare, și le-ai pus în ordine cu porunca Ta, spre a păzi rândul lor, ca de loc să nu ne vatăme pre noi, ci să alerge neîncetat în cursul și mișcarea lor, după voința Ta; Cea ce ai făcut arătat pământul, care mai înainte era nevăzut și întunecos, și l-ai format cu frumusețe pentru firea omenească. Cea ce odinioară cu puterea Ta cea Dumnezeiască ai venit în ajutorul lui Avraam și ai supus lui pre dușmanii lui; Cea ce ai împuternicit pre Ghedeon, și ai frânt și nimicuit cu totul pre protivnicii lui; Cea ce ai dat putere împăratului și profetului David împotriva gigantului Goliat, și cu totul l-ai strivit pre aceasta. Cea ce prin servul Tău Moisi ai eliberat neamul evreilor de robia cea amară, și cu puterea Ta cea neînvinsă și mâna Ta cea tare ai afundat pre Faraon cu toată oștea sa, și l-ai aruncat în adâncul mării, și ai arătat stâlp de foc conducător evreilor, ca să nu se împiedice pașii lor.

Însuți și acum, întru tot Sfinte Împărate al măririi, trimite din locașul Tău cel Sfânt și de la Tronul măririi împărăției Tale stâlp luminos și strălucitor, spre împrăștierea dușmanilor văzuți și nevăzuți, și învingerea asupra vrăjmașilor dăruiește augustului nostru Rege. Întărește-l pre dânsul cu mâna Ta cea dreaptă, și pre toți servii și casnicii ce merg împreună cu dânsul. Binevoiește a-i da lui domnie pașnică, neturburată și ferită de orice revolte și războaie lăuntrice. Așa, Doamne Dumnezeule al milei, auzi-mă pre mine umilitul și nevrednicul servul Tău, în ora aceasta; și întărește-l pre dânsul cu puterea Ta cea nebiruită și neînfrântă. Iar pre ostașii lui împuternicește-i pretutindenea, și împrăștie dușmanii și răzvrătirile ce se ridică asupra stăpânirii lui. Unește tot poporul în conânțelegere și dreaptă supunere. Dăruiește Regelui pre pământ și pre mare, pace adâncă și neturburată, și-i înlesnește toate cele de folos. Ca respingând întâmplătoarele războaie și turburări, cu o gură și cu o inimă să Te mărim pre Tine Dumnezeul minunilor și Doamne al milei. Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și în vecii vecilor, Amin.

RÂNDUIALA

ce se face când se va întâmpla
să cadă ceva spurcat în fântâna cu apă

Se vor scoate mai întâi 40 vedre de apă vărsându-se afară; apoi aprinzând Preotul luminări și luând cădelnița, cădește fântâna împrejur, și toarnă agheasmă de la Botezul Domnului în chipul crucii, de trei ori. Și întorcându-se cu fața spre răsărit se roagă așa;

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul Puterilor, Carele ai făcut toate foarte bune, și curățești cu numele Tău toată spurcăciunea și necurăția, și prin Sfințire toate le prefaci; Însuți și acum Stăpâne, arată-te în ora de acum prin chipul Crucii Tale, și curățește fântâna aceasta de necurăția ce s-a aflat într-însa,

(de spurcăciunea sau vietatea ce a căzut în ea) venind în ajutorul nepriceperii minții noastre, și a neputinței gândurilor; și să nu ne osândești că nu pricepem cele foarte bune, ci curățește-ne pre noi de toată spurcăciunea trupului și a sufletului, și sfințește apa aceasta cu Duhul Tău cel Sfânt.

Că Tu ești Sfințirea noastră, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE la săparea fântâni

Doamne Dumnezeu nostru, Atotțiitorule și Atotputernice, Cea ce toate le faci și le prefaci numai cu voința Ta; Cea ce cu înțelepciunea cea negrăită și necuprinsă afli trecere prin cele netrecute; Cea ce din piatră seacă ai făcut să curgă pâraie de ape, și ai adăpat pre poporul Tău cel însetat; Însuți și acum, Stăpâne al tuturor, ascultă rugăciunile noastre ale nevrednicilor servilor Tăi și ne dăruiește în acest loc apă limpede și de băut, îndestulă spre trebuință și nevătămătoare spre băutură; ca și prin aceasta să binecuvântăm Preasfânt numele Tău, al Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNEA după terminarea fântânei (puțului)

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei, apoi:

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule Cel mare și minunat, Carele cu bunătatea Ta cea nespusă și cu pronia Ta cea bogată îndreptezi viața omenească; Carele ne-ai dăruit nouă bunătățile cele omenești, și apa cea amară din timpul lui Moisi o ai prefăcut în dulceață poporului, și apele cele vătămătoare din timpul lui Elizei cu sare le-ai dres, iar Apostolului Tău Petru prin vedenie i-ai dat lege să nu socoată nimic spurcat sau

necurat; Însuși Stăpâne Iubitorule de oameni, curățește apa aceasta prin însemnarea chipului Crucii Tale, de toată spurcăciunea, și sfințește-o cu Duhul Tău cel Sfânt, spre a fi curată celor ce se vor împărtăși dintr-însa.

Că Tu ești Dumnezeu nostru, Cela ce binecuvintezi și sfințești toate, și Ție mărire înălțăm, împreună și Tatălui Celui fără început, și Sfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RÂNDUIALA

**ce se face când se va întâmpla să cadă de curând
ceva spurcat sau necurat în vasul cu vin, cu untdelemn, cu
miere, sau altceva**

Se cuvine ca necurăția ce a căzut să se scoată și să se lepede afară, iar vinul, untdelemnul sau orice alta să se toarne în alt vas, și vasul deșertat să se spele bine pre dinăuntru și pre dinafară. Apoi Preotul luând cădelnița cădește acest vas pre dinăuntru și pre dinafară vărsând într-însul agheasmă de la Botezul Domnului, făcând chipul Crucii de trei ori. Apoi iarăși toarnă într-însul vinul, untdelemnul sau orice alt lichid. Și cădînd se roagă așa:

Domnului să ne rugăm

Preasfinte Doamne Dumnezeu nostru, Carele prin venirea Ta cea plină de îndurare ai șters necurăția păcatului; și ai învățat că nu spurcă pre om cele ce intră în el, căci toate sunt curate celor curați; Cela ce prin vasul cel ales, Apostolul Tău Pavel, ne-ai învățat pre noi a crede că toate cele făcute de Tine sunt bune, și să nu socotim nimic de lepădat, ci Sfințite prin cuvântul Dumnezeiesc și prin rugăciunea cea către Tine. Însuși binecuvintează vinul aceasta (**sau orice alt lichid**) cu harul Tău prin vărsarea sfintei ape. Și toată spurcăciunea ori îndoirea pentru vietatea ce a căzut într-însul, prin uneltirea vicleanului, îndepărtează-o din gândul servilor Tăi; ca să fie tuturor celor ce-l vor întrebuința, spre bucurie; dându-l tuturor celor ce se vor împărtăși din el, spre sfințenie; și cu cunoștință curată să se apropie de prea curatele Tale Taine.

Că Tu ești Cella ce binecuvintezi și sfințești toate, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi să guste dintr-însul mai întâi Preotul și să dea și Stăpânilor casei. Iar de se va întâmpla ca spurcăciunea căzută, din cauza timpului îndelung să fi putrezit în vasul cu vin sau altceva, trebuie a vărsa afară vinul, și a nu mai gusta din el.

RUGĂCIUNE la vasul spurcat

Se cuvine a-l spăla, și turnând în el agheasmă în chipul Crucii, Preotul zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, Cel singur Sfânt, sfințește vasul aceasta cu venirea Ta cea Sfințitoare, și-l curățește ca să fie nespurcat, spre trebuința servilor Tăi; și ne dă nouă pururea cu sfințenie a ne ruga în Sfintele Tale Biserici, ca toți de Tine fiind păziți să-ți înălțăm mărire și închinăciune împreună și Tatălui, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE când se spurcă grâul, făina sau altceva dintre nutrimente

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, Cella ce în iconomia Ta cea după trup ai învățat că nu spurcă pre om cele ce intră în el, ci toate sunt curate celor curați; și prin vasul cel ales, Apostolul Tău Pavel, ne-ai învățat a crede că toate cele făcute de Tine sunt bune și se sfințesc prin cuvântul cel dumnezeiesc și prin rugăciunea către Tine, Însuți și acum

Stăpâne, compătîmind neputințelor noastre, binecuvintează (**grâul**) acesta cu harul Tău și cu iubirea Ta de oameni, prin binecuvântarea și stropirea cu apa aceasta, care este Sfințită întru numele Tău. Și toată spurcăciunea sau îndoirea pentru necurăția căzută într-însul după uneltirea Diavolului, îndepărtează-o din gândul servilor Tăi; și le dă lor prin nădejdea cea către Tine și prin îndestulare cu îndurările Tale, să se împărtășească din merindele acestea spre mulțumită Sfântului Tău nume, și să fie păziți neosândiți.

Că Tu ești Cella ce binecuvintezi și sfințești toate, și Ție mărîre înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără început, și Preasfântului, și Bunului, și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE la temelia casei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei, apoi:

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule Atotțiitorule, Cella ce ai făcut cerul cu înțelepciune și ai întemeiat pământul pre tăria lui, Creatorule și făcătorule a toate, caută spre servul Tău (**N**), carele voiește întru puterea tăriei Tale a-și ridica casă spre locuire, și prin zidire să o înalțe; întemeiază-o pre ea pre piatra cea tare, ca după, cuvântul Tău cel dumnezeiesc din Evanghelie, să nu poată fi surpată nici de vânt, nici de apă, nici de altceva; binevoiește să poată fi terminată, și cei ce vor voi a locui într-însa, să fie feriți de toată uneltirea contrarului.

Că a Ta este stăpânirea, și a Ta este Împărăția, puterea și mărîrea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

RÂNDUIALA
binecuvântării casei celei noi,
întru care voiește a locui cineva întâia oară

Venind Preotul în casa, ce are a binecuvânta, săvârșește Sfințirea apei celei mici. Poate avea cu sine și apă Sfințită într-un vas (dacă pentru oarecare cauză nu s-ar face în casă Sfințirea apei), și eleu în alt vas. Înainte de a face începutul însemnează semnul crucii (cu creion, sau cu negreală) pre toți patru pereții casei. Apoi începe după obicei:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., și îndată cântă clericii: Împărate ceresc..., după sfârșitul cântării citim: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., și acum..., Veniți să ne închinăm: (de trei ori), și Psalmul 90.

Cela ce locuiește întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului ceresc se va sălășlui. Zice-va Domnului: sprijinitorul meu ești Tu și scăparea mea, Dumnezeuul meu, și voi nădăjdui întru Dânsul. Că El te va mântui de cursa vânătorului, și de cuvântul turburător. Cu spatele Sale va umbri Ție, și sub aripile Lui te vei asigura. Cu armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte nici de săgeata ce zboară ziua, de lucru ce umblă întru întuneric, nici de întâmplarea ce pustiește întru amiază-zi. Câteva despre latura Ta o mie, și zece mii de-a dreapta Ta, și spre Tine nu se vor apropia. Însă cu ochii Tăi vei privi, și răsplătirea necucernicilor vei vedea. Că Domnul este nădejdea Ta, Cel Preaînalt scăparea Ta. Nu vor veni către tine rele, și bătaia nu se va apropia de locașul Tău. Că Îngerilor Săi va porunci pentru Tine, ca să te păzească în toate căile Tale. Pre mâini te vor ridica, ca nu cumva să se împiedici de piatră piciorul Tău. Peste aspidă și vasilisc vei încăleca, și vei călca peste leu și peste balaur. Că spre Mine a nădăjduit, și-l voi mântui pre el; acoperi-l-voi că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine, și-l voi auzi, cu dânsul sunt în necaz, scoate-l-voi și-l voi preamări. Cu lungime de zile îl voi umple, și voi arăta lui mântuirea Mea.

Iară după psalm citește, sau cântă troparul aceasta, glasul al 8-lea.

Precum casei lui Zaheu s-a făcut mântuire, Hristoase, cu intrarea Ta, așa și acum, cu intrarea Sfinților Tăi servitori, și cu dâșii a Sfinților Tăi Îngeri, dă pacea Ta casei acesteia, și cu milostivire o binecuvintează, mântuind și luminând pre toți cei ce vor locui într-însa.

Fiind o masă acoperită cu învelitoare, și pre ea așezate Evanghelia și Crucea, și lumânările aprinse, de asemenea fiind acolo apă Sfințită și eleu, Iereul cu fața spre răsărit, zicând Domnului să ne rugăm, iar clerul Doamne miluiește, citește rugăciunea aceasta întru auzul tuturor:

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeuul nostru, Carele ai voit a intra sub acoperământul vameșului Zaheu, și ai fost lui mântuire și la toată casa lui: Înșuți și acum păzește nevătămați de toată răutatea pre cei ce voiesc a locui aici, și aduc Ție rugi și rugăminți prin noi nevrednicii, binecuvântându-i pre dâșii și locuința aceasta, și păstrând totdeauna viața lor nebântuită, și dându-le cu îndestulare toate bunătățile Tale spre folos prin binecuvântarea Ta. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Iereul: Pace tuturor, **Corul:** Și Duhului Tău, **Iereul:** Capetele voastre Domnului plecați, **Corul:** Ție Doamne, și citește Iereul în taină rugăciunea acesta:

Stăpâne Doamne Dumnezeuul nostru, Carele întru cele înalte locuiești, și spre cele umilite privești, Cea ce ai binecuvântat casa lui Laban cu intrarea lui Iacov, și casa lui Pentefri cu venirea lui Iosif, Cea ce ai binecuvântat casa lui Avedar prin introducerea chivotului, și în zilele venirii Tale în trup, a lui Hristos Dumnezeuul nostru, ai dăruit mântuire casei lui Zaheu; Înșuți binecuvintează și casa acesta, și fortifică cu frica Ta pre cei ce vor locui întru ea, și păstrează-i nevătămați de cei protivnici, și le trimite binecuvântarea Ta dintru înălțimea locașului Tău și binecuvintează și înmulțește toate bunătățile în casa aceasta.

Eschiamare:

Că al Tău este a ne milui și a ne mântui, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și îndată după aceasta însemnând de trei ori eleul, zicând: În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin. Citește asupra lui rugăciunea aceasta:

Domne Dumnezeuul nostru, caută acum cu milostivire asupra rugăciunii mele umilitului și nevrednicului Tău rob, și trimite harul Preasfântului Tău Duh asupra acestui eleu, și îl sfințește, ca să fie spre Sfințirea locului acestuia, și a casei ce s-a construit pre dânsul, și spre alungarea tuturor puterilor celor protivnice și a bântuieiilor satanice. Că Tu ești Cella ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm: Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și după rugăciune ia Apă Sfințită, și stropește cu ea toți pereții casei împrejur, și toate camerele ei, zicând:

În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, prin stropirea acestei Sfințite ape, să se întoarne într-o fugă toată vicleana lucrare demonică, Amin.

Și stropind totul, luând eleu, unge cu el pereții casei, unde este desemnată Crucea, începând de la peretele despre răsărit, apoi la cel apusean, la cel de miazănoapte și în fine la cel de miazăzi, zicând la fiecare:

Binecuvintează-se casa aceasta, prin ungera acestui Sfânt eleu, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

După săvârșirea ungerii cu eleu, aprind luminări la fie care cruce de pre pereți. Când se face aceasta, psalții cântă aceasta stihiră, glasul 5-lea:

Binecuvintează, Doamne, casa aceasta, și o umple de bunurile Tale cele pământești, și pre cei ce voiesc a vieții într-însa cu evlavie păstrează-i nevătămați de toată reaua împrejurare, și dăruiește lor toată îndestularea binecuvântării Tale celei cerești și pământești, și ca un

Îndurat îi miluiește, după mare mila Ta.

După săvârșirea ungerii, stă Preotul cu fața spre răsărit, și de voiește, citește Evanghelia, zicând: Înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie, ș.c.l. Din Sfânta Evanghelie a lui Luca citire. **Corul:** Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. **Și citește de la Luca, cap. 19,1-10: al căreia început este aceasta:** În timpul acela veni-a Iisus în Ierihon..., **iară sfârșitul:** Că a venit Fiul omenesc să caute și să mântuiască pe cel pierdut. **Corul:** Slavă Ție Doamne, și îndată citesc psalmul 100:

Milă și judecată voi cânta Ție Doamne: Cânta-voi și voi lua aminte la calea cea neprihănită. Când vei veni către mine? Umbla-voi întru nerăutatea inimii mele în mijlocul casei mele. Nu voi pune înaintea ochilor mei lucru nelegiuit. Urât-am pre cei ce făceau călcări de lege. Nu se va lipi de mine inima îndărătnică, răutatea nu o voi cunoaște. Alunga-voi pre ceta ce clevește într-ascuns pre vecinul său. Cu cel cu ochiul semeț, și cu inima nesățioasă, cu acesta nu voia mânca. Ochii mei asupra credincioșilor pământului ca să petreacă ei împreună cu mine. Ceta ce umblă în cale neprihănită, acela îmi va servi. Nu va locui în mijlocul casei mele ceta ce face vicleșug; Ceta ce grăiește nedreptăți nu se va îndrepta înaintea ochilor mei. Diminețile voi ucide pre toți necucernicii pământului, ca să stârpesc din cetatea Domnului pre toți cei ce lucrează fărădelege.

În timpul citirii psalmului, Iereul, dacă voiește, tămâiază toată casa apoi zice ectenia aceasta:

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori)

Încă ne rugăm ca să trimită binecuvântarea sa asupra casei acesteia și asupra robului său (N), și asupra tuturor acelor ce voiesc a viețui cu evlavie într-înșea, și să le trimită Îngerul său cel milostiv, păzindu-i și păstrându-i de la toată răutatea, și povățuindu-i spre lucrarea tuturor faptelor celor bune, și spre împlinirea sfintelor porunci ale lui Hristos, și ca să-i păzească de foamete, de molimă, de cutremur, de înecăciune, de foc, de sabie, și de supraveneria celor de alt

neam, și de toată plaga mortală, și să le dăruiască sănătate, și să-i fortifice cu zile îndelungate și întru toate să-i îndestuleze, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește,

Încă ne rugăm pentru toți frații, și pentru toți creștinii ortodocși, Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Eschiamare: Auzi-ne, Dumnezeu, Mântuitorul nostru..., ș.c.l.

Și face obișnuitul apolis al zilei, și felicitând pre stăpânul casei se duce întru ale sale, mulțămind lui Dumnezeu.

RUGĂCIUNE când voiește cineva să intre în casă nouă

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule Mântuitorul nostru, Carele ai binevoit a intra în casa lui Zaheu, și Te-ai făcut mântuire lui și la toată casa lui; Însuți și acum, pre cei ce voiesc a locui aici, păzește-i nebântuiți de toată vătămarea, că prin noi nevrednicii, aduc Ție cereri și rugăciuni; binecuvintează și locuința lor de aici, și păzește viața lor de ori ce răutate.

Că Ție se cade toată mărirea, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui Tău Celui fără început, și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA la întâile proaduceri de fructe

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru Carele ai poruncit fiecăruia după voința sa a-Ți aduce Ție ale Tale dintru ale Tale, și dăruiești lor răsplata veșnicelor Tale bunătăți; Cela ce cu plăcere ai primit proaducerea după putință a văduvei, primește și cele ce acum s-a adus de servul Tău (N) și binevoiește ca acestea să se depună în vistieriile Tale cele

cu mâna dreaptă) brânza și ouăle acestea, și pe noi ne păzește întru bunătatea Ta, ca gustând dintr-însele să ne umplem de harurile Tale cele date nouă cu prisosință și de bunătatea Ta cea negrăită. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE la binecuvântarea cărnurilor

Să știe Preotul că această rugăciune se citește în casele credincioșilor, sau la ușa cea din afară a bisericii, unde și cărnurile stau, iar nu înăuntru.

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., **troparul zilei, și această rugăciune:**

Domnului să ne rugăm

Caută, Doamne, Iisuse Hristoase, spre mâncărurile acestea de carne și le sfințește precum ai Sfințit berbecul pe care Ți l-a adus credinciosul Avraam, mielul pe care Ți l-a adus jertfă Abel și vițelul cel gras care ai poruncit să fie junghiat pentru fiul cel rătăcit și apoi întors către Tine. Și precum acela s-a învrednicit a se îndulci de harul Tău, așa și pe noi ne învrednicește să luăm cele Sfințite și binecuvântate de Tine, spre hrana noastră a tuturor. Că Tu ești hrana cea adevărată și dătătorul bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE**la binecuvântarea salciei în Duminica Florilor**

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeul nostru, Carele șezi pe Heruvimi; Cea ce ai arătat puterea Ta și ai trimis pre Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, ca să mântuiască lumea prin Crucea, prin îngroparea și prin învierea Sa; Căruia, venind în Ierusalim spre patima cea de bunăvoie, poporul carele ședea întru întunerice și în umbra morții, luând semnele biruinței, ramuri de copaci și stâlpi de finic, l-a prevestit învierea, Însuți, Stăpâne, păzește-ne și pre noi, carele urmând aceloră purtăm în mâini ramuri de copaci în această zi de înaintepăznuire. Și precum pre acele popoare și pre acei prunci carele Ți-au strigat Ție: osana, apără-ne și pre noi, ca prin laude și cântări duhovnicești să ne învrednicim de dătătoarea de viață înviere cea de a treia zi, în Hristos Iisus Domnul nostru, cu Carele împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE**la binecuvântarea în Sfânta Duminică a Paștilor
a pâinii care se numește de popor Paști**

La Sfânta Liturghie, care se săvârșește în noaptea Paștilor, în timp ce la strană se cântă Axionul: Îngerul a strigat..., se aduc Preotului pâinile dinainte pregătite, după obicei, tăiate în bucăți, ca pentru anafura, și puse în coșuri sau în vase curate, în straturi peste care s-a turnat vin curat. Iar Diaconul zice: Domnului să ne rugăm, și Preotul citește asupra pâinilor această rugăciune:

Dumnezeule cel Atotputernic și Doamne Atotțiitorule, Carele ai poruncit robului Tău Moise, la ieșirea lui Israel din Egipt și la eliberarea poporului Tău din robia cea amară a lui faraon, să junghie mielul, care închipuia mai dinainte pe Mielul, Cea ce de bunăvoie pentru noi s-a junghiat pre Cruce, luând asupra Sa păcatele a toată lumea, pre Iubitul Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, pre Tine și acum cu

smerenie Te rugăm, caută spre pâinea aceasta și o binecuvintează și o sfințește pre ea. Căci și noi robii Tăi pre aceasta am pus-o acum înaintea slavei Tale în această preastrălucită, preamărită și mântuitoare zi a Paștilor, spre cinstea și slava și spre aducerea aminte de slăvită înviere a Aceluiași Fiu al Tău, a Domnului nostru Iisus Hristos, prin Carele din veșnica robie a vrăjmașului și din legăturile nedezlegate ale iadului am aflat dezlegare, liberare și ieșire. Deci și pre noi, carele am adus-o și o sărutăm și din ea vom gusta, fă-ne a fi părtași binecuvântării Tale celei cerești și alungă de la noi, cu puterea Ta, toată boala și neputința, dându-ne la toți sănătate. Că Tu ești izvorul binecuvântării și dătătorul vindecărilor, și Ție, Părintelui celui fără de început, slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și îndată Preotul stropește pâinea cu apă Sfințită, zicând:

Binecuvintează-se și se sfințește pâinea aceasta, prin stropirea acestei ape Sfințite, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin (**de trei ori**).

Paștile astfel Sfințit, se împarte, la sfârșitul slujbei, credincioșilor, după ce au fost miruiți.

RUGĂCIUNE **la binecuvântarea mrejelor**

Domnului să ne rugăm

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeu nostru, Cea ce cu cinci pâini și cu doi pești ai săturat cinici mii, și mulțime de fărâmitură din rămășițe ai făcut ca să se strângă: Înсуți Stăpâne Atotputernice și mrejele acestea binecuvintează-le, pentru rugăciunile preabinecuvântatei, măritei, Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; ale Sfântului măritului și întru tot lăudatului Apostol și mai marelui Apostolilor Petru; și pre cei ce se împărtășesc cu pește dintr-însele, îi păzește în pace și întru sănătate

sufletească și trupească; că Tu ești dătătorul tuturor bunătăților și Ție mărire înălțăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de-viață-făcătorul Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RÂNDUIALA **binecuvântării corabiei celei noi sau a luntrei**

Iereul punând pre sine epitrahilul, face începutul obișnuit.
Cititorul: Împărate ceresc..., Slavă..., Și acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește, (de 12 ori). Veniți să ne închinăm..., (de trei ori), și Psalmul 106.

Lăudați pre Domnul, că este Bun, că în veac este mila Lui. Să zică cei mântuiți de Domnul, pre care i-a izbăvit din mâna vrăjmașului, și din țări i-a adunat, de la răsărit, și de la apus, de la miază-noapte și de la mare. Rătăcit-au în pustie, calea cetății celei de locuit nu o aflau. Flămânzind și însetând, sufletul lor într-înșii se sfârșea. Și au strigat către Domnul când se necăjeau și din nevoile lor i-a izbăvit. Și i-a povățuit pre cale dreaptă, ca să meargă în cetatea cea de locuit. Mărturisească-se Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor omenești. Că a săturat suflet deșert, și suflet flămând a umplut de bunătăți. Pre cei ce ședeau întru întuneric și în umbra morții, ferecați cu sărăcia și cu fier. Căci amărâse cuvântul Domnului, și sfatul Celui Preaînalt îl întărâtase. Și a umilit inimile lor prin suferințe, slăbit-au și nu era cine să le ajute. Și au strigat către Domnul întru necazul lor, și din nevoile lor i-a mântuit. Și i-a scos din întuneric și din umbra morții, și legăturile lor le-a rupt. Mărturisească-se Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor omenești. Că a sfărâmat porți de aramă, și zăvoare de fier a frânt. Scosu-i-a din calea fărădelegii ; că pentru fărădelegile lor se împilase. Toată mâncarea o urâse sufletul lor, și se apropiase de porțile morții. Și au strigat către Domnul întru necazul lor, și din toate nevoile lor i-a mântuit. Trimis-a cuvântul Său și i-a vindecat, și i-a scos din putrejunile lor. Mărturisească-se

Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor omenеști. Și să jertfească Lui jertfă de laudă și să vestească lucrurile Lui întru bucurie. Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac lucrare în ape mari, aceia au văzut lucrurile Domnului, și minunile Lui cele dintru adânc. El zice, și se ridică viforul și înalță valurile ei; ele se suie până la cer și se pogoară până la adâncuri; sufletul lor se topește de rău. Tremură, se clătesc ca cel îmbătat, și toată înțelepciunea lor se confundă. Atunci ei strigă către Domnul întru necazul lor, și-i scapă din nevoile lor. Poruncește viforului să stea întru liniște, și valurile încetează: ei se veselesc, căci s-au alinat, și-i conduce la limanul dorit de dânșii. Mărturisească-se Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor omenеști. Să-L înalțe pre Dânsul întru adunarea poporului, și la scaunul bătrânilor să-L laude. El prefăcu râurile întru pustietate, și curgerile apelor întru uscăciune; pământul cel roditor întru sărătură, pentru răutatea celor ce locuiesc pre dânsul. El prefăcu pustietatea în iezere de apă, și pământul cel uscat întru curgere de apă. Și sălășlui acolo pre ce-i flămânzi, și așează cetăți de locuit. Și semănară țarinele, și plantară vii, și făcură rod de sămânță. Și i-a binecuvântat, și s-au înmulțit foarte, și dobitoacele lor nu le-a împușinat. Și s-au împușinat și s-au umilit de împilare, de răutate și de durere. Vărsatu-s-a urgisirea asupra căpeteniilor lor, și au făcut să rătăcească întru neumblată, și nu în cale. Și a ajutat săracului dintru sărăcie, și i-a dat moștenire ca o turmă. Vedea-vor dreptii și se vor veseli, și toată fărădelegea își va astupa gura sa. Cine este înțelept, va lua aminte la aceasta, și va pricepe milele Domnului.

După aceea zicând: Domnului să ne rugăm: Doamne miluiește.
Citește rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeu părinților noștri, Carele ai poruncit robului Tău Noe să facă chivotul spre mântuirea lumii, din lemne multe, și l-ai binecuvântat a fi și a se compune ca un singur lemn; Însuți, Stăpâne al tuturor, care ai binecuvântat a dirija lemnele cele necuvântătoare, și cu dreapta Ta cea tare mântuiești neamul omenesc: păzește acum corabia aceasta, și dă ei Înger bun, pașnic; păstrează și pre cei ce voiesc a naviga întru ea; dă-le lor să ajungă întru ale sale sănătoși, cu rugăciunile preacuratei Stăpânei noastre

Născătoarei de Dumnezeu, și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, a cinstitelor cereștilor, mințeștilor puteri celor fără de trupuri; a Sfântului, slăvitului, proroc, Promergătorul și Botezătorul Ioan; a Sfinților slăviților, și tot lăudaților Apostoli; și a Sfântului (N), și a tuturor Sfinților Tăi. Că Tu ești Cella ce dirijezi, și sfințești toate, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă și mulțumire, și închinăciune înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și luând Iereul apă sfințită, stropește cu ea corabia, sau luntrea, zicând:

Binecuvintează-se corabia (sau luntrea) aceasta, prin stropirea acestei Sfințite ape, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Și îndată cântă stihira glasul al 4-lea: Caută spre rugăciunile robilor Tăi, și se face obișnuitul apolis al zilei.

RÂNDUIALA

binecuvântării la începerea semănăturii

Luând Iereul apă Sfințită, și grâu binecuvântat de la litie, merge la ogoarele, unde are a se semăna, și punând pre sine epitrahilul, stând cu fața spre răsărit, și asupra seminței ce are a se semăna, începe după obicei: Binecuvântat Dumnezeuul nostru..., Și citește: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de trei ori), și Psalmul 64:

Ție se cuvine cântare, Dumnezeule în Sion, și Ție se va da rugăciune în Ierusalim. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot corpul va veni. Nelegiuirile ne-au învins; Tu vei curăți răutățile noastre. Fericit este acela, pre Carele l-ai ales și l-ai primit, ca să locuiască în curțile Tale; umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale, ale Sfintei Tale Bisericii; minunat ești Tu întru dreptate. Auzi-ne Dumnezeule Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului, și a celor ce sunt pre mare departe. Cella ce întărești munții cu puterea Ta, încins fiind cu tăria. Cella ce turburi adâncul mării, și

potolești vuietul valurilor ei. Cea ce turburi neamurile și spăimântezi pre locuitorii marginilor pământului prin semnele Tale; ieșirile serii și ale dimineții le veselești: Cercetează pământul și-l adapă; înbogățește-l cu îndestulare; râul lui Dumnezeu umple-l de ape: gătește hrana lor, care așa se gătește. Adapă brazdele pământului, înmulțește produsele lui, veselește-l cu picături, ca să răsară. Binecuvintează cununa anului cu bunătatea Ta, și câmpiile Tale să se umple de grăsime. Să abunde frumusețile pustiei, și dealurile să se încingă cu bucurie. Să se umple câmpiile cu oi, și văile să abunde în grâu; toți să strige de bucurie și să cânte.

După aceea zicând: Domnului să ne rugăm: Doamne miluiește.
Citește rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, am proadus semințele propuse înaintea ochilor Tăi, ce sunt date de mâna Ta cea preacurată și preabogată, și Ție propunându-le, Stăpâne, ne rugăm; căci nu am îndrăznit a le închide în sânurile cele neînsuflețite ale pământului, înainte de a privi mai întâi la porunca măririi Tale, care poruncește pământului să rodească, și să încolțească, și să dea sămânță semănătorului și pâine de mâncare. Și acum rugămu-ne Ție, Dumnezeul nostru: auzi-ne pre noi care ne rugăm Ție, și deschide nouă vistieria Ta cea mare, și bună, și cerească, și revarsă binecuvântarea Ta cea mare până ce ne vom îndestula, după nemincinoasa Ta făgăduință. Și depărtează de la noi toate cele ce distrug fructul pământului nostru și toată pedeapsa cea cu dreptate adusă asupra noastră pentru păcatele noastre. Și trimite îndurările Tale cele bogate asupra a tot poporul Tău, cu harul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Carele binecuvântat ești cu Preasfântul, și Bunul, și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și luând Iereul grâul cel binecuvântat, îl toarnă în sămânță, zicând:

Binecuvintează, Doamne, cununa anului cu bunătatea Ta, și câmpii Tăi să se sature de grăsime, și văile să înmulțească grâul.

După aceea luând agheasmă, stropește cu ea semințele, zicând:

Binecuvântarea Domnului să se pogoare asupra acestor semințe, și să crească, și să facă roadă multă, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Și îndată stropește și ogorul, pre carele este a se semăna, zicând:

Cercetează, Doamne, pământul aceasta, și îl adapă, și-i îmbogățește brazdele lui umezește-le, rodul înmulțește-l. Că Tu ești Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

După aceea ia Iereul în mână semințe, și aruncă (de trei ori) pre ogor, zicând: În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin. Și așa încep toți a semăna, întru numele Domnului. Iar Iereul, făcând apolisul zilei, se duce întru ale sale.

RUGĂCIUNE peste semănături

Doamne Dumnezeu nostru, adus-am dăruirea semințelor, cea din preacurate și bogate palmele Tale, ce este acum înaintea ochilor Tăi Stăpâne, și ne rugăm a Ți se încredința: Că n-am cutezat a o închide pre aceasta în sânurile pământului cele neînsuflețite, de nu vom căuta spre porunca măririi Tale, ceea ce poruncește pământului a răsări și crește și a da sămânță semănătorului și pâine de mâncare; și acum ne rugăm Ție, Dumnezeului nostru, să ne auzi pre noi cei ce ne rugăm Ție, și să deschizi nouă visteria Ta cea mare și bună și cerească; și varsă binecuvântarea Ta, până ce ne vom îndestula după nemincinoasele Tale făgăduințe; și gonește de la noi toate cele ce mănâncă rodul nostru cel pământesc, și toată certarea cea cu dreptate adusă asupra noastră, pentru păcatele noastre, și trimite îndurările Tale peste poporul Tău. Cu darul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Carele împreună binecuvântat ești, și

cu Preasfântul și Bunul și de-viață-făcătorul Duhul Tău, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE la resădirea viei

Doamne Iisuse Hristoase, Cela ce ești vița cea adevărată și Tatăl Tău lucrător, Tu și pre Apostolii Tăi mlădițe i-ai numit, Tu pre Israil l-ai răsădit în pământul Tău, gonind neamurile. Tu și acum Stăpâne, vino spre vița aceasta și o răsădește; pune mila Ta într-însa; dă-i păzitor ajutorul Tău; îngreădește intrările și ieșirile ei cu a Ta purtare de grijă; izbăvește-o pre dânsa de toată încunjurarea rea; și de grindină, de ger, de polei, de iarna cea groaznică, de arderea vânturilor, de vifore și de moine; și în scurt a zice, de toată năpădirea văzuților și nevăzuților vrăjmași; caută și cercetează via aceasta care o a sădit dreapta Ta, ca să-și dea în vreme rodurile sale, și să ne învrednicim și noi cu darul Tău, a o culege și a-Ți aduce dintr-însa să se prefacă întru Sângele trupului Tău.

Că Ție se cuvine toată lauda cinstea și închinăciunea, cu Cel fără de început al Tău Părinte cu Preasfântul și Bunul și de-viață-făcătorul Duhul Tău, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE la culegerea viei

Dumnezeule Mântuitorul nostru, Cela ce ai binevoit a se chema Viță Fiul Tău Cel Unul-Născut, Domnul nostru Iisus Hristos, și rodul ei, Fiul nemuririi l-ai arătat prin darul Duhului Tău; Însuți și acum, Stăpâne, și acest rod al viței binecuvintează-l și dă Sfințire și sporire sufletească tuturor celor ce se vor împărtăși dintr-însul; și Viței celei adevărate

ce ne-a zidit pre noi, fiii, a pururea părtași; și păzește viața lor nevătămată, împodobindu-i cu darurile Tale cele veșnice și neperioare.

Cu Darul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Carele împreună binecuvântat ești, cu Preasfântul și Bunul și de-viață-făcătorul Duhul Tău, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

**Rugăciune
la gustarea strugurilor în 6 zile ale lui august**

Binecuvintează Doamne această roadă nouă a viței, care prin bună întocmirea văzduhului, și prin picături de ploaie, și prin liniștirea vremilor, la acest ceas al coacerii, a ajunge, bine ai voit, ca să ne fie nouă celor ce vom gusta dintru această roadă a viței, spre veselie, și să-Ți aducem Ție darul spre curățirea păcatelor, prin sfințitul, și sfântul trup al Hristosului Tău, cu Carele împreună bine ești cuvântat, cu Preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

**RUGĂCIUNE
ce se citește la hainele ce se împart de pomană, după
pristăvirea fiecărui om**

Domnului să ne rugăm

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeu nostru Cela ce pre cei morți și pre cei vii stăpânești, Cela ce dai hrană celor flămânzi și îmbrăcăminte celor goi, binecuvintează hainele acestea spre purtarea celor ce le vor îmbrăca; și pre răposatul robul Tău (**N**) îl îmbracă în veșmântul nesticăciunii și în haină înfrumusețată cu lumină și-l așează în camera Ta, ca să se bucure în veci într-o desfătare bună a lucrurilor Tale și odihnă. Binecuvintează Doamne și pre celelalte lucruri câte vor să se împartă pentru răposatul

robul Tău (N); ca să-i fie lui de pomenire și de răscumpărare. Dăruiește Doamne sănătate și celor ce vor purta aceste daruri de haine spre pomenirea numelui răposatului, dăruiește-i și răposatului răspuns bun la înfricoșatul județul Tău; ușurează-l Doamne de păcatele ce a făcut, cu lucrul, cu cuvântul sau gândul, că numai Tu singur ești fără de păcate, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE când merge copilul să învețe carte

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeuul nostru, Carele cu chipul Tău ai cinstit pre oameni și i-ai îmbrăcat cu voie de sine stăpânitoare; Cea ce ai intrat în Biserică, înjumătățindu-se praznicul, și ai învățat pre oameni, încât se mirau popoarele și ziceau: De unde știe Acesta Scriptura neînvățându-se; și David grăiește: Veniți fiilor, ascultați-mă pre mine, frica Domnului voi învăța pre voi; Cea ce ai învățat pre Solomon înțelepciunea, Dumnezeuule al tuturor, cuvântule, Împărate al tuturor, deschide sufletul și inima, gura și mintea robului Tău (N) ca să cunoască adevărul și să facă voia Ta; și-l ferește pre dânsul de toată ispita diavolească, păzindu-l întru toate zilele vieții lui; și fă să sporească totdeauna întru toate poruncile Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor Sfinților Tăi. Că Tu ești cercetătorul sufletelor și al trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

TEDEUM
la începerea cursului scolastic

Preotul începe: Bindecuvântat este Dumnezeuul nostru..., **Corul cântă** Împărate ceresc..., **cititorul:** Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **după** Veniți să ne închinăm..., **Psalmul 33:**

Bindecuvânta-voi pre Domnul în tot timpul, purerea lauda Lui în gura mea. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu, audă cei blânzi și să se veselească. Măriți pre Domnul cu mine, și să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pre Domnul, și m-a auzit, și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiati-vă către Dânsul și vă veți lumina, și fețele voastre nu se vor rușina. Săracul aceasta a strigat, și Domnul l-a auzit, și din toate necazurile l-a mântuit. Îngerul Domnului custodiază înprejurul celor ce se tem de Dânsul, și-i izbăvește. Gustați și vedeți, că Bun este Domnul; fericit bărbatul, carele nădăjduiește spre Dânsul. Temeți-vă de Domnul toți Sfinții Lui, că nu este lipsă celor ce se tem de Dânsul. Bogații au sărăcit și au flămânzit; iar cei ce caută pre Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniți, fiilor, ascultați-mă: frica Domnului vă voi învăța. Cine este omul, carele vôlește viață, carele iubește să vadă zile bune? Oprește limba Ta de la rău, și buzele Tale de la grăirea vicleană. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează. Ochii Domnului spre cei drepți, și urechile lui spre rugăciunea lor; iar mânia Domnului asupra celor răi, ca să extermină de pre pământ memoria lor. Strigat-au dreptii, și Domnul i-a auzit, și din toate necazurile i-a mântuit. Aproape este Domnul de cei cu inima umilită, și pre cei cu duhul înfrânt va mântui. Multe sunt necazurile dreptului dar din toate acelea îl va scăpa Domnul. Păzește Domnul toate oasele lui, nici unul dintr-însele nu se va frânge. Răutatea va omorî pre necucernici, și cei ce urăsc pre dreptul se vor dezola. Mântuiește Domnul sufletele robilor Săi; și nu se vor dezola toți cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

Slavă..., Și acum..., Aliluia, (**de trei ori**). **Și ectenia aceasta:** Cu pace Domnului să ne rugăm, și **celelalte până la:** Pentru navigatori..., **apoi adaugă acestea:**

Pentru ca să trimită asupra junilor acestora duhul

înțelepciunii și al înțelegerii, și să le deschidă mintea și rostul, și să lumineze inima lor, spre primirea învățării bunelor studii, Domnului să ne rugăm.

Corul: Doamne miluiește

Pentru ca să planteze în inima lor începutul înțelepciunii, frica Sa cea dumnezeiască, și prin ea să alunge din inimile lor ușurătățile tinereții, și să lumineze mintea lor a se abate de la rău și a face binele, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să deschidă mintea lor a pricepe și a înțelege, și a ține în memorie toate învățăturile cele bune și folositoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le dea înțelepciunea, care șade la Tronul Lui, și să o planteze în inimile lor, ca să-i învețe ce este bine de făcut înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să progreseze ei cu înțelepciunea și cu vârsta întru slava lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca prin înțelepciune și viață virtuoasă, și prin bunăstarea în credința ortodoxă, să fie ei bucurie și mângâiere părinților săi, și întărire Bisericii noastre celei ortodoxe, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul..., și **celelalte.**
Eschiamare: Că Ție se cuvine toată slava..., **apoi Troparele acestea, glasul 6-lea:**

Precum în mijlocul învățăceilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le, așa vino și la noi, și ne mântuiește.

Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeule, a arătat învățători pre învățăceii cei necărturari, și prin armonia cea oratorică a limbilor a stricat amăgirea, ca un Atotputernic.

Slavă... **glasul 8-lea.**

Binecuvântat ești Hristoase Dumnezeul nostru, Cea ce preaînțelepți pre pescari i-ai arătat, trimițându-le Duhul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție,

Și acum...

Solitoare a creștinilor neînfruntată, mijlocitoare către

Făcătorul neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor; ci preîntâmpină ca o bună spre ajutorul, nostru celor ce cu credință strigăm Ție: grăbește la rugăciune, și sârguiește la rugămintele, solicitând pururea pentru cei ce te cinstesc.

Diaconul: Să luăm aminte, **Iereul:** Pace tuturor. **Cititorul:** Și duhului Tău. **Diaconul:** Înțelepciune, să luăm aminte. **Cititorul:** **prochimen, glasul 4-lea:** Întru ce-și va îndrepta tânărul calea sa? Când va păzi cuvintele Tale.

stih: Mai mult decât cei ce mă învață am înțeles, pentru că mărturiile Tale sunt obiectul meditației mele.

Apostolul din epistola generală a Sfântului Apostol Iacov: 3;12,13-18.

Frații mei, nu fiți mulți învățători, știind că vom să luăm mai mare osândă; Căci în multe greșim toți. De nu greșește cineva în cuvânt, acesta este bărbat desăvârșit, și puternic a-și înfrâna și tot corpul. Cine este înțelept și bine știutor între voi? Să-și arate din viața cea bună faptele sale întru blândețea înțelepciunii. Iar de aveți pizmă amară și prigonire întru inimile voastre, nu vă lăudați nici mințiți contra adevărului. Această înțelepciune nu se pogoară de sus, ci este pământescă, simțuală, demonică. Căci unde este pizmă și prigonire, acolo este neorânduială, și tot lucrul rău. Iar înțelepciunea cea de sus, întâi este curată, apoi pașnică, blândă, plecată, plină de milă, și de roade bune, nepărtinitoare și nefățarnică. Iar rodul dreptății se seamănă în pace de către cei ce fac pace.

Aliluia. **După aceea Diaconul zice:** Înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie, **Iereul:** Pace tuturor.

Evanghelia de la Matei: 13;4-9,19-23

Zis-a Domnul pilda aceasta: ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și semănând el una a căzut lângă cale, și au venit păsările și o au mâncat. Iar alta a căzut pe pietriș, unde n-avea pământ mult, și îndată a răsărit, fiindcă nu avea pământ adânc. Și răsărind soarele, s-a veștejit, și neavând rădăcină s-a uscat. Iar alta a căzut în spini, și au crescut spinii și o au înecat. Iar alta a căzut pe pământ bun, și a dat rod, una o sută, iar alta șizeci, iar alta treizeci. Cea ce are urechi de auzit, să audă. Deci voi ascultați pilda

semănătorului: De la tot cela ce aude cuvântul împărăției, și nu-l înțelege, vine vicleanul și răpește ceea ce este semănat întru inima lui. Aceasta este cea semănată lângă cale. Iar cea semănată pre pietriș, aceasta este carele aude cuvântul, și îndată-l primește cu bucurie: însă nu are rădăcină întru sine, ci este până la un timp: iar făcându-se necaz sau persecuție pentru cuvânt, îndată se scandalizează. Iar cea semănată în spini, aceasta este, cei ce aude cuvântul, dar grija veacului acestuia, și amăgirea bogăției înecă cuvântul, și se face neroditor. Iar cea semănată în pământ bun, aceasta este cela ce aude cuvântul și-l înțelege, carele și aduce rod, și face unul o sută, altul șazeci, și altul treizeci.

Corul: Slavă Ție Doamne, slavă Ție. **Diaconul zice ectenia:** Miluiește-ne Dumnezeu..., **după ce pomenește autoritatea bisericească, adaugă acestea:**

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeuului nostru, ca să caute cu milostivire asupra junilor acestora și să le trimită în inimi, în minte și în rost duhul înțelepciunii, al științei, al evlaviei și al fricii Sale și să-i lumineze cu lumina cunoștinței Sale, și să le dea putere și tărie de a se deprinde la înțelegerea legii Lui celei Dumnezeiești, și la toată învățătura cea bună și folositoare, Doamne auzi-ne și ne miluiește.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori)

Încă ne rugăm, ca Domnul Dumnezeu să inspire acestor juni duhul cel bun, carele conduce pe calea cea dreaptă, și produce propășire întru înțelepciune, și întru știință, și întru toate faptele cele bune, spre slava Preasfântului Său nume; și să le dăruiască sănătate și zile îndelungate spre edificarea Bisericii sale și a patriei lor. Să zicem toți: Doamne auzi-ne și ne miluiește.

Corul: Doamne miluiește, (de 12 ori) **Iereul eschiamă:** Auzi-ne, Dumnezeuule Mântuitorul nostru..., **Corul:** Amin. **Diaconul:** Plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm, **toți asistenții îngenunchează. Iar Preotul; îngenunchiat și cu capul descoperit, cu toată luarea aminte și cu umilință citește rugăciunea aceasta cu mare glas:**

Doamne Dumnezeu plăsmuitorul nostru Carele cu chipul Tău ne-ai cinstit pre noi oamenii, Cea ce ai învățat pre aleșii Tăi încât să fie admirați de cei ce iau aminte la învățătura Ta, Cea ce ai descoperit pruncilor înțelepciunea, Cea ce ai învățat pre Solomon, și pre toți cei ce au căutat înțelepciunea Ta: deschide inimile, mințile și rosturile robilor Tăi junilor acestora ce au procăzut înaintea Atotputerniciei Tale; și-i învrednicește a pricepe puterea legii Tale, și a propăși în cunoștințele cele folositoare ce li se vor preda, spre slava Preasfântului Tău nume, spre folosul și edificarea Sfintei Tale Biserici, și spre cinstea patriei noastre, și să înțeleagă voia Ta cea bună și desăvârșită. Izbăvește-i de toată asuprirea vrăjmașului; păzește-i întru credința cea Ortodoxă și întru toată evlavia și curăția, în toate zilele vieții lor, ca să progreseze în știință, și întru plinirea poruncilor Tale, ca în acest mod pregătiți, să proslăvească Preasfânt numele Tău, și să se facă moșteni împărăției Tale. Că Tu ești Dumnezeu puternic întru milă, și bun întru tărie, și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Diaconul: Înțelepciune. **Corul:** Pre cea mai cinstită..., și apolisul deplin.

Polihroniarea se face precum s-a arătat la Tedeumul de mai sus, la care se adaugă și al patrulea polihroniu, așa: Profesorilor și învățăcelor dă-le, Doamne, zile îndelungate, pace și sănătate, și propășire în răspândirea luminii științelor și a virtuții, și-i păzește întru mulți ani.

RUGĂCIUNI **pentru copii ce nu pot lesne învăța**

Binecuvântând Preotul: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **ecfonis, apoi zicem aceste tropare:**

Precum ai venit în mijlocul ucenicilor Tăi Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește pre noi.

Mărire...

Pre ucenici cei necărturari, Duhul Tău cel Sfânt învățători i-a arătat Hristoase Dumnezeule, și prin bună întocmirea cea mult glăsuitoare a limbilor, înșelăciunea o a surpat, ca un Atotputernic.

Și acum...

Cu limbi de alt neam, ai înnoit Hristoase pre ucenicii Tăi, ca cu acelea să Te prezică pre Tine cuvântul cel fără de moarte și Dumnezeu, Cea ce ai dat sufletelor noastre mare milă.

Apoi: Împărate ceresc mângâitorule..., etc. și Ușa milostivirii..., etc., apoi **Preotul:**

Domnului să ne rugăm

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, Cea ai sălășluit în inimile celor doisprezece Apostoli, fără de fățarie, darul Preasfântului Duh, Carele S-a pogorât în chipul limbilor de foc, și a deschis gurile lor, și au început a grăi în alte limbi; Însuși Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, trimite Duhul Tău cel Sfânt peste robul Tău aceasta (N) și resădește în urechile inimii lui, Sfințita Scriptură, care pre table o a însemnat Preacurată mâna Ta, lui Moisi puitorului de lege, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

ALTĂ RUGĂCIUNE

Domnului să ne rugăm

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru Cea ce Te-ai sălășluit și ai luminat inima celor 24 de bătrâni și a Sfinților Tăi Ucenici și Apostoli; și a Sfinților Apostoli și Evangheliștilor Tăi; Ioan, Matei, Marcu și Luca. Cea ce ai învățat și ai luminat pre Sfântul Ștefan întâiul mucenic; Însuși și acum, Doamne, luminează și inima robului Tău (N). Pentru rugăciunile preabinecuvântatei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, a cinstitului măritului Proroc și Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; a Sfinților măriților și întru tot lăudaților Apostoli; a Sfântului Apostol Matia; a Sfinților Mucenici Agapie, Procopie și Filip, și a tuturor Sfinților.

Că Tu Însuți ești luminarea sufletelor și a trupurilor noastre și Ție mărire înălțăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte, și cu Preasfântul și Bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Să stăm bine, să stăm cu frica lui Dumnezeu, Amin.

După aceea, ectenia: Miluiește-ne pre noi Dumnezeule..., etc. apoi apolisul.

RUGĂCIUNE

**ce se face la țarine, vii sau grădini când se strică
semănăturile de insecte sau alte vietăți, lăcuste, gândaci și
alte**

Se cade a se face Liturghie, să se aprindă candelă la Sf. Trifon sau la Sf. Eustațiu, sau a hramului ce va fi și după aceea luând untdelemn din candelă și agheasmă de la Botezul Domnului, stropește Preotul cruciș țarina, via sau grădina, și zice aceasta rugăciune:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru Cela ce la începutul facerii ai creat cerul și pământul; și cerul l-ai înfrumusețat cu mari luminători, ca să lumineze pământul și prin ele să ne luminăm de Tine Unul Făcătorul și Stăpânul făpturii; iar pământul l-ai înfrumusețat cu verdeață, cu iarbă și cu multe feluri de semințe ce rodesc după fel, și l-ai împodobit spre înfrumusețare și bun miros, și cu toate florile, l-ai binecuvântat. Însuți și acum, Stăpâne, caută din Sfântul Tău locaș spre proprietatea aceasta a robului Tău (N) și o binecuvintează; ferește-o de tot farmecul și vrajba, de tot răul, de încercarea vicleană și de uneltirile oamenilor răi, și dă ei a aduce roduri la timp, pline de binecuvântarea Ta; și stârpește de pre dânsa toată fiara, insecta, toată urgia și răutatea ce o amenință cu stricăciune. Că s-a Sfințit și s-a preamărit, preacinstit și preaîncuviințat numele Tău, al Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE

de exorcizare a Sfântului Marelui Mucenic Trifon,
care se citește la grădini, vii, și țarine

Blestemu-vă pre voi fiare de multe feluri, viermi, omizi, gândaci, lăcuste, șoareci, cârțițe, rugină, purici, tot felul de muște, mușițe, molii, furnici, forficari și viespi, târâtoare cu multe picioare și tot felul de vietăți stricătoare și de păsări, ce aduc daună semănăturilor, viilor, pomilor și grădinilor de verdețuri; vă jur cu Dumnezeu Tatăl Cel fără început, cu Fiul Cel asemenea fără început și de o ființă, și cu Duhul Cel Preasfânt și de-viață-făcător și de o ființă cu Tatăl și cu Fiul. Vă blestem pre voi cu întruparea Unuia-Născut Fiului lui Dumnezeu, a Domnului nostru Iisus Hristos; cu viața Lui pământească cea împreună cu oamenii; cu patima Lui cea mântuitoare, cu moartea Lui cea de viață făcătoare, cu învierea cea de a treia zi, cu înălțarea la ceruri, și cu pronia cea dumnezeiască și mântuitoare. Blestemu-vă cu Sfinții Heruvimi cei cu mulți ochi, și cu serafimii cei cu câte șase aripi, ce zboară împrejurul tronului și strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot, spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl, Amin. Blestemu-vă pre voi cu Sfinții Îngeri, cu toată puterea, cu miile de mii și cu milioanele de milioane, care cu multă frică stau înaintea mării Domnului; să nu stricați via, nici țarina, nici grădina de pomi și cu verdețuri a robului lui Dumnezeu (N), ci să vă duceți în munți sălbatici, în copaci neroditori, în care v-au dăruit vouă Dumnezeu hrana zilnică. Vă blestem cu scumpul Trup și Sânge a lui Hristos adevăratului Dumnezeu și Mântuitorului, prin care s-a dat nouă mântuire și răscumpărare, și pentru Carele avem a muri; să nu stricați nici țarina, nici via, nici grădina, nici orice pom roditor, și neroditor nici vre-o frunză de legumă din cuprinsul și locul robului lui Dumnezeu (N). Iar de nu mă veți asculta și veți călca jurământul cu care v-am conjurat, nu veți avea a face cu mine umilitul și mai micul Trifon, ci cu Dumnezeul lui Avraam, Isaac, și Iacov, Carele va veni să judece viață și morții. Pentru care, precum mai înainte am zis vouă: duceți-vă în munți sălbatici, în copaci neroditori; iar de nu mă veți asculta, voi ruga pre Iubitorul de oameni Dumnezeu să trimită Îngerul său cel peste fiare, și vă va lega și ucide cu fier și cu plumb, de vreme ce n-ați luat în seamă

blestemurile și rugăciunea mea a umilitului Trifon; încă și păsări trimise prin rugăciune, vă vor mânca pre voi. Blestemu-vă încă cu marele nume cel înscris pre piatră, ce nu l-a putut suferi, ci s-a topit ca ceara de fața focului. Ieșiți din locurile noastre și porniți în locuri neumblate, seci și neroditoare, cum mai înainte v-am zis; ieșiți din locul și cuprinsul servilor lui Dumnezeu, care m-au chemat și pre mine în ajutorul, apărarea și mântuirea lor. Ca și în acestea să se preamărească Preasfântul nume al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, și să se îplinească rugăciunile și cererile umilitului Trifon. Că Lui Dumnezeu se cuvine mărirea și stăpânire în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor: Capetele voastre Domnului să le plecați.
Apoi rugăciunea următoare:

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Carele cu iconomia întrupării Tale ai binecuvântat Betleemul și Getsimani, și mai înainte casa lui Iacov, Carele după binecuvântare s-a numit Israil; Cea ce și casa lui David ai binecuvântat-o, Însuși binecuvintează și proprietatea acesta, și o fă prin binecuvântări să aducă roade; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ale cinstului, măritului proroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; cu ale Sfinților, măriților și întru totul laudaților Apostoli; cu ale Sfinților, și bunilor biruitori Mucenici; cu ale Sfinților, măriților și marilor Mucenici Trifon, Eustație și Iulian; cu ale Sfântului (zilei), și ale tuturor Sfinților. Că Tu ești Cea ce binecuvintezi și sfințești toate, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului, Bunului, și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE

la casa ce se bântuiește de duhuri rele

Doamne Dumnezeul mântuirii noastre, Fiul Dumnezeului celui viu, Carele Te porți pre heruvimi și ești mai sus de toată începătoria și stăpânia, puterea și domnia; Cel mare și înfricoșat peste toți cei din împrejurul Tău; Cea ce ai așezat cerul ca o boltă și ai făcut pământul cu puterea Ta, și ai îndreptat lumea cu înțelepciunea Ta; Cea ce cutremuri lumea de sub cer din temelie, și chiar stâlpii ei se clătesc; Cea ce zici soarelui și nu răsară, și se ascunde despre stele; Cea ce ameninți marea și se usucă; a Căruia mânie topește începătoriile și stăpânirile, și pietrele s-au sfărâmat de Tine; Cea ce porți de aramă ai frânt și încuietori de fier ai rupt; pre cel tare l-ai legat, și uneltele lui le-ai împrăștiat, surpând cu Crucea Ta pre tiran; și pre balaur cu undița înomenirii Tale l-ai prins, și cu legăturile întunerecului în tartar l-ai încătușat, Însuși dar, Doamne, Cea ce ești tăria celor ce nădăjduiesc spre Tine, zidul cel puternic a celor ce se încred în Tine, îndepărtează, gonește și alungă toată lucrarea diavolească, toată asuprairea satanei, toată bântuirea puterii protivnice de la casa aceasta, și de la cei ce locuiesc într-însa, care poartă semnul Crucii Tale celei învingătoare și înfricoșate contra demonilor, și cheamă numele Tău cel Sfânt. Așa, Doamne, Carele ai alungat legeonul de demoni, și ai poruncit duhului celui surd, mut și necurat să iasă și să nu se mai întoarcă la omul cel cuprins de dânsul; Cea ce ai pierdut toată tabăra dușmanilor noștri celor nevăzuți, iar credincioșilor și celor ce Te cunosc pre Tine le-ai zis: Iată dau vouă putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului; Însuși, Stăpâne, păzește mai pre sus de toată vătămarea și încercarea pre toți cei din casa aceasta ferindu-i de frica de noapte, de săgeta ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de întâlnirea cu demonul de amiază-zi; pentru ca servii și servele Tale și pruncii, câștigând ajutorul Tău, păziți cu oastea Îngerească, toți ca unul într-o inimă cu credință să cânte: Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul; și iarăși: Nu mă voi teme de rele, că Tu cu mine ești. Că Tu ești, Dumnezeule, întărirea mea, tare, Stăpânitor, Domn păcii, Părintele veacului viitor, și Împărăția Ta, împărăție veșnică.

Că a Ta este Împărăția, puterea și mărirea, cu Părintele Tău Cel fără început, și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RÂNDUIALA DE RUGĂCIUNI

Pentru cei ce se tulbură și se supără de dureri necurate

Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Veniți să ne închinăm..., (de trei ori);

Psalmul 142: Doamne auzi rugăciunea mea;

Psalmul 22: Domnul mă paște și nimica nu-mi va lipsi;

Psalmul 26: Domnul este lumina mea;

Psalmul 67: Să se scoale Dumnezeu;

Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule.

Apoi:

Întru tot Sfântă de Dumnezeu Născătoare, în timpul vieții mele nu mă lăsa, și folosinței omenești nu mă încredința, ci primește rugăciunea mea.

După aceia Preotul, Ecfonis:

Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Carele binecuvântat ești, împreună cu Preasfântul, bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi: acest Canon de rugăciune către Domnul Iisus Hristos, către Preasfânta de Dumnezeu Născătoare, către puterile netrupești, către Sfinții Apostoli și către toți Sfinții.

Cântarea I-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântarea lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea, și a trecut pe poporul pre care l-a scos din robia egiptenilor că S-a preamărit.

Făcătorul, Răscumpărătorul meu și Domnul, ajutorul credincioșilor, grăbește de mă scapă de această primejdie, strigă Ție robul Tău, Unule Iubitorule de oameni.

Cela ce singur cunoști neputința noastră, de supărarea de acum și de pieirea ce l-a cuprins, scapă-l cât mai curând, și mântuiește, Mântuitorule, pre robul Tău.

Mărire...

Cetelor Îngerești ale puterilor celor nemateriale, cu Apostolii și cu Mucenicii, rugați pre Stăpânul tuturor, să scape de această primejdie prea grea, pre robul Său.

Și acum... **a Născătoarei:**

Pururea Fecioară, care ești scăparea credincioșilor, și tare ajutătoare a noastră robilor Tăi, de nevoia de acum scapă pre robul Tău, cu rugăciunile Tale, Stăpână.

Cântarea a 3-a Irmos:

Întărește-ne pre noi întru Tine, Doamne, Carele prin lemn ai omorât păcatul, și frica Ta o înrădăcinează în inimile noastre, ale celor ce Te laudăm pre Tine.

Precum de demult pre robul Tău Iacov l-ai scăpat de pizmuirea lui Isav, așa scapă pre robul Tău de nevoia de acum, ca un Iubitor de oameni.

Iubitorule de oameni, Mântuitorule, Te chem pre Tine, fiind în supărare și întristare, nu mă trece cu vederea pre mine robul Tău, ci grăbește de mă mântuiește ca un Îndurat.

Mărire...

Cela ce ești singur Bun, singur Milostiv, singur Îndurat și miluitor pentru rugăciunile Sfinților Tăi, îndurându-Te de robul Tău liberează-l.

Și acum... **a Născătoarei:**

Pre Dumnezeu, pre care l-ai născut, roagă-l, Curată, cu toți Îngerii și Apostolii, cu prorocii și Mucenicii, să scape din primejdii pre robul Tău.

Irmos:

Întărește-ne pre noi întru Tine Doamne Carele prin lemnul crucii ai omorât moartea, și sădește frica Ta în inimile noastre, ale celor ce Te laudăm pre Tine.

Apoi pomenește pre cel bolnav

Miluieste-ne pre noi, Dumnezeule după mare mila Ta rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeului nostru ca să audă glasul rugăciunii noastre, și să ușureze, să miluiască pre robul Său, și să arate peste dânsul mare mila Sa, să întoarcă toată mânia Sa cea pornită cu dreptate asupra lui, și să-i ierte toată mulțimea greșalelor, să-l scape de toată bântuirea și pedeapsa, zbuciumarea și muncirea vicleanului diavol, și să îndepărteze de la dânsul toată nălucirea satanei cea cu totul vicleană, înspăimântarea, amenințarea și toată puterea lui cea chinuitoare, și în curând să dea acestuia sănătate sufletească și trupească cu bunătatea Sa, și să-l miluiască, să zicem toți, Doamne auzi-ne și ne miluieste.

Auzi-ne pre noi, Dumnezeule Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului, și a celor de pre mare departe, și, Milostive Stăpâne, îndurător fii nouă pentru păcatele noastre, și ne miluieste pre noi.

Că Milostiv și Iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Catismala glasul al 2-lea

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid neînvinș, izvor de milă și lumii scăpare, cu stăruință strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, vino curând și ne scapă din nevoi, ceea ce ești singură grabnică solitoare.

Cântarea 4-a Irmos:

Venit-ai din Fecioară nu sol, nici Înger, ci Tu Însuși, Doamne, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pre mine omul întreg, pentru aceasta strig Ție: mărire puterii Tale Doamne.

Pre servul Tău ce cumplit se lovește de furtuna primejdiilor, Stăpâne, și se învăluie acum de marea întristărilor, îndreptează-l la limanul cel prea lin și prea dorit.

Cei ce asupresc pre servul Tău, Hristoase, s-au înmulțit și limba și-au ascuțit ca o sabie cu două tăișuri; deci vezi, Iubitorule de oameni, și scapă pre servul Tău de la moarte nedreaptă.

Mărire...

Arhanghelilor, Stăpâniilor, Puterilor și Îngerilor, Apostolilor, Mucenicilor, Cuvioșilor, Proorocilor și Dreptilor, toți rugați-vă pentru acesta ce acum prea amar se chinuiește.

Și acum... **a Născătoarei;**

Prealăudată, care ești oamenilor ajutor gata, alină valurile cele sălbatice ale chinurilor și pre robul tău ce aleargă sub acoperământul tău, Stăpână, vindecă-l.

Cântarea a 5-a Irmos:

Dătătorule de lumină și Făcătorul veacurilor, Doamne, la lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pre noi, că afară de Tine alt Dumnezeu nu știm.

Cela ce ai plinit oarecând rugăciunile lui Ezechia, Doamne, plinește curând și a mea rugăciune, Cela ce singur ești Bun, și mântuiește pre robul Tău de toată răutatea.

Doamne, Carele prin mâna Îngerului ai scos oarecând din închisoare cu putere dumnezeiască pre ucenicul corifeu, ușurează și pre robul Tău cela ce cumplit se primejduiește.

Mărire...

Oștilor Îngerești și ceata Apostolilor și a proorocilor, a preamăriților Mucenici și a cuvioșilor, pentru cela ce se află în chinuri, împreună faceți rugăciune.

Și acum... **a Născătoarei;**

Maica lui Hristos Dumnezeu, grăbește de scapă pre credinciosul tău rob de greaua și cumplita primejdie, ce a venit acum asupra lui, ca să te mărească cu inima și cu gura.

Cântarea a 6-a, Irmos:

De adâncul greșalelor fiind cuprins, chem adâncul îndurării Tale cel neurmărit, Dumnezeul meu, din stricăciune scoate-mă.

Cela ce ai scăpat din pântecel chitului de demult pre proorocul Tău, Doamne Stăpâne, scapă și pre robul Tău, ca cu credință și cu dor să Te mărească pre Tine.

Precum ai scăpat de lei pre Daniil, Hristoase, scapă-mă acum de oameni vicleni și pre mine robul Tău, Stăpâne, și mă ridică din pierzare și de la moarte.

Mărire...

Mântuiește din primejdii pre servul Tău, Mântuitorule, cu rugăciunile Sfinților Îngeri, proroci și Mucenici, și cu mijlocirile înțelepților Tăi ucenici.

Și acum... **a Născătoarei:**

Nu trece cu vederea, Fecioară, pre servul Tău cel cumplit învăluit și deznădăjduit; ci, după cum știi, mântuiește pre ceta ce aleargă sub acoperemântul tău, Curată.

Și iarăși Irmosul; De adâncul greșalelor..., apoi pomenește pre cel bolnav

Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru scutirea și slobozirea servului lui Dumnezeu (**N**) de chinuirea și bântuirea diavolului și de toată uneltirea lui.

Apără mântuiește, miluiește și păzește pre servul Tău și pre noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pre Preasfânta Curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenindu-o.

Pre noi înșine și unul pre altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre, și Ție mărire înălțăm Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Condac glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu grabire să alergăm noi păcătoșii și umiliții, și să cădem cu pocăință strigând din adâncul sufletului: Stăpână ajută, îndurându-te de noi; grăbește, că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pre servii tăi deșerți; că numai pre tine nădejde te-am câștigat.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind închinat, cei trei tineri ai Tăi au disprețuit porunca cea fără de Dumnezeu, și aruncați în mijlocul focului, fiind rouați cântau: binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Precum de demult pre cei trei tineri din cuptorul cel de foc i-ai scăpat, mântuiește, Îndurate, pre servul Tău, ca un Bun, rugămu-ne Ție, Stăpâne, de supărarea ce vine asupra lui și de aprinderea încercărilor celor nesuferite, ca să Te mărească pre Tine.

Cela ce singur știi neputința omenească, Hristoase, și ai arătat în supărări mângâiere, Iubitorule de oameni, mântuiește de primejdia de acum și pre servul Tău ce cântă: binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Mărire...

Mulțimea Îngerilor, Apostolilor, Prorocilor, Mucenicilor și adunarea cea dumnezeiască a strămoșilor rugați pre Cel Bun, să prefacă plângerea de acum în bucurie celui ce strigă: binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Și acum... **a Născătoarei:**

Ceea ce ești singura nădejde și ajutorul credincioșilor, Născătoare de Dumnezeu, grăbește de ajută servului tău cel învăluit pretutindenea de supărări, și carele, cuprins de nepricepere și de durere, aleargă la tine cu încredere sufletească.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeu Carele s-a pogorât în cuptorul cel de foc la tinerii evreiești și văpaia în rouă o a prefăcut, ca pre Domnul lăudați-L, făpturi, și-L preainălțați întru toți vecii.

Precum ai primit rugile lui Pavel și a lui Sila, și i-ai scăpat din legături, așa ascultă, Îndurate, și glasurile noastre ale nevrednicilor care strigăm acum: mântuiește pre servul Tău de pierzare și de moarte.

Nu întoarce fața Ta de la mine servul Tău, Hristoase, că foarte mă chinuiesc; curând auzi-mă, Mântuitorule, și mă scapă de învăluirea de acum, strigă prin noi către Tine

servul Tău, Îndurate.

Mărire...

Pentru rugăciunile servitorilor Tăi celor nemateriali, Dumnezeule, ale Apostolilor, și ale cetei Mucenicilor, ale Sfinților Prooroci, ale Cuvioșilor și ale tuturor Dreptilor, mântuiește pre servul Tău de cumplita primejdie.

Și acum... **a Născătoarei:**

Scăparea creștinilor, ajutătoarea celor cumplit învăluți, Preasfântă Fecioară, nu trece cu vederea pre servul tău ce se afundă în primejdii și aleargă acum la acoperământul tău cel tare.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, Carele cu înțelepciune negrăită a venit să înnoiască pre Adam, cel cumplit căzut pentru mâncare în stricăciune, din Sfânta Fecioară nespus întrupându-Se pentru noi credincioșii, cu o inimă întru cântări să-L mărim.

Întristarea servului Tău pentru primejdia de acum și viforul cel mare și cumplit, schimbă-o, Stăpâne, și prefă plângerea acestuia în bucurie de-a pururea, ca cu credință și cu dor neîncetat să Te mărească pre Tine.

Milostivirea Ta cea multă să nu o învingă, Îndurate, mulțimea cea nemăsurată a răutăților mele; ci cu obișnuită mila Ta, strigă prin noi către Tine servul Tău: mântuiește-mă și mă scapă, Hristoase, de toată vătămarea, că singur ești mult-Milostiv.

Mărire...

Cruță-mă, Doamne, cruță-mă, când vei vrea să judeci, și să nu mă osândești în foc; nu cu urgia Ta să mă mustri, te roagă Fecioara, care Te-a născut, Hristoase, mulțimile Îngerilor și adunarea Mucenicilor.

Și acum... **a Născătoarei:**

Preasfântă Fecioară, cu servitorii cei netrupești, cu Sfinții Îngeri, Apostoli, Prooroci, Mucenici și toți Cuvioșii, rugați pre Dumnezeu cel singur Preabun să scape de răutate pre servul Tău.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să Te fericim..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., **și după,** Tatăl nostru...

Toate oștile Îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune să ne mântuim noi.

Stăpână și Maica Răscumpărătorului primește rugile nevrednicilor servilor tăi, ca să mijlocești către Cel Născut din tine; o Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Apoi pomeneste pre cel bolnav la ectenie, cum s-a însemnat după cântarea a 3-a: Miluiește-ne pre noi Dumnezeule, după mare mila Ta..., **apoi ia untdelemn din candelă și unge pre cel bolnav zicând aceasta rugăciune:**

Părinte Sfinte, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, Cela ce ai trimis pre Unicul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și să răscumpere de moarte vindecă pre servul Tău (**N**) de neputința sufletească și trupească ce l-a cuprins; și cu harul lui Hristos al Tău fă-l să vieze după a Sa plăcere, ca să plinească prin fapte bune mulțumită și închinăciunea datorită Ție. Cu rugăciunile preabinecuvântatei, măritei, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, cu folosirea cereștilor nemateriale puteri, cu ale cinstului și măritului proroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; cu ale Sfinților măriților și întru tot laudaților Apostoli; cu ale Sfinților măriților și bine învingătorilor Mucenici; cu ale Sfinților și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri; cu ale Sfinților și vindecătorilor fără de argint: Cosma și Damian, Kir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anchit, Taleleu și Trifon; cu ale Sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, și cu ale tuturor Sfinților.

Că Tu ești izvorul tămăduirilor și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RÂNDUIALA

**ce se face la locul sau casa care este supărată de farmece,
sau de oarecare descântece**

Fiind Preotul gata, întâi poruncește tuturor, celor ce sunt din casa aceea, ca să-și mărturisească toate păcatele lor și să postească în ziua aceea, și milostenie să facă după cum le va fi puterea, și cu de-adinsul să se roage lui Dumnezeu.

Deci Preotul în ziua aceea, când va vrea să facă această rânduială întâi să săvârșească Sfânta Liturghie.

După aceea binecuvântând Preotul după obicei; și de nu va avea apă sfințită de la Sfântul Botez, face mica sfințire a apei. După aceea Doamne miluiește, (de 12 ori); Veniți să ne închinăm..., (de trei ori), și Psalmul 69.

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, ca să-mi ajuți mie, grăbește. Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată, rușinându-se cei ce-mi grăiesc mie: bine, bine. Să se bucure, și să se veselească de Tine toți, cei ce Te caută pre Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta, mărească-se Domnul. Iar eu sărac sunt și mișel, Dumnezeule ajută-mi. Ajutorul și izbăvitorul meu ești Tu, Doamne nu zăbovi.

După aceea citește Preotul rugăciunea aceasta

Domnului să ne rugăm

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel mai înainte de veci împreună fără de început, și de o ființă cu Tatăl Cel fără început și cu Duhul Lui Cel fără început și nedespărțit, Carele Te-ai pogorât din cer și om neschimbat Te-ai făcut, ca să eliberezi pre om de înșelăciunea diavolului și de muncirea lui, și ca să strici toate facerile lui de rău cele drăcești; și Sfinților Tăi ucenici și Apostoli le-ai dat putere să calce peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului; Ție acum noi nevrednicii servii Tăi cu de-adinsul ne rugăm, caută cu milostivire spre casa aceasta și spre servii Tăi (N), și de supărările cele rele ale viclenilor oameni, ale otrăvitorilor și descântătorilor, ale fermecătorilor, sau a fermecătoarelor și viclenilor diavoli, mântuiește-i pre acești bântuiți și înviforați; că toate sunt Ție cu puțință,

și cu iubirea de oameni toate acestea a le risipi și întru nimica a le face și a le întoarce ca fără de ispită să petreacă credincioșii servii Tăi (N) de acele supărări, și dobitoacele lor în pace să petreacă. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Carele ne miluiești și ne mântuiești pre noi, și Ție mărire înălțăm, și Părintele Tău celui fără de început, și Preasfântului și Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în veci vecilor, Amin.

Apoi cădește toată casa, sau locul, zicând rugăciunea Sfintei Cruci:

Să învie Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui; precum se stinge fumul să se stingă, cum se topește ceara de fața focului; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Blestemu-vă pre voi atotviclenilor, începătorii răutăților, blestemaților și urâților draci, care, cine, de unde sunteți, și câți sunteți; voi care otrăviți și fermecați locurile și casele oamenilor, a servilor lui Dumnezeu (N); voi lucrătorii răutăților, împreună cu ceta ce s-a dat pre sine vouă, vicleanul om, ca să fiți aduși casei acesteia să o supărați, și cu relele năluciri și cu bântuieșile voastre, pre cei ce locuiesc într-înșă și împrejurul ei, să-i surpați, și să-i scârbiți. Vă conjur cu toată puterea numelui a Unuia Atotțitorului Dumnezeu, în Sfânta Treime mărit, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și cu puterea cinstitei și de-viață-făcătoarei Cruci, și a întru tot mântuitoarelor patimi și de-viață-făcătoarei morții Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; cu a Căruia putere toate stăpânirile cele întunecate ale voastre și uneltirile viclene împotriva a toată zidirea lui Dumnezeu, muncirea și stricăciunea voastră, ca pre o nimica, o a stîns. Cu tărie poruncesc vouă, viclenilor duhuri, ca, cu toate descântecele și otrăvurile și farmecele voastre, degrabă să fugiți de la casa aceasta și de la cei ce locuiesc într-înșă și împrejurul ei; și de acum înainte niciodată să nu răpștiți, sau să vă mai întoarceți la dânsa înapoi, ca să o supărați și întru nimica să nu zăboviți, blestemaților și lepădaților; ci să

vă depărtați de aici cu toate facerile de rău ale voastre, și să face-ți loc puterii lui Dumnezeu și nemăsuratei milostivirii Lui, și darului Lui cel care zdrobește toate facerile de rău ale voastre. Și să vă certe pre voi degetul lui Dumnezeu, Cela ce a certat pre vrăjitorii lui Faraon și nălucirile farmecelor lor, și fără lucrare le-a făcut. Să vă certe Acela, cu a căruia putere poruncind Pavel Apostolul, neputincioasă a făcut puterea vicleșugului vostru, și a orbit pre Elima vrăjitorul, cel plin de toată înșelăciunea și răutatea, și vrăjmaș a toată dreptatea și diavolul, cu carele voi mult stricați și căile Domnului le răzvrățiți. Să vă certe pre voi Acela, cu a Căruia nume a poruncit Pavel Apostolul duhului celui pitonicesc, și l-a gonit din fiica aceluia, care cu descântecele ei câștigare mare da domnilor săi; și precum Iustina, cu semnul Crucii și cu puterea Celui Răstignit pre dânsa a lui Hristos Dumnezeului nostru, ocolită fiind, pre vrăjitorii oameni și pre voi diavolii v-a biruit, nimica voi sporind, încă și pre vrăjitorul și servitorul vostru Ciprian la servirea adevăratului Dumnezeu l-a adus; și voi de frică și de cutremur fiind cuprinși, ați fugit; și acum așa să cadă peste voi și să vă apuce spaimă, cutremur și frică de la Dumnezeu Atotțiitorul Tatăl și Fiul și Sfântul Duh; Acela ce vă va coborî pre voi în focul cel nestins, și veșnic și fără de sfârșit, ca într-însul să vă munciți în vecii vecilor, Amin.

Apoi luând Preotul vasul cu apă sfințită, stropește casa și locul casei pe dinafară zicând:

Să fugă și să se depărteze de la casa aceasta tot vicleanul diavol și otrăvirea și farmecele și descântecele prin stropirea Sfințitei apei acesteia și niciodată să nu se mai întoarcă, și să se stingă; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

RÂNDUIALA

ce se face când se îmbolnăvesc orice fel de vite, boi, oi, și altele

Preotul mergând la staulul vitelor, sau unde se află ele face mai întâi Sfințirea cea mică a apei apoi îndată zice: Veniți să ne închinăm, (de trei ori), apoi Psalmul 8.

Doamne Dumnezeul nostru cât de minunat este numele Tău în tot pământul; că s-a înălțat mare mărirea Ta mai presus de ceruri. Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă, pentru vrăjmașii Tăi ca să sfărâmi pre vrăjmașul și izbânditorul. Că voi vedea cerurile, lucrul degetelor Tale luna și stelele, care Tu le-ai întemeiat. Ce este omul, că-l pomenești pre el? sau fiul omului, că-l cercetezi pre el? Micșoratu-l-ai pre dânsul puțin oarece decât Îngerii, cu mărire și cu cinste l-ai încununat pre el, și l-ai pus pre dânsul peste lucrul mâinilor Tale. Toate le-ai supus sub picioarele lui; oile și boii, toate, încă și dobitoacele câmpului, păsările cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările mărilor. Doamne Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul.

Domnului să ne rugăm

Stăpâne, Doamne Dumnezeul nostru, Cea ce ai putere peste toată făptura, Ție ne rugăm și de la Tine cerem, precum ai binecuvântat și ai înmulțit turma patriarhului Iacov, binecuvintează și turma vitelor robului Tău (N); înmulțește-le și le întărește pre ele; fă-le să sporească în mii; ferește-le de toată asupra diavolească, de furi, de uneltirile dușmanilor, de suflarea aerului cea omorătoare, de ciumă și de toată boala molipsitoare; ocolește-le cu Sfinții Tăi Îngeri, și respinge de la dânsule toată boala, toată pizmuirea și farmecele fermecătorilor, ce vin din lucrarea diavolească. Că a Ta este Împărăția, puterea și mărirea a Tatălui, și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și îndată stropește vitele, de orice fel ar fi, cu Apa Sfințită, zicând:

Binecuvintează, Doamne, turma aceasta și o apără pre

dânsa de toată răutatea: de răpirea dușmanilor văzuți și nevăzuți, de moarte cumplită, de toată boala, de toată neputința și de toată lucrarea diavolească; și o înmulțește pre dânsa întru numele Tău cel Sfânt, și prin stropirea acestei Sfințite ape dăruiește-i ei sănătate; în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Și stropind turma și celelalte dobitoace, face apolisul zilei; adăugând la urmă: Hristoase Dumnezeule, dă mângâiere servului Tău.

RÂNDUIALA sfînțirii steagului ostășesc

Puindu-se steagul întins, pre amvon în mijlocul Bisericii, Ierarhul, sau Iereul stând înaintea Sfintei Mese, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., **Cititorul:** Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (**de 12 ori**), Slavă..., Și acum..., Veniți sa ne închinăm: (**de trei ori**) și psalmul 143.

Binecuvântat este Domnul Dumnezeul meu, Cela ce învață mâinile mele la luptă, și degetele mele la război. Mila mea și scăparea mea, apărătorul meu și izbăvitorul meu, scutitorul meu, și întru Dânsul am nădăjduit; El supune poporul meu sub mine. Doamne ce este omul, că Te-ai făcut lui cunoscut? Sau fiul omului că-l socotești pre el? Omul deșertăciunii s-a asemănat; zilele lui ca umbra trec. Doamne pleacă cerurile și Te pogoară; atinge-Te de munți ca să fumege. Fulgeră fulgere, și-i risipește; trimite săgețile Tale și-i turbură. Trimite mâna Ta dintru înălțime, scoate-mă și mă izbăvește din apele cele multe, din mâna fiilor celor străini. A cărora gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta strâmbătății. Dumnezeule, cântare nouă voi cânta Ție, în psaltire cu zece strune voi cânta Ție. Celui ce dai mântuire împăraților, Celui ce izbăvești pre David robul Tău de sabie cumplită, izbăvește-mă și mă scoate din mâna fiilor celor străini; a cărora gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta strâmbătății. Ca să fie fiii noștri ca

niște odrasle ce cresc întru tinerețea lor, și fetele noastre înfrumusețate, împodobite ca coloanele templului. Cămarile noastre să fie pline, abundând în toate proviziile. Turmele noastre să se înmulțească cu miile, și cu miliardele în câmpiile noastre. Buii noștri să fie plini de grăsime. Nici o dărâmare, nici o pierdere, nici o strigare să nu fie în ulițele noastre. Fericit poporul, căruia sunt acestea. Fericit poporul căruia Domnul este Dumnezeul lui.

După aceea cântă sau citești în amândouă corurile acest psalm 17 cu pripeală (refrenul) aceasta: Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați, că cu noi este Dumnezeu.

Iubite-voi, Doamne, virtutea mea; Domnul este întărirea mea, și scăparea mea, și izbăvitorul meu.

Dumnezeul meu, ajutorul meu, și voi nădăjdui spre Dânsul.

Apărătorul meu, și cornul mântuirii mele, și sprijinitorul meu.

Lăudând voi chema pre Domnul, și de vrăjmașii mei mă voi mântui.

Izbăvi-mă-va de vrăjmașii mei cei tari, și de cei ce mă urăsc.

Și a fost Domnul întărirea mea, și mă scoase întru lărgime, și mă va mântui, că m-a voit.

Dumnezeul meu, neprihănită este calea Lui, scutitor este tuturor celor ce nădejdiesc spre Dânsul.

Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? sau cine este Dumnezeu, afară de Dumnezeul nostru?

Dumnezeul Cela ce mă încinge cu putere, și a pus neprihănită calea mea.

Cela ce face picioarele mele ca ale cerbului, și la cele înalte mă pune.

Cela ce învață mâinile mele la război, și a pus arc de aramă brațele mele.

Lărgit-ai pașii mei sub mine, și n-au slăbit gleznele mele.

Goni-voi pre vrăjmașii mei, și-i voi ajunge și nu mă voi întoarce, până ce se vor sfârși.

Necăji-voi pre dânșii, și nu vor putea să stea: cădea-vor sub picioarele mele.

Și m-ai încins cu putere spre război, și ai plecat sub mine pre cei ce se sculase asupra mea.

Și mi-ai dat dosul vrăjmașilor mei, și pre cei ce mă urăsc i-ai pierdut.

Și-i vom sfărâma ca pulberea cea dinaintea feței vântului, ca pre tina ulițelor îi voi călca.

Izbăvi-mă-vei de pricirea poporului, pune-mă-vei căpetenie neamurilor.

Poporul, pre care nu-l cunoșteam, mi-a servit; întru auzul urechii m-a auzit.

Viu este Domnul, și binecuvântat Dumnezeu: să se înalțe Dumnezeuul mântuirii mele.

Dumnezeu Cea ce dă izbândire mie, și Carele a supus popoare sub mine, izbăvitorul meu de vrăjmașii mei cei mânioși.

De la cei ce se scoală asupra mea mă vei înălța, de omul nedrept mă vei izbăvi.

Din psalmul 44

Încinge sabia ta peste coapsa ta, puternice.

Și încordează, și sporește, și împărățește pentru adevăr și blândețe și dreptate, și te va povățui minunat dreapta ta.

Săgețile tale ascuțite sunt, puternice; popoarele vor cădea sub tine; săgețile tale vor străbate în inimile vrăjmașilor împăratului.

Din psalmul 17

Pentru aceasta Te voi lăuda întru nemuri. Doamne, și voi cânta numele Tău, Cea ce mărești mântuirile împăratului.

Din psalmul 27

Domnul este ajutorul meu, și scutitorul meu, spre Dânsul a nădăjduit inima mea, și m-a ajutat.

Domnul este întărire poporului Său, și scutitor mântuirilor unsului Său este.

Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează

moștenirea Ta, și-i paște, și-i ridică pre ei până în veac.

Slavă..., Și acum..., Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți nemuri, și vă plecați: Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție Dumnezeule (de trei ori).

Diaconul zice ecteniile acestea. Cu pace Domnului să ne rugăm. **Corul:** Doamne miluiește, și celelalte, până la pentru navigatori:

Pentru ca să, nu pomenească păcatele și fărădelegile noastre, ci ca un Misericord și Milostiv să fie nouă nevrednicilor robilor Săi ce suntem întru primejdii, și să ne izbăvească de vrăjmașii noștri, Domnului să ne rugăm,

Pentru ca să binecuvinteze acest steag ostășesc cu binecuvântarea Sa cea cerească, să-l facă înfricoșat și înspăimântător tuturor vrăjmașilor noștri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca credincioasei Sale oști, ce va purta semnul aceasta, și va privi la el, să-i dea cu milostivire îndrăzneală, putere, și tărie, spre distrugerea și călcarea tăriei celor ce se scoală asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca îndrăzneala tuturor vrăjmașilor noștri, ce vor privi la acest steag, să o prefacă întru frică, puterea lor întru slăbiciune, și bărbăția lor întru micime și întru fugă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea putere iubitoarei de Hristos oaste, să o arate totdeauna îmbărbătată și vitează contra a tot vrăjmașul și rebelul, și să dăruiască robilor Săi pace, și întărire, și curând slobozire de toate primejdiile și nevoile, și de cursele vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sălășluiască pacea și slava în pământul nostru, și să ne izbăvească de toate cursele vrăjmașilor, și de primejdioasele năvăliri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne predea întru călcare și distrugere vrăjmașilor, și rebelilor noștri; ci să prefacă toată cutezarea lor întru fugă, și să sfărâme brațul lor, și să-i supună sub picioarele credincioșilor Săi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să umple de rușine și de necinste fața protivnicilor, iar inima lor de frică și de groază, și Îngerul Domnului să fie alungându-i, și lovindu-i, Domnului să ne

rugăm.

Pentru ca să pună arc de aramă în brațele credincioșilor săi, și să întărească dreapta lor, cu puterea tăriei Sale, întru biruința și călcarea vrăjmașilor, și rebelilor ce se scoală asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să schimbe toată scârba și suspinul nostru întru bucurie și veselie, și ticăloșia întru pace tare, și totdeauna să ne facă neînvinși de toate cursele vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sfărâme scutul, arma și lupta tuturor celor ce se lupta cu noi, și să-i supună sub picioarele iubitoarei de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea oastei noastre cea de Hristos numită putere, tărie neobosită, necovârșită, și învingătoare și bărbăție cu vitejie, spre sfărâmarea vrăjmașilor noștri, Domnului să ne rugăm,

Pentru ca să dea izbăvire credincioșilor robilor Săi de supraviețuire celor ce de alt neam, și de toți oamenii ceia ce voiesc războiul, și de năvăliri oștenești, și să păzească întru pace adâncă Biserica, pre domnitorul Regele și pre poporul Său, dăruindu-le lor totdeauna biruință asupra vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul..., Apară, mântuiește..., Pre Preasfânta, curata..., Iar Ierarhul, sau Iereul carele săvârșește, eschiamă:

Că Tu ești tăria, și întărirea poporului Tău, și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

După aceea cântă: Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă..., Pre glasul I-Iu, și troparele acestea: Mântuiește, Doamne, poporul Tău..., Slavă..., același. Și acum..., glasul al 6-lea. Solitoare înfricoșată și neînfruntată..., Apoi condacul, glasul 4-lea: Cea ce Te-ai înălțat pre cruce.

Apoi Ierarhul ieșind din altar, și stând lângă steaguri dinaintea amvonului, cu fața spre răsărit, și zicând Diaconul: Domnului să ne rugăm. Corul: Doamne miluiește. Citește rugăciunea aceasta cu mare glas:

Atotputernice și preaveșnice Dumnezeu nostru, Părintele Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Însuși fiind Făcătorul a toată lumea, și binecuvântarea a toată făptura, caută cu ochiul Tău cel Milosârd asupra noastră smeriților și nevrednicilor robilor Tăi, și asupra rugăciunii noastre, și acest steag, pre care l-am pregătit pentru serviciul luptei, cercetează-l cu binecuvântarea Ta cea cerească, binecuvintează-l și sfințește-l, ca să fie credincioasei Tale oști biruință asupra limbilor celor protivnice, și sigură victorie, și fiind fortificat cu păzirea Ta, să întoarcă în fugă cetele tuturor dușmanilor noștri, și totdeauna să se arate înfricoșător și înspăimântător vrăjmașilor neamului creștinesc; iar credincioșilor Tăi, care nădăjduiesc spre Tine, să le fie sigură nădejde de biruință, îndrăzneală și tărie. Și fiind îngrădit cu rugăciunile Sfinților Tăi, și cu întrarmarea îngerilor Tăi, să se arate robilor Tăi semn de veselie și de tărie, semn de victorie și de tărie a inimii și de bărbăție asupra rebelilor. Că Tu ești Împăratul păcii, și Dumnezeu Carele sfărâmi războaiele, și dai tărie celor ce nădăjduiesc întru Tine, și Ție slavă înălțăm, cu Unul-Născutul Tău Fiu, și cu Preasfântul și Bunul, și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și întru nesfârșirii vecii vecilor, Amin.

Iar Ierarhul întorcându-se către ostașii asistenți, binecuvântându-i cu dreapta zice: Pacea tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Ierarhul citește cu mare glas rugăciunea aceasta privind, spre apus:

Doamne Dumnezeu nostru, Cea ce ai ascultat pre Moisi, carele a întins către Tine mâinile sale, și ai întărit pre poporul lui Israil asupra lui Amalic; și lui Iisus Navi, celui ce se oștea, i-ai îngăduit starea soarelui întru închipuirea victoriei; Tu și acum auzi-ne pre noi ceia ce ne rugăm Ție pentru ostașii aceștia ce s-au adunat, și binecuvintează-i și întărește-i, și dă-le inimă curajoasă asupra protivnicilor, trimite lor Înger luminat, iar vrăjmașilor înfricoșător și îngrozitor, carele să-i oprească și să-i alunge, și să le slăbească inima lor, și îndrăzneala să o întoarne în fugă. Și depărtează de la robii Tăi, care ies acum la luptă, și de la noi

de la toți toată foametea și epidemia, și ne izbăvește de foc și de sabie, și de năvălirea vrăjmașilor, și de toată răscoala protivnicilor. Fii lor conducător, și dă lor toate cererile cele spre mântuire; învață-i și înțelepțește-i, mântuiește-i, apără-i, păzește-i, curățește-i, și-i umple de toată bucuria cea duhovnicească. Fii ocrotitor și scutitor sufletului și trupurilor, și ca un Bun și Milosârd și iubitor de oameni dă-le iertare păcatelor în ziua județului. Miluiește-i, pre dânsii și pre noi, și binecuvintează-ne în toate zilele vieții noastre; ca dobândind de la Tine ajutor și ocrotire, și izbăvire, totdeauna fără nici o împiedicare să-Ți înălțăm slavă și mulțumire. Că Tu ești tăria și întărirea poporului Tău; și Ție slavă înălțăm cu Unul-Născutul Tău Fiu, și cu Preasfântul și Bunul, și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

După aceea luând Ierarhul apă sfințită, stropește cu ea steagul, zicând:

Binecuvintează-se și se sfințește acest steag ostășesc întru putere și întărire de Hristos numitei oaste și întru biruință asupra tuturor vrăjmașilor, prin stropirea acestei Sfințite ape, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

După aceea, dacă ierugisește Episcopul, punând mitra și sezând la locul său: Iar dacă ierugisește Iereul, nu șade ia steagul și-l dă cui se cuvine în mână, fiind acela ingenunchiat, și zice:

Primește steagul aceasta, ce este Sfințit cu cereasca binecuvântare, și fie el înfricoșător și înspăimântător vrăjmașilor neamului creștinesc. Și să dea ție Domnul har, ca cu bărbăție să treci cu el nevătămat oștirile vrăjmașilor, spre slava Preasfântului Său nume, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Și-l binecuvintează zicând: Pace ție, iar el luând steagul, sărută dreapta celui ce i-l dă. Binecuvintează și pre ostașii asistenți, zicând:

Binecuvântarea Domnului să fie asupra voastră tuturor; Iar voi îmbărbătați-vă, și să se întărească inima voastră, și

nădăjduiți spre Domnul, că Acela va birui pre vrăjmașii noștri, Amin.

Și-i stropește pre toți cu Apă Sfințită, însemnându-i cu crucea, cântând psalții stihira aceasta, glasul al 4-lea.

Doamne Cela ce ai ajutat blândului David, a birui pre cei de alt neam, ajută credinciosului nostru Domnitor, și Rege și cu arma Crucii răpune pre vrăjmașii noștri; arată asupra noastră misericordia milei Tale celei de demult, ca să cunoască cu adevărat, că Tu ești Dumnezeu, și nădăjduindu-ne spre Tine biruim, având rugătoare de-a pururea pre Preacurata Maica Ta, ca să ne dăruiești mare milă.

După aceasta face apolisul aceasta:

Hristos Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Crucii, cu apărarea Sfinților marilor arhistrategi, Mihail și Gavriil, și a tuturor netrupeștilor puteri cerești, și a Sfinților marilor martiri: Gheorghe, Dimitrie, Procopie, Theodor Stratilat și Theodor Tiron, și ale tuturor Sfinților Săi, să vă miluiască și să vă întărească în ziua războiului, și să vă mântuiască, ca un Bun și Iubitor ele oameni.

Iar psalții cântă: Caută spre rugăciunea robilor Tăi..., și sfârșindu-se aceasta, se duc întru ale sale cu pace, spre slava lui Dumnezeu.

RÂNDUIALA

binecuvântării armelor ostășești

Ierarhul, investit cu epitrahilul, omoforul și cu mitra, sau Iereul în epitrahil și felon, armele fiind puse înaintea amvonului pre o masă acoperită, ies din altar, și tămâindu-le cruciși începe după obicei: Binecuvântat Dumnezeuul nostru..., **Cititorul:** Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Trelme..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (**de 12 ori**), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., și Psalmul 34.

Judecă Doamne pre cei ce mă strâmbătăteșc, luptă-Te contra celor ce se luptă cu mine. Apucă arma și scutul, și Te scoală întru ajutorul meu. Scoate sabia, și închide înaintea celor ce mă persecută; zi sufletului meu: mântuirea ta sunt Eu. Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; întoarcă-se îndărăt, și să se rușineze cei ce gândesc mie rele. Să fie ca pulberea înaintea feței vântului, și Îngerul Domnului să-i alunge. Fie calea lor întuneric și lunecare, și Îngerul Domnului să-i persecute. Că în deșert au ascuns ei mie piericiunea cursei lor; în deșert au ocărât ei sufletul meu. Să vină lui cursa, care nu o știe, și prinzătoarea, pre care o au ascuns, să-l prindă pre dânsul, și să cadă în laț. Iar sufletul meu se va bucura de Domnul, veselise-va de mântuirea lui. Toate oasele mele vor zice: Doamne, Doamne, cine este asemenea Ție? Cea ce izbăvești pre săracul din mâna celor mai tari decât dânsul; pre săracul și pre mișelul de la cei ce-l răpesc pre dânsul. Sculându-se asupra mea martori nedrepti, de cele ce nu știam m-au întreat. Răsplătitu-mi-au rele pentru bune, și stârpiciune sufletului meu. Iar eu, când ei erau supărați, m-am îmbrăcat cu sac, și am smerit cu post sufletul meu și rugăciunea mea în sânul meu se întorcea. M-am purtat cu dânsii ca și cu un vecin, ca și cu un frate, mă umileam în doliu, ca cea ce plânge pre maica-sa. Iar când eu eram să cad, ei se bucurau și se adunau; adunatu-s-au asupra mea loviri și eu nu știam. Sfâșiatu-m-au și n-au tăcut. Ispiritu-m-au, cu batjocură m-au batjocorit, scrâșnit-au asupra mea cu dinții lor. Doamne, când vei privi? Scoate sufletul meu de la răutatea lor, de la lei, pre una născuta mea. Lăuda-Te-voi întru adunare mare, întru popor mult Te voi celebra. Să nu se bucure de mine cei ce mă vrăjmășesc cu nedreptul, cei ce mă urăsc în zadar, și fac semn cu ochii. Căci ei mie adică îmi grăiau de pace, și întru mânie vicleșuguri gândeau. Lărgit-au asupra mea gura sa; zis-au: bine, bine, văzut-au ochii noștri! Văzut-ai Doamne, să nu taci. Doamne nu Te depărta de la mine. Scoală-Te, Doamne, ia aminte spre judecata mea, Dumnezeuul meu și Domnul meu spre pricirea mea. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea, Doamne Dumnezeuul meu, și să nu se bucure ei de mine. Să nu zică întru inimile lor: bine, bine, este sufletului nostru, nici să zică: înghițitu-l-am pre dânsul. Să se rușineze și să se înfrunte împreună cei ce se bucură de

relele mele. Să se îmbrace întru rușine și defăimare cei ce grăiesc asupra mea cu măreție. Să se bucure și să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea; și să zică pururea: mărit fie Domnul Carele voiește pacea robului Său. Și limba mea va grăi dreptatea Ta, toată ziua lauda Ta.

Zicând Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Ierarhul sau Iereul citește asupra armelor rugăciunea aceasta:**

Doamne Dumnezeul nostru, Dumnezeul puterilor, Cel Puternic întru tărie, și tare în războaie, care de demult ai dăruit putere prea minunată servului Tău lui David spre învingerea protivnicului hulitor Goliat, Tu și acum cu milostivire primește rugăciunile noastre cele umilite, și trimite binecuvântarea Ta asupra armelor acestora, și dă putere și tărie robilor Tăi acestora, care doresc a le purta spre întărirea și apărarea Bisericii Tale celei Sfinte, și a orfanilor și a văduvelor, și fă-i cu dânsese înspăimântători și înfricoșători la toată înarmarea vrăjmașului, și totdeauna îi arată purtători de biruință spre slava Ta. Că Tu ești tăria și întărirea noastră, și Ție slavă înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

După aceea luând apă Sfințită, stropește cu dânsa armele, zicând:

Binecuvântarea lui Dumnezeu Cel slăvit întru Sfânta Treime, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh, prin stropirea acestei Sfințite ape, să se pogoare și să fie asupra armelor acestora, și asupra celor ce le vor purta spre scutirea și apărarea adevărului lui Hristos, Amin.

Și stropind și pre ostașii, ale căroră sunt armele, zice:

Îmbărbățați-vă și să se întărească inimile voastre, și învingeți pre vrăjmașii voștri, nădăjduind spre Domnul, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Și dându-le să sărute cinstita cruce, face obișnuitul apolis al zilei, și să duc cu pace întru ale sale.

**Rânduiala
la facerea de frați duhovnicești**

Să se știe că această rânduială în Pravila bisericească și Împărătească este oprit a se face. Pentru aceasta și noi aicea nu o am pus.

**Rugăciune
la binecuvântarea colivei întru pomenirea tuturor sfinților**

Doamne Cela ce ai plinit toate cu cuvântul Tău, și ai poruncit pământului să scoată multe feluri de roduri, spre îndulcirea și hrana noastră, Carele pre cei trei tineri și pre Daniil, care erau în Babilon, fiind hrăniți cu semințe, i-ai arătat mai frumoși decât pre cei ce erau hrăniți cu multe desfătări: Însuși întru tot bunule împărate, și aceste semințe cu multe feluri de roduri le binecuvintează, și sfințește pre cei ce vor gusta dintr-însele, căci acestea spre slava Ta, și întru cinstea sfântului (N) le-au pus înaintea Ta, robii tăi, și întru pomenirea acelor ce s-au sfârșit întru buna credință. Și dăruiește bunule celor ce au înfrumusețat acestea, și săvârșesc pomenirea, toate cererile cele ce sunt către mântuire, și desfătarea bunătăților tale celor veșnice. Pentru rugăciunile preacuratei stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, și pururea Fecioarei Maria, și ale sfântului (N) a căruia și pomenirea săvârșim, și ale tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cela ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Părintelui celui fără de început, împreună cu Unul-Născut Fiul Tău, și cu Preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul Duhului Tău, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana Amin

CINSTITUL PARACLIS
al
PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Ce se cântă la scârba sufletului și la vreme de nevoie, facerea lui Teostirik monahul.

Zicând preotul: Bindecuvântat este Dumnezeuul nostru, **noi zicem:** Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Preotul:** Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește **(de 12 ori)**; Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm **(de trei ori)**, **Psalmul 142;** Doamne auzi rugăciunea mea..., **și îndată:** Dumnezeu este Domnul... **(de trei ori)**.

Apoi Troparele acestea, glasul al 4-lea

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoiță să alergăm noi păcătoșii, și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, milostivește-te spre noi, și ne ajută, sârguiește, că pierim de mulțimea păcatelor, nu întoarce pre robii tăi deșerți, că pe tine te avem ajutătoare. **(de două ori).**

Slavă... Și acum...

Niciodată nu vom tăcea noi, nevrednicii, a vesti puterile tale Născătoare de Dumnezeu, că de nu ai fi stătut tu rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, stăpână, că tu mântuiești pre robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50 Miluiește-mă Dumnezeule..., **și începem Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu**

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea, Irmosul:

Apa trecând-o ca pre uscat și din răutatea egiptenilor scăpând israeliteanul, striga: Izbăvitorului și Dumnezeuului nostru să-I cântăm.

Pripeală: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg căutând mântuire, o Maică a Cuvântului și Fecioară, de rele și de nevoi mântuiește-mă.

Asupririle chinurilor mă tulbură și de multe scârbe se umple sufletul meu, așază-le, Fecioară, cu liniștea Fiului și Dumnezeuului

tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Slavă...

Pre tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog Fecioară izbăvește-mă din nevoi, că la tine scăpând acum, îmi tind și sufletul și gândul meu.

Și acum...

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învrednicește-mă Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce ești bună și Născătoare Celui bun.

Cântarea 3-a Irmosul:

Doamne, Cea ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pre mine mă întărește întru dragostea Ta, că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Folositoare și acoperământ vieții mele te pun pre tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce ești pricina bunătăților, și credincioșilor întărire, una întru tot lăudată.

Rogu-mă Fecioară, risipește-mi tulburarea sufletului și viforul scârbelor mele, că tu, mireasă dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniștei ai născut, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Slavă...

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o tuturor, că toate le poți ca ceea ce ai născut pe Hristos cel puternic întru tărie, una preacurată.

Și acum...

Cu neputințe cumplite și cu chinuri de boli fiind cuprins Fecioară, tu îmi ajută, că pe tine te știu comoară de tămăduiri neîmputinate și necheltuite, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Acestea se zic după a 3-a și a 6-a cântare:

Mântuiește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestrucător,

și folositoare.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu, și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi Dumnezeule..., **la care pomenește pe aceia pentru care face paraclisul, iar noi cântăm** Doamne miluiește (de 15 ori), **preotul zice vozglasul:** Că milostiv și iubitor de oameni..., **și îndată Sedealna, glasul al 2-lea:**

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu deadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, stăpână: Vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce ești una grabnică folositoare.

Cântarea a 4-a, Imnosul:

Auzit-am, Doamne, taina economiei Tale, înțeles-am lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Tulburarea patimilor mele, și viforul greșalelor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul Îndreptătorul, dumnezeiască mireasă.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pre Cel milostiv și pre Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă...

Îndulcindu-ne, Preacurată, cu darurile tale, ție cântare de mulțumită cântăm, știindu-te pre tine Maica lui Dumnezeu.

Și acum...

Nădejde și întărire, și zid de mântuire nemișcat, câștigându-te pre tine, ceea ce ești întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a 5-a, Imnosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale, și cu brațul Tău cel înalt, pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Umplesc, Preacurată, de veselie viața mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricată, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Izbăvește-ne pe noi din nevoi Născătoare de Dumnezeu curată, ceea ce ai născut izbăvirea cea veșnică și pacea, care covârșește toată mintea.

Slavă...

Risipește negura greșalelor mele, dumnezeiască mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască și veșnică.

Și acum...

Tămăduiește, curată, neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, și sănătate, cu rugăciunile tale, dăruiește.

Cântarea a 6-a, Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul, și Lui voi spune scârbele mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăți, și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Cum a mântuit de moarte și de putrejune, firea mea care era ținută de moarte și de putrejune, Însuși pre Sine dându-se spre moarte, Fecioară roagă-te Fiului și Dumnezeului tău, să mă izbăvească și de răutățile vrăjmașilor.

Pe tine te știu folositoare, și păzitoare prea tare vieții mele Fecioară, care risipești tulburarea năpastelor, și gonești asupririle diavolilor, ci mă rog totdeauna: izbăvește-mă de stricăciunea chinurilor mele.

Slavă...

Pre tine Fecioară te-am dobândit ca un zid de scăpare, și sufletelor mântuire desăvârșit, și desfătare întru scârbe, și de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână! Și acum ne izbăvește din nevoi și din chinuri.

Și acum...

Acum zac în patul durerilor, și nu este tămăduire trupului

meu, ci mă rog ție, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu și Mântuitorul lumii, și Tămăduitorul bolilor, ridică-mă dintru stricăciunea durerilor.

Preotul pomenește pe cei pentru care se face paraclisul, așa cum s-a arătat după Cântarea a 3-a. Apoi vozglas și Condacul, glasul al 6-lea:

Ceea ce ești păzitoare creștinilor nebiruită, și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sânguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: grăbește spre rugăciune, și te nevoiește spre împlânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele Tău în tot neamul și neamul

Stih: Ascultă fiică și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău, și casa părintelui tău.

Diaconul: Înțelepciune

Apostolul

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire: VII, 7-17

Fraților, fără de nici o îndoială, cel mai mic ia binecuvântare de la cel mai mare. Și aici iau zeciuală niște oameni muritori, pe când dincolo, unul care e dovedit că este viu. Și ca să spun așa, prin Avraam, a dat zeciuală și Levi, cel ce lua zeciuală, fiindcă el era încă în coapsele lui Avraam când l-a întâmpinat Melchisedec. Dacă deci desăvârșirea ar fi fost prin preoția leviților, căci Legea s-a dat poporului pe temeiul preoției lor, ce nevoie mai era să se ridice un alt preot după rânduiala lui Melchisedec, și să nu se zică după rânduiala lui Aaron? Iar dacă preoția s-a schimbat, urmează numaidecât și schimbarea Legii. Căci Acela, despre care se spun acestea, își ia obârșia dintr-o altă seminție, de unde nimeni n-a slujit Altarului, știut fiind că Domnul nostru a răsărit din Iuda, iar despre seminția acestora, cu privire la preoți, Moise n-a vorbit nimic. Apoi este lucru și mai lămurit că, dacă se ridică un alt preot după asemănarea lui Melchisedec, El s-a făcut nu după legea unei porunci trupești, ci cu puterea unei vieți nepieritoare, căci se mărturisește: „Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec.”

Preotul: Pace ție; **Citețul:** Și duhului tău. Aliluia..., **glasul al 4-lea:**

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor.

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Evanghelia

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire: I, 39-49, 56

În zilele acelea, sculându-se Maria, s-a dus în grabă la munte, într-un oraș al lui Iuda, și a intrat în casa lui Zaharia, și a salutat pe Elisabeta. Iar când a auzit Elisabeta salutarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei și Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt și cu glas mare a strigat și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău. Și de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Căci iată, cum veni la urechile mele glasul salutării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu. Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul. Atunci a zis Maria: Mărește, sufletul meu, pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu. Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărire Cel puternic și sfânt este numele Lui. Și a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni. Apoi s-a înapoiat la casa sa.

Slavă... **glasul al 2-lea:**

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșelelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelelor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Și stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Ajutorului omenesc nu ne încredința pre noi folosinței omenești, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că scârbele ne cuprind și nu putem să răbdăm săgetările diavolilor, acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri să scăpăm noi, păcătoșii, pururea fiind biruiți, mângâiere nu avem afară de

tine, stăpâna lumii, nădejdea și folositoarea credincioșilor nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ci cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor scârbiți, izbăvirea celor neputincioși fiind Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuiește cetatea și poporul, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, una folositoarea credincioșilor.

Preotul zice:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Cercetează lumea Ta cu milă și cu îndurări, înalță fruntea creștinilor ortodocși și trimite peste noi milele Tale cele bogate. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoare Crucii; cu folosirile cinstitelor puteri cerești celor fără de trup; pentru rugăciunile cinstitului, măritului Prooroc, înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale Sfinților măriților și întru tot lăudaților Apostoli; ale celor între sfinți Părinții noștri, mari dascăli și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; Atanasie cel Mare, Chirii, Nicolae al Mirelor Lichiei și Spiridon al Trimitundeii, făcătorii de minuni; ale Sfinților, măriților, bunilor biruitori Mucenici; ale Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători părinții noștri: Grigore Decapolitul, Nicodim cel sfințit și Dimitrie cel Nou; ale sfinților, și dreptilor dumnezeiești părinți: Ioachim și Ana; ale sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim astăzi, și pentru ale tuturor sfinților, rugămu-ne, mult-milostive, Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii și ne miluiește pe noi.

Doamne miluiește (de 12 ori), apoi **Ecfonisul**: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni...

Cântarea a 7-a: Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat cântând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Când ai vrut să tocmești mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălășluit în pântecul Fecioarei, pe care o ai arătat folositoare

lumii. Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Maică preacurată, roagă pe Voitorul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate și de spurcăciunea sufletească, pre cei ce strigă cu credință: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Comoară de mântuire și izvor de curăție, turn de tărie și ușă de pocăință, pre ceea ce Te-a născut pre Tine ai arătat-o celor ce strigă: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum...

De neputințele trupești și de păcatele sufletești, pre cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învrednicește-i să se tămăduiască Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pre Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Nu trece cu vederea pe cei ce le trebuie ajutor de la tine, Fecioară, care cântă și te preaînălță întru toți vecii.

Tămăduiește neputința sufletului meu, și durerile chinurilor mele Fecioară, ca să te slăvesc, curată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăție de tămăduiri verși Fecioară, celor ce te laudă cu credință, și preaînălță nașterea ta cea negrăită.

Și acum...

Tu gonești asuprirea ispitelor, și năvălirea patimilor Fecioară, pentru aceea te laudăm întru toți vecii.

Stih: Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul:

Pe Împăratul ceresc, pe Care îl laudă oștile îngerești, laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, cei mântuiți prin tine, cu cetele cele fără de trupuri mărindu-te pe tine.

Să nu te întorci de către izvorul lacrimilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Cel ce a luat toată lacrima de la toată fața.

Umples de bucurie inima mea Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei, și ai pierdut grija păcatului.

Slavă...

Cu strălucirea luminii tale, luminează Fecioară negura neștiinței, și o gonește de la cei ce cu credință te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Și acum...

Pre mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduiește-mă Fecioară, și mă întoarce dintru nesănătate în sănătate.

Catavasia:

O, prealuminate nor Maica lui Dumnezeu, pre cei ce se luptă cu noi surpă-i, cu dreapta ta cea stăpânitoare și atotputernică, și celor ce sunt în scârbe le ajută: pre cei asupriți îi mântuiește, și-i dezleagă de păcate, pre cei ce se roagă ție, că toate le poți câte le voiești.

Deci

Cade-se să te fericiim, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii, și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care ai născut pre Dumnezeu Cuvântul întru curăție, fiind Născătoare de Dumnezeu, pre tine te mărim.

Apoi stihirile acestea, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Pentru toți te rogi ceea ce ești bună, care scapă cu credință întru acoperământul tău cel puternic, că noi păcătoșii nu avem către Dumnezeu întru nevoi și întru scârbe altă izbăvire, pururea

fiind încărcăți cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui de sus. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăvești pre noi, robii tăi, dintru toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul...

Tuturor scârbiților bucurie, și asupraților folositoare, și flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor învăluiti adăpostire, bolnavilor cercetare, celor neputincioși acoperământ și sprijineală, toiag bătrâneților tu ești, Preacurată, Maica Dumnezeului celui de sus, ție ne rugăm : Grăbește de mântuiește pre robii tăi.

Stih: Ascultă fiică și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău, și casa părintelui tău.

Bucură-te Fecioară preacurată; bucură-te cinstitul sceptru al împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut Strugurele cel de taină; bucură-te ușa cerului și rugul cel nears; bucură-te lumină a toată lumea; bucură-te bucuria tuturor; bucură-te mântuirea credincioșilor; bucură-te apărătoarea și scăparea tuturor creștinilor, stăpână.

Slavă... Și acum... **glasul al 8-lea:**

Bucură-te lauda a toată lumea; bucură-te casa Domnului; bucură-te munte umbrit; bucură-te scăpare; bucură-te ceea ce ești sfeșnic de aur; bucură-te Preacurată, care ești slava creștinilor; bucură-te Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te rai; bucură-te masa cea dumnezeiască; bucură-te Biserică; bucură-te năstrapă de aur; bucură-te bucuria tuturor.

Și preotul cădește Altarul și pre norod, iar noi cântăm aceste stihuri, glasul al 8-lea:

Pre ceea ce este mai înaltă decât cerurile și mai Preacurată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pre noi din blestem, pe stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăvește trupul și slăbește sufletul meu, la tine scap, ceea ce ești plină de daruri, nădejdea tuturor celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpâna și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii solitoare către Cel ce s-a născut

din tine, o, stăpâna lumii! Fii mijlocitoare.

Cântăm cu osârdie acum cântare de bucurie, ție celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu, cu înaintemergătorul și cu toți sfinții, roagă-L Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi.

Toate oștile îngerești, înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli, și toți sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuim.

Mută să fie gura păgânilor, care nu se închină cinstitei icoanei tale, celei zugrăvite de Sfântul Apostol și evanghelist Luca, ceea ce se cheamă povățuitoare.

Deci: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **preotul:** Că a Ta este Împărăția..., **și Troparele, glasul al 6-lea;** Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii..., (**caută la pag. 78**).

Preotul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne miluiește (**de 3 ori**)

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea, buna sporire și chivernisire a robilor lui Dumnezeu (**N**) și pentru ca să se păzească sfânt locașul acesta, țara aceasta, orașul acesta și toate orașele și satele, de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi. Și pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să ne fie Bunul și Iubitorul de oameni Dumnezeu nostru, și să-și întoarcă toată mânia care se pornește asupra noastră, și să ne izbăvească pre noi de îngrozirea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pre noi.

Strana: Doamne miluiește (**de 40 de ori**)

Auzi-ne pre noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pre mare departe, și milostive Stăpâne, milostiv să fii pentru păcatele noastre și ne miluiește pre noi.

Strana: Doamne miluiește (**de 3 ori**), iar **Preotul zice Ecfonisul:**

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi preotul face otpustul cel mic.

RÂNDUIALA LA FACEREA RASOFORULUI

Venind la monastire și căzând înaintea Egumenului și a toată frățimea, cea ce voiește a primi începutul chipului monahicesc, îl cercetează Egumenul, dacă în adevăr voiește aceasta, apoi îl învață cum i se cuvine să urmeze o viață ca aceasta. În urmă îl încredințează unuia din bătrânii cei mai încercați, ca să-l povățuiască la toată fapta bună și să-l ferească de toată răutatea; zicând și noviciului că așa să asculte pre bătrânul său, ca și pre Hristos, cercetându-și pururea conștiința sa; toate gândurile și cuvintele și faptele sale să le spună prin adevărata și nefățarnica mărturisire Părintelui său duhovnicesc, în fiecare seară, sau și mai adesea ori. Și nimic de la sine să nu facă după părerea sa, măcar de ar fi și bună, ci în toate să se supună și să asculte pre povățuitorul său, știind că voia și părerea sa este cu desăvârșire tăiată. Apoi cu umilință și cu lacrimi se împărtășește cu Sfintele Taine (de are voie spre aceasta).

Deci, după oarecare timp, noviciul fiind deprins la toate: ascultare, umilință, cugetare, răbdare, înfrânare și celelalte fapte bune, poruncește Egumenul bătrânului să-și aducă ucenicul, și acela cu ucenicul venind la Biserică înainte de citirea orelor, fac Egumenului convenita metanie, și binecuvântându-se de dânsul, ia bătrânul pre ucenicul său și-l închină la Sfintele Icoane cu datorita evlavie (citindu-se acum orele), asemenea, face convenitele metanii și la strane și la frați; apoi îl duce la locul său.

Terminându-se orele, Egumenul ia epitrahilul și felonul și stând înaintea sfintelor uși, se aduce acolo cea ce vrea să primească începutul Sfântului Chip, însoțit fiind de bătrânul său.

Și Egumenul făcând început:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., **Corul: Amin. Apoi: Mărire Ție Dumnezeuul nostru, mărire Ție; și după: Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de trei ori), și Psalmul 26: Domnul este lumina mea și mântuitorul meu, de cine voi teme? Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeuul după mare mila Ta..., și terminându-se Psalmii iarăși zice: Sfinte Dumnezeule..., și după: Tatăl nostru..., Troparul glasul al 4-lea:**

Dumnezeul părinților noștri, cea ce faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Mărire... Și acum...

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu grăbire să alergăm noi păcătoșii și umiliții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, îndurându-te spre noi. Grăbește că pierim de mulțimea păcatelor. Nu întoarce pre servii tăi deșerți, că pre tine singură nădejde te-am câștigat.

Deci Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Corul:** Doamne miluiește. **Egumenul citește rugăciunea aceasta, stând în genunchi ceta ce voiește a se tunde.**

Mulțămim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, Carele după multă mila Ta, ai scos pre servul Tău (**N**) din viața lumească cea deșartă, și l-ai chemat la această cinstită chemare. Învrednicește-l drept aceea să viețuiască cu vrednicie în această viață Îngerească, și-l apară de cursele diavolului, și păzește sufletul și trupul lui curat până la moarte, și-l învrednicește a fi biserică Sfântă a Ta; înțelepțește-l ca să-și aducă aminte pururea de Tine și de poruncile Tale; dăruiește-i lui umilită cugetare, dragoste și blândețe; pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, și ale tuturor Sfinților Tăi, Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Egumenul citește rugăciunea aceasta:**

În jugul Tău Cel mântuitor, Stăpâne, primește pre servul Tău (**N**) și-l învrednicește pre dânsul a se uni cu turma aleșilor Tăi. Îmbracă-l în veșmântul Sfințirii; încinge mijlocul lui cu minte întreață; arată-l nevoitor la toată înfrânarea; învrednicește-l să rămână într-însul și în noi darul cel deplin al părinteștilor Tale haruri; pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, și ale tuturor Sfinților Tăi, Amin.

Apoi Egumenul luând foarfecele, îl tunde cruciș, zicând:

Tunde-se servul lui Dumnezeu (**N**), în numele Tatălui, Amin; și al Fiului, Amin; și al Sfântului Duh, Amin. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Și cântă frații, Doamne miluiește (de 3 ori)

Apoi îl îmbracă cu rasa punându-i și potcapul și camilafca, ne zicând nimic. Deci fiind el îmbrăcat, zice Egumenul: Pace tuturor. Corul: Și Duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Egumenul citește rugăciunea aceasta în taină:

Preasfinte Bunule, Fiule al Preabunului Părinte, Ceta ce lepezi mândria, și faci deșartă lupta protivnicului, și verși mărire peste capetele umiliților cugetători, și-i încununezi cu cununa cea neveștejită, și nesticăcioasă a vieții celei nemuritoare, și-i povățuiești în calea în care au călătorit Sfinții Părinți, prin care au primit locul cel de repaus. Tu, Stăpâne, Doamne Dumnezeu nostru, dăruiește puterea și harul Tău cel dumnezeiesc în duhul, în sufletul și în trupul servului Tău (N), carele a venit la Tine și a primit începutul Sfântului Chip, în numele Tău Ceta ce sfințește toate. Că și pre acesta Însuți să-l sfințești, cu numele Tău cel Atotputernic și preabun.

Că Sfânt ești Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi face Egumenul apolisul zilei. Și luând pre Rasofor de mână îl dă în mâna povățuitorului zicând:

Iată înaintea lui Dumnezeu îți încredințez pre acest novice, pre carele învață-l a vieții întru frica lui Dumnezeu și în toate faptele bune, și te păzește cu deadinsul ca nu din neluare aminte și lenevirea ta să piară sufletul lui; pentru că ai a da răspuns lui Dumnezeu pentru dânsul în ziua judecării.

Apoi zi ce Rasoforului:

Iar tu în toate să te supui povățuitorului tău, ca lui Hristos, și în toate să fii răbdător, umilit, ascultător, blând și tăcut, și vei afla har înaintea lui Dumnezeu, și te vei mântui.

ÎNVĂȚĂTURĂ

pentru acela ce vrea, să primească schima sau chipul monahicesc; adică să se îmbrace în Sfântul și Îngerescul chip al Mantiei, cum se cade a se pregăti de seara, spre a se învrednici a doua zi de Sfântul chip Îngeresc.

Înștiințând Egumenul înainte cu câteva zile, prin duhovnic ori prin altcineva din părinți, pe acela ce va să-l tundă, ca să păzească mai cu deadinsul rânduiala Bisericii, face pregătire pentru veșmintele trebuincioase, care sunt: Cămașa de lână, Dulamă, Crucea Paraman, Brâu de curea, Rasa, Călțuni noi, Papuci sau bocanci, Potcap, Mantie, Camilafcă, și metanii. Aceste toate fiind pregătite în seara cea înainte de tundere, prin unul din duhovnici sau părinți, după rugăciunea dupăcinării trimitte hainele arătate de le pune înaintea icoanei Mântuitorului, afară de cămașă și de călțuni, cu care acela ce va a se tunde trebuie să se îmbrace după utrenie. Iar de vor fi mai mulți frați spre tundere, pun veșmintele pre la toate icoanele cele mari de rând. Și după o oră sau două din noapte, poruncește Egumenul unuia dintre duhovnici să aducă înaintea sa pe cel pregătit spre tundere, și venind acesta, îl învață Egumenul din Sfintele Scripturi: ce este călugăria, cum se cade a petrece viața monahicească în înfrânare, supunere și adevărată ascultare, și câte îl va lumina Dumnezeu îl învață și-i descoperă. Și eliberându-l îi zice a fi cu privighere în acea noapte, îndeletnicindu-se cu citirea și rugăciunea, și să-și spele capul spre a fi curat și cu sufletul și cu trupul.

În acest chip petrecând acea noapte până la utrenie, îndată ce vor lovi în tocă să se afle în Biserică, și să asculte rânduiala până la sfârșit cu mare luare aminte, Iar după sfârșitul utreniei, ieșind din Biserică să se îmbrace cu cămașa cea de lână și cu călțuni, mai luând și vre-o haină pre de asupra, vre-o blăniță ori răsuoară. Iar când vor toca de ore, îndată mergând în Biserică, să șadă în tinda Bisericii unde și orele se citesc. Și în timpul orei a treia, merge împreună cu duhovnicul cel rânduit de Egumen, înlăuntrul Bisericii, și luând binecuvântare de la Egumen, sau în lipsă, de la strana Egumenească, merg înaintea ușilor împărătești, și fac acolo o metanie mare, apoi sărută toate Icoanele cele mari și la Proschinitar, făcând la fiecare Icoană mai înainte de a o săruta două metanii, și pre urmă una; apoi venind în mijlocul bisericii, fac iarăși trei metanii și spre coruri câte una, cerând iertăciune, tot așa și la stranele cele mai de jos.

Apoi mergând iarăși în tinda Bisericii, se așează într-o strană până după intrarea cea mică (vohod) a Sfintei Liturghii. Iar după intrare împărțind eclesiarhul lumânări la frați, merge duhovnicul cel rânduit (luând binecuvântare de la Egumen, sau, de la strana sa, în lipsă) în tindă; dezbracă de haine pre acela ce are a fi tuns,

lăsându-l numai în cămașă și în călțuni, cu capul gol; când încep cântăreții după troparele de, rând ale zilei, a cânta: Brațele părintești. Apoi îl ia pre sub mantie, învelindu-l ca să nu se vadă, numai capul lăsându-i afară, și stă cu dânsul în mijlocul tindei Bisericii. Și în timp ce se cântă brațele părintești, vin cântăreții împreună cu toți frații cu luminări aprinse în tinda bisericii. Deci terminând corul întâi troparul, începe al doilea cor tot același tropar, și cântându-l jumătate începe a merge încet intrând în Biserică, și mai întârziind cu intrarea până va începe iarăși corul întâi același tropar a-l cânta. Și așa intrând în Biserică încet, Duhovnicul urmează pre cântăreți având pre sub mantie pre ceea ce are a se tunde, și mergând puțin mai înainte de ușa Bisericii, face cel rânduit spre tundere o închinăciune și o metanie. Ajungând la mijlocul bisericii face de asemenea o închinăciune și o metanie; apoi dinaintea ușilor împărătești, unde se cade a fi un covor așternut spre aceasta, făcând o închinăciune și o metanie lângă marginea covorului, cade cu fața la pământ pre covor, întinzând și mâinile pre lângă cap înainte. Iar Egumenul sau duhovnicul cel rânduit să-l tundă, îi face semn să se scoale, atingând cu mâna sa capul lui. Apoi urmează întrebările și răspunsurile ce se văd mai departe.

Când însă nu este Liturghie, tunderea se face în acest chip:

Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., **corul:** Amin. Sfinte Dumnezeule..., și după Tatăl nostru; Că a Ta este Împărăția.. **Și Troparul aceasta glasul al 6-lea:** Miluiește-ne pre noi Doamne miluiește-ne..., Mărire..., Doamne miluiește-ne pre noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă..., și după aceste cântăm Troparul aceasta glasul I-iu de trei ori: Brațele părintești..., și cele următoare.

RÂNDUIALA

Schimei sau a chipului celui mic, adică a mantiei

După intrarea cea mică (vohod), și după troparele cele rânduite ale zilei, ieșind în tinda Bisericii, cântăm:

Tropar glasul I-iu

Prosomia: Mormântul Tău...

Brațele părintești grăbește a le deschide mie; că în

desfrânări am cheltuit viața mea; spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale, căutând acum, Mântuitorule, inima mea cea sărăcită nu o trece cu vederea; că Ție, Doamne, întru umilință strig: păcătuit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta, (**de trei ori**).

Aceasta cântându-se de trei ori, urmăm cum s-a zis mai sus. Iar după ce se va scula de la pământ fratele cel pregătit spre tundere, acela ce voadeste a-l tunde îi zice acestea:

Deschideți urechile inimii Tale, frate, și auzi glasul Domnului care zice: veniți la Mine cei toți osteniți și însărcinați de păcate și eu vă voi repausa pre voi. Ridicați jugul Meu peste voi și vă învățați de la Mine, că sunt blând și umilit cu inima, și veți afla repaos sufletelor voastre. Deci acum cu frică și cu bucurie dă lui Dumnezeu răspuns cuviincios la fiecare întrebare. Și să cunoști adevărat că Însuși Mântuitorul cu întru-tot-lăudata Sa Maică, cu Sfinții Îngeri și cu toți Sfinții Săi, stau aici de față, luând în urechi cuvintele cele rostite de tine ca, atunci când va veni să judece vii și morții, să-ți răsplătească ție, nu după ceea ce vei făgădui și mărturisi, ci după cum vei păzi cele ce vei făgădui. Deci acum, de te apropii în adevăr de Dumnezeu, răspunde nouă cu luare aminte la cele ce vei fi întrebat.

Întrebare: De ce ai venit frate căzând la Sfântul Altar și la această Sfântă societate.

Răspuns: Dorind viața asceticească, cinstite Părinte.

Întrebare: Dorești a te învrednici de Îngerescul chip, și a fi rânduit în ceata Monahilor?

Răspuns: Așa, ajutându-mi Dumnezeu, cinstite părinte.

Preotul: Cu adevărat bun lucru și fericit ai ales, numai de îl vei și îndeplini. Pentru că lucrurile cele bune cu osteneală se câștigă, și cu durere se îndeplinesc.

Întrebare: De bună voie și din cugetul tău te apropii către Dumnezeu.

Răspuns: Așa ajutându-mi Dumnezeu, cinstite Părinte.

Întrebare: Nu de vre-o nevoie, ori silă?

Răspuns: Nu cinstite Părinte.

Întrebare: Vei petrece în monastire și în ascetism până la cea din urmă a ta răsufelare?

Răspuns: Așa ajutându-mi Dumnezeu cinstite părinte.

Întrebare: Te vei păzi pre sine-ți în feciorie, în întreaga înțelepciune și în cucernice?

Răspuns: Așa ajutându-mi Dumnezeu, cinstite Părinte.

Întrebare: Păzi-vei până la moarte ascultarea către Proestos și către frățimea cea în Hristos?

Răspuns: Așa ajutându-mi Dumnezeu, cinstite Părinte?

Întrebare: Răbda-vei toate supărările și strâmtorările vieții celei singurate, pentru Împărăția Cerurilor?

Răspuns: Așa ajutându-mi Dumnezeu, cinstite Părinte.

Apoi Preotul îi citește aceasta învățătură de catehizare:

Vezi, fiule, ce făgăduințe dai Stăpânului Hristos; Îngerii sunt de față nevăzuți, scriind mărturisirea ta aceasta, de care vei fi și întreat la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos. Deci te povățuiesc la viața cea mai desăvârșită după cum s-a arătat a fi viața Domnului, făcându-ți cunoscut cele ce se cuvine ție a le primi și de ce se cade a fugi. Că iată ți-ai propus, fiule a te apropia și a servi Domnului. Deci de voiești să te face monah, înainte de toate curățește-te pre sine-ți de toată întinăciunea trupului și a duhului, plinind sfințenie întru frica lui Dumnezeu. Câștigă-ți umilința prin care vei fi moștenitor veșnicelor Sale bunătăți; lepădă semeția vieții lumești, ascultare să ai către toți; fii necârtitor în servirile impuse ție; stăruitor la rugăciune; neleneș în privegheri; în ispite nu te întrista; în postiri nu slăbi. Cunoaște că prin rugăciune și postire se cade ție a îmblânzi pre Dumnezeu. În boli nu te îpuțina, păzește-te de gândurile viclene; că nu va înceta dușmanul, aducându-ți aminte de viața de mai înainte, și pornindu-te la ură către petrecerea cea îmbunătățită. Deci se cuvine ție începând calea ce duce la Împărăția Cerurilor, să nu te întorci înapoi; că nu vei fi îndreptat în Împărăția Cerurilor. Deci să nu prețuiești nimica mai mult decât pre Dumnezeu; să nu iubești nici pre tată, nici pre mamă, nici pre frați, nici pre cineva dintr-ai tăi, nici pre sine-ți să nu te iubești mai mult decât pre Dumnezeu; nici împărățiile lumii, sau vreun repaus și cinste; să nu te întorci de la sărăcie, nici de greaua suferință, nici de defăimarea oamenilor, nici de altceva ce socoti a fi cu greutate, încât să te împiedeci a alerga în urma lui Hristos. Ci de-a pururea având în vedere bunurile celor ce viețuiesc cu nădejdea în Dumnezeu, și gândind la Mucenicii

și Cuvioșii cei din veac, care au câștigat acestea cu multe sudori și dureri și cu înmiite sângiuiri și morți; fii gata la toate, suferă răul ca un bun ostaș al lui Hristos, Carele fiind bogat întru milă, pentru noi a sărăcit, făcându-se ca noi, ca să ne îmbogățească pre noi cu Împărăția Lui. Deci se cuvine ca și noi să fim următori Lui, și pentru Dânsul toate să răbdăm sporind ziua și noaptea în poruncile Lui. Căci Însuși Domnul a zis: De voiește cine-vă să vină după mine, să se lepede de sine și să-și ia Crucea sa și să urmeze Mie; adică să fie de-a pururea până la moarte gata pentru toată plinirea poruncilor lui. Căci ai să fii și flămând și însetat, și gol, și înjurat, și batjocorit, și defăimat, și prigonit și înconjurat de multe alte întristări, prin care se caracterizează viața cea după Dumnezeu; și când vei pătimi toate acestea, bucură-te, zice Domnul, că plata ta este multă în ceruri. Întru Iisus Hristos Domnul nostru, căruia se cuvine mărire în veci, Amin.

Întrebare: Toate acestea le mărturisești așa în nădejdea puterii lui Dumnezeu, și te îndatorești a stăruii în aceste făgăduințe până la sfârșitul vieții cu harul lui Hristos?

Răspuns: Așa. ajutându-mi Dumnezeu, cinstite Părinte.

Și îndată Preotul se roagă:

Deci, întru tot Înduratul și mult-Milostivul Dumnezeu, Carele curatele Sale îndurări le deschide la oricine se apropie de Dânsul cu dor și cu dragoste fierbinte; Cella ce a zis: Că mai curând va uita femeia pre fiii săi, de cât Te voi uita eu pre tine; Cella ce știe și dorul tău, și voinței tale dă puterea sa spre plinirea poruncilor lui, să te primească, să te îmbrățișeze, să te apere, și să-ți fie ție zid tare despre fața dușmanului, piatră de răbdare, pricină de mângâiere, dătător de întărire, dăruitor de sufletească cutezare, și conajutor la îmbărbătare; însoțindu-te la culcare, la sculare, îndulcindu-te și veselindu-ți inima ta cu mângâierea Sfântului Său Duh, învrednicindu-te și de partea Sfinților și Cuvioșilor noștri Părinți, Antonie, Eftimie, Sava și toți cei împreună cu dânșii, (iar la femei să zică: Sfintei întâiei mucenice Tecla, Eupraxia, Olimpiada și cele împreună cu dânsele), cu care vei și moșteni Împărăția Cerurilor, în Iisus Hristos Domnul nostru; Căruia este Mărirea, Stăpânirea, Împărăția și puterea, împreună cu Tatăl, și Sfântul Duh,

acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi plecându-și capul, și Diaconul zicând: Domnului să ne rugăm; **Preotul pune deasupra capului aceluia cartea aceasta a rânduiei schimei, și zice rugăciunea aceasta în auzul tuturor:**

Doamne Dumnezeu nostru, Cea ce ai legiuit a fi vrednici de Tine cei ce au părăsit toate cele lumești, rudenii și prietenii și au urmat Ție, primește și pre servul Tău (N), ce s-a lepădat de toate acestea, după sfintele Tale porunci, și povățuiește în adevărul Tău pre acesta ce cu neîndoire cade la Tine; îngrădește-l pre el cu puterea Sfântului Tău Duh, ca să nu poată lucra împotriva lui orice împotrivnică măiestrie, dăruindu-i răbdare, spre a plăcea pururea Ție. Cu mijlocirile Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea, și cu ale tuturor Sfinților, care din veac bine au plăcut Ție. Că s-a binecuvântat și s-a prea mărit întru tot cinstitul și preaîncuviințat numele Tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor; **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați. **Preotul:**

Doamne Dumnezeu nostru, nădejdea și scăparea tuturor celor ce nădăjduiesc în Tine, Carele ne-ai arătat nouă felurite căi de mântuire prin înomenirea lui Hristos al Tău; primește pre servul Tău (N), ce s-a lăsat de poftele cele lumești, și s-a adus pre sine jertfă vie și bine plăcută Ție Stăpânului; curmă de la dânsul toată pofta trupească și prejudețele cele nesocotite; ca prin lepădarea părului celui nesimțitor, să se lepede și de nesocotitele aduceri aminte, și de fapte, și să se învrednicească a lua asupra jugul Tău cel bun și sarcina Ta cea ușoară, și a-și lua Crucea sa și a urma Ție Stăpânului. Păzește-l pre dânsul întru Sfințirea Ta, și dăruiește-i lui voință bună spre paza sfințelor Tale porunci, numărându-l, la timpul cuvenit, împreună cu ceata aleșilor Tăi. Cu harul și iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Carele binecuvântat ești, împreună cu Preasfântul, Bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi întinde Preotul mâna sa spre Sfânta Evanghelie, care mai dinainte se cade a fi pusă pre un Analog înaintea icoanei

Mântuitorului și zice:

Iată Hristos nevăzut stă aici de față: Vezi că nimeni nu te silește a veni la acest chip. Vezi că tu de bună voie voiești logodirea marelui și Îngerescului Chip.

Răspuns: Așa, cinstite părinte, de bună voie.

Și după această încredințare zice Preotul către dânsul: Ia foarfecele și mi le dă.

Iar el luându-l de pre Evanghelie le dă în mâna Preotului sărutându-i mâna și foarfecele.. Iar de sunt mai mulți cei spre tundere, împreună toți îl dau Preotului; Iar Preotul punându-l iarăși pre Evanghelie, ei din nou îl dau, până de trei ori. Și a treia oară dându-i-se foarfecele iarăși zice:

Iată din mâna lui Hristos îl iau pre acesta. Vezi dar Cui te făgăduiești, de Cine te apropii, și de cine te lepezi.

Apoi ținând foarfecele zice:

Binecuvântat este Dumnezeu Carele voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vie; binecuvântat fie în vecii vecilor.

Apoi îl tunde pre dânsul Preotul cruciș, zicând:

Fratele nostru (N) își tunde părul capului său în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Doamne miluiește, (de trei ori)

CĂMAȘA

Apoi îmbrăcat fiind cu cămașa apucând Preotul de mânecile cămășii și binecuvântând zice:

Fratele nostru (N) se îmbracă cu haina veseliei; în numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Și la fiecare stih cela ce se îmbracă sărută mâna Preotului și a Starețului (de va fi de față), și haina ce se binecuvintează.

PARAMANUL

Apoi ia Preotul Paramanul în mână și zice:

Fratele nostru (N) primește Paramanul spre logodirea

marelui și Îngerescului chip; în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul, Doamne miluiește.

Și până ce se cântă Doamne miluiește de trei ori, îi pune Paramanul, asemenea și la celelalte.

CRUCEA

Preotul ia Crucea și zice:

Fratele nostru (N) ia semnul Crucii Domnului pre pieptul său, ca să se nevoiască cât îi va fi cu putință a-l urma, și în toată ora a-și aduce aminte de patimile, de scuipările, de defăimările, de rănile, de loviturile peste obraz, de răstignirea și de moartea Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Carele de bună voie le-a răbdat pentru noi; în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh; să zicem toți pentru dânsul: Doamne miluiește.

DULAMA (tunică lungă)

Și punându-i Crucea la piept ia Preotul dulama și binecuvântându-o zice:

Să zicem toți pentru dânsul: Doamne miluiește.

BRĂUL

Luând Preotul brăul, zice:

Fratele nostru (N) își încinge mijlocul său cu puterea adevărului, spre omorârea trupului și înnoirea duhului; în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. să zicem toți pentru dânsul Doamne miluiește.

POTCAPUL

Luând Preotul potcapul, zice:

Fratele nostru (N) se acoperă cu Coiful, nădejdea mântuirii, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

RASA

Luând Preotul rasa, zice:

Fratele nostru (N), se îmbracă în veșmântul mântuirii, și în ziua dreptății spre a se feri de toată nedreptatea, de toate gândurile rele și de cugetele voii sale, și să aibă ideea morții

totdeauna în mintea lui. În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

SANDALELE (Bocancii)

Binecuvântând sandalele sau papucii Preotul zice:

Fratele nostru (N), se încalță cu Sandalele spre gătirea Evangheliei păcii. În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

MANTIA

Apoi luând mantia, Preotul zice:

Fratele nostru (N) ia Paliul, logodirea marelui și Îngerescului chip, spre înfrumusețare cu nesticăciune și curăție. În numele Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

CALIMAFCA

Luând și camilafca, Preotul zice:

Fratele nostru (N) a luat logodirea marelui și Îngerescului chip. În numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh, să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

METANIILE

Luând metaniile, Preotul zice:

Fratele nostru (N) primește sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, spre rugăciunea cea din toată ora către Hristos; că ești dator în tot timpul a avea în minte, în inimă, în cuget și în gura ta, numele Domnului Iisus, și a zice: Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pre mine păcătosul. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

CRUCEA

Luând apoi Preotul Crucea și dându-i-o în mână zice:

A zis Domnul: De voiește cineva să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze.

FĂCLIA

Apoi ia Preotul o luminare aprinsă și zice:

A zis Domnul: Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să mărească pre Tatăl vostru Cel din ceruri.

Apoi Diaconul: Domnului să ne rugăm, **Preotul:**

Doamne Dumnezeu nostru, du înlăuntru pre servul Tău (N) în curtea Ta cea duhovnicească, și-l numără împreună cu turma Ta cea cuvântătoare. Curățește cugetul lui de poftele trupești și de amăgirea deșartă a vieții acesteia, și-i dă lui neconținut să-și aducă aminte de bunătățile care sunt propuse celor ce Te iubesc pre Tine, și care pentru Împărăția Ta s-au răstignit pre sine-și în aceasta viață. Căci Tu ești Păstorul și Cercetătorul sufletelor noastre, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și binecuvântând Preotul pre Monahul cel nou, îl duce de-l pune în strană, iar de sunt mai mulți îi pune pre toți, unul lângă altul și de este Liturghie, Preotul zice: Că Sfânt ești Dumnezeu nostru..., și celelalte. Iar de nu este Liturghie, să zică ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm...

Pentru pacea de sus...

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru fratele nostru (N), și pentru acoperirea și ajutorul lui de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neprihănit, neosândit și neîmpiedicat să plinească scopul chipului monahicesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să petreacă el în toată cucernicia, buna credință și curăția, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se lepede el de omul cel vechi și să se îmbrace în cel nou, cel plăsmuit după Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru lăsarea și iertarea păcatelor lui; Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de toată supărarea, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește...

Pre Preasfânta Curata...

Ecfonis: Că Sfânt ești Dumnezeu nostru..., și îndată:

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat, Aliluia.

Prochimen glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu de cine mă voi teme?

stih: Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

Citire din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel: 6;10-17

Fraților, întăriți-vă în Domnul și în tăria puterii Lui. Îmbrăcați-vă în toată înțarmarea lui Dumnezeu, ca să puteți voi sta împotriva măiestriilor diavolului. Că lupta noastră nu este contra sângelui și trupului, ci contra începătorilor, contra stăpânirilor, contra domniilor lumii întunericului veacului acestuia; contra duhurilor vicleniei, din cele cerești. Pentru aceștia luați asupra-vă înțarmarea lui Dumnezeu ca să puteți sta împotriva în ziua cea rea, și toate îndeplinindu-le să stați. Stați deci încingând mijlocul vostru cu adevărul, și îmbrăcându-vă în zăua dreptății și încălțându-vă picioarele voastre întru gătirea Evangheliei păcii; peste toate luând pavăza credinței, prin care veți putea stinge toate săgețile vicleanului cele înfocate; și coiful mântuirii primiți, și sabia Duhului care este Cuvântul lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Săracul aceasta a strigat. Și Domnul l-a auzit pre dânsul. Și din toate supărările lui l-a scăpat:

Citire din Sfânta Evanghelie a lui Matei: 10;37-39,11,28-30

Zis-a Domnul: Cea ce iubește pre tată, sau pre mamă mai mult decât pre Mine, nu este vrednic de Mine; și Cea ce iubește pre fiu, sau pre fiică mai mult decât pre Mine, nu este vrednic de Mine. Și cine nu-și ia crucea sa, și să urmeze după Mine, nu este vrednic de Mine. Veniți la Mine toți cei osteniți și însărcinați, și Eu vă voi repausa pre voi. Ridicați jugul Meu asupra voastră, și vă învățați de la Mine, că sunt blând și umilit cu inima, și veți afla repaus sufletelor voastre. Că jugul Meu este bun, și sarcina Mea ușoară este.

Diaconul:

Miluieste-ne pre noi Dumnezeule după mare mila Ta...

Încă ne rugăm pentru lăsarea, și iertarea păcatelor servului lui Dumnezeu (N).

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Se cuvine a ști, că de va fi Liturghie, după Evanghelie și după Ectenie: încă ne rugăm pentru mila, viața; și celelalte, să se zică Ecteniile ce s-au pus mai sus pentru cel călugărit, adăugând la începutul fiecăreia: Încă ne rugăm..., și lăsând afară: Domnului să ne rugăm, de la urmă. La timpul Dumnezeieștii împărțășiri, merge Monahul cel nou, de se împărțășește, dacă este slobod la aceasta.

Iar terminându-se Sfințita Liturghie, în timpul rugăciunii Amvonului, se pune în mâinile celui călugărit o Evanghelie, la care venind frații pre rând, după luarea Anaforei, sărută Sfânta Evanghelie și Cinstita Cruce, și-l întreabă: Cum te cheamă? Iar el spunându-le numele, frații răspund: Să te mântuiești în Domnul, frate, și te roagă și pentru noi. Și așa se face sărutare și apolis.

Apoi se cântă această stihiră, glasul I-iu:

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei; căci pre fiul cel desfrânat, carele de la păcat s-a reîntors la casa părintească, preabunul părinte preîntâmpinându-l îl sărută, și iarăși îi dăruiește semnele mării sale, și săvârșește tainică veselie cu cei de sus, jertfind vițelul cel îngrășat, ca noi să ne purtăm în totul vrednici de Iubitorul de oameni Tată ce L-a jertfit, și de Preamărita jertfă, Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi ieșind din Biserică, merge Monahul cel nou, cu lumina aprinsă la Stareț sau Egumen pentru binecuvântare. Iar Egumenul îl învață iarăși cele ce privesc viața călugărească, despre ascultare, tăierea vocii, umilita cugetare, și altele ce-l va lumina Duhul Sfânt.

Și pentru înlesnire s-a pus aici acest mic cuvânt sfătuitor.

Iată, frate, că cu harul lui Dumnezeu te-ai învrednicit, a te îmbrăca în Sfântul și Îngerescul Chip, prin lepădarea cea desăvârșită a lumii și a tuturor poftelor ei; și ai venit a servi Domnului nostru Iisus Hristos, prin făgăduințele ce ai dat înaintea Sfântului Jertfelnic și înaintea Sfinților Lui Îngeri și a tuturor

Sfinților. Pentru aceasta, frate, se cade ție de a pururea să ai înaintea ta ziua și noaptea făgăduințele acestea; căci nepăzindu-le (care să nu fie!) curate și neprihănite, întrebat vei fi în ziua înfricoșatului județ al lui Hristos. Știind și aceasta, de cine te-ai lepădat și de cine te-ai lipit; căci te-ai lepădat de întuneric și te-ai lipit de lumină, Deci dar, ca fiii luminii să umbli, servind lui Dumnezeu credincios în toată curăția și adevărul; servind și părinților ca Însuși lui Hristos, iar nu ca oamenilor; ca să fii tuturor ca o făclie aprinsă, după cuvântul Domnului: Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune, și să preamărească pre Tatăl vostru Cel din ceruri. Fii următor în faptele cele bune Domnului nostru Iisus Hristos și tuturor Sfinților Lui, petrecând în adevărată ascultare și în deplina tăiere a voii tale, până la moartea ta, cum te-ai făgăduit, servind lui Dumnezeu ziua și noaptea, cu toată răbdarea, umilința și blândețea. Ca și pentru tine să se plinească făgăduința cea adevărată a Domnului nostru Iisus Hristos, ce Însuși a făgăduit-o în Sfânta Sa Evanghelie, zicând: Unde sunt Eu, acolo și sluga Mea va fi. Care făgăduință, părinte, să te învrednicească Preaînduratul Dumnezeu a o câștiga, în Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine mărire, împreună și Tatălui, și Sfântului Duh, în veci, Amin.

Apoi binecuvântându-l îl eliberează.

Venind timpul mesei, merge și Monahul cel nou în trapeză, și stă cu lumina aprinsă în mâni ascultând citirea. Iar după terminarea mesei, i se dă de la chelar într-un vas vin, cu care cinstește pre frați, ca cum s-ar împăca cu dânșii, dând fiecăruia câte cincizeci dramuri. Apoi ieșind frații din trapeză mănâncă și el. Se cuvine încă ca Monahul cel nou să păzească cu deadinsul toată rânduiala servirii Bisericești, îndepărtându-se în cinci zile (în care și de veșminte nu se dezbracă) de orice alt lucru, afară de citire, dacă știe.

RÂNDUIALA

Schimei celei mari, sau a marelui și Îngerescului chip

De cu seara se aduc înlăuntrul bisericii veșmintele celui ce voiește a primi Sfântul Chip și se pun în altar la poalele Sfintei Mese. Iar la Utrenie se cântă canonul următor, făcându-se începutul așa: Binecuvântând Preotul zicem:

Mărire Ție Dumnezeul nostru, mărire Ție, Împărate Ceresc..., și

după Tatăl nostru..., că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de trei ori).
Psalmul 50, Miluiește-mă Dumnezeu..., și îndată începem:

Canonul

A căruia acrostih la greci este:

Dă-mi Hristoase, mie celui încercat, bun sfârșit

Cântarea I-a, glasul al 2-lea Irmos:

Veniți popoare să cântăm cântarea lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea, și a trecut pre poporul pre care l-a eliberat din robia Egiptenilor, că s-a prea mărit.

stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule miluiește-mă

Priimește, Mântuitorule Hristoase, pre cea ce a alergat la a Ta iubire de oameni, carele acum vine către Sfântul Chip, cu dor sufletesc și cu cuget de fapte bune.

Învrednicește-mă, Bunule Stăpâne, a ridica sarcina și a veni sub jugul Tău cel bun, nimicind sarcina greșalelor mele celor multe, ca un mult-Milostiv.

Binevoiește ca eu de acum să scap de alunecarea păcatului, ștergând cu roua harului întinăciunea greșalelor mele celor nenumărate.

Mărire...

Cela ce pentru noi ai purtat trup și, ca un îndurat, ai primit pentru noi moarte, curățește, Îndurate, pre Cella ce se apropie de Tine, de întinăciunile cele trupești.

Și acum...

Scăpare și solitoare și acoperământ luminos te-am câștigat pre Tine noi, care crezându-te pre Tine Născătoare de Dumnezeu, Preasfântă, ne învrednicim dumnezeieștii priviri.

Cântarea 3-a Irmos:

Întărește-ne pre noi întru Tine, Doamne, Cella ce prin lemn ai omorât, păcatul și înrădăcinează frica Ta în inimile noastre ale celor ce Te laudăm pre Tine.

Curățește, Hristoase, pre servul Tău, carele aleargă la Tine și învrednicește-l de viața cuvioșilor, ca să petreacă cu bună credință și dreptate.

Acest dumnezeiesc Chip dă-l credinciosului servului Tău, care se apropie de Tine, ca schimbare de viață, prefacere și curățire de greșale.

Unule Bunule, Carele nu voiești moartea oamenilor, numără, îndurate, în ceata Sfinților pre servul care cade la Tine.

Mărire...

Primindu-mă pre mine cela ce acum voiesc a călători pre a Ta cale, și a alege viață purtătoare de Cruce, curățește-mă de greșalele de mai înainte, Iubitorule de oameni.

Și acum...

Blestemul Evei l-ai dezlegat, Curată, născând pre Cela ce a izvorât tuturor binecuvântarea necheltuită, pre Mântuitorul lumii, Maică Fecioară.

Catismala, glasul al 4-lea

Prosomia: Degrabă ne întimpină...

Cei ce voiți a veni în urma Mea, zice Domnul, lepădați-vă din inimă de legăturile cele lumești: de părinții ce v-au născut, de copii și de femei, de frați și de prieteni, de averi și de case, de rudenii și de servi, și primiți chemarea Apostolilor Mei.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am, Doamne, auzul rânduiei Tale, și Te-am preamărit, Unule Iubitorule de oameni.

Pre mine, cela ce mă întorc, primește-mă, Cuvinte a lui Dumnezeu, ca pre desfrânatul de demult, și ca pre vameșul, Unule Iubitorule de oameni.

Răscumpărător al nostru Te-ai făcut răscumpărând lumea prin Cruce; pentru aceasta cad la Tine scapă-mă Stăpâne.

Pre mine cela ce sunt însemnat cu harul, și cu lumina dumnezeieștii Tale cunoștințe, arată-mă oaie turmei Tale celei cuvântătoare.

Mărire...

Cela ce ai ridicat pre Lazăr din morți; și pre mine cel omorât de boldul păcatului, înviază-mă Stăpâne.

Și acum...

Binecuvântată Preacurată, Maica lui Dumnezeu, cu solirea Ta și cu dumnezeiescul acoperământ, păzește-mă pre mine, Stăpână.

Cântarea a 5-a Irmos:

Dătătorule de lumină, și făcătorul veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pre noi, că afară de Tine pre alt Dumnezeu nu știm.

Prin ascultarea Ta Hristoase, neascultarea noastră ai nimicit, ca un Dumnezeu, și ai arătat nouă intrarea Împărăției Tale prin pocăință și credință.

Văzându-mă, Hristoase pre mine cela ce mi-am petrecut viața în lenevire, statornicește-mă în luarea aminte de îngrijirea mea, și îmbracă-mă în zaua dreptății.

Cela ce prin credință și prin baia renașterii m-ai spălat de blestemul strămoșesc, acum spală-mă în izvoarele lacrimilor pre mine cel întinat cu greșale cumplite.

Mărire...

Pre mine cel plecat și împilat la pământ de sarcina cea grea și omorătoare a păcatelor, Stăpâne îndreptează-mă cu mâna Ta cea purtătoare de viață.

Și acum...

Întocmai fiind cu Tatăl după figura cea neîncepută, Te-ai făcut asemenea nouă, născându-Te din Maică neispită de nuntă, cu ale căreia rugăciuni, Dumnezeu omule mântuiește-mă pre mine.

Cântarea a 6-a Irmos:

De adâncul păcatelor fiind cuprins, chem adâncul îndurării Tale cel neurmărit, scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Să nu treci cu vederea plăsmuirea Ta, Stăpâne; ci

mântuiește-mă cu harul crucii Tale și cu prețiosul Tău Sânge, care L-ai vărsat din dumnezeiască Costa Ta.

Precum la început din neființă m-ai plăsmuit, așa mântuiește-mă pre mine cel pierdut cu păcatele mele, iarăși căutându-mă ca un păstor Bun și de oameni iubitor.

Mărire...

Învrednicește-mă, iubitorule de oameni, a mă împărtăși de fericitele nădejdi, ce sunt gătite tuturor celor vrednici de Tine, a cărora viață fă să o urmez.

Și acum...

Cela ce m-a plăsmuit cu mâini nestrucăcioase, iarăși din nou m-a închipuit pre mine cel foarte netrebnic, deplin luându-mă din pântecul Tău Stăpână, ca un Îndurat.

Condac, glasul I-iu

Brațele părintești grăbește a le deschide mie, că în desfrânări mi-am cheltuit viața mea; spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, inima mea cea sărăcită nu o trece cu vederea; că Ție Doamne, întru umilință strig: Păcătuit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur fiind închinat în câmpia Deira, cei trei tineri ai Tăi au disprețuit porunca cea fără de Dumnezeu; și aruncați în mijlocul focului fiind rouați cântau: binecuvântat ești Dumnezeule al părinților noștri.

Îndreptând la Tine căile mele și inima mea, Bunule, prin înnoirea dumnezeiescului Duh, din nou plăsmuiește-mă pre mine cela învechit, înfrumusețându-mă cu frumusețea Sfințirii Tale pre mine cela ce-ți strig: binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

De mâna mea cea dreaptă ca un bun luându-mă, arată-mă drept păzitor de viața cea plăcută Ție spre a mă sui la desăvârșirea vieții, strigând: binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

În trândăvire mai înainte petrecându-mi viața eu ticălosul, vin acum către Tine Stăpâne, încrezându-mă numai în

bunătatea și îndurarea Ta, și cad strigând Ție: binecuvântat ești Dumnezeuul Părinților noștri.

Mărire...

Cu suflarea Crucii și cu adierile cinstului și dumnezeiescului Tău Duh, povățuiește-mă la limanul măritei Tale voi, și învrednicește-mă spre moștenirea cerurilor, ca să-Ți cânt Ție: binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum...

Pre Dumnezeu Mântuitorul și Răscumpărătorul lumii L-ai născut, prea Curată; pre Carele acum roagă-L să îmbrace cu buna cuviință și strălucire a virtuților și cu harul ascezei pre cei ce cântă: binecuvântată ești ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrarea și-a împărțit cu dumnezeiasca poruncă: pre haldei arzându-i, iar pre credincioși rourându-i, care cântau: binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Învingere asupra diavolului ai dat nouă chipul Crucii Tale; cu Carele surpăm uneltirile și viclenele întărâtări ale aceluia, strigând: binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Dat-ai nouă putere a reînnoii harul Botezului, prin mărturisire, prin curăția vieții, prin vărsarea lacrimilor și prin adevărata pocăință, Iubitorule de oameni.

Dă servului Tău a supune minții patimile trupului, prin înfrânare, prin postire, prin chipurile vieții celei mai bune, cu depărtarea de cea mai rea și prin neîncetata păzire a poruncitor Tale.

Mărire...,

De sus reînnoiește în noi semnele înfierii cu lucrarea și harul dumnezeiescului Tău Duh, ca Cela ce ești lesne de împăcat prin măiestria iubirii de oameni și a bunătății celei neasemănate.

Și acum...,

Rupe lanțurile greșalelor și înscrisul păcatului acestuia care cu liniște și cu cucernicie vine la chipul cel dumnezeiesc, Preacurată, păzindu-l întărit în credința ortodoxă.

Cântarea a 9-a Irmos:

Fiul Părintelui celui fără de început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-se din Fecioara s-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate, și să adune cele împrăștiate. Pentru aceasta pre Născătoarea de Dumnezeu cea în totul cântată, să o mărim.

Dă-mi mie, Cuvinte al lui Dumnezeu, să viețuiesc vrednic de chemare și Sfântul Chip, și șterge întinăciunea păcatului meu și gândurile greșalelor, mult-Milostive, cu dumnezeiescul Tău har.

Mântuitor numindu-Te, mântuiește-mă, mă rog Ție, pre mine cela ce vin la Tine cu inimă curată, și ridicându-mi greutatea răutății mele, ca un singur Îndurat, cu compătimire odihnește-mă, precum Te-ai făgăduit, Atotputernice.

Hristos, acum dăruiește, fiind Bun și Îndurat, dumnezeiești haruri celor ce vin la Dânsul și se apropie cu multă cucernicie de dumnezeiescul tron al harului, dându-le dar de bunătate nesticăcioasă.

Mărire...

Cuvinte, Carele ai putere confăptuitoare, cu voirea Ta, arată-ne servitori vrednici de Evanghelia Ta, și învrednicește-ne, cu rugăciunile Sfinților Tăi, Dătătorule de viață, a plini făgăduințele ce Ți le-am dat.

Și acum...

Ceea ce ești cu totul neprihănită, roagă pre Fiul Tău Cel Îndurat, ca cela ce cu credință se apropie de dumnezeiescul Chip, să ajungă cu cucernicie mult doritul scop al pusniciei; că pre tine Preacurată, apărătoare te-am câștigat.

Apoi stihirile glasul al 2-lea

Prosomia: Când de pre lemn...

Pre mine, cela ce vin la Tine, cu credință povățuiește-mă,

Stăpâne, punându-mă pre căile dreptății Tale, ca un singur-Milostiv; și mă ridică, Mântuitorule, pre mine cel cumplit căzut și pierdut de mulțimea greșalelor mele; căci încrezându-mă în ajutorul Tău, vin la această viață Îngerească, Iubitorule de oameni.

Fiind izvor de bunătăți, Hristoase, Cea ce nu voiești moartea păcătoșilor, pentru negrăita milă, ci dăruiești pocăință credincioșilor, care cunosc, iconomia Ta cea neajunsă, primește pre cea ce vine din inimă către dumnezeiescul Chip, și mântuiește-l, fiindcă el cade la iubirea Ta de oameni.

Mărire...

Peste zidul păcatului meu voi trece prin Tine Mântuitorule, și mă voi mântui; că Tu ai plătit datoria mea, și cu preț m-ai răscumpărat pre mine cel robit, arătând bogăția bunătății Tale, și voind a izvorî adânc de îndurare tuturor celor ce Te laudă pre Tine, Iubitorule de oameni.

Și acum...

Pentru toți te rogi, ceea ce ești Bună, care scapă cu credință la mâna Ta cea puternică; că altă mijlocitoare de-a pururea în nevoi și întristări nu avem noi păcătoșii către Dumnezeu, fiind însărcinați cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui Preaînalt; pentru aceea cădem către tine: Mântuiește de toată întâmplarea pre servii tăi.

NB. În timpul orei a treia, cea ce va să primească marele Chip, aflându-se de la început în Biserică, merge împreună cu cea ce are să-l ducă pre sub mantie, și ia bine cuvântare de la Egumen, sau în lipsă, de la strană, sărută sfintele icoane, precum s-a spus mai pre larg la rânduiala Chipului celui mic. Apoi stă în tinda bisericii până la intrarea cu Evanghelia.

Iar după intrare, se zic troparele zilei, apoi următoarele Antifoane.

Antifonul I, glasul al 4-lea:

Voit-am cu lacrimi a șterge înscrisul greșalelor mele, Doamne, și prin pocăință a bineplăcea Ție în celălalt timp al vieții mele; dar vrăjmașul mă amăgește și luptă asupra sufletului meu. Doamne mai înainte de a pieri cu totul mântuiește-mă pre mine.

Cine înviforându-se și alergând la limanul Acesta, nu se mântuiește? Sau cine, chinându-se și căzând la Doctorul Acesta, nu se vindecă? Făcătorule a toate și Doctore al celor bolnavi, Doamne, mai înainte de a pieri cu totul, mântuiește-mă.

Oaie sunt din cuvântătoarea Ta turmă, și alerg către Tine Păstorul Cel Bun, caută-mă, Dumnezeule, pre mine cela rătăcit și mă miluiește.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei**

Din toate primejdiile scapă pre servii Tăi, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, ca să te mărim pre Tine, nădejdea sufletelor noastre.

Antifonul al 2-lea glasul al 4-lea.

În fântâna cea tainică a renașterii luând înfiere și răscumpărare, prin neîngrijire și greșale cheltuindu-mi viața, Bunule, acum strig Ție: Dăruiește-mi izvor de lacrimi de pocăință, și spală întinăciunea păcatelor mele, Atotputernice Mântuitorule, mult-Mmilostive.

Viforul păcatelor mă cuprinde, Mântuitorule și ne mai putând suferi viscolul, cad la Tine Unicul Cărmaci; întinde-mi și mie ca lui Petru mâna iubirii Tale de oameni și mă mântuiește.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Scapă-ne din nevoile noastre, Maica lui Hristos Dumnezeu, care ai născut pre Făcătorul tuturor; ca toți să strigăm Ție: Bucură-te, singura protectoare a sufletelor noastre.

Antifonul al 3-lea, glasul al 4-lea

Unde este împătımirea de lume? Unde este nălucirea celor trecătoare? Au nu toate acestea le vedem pământ și cenușă? Deci ce ne ostenim în deșert? Pentru ce nu părăsim lumea și să urmăm Celui ce strigă: Cela ce voiește a merge în urma dreptății, să ia Crucea Mea, și va moșteni viața cea veșnică.

stih: Veniți, fiilor, ascultați-mă pre mine, frica Domnului vă voi învăța pre voi.

Veniți toți cei osteniți și însărcinați, și eu voi repausa pre voi; ridicați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, că sunt Bland și Umilit cu inima, și veți afla repaus sufletelor voastre.

stih: Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pre servul Tău, că poruncile Tale n-am uitat.

Oaie sunt din turma Ta cea cuvântătoare, și către Tine alerg Păstorule cel Bun; caută-mă pre mine cel rătăcit, Dumnezeule, și mă miluiește.

Apoi: Veniți să ne închinăm și să cădem, și să plângem înaintea Domnului, celui ce ne-a făcut pre noi.

Doamne, Doamne caută din cer și vezi, și cercetează via aceasta, și o deplinește pre dânsa, pre care a sădit-o dreapta Ta.

Mărire... Și acum... **a Născătoarei:**

Singură curată și nevinovată Fecioară, care ai născut pre Dumnezeu fără de sămânță roagă-L pre Acela să mântuiască sufletele noastre.

NB. În timp ce se cântă acestea, se dezbracă de haine cela ce are a primi marele Chip, și rămânând numai în cămașa cea de lână și în călțuni, stă în mijlocul tindei Bisericii împreună cu cela ce va să-l ducă pre sub mantie; și terminându-se antifoanele mergem în tindă cântând:

Tropar, glasul I-ii,

Prosomia: Mormântul Tău...

Brațele părintești grăbește a le deschide mie; că în desfrânări am cheltuit viața mea; spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale, căutând acum, Mântuitorule, inima mea cea sărăcită nu o trece cu vederea; că Ție, Doamne, cu umilință strig: păcătuit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta. (**numai odată**)

Apoi îl întrebă Preotul zicând:

Întrebare: De ce ai venit frate căzând la Sfântul Altar și la această Sfântă societate.

Răspuns: Dorind viața ascetică, cinstite Părinte.

Întrebare: Dorești a te învrednici de Îngerescul chip, și a fi rânduitor în ceata Monahilor?

Răspuns: Așa, ajutându-mi Dumnezeu, cinstite părinte.

Preotul: Cu adevărat bun și fericit lucru ai ales, numai de îl vei și îndeplini. Pentru ca lucrurile cele bune cu osteneală se câștigă, și cu durere se îndeplinesc.

Întrebare: De bună voia ta, te apropii de Domnul.

Răspuns: Așa ajutându-mi Dumnezeu, cinstite Părinte.

Întrebare: Nu de vre-o nevoie, ori silă?

Răspuns: Nu, cinstite Părinte.

Întrebare: Vei petrece în monastire și în ascetism până la cea din urmă a ta răsufare?

Răspuns: Așa ajutându-mi Dumnezeu cinstite părinte.

Întrebare: Te vei păzi pre sine-ți în feciorie, în întreaga înțelepciune și în cucernicie?

Răspuns: Așa ajutându-mi Dumnezeu, cinstite Părinte.

Întrebare: Păzi-vei până la moarte ascultarea către proiestos și către toată frățimea în Hristos?

Răspuns: Așa, ajutându-mi Dumnezeu, cinstite Părinte?

Întrebare: Răbda-vei toate supărările și strâmtoririle vieții celei singuratică, pentru Împărăția Cerurilor?

Răspuns: Așa, ajutându-mi Dumnezeu, cinstite Părinte.

Vezi, fiule ce fel de făgăduințe dai Stăpânului Hristos; căci Îngerii sunt de față nevăzuți, scriind mărturisirea ta aceasta, de care vei fi și întrebat la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos. Deci te povățuiesc la viața cea mai desăvârșită după cum s-a arătat a fi viața Domnului, făcându-ți cunoscut cele ce se cuvine ție a le primi și de ce se cade a fugi. Deci, lepădarea de sine nu este altceva, după Cela ce a zis, decât făgăduința Crucii și a morții. Cunoaște deci, că din ziua de astăzi te răstignești și mori pentru lume prin cea mai deplină lepădare de dânsa. Căci te lepezi de născători, de frați, de femeie, de copii, de părinți, de rudenii, de societăți, de prieteni, de cunoscuți, de certurile din lume, de griji, de proprietăți, de averi, de deșarta și zadarnica dezmierdare și mărire; și te lepezi nu numai de cele acum zise, ci încă și de viața ta, după cuvântul Domnului care zice: cela ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, și să-și ridice crucea sa și să urmeze Mie. Deci de ai ales cu adevărat a urma Lui și dorești fără minciună a te numi

ucenic al Lui, gătește-te de acum nu spre repaus, nici spre nepăsare, nu spre desfătări, nici spre altceva din cele pre pământ înveselitoare și îndulcitoare, ci spre lupte duhovnicești, spre înfrânarea trupului, spre curățirea sufletului, spre sărăcie deplină, spre plângere bună, spre toate cele întristătoare și dureroase ale vieții celei îmbucurătoare după Dumnezeu. Căci ai să fii și flămând și însetat, și gol, și înjurat, și batjocorit, și defăimat, și prigonit și înconjurat de multe alte întristări, prin care se caracterizează viața cea după Dumnezeu; și când vei pătimi toate acestea, bucură-te, zice Domnul, că plata ta este multă în ceruri. Deci cu bucurie bucură-te, și cu veselie veselește-te, că astăzi te-a ales și te-a deosebit Domnul Dumnezeu de viața cea lumească, și te-a pus ca înaintea feței Sale, în șirul luptei monahicești, în ostășirea vieții îngerești, în înălțimea purtării ce duce la ceruri. Lui ai să servești Îngerește, Lui ai să te robești cu totul, cugetând la cele de sus, căutând pre cele de sus; căci societatea noastră, după Apostol, este în ceruri. O! chemare nouă! O! dar al tainei! Al doilea botez iei astăzi, frate, prin prisosința darurilor Iubitorului de oameni Dumnezeu, și te curăți de păcatele tale, și fiu luminii te faci, și Însuși Hristos Dumnezeul nostru se bucură cu Sfinții Săi Îngeri de a ta pocăință, junghiind vițelul cel mai îngrășat. De aceea portă-te vrednic de chemare, depărtează-te de împătimirile deșarte, urăște pofta ce te atrage la cele de jos; strămută tot dorul tău către cele cerești; nicicum să nu te întorci înapoi ca să nu te faci stâlp de sare, ca femeia lui Lot, sau ca un câine ce se întoarce la vărsătura sa; încât să se îplinească pentru tine cuvântul Domnului: că nimeni, punând mâna sa pre plug și întorcându-se înapoi, este îndreptat în Împărăția Cerurilor. Pentru că nu este mică primejdia pentru tine, făgăduindu-te acum a păzi toate cele sus zise, apoi să negrijești făgăduința; și sau să te reîtorci la viața de mai înainte, sau să te depărtezi de la părintele tău și de la frații ce se pusnicesc împreună, sau rămânând cu ei să viețuiești în defăimare zilele tale. Fiind-că vei avea mai grea răspundere, decât mai înainte, la județul cel înfricoșat și nepărtinitor al lui Hristos, cu cât acum te împărtășești de mai mare har. Și mai bine era ție, după cum zice vorba, a nu te făgădui, decât a te făgădui și a nu îndeplini, nici iarăși să crezi, că în timpul trecut al petrecerii

tale aici, te-ai luptat îndeajuns cu puterile cele nevăzute ale dușmanului; ci să știi că mai vârtos de acum te vor întâmpina mai mari lupte în războiul împotriva lui. Dar nu va avea nicicum tărie asupra ta, aflându-te îngrădit cu credință tare în Cela ce te povățuiește, și cu dreptate în orice ascultare și umilință. Pentru aceasta, înlătură de la tine neascultarea, contrazicerea, mândria, cearta, râvna, pizma, mânia, strigarea, defăimarea, mâncarea pre ascuns, cutezarea, prietenia parțială, măgulirea, sfada, cârtirea, șoptirea, câștigarea numai pentru tine a vreunui lucru deșert, și toate celelalte feluri de răutate, pentru care vine urgia lui Dumnezeu peste cei ce fac acestea, și încep a se înrădăcina într-înșii pierzătorul sufletelor. Dar mai vârtos în locul acestora câștigă cele cuviincioase Sfinților: iubirea de frați, liniștea, blândețea, cucernicia, învățarea cuvintelor dumnezeiești, citirea, păzirea inimii de la gândirile spurcate, lucrarea după putere, înfrânarea, răbdarea până la moarte, pentru care ai și dat mai întâi făgăduințele tale Părintelui; și în sfârșit, mărturisirea celor ascunse ale inimii tale, după cum poruncesc dumnezeieștile învățături. Căci zice: Se botezau mărturisindu-și păcatele lor.

Întrebare: Toate acestea le mărturisești așa în nădejdea puterii lui Dumnezeu, și te îndatorești a stăruii în aceste făgăduințe până la sfârșitul vieții cu harul lui Hristos?

Răspuns: Așa, ajutându-mi Dumnezeu, cinstite Părinte.

Apoi Preotul zice rugăciunea aceasta:

Deci, întru tot Înduratul și mult-Milostivul Dumnezeu, care deschide curatele îndurări ale neurmăritei Sale bunătăți, oricui vine la Dânsul cu dor și cu dragoste fierbinte; cela ce a zis: Că mai curând va uita femeia pre fiii săi decât Te voi uita Eu pre tine; Acela știind și dorința ta dând și voinței tale puterea Sa spre plinirea poruncilor Lui, să te primească, să te îmbrățișeze, să te apere, și să-ți fie ție zid tare despre fața dușmanului, piatră de răbdare, pricină de mângâiere, dătător de întărire, dăruitor de sufletească cutezare, conajutător la îmbărbătare; însoțindu-te la culcare, la sculare, îndulcindu-te și veselindu-ți inima ta cu mângâierea Sfântului Său Duh, învrednicindu-te și de partea Sfinților și Cuvioșilor noștri Părinți: Antonie, Eftimie, Sava și toți cei

împreună cu dâșii, cu care vei și moșteni Împărăția Cerurilor, în Iisus Hristos Domnul nostru; căruia este mărirea, stăpânirea, Împărăția și puterea, împreună cu Tatăl, și Sfântul Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi însemnând cruciș Preotul capul celui ce se catehizează, după ce l-a însemnat de trei ori, întorcându-se spre răsărit, zice:

Domnului să ne rugăm

Stăpâne cel Atotțiitor, Preainalte Împărate al mării, Carele împreună cu Cuvântul Tău cel viu și ipostatic, și cu Duhul Adevărului, Carele de la Tine purcede, stăpânești toată făptura cea văzută și nevăzută; Dumnezeule ce șezi pre Heruvimi, și neîncetat ești laudat de glasul întreit Sfânt Serafimilor, Căruia stau înaintea mii de mii și nenumărate mulțimi de oști ale Sfinților Îngeri și Arhangheli; Tu ești lumina care luminează pre tot omul ce vine în lume, rugat fiind de Sfânta Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Măria, și de toată Biserica Ta cea cerească, acelor întâi născuți în Ierusalim, caută cu ochi blând spre umilirea servului Tău (N), care s-a făgăduit și a mărturisit înaintea multor martori că unește către harul înfierii cel dăruit lui de la strămoși și către cel al împărăției Tale prin Sfântul Botez, și pre această chemare singuratică și Îngerească; pentru aceea, arată-l desăvârșit pre această piatră tare și duhovnicească a credinței în Tine; întărește-l pre dânsul cu tăria puterii Tale, îmbracă-l cu întrarmarea Sfântului Tău Duh. Că lupta lui nu este contra sângelui și trupului, ci contra începătoriilor, contra stăpâniilor, contra domniilor întunericului acestui veac, contra duhurilor vicleniei, încinge coapsele lui cu puterea adevărului, îmbracă-l cu zaua dreptății și a bucuriei, și încalță picioarele lui spre gătirea Evangheliei păcii. Înțelepțește-l pre dânsul să ia pavăza credinței cu care va putea stinge toate săgețile vicleanului cele înfocate, și să primească coiful mântuirii, și sabia Duhului, care este cuvântul Tău, venind în ajutorul negraitelor suspinuri ale inimii lui. Numără-l pre dânsul cu aleșii Tăi, ca să fie vas al alegerii Tale, fiu și clironom al împărăției Tale, fiu al luminii și al zilei, al înțelepciunii, al dreptății, al Sfințirii și răscumpărării. Fă-l pre el organ armonios, psaltire înveselitoare a Sfântului Duh. Ca de aici, cu folos dezbrăcându-se de omul cel vechi, cel stricat, de

amăgirea cea iubitoare de plăceri a șarpelui celui cu multe chipuri, să se îmbrace în noul Adam cel plăsmuit după Dumnezeu, în cuvioșie și dreptate. Întărește-l pre dânsul ca totdeauna să poarte pre trupul său rănile și Crucea lui Iisus, prin care lui lumea s-a răstignit, și el lumii. Povățuiește-l să meargă la adevărata virtute; iar nu după plăcerea oamenilor, sau numai după plăcerea sa, având în răbdare buna credință, iar în buna credință iubirea de frați și ascultarea. Dăruiește-i lui priveghind, lucrând, dormind, sculându-se în psalmi și cântări duhovnicești, să Te privească Îngerește cu inimă curată, și să se închine Ție unicului Dumnezeu Celui viu și Adevărat, spre nespusa lui bucurie. Că a Ta este Împărăția, stăpânirea și puterea, și Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune:

Domnului să ne rugăm

Sfinte Doamne al puterilor, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, binecuvintează pre servul Tău (N), pre care L-ai chemat la duhovniceasca cămară nuntală și învrednicește-l a fi rob al Tău cuvios. Înțelepțește-l pre dânsul; varsă peste dânsul harul și priceperea Duhului Tău celui înțelepțitor; întărește-l pre el în războiul cel împotriva nevăzutului vrăjmaș; liniștește cu puternică tăria Ta întărâtările trupului; dă lui a bineplăcea Ție în laudă și doxologire neconținută în cântări la timp, în rugăciuni bine primite, în voință dreaptă, în inimă umilită, în fapta vieții, a blândeții și a adevărului. În vrednicește-l a bine plăcea Ție în blândețe, în iubire, în desăvârșire, în cunoștință, în bărbăție, și a-ți aduce Ție cântări, doxologii și rugăciuni spre miros de bună mireasmă. Îndeplinește viața lui în cuvioșie și dreptate, ca având unirea cu Tine neîntreruptă și nepătată, să se învrednicească de Împărăția Ta cea cerească. Cu harul, cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Carele binecuvântat ești, împreună cu Preasfântul, Bunul și deviață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Apoi întinzând Preotul mâna spre Sfânta Evanghelie, care stă

pre Analog înaintea icoanei Mântuitorului, zice:

Iată Hristos stă aci de față nevăzut. Vezi că nimenea nu te silește a veni la schima aceasta. Vezi că tu de bună voie voiești a primi logodirea acestui Chip mare și Îngeresc?

Răspuns: Așa, de bună voie, cinstite Părinte.

Și după consimțirea lui zice:

Preotul: Ia foarfecele și mi-l dă mie.

Pre carele luându-l de pre Sfânta Evanghelie, îl dă în mâna Preotului odată, sărutându-i și mâna și foarfecele. Iar Preotul luându-l zice:

Iată din mâna lui Hristos le iau. Vezi dar de cine te apropii, cu cine te unești și de cine te lepezi.

Apoi zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Carele voiește ca toți oamenii să se mântuiască, și la cunoștința adevărului să vină; binecuvântat fie în vecii vecilor. Amin.

Deci Preotul îl tunde cruciși zicând:

Fratele nostru (**N**) își tunde părul capului său în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

CĂMAȘA

Apoi îmbrăcat fiind cu cămașa apucând Preotul de mânecile cămășii și binecuvântând zice:

Fratele nostru (**N**) se îmbracă în veșmântul dreptății și al veseliei marelui și Îngerescului Chip; în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Și la fiecare stih, cela ce se îmbracă sărută mâna Preotului și a Egumenului de este de față și veșmântul ce se binecuvintează. Iar frații cântă: Doamne miluiește, de trei ori.

Apoi ia Preotul dulama și binecuvântându-o zice: Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

SCHIMA**Luând Preotul schima zice:**

Fratele nostru (**N**) se îmbracă cu Cuculiul nerăutății, coiful nădejzii de mântuire; în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

ANALAVUL**Luând Preotul analavul zice:**

Fratele nostru (**N**) ia Analavul; în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, luând crucea pre umerii săi și urmând Stăpânului Hristos. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

BRÂUL

Fratele nostru (**N**) își încinge mijlocul său cu puterea adevărului; în numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

RASA**Luând rasa și bine cuvântându-o zice:**

Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

SANDALELE**Binecuvântând sandalele zice:**

Fratele nostru (**N**) se încalță cu sandalele spre gătirea Evangheliei păcii; în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

MANTIA**Luând Preotul mantia zice:**

Fratele nostru (**N**) ia paliul marelui și îngerescului Chip, spre veșmânt de nesticăciune și de curăție; în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

POTCAPUL**Binecuvântând potcapul, zice:**

Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

CAMILAFCA**Preotul luând camilafca zice:**

Fratele nostru (**N**) a luat marele și Îngerescul Chip; în

numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

METANIILE

Apoi luând metaniile și binecuvântându-le zice:

Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Deci îmbrăcat fiind, frații cântă troparele acestea, glasul al 4-lea:

Îmbrăcați-vă în veșmântul mântuirii, încingeți-vă cu cingătoarea întregii înțelepciuni, primiți semnul Crucii, picioarele cele înțelegătoare înarmați-le cu armele înfrânării, și veți afla repaus sufletelor voastre.

Bucura-se-va sufletul meu de Domnul; că m-a îmbrăcat cu veșmântul mântuirii și haină de veselie a pus pre mine; ca unui mire mi-a pus cunună, și ca pre o mireasă cu frumusețe m-a înfrumusețat.

Iar Preotul zice această rugăciune:

Doamne Dumnezeu nostru Cel credincios în făgăduințele Tale și necăit în dăruirile Tale; negrăit în iubirea Ta de oameni; Cea ce ai chemat făptura Ta cu chemare Sfântă și ai adus pre servul Tău (N) la viața Ta cea duhovnicească; dă lui viață încuviințată, purtare îmbunătățită și neosândită; ca petrecând în Sfințire să păzească neîntinată schima care a îmbrăcat-o, cu puterea Ta. Prin cămașă îmbrăcându-se în dreptate, iar prin cingătoare împrejurându-se cu omorârea trupului și cu înfrânare; prin cuculiu și-a pus coiful mântuirii; iar prin analav s-a înfrumusețat cu Crucea și cu credința; prin mantie se înarmează cu veșmântul nesticăciunii; iar prin sandale ca să pășească în calea păcii și a mântuirii, spre a fi înfricoșat protivnicilor, neînvins de războinici, străin de toată plăcerea și pofta rușinoasă; învățându-se la ascultare, petrecând în înfrânare, pășind după canonul ascezei; ca în psalmi și cântări duhovnicești să laude preacinstit și Preaîncuviințat numele Tău; și urmând pre urmele marelui proroc Ilie, și a Sântului Ioan Înaintemergătorului și Botezătorului, să ajungă măsura desăvârșirii, alergarea să împlinească, credința să o păzească, și să se îmbrace cu nesticăciunea Îngerilor, și să

se numere împreună cu Sfânta Ta turmă, și să câștige starea cea de-a dreapta Ta, și să audă fericitul glas: Veniți binecuvântații Părintelui Meu, de moșteniți Împărăția cea gătită vouă de la întemeierea lumii. De care învrednicește-ne cu bunătatea Ta, Dumnezeuule, și pre noi a fi părtași.

Că ești Dumnezeu al milei, al îndurărilor și al iubirii de oameni, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Doamne Dumnezeul nostru, introdu pre servul Tău (**N**) în duhovniceasca, Ta curte și numără-l împreună cu turma Ta cea cuvântătoare. Curățește cugetul lui de poftele trupești și de amăgirea cea deșartă a vieții acesteia, și dă lui neconținut ași aduce aminte de bunurile ce așteaptă pre cei ce Te iubesc pre Tine, și s-au răstignit pre sine-și în această viață pentru Împărăția Ta. Căci Tu ești Păstorul și veghetorul sufletelor noastre, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și în vecii vecilor, Amin.

CRUCEA

Apoi luând Crucea Preotul zice:

A zis Domnul: De voiește cineva a veni pre urma Mea, să se lepede de sine, și să-și ridice Crucea sa, și să urmeze mie.

FĂCLIA

Luând Preotul făclia aprinsă

Zis-a Domnul: Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să mărească pre Tatăl vostru Cel din ceruri.

Apoi binecuvântând Preotul pre Schimonahul cel nou îl duce de-l pune în strană și de este Liturghie Preotul zice: Că Sfânt ești Dumnezeul nostru..., și celelalte. Iar de nu este Liturghie, zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm...

Pentru pacea de sus...

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru Sfânta Biserică aceasta...

Pentru PreaSfințitul Mitropolitul nostru...

Pentru fratele nostru (N), pentru acoperirea lui de la Dumnezeu, și pentru ajutorul lui Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neprihănit, neosândit și neîmpiedicat să plinească scopul chipului monahicesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se lumineze sufletul lui în înfrânare și asceză, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca el să fie scăpat de toată pofta lumească și de aplecarea către rudeniile cele după trup, Domnului să ne rugăm.

Pentru lăsarea păcatelor și iertarea greșalelor lui, și să fie el mai pre sus de cugetele lumii, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să petreacă el în toată evlavia, cucernicia, și curăția, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să lepede el pre omul cel vechi și să se îmbrace în cel nou, cel plăsmuit după Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru lăsarea și iertarea păcatelor lui.

Pentru ca să ne izbăvim noi de toată supărarea, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește...

Pre Preasfânta, curata, preabinecuvântata...

Că Sfânt ești Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și îndată, Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat, Aliluia.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu de cine mă voi teme?

stih: Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

Citire din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel: 6,10-17

Fraților, întăriți-vă în Domnul și în tăria puterii Lui.

Înbrațați-vă în toată întrarmarea lui Dumnezeu, ca să puteți voi sta împotriva măiestriilor diavolului. Că lupta noastră nu este contra sângelui și trupului, ci contra începătorilor, contra stăpânirilor, contra domniilor lumii întunericului veacului acestuia; contra duhurilor vicleniei, din cele cerești. Pentru aceasta luați asupra-vă întrarmarea lui Dumnezeu ca să puteți sta împotriva în ziua cea rea, și toate îndeplinindu-le să stați. Stați deci încingând mijlocul vostru cu adevărul, și înbrăcându-vă în zaua dreptății și încălțându-vă picioarele voastre întru gătirea Evangheliei păcii; peste toate luând pavăza credinței, prin care veți putea stinge toate săgețile vicleanului cele înfocate; și coiful mântuirii primiți, și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Săracul aceasta a strigat. Și Domnul l-a auzit pre dânsul.

stih: Și din toate supărările lui l-a scăpat pre dânsul.

Citire din Sfânta Evanghelie a lui Matei: 10;37-38,11;28-30

Zis-a Domnul: Cea ce iubește pre tată, sau pre mamă mai mult de cât pre Mine, nu este vrednic de Mine; și cea ce iubește pre fiu, sau pre fiică mai mult decât pre Mine, nu este vrednic de Mine. Și cine nu-și ia Crucea sa, și să urmeze după Mine, nu este vrednic de Mine. Veniți la Mine toți cei osteniți și însărcinați, și Eu vă voi repausa pre voi. Ridicați jugul Meu asupra voastră, și vă învățați de la Mine, că sunt Blând și Umilit cu inima, și veți afla repaus sufletelor voastre. Că jugul Meu este Bun, și sarcina Mea ușoară este.

Și după Evanghelie, ectenia aceasta:

Miluieste-ne pre noi Dumnezeule după mare mila Ta.

Încă ne rugăm pentru lăsarea, și iertarea păcatelor servului lui Dumnezeu (N).

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

După aceea zice Preotul, deasupra capului celui ce a primit Sfântul și marele Chip Îngeresc, rugăciunea aceasta, la scoaterea sau dezbrăcarea Cuculiului.

Mult-Îndurate Doamne, Carele ai dăruit servului Tău (N) prin luarea Îngerescului Chip, Cuculiul, ca coif de nădejde al mântuirii, păzește nerăpit de pre capul lui acest har al Tău, strângând și împuternicind agerimea minții lui, spre a fi neclătită de lovirile protivnicilor; căci călcând capul preavicleanului șarpe, căruia s-a îngăduit a pândi călcâiul lui, să-și ridice ochii săi cei înțelegători către Tine, Capul cel Înfrișat și Unic al tuturor. Că Tu ești lumina și Sfințirea sufletelor noastre, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul:

Binecuvintează, Stăpâne, pre ceta ce și-a plecat capul Ție, Capului celui nevăzut și singurului înțelept Dumnezeu, sfințește-l și-l păzește de toată vătămarea, bântuirea văzută și nevăzută.

Că a Ta este Împărăția, Stăpânirea și puterea și Ție se cuvine mărire, cinste și închinăciune, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Apoi terminându-se Liturghia, se dă în mâini Schimonahului celui nou, Evanghelia, și mergând toți frații pre rând, sărută crucea și Evanghelia, întrebându-l cum îi este numele; iar el spunându-l, frații zic:

Să te mântuiești în Domnul, frate, rugându-te și pentru noi. Până însă se face sărutarea, se cântă această stihiră, glasul I-iu, idiomelă.

Să cunoaștem, fraților, puterea Tainei; că pre fiul cel desfrânat, carele de la păcate a alergat la casa părintească, preabunul părinte preîntâmpinându-l îl sărută, și iarăși îi dăruiește semnele mării sale, și săvârșește tainică veselie cu cei de sus, jertfind vițelul cel îngrășat; ca noi să ne purtăm în totul vrednici de Iubitorul de oameni Tată ce L-a jertfit, și de Preamărita jertfă, Mântuitorul sufletelor noastre.

Și după aceea ieșind din Biserică, merge Schimonahul cel nou la Egumen pentru binecuvântare. Când se fac și cele ce s-au arătat la Chipul cel mic.

Se cuvine ca Schimonahul cel nou să-și schimbe cu totul

viețuirea din putere în putere, după Apostolul, făcându-se ca un mort pentru lume până la moartea sa, și silindu-se a ajunge în bărbat desăvârșit întru măsura vârstei plinirii lui Hristos. Iar mai ales acum, în șapte zile să se lase de tot lucrul, afară de citire, îndeletnicindu-se numai cu rânduiala Bisericii și a chiliei sale. În aceste șapte zile nu se dezbracă, nici de veșmintele marelui și Îngerescului Chip.

RÂNDUIALA ce se face la temelia Bisericii pe scurt

Pregătindu-se locul de temelia Bisericii, ce are a se ridica, vine acolo Arhiereul, iar în lipsă Preotul, și făcând începutul, zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...

Deci Arhiereul sau Preotul cădește temelia împrejur, iar cântăreții cântă troparul Sfântului în onoarea căruia se ridică Biserica, și alte tropare ce ar mai vrea Proestosul. Apoi stând Arhiereul la locul unde are a se pune Sfântul jertfelnic, zice această Rugăciune:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Cea ce ai dorit a se zidi Ție Biserică pre aceasta piatră; Însuți caută spre cei ce aduc Ție ale Tale dintru ale Tale, și pentru că ridică aceasta casă spre doxologirea Ta, răsplătește-i cu mulțimea cereștilor Tale bunătați; iar pre lucrători întărește-i păzindu-i nevătămați; păzește temeliile ei nestrucate și neclătite, și arată-o casă a Ta deplinită; ca și într-însa cu cântări de laudă și cu doxologii să Te cântăm pre Tine adevăratul nostru Dumnezeu.

Că Ție se cade toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

După rugăciune se face apolis. Apoi luând o piatră și însemnând pre ea semnul Crucii, și data anului, o pune cu însuși mâinile sale în temelie, zicând:

Întemeiatu-o-a pre dânsa Cel Preaînalt, Dumnezeu în mijlocul ei, și nu se va clăti, ajuta-va ei Dumnezeu de dimineață în dimineață.

Și așa încep meșterii zidirea.

Iar după Evhologiul P. S. Ep. Melchisedek rânduiala se face cum urmează:

RÂNDUIALA ce se face la întemelierea Bisericii, și la înfigerea Crucii

Știut să fie că nimeni nu poate întemelia Biserica, fie de piatră, fie de lemn, decât numai Episcopul, sau cu o anume binecuvântare a lui prin protoierei ori printr-un Iereu, pre care el va voi a-l trimite. Iară dacă cineva ar cuteza a începe zidirea Bisericii fără binecuvântarea Episcopului, va fi supus caterisirii, ca un disprețuitor de autoritatea episcopală.

Iar această întemeliere se face așa; dacă are a se zidi Biserica de piatră, se sapă șanțuri la locul unde are a fi temelia, și se gătesc pietre și tencuială și pre o piatră pătrată se întipuește or se sapă o cruce, iară sub cruce, (dacă va voi Episcopul sau loțtiitorul lui) se gătește un loc pentru punerea Sfintelor moaște și se pune această inscripție: În numele Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh, s-a întemeliat Biserica aceasta întru cinstea și pomenirea (se numește numele sărbătorii sau al Sfântului cărui se dedică Biserica) sub domnia prea evlaviosului și de Hristos iubitorului Regelui nostru (N) al României, sub arhipăstoria preaSfințitului (numele Episcopului și al cetății lui) și s-a pus moaștele Sfântului (numele lui), în anul cutare de la crearea lumii, iară de la Nașterea după trup a lui Dumnezeu Cuvântul (numărul anului, luna și ziua).

Iar știut să fie că temelia Bisericii se poate pune și fără moaște de Sfânt și fără menționata inscripție, dar fără de amintita piatră pătrată nu se face. Tot odată se pregătește o cruce mare de lemn, și locul în care să se înfigă acea cruce, adică: o groapă, unde are a fi prestolul. Iară daca Biserica are a fi de lemn, atunci nu se fac șanțuri, ci numai o groapă sub perețele altarului despre răsărit, pentru punerea pietrei pătrate, și alta pentru punerea crucii la locul unde are a fi prestolul. Și se pregătesc și bârnele sau lemnele, pre care are a sta Biserica.

După ce toate acestea s-au pregătit, Ierarhul sau loțtiitorul său, se îmbracă în toate veștmintele ierarhice, (iar dacă este Preot, în cele preoțești), în Biserica cea mai aproape de locul unde are a fi întemelierea, și iese cu tot clerul, doi câte doi, Diaconii precedând cu tămâitoarele, iară preoții cu cruci, și clericii cântă stihirile de la litia sărbătorii, cărei are a se dedica viitoarea Biserică. Iar viind la loc, pun Sfânta Evanghelie și crucea pre o masă pregătită acolo, și luând proiestosul tămâietorul și tămâind masa în chipul crucii de trei ori, glăsuind Diaconul: Binecuvintează Stăpâne: începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., corul cântă: Împărate ceresc..., și până se sfârșește cântarea proistosul stă înaintea Sfintei Evanghelii tămâindu-o. Apoi tămâiază toate gropile unde are a fi temelia, începând de la cei întâi pereți ai

altarului, și mergând de la dreapta spre stânga, până ce va veni iarăși de unde a început. După aceea tămâiază clerul și poporul și iarăși Sfânta Evanghelie. Iară cititorul citește: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Veniți să ne închinăm: (de trei ori): și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea..., Slavă..., Și acum..., Aliluia (de trei ori).

Iar Diaconul ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus, și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea Sfințelor lui Dumnezeu Biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântă Biserica aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Arhiepiscopul, (sau Episcopul) nostru (N), pentru cinstita preoție, cea în Hristos Diaconie, pentru tot clerul și poporul Domnului să ne rugăm.

Pentru preaevlaviosul și iubitorul de Hristos Domnul nostru Carol I Regele României, și pentru soția sa Elisabeta Doamna și Regina, și toată familia Regală, pentru tot palatul și oastea lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-i ajute și să supună sub picioarele lui pre tot vrăjmașul și rebelul, Domnului să ne rugăm.

Pentru cetatea aceasta, pentru toate cetățile și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună temperatura aerului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului, și pentru timpuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru navigatori, pentru călători, pentru bolnavi, pentru pătimitori, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să privească cu milostivire asupra locului acestuia ce s-a ales a se zidi pre el Biserică spre slava Preasfântului Său nume, și să-l binecuvinteze cu cereasca Sa binecuvântare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze acest bun scop și lucrul robilor săi (sau: ale robului său, cutare, și pomenește pre ctitorii bisericii), Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze începutul întemelierii acestei zidiri, și cu bun succes a se pune începutul ei întru slava numelui Său, și cu sporire să se aducă la săvârșire fără nici o împiedicare, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea lucrătorilor ce se vor osteni bun succes întru toate, și să dirijeze lucrările mâinilor lor, și cu sporire să ducă la săvârșire, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea bun succes cu toată îndestularea acestei bune sânguințe a robilor Săi (sau a robului său N): cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită acestei lucrări și lucrătorilor ei pre Îngerul Său cel păzitor, carele nevăzut să respingă toate cursele, cele protivnice ale vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, și să dea întru toate bun succes, și înțelepciune spre edificare, și tărie spre săvârșire, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de toată supărarea, urgia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pre Preasfânta, curata, preabinecuvântata slăvita Stăpâna noastră Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenuindu-o.

Pre noi înșine și unul pre altul, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o predăm.

Corul: Ție Doamne. **Iară proistosul eschiamă:**

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Iară după ecfonis (vozglas) se cântă: Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă..., **Dacă Biserica are a fi a Domnului, pre glasul**

troparului sărbătorii, iar după al sărbătorii, la Slavă..., cântăm al întemelierii. Și acum..., al sărbătorii iar dacă nu este a Domnului, glasul al 2-lea acest tropar al întemelierii.

Făcătorule și plăsmuitorule a toate Dumnezeule îndreptează cu sporire prin binecuvântarea Ta lucrul mâinilor noastre, ce s-a început spre slava Ta, și cu puterea Ta curând adu-l la săvârșire, că Unul ești tot Puternic și Iubitor de oameni.

Iar dacă Biserica are a fi a Născătoarei de Dumnezeu, se cântă de două ori troparul întemelierii, apoi al bisericii. Iar dacă biserica se dedică altuia dintre Sfinți, mai întâi cântăm troparul întemelierii, la Slavă..., al Sfântului. Și acum..., troparul Născătoarei după glasul troparului Sfântului. Iar după tropare îndată se citește Psalmi 50, Miluiește-mă, Dumnezeule..., Și se aduc și se pun pe masă două vase, unul cu apă curată, altul cu eleu. După sfârșirea psalmului, se cântă de trei ori troparul acesta, glasul al 6-lea;

Din cer trimite harul, Dătătorule de viață, și sfințește apa aceasta, și o arată a fi curățire de toate întinăciunile.

Și zicând Diaconul: Domnului să ne rugăm: **și Corul:** Doamne miluiește. **Proistosul citește asupra apei rugăciunea aceasta:**

Dumnezeule Cel cu nume mare, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Unul Carele faci minuni fără de număr, al căruia glasul este peste ape multe, pre Carele văzându-Te apele s-au temut, și s-au tulburat abisurile, și mulțimea vuietelor apelor: al căruia umblet este în mare, și cărările în ape multe, și pașii Tăi nu se cunosc: Carele prin botezul Unuia-Născutului Tău Fiu Celui întrupat, și prin supraveniirea Preasfântului Duh asupra Lui în chip de porumb, și prin glasul Tău Cel Părintesc ai Sfințit curgerile Iordanului, pre Tine acum cu umilință Te rugăm și Te implorăm noi nevrednicii robii Tăi, trimite harul Preasfântului Duh asupra apei acesteia, și cu cereasca Ta binecuvântare binecuvintează-o, curățește-o și o sfințește, și îi dăruiește harul și binecuvântarea Iordanului, și puterea care curățește toată întinăciunea, și care vindecă toată neputința, și alungă demonii și toate învinuirile și cursele lor. Și cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh arată-o a fi tuturor

robilor Tăi, care cu credință o vor bea, o vor lua și se vor stropi cu ea, iertare păcatelor, depărtarea patimilor, alungare a tot răul, înmulțirea virtuților, vindecare bolilor, Sfințire și binecuvântare caselor, și a tot locului, alungare a tuturor aerelor celor pierzătoare și rău făcătoare, și apropiere a harului Tău. Că Tu ești Cella ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, cu Unul-Născutul Tău Fiu, și cu Preasfântul și Bunul, și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Iereul: Pace tuturor. **Corul:** Și duhului Tău. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați. **Corul:** Ție Doamne.

Iar Iereul citește rugăciunea aceasta:

Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, Cella ce ai Sfințit apele Iordanului cu arătarea Hristosului Tău, și ne binecuvintează pre toți, cei ce prin plecarea grumajilor noștri însemnăm supunere Ție, și ne învrednicește a ne umple de Sfințirea Ta prin primirea apei acesteia, și să fie nouă spre sănătate sufletelor și trupurilor.

Și eschiamă:

Că Tu ești Sfințirea noastră, și Ție slavă înălțăm, cu Unul-Născutul Tău Fiu, și cu Preasfântul și Bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Iar proistosul luând Crucea, o afundă în apă cruciș, cântând troparul, glasul I-iu.

Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta, biruință binecredinciosului domnitorului nostru (N) asupra rebelilor dăruind, și păzind cu Crucea Ta pre poporul Tău (**de trei ori**).

Apoi binecuvintează eleul cu dreapta de trei ori, zicând: În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Iar zicând Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Corul** Doamne miluiește. **Iereul citește rugăciunea aceasta:**

Doamne Dumnezeuul părinților noștri, căruia a fost bine primită și plăcută vărsarea eleului, care a turnat Iacov pre piatra, ce o a pus stâlp, și a numit-o casă a lui Dumnezeu:

rugămu-Te, caută și acum cu milă la eleul aceasta, binecuvintează-l și sfințește-l cu cereasca Ta binecuvântare, și dă-i putere prin harul Preasfântului Tău Duh, ca toate câte spre slava Ta se vor unge, Sfinți și binecuvânta cu dânsul, să fie și Ție bine primite și plăcute; cu îndurărilor Unuia-Născut Fiului Tău, cu Carele binecuvântat ești, cu Preasfântul și Bunul, și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și îndată proistosul luând apa Sfințită, stropește cu ea locul, unde are a se înfige crucea. zicând:

Binevoiește, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, cu semnul cel înfricoșător, și cu puterea crucii Tale, să se apere locul acesta spre slava Ta Dumnezeuului nostru celui răstignit, și a Părintelui Tău celui fără început, și a Preasfântului Tău Duh; și Îngerul cel atotpierzător, și toate puterile cele protivnice să se depărteze de la dânsii. Că a Ta este Stăpânirea, și a Ta este Împărăția, și puterea marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Iară preoții împreună cu proistosul, luând crucea, o înfig în locul pregătit, cântând troparul aceasta, glasul al 2-lea:

Crucea înfigându-se pre pământ a căzut și cu totul s-a sfârșit întărâtarea vrășmașilor: iar omul cel mai înainte lepădat, iarăși intră în rai: Slavă Ție Unuia Dumnezeuului nostru, Carele așa ai bine voit.

Apoi se cântă Condacul întemelierii, glasul al 6-lea.

Grabnice întru apărare, și tare întru ajutor, presară acum cu harul puterii Tale, și binecuvântând, întărește, și produ buna săvârșire a lucrului robilor Tăi: că poți face toate câte voiești, ca Dumnezeu Atotputernic.

Slavă..., și acum..., Solitoare a creștinilor neînfruntată..., iar Diaconul zicând: Domnului să ne rugăm. Proistosul citește rugăciunea aceasta înaintea Crucii înfipte, privind spre răsărit;

Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, Carele prin toiagul lui Moisi ai preînchiptuit cinstita și de viață făcătoarea Cruce a

Iubitului Tău Fiu Domnului nostru Iisus Hristos, Însuți binecuvintează și sfințește locul acesta cu puterea și cu lucrarea cinstitudinii și de-viață-făcătorului lemnului aceluia, al Crucii (pre care le-a dobândit prin stropirea prețiosului sânge al Fiului Tău), spre alungarea demonilor, și a toată contrarietatea, păzind locul aceasta, și pre cei ce servesc Ție în el nevătămați de tot răul, cu rugăciunile preaslăvitei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, (**aici pomenește și pre Sfântul al căruia are a fi biserica**). Că s-a binecuvântat și s-a proslăvit Împărăția Ta a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

După aceea proistosul merge la groapa, unde are să se pună temelia: iară piatra pătrată fiind pregătită se pune înaintea lui pre masă, și se cântă de cler Psalmul 83.

Cât sunt de iubite locașurile Tale, Doamne al puterilor; dorește și se sfârșește sufletul meu de curțile Domnului, inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeu cel viu. Căci pasărea a aflat sieși locuință, și turtureaua cuib sieși, unde să-și pună puii săi: altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeuul meu. Fericiți cei ce viețuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda. Fericit bărbatul al cărui ajutor este la Tine, suișuri în inima sa a pus? Valea plângerii pentru el se preface în izvor și teroarea se îmbracă cu binecuvântare. Merge-vor din putere în putere, a se arăta Dumnezeuului Dumnezeilor în Sion. Doamne Dumnezeul puterilor auzi rugăciunea mea, ia aminte Dumnezeule al lui Iacov. Scutitorule al nostru, vezi Dumnezeule, și caută la fața unsului Tău. Că mai bună este o zi în curțile Tale, decât mii altele. Ales-am a sta la pragul casei Tale mai mult decât a viețui în locuințele necucernicilor. Că mila și adevărul iubește Domnul Dumnezeu, El dă har și slavă, Domnul nu lipsește de bunătați pre cela ce umblă cu nerăutate. Doamne Dumnezeul puterilor, fericit este carele nădăjduiește întru Tine.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (**de trei ori**). **Diaconul zicând:** Domnului să ne rugăm; **Corul:** Doamne miluiește. **Citește proistosul asupra pietrei rugăciunea aceasta:**

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul Dumnezeului Celui viu, Adevăratule Dumnezeu, strălucire și chip al Părintelui celui fără început și viața cea veșnică. Carele fiind piatra cea din capul unghiului, Te-ai tăiat din muntele cel curat și fecioresc fără de mâinile seminței bărbătești, și ești temelie neclătită a Bisericii Tale, Carele cu vărsarea prețiosului Tău Sânge ai întemeiat Biserica Ta, iar cu moartea o ai ridicat, cu învierea o ai săvârșit, cu înălțarea o ai binecuvântat, și cu pogorârea Sfântului Tău Duh o ai Sfințit și o ai lătit; Ție acum cu umilință ne rugăm, trimite harul Sfântului Duh, și binecuvintează punerea pietrei acesteia și toată temelia zidirii ce se începe întru slava Preasfântului Tău nume (**dacă este sărbătoare domnească, zice: și întru cinstea și pomenirea sfintei Nașterii Tale sau a alteia, sau a Adormirii Preacuratei Maicii Tale, sau a altei sărbători a Ei, sau a Sfântului numind numele lui**). Și Tu Carele ești Alpha și Omega, începutul și sfârșitul, Carele dintru început ai plăsmuit totul, fii începutul, înmulțirea și săvârșirea lucrării acesteia, binecuvintează pre ctitori și pre lucrători, și lucrul mâinilor lor sporește-l, și cu pronia Ta cea dumnezeiască înmulțește cu îndestulare toate cele trebuincioase spre ridicarea și săvârșirea bisericii acesteia, ca să fie biserică desăvârșită și plină de slava Ta și întru ea să se proslăvească numele Tău cel Preasfânt și mare, cu Tatăl și cu Preasfântul Duh, binecuvântat fiind totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iară proistosul, luând apă Sfințită, stropește cu ea piatra, zicând:

Binecuvintează-se piatra aceasta prin stropirea Sfințitei ape acesteia întru neclătita temelie a bisericii, ce se zidește în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Și îndată dacă voiește a pune Sfintele moaște în piatră, citind unul din Ierei inscripțiunea, pune moaștele în locul pregătit în piatra aceia, zicând:

Lăudați pre Dumnezeu întru Sfinții lui, lăudați-L întru tăria puterii Lui, că se vor lăuda cuvioșii întru slavă, se vor bucura întru așternuturile sale.

Și aceste zicând le acoperă, iar dacă nu sunt moaște, nu face nimic de acestea, ci luând proistosul piatra cu mâinile sale, o pune pre varul pregătit în groapă, zicând:

Întemeiează-se Biserica aceasta întru slava marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, întru cinstea și pomenirea (numele sărbătorii lui sau a Născătoarei de Dumnezeu, sau a Sfântului căruia se dedică biserica) în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Și luând eleul, zice;

Cel Preaînalt a întemeiat aceasta Biserică, Dumnezeu în mijlocul ei, și nu se va clăti, ajuta-va ei Dumnezeu dis-de-diminează.

Și toarnă eleul pre piatra pusă, zicând;

Binecuvântat și însemnat să fie locul acesta întru casă de rugăciune, în cinstea și slava lui Dumnezeu Celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui, și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin.

După aceea cu tot clerul cântă aceasta, glasul al 6-lea

Sculându-se Iacov dimineața, și luând piatra, pre care o pusese sieși căpătâi, o a ridicat stâlp, și a turnat deasupra ei eleu și a zis: Că Domnul este în locul aceasta, iar eu nu am știut: înfricoșat este locul aceasta: nu este aceasta alta, ci casa lui Dumnezeu, și aceasta este poarta cerului. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Știut să fie, că dacă se face întemeliere la Biserică de lemn, săvârșindu-se toate cele mai sus zise, proistosul luând securea, lovește, cu ea de trei ori în bârna cea din mijloc a altarului, zicând:

Începe-se lucrarea aceasta, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, întru cinstea și pomenirea (cutăruia; sărbătorii ori Sfântului), Amin.

După aceasta îndată începe a stropi toate temeliile împrejur mergând de la latura dinspre miază-noapte spre stânga, și zicând: În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin Clerul citind psalmul 86.

Temeliile Lui în, munții cei Sfinți: iubește Domnul porțile Sionului mai mult decât toate locașurile lui Iacov. Preaslăvite s-au grăit de Tine, cetate a lui Dumnezeu. Amintesc de Raav și de Vavilon, care sunt cunoscuții mei. Iată cei de alt neam, și Tirul, și Ethiopienii se vor renaște acolo. Maică va zice Sionului fiecare, căci fiecare se va renaște acolo, căci Însuși Cel Preaînalt l-a întemeiat. Domnul când va înscrie popoarele, îi va număra la dânsul, că locuința tuturor celor ce se veselesc este la Tine.

Și, lucrătorii îndată se grăbesc la lucru întru numele Domnului. Iar proistosul trecând partea întâia a fundamentelor din latura despre miază-noapte, îndată se întoarce cu fața la nord, și sfârșindu-se psalmul, Diaconul zicând: Domnului să ne rugăm: și Corul: Doamne miluiește, proistosul citește rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeu nostru, Cela ce ai plăsmuit miază-noaptea și marea și toate, pre Carele nu Te pot încăpea cerul și pământul, și ai voit a avea Ție biserică pre pământ spre pururelnica laudă a Preasfântului Tău nume, cu umilință căzând rugăm filantropia Ta, binecuvintează temeliile Bisericii acesteia și toată zidirea ei, și cu puterea Ta întărește-o și fă-o neclătibilă și nesurpabilă, întru slava Ta Unuia Dumnezeului celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui, și a Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Iar după rugăciune, dacă Biserica are a fi de lemn, iarăși luând securea, lovește în bârna din mijloc, aceiași zicând ca și la lovirea întâia, și merge stropind a doua parte a temeliei, și zicând. În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin. Iar clerul citește psalmul 126:

De nu va zidi Domnul casa, în deșert se ostenesc ziditorii; de nu va păzi Domnul cetatea, în deșert privighează străjuitorul. În deșert vă mânecați, vă culcați târziu, mâncați pâinea durerii. El va da iubiților săi somn. Iată fiii sunt moștenire de la Domnul, rodul pântecelui este o răsplătire. Ca săgețile în mâna puternicului, așa sunt fiii tineretilor. Fericit cela ce-și va umplea tolba sa cu ele; nu se vor rușina când vor grăi cu vrăjmașii săi în poartă.

Și ajungând la latura dinspre apus, și stând cu fața spre apus,

după sfârșitul psalmului, și după ce Diaconul zice: Domnului să ne rugăm: Și Corul: Doamne miluiește. Proistosul citește rugăciunea aceasta.

Doamne Dumnezeu nostru, al căruia nume este lăudat de la răsăritul soarelui până la apus, Carele cu pronia Ta cea dumnezeiască ai ales Ție spre locuință locul acesta; cu umilință Te rugăm, trimite acum cereasca Ta binecuvântare asupra lui, și binecuvintează începutul zidirii acesteia, și o întărește, și o fortifică, și cu bună sporire adu-o la săvârșire: Că Tu ești Cea ce lucrezi toate spre folosul sufletelor noastre, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Iar după rugăciune, iarăși lovește cu securea de trei ori. Și merge spre a treia parte a temeliei stropind, și zicând: În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin. Iar clerul citește psalmul 121.

Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis: în casa Domnului vom merge. Picioarele noastre stau în curțile tale Ierusalime. Ierusalimul este zidit ca o cetate care împreunează întru sine totul. Acolo se suie semințiile, semințiile Domnului, după așezământul lui Israil, de a celebra numele Domnului. Căci acolo sunt așezate tronurile pentru judecată, tronurile casei lui David. Cereți pace Ierusalimului, și prosperitate fie celor ce te iubesc. Fie pace înlăuntru zidurilor Tale, și prosperitate în palaturile Tale. Pentru frații mei și pentru amicii mei grăiesc eu acum: pace fie Ție. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru mă voi îngriji de binele Tău.

Și mergând la latura de miază-zi, proistosul, și stând cu fața spre miază-zi, după, sfârșitul psalmului Diaconul zicând: Domnului să ne rugăm. Și Corul. Doamne miluiește, citește rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeu nostru, Carele ai venit de la amiază-zi spre mântuirea noastră, și ca Sfânt Te-ai arătat din muntele cel umbros al Fecioarei, și cu oamenii ai viețuit, rugămu-Te, privește cu milă asupra ctitorilor bisericii ce a început a se zidi întru numele Tău, și îi binecuvintează întru toate, și le dăruiește putere și tărie, vărtoșie și îndestulare cu sănătate, și întru toate sporire

spre săvârșirea lucrului început spre slava Ta: Că Tu ești Dumnezeu milei și al îndurărilor, și al iubirii de oameni, și Ție slavă înălțăm, cu Părintele Tău Cel fără de început, și cu Preasfântul și Bunul, și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Iară după rugăciune iarăși face ca și mai înainte. Și merge la a patra parte a temeliei stropind și zicând: În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin. **Iar clerul citește psalmul 131.**

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate suferințele lui. Carele s-a jurat Domnului, a făgăduit Dumnezeului lui Iacov. Nu voi intra în locașul casei mele, nici mă voi sui prepatul așternutului meu, nu voi da somn ochilor mei, nici genelor mele dormitare, nici repaus tâmpelilor mele, până ce voi afla un loc Domnului, o sălășluire Dumnezeului lui Iacov. Iată noi am auzit că ea a fost în Eufrata, aflatu-o-am în câmpii dumbrăvii. Intra-vom în locașurile lui, închina-nevom la locul unde au stătut picioarele lui. Scoală-te, Doamne, spre a veni la repausul Tău, Tu și chivotul sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor investi cu dreptatea și cuvioșii Tăi vor serba. Pentru David servitorul Tău să nu întorci fața despre unsul Tău. Juratu-S-a Domnul lui David într-o adevăr, nu se va lepăda de aceasta: din rodul pântecelui tău voi pune pretronul tău. De vor păzi fii tăi așezământul Meu și ordinele Mele, care îi voi învăța, și fii lor până în veac vor ședea pretronul tău. Că a ales Domnul Sionul, voit-a a locui întru el. Acesta este repausul Meu în veacul veacului; aici voi să locuiesc, pentru că l-am voit. Vânatul lui îl voi binecuvânta; pre săracii lui îi voi sătura de pâine. Preoții lui voi investi cu mântuire, și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să crească cornul lui David, gătit-am făclia unsului Meu. Pre vrăjmașii lui îi voi investi cu rușine, iar coroana lui va înflori pre dânsul.

Iar venind la locul de unde a început a stropi, se oprește, și stă înaintea crucii înfipte, cu fața spre răsărit. Iar după sfârșirea psalmului, însuși proistosul cu toată umilința începe a cânta împreună cu tot clerul. Împărate ceresc: Și după sfârșitul cântării, zicând Diaconul: Domnului să ne rugăm: Și Corul: Doamne miluiește. Citește rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeu nostru, Carele ai voit pre locul

acesta, și pre această binecuvântată piatră, pusă întru numele Tău, a întemeia Ție Biserică, Însuți primind cu milă ale Tale ce se proaduc Ție de către ai Tăi, spre ridicarea Bisericii ce se zidește pentru doxologia Ta, și întru cinstea și pomenirea (**numele sărbătorii sau a Sfântului**) redă cu mulțimea bunătăților Tale cerești și pământești; iar tuturor celor ce fac ajutor la ridicarea și săvârșirea acestei Biserici, dăruiește-le sănătate trupească și mântuire sufletească; pre lucrători întărește-i, păzindu-i nevătămați de tot răul; iar temelile acestea păzește-le nesurpabile și neclătibile, și biserica aceasta adu-o curând la săvârșire, ca în ea neîncetat să Te slăvim și să Te cântăm pre Tine Unul Adevăratul Dumnezeu nostru cu cântări de toată lauda, și cu doxologii și cu jertfe fără de sânge. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Proistosul: Pace tuturor **Corul cu toată umilința:** Și duhului tău. **Iar Diaconul zice:** Iară și iară plecând genunchii, Domului să ne rugăm: **Corul:** Doamne miluiește (**de trei ori**), și toți pleacă genunchii. **Proistosul însuși în genunchind, citește cu umilință rugăciunea aceasta:**

Lăudămu-Te, Doamne Dumnezeu puterilor, Mântuitorul nostru, că pentru preamultă bunătatea și filantropia Ta, ai ales și al Sfințit locul acesta, și l-ai întemeiat spre a se zidi de noi nevrednicii robii Tăi Biserică întru Slava Preasfântului Tău nume. Deci Te rugăm cu umilință, plecând genunchii trupurilor și sufletelor noastre, binevoiește a se zidi la locul acesta și altarul pentru proaducerea în el a jertfei celei fără de sânge a Preasfântului Corp și a prețiosului Sânge ale Hristosului Tău, spre slava Ta și mântuirea sufletelor noastre; și precum biserica așa și altarul acesta, care acum au luat început, adu-le curând la săvârșire cu puterea Ta cea dumnezeiască, ca în ele până la sfârșitul veacului poporul Tău cel binecredincios neîncetat și fără de nici o împiedicare să proaducă și să săvârșească doxologia Preasfântului Tău nume și jertfa Ta cea fără de sânge și cuvântătoare, că toate sunt Ție cu puțință, și Ție slavă înălțăm, cu Unuia-Născut Fiului Tău, și cu Preasfântul, și Bunul, și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și sculându-se toți, Diaconul zice ectenia aceasta:

Miluiște-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiște.

Corul: Doamne miluiște (de trei ori)

Încă ne rugăm pentru prea evlaviosul și de Hristos iubitorul Domnitorul nostru Carol I-iu Regele României, și pentru soția sa Elisabeta Doamna și Regina, și pentru toată augusta lor familie.

Corul: Doamne miluiște (de trei ori)

Încă ne rugăm pentru preasfințitul Episcopul nostru (N) și pentru toți frații noștri cei în Hristos.

Corul: Doamne miluiște (de trei ori)

Încă ne rugăm, ca Domnul Dumnezeu să asculte glasul rugăciunii noastre, și să binecuvinteze lucrurile mâinilor noastre, să zicem toți: Doamne auzi și ne miluiște.

Corul: Doamne miluiște (de trei ori)

Încă ne rugăm pentru evlavioșii ctitori și întemeietori ai acestei Biserici ce a început a se ridica în slava lui Dumnezeu (numele lor) și pentru sporirea cu bun succes a Sfântului lor lucru, și pentru sănătatea, mântuirea și iertarea păcatelor lor, să zicem toți: Doamne auzi și ne miluiște.

Corul: Doamne miluiște (de trei ori)

Încă ne rugăm, ca să trimită la această Sfântă lucrare Înger păzitor, carele să izbăvească și să scutească de toată reaua înpresurare și de piedicile vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, și pre lucrători să-i întărească, să zicem toți, Doamne auzi și ne miluiște.

Corul: Doamne miluiște, (de trei ori)

Iar proistosul eschiamă;

Auzi-ne, Dumnezeule Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului, și a celor ce sunt pre mare

departe, și milostive Stăpâne, milostiv fii pentru păcatele noastre, și ne miluiește, pre noi, și pre întemeietorii Sfântului locașului acestuia; că Milostiv și Iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și îndată se face, apolisul (otпуст) obișnuit al sărbătorii bisericii; și dând binecuvântare poporului, Ierarhul sau protoiereul, dacă a venit cu procesia precum s-a zis mai sus, de asemenea să și întoarcă cu procesia la Biserica de unde a purces cântând clerul stihurile sărbătorii Bisericii, sau altceva ce vor voi, întru slava lui Dumnezeu.

RUGĂCIUNE

la deschiderea Bisericii pângărită de păgâni sau de alți eretici

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, Carele ai arătat, biserica aceasta spre locuința Ta, prin venirea de-viață-făcătorul Tău Duh, și prin cinstita ungere ce a Sfințit pre proroci și pre Apostoli. Apoi ai îngăduit ca să fie spurcată, pentru păcatele noastre, și preaneprihănitul jertfelnic să fie pângărit (**de este spurcat de păgâni, zi așa**): de păgânii cei fără de Dumnezeu, de care nu se cunoaște numele Cel Prealăudat și măreț al slavei Tale; (**iar de este necinstit de eretici, zi așa**): de turburătorii ce au sfâșiat Biserica prin nesocotirea și defăimarea cinstitelor Evanghelii și a tradițiilor apostolice, părintești și canonice. Însuți, iarăși ne primește, cu ochii îndurători, pre noi cei ce venim cu credință și din inimă mărturisim păcatele noastre cu conștiință și pocăință, voind a-Ți aduce în această biserică jertfe curate și nesângeroase; curățește-o de întinăciunea ce i s-a făcut, și arată-o plină de curățenia de mai înainte; Tu Cela ce singur ești Însăși curăția și sfințenia firească, și Carele singur poți a Sfinți pre cei ce-și întorc inima către Tine, și a ne curăți deplin conștiința noastră, de toată îndoirea și nepriceperea.

Că Tu ești Sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm Tatălui

și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNEA

ce se face la deschiderea bisericii în care din întâmplare a murit vreun om, sau vre-o vită, ori a fătat aceasta în Biserică

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, Carele pentru bunătatea Ta cea multă și negrăită ai binevoit ca Biserica aceasta să se numească (aici numește patronul bisericii) spre, locuința măririi Tale celei neapropiate și nedescrisă, fiind Sfințit cu lucrarea Preasfântului și de-viață-făcătorului Tău Duh; iar acum pentru mulțimea păcatelor noastre ai îngăduit a se spurca din întâmplarea morții neașteptate ce a venit prin uneltirea diavolului celui de la început ucigător de oameni, peste acest om, plăsmuit după chipul Tău (iar de a pierit vre-o vită să se zică așa); iar acum pentru mulțimea păcatelor noastre ai lăsat a se spurca, prin uneltire diavolească, cu moartea de vită necuvântătoare, care după Sfântă legea Ta cea veche este necurată și nejertfită; (iar de a fătat vită, să zică așa): iar acum după mulțimea păcatelor noastre ai învoit a se spurca prin uneltire diavolească, cu fătare de vită necuvântătoare, care după Sfântă legea Ta cea veche este necurată și nejertfită; Însuți iarăși pentru mila Ta cea mare și nemăsurată, primind cererea noastră a păcătoșilor și nevrednicilor Tăi servi, adusă Ție cu adevărată credință, curățește casa aceasta și altarul dintr-înșea, prin venirea Sfântului Tău Duh; și înnoiește-i ei harul de mai înainte spre doxologie ne împiedicată, spre aducere bine primită a jertfei celei nesângeroasă, spre mărirea și lauda bunătății Tale. Așa Stăpâne al tuturor, Cea ce singur din fire ești curat și în totul Sfânt, și sfințești toate cu cuvântul Tău, și pre noi, care din toată inima Te cântăm pre Tine, curățește-ne de toată întinăciunea trupului și a sufletului, de cugete îndoioase și de cunoștința cea ispititoare. Că Tu ești Sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE

ce se citește la o biserică ce i s-a făcut vre-o reparație internă

Doamne Dumnezeul nostru, Carele ai arătat Biserica aceasta întru locaș Ție, prin venirea Sfântului și de-viață-făcătorului Tău Duh întru cinstita ungere, care a Sfințit pre Proroci și pre Apostoli, îngăduind a intra în Sfântul Tău Altar numai cei Sfințiți de Tine; dar fiindcă această biserică Sfințită întru numele Tău și întru cinstea (**numele Hramului**) ajunsese a nu se mai putea săvârși într-înșea Sfintele Tale Taine, din pricina stricăciunii în care era, a trebuit a se preface prin alți oameni, care nu au asupra-le Sfântul Dar al preoției. Deci socotind, că umblând printr-înșea acești oameni neSfințiți, poate vor fi săvârșit oarecare lucruri necuvincioase, care ar aduce vre-o spurcăciune Sfintei Tale Biserici, venim acum cu credință și osârdie la Tine Carele ești adevărata curățenie și sfințenie și cu umilință ne rugăm, caută cu ochiul Tău cel Milostiv și iarăși ne primește pre noi, și curățește-o pre dânsa de spurcăciunea ce i s-a întâmplat și o arată plină de curățenie și sfințenia ce a avut mai înainte, ca să putem înălța întru dânsa jertfe curate și fără de sânge; căci numai Tu singur poți Sfinți pre cei ce își întorc inima către Tine și a ne curăți pre noi cu totul desăvârșit, de sfatul viclean și de toată nepriceperea și îndoiala.

Că Tu ești Sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RÂNDUIALA

**binecuvântării noului Chivot în care se vor păstra
Dumnezeieștile Taine ale Domnului nostru Iisus Hristos**

Fiind pus noul chivot pe o masă cuviincios acoperită, în mijlocul bisericii, înaintea ușilor împărătești, Preotul iese din altar prin ușile împărătești, îmbrăcat în epitrahil și felon, cu cădelnița și, tămâind cruciș chivotul, începe după obicei:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm...(de trei ori), și Psalmul 131

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob: Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă; nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmplilor mele, până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne, vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul Sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul, și nu-l va lepăda. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău, de vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor șede până în veac pe scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul, și l-a ales ca locuință Lui. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu mântuire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsară puterea lui David; gătit-am făclie unsului Meu. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar pe dânsul va înflori sfințenia Mea.

Slavă..., Și acum..., Alilulia (de 3 ori). **Diaconul:** Domnului să ne rugăm, **strana:** Doamne miluiește, iar **Preotul citește această rugăciune:**

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai scaun cerul și așternut picioarelor Tale pământul, deși toată făptura nu Te poate cuprinde, nici mintea Îngerească și omenească nu poate cuprinde și spune după vrednicie mărirea slavei Tale; dar, pentru milostivirea milei și a iubirii Tale de oameni, ai binevoit a Te cuprinde în chip de negrăit în pântecele Fecioarei, și Dumnezeu fiind Te-ai făcut om adevărat; și pentru ca să mântuiești pe om, ai dat credincioșilor spre mâncare Trupul și Sângele Tău, sub forma văzută a pâinii și

a vinului; căci, deși ca Dumnezeu ești pretutindenea și toate le împlinești, dar ca Dumnezeu și om în cer de-a dreapta Tatălui șezi, iar pe pământ cu adevărat voiești a fi numai întru Preasfintele Taine ale Trupului și ale Sângelui Tău; pentru aceea acum cu umilință Te rugăm, caută cu milă la rugăciunea noastră și la vasul acesta, ce s-a făcut întru slava Ta, și trimite asupra lui binecuvântarea Ta cea cerească; binecuvintează-l, curățește-l și sfințește ca să fie el vrednic locaș și mormânt nou și păstrător al Sfințelor și de viață făcătoarelor Taine, ale Preasfântului Trup și scumpului Tău Sânge. Că Tu ești Sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați. **Strana:** Ție, Doamne, iar **Preotul citește în taină această rugăciune:**

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeul nostru, pleacă urechea Ta și mă auzi, Cel ce din milă și iubire față de oameni Te-ai făgăduit a petrece cu noi nedespărțit până la sfârșitul veacului, trimite harul Preasfântului Tău Duh, și prin stropirea cu această apă Sfințită binecuvintează și sfințește vasul acesta, ce este făcut spre păstrarea Dumnezeieștilor Taine ale Trupului și ale Sângelui Tău. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar **Preotul, luând apă sfințită, stropște cu ea chivotul, zicând:**

Iată se sfințește vasul (**chivotul**) acesta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea Sfințitei apei acesteia; în numele Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin (**de trei ori**).

Și făcând obișnuitul otpust al zilei, ia chivotul cel Sfințit și-l duce pe Sfânta Masă și pune în el Dumnezeieștile Taine.

RÂNDUIALA**binecuvântării îmbrăcămintelor și acoperămintelor dumnezeiescului prestol, și al jertfelnicului**

Fiind puse îmbrăcămintele și acoperămintele pe o masă așezată înaintea ușilor împărătești, împreună cu un vas cu apă sfințită, iese Preotul din altar, îmbrăcat în epitrahil și felon, și, tămâind cruciș, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori), și Psalmul 92:

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins, pentru că a întărit lumea care nu se va clinti. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor, ridicat-au râurile valurile lor; dar mai mult decât glasul apelor clocotitoare, mai mult decât zbulciumul neasemuit al mării, minunat este, întru cele înalte, Domnul. Mărturiile Tale s-au adevărit foarte. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). **Diaconul:** Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne miluiește. **Iar Preotul citește această rugăciune:**

Doamne, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Care ai poruncit pe muntele Sinai legiuitorului Tău, robului Tău Moise, a face deosebite înfrumusețări, acoperămintele și mahrame, spre a fi folosite la slujbele Cortului mărturiei și ale legiuitorului Tău jertfelnic, precum atunci pe acelea cu milostivire primindu-le le-ai sfințit prin mâna lui Aaron, și acum pe acestea, cu sârguință Te rugăm ca, primindu-le cu milostivire, să le binecuvintezi, să le curățești și să le sfințești cu Duhul Tău cel Sfânt, prin mâna mea a păcătosului, făcându-le a fi vrednice spre acoperirea și învelirea dumnezeiescului prestol și a jertfelnicului iubitului Tău Fiu, al Domnului nostru Iisus Hristos. Că de la Tine de sus vine toată darea cea bună și tot darul desăvârșit și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați. **Iar Preotul, plecând capul, citește această rugăciune:**

Domnului să ne rugăm

Pleacă, Doamne, urechea Ta și auzi-mă pe mine nevrednicul robul Tău; și aceste acoperăminte ce s-au făcut spre trebuința Sfântului altar și a jertfelnicului Hristosului Tău, prin stropirea cu această apă Sfințită, binecuvintează-le, curățește-le și le sfințește cu harul Tău cel atotSfințitor. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și îndată Preotul stropește acoperămintele, zicând:

Iată se sfințesc acoperămintele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea Sfințitei apei acesteia; în numele Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin (de trei ori).

Și făcând obișnuitul otpust, le ia Preotul însuși și acoperă cu ele prestolul și jertfelnicul.

RÂNDUIALA

La binecuvântarea și Sfințirea vaselor celor spre servirea Sfințită, precum: Discul, Paharul, Steluța, Lingurița, fiecare în parte**

Preotul începând zice: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., **iar noi, Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., și după:** Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori), Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de trei ori), și Psalmul 28.

Domnul mă va paște și nimica nu-mi va lipsi, în loc de pășune m-a sălășluit, la apă de repaus m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pre cărările dreptății pentru

** În Molitfelnicile actuale grecești, sfințirea vaselor acestora se face prin ungerea lor cu Mir Sfânt, iar nu numai cu Agheasmă.

numele Lui; că de voi umbla și prin mijlocul umbrei morții, nu mă voi teme de rele, că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta: acestea m-au mângâiat. Gătit-ai înaintea mea masă împotriva celor ce mă întristează. Uns-ai cu untdelemn capul meu, și paharul Tău mă îmbată, ca preabun. Și mila Ta mă va urmări în toate zilele vieții mele; și voi locui eu în casa Domnului într-o îndelungare de zile.

Arhiereul zice rugăciunea aceasta, asupra Discului

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Atotțiitorule, Doamne Dumnezeu nostru, Cea ce ai dat lui Moisi lege și reguli de servire, și ai poruncit a se face și a se sfinți în Biserică, spre mărirea Preasfântului Tău nume, vase de aur și de argint pentru aducerea a tot felul de jertfe Ție Adevăratului nostru Dumnezeu, dar care erau umbră și preînchipuire a jertfei noastre de acum celei adevărate și fără sânge; Tu Însuți și acum, Iubitorule de oameni, Doamne, binecuvintează Discul acesta și-l sfințește pre dânsul cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului și de-viață-făcătorului Tău Duh; ca să se aducă Ție într-însul jertfa cea adevărată, Ție, fără sânge și cuvântătoare, Preacuratul Trup al marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Fiului Tău, Carele pentru noi și pentru a noastră mântuire odată s-a adus pre sine pre Cruce jertfă bine primită Ție lui Dumnezeu și Părintelui. Că Ție împreună cu Dânsul, și Sfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Rugăciunea asupra Potirului, sau Paharului

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Atotțiitorule, Doamne Dumnezeu părinților noștri, Ție ne rugăm și pre Tine Te chemăm și cu de-adinsul cerem: trimite harul Preasfântului și AtotSfințitorului și de-viață-făcătorului Tău Duh peste Potirul acesta, și-l binecuvintează, îl curățește și-l sfințește pre el, precum ai binecuvântat și ai Sfințit paharul Preotului Tău Melchisedec, și paharul Sfinților Apostoli la cina cea de taină a Hristosului Tău, și-l fă a fi vrednic de jertfelnicul Tău, pentru ca să se aducă într-însul Ție, Dumnezeului și Părintelui, jertfă fără de

sânge, Trupul și Sângele al Unuia-Născut Fiului Tău, Domnul Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Cu Carele Ție și Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor, Capetele voastre Domnului să le plecați, iar **Preotul plecându-și capul zice rugăciunea aceasta în taină:**

Doamne Dumnezeul nostru, caută acum spre rugăciunea mea a nevrednicului servului Tău, și trimite plinirea binecuvântării Tale spre vasele acestea, și le sfințește pre dânsese cu Duhul Tău, Cel Sfânt, prin stropirea acestei ape Sfințite, ca să fie vrednice a încăpea Preasfântul Trup și Prețiosul Sânge al Domnului nostru Iisus Hristos.

Că Tu ești Izvorul Sfințirii, și Ție împreună și Unuia-Născut Fiului Tău, și Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și stropește cu Sfânta Agheasmă, zicând așa:

Iată se sfințesc vasele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea Sfințitei apei acesteia; în numele Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Rugăciunea pentru Sfințirea Steluței

Doamne Dumnezeul nostru, Cea ce în peșteră din Fecioara Te-ai născut, și pre magi prin stea către închinarea Ta i-ai adus; Te rugăm acum cu umilință, trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste Steaua aceasta și o binecuvintează și o sfințește, ca să fie vas vrednic spre servirea Sfintelor Tale Taine, și în aducerea aminte și doxologirea dumnezeiescului Tău Trup, care din Fecioara Sa a născut. Că Tu ești Cea ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și

Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și îndată se stropește Steluța cu Agheasmă zicând așa:

Iată se sfințește Steluța aceasta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea Sfințitei apei acesteia, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Rugăciunea pentru binecuvântarea Linguriței

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, Cea ce prin cărbunele cel luat cu clește de unul din Serafimi ai curățit buzele profetului prin atingere, și așa ai preînchipuit puterea dumnezeieștilor Tale Taine, a Trupului și a Sângelui Hristosului Tău; caută acuma cu milă spre rugăciunea noastră și trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste lingurița aceasta, și o binecuvintează și o sfințește pre dânsa, ca să fie vas vrednic spre luarea și darea Preasfântului Trup și a Scumpului Sânge al Hristosului Tău, care se va da prin lingurița aceasta credinciosului Tău popor, spre curățirea de toată întinăciunea și spre iertarea păcatelor a tot poporului Tău. Că Tu ești Izvorul Sfințirii și dătătorul tuturor bunurilor, și Ție mărire, mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiul Tău, și Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și stropind cu agheasmă zice:

Iată se sfințește lingurița aceasta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea Sfințitei apei acesteia, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

NB. Știut să fie, că de câte ori vasele se vor reînnoi, sau se vor curăți de mână neSfințită, de atâtea ori se cuvine a se binecuvânta și Sfinți așa cum s-a arătat; iar în alt chip de vei face, Preote, de moarte vei greși că un defăimător de tainele lui Hristos.

Rugăciune la binecuvântarea Acoperămintelor

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, Cela ce Te îmbraci cu lumina ca cu o haină, și învelești cerul cu nori și acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui rugămu-Te cu de-adinsul, caută a-cum spre umilită rugăciunea noastră și trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste acoperemintele acestea, și le binecuvintează și le sfințește pre dânsese, ca să fie vrednice pentru acoperirea Sfintelor și dumnezeieștilor Taine ale Trupului și Sângelui Hristosului Tău; cu Carele binecuvântat ești cu Preasfântul, Bunul și deviață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și stropește cu agheasmă, zicând:

Iată se sfințesc Acoperemintele acestea, cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea Sfințitei apei acesteia, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

RÂNDUIALA

la binecuvântarea și Sfințirea Veșmintelor celor noi: a stiharului, a epitrahilului, a felonului, a cingătorii, și a mâneculelor.

Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., **și după**, Tatăl nostru..., Mărire..., **Și acum...**, Veniți să ne închinăm, **(de trei ori) și Psalmul aceasta 132:**

Iată acum ce este bun și ce este frumos, fără numai a locui frații împreună; ca mirul pre cap, carele se pogoară pre barbă, pre barba lui Aaron, carele se pogoară pre marginea îmbrăcăminteii lui; ca roua Ermonului ce se pogoară pre munții Sionului; că acolo a poruncit Domnul binecuvântare și viață până în veac, Aliluia, **(de trei ori).**

Diaconul: Domnului să ne rugăm; **Preotul zice:**

Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, Cela ce din început faci toate cele de folos neamului omenesc, și ai voit a se face biserici de mână omenească în numele Tău, și pre acele spre mărirea Ta, le-ai Sfințit și le-ai numit loc al sălășluirii măririi Tale, și ai poruncit servului Tău Moisi să facă veșminte Arhieresti și Preotești și alte feluri de înfrumusețări spre măreția și frumusețea Sfântului Tău altar; ascultă acum cu milă rugăciunea noastră și veșmintele acestea (**numind veșmântul ce va fi**) ce s-au făcut în cinstea și înălțarea Preasfântului Tău nume, spre podoaba și buna cuviință a servitorilor Sfântului Tău Altar și a Sfintelor Tale Taine, binecuvintează și, curățește-le și sfințește-le prin mine umilitul și nevrednicul servul Tău; ca vrednice să se arate la servirea Sfintelor Tale Taine și la toată doxologirea Preasfântului Tău nume; și să fie Preoților celor ce vor servi cu dânsule spre pază și acoperământ de toate cursele și smintelile dușmanului, spre a Ta bună plăcere și măreța servire a Sfintelor Tale Taine, și spre câștigarea harului și îndurărilor Tale.

Cu harul și iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Carele binecuvântat ești, cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor; Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul:

Stăpâne Doamne Atotțiitorule, Dătătorule al tuturor bunătaților, izvorul sfințeniei, caută spre rugăciunea noastră și spre Veșmintele acestea, să fie spre podoaba și buna cuviință a Preoților servitorilor Tăi, cu harul Preasfântului Tău Duh, și prin stropirea acestei ape Sfințite, arată-le binecuvântate și Sfinte, și fă vrednici și Ție pururea bineplăcuți pre cei ce se vor îmbrăca cu dânsule spre a servi Sfintelor Tale Taine.

Că Tu ești Sfințirea noastră, și Ție mărirea înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău, și Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și îndată apoi le stropește cu agheasmă zicând:

Iată se sfințesc veșmintele acestea cu harul Sfântului Duh, prin stropirea acestei ape Sfințite; în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Și se face apolisul de rând.

RÂNDUIALA

binecuvântării vaselor noi ale Bisericii, adică: Cădelnița, Cățuia, Blidul de Anaforă, Copia, vasele pentru aducerea vinului și a apei

Preotul începând zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., și după Tată nostru..., Veniți să ne închinăm...(de trei ori), și psalmul 25. Judecă-mă Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat...; până la sfârșit. Aliluia. Mărire..., Și acum..., Domnului să ne rugăm, și rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, Dumnezeu părinților noștri, Carele prin Apostolul Pavel, vasul cel ales al Tău, ai zis: că toată făptura Ta este bună și nimic nu este de lepădat, după ce prin cuvântul Tău cel Dumnezeiesc și prin rugăciune se sfințește; rugămu-ne Ție, caută acum cu milă spre rugăciunea noastră și spre vasul aceasta, care s-a făcut spre mărirea Preasfântului Tău nume, și spre jertfirea Sfântului Tău jertfelnic, și binecuvintează-l și sfințește-l cu mila binecuvântării celei cerești, și cu rugăciunea noastră a nevrednicilor Tăi servi și servitori ai Tăi, și-l arată vrednic spre servire la Sfântul Tău altar; și celor ce l-au adus dăruiește-le, prin harul Tău cel ceresc, har și iertare de păcate și-i fă părtași împărăției Tale. Că Tu ești Dumnezeu milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni, și Ție mărire înălțăm, și Unuia-Născut Fiului Tău, și Preasfântului, Bunului, și viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor. Capetele voastre Domnului să le plecați. Și citește rugăciunea aceasta în taină:

Doamne Dumnezeul nostru, cu umilință ne rugăm Ție,

caută spre rugăciunea noastră, și trimite binecuvântarea Ta spre vasul aceasta, și prin stropirea Sfințitei apei acesteia, binecuvintează-l și sfințește-l ca să fie vrednic la servirea Sfântului Tău Altar. Că Tu ești Sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău, și Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și stropește Preotul vasul cu agheasmă zicând:

Iată se sfințește (**numește vasul**) acesta cu, harul Preasfântului Duh, prin stropirea Sfințitei apei acesteia, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

apoi se face apolis, iar vasele se pun în Altar.

RÂNDUIALA

la binecuvântarea și sfințirea Icoanei lui Hristos, una sau mai multe, și la ale sărbătorilor domnești

Se pune Icoana pre tetrapod înaintea amvonului, iar Preotul se îmbracă cu felonul și epitrahilul și cădind cruciș zice: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., și după Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori); Mărire..., Și acum...; Veniți să ne închinăm (de trei ori), și Psalmul 88: Milele Tale Doamne le voi lăuda;

Acest psalm nu se citește până la sfârșit, ci până la: Și în bună voirea Ta se va înălța cornul nostru. Mărire..., Și acum..., Aliluia, Diaconul: Domnului să ne rugăm, iar Preotul zice rugăciunea aceasta:

Doamne Atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, Cea ce, voind a scăpa pre poporul Tău Israil cel ales din înșelăciunea idolatriei, și al avea pururea neabătut în cunoașterea și servirea Ta, a Unuia Adevăratului Dumnezeu, cu amenințare l-ai oprit să nu-și facă lui chip și asemănare protivnică Ție, Adevăratului Dumnezeu, la care să se închine și să servească ca lui Dumnezeu. Și iarăși ai poruncit prin Moisi a se pune în cortul Legii Tale celei dintâi asemănări și chipuri, prin care se mărește nu numele zeilor celor

mincinoși și streini, ci numele cel de mare cuviință și Preasfânt al Unuia Adevăratului Dumnezeu, precum și a se așeza peste chivotul mărturiei doi Heruvimi de aur, și doi la unghiurile curățitorului, iar pre catapeteasmă a se face mulțime de Heruvimi cusuți; și apoi prin Solomon ai pus în altar doi Heruvimi de lemn de chiparos ferecați cu aur; și ai poruncit ca chivotul, în care era tablele cele de piatră, năstrapa cea de aur și toiagul lui Aaron, ca unele ce însemnau petrecerea Ta acolo cu oamenii și mărirea măreției Tale, cuprinzând pomenirea măritelor Tale minuni și binefaceri, să se cinstească cu frică, cu tremur și cu închinăciune cuvenită lui Dumnezeu și să se facă cădiri și rugăciuni înaintea lor, iar cinstea aceea cu îndurare o ai primit, ca și cum ar fi fost adusă Ție Înсуți. Și la plinirea timpurilor ai trimis pre Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, Cel născut din femeie, din pururea Fecioara Maria, Carele chip de rob luând, și în asemănarea omenească făcându-se, asemănarea Preacuratului Tău chip, cea nefăcută de mână, a închipuit-o punând mahrama pre a Sa Preasfântă față, și o ai trimis lui Avgar domnul Edesei, și prin aceea l-a vindecat de neputința lui, și prin minuni de nenumărate vindecări și multe binefaceri tuturor celor ce cu credință se apropiau de dânsa și i se închinau. Deci și noi, o bunule Stăpâne Atotțiitorule, această icoană a Preaiubitului Tău Fiu, în aducerea aminte a întrupării, a tuturor minunilor celor mărite, și a binefacerilor ce a arătat neamului omenesc, arătându-se pre pământ ca un om, am pus-o cu cinste înaintea mării Tale, nu îndumnezeindu-o, ci știind că cinstea Icoanei se înalță către prototip, cu de-adinsul căzând ne rugăm: Caută cu milă spre noi și spre icoana aceasta, și pentru întruparea și arătarea Unuia-Născut Fiului Tău, în a căruia aducere aminte o am zugrăvit, trimite asupra ei binecuvântarea Ta cea cerească și harul Preasfântului Duh, și o binecuvintează și o sfințește, și dă ei putere vindecătoare și respingătoare de toate cursele diavolești; umple-o pre dânsa de binecuvântarea și puterea Sfântului Chip celui nefăcut de mână Carele cu îndestulare le-a câștigat prin atingere de Preasfânta și Preacurata față a iubitului Tău Fiu; ca printr-înса să se lucreze puterile și minunile pentru întărirea ortodoxei credinței și mântuirea credinciosului Tău popor. Pentru ca toți cei ce înaintea ei ne

vom închina Ție, Celui întru toate puternic, și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, și cu credință Te vom chema și ne vom ruga, auziți să fim, și mila iubirii Tale de oameni să aflăm și har să câștigăm.

Că Tu ești Sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm, și Unuia-Născut Fiu Tău, și Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor; **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați. **Preotul zice rugăciunea aceasta în taină:**

Ia aminte, Doamne Dumnezeu meu, din Sfântul Locaș și de la tronul măririi împărăției Tale, și cu îndurare trimite binecuvântarea Ta cea Sfântă spre icoana aceasta, și prin stropirea acestei ape Sfințite, binecuvintează-o și o sfințește pre dânsa; dă ei putere de vindecare a toată durerea și neputința, fă-o respingătoare de toate cursele diavolești, pentru toți cei ce cu credință vor alerga la dânsa și se vor ruga, ca rugăciunea lor să fie auzită și bine primită.

Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Carele binecuvântat ești cu Preasfântul, Bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și stropind Preotul icoana cu apă sfințită, zice:

Iată se sfințește icoana aceasta (sau icoanele) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea acestei ape Sfințite, în Numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin***.

Apoi cădind icoana și închinându-se, cântă troparul glasul al 2-lea:

Preacuratului Tău Chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare păcatelor noastre, Hristoase Dumnezeule, că de voie ai binevoit a Te sui cu Trupul pre Cruce, ca să scapi din robia vrăjmașului pre cei ce i-ai plăsmuit. Pentru aceea strigăm Ție cu mulțumită: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cea ce ai venit să mântuiești lumea.

*** La Greci Sfințirea Icoanelor se face ungându-le în patru locuri cu Mir Sfânt

Și sărutând chipul, zice glasul al 2-lea: Mărire... Și acum...

Chipul Tău Cel dumnezeiesc pre Icoană închipuindu-l noi, Hristoase Dumnezeule, lămurit înțelegem nașterea Ta cea din Fecioară, și aducându-ne aminte vestim minunile Tale cele negrăite și răstignirea cea de bună voie; că de unde fug demonii, acolo cu frică suspină de supărare și cei răi credincioși, ca niște împreună părtași cu acela.

Și îndată face apolisul aceasta:

Cela ce cu nespusă iconomie, înainte de patima cea de bună voie, a voit a închipui pre mahramă chipul cel nefăcut de mână a feței Sale celei dumnezeiești și omenești; Hristos Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii sale și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pre noi, ca un Bun și iubitor de oameni.

RÂNDUIALA ce se face la sfințirea Antimiselor

Preoții punând pre Sfânta Masă Antimisele, Arhiereul toarnă de trei ori peste dânsule cât este de ajuns apă de trandafir, sau de floare de vie zicând cuvintele psalmice: Stropi-mă-vei cu isop, și mă voi curați spăla-mă-vei și mai vărtos decât zăpada mă voi albi.

Aceasta zicându-o de trei ori, adaugă și cele următoare ale Psalmului. Și terminând zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Apoi luând vasul cu Sfântul Mir și Diaconul zicând: Să luăm aminte. Arhiereul face cu el trei cruci, una la mijloc și de fiecare parte câte una, citindu-se Psalmul: Iată acum ce este bine, sau ce este frumos..., până la sfârșit. Și Arhiereul doxologind zice: Mărire Ție Treime Sfântă Dumnezeu nostru în veci. Apoi se dă Arhiereului cădelnița și cădind zice: Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat. Și Diaconul zicând: Domnului să ne rugăm: Arhiereul citește rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, Făcătorul cerului și al pământului, Cea ce ai întemeiat cu negrăită înțelepciune Biserica Ta cea Sfântă, și ai așezat pre pământ treapta preoției, ca o formă a servirii Îngerești din cer. Tu, Stăpâne, mult-Dăruitorule, primește-ne și acum pre noi, rugându-ne, nu că am fi vrednici să cerem atâtea, ci ca să se arate prisosința bunătății Tale. Că nu ai încetat a bine face în tot chipul neamului omenesc; iar cea mai de căpetenie din binefacerile Tale, este că ne-ai dăruit venirea în trup a Unuia-Născut Fiului Tău. Carele pre pământ arătându-Se și luminând celor din întuneric lumina mântuirii, S-a adus pre Sine pentru noi jertfă, și S-a făcut curățire a toată lumea, făcându-ne pre noi părtași învierii Sale. Și înălțându-Se la ceruri, a îmbrăcat pre ucenicii Săi și Apostolii, precum a făgăduit, cu putere de sus, care este Sfântul Duh, Cel închinat și Atotputernic, Cea ce purcede din Tine Dumnezeul și Tatăl; prin care Apostolii făcându-se puternici în faptă și în cuvânt, ne-au dat Botezul înfierii, au format Biserici, au întemeiat Altare, au pus canoane și legi de preoție, a căroră predanie noi păcătoșii avându-o, cădem la Tine veșnicule Dumnezeule, și ne rugăm Ție îndurate: Bisericii acesteia ridicată pentru laudele Tale, umple-o de mărirea Ta cea dumnezeiască, și Altarul acesta arată-l Sfânta Sfintelor. Pentru ca noi, stând înaintea lui, ca înaintea tronului celui înfricoșat al împărăției Tale, să ne închinăm Ție fără osândire, înălțând rugăciuni pentru noi și pentru tot poporul Tău, și să producem bunătății Tale jertfa cea fără de sânge spre iertarea păcatelor celor de voie și fără de voie, spre îndreptarea vieții, spre îndeplinirea unui trai bun, și spre plinirea a toată dreptatea. Că s-a binecuvântat Preasfânt numele Tău, al Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Arhiereul: Pace tuturor: **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați; **și Arhiereul zice rugăciunea aceasta:**

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, că harul ce L-ai revărsat peste Sfinții Tăi Apostoli, și peste cuvioșii noștri Părinți, ai binevoit pentru multa Ta iubire de oameni a se întinde și până la noi păcătoșii și netrebnicii servii Tăi. Pentru care ne rugăm Ție, Stăpâne mult-Milostive Doamne: Umple de mărire, de Sfințire și de har jertfelnicul acesta, ca

jertfele cele fără de sânge ce se vor aduce pre dânsul Ție, să se prefacă în preacuratul Trup și prețiosul Sânge al Unuia-Născut Fiului Tău, marelui Dumnezeu, și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, spre mântuirea a tot poporului Tău și a nevredniciei noastre. Că Tu ești Dumnezeu nostru, și Ție mărie înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Apoi aducându-se moaștele, și punându-se în ceară amestecată cu mastih, toarnă Arhiereul peste dânsese mir. Și așezându-le din dosul Antimisului, într-o cutiuță pregătită, și bine alipindu-le, se roagă rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Carele ai dăruit Sfinților Mucenici, ce s-au luptat pentru Tine, și această mărire, ca în tot pământul să se răspândească moaștele lor în casele Tale cele Sfinte, și să producă roduri de vindecări; Însuți Stăpâne, Cea ce ești dătătorul tuturor bunătăților, pentru rugăciunile Sfinților, ale căror așezare de moaște ai binevoit a se face în acest stimat jertfelnic al Tău, învrednicește-ne și pre noi fără pedeapsă a-Ți aduce pre el jertfa cea fără de sânge. Și ne dăruiește toate cererile de mântuire, răsplată făcând și prin aceasta celor ce s-au luptat pentru numele Tău cel Sfânt, ca printr-înșii să se facă minuni spre mântuirea noastră. Că a Ta este Împărăția, puterea și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și îndată începe a se cânta Liturghia.

RÂNDUIALA
la punerea Crucii deasupra acoperământului
Bisericii nou zidite

Luând Iereul epitrahilul pre sine, și tămâind crucea cu tămâie binecuvântată, începe după obicei: Binecuvântat Dumnezeu nostru..., **Corul Sfinte Dumnezeule...**, Preasfântă Treime..., **și după Tatăl nostru...**, **Iereul:** Că a Ta este Împărăția..., **Și îndată cântă, sau citesc troparele acestea:** Mântuiește Doamne, poporul Tău..., Slavă..., Cea ce Te-ai înălțat pre Cruce de bună voie..., **Și acum...**

Solitoare a creștinilor neînfruntată..., **După aceasta zicând Diaconul;** Domnului să ne rugăm. **Și Corul:** Doamne miluiește, citește Iereul rugăciunea aceasta.

Doamne Atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, Cea ce prin toiagul lui Moisi, și prin lemnul acela pe carele ai poruncit a se atârna șarpele cel de aramă în pustie, izbăvind poporul de mușcarea șerpilor, ai preînchipuit chipul cinstitei și de viață făcătoarei Cruci a iubitului Fiului Tău, Domnului nostru Iisus Hristos, prin care s-a nimicit puterea diavolului, și viu s-a făcut neamul nostru cel mușcat de tot vicleanul șarpe cel de demult: cu umilință, procăzând la filantropia Ta cea nemăsurată, Te rugăm și implorăm, trimite acum cereasca Ta binecuvântare, și binecuvintează semnul acesta al Crucii, și dă-i puterea și tăria lemnului cel binecuvântat, carele s-a stropit cu sângele Fiului Tău, ca să fie Bisericii acesteia, ce s-a zidit numelui Tău, acoperământ puternic, tare apărare, pururea izbăvire de toată reaua împresurare, bună cuviință și înfrumusețare, și semn înfricoșător și spăimântător vrăjmașilor celor văzuți și celor nevăzuți; iară pre toți ceia ce intră în biserica aceasta și privesc la el cu credință, și se închină Fiului Tău celui răstignit pre Cruce, binecuvintează-i, și apărându-i cu puterea Crucii, păzește-i totdeauna nevătămați de tot răul. Căci Crucea este frumusețea Bisericii, împăraților potestate, credincioșilor întărire, lauda lui Pavel, iară demonilor rană. Așa, Doamne Dumnezeuul nostru, pre toți cei ce privesc cu credință la semnul aceasta, și-și amintesc moartea cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos Fiul Tău, și se roagă Ție cu sânguință, auzi-i cu îndurare, și-i miluiește cu filantropie, și le dăruiește sănătate cu zile îndelungate, și-i învrednicește împărăției Tale, cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născutului Tău Fiu, cu Carele binecuvântat ești, cu Preasfântul și Bunul, și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Iară Iereul luând apă sfințită, stropește cu ea crucea zicând:

Binecuvintează-se și se sfințește semnul aceasta al Crucii, cu harul Sfântului Duh, prin stropirea Sfințitei apei acesteia, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Și îndată se cântă Condacul aceasta glasul al 4-lea.

Cela ce Te-ai înălțat pre cruce de bună voie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurărilor Tale dăruiește Hristoase Dumnezeule, veselește cu puterea Ta pre evlaviosul Domnitorul nostru (N) dând lui învingere asupra rebelilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

După aceea face obișnuitul apolis bisericii, iar lucrătorii luând crucea, o pun la locul său deasupra Bisericii.

RÂNDUIALA

binecuvântării și sfințirii Catapetesmei sau Tâmplei

Se cade a ști că, Catapeteasma fiind pusă întru o Biserică ce este desăvârșit Sfințită deja de Episcop, sau binecuvântată prin delegatul său, îndată se sfințește de Protoiereu, sau cu învoirea lui de Iereul locului. Iară dacă se pune într-o Biserică neSfințită, sau binecuvântată, mai întâi Biserica se sfințește sau se binecuvintează; iară apoi Icoanele îndată după mirungerea pereților, înainte de tămâiere. Ierarhul stând înaintea ușilor împărătești, Diaconul zicând: **Domnului să ne rugăm, citește rugăciunile puse mai jos, și stropește icoanele cu apă Sfințită, apoi tămâiază și face Sfințirea.** Iară dacă un delegat al lui binecuvintează Biserica, înainte de apolis (otput), înaintea ușilor împărătești, după **Domnului să ne rugăm, citește toate cele mai jos scrise, și apoi face apolisul obișnuit.** Iară dacă icoanele sunt din nou puse într-o Biserică Sfințită sau binecuvântată deja, așa se binecuvintează:

Iereul investit cu epitrahilul și cu felonul, dacă nu are apă Sfințită, face mai întâi mica Sfințire a apei, apoi stând înaintea ușilor împărătești, începe după datină:

Binecuvântat Dumnezeul nostru..., iară Corul cântă: Împărate ceresc..., și se citește Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., și după Tatăl nostru..., Veniți să ne închinăm, (de trei ori), și Psalmul 131.

Adu-ți aminte Doamne de David și de toate blândețile lui. Că s-a jurat Domnului s-a făgăduit Dumnezeului lui Iacov: De

voi intra în sălașul casei mele, de mă voi sui pre patul așternutului meu. De voi da somn ochilor mei, și genelor mele dormitare, și repaus tâmpelilor mele: până ce voi afla locul Domnului, locașul Dumnezeului lui Iacov. Iată le-am auzit în Efrata, aflatu-le-am în câmpii dumbrăvii. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stătut picioarele Lui. Scoală-te Dumnezeule întru odihna Ta, Tu și chivotul Sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor investi cu dreptate, și cuvioșii Tăi se vor bucura. Pentru David robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S-a Domnul lui David întru adevăr și nu se va lepăda, din rodul pântecelul tău voi pune pre scaunul tău. De vor păzi fiii tăi așezământul Meu și mărturiile Mele acestea, care îi voi învăța, și fiii lor până în veac vor șede, pre scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul, voitu-l-a întru lăcaș Sieși. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului, aici voi locui, că l-am voit. Vânatul lui bine cuvântând voi binecuvânta, pre săracii lui voi sătura de pâine. Preoții lui voi investi întru mântuire, și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi răsări cornul lui David, gătit-am luminătorii unsului Meu. Pre vrăjmașii lui voi îmbrăca cu rușine, iară peste dânsul va înflori sfințenia Mea.

Slavă..., Și acum..., Aliluia, (de trei ori). Iară zicând Diaconul: Domnului să ne rugăm, și clerul: Doamne miluiește, Iereul citește rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, Dumnezeule al dumnezeilor și Doamne al domnilor, Dumnezeule Savaot, Făcătorule și plăsmuitorule al făpturii celei văzute și celei nevăzute, părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Carele știind inima poporului Tău Israil, care lesne se abătea de la Tine adevăratul Dumnezeu către dumnezeii străini cei mincinoși; scoțându-l din idolatrie, și voind a-l avea totdeauna fără abatere întru cunoașterea și servirea Ta Unuia Adevăratului Dumnezeu, cu amenințare l-ai oprit de a-și face chipuri și asemănări contrare Ție adevăratului Dumnezeu, spre a se închina și-a servi lor ca Domnului: iar asemănări și tipuri prin care să se slăvească nu dumnezeii străini cei mincinoși și neființatori, ci Preasfântul și mare încuviințatul Tău nume al Unuia Adevăratului Dumnezeu nesocotind a fi destul poporului Tău numai scrisoarea așezământului și a legii, ai poruncit prin plăcutul Tău Moisi a se pune mai întâi chivotul

așezământului de lemn neputrezitor învelit cu aur, după modelul arătat lui pre munte; iar într-însul tablele așezământului, năstrapa cea de aur, și toiagul lui Aaron, apoi să se pună și deasupra lui doi Heruvimi de aur, și pre acoperișuri să se facă mulțime de Heruvimi cusuți, și doi Heruvimi la unghiurile curățitorului, iară apoi și în templul cel zidit Ție de Solomon, doi Heruvimi de lemn de chiparos îmbrăcați cu aur: și ca pre niște semne ale petrecerii Tale cu oamenii, și ale mării slavei Tale, și ca pre unele ce au întru sine și arată prin sine memoria prea marilor și preaslăvitelor Tale minuni și binefaceri, deși erau lucruri de mâni omenești, ai poruncit însă a le cinsti cu frică și cu cutremur, și cu închinăciune convenabilă dumnezeirii, și cu tămâiere și cu rugăciune înaintea lor, și acea cinste o ai primit cu milostivire, ca dată Ție Însuți, iar pre cei ce au făcut acestora necinste și nu le-au stimat după datorie, în diferite moduri i-ai muncit și i-ai pierdut, ca pre Ozia acela; iar diferența și deosebirea cinstei chipurilor plăcute lui Dumnezeu de acele urâte de Dumnezeu o ai arătat învederat, în timpul lui Ilie, Preotul și judecătorul lui Israil, întru sfărâmarea idolului Dagon și întru rănirea celor de alt neam. Iar la împlinirea timpurilor ai trimis pre Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, Cel născut din muiere pururea Fecioara Maria, Carele chipul robului luând, și întru asemănare omenească făcându-se, a închipuit asemănarea Preacuratului Său chip, puind mahrama pre Dumnezeiasca Sa față, și a trimis-o lui Avgar domnul Edesei, și prin ea l-a vindecat de neputință, și tuturor celor ce se apropiau de ea și se închinau cu credință nenumărate vindecări și multe binefaceri le da prin lucrarea sa cea miraculoasă. Deci și noi, o Preabunule și Preaîndurate Stăpâne, în Sfânta Biserică a Ta aceasta, înaintea mării Tale cu cinste am propus aceste chipuri ale Iubitului Fiul Tău, întru amintirea mântuitoarei întrupări, și a tuturor preaslăvitelor Lui minuni, a patimilor și a răstignirii, și a morții, și a preaslăvitei Învieri, și a înălțării la ceruri, și a tuturor binefacerilor Lui ce a arătat neamului omenesc, înfățișându-se pre pământ, și despre care lămurit ne istorisește dumnezeiasca Evanghelie; așisderea a Preacuratei Maicii Lui, ca a celei, mai cinstite și mai înalte decât toată făptura, și celei mai plăcute Ție rugătoare și solicitare pentru noi:

încă și ale Îngerilor și ale Profeților și ale Apostolilor celor dumnezeiește glăsuitori, ale Martirilor și ale Ierarhilor, și ale Cuvioșilor, și ale tuturor Sfinților, ca ale unor plăcuți, servi credincioși, și de aproape prieteni ai Tăi, și care sunt adevărate tipuri ale Tale, nu îndumnezeind, ci știind că cinstea tipului se înalță la prototip, și procăzând cu osârdie ne rugăm, caută cu milostivire asupra noastră și asupra acestor icoane, și pentru arătarea în trup a Iubitului Tău Fiu și a toată mântuitoria și dumnezeiasca Lui iconomie a întrupării, întru pomenirea și slava Lui, și cu rugăciunile Preacuratei și preabinecuvântatei Lui Maici, ale Sfințelor cereștilor puteri netrupești, ale cinstului profet, Premergătorului și Botezătorului Ioan, ale dumnezeieștilor glăsuitori Profeți, ale purtătorilor de Duh Apostoli, ale bine învingătorilor Martiri, și ale Ierarhilor, Cuvioșilor și Dreptilor, și ale tuturor Sfinților Tăi, întru a căror cinste și pomenire am făcut acestea, trimite asupra-le binecuvântarea Ta cea cerească, și harul Preasfântului Duh, și le binecuvintează și sfințește, și le dă putere tămăduitoare, și gonitoare a tuturor curselor diavolești, și le umple de binecuvântarea, puterea și tăria, ce o ai vărsat cu îndestulare asupra acelu Sfânt chip nefăcut de mână, prin atingerea Preasfintei și Preacuratei feței celei dumnezeiești a Unuia-Născutului Tău Fiu, pentru ca și prin ele să se lucreze puteri și minuni, spre întărirea credinței celei ortodoxe și spre mântuirea poporului Tău. Iar tuturor celor ce înaintea acestor icoane se vor închina Ție și Unuia-Născutului Tău Fiu și Preasfântului și de-viață-făcătorului Tău Duh, și din osârdie se vor ruga cu credință, și vor cere să afle milă, și celor ce întru rugăciunea cea către Tine, vor chema cu credință pre Sfinți ca pre adevărații Tăi servi și prieteni de aproape, întru al căror nume ai făgăduit a primi și un pahar de apă rece, carele se va da, și cu milostivire a răsplăti cu plata profetului sau a dreptului sau a învățacelui, și celor ce la nenorociri, nevoi și scârbe și la toate cererile lor vor căuta la aceste icoane ale lor, fă ca să fie ascultate rugăciunile și cererile lor cele cu osârdie, și a-și atrage mila filantropiei Tale, și le dă iertare de păcate, și-i învrednicește a primi har. Că Tu ești Sfințirea noastră, și Ție slavă înălțăm cu Unul-Născutul Tău Fiu, și cu Preasfântul, și Bunul, și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în

vecii vecilor, Amin.

Iereul: Pace tuturor: **Corul:** Și duhului tău. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați. **Corul:** Ție Doamne, iar **Iereul** plecând capul, în taină citește rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeu nostru Carele nu reprobezi icoanele Sfinților Tăi, ci mai ales cu dragoste le primești, pentru ca de câte ori privind la ele cu ochii cei trupești, de atâtea ori cu ochii cei înțelegători să amintim și să gândim despre faptele și viața lor cea bine plăcută Ție, ca și cum am citi în scripturi. Deci ne rugăm cu osârdie, aceste icoane, pre care le-am întocmit întru cinstea și slava, și întru amintirea mântuitoarei întrupări, a minunilor și a binefacerilor Unuia-Născutului Tău, Fiu, pre care ni le vestește Sfânta Evanghelie, ca nu numai citindu-le, dar și la închipuirea lor privind, să le luăm aminte și cu mulțumire să le aducem cu sine în memorie: așijderea și a Preacuratei Fecioare Născătoarei de Dumnezeu, a cereștilor puteri celor netrupești, a Sfântului Ioan Premergătorului și Botezătorului, ale Sfinților Apostoli, Profeți, Martiri, și ale tuturor Sfinților Tăi, cu milostivire binecuvintează-le și sfințește-le cu binecuvântarea Ta cea cerească, prin stropirea Sfințitei apei acesteia, și pre toți cei ce înaintea lor Te vor invoca pre Tine Dumnezeu Părintele, și pre Unul-Născutul Fiu, și Preasfântul și de-viață-făcătorul Tău Duh, și pre Preacurata Născătoarea de Dumnezeu, și pre toți Sfinții Tăi, ale căroră sunt închipuirile, după vrednicie cinstindu-i, cerând dumnezeiasca Ta misericordie, iară de la ei ajutor, solicitare și rugăciune pentru dânșii la Tine Dumnezeu și Domnul, ca de la niște servi și prieteni de aproape ai Tăi, fă prin bunătatea Ta, și prin rugăciunile Sfinților Tăi, a primi ei degrabă, și iertare păcatelor dăruiește-le, și, ca un bun, învrednicește-i a fi moșteni împărăției Tale.

Și eschiamă:

Că Tu ești Dumnezeuul milei și al îndurărilor, și al iubirii de oameni, și Ție slavă înălțăm, cu Unul-Născutul Tău Fiu, și cu Preasfântul, și Bunul, și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și Ierarhul sau Iereul stropeste cu apă sfințită toată tâmpla de

jos până sus zicând:

Sfînțească-se icoanele acestea, prin stropirea acestei ape Sfințite, întru cinstea și slava marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, și întru pomenirea Sfinților Lui, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin. (de trei ori).

Și îndată corul cântă sau citește troparele acestea, glasul 2-lea;

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșalelor noastre, Hristoase Dumnezeule, că de voie ai binevoit cu trupul a Te sui pre cruce, ca să izbăvești din robia vrăjmașului pre cei ce i-ai plăsmuit. Pentru aceea cu umilință strigăm Ție: toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorule al nostru, Cea ce ai venit să mântuiești lumea.

Slavă... glasul al 2-lea

Apostolilor, Profeților Ierarhilor, Cuvioșilor, Dreptilor și toți Sfinții, care bine ați săvârșit nevoița, și credința ați păzit, îndrăznire având către Mântuitorul, pentru noi, ca pre un Bun, rugați-L să mântuiască pre cei ce cu credință vă cheamă, și cinstesc cu evlavie icoanele voastre, ca ale prietenilor lui Dumnezeu.

Și acum... glasul 1-iu

Curată Fecioară arată-te păzitoare, și puternică solicitare celor ce cu dragoste cinstesc Sfântă icoana ta, și unanim te vestesc adevărată Maică a lui Dumnezeu, și cu credință se închină ție, depărtând de la dânșii toată răutatea, ca ceea ce toate le poți.

Îndată după aceasta se face apolisul obișnuit.

RÂNDUIALA

binecuvântării Campaniei, adică Clopotului

Atârnând clopotul aproape de Biserică, așa că să se poată stropi și pre dinafară și înlăuntru, mai înainte de a fi pus în

clopotniță, se cuvine a binecuvânta cu această binecuvântare. Dacă oficiază Ierarhul, investit cu toate veșmintele ierarhice, sau numai cu mantie, cu epitrahilul, omoforul și mitra, (iar dacă Iereul cu epitrahilul și cu felonul), iese din Biserică și vine la clopot, și acolo fiind pregătită apă Sfințită pre o masă acoperită convenabil începe după datină: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., iar clerul cântă pre glasul al 6-lea, Împărate ceresc..., apoi se citește Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm: (de trei ori), și Psalmii aceștia:

Psalmul 148

Lăudați pre Domnul din ceruri, lăudați-L întru cei de sus. Lăudați-L toți Îngerii Lui, lăudați-L toate puterile Lui. Lăudați-L soare și lună, lăudați-L toate stelele și lumina. Lăudați-L cerurile cerurilor, și apa cea mai pre sus de ceruri. Să laude numele Domnului: că El a zis, și s-au făcut: El a poruncit, și s-au plăsmuit. Pusu-le-a în veac și în veacul veacului. Poruncă a pus, și nu va trece. Lăudați pre Domnul de pre pământ, balaurii și toate abisurile. Focul, grindina, zăpada gheața, vântul cel cu vifor, care faceți cuvântul Lui. Munții și toate dealurile, arborii cei roditori și toți cedrii, fiarele și toate animalele, târâtoare și păsările cele zburătoare. Împărații pământului și toate popoarele, domnii și toți judecătorii pământului. junii și fecioarele, bătrânii cu tinerii. Să laude numele Domnului, că S-a înălțat numele Lui Unuia. Mărturisirea Lui pre pământ și în cer. Și va înălța cornul poporului Său; cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israil, poporului ce se apropie de Dânsul.

Apoi Psalmul 149

Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în Biserica cuvioșilor. Veselească-se Israil de făcătorul său: și fii Sionului să se bucure de împăratul lor. Să laude numele Lui în cor, în timpan și în psaltire să cânte Lui. Că binevoiește Domnul întru poporul Său, și va înălța pre cei blânzi întru mântuire. Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă, și se vor bucura întru așternuturile sale. Înălțările lui Dumnezeu în gâtlejul lor, și săbii cu două ascuțișuri în mâinile lor. Ca să facă izbândă întru neamuri, muștrări întru popoare. Ca să lege pre împărații lor cu obezi, și pre slăviții lor cu cătușe de fier. Ca să facă întru dânșii judecată scrisă, slava aceasta va fi

tuturor cuvioșilor Lui.

După aceea psalmul 150

Lăudați pre Dumnezeu întru Sfinții Lui, lăudați-L întru tăria puterii Lui. Lăudați-L întru puterile Lui, lăudați-L după mulțimea măririi Lui. Lăudați-L în glasul de trâmbiță, lăudați-L în psaltire și alăută. Lăudați-L în timpan și în cor, lăudați-L în strune și în organ. Lăudați-L în chimvale bine glăsuitoare, lăudați-L în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pre Domnul.

Slavă..., Și acum..., Aliluia, (de trei ori), **Diaconul zice ectenia aceasta:** Cu pace Domnului să ne rugăm..., până la, pentru navigatori. **Și îndată adaugă acestea:**

Pentru ca să binecuvinteze clopotul acesta, întru slava numelui Său, cu cereasca Sa binecuvântare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-i dea darul, ca toți cei ce vor auzi sunetul lui, sau ziua sau noaptea, să se deștepte spre doxologia Sfântului Său nume, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca prin glasul sunetului său să domolească și să liniștească și să înceteze toate vânturile cele silnice, și furtunile, trăsnetele fulgerele și toate intemperiiile cele vătămătoare, și aerele cele rău temperate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să alunge toată puterea vicleniile și cursele vrăjmașilor celor nevăzuți, de la toți credincioșii Săi, care vor auzi glasul sunetului lui, și să-i îndemne la lucrarea poruncilor Sale, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de toată întristarea..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pre Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea..., **Corul: Amin. Apoi citesc Psalmul 28.**

Aduceți Domnului, fiii lui Dumnezeu, aduceți Domnului fiii puternicilor, aduceți Domnului slavă și cinste. Aduceți Domnului slava numelui Lui; închinați-vă Domnului în curtea cea Sfântă a Lui. Glasul Domnului peste ape; Dumnezeuul slavei a tunat, glasul Domnului peste ape multe. Glasul Domnului întru tărie; Glasul Domnului întru mare cuviință.

Glasul Domnului celui ce sfarmă cedrii, și zdrobește Domnul și cedrii Libanului. Și face pre Liban a sălta ca un vițel, și pre Sirion ca pre un pui de unicorn. Glasul Domnului aruncă pară de foc. Glasul Domnului zguduie pustiul, și zguduie Domnul pustiul Cadișului. Glasul Domnului, care înspăimântă cerbii, și descoperă dumbrăvile; și în Biserica lui fiecare grăiește slavă. Domnul șade în potop, și va șede Domnul împărat în veac. Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pre poporul său cu pace.

Și după sfârșirea psalmului, zicând Diaconul. Domnului să ne rugăm. **Și clerul** Doamne miluiește. **Iereul citește rugăciunea aceasta:**

Dumnezeul nostru, Carele voind a fi totdeauna slăvit și închinat de toți credincioșii Săi, în vechiul așezământ ai poruncit robului Tău legiutorului Moisi a face trâmbițe de argint, și fiilor lui Aaron preoților a trâmbița în ele când vor jertfi Ție; ca auzind poporul Tău glasul trâmbiței, să fie gata a se închina Ție, și să se, adune a proaduce Ție jertfe, și la războaie fiind chemați de glasul acelor trâmbițe, să se înarmeze tare spre învingerea vrăjmașilor. Și acum, Stăpâne Preasfinte, cu umilință Te rugăm, caută cu milostivire la zeloasa ruga noastră a nevrednicilor robilor Tăi, și binecuvintează cu Sfântă binecuvântarea Ta cea cerească, și cu harul a-tot-Sfințitorului Tău Duh, sfințește clopotul acesta, ce s-a făcut spre serviciul sfintei Tale Biserici, și spre slava mare încuviințatului și Sfântului Tău nume, și varsă în el puterea harului Tău; ca, auzind credincioșii robii Tăi glasul sunetului lui, să se întărească în evlavie și în credință, și bărbătește să se opună tuturor uneltirilor diabolice, și prin rugăciuni și pururea doxologie Ție adevăratului Dumnezeu să le învingă, și la Biserică spre ruga și doxologia Sfântului Tău nume ziua și noaptea cu grăbire să se atragă, și prin glasul lui să se domolească și să se aline, și să înceteze pornitele furtuni cele vânturoase, și grindinile și viforele, și tunetele cele înfricoșate și fulgerele, și aerele cele vătămătoare și rău temperate. Căci Tu Doamne Dumnezeu nostru, faci toate cele prea slăvite câte le voiești și lucrezi miraculoase, nu numai prin făpturile Tale cele cuminți și însuflețite, spre slava Ta și spre mântuirea și folosul credincioșilor Tăi, ci și prin cele neînsuflețite,

precum cu toiagul lui Moisi și cu șarpele cel de aramă în pustie; căci toate sunt putincioase Ție și nimic nu este cu neputință, și Ție slavă înălțăm Tatălui și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Iereul zice: Pace tuturor. **Corul;** Și duhului Tău. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați. **Corul:** Ție Doamne. **Și toți asistenții plecând capetele, Iereul citește în taină rugăciunea aceasta:**

Stăpâne Dumnezeule Părinte Atotțiitorule, Carele prin glasul de trâmbiță cel de șapte ori al preoților ce mergeau înaintea chivotului mărturiei, ai făcut să cadă și să se sfărâme murii cei tari ai Ierihonului, și ai predat toate cele din cetate în mâinile poporului Tău; Tu și acum umple clopotul aceasta de binecuvântarea Ta cea cerească, ca glasul sunării lui auzindu-l puterile cele protivnice ale aerului să se ferească departe de la curțile credincioșilor Tăi și toate săgețile lor înfocate cele aprinse asupra noastră să se stingă; asemenea trăsnetul fulgerelor, căderea grindinei, și toate intemperiiile aerelor cele vătămătoare alungându-se și oprindu-se de dreapta cea Atotputernică și tare, să se domolească, să se aline și să se depărteze: Căci Tu mijlocit lucrezi toate întru slava Ta spre folosul și mântuirea noastră.

Și eschiamă

Că al Tău este a ne milui și a ne mântui, Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, fără Începutului Părinte, cu Unul-Născut Fiul Tău, și cu Preasfântul, și Bunul, și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și luând Iereul apă sfințită stropște clopotul din patru părți ale lui din afară, mergând împrejur zicând:

Binecuvintează-se și se sfințește clopotul acesta prin stropirea Sfințitei apei acesteia în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh (**de trei ori**).

De asemenea și în lăuntrul lui stropind din patru părțile zice aceeași. Apoi, luând tămâietoarea, tămâiază clopotul din patru părțile exterioare, și lăuntrul lui. Pre când săvârșește el aceasta, clericii citesc psalmul 69.

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne

grăbește ca să-mi ajuți. Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu, să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinându-se cei ce grăiesc mie: bine! bine! Să se bucure și să se veselească de Tine, toți cei ce Te caută, Dumnezeule; și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: mărească-se Domnul. Iar eu sărac sunt și mișel, Dumnezeule ajută-mi; ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu, Doamne nu zăbovi.

Sfârșindu-se aceasta, Diaconul eschiamă: Înțelepciune. **Cititorul zice:** De la Numeri citire. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Iar cititorul citește paremia aceasta din a patra carte a lui Moisi, cap. 10.**

Domnul către Moisi, zicând: fă ție două trâmbițe de argint, bătute cu ciocanul să le faci, și să fie Ție pentru convocarea adunării și de purcesul taberei. Și vei trâmbița cu ele, și se va strânge toată adunarea la tine, înaintea ușii cortului mărturiei. Și când vor trâmbița cu o trâmbiță atunci să vină la tine toți povățuitorii și chiriarhii lui Israil. Și veți trâmbița semnul, și vor purcede taberele cele tăbărâte spre răsărit. Și veți trâmbița semnul al doilea, și vor purcede taberele cele tăbărâte spre miază-zi. Și veți trâmbița semnul al treilea, și vor purcede taberele cele tăbărâte despre mare. Si veți trâmbița semnul al patrulea și vor purcede taberele cele tăbărâte spre miază-noapte. Cu semn vor trâmbița, când vor purcede. Și când veți strânge adunarea veți trâmbița nu cu semn. Și fiii lui Aron preoții vor trâmbița cu trâmbițele: și să fie vouă lege veșnică între neamurile voastre. Iar de veți ieși la război în pământul vostru asupra rebelilor ce se vor împotrivi vouă, veți trâmbița și veți da semn și vă veți aminti înaintea Domnului, și vă veți izbăvi de vrăjmașii voștri. Și în zilele veseliei voastre, și în sărbătorile voastre și la lunile voastre noi, veți trâmbița cu trâmbițe la tot arderi, și la jertfele mântuirilor voastre, și va fi vouă amintire înaintea Dumnezeului vostru: Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

Apoi cântă sau citesc stihirile acestea, glasul al 2-lea.

Când pentru mâniata cea pornită asupra noastră pentru păcatele noastre, pământul și celelalte stihii se vor învălui, Doamne, auzind glasul acestui semn, ca pre al trâmbițelor

celor de argint ale lui Moisi, să cauți cu ochiul Tău cel milosârd, și să nu ne mustri pre noi cu urgia Ta, ci milostivindu-Te să cruți, izbăvindu-ne de certarea Ta cea înfricoșată, ca un Milosârd.

Glăsul I-iu

Cela ce miști temeliile pământului, Dumnezeule, și singur clătești patul mării, ca plăsmuitorul a toate, izbăvește-ne de certarea Ta cea dreaptă, alungând cu glăsul semnului acestuia furtunile și vânturile, tunetele și fulgerele cele silnice, și fă-ne totdeauna deștepți și grabnici spre doxologia Ta, și spre împlinirea Sfințelor Tale porunci, ca un Iubitor de oameni.

Slavă... Și acum... **glăsul al 4-lea**

Doamne Cela ce odată la început toate le-ai plăsmuit prin sine nemijlocit, iar acum toate le faci mijlocit, depărtează prin glăsul acestui Sfințit clopot toată trândăvia cea cu lenevire de la inimile credincioșilor Tăi, și înrădăcinează frica Ta întru ei cu evlavie, și cu puterea Ta fă-i sârguitori la rugăciune, și grabnici la tot lucrul bun izbăvindu-ne de toate conspirările vrăjmașilor, și păzind nevătămați de intemperiiile aerelor celor rău temperate; cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor Sfinților Tăi, ca unul milosârd.

Iar după sfârșirea acestora, Ierarhul sau Proistosul, zicând **Diaconul**: Înțelepciune, **Corul** Pre cea mai cinstită de cât Heruvimii..., Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește, (**de trei ori**), Binecuvintează, **face obișnuitul apolis al zilei**.

RÂNDUIALA

Sfințirii Crucii și a troiței celei noi

Fiind așezată o masă acoperită după cuviință înaintea sfințelor uși împărătești, Preotul iese din altar îmbrăcat cu epitrahilul și cu felonul și, cădind cruciș cinstita cruce, face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (**de 12 ori**), Slavă..., Și acum...,

Veniți să ne închinăm... (de trei ori), și Psalmul 98:

Domnul împărățește: să tremure popoarele; șade pe Heruvimi: să se cutremure pământul. Domnul în Sion este mare și Înalt peste toate popoarele. Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoșător și Sfânt este. Și cinstea împăratului iubește dreptatea. Tu ai întemeiat dreptatea; judecată și dreptate în Iacob Tu ai făcut, înălțați pre Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că Sfânt este! Moise și Aaron între preoții Lui, și Samuel, între cei ce cheamă numele Lui. Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pre ei, în stâlp de nor grația către ei; căci păzeau mărturiile Lui și poruncile pre care le-a dat lor. Doamne, Dumnezeuul nostru, Tu i-ai auzit pre ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei și ai răsplătit toate faptele lor. Înălțați pre Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați în Muntele cel Sfânt al Lui, că Sfânt este Domnul, Dumnezeuul nostru!

Apoi: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Doamne miluiește (de 3 ori), și troparul, glasul I-iu:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, biruință Regelui nostru asupra protivnicilor dăruiește și cu Crucea Ta păzește pre poporul Tău (de trei ori).

Slavă... **Condacul, glasul al 4-lea:**

Cel ce Te-ai înălțat pre Cruce de bunăvoie, îndurările Tale dăruiește poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pre binecredinciosul nostru Rege, dăruindu-i lui biruință asupra protivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace nebiruită biruință.

Și acum... **a Crucii și a Născătoarei, același glas:**

Crucea cea făcătoare de viață a bunătății Tale, pre care ai dăruit-o nouă nevrednicilor, Doamne, Ție o aducem cu rugăciune. Mântuiește pre poporul Tău cela credincios, pentru Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă Ție pentru noi, Unule, Iubitorule de oameni.

Și îndată se cântă de trei ori troparul acesta, glasul al 6-lea:

Trimite harul Tău, Dătătorule de viață, și sfințește Crucea aceasta; și arat-o pre ea la tot poporul să-i fie ajutor și întărire.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Și Preotul citește această Rugăciune:**

Doamne, Dumnezeu slavei, Părinte Atotțiitorule, Dumnezeule Savaot, Carele prin pomul vieții cea din mijlocul raiului ai închipuit mai înainte crucea cea de viață făcătoare a Unuia-Născut Fiului Tău; și în locul pomului neascultării, prin gustarea din care șarpele cel a tot viclean pe strămoșii noștri și cu dânșii pe tot neamul omenesc i-a izgonit din rai și la moarte i-a adus, ai dăruit nouă semnul acestei Crucii purtătoare de viață, pre care iubitul Tău Fiu, pironit fiind, a murit și cu moartea pre moarte a omorât și toată puterea diavolului a sfărâmat și viață lumii a dăruit, iar Bisericii Sale armă nebiruită, Sfințire și acoperământ tare, și credinței întărire, și izbăvire de toate cursele diavolești, și nădejde tare de mântuire și nerușinată, spre câștigarea vieții. Pentru aceea noi robii Tăi, în dar învrednicindu-ne de multa milă a Ta, mulțumitori fiind, slavă și mulțumire și smerită închinăciune aducem slavei Tale și cu umilință ne rugăm să cauți cu milostivire spre acest semn al Crucii, pe care credincioșii robii Tăi, din osârdie și din credința cea tare și din dragostea către Tine, au făcut-o spre însemnarea biruinței Fiului Tău, a Domnului nostru Iisus Hristos și a eliberării și a mântuirii noastre. Și trimite peste noi binecuvântarea Ta cea cerească; binecuvintează-o și o sfințește pre ea, și umple-o de puterea și binecuvântarea lemnului aceluia, pre care a fost pironit Preasfântul Trup al Domnului nostru Iisus Hristos, Unul-Născut Fiul Tău, prin Carele puterea diavolului s-a surpat și noi pământeni ne-am eliberat și vieții ne-am învrednicit.

Așa Te rugăm pre Tine, Preasfinte Stăpâne, pentru sfințele patimi și pentru vărsarea Sfântului Sânge și moartea cea făcătoare de viață a Unuia-Născut Fiului Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, pre carele cu sfatul Tău, al lui Dumnezeu Tatăl Cel fără de început și al Preasfântului Tău Duh, de bunăvoie pentru mântuirea noastră pre lemnul Crucii le-a suferit; și prin acelea lemnul Crucii, carele era oarecând spre pierzare făcătorilor de rău și celor ce greșeau, l-a arătat a fi

binecuvântat, Sfânt, de viață dătător și izbăvitor celor ce greșesc, pre carele și cu rugăciune Ție îl aducem: trimite acum harul Preasfântului Tău Duh peste acest semn al Crucii și-l binecuvintează, îl sfințește și-i dă lui ca să fie semn înfricoșător și tare asupra tuturor vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, spre izgonirea și înfrângerea tuturor curselor ispitelor și asupririlor diavolești. Iar poporului Tău să fie acoperământ puternic, întărire credinței, sprijinire nădejzii, în războaie biruință și sporire în toate faptele cele bune; și tuturor celor ce se vor închina Ție înaintea semnelui acestuia și rugăciuni vor aduce, să le fii Milostiv ascultător și Îndurat împlinitor al tuturor cererilor lor, celor către mântuire. Și precum prin Cruce lumea ai eliberat de osândirea păcatului, așa pre robii Tăi, carele cu credință, din suflet, aduc Ție acest semn al Crucii, cu puterea Crucii iubitului Tău Fiu, pururea biruitor asupra păcatului arată-i a fi, și le dăruiește lor toate bunătățile Tale cele pământești și cerești; și prin Cruce totdeauna spre bine pe toți credincioșii povățuind, du-i la primirea cununilor cerești, că Tu ești Izvorul Sfințirii și dătător bogat de toate bunătățile, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Apoi Preotul stropește cu aghiasmă crucea, zicând:

Sfințească-se semnul acestei Sfinte Cruci cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea acestei ape Sfințite, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Și îndată, luând cădelnița și stând cu bună cucernicie înaintea chipului Sfinte Cruci, o cădește cruciș, cântând:

Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o mărim.

Se închină cu cucernicie până la pământ și sărută cinstita și Sfințita Cruce. Asemenea și toți cei ce stau de față se închină și sărută cinstita Cruce. Iar la strană se cântă stihira aceasta, glasul al 2-lea:

Veniți, credincioșilor, puterii Crucii să ne închinăm, căci

pomul în rai a odrăslit moartea, iar acesta, viață a înflorit, având pironit pe dânsul pe Domnul Cela fără de păcat, de la Carele toate limbile luând nestrucăciunea, strigăm: Cela ce prin Cruce moartea o ai stricat și pre noi din înșelăciunea și chinuirea diavolului ne-ai liberat, Doamne, mărire Ție.

Și îndată se face apolisul; Diaconul: înțelepciune. **Cântărețul:** Binecuvintează. **Preotul:**

Cela ce pe lemnul Crucii pentru mântuirea noastră S-a răstignit și moartea a binevoit a primi și a treia zi din morți a înviat, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Crucii și cu rugăciunile tuturor Sfinților Săi, să ne miluiască și să ne mântuiască pre noi, ca un bun și de oameni Iubitor.

**RÂNDUIALA ÎN DUMINICA POGORĂRII
DUHULUI SFÂNT**

În această Duminică, la Vecernie, toacă mai timpuriu, din cauza serviciului îngenunchierii, la noi însă, în Bisericile lumene, Vecernie în această zi se face îndată după Liturghie.

După început, citim Psalmul știut; apoi, Diaconul:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus...

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru Sfântă Biserica aceasta...

Pentru Arhiepiscopul nostru (N).

Pentru prea înălțatul și iubitorul de Hristos Regele nostru (N)

Pentru ca să-i ajute și să-i supună...

Pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce și-au plecat înaintea Domnului inimile și genunchi săi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim întăriți spre plinirea bineplăcerii lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită peste noi milele Lui cele bogate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie primită plecarea genunchilor noștri, ca tămâia, înaintea Lui, Domnului să ne rugăm

Pentru cei ce le trebuiesc de la Dânsul ajutor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne mântuim noi de toată supărarea, urgia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pre noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pre Preasfânta, Curata, preabinecuvântata...

Că Ție se cade toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Corul: Amin

La Doamne strigat-am, punem stihirile pre 6 și cântăm stihirile, glasul al 4-lea:

Prea mărite au văzut astăzi toate neamurile în cetatea lui David, când Sfântul Duh S-a pogorât în limbi de foc, precum grăitorul de Dumnezeu Luca a spus. Că zice: fiind adunați discipolii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede și s-a umplut casa unde erau ei șezând, și toți au început a grăi cu străine graiuri, cu străine porunci, cu străine învățături ale Sfintei Treimi (**de două ori**).

Duhul Sfânt era de-a pururea, este și va fi, nici începând, nici încetând; ci pururea cu Tatăl și cu Fiul împreună și împreună numărat, Viață și viu făcător, Lumină și de lumină dătător, Însuși bun și izvor de bunătate, prin Carele Tatăl Se cunoaște, și Fiul Se mărește, și de toți Se cunoaște o putere, o împărăție și o închinăciune a Sfintei Treimi. (**de două ori**).

Duhul Sfânt este Lumină și Viață, și Izvor viu înțelegător, Duhul înțelepciunii, Duhul priceperii, bun, drept, înțelegător, domnitor, curățitor de păcate, Dumnezeu și îndumnezeitor, foc din foc purcezător, grăitor, lucrător, împărțitor de haruri; prin Carele toți proorocii și dumnezeieștii Apostoli, cu Mucenicii, s-au încununat. Străină auzire, străină vedere, foc împărțindu-se spre darea de haruri (**de două ori**).

Mărire... Și acum... **glasul al 6-lea:**

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Carele pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și dătătorule de viață; vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pre noi de toată întinăciunea, și mântuiește, Bunule sufletele noastre.

Apoi, intrare, cu cădelnița și Lumină lină

Prochimen, glasul al 7-lea.

Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeuul nostru? Tu ești Dumnezeu Carele singur faci minuni.

stihul 1: Cunoscută ai făcut popoarelor puterea Ta.

stihul 2: Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului.

stihul 3: Și am zis: acum am început; aceasta este schimbarea dreptei celui Preaînalt.

Și iarăși: Cine este Dumnezeu mare? **După aceea Preotul sau Diaconul:** Iară și iară plecând genunchi, Domnului să ne rugăm: **Corul.** Doamne miluiește.

Deci plecând genunchi la pământ, fiind cu capetele descoperite Preotul citește din ușile împărătești rugăciunile ce urmează, cu glasul, mare, în auzul tuturor:

Rugăciunea a 1-a

Preacurate, neîntinate, Cela ce ești fără de început, nevăzut, necuprins, neurmărit, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat, neștiitor de răutate; Doamne, Cela ce singur ai nemurire, locuind în lumina cea neapropiată; Carele ai făcut cerul și pământul, marea, și toate cele ce sunt într-însele; Carele înainte de cerere tuturor le dai cererile; Ție ne rugăm și pre Tine te chemăm, Stăpâne iubitorule de oameni, Tatăl Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Carele pentru noi oamenii și pentru mântuirea noastră S-a pogorât din ceruri, S-a întrupat din Duhul Sfânt și din Maria pururea Fecioara și preamărita de Dumnezeu Născătoarea; Carele întâi cu cuvinte învățând, iar în urmă și cu faptele arătând, când a suferit patima cea mântuitoare, ne-a dat exemplul nouă, umiliților, păcătoșilor și nevrednicilor servilor Tăi, să-Ți aducem rugăciuni cu capetele și genunchi plecați, pentru păcatele noastre și neștiințele poporului. Înșuți, mult-Milostive și de oameni Iubitorule, auzi-ne pre noi în orice zi Te vom chema, dar mai ales în ziua aceasta a Cincizecimii, în care, după ce s-a înălțat Domnul nostru Iisus Hristos la ceruri și a șezut dea dreapta Ta, Dumnezeu și Părinte, a trimis Duhul cel Sfânt peste Sfinții Săi discipoli și Apostoli, Carele a și șezut pre fiecare dintre dânșii, și s-au umplut toți de harul lui cel nedeșertat, și au grăit într-alte limbi, și măririle Tale și au proorocit. Deci auzi-ne pre noi care acum ne rugăm Ție și-Ți aduce aminte de noi umiliții și osândiții, și întoarce robia sufletelor noastre, având compătimirea Ta mijlocitoare pentru noi. Primește-ne pre noi cei ce cădem la Tine și strigăm: păcătuit-am. La Tine suntem aruncați din mitras, din pânțele maicii noastre, Tu ești Dumnezeu nostru. Dar fiindcă s-au stins în deșertăciune zilele noastre suntem lipsiți de ajutorul Tău, ne mai rămânându-ne nici o dezvinovățire. Ci îndrăznind la îndurările Tale, strigăm: păcatele tinereților noastre și ale neștiinței nu le pomeni, și de cele ascunse ale noastre

curățește-ne pre noi. Nu ne lepăda în timpul bătrâneților; când slăbește tăria noastră, nu ne părăsi pre noi; mai înainte de a ne întoarce în pământ, învrednicește-ne să ne întoarcem la Tine; și caută spre noi cu prisosință și cu har. Cumpănește nelegiuirile noastre cu îndurărilor Tale; pune adâncul îndurărilor Tale contra mulțimii păcatelor noastre. Caută din înălțimea Ta cea Sfântă, Doamne, spre poporul ce stă înainte și așteaptă de la Tine multă milă. Cercetează-ne cu bunătatea Ta; scapă-ne de tirania diavolului; întărește viața noastră cu legile Tale cele Sfințite și Sfinte. Înger credincios pune păzitor poporului Tău, și pre toți ne adună întru Împărăția Ta. Dă iertare celor ce nădejduiesc întru Tine; lasă-le lor și nouă păcatele; curățește-ne cu lucrarea Sfântului Tău Duh; strică măiestriile vrăjmașului cele deasupra noastră.

Unește și această Rugăciune:

Binecuvântat ești Doamne, Stăpâne Atotțiitorule, Carele ai luminat ziua cu lumină de soare și noaptea ai strălucit-o cu raze ca de foc. Carele ne-ai învrednicit a trece lungimea zilei, și a ne apropia de începuturile nopții, ascultă rugăciunea noastră și a tot poporului Tău. Și ne iartă nouă tuturor păcatele cele de voie și cele fără de voie; primește rugăciunile noastre cele de seară, și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta. Înconjoară-ne cu Sfinții Tăi Îngeri; întrarmează-ne cu armele dreptății Tale; îngrădește-ne cu adevărul Tău; păzește-ne cu puterea Ta; scutește-ne de toată întâmplarea și de toată uneltirea vrăjmașului. Și ne dă nouă și această seară cu noaptea ce vine, deplină, Sfântă, pașnică, fără de păcate, fără de sminteală, fără nălucire, și toate zilele vieții noastre. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale Tuturor Sfinților, care din veac Ți-au plăcut Ție.

Apoi Diaconul zice:

Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pre noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pre Preasfânta, Curata, preabinecuvântata mărita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenindu-o.

Pre noi înșine și unul pre altul, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cade a ne milui și a ne mântui, Doamne Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Apoi Diaconul zice:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru să zicem.

Corul: Doamne miluiește

Doamne Atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pre noi, Dumnezeule după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru preaînălțatul și iubitorul de Hristos Regele nostru (**N**), pentru stăpânirea, biruința, petrecerea, pacea, sănătatea, mântuirea și iertarea păcatelor lui; și pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să-i dea mai ales sporire, să-i ajute în toate și să supună sub picioarele lui pre tot vrăjmașul și luptătorul.

Încă ne rugăm pentru preasfințitul Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru (**N**), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitorii Sfântului locașului acestuia; și pentru toți cei ce mai înainte răposați părinții și frații noștri, care zac aici și pretutindenea ortodocși.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac jertfe în Sfânta și preacinstită Biserica aceasta; pentru cei ce se ostenesc și cântă, și pentru poporul ce stă înainte și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți creștinii ortodocși.

Că milostiv și iubitor de oameni, Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Apoi Diaconul:

Iară și iară plecând genunchi, Domnului să ne rugăm.

Și Preotul se roagă:

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, Cela ce ai dat pacea Ta oamenilor, și darul Preasfântului Duh, încă fiind cu noi în viață, L-ai dat celor credincioși pururea spre moștenire neștearsă; și mai arătat acest har L-ai trimis discipolilor și Apostolilor Tăi și le-ai întărit buzele lor cu limbi de foc, prin care tot neamul omenesc, în a sa limbă și în auzul urechii, primind cunoștința de Dumnezeu, ne-am luminat cu lumina Duhului și am scăpat din înșelăciune ca dintru întuneric; și prin împărțirea limbilor simțitoare și de foc și prin lucrarea cea mai presus de fire, ne-am învățat a crede în Tine și ne-am luminat a te teologhisi cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, într-o Dumnezeire, putere și domnie. Tu dar Cela ce ești raza Tatălui și caracterul cel neschimbat și nemutat al ființei și al firii Lui, Izvorule al mântuirii și al harului, deschide-mi și mie păcătosului buzele, și mă învață cum se cuvine și pentru cele ce se cade a mă ruga. Că Tu cunoști marea mulțime a păcatelor mele, dar îndurarea Ta va învinge noianul acestora. Iată cu frică stau înaintea Ta, aruncând deznădăjduirea sufletului meu întru adâncul milei Tale. Îndreptează-mi viața, Cela ce îndreptezi toată făptura cu cuvântul și cu puterea cea nespusă a înțelepciunii, Cela ce ești liman lin al celor cuprinși de furtuni, și arată-mi calea în care voi merge. Dă cugetelor mele Duhul înțelepciunii Tale, dăruind nepriceperii mele duh de înțelegere; umbrează faptele mele cu duhul temerii de Tine; și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele; cu duh stăpânitor întărește alunecarea cugetului meu; ca în fiecare zi, cu Duhul Tău cel bun fiind îndreptat spre lucrul cel de folos, să mă învrednicesc a face poruncile Tale, și să-mi aduc aminte pururea de mărită venirea Ta, care va cerceta faptele noastre. Și să nu lași ca să mă amăgesc cu frumusețile cele stricăcioase ale lumii acesteia; ci întărește-mă să poftesc câștigarea visteriilor celor ce vor să fie. Că Tu ai zis, Stăpâne, că orice ar cere cineva întru numele Tău, neapărat va lua de la Dumnezeu Părintele Cel împreună cu Tine veșnic. Pentru aceasta și eu păcătosul, întru venirea Sfântului Tău Duh, rog bunătatea Ta: câte am cerut, dă-mi-le, spre mântuire. Așa, Doamne, Carele ești Bun dătător și

bogat dăruitor de toată binefacerea; că Tu ești Cella ce dai de prisos cele ce cerem. Tu ești compătitorul, miluitorul, Carele fără păcat Te-ai făcut părtaș trupului nostru, și Te pleci cu iubire de inimă către cei ce pleacă genunchii la Tine, curățire făcându-te păcatelor noastre. Deci dă, Doamne, poporului Tău îndurările Tale; auzi-ne pre noi din cerul Tău cel sfânt; sfințește-i pre dânșii cu puterea dreptei Tale celei mântuitoare; acoperă-i cu acoperământul aripilor Tale; nu trece făptura mâinilor Tale. Ție unuia am păcătuit, dar și numai Ție servim. Nu știm a ne închina la Dumnezeu străin, nici să tindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt Dumnezeu. Iartă nouă greșalele, primind rugăciunile noastre cele cu îngenunchiere; tinde nouă tuturor mână de ajutor. Primește rugăciunea tuturor ca o tămâie primită, ce se înalță înaintea împărăției Tale celei prea bune.

Citește și această rugăciune:

Doamne, Doamne Cella ce ne-ai scăpat de toată săgeata ce zboară ziua, ferește-ne și de tot lucrul ce umblă în întuneric. Primește ca o jertfă de seară înălțările mâinilor noastre. Învrednicește-ne să trecem și stadiul nopții neprihăniți, ne ispițiți de rele, și ne scutește de toată turburarea și frica ce vine asupra noastră de la diavolul. Dăruiește sufletelor noastre umilință și cugetelor noastre îngrijire de întrebarea la judecata Ta cea înfricoșată și dreaptă. Pironește cu frica Ta trupurile noastre, și omoară membrele noastre cele de pre pământ. Ca și în liniștea somnului să ne luminăm cu privirea la judecățile Tale. Și depărtează de la noi toată nălucirea necuviincioasă și pofta cea vătămătoare. Și ne scoală în timpul rugăciunii, întăriți în credință și sporind întru poruncile Tale.

Apoi Diaconul zice:

Apară, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pre noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pre Preasfânta, Curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenindu-o.

Pre noi înșine și unul pre altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Cu bunăvoirea și cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Carele binecuvântat ești, cu Preasfântul, bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Corul: Amin

Apoi: Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta...

Diaconul:

Iară și iară plecând genunchii, Domnului să ne rugăm.

Iar Preotul zice rugăciunea:

Izvorul cel pururea izvorător de viață și de lumină, puterea cea împreună creatoare și veșnică a Tatălui, Carele ai plinit prea frumos toată iconomia cea pentru mântuirea oamenilor, Hristoase Dumnezeul nostru; Cea ce ai rupt legăturile cele nedezlegate ale morții și încuietorile iadului, călcând mulțimea duhurilor celor viclene; Cea ce Te-ai adus pentru noi junghiere nevinovată, dându-ți spre jertfă trupul Tău cel preacurat, neatins și neajuns de nici un păcat, și prin aceasta înfricoșată și negrăită jertfire, ne-ai dăruit nouă viața de veci; și pogorându-te în iad ai frânt încuietorile cele veșnice, și celor ce ședeau în întuneric le-ai arătat ieșire; iar pre balaurul cel din adânc și începătorul răutății cu înțeleaptă uneltire dumnezeiască l-ai vânat, și cu lanțurile întunericului legându-l în tartar, în focul cel nestins și în întunericul cel mai din afară l-ai încuiat cu puterea Ta cea nemăsurată, înțelepciunea Tatălui cea cu nume mare, Carele Te-ai arătat ajutor mare celor asupriți și ai luminat pre cei ce ședeau întru întuneric și în umbra morții. Tu, Doamne al măririi celei veșnice, și Fiule iubit al Părintelui Celui Preaînalt, lumină pururea vecuitoare din lumina cea de-a pururea, Soare al dreptății, auzi-ne pre noi care ne rugăm Ție și fă repaus sufletelor servilor Tăi, a părinților și a fraților noștri celor mai înainte răposați, și ale celorlalte rudeni după trup, și ale tuturor celor de o credință cu noi, pentru care și facem acum pomenire. Că a Ta este stăpânirea peste toți și cu mâna Ta ții toate marginile pământului. Stăpâne Atotțiitorule, Dumnezeule al părinților și Domnul milei, făcătorul neamului celui muritor și a celui nemuritor și a toată firea omenească, ce se înființează și iarăși se desființează, al vieții și al morții, al petrecerii de

aici și al mutării de acolo; Cea ce măsoară anii viilor și rânduiești timpurile morții, Carele duci și scoți din iad, legând cu slăbire și dezlegând cu putere; Cea ce economisești spre trebuință cele de față și aduci spre folos cele viitoare; Cea ce întărești cu nădejdea învierii pre cei loviți de acul morții; Însuși, Stăpâne al tuturor, Dumnezeuule Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pre mare departe, Carele și în această de pre urmă, marea și mântuitoarea zi a Cincizecimii, ai arătat nouă taina Sfintei, Celei de o ființă, pururea veșnică, nedespărțită și neamestecatei Treimi, și pogorârea și venirea știutului și de-viață-făcătorului Duh ai revărsat-o în chip de limbi de foc peste Sfinții Tăi Apostoli, punându-i binevestitori credinței noastre celei drepte, și arătându-i mărturisitori și prezicători teologiei celei adevărate; Carele și în această sărbătoare cu totul deplină și mântuitoare ai voit a primi rugăciuni de împăcare pentru cei ținuți în iad, dându-ne nouă nădejdi mari că se va trimite de la Tine ușurare și mângâiere celor cuprinși de întristări apăsătoare. Auzi-ne pre noi umiliții servii Tăi care ne rugăm Ție: odihnește sufletele robilor Tăi celor mai înainte repausați, în loc luminos, în loc cu verdeață, în loc răcoros, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea; și așează sufletele lor în locașurile dreptilor, și-i învrednicește păcii și iertării; că nu morții Te vor lăuda, Doamne, nici cei din iad îndrăznesc a-Ți aduce Ție mărturisire; ci noi acești vii Te binecuvântăm și Te rugăm și-Ți aducem rugăciuni de împăcare și jertfe pentru sufletele lor.

Unește și această rugăciune:

Dumnezeule Cel mare și veșnic, Sfânt și de oameni iubitor, Carele ne-ai învrednicit a sta în această oră înaintea măririi Tale celei neapropiate, spre cântarea și lauda minunilor Tale, îndură-Te de noi nevrednicii servii Tăi și ne dă har a-Ți aduce cu inimă înfrântă și cu umilință, doxologie întreit Sfântă și mulțumită pentru darurile Tale cele mari, care ai făcut și faci totdeauna către noi. Adu-Ți aminte, Doamne, de neputința noastră, și nu ne pierde pentru nelegiuirile noastre, ci fă milă mare umilinței noastre, ca, scăpând de întunericul păcatului, să umblăm în ziua dreptății; și îmbrăcându-ne în arma luminii, să petrecem

nebântuiți de toată uneltirea vicleanului, și cu îndrăznire să Te mărim pentru toate pre Tine singurul Dumnezeu adevărat și de oameni iubitor. Că în adevăr, mare taină este, Stăpâne și făcătorule al tuturor, desfacerea cea temporală a făpturilor Tale, și după aceea întregirea și odihna lor în repausul cel veșnic. Ție mulțumim pentru toate: pentru intrarea noastră în lumea aceasta și pentru ieșirea, care, prin făgăduința Ta cea nemincinoasă, mai înainte ne arvunește nouă nădejdea învierii și a vieții celei nesticăcioase, pre care fă să o câștigăm la viitoarea Ta a doua venire. Căci Tu ești și începătorul învierii noastre și nemituit și de oameni iubitor judecător pentru cele făcute în viață, și Stăpân și Domn al răsplătirii. Carele Te-ai și împărțășit asemenea cu noi trupului și sângelui, pentru milostivirea cea desăvârșit; și pentru multa Ta îndurare ai primit de voie încercarea patimilor noastre fără prihană și în ceea ce ai pățimit cu Însuți ispita Ta, Te-ai făcut nouă celor ce ne ispitim, ajutor de bună voie; pentru care ne-ai și adus pre noi la a Ta nepățimire. Deci, Stăpâne, primește cererile și rugăciunile noastre, și odihnește pre toți părinții fiecăruia, pre mame, frați, surori și fii, și pre orice altă rudă și neam, și pre toate sufletele care mai înainte au răposat întru nădejdea învierii vieții de veci. Și așează duhurile și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, Isaac și Iacov, în locașul celor vii, întru Împărăția Cerurilor, în raiul desfătării, ducându-i pre toți prin Îngerii Tăi cei luminoși în sfintele Tale locuințe, ridicând împreună și trupurile noastre, în ziua în care o ai rânduit, după făgăduințele Tale cele sfinte și nemincinoase. Deci, Doamne, pentru noi servii Tăi nu este moarte când ieșim din trup și venim la Tine Dumnezeul nostru, ci schimbare de la cele mai cu grijă la cele mai bune și mai înveselitoare; este repaus și bucurie. Iar de am și păcătuit Ție cu ceva, Îndurat fii nouă și lor; căci nimeni nu este curat de întinăciune înaintea Ta, nici chiar de ar fi viața lui numai o zi, ci numai Tu Te-ai arătat pre pământ fără păcat, Doamne al nostru Iisuse Hristoase, prin Carele toți nădăjduim a câștiga milă și iertare de păcate. Pentru aceasta nouă și acelora ca un bun și de oameni iubitor Dumnezeu dezleagă, lasă, iartă căderile noastre în păcate, cele de voie și cele fără de voie, cele în cunoștință și cele din neștiință, cele arătate și cele ascunse, cele din faptă și cele

din cuget, cele cu cuvântul și cele din toate petrecerile și mișcările noastre. Și celor ce mai înainte s-au mutat dăruiește-le slobozire și iertare, iar pre noi cei ce rămânem aici ne binecuvintează, dăruindu-ne sfârșit bun și pașnic nouă și la tot poporul, și deschizându-ne nouă îndurările milei și ale iubirii de oameni întru venirea Ta cea înfricoșată și groaznică, fă-ne vrednici și de Împărăția Ta.

Unește încă și aceasta rugăciune:

Dumnezeule Cel mare și preaînalt, Carele singur ai nemurire și locuiești în lumină ne apropiată, Cela ce ai făcut cu înțelepciune toată făptura, și ai despărțit între lumină și între întuneric, punând soarele spre stăpânirea zilei, iar luna și stelele spre stăpânirea nopții; Cela ce ne-ai învrednicit pre noi păcătoșii și în ziua de astăzi a ne arăta feței Tale întru mărturisire și a-Ți aduce servire de seară; Însuți Iubitorule de oameni Doamne, îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea Ta, și o primește ca o mireasmă bine mirositoare. Și ne dă nouă seara de acum și noaptea viitoare pașnică; îmbracă-ne cu arme de lumină; scutește-ne de frica de noapte, și de tot lucrul ce se întâmplă în întuneric, și ne dă somnul, ce ni l-ai dăruit spre repaus de neputința noastră, scutit de toată nălucirea diavolească. Așa, Stăpâne al tuturor, Dăruitorule de bunătăți; ca și în așternuturile noastre umilindu-ne, să ne aducem aminte și noaptea de Preasfânt numele Tău; și cu cugetarea la poruncile Tale luminându-ne să ne sculăm întru bucurie sufletească spre doxologirea bunătății Tale aducând cereri și rugăciuni milostivirii Tale pentru păcatele noastre și ale poporului Tău; pre carele pentru rugăciunile preasfintei de Dumnezeu Născătoare cu milă îl cercetează.

Și Diaconul: Apără, mântuiește, miluiește... Pre Preasfânta, curata..., **Ecfonis:** Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție mărire înălțăm Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. **Corul:** Amin.

După aceea Diaconul: Să plinim rugăciunile noastre..., Apără, mântuiește, miluiește..., Seara toată deplin..., Înger de pace, credincios..., Milă și iertare de păcate..., Cele bune și de folos..., Celălalt timp al vieții..., Sfârșit creștinesc vieții noastre..., Pre Preasfânta curata..., **Ecfonis;** Că Dumnezeu bun și iubitor de oameni ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor, **Corul:** Și duhului Tău. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar Preotul zice în taină rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeu nostru, Cea ce ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre servii Tăi și spre moștenirea Ta. Că Ție Judecătorului celui înfricoșat și de oameni iubitor și-au plecat servii Tăi capetele, și-au supus grumazul lor, nu de la oameni așteptând ajutor, ci cerând mila Ta și primind mântuirea Ta; pre care păzește-i în tot timpul, în seara de acum și în noaptea viitoare, de tot vrăjmașul, de toată lucrarea protivnică, de cugete deșarte și de pofte rele.

Ecfonis:

Fie stăpânirea împărăției Tale binecuvântată și prea mărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Apoi cântăm stihurile idiomele ale stihralei, glasul 3-lea:

Acum spre semn tuturor la arătare limbile s-au pogorât; căci iudeii, din care este după trup Hristos, bolind de necredință, au căzut din harul lui Dumnezeu, și noi cei dintre păgâni ne-am învrednicit de lumina cea dumnezeiască, întărindu-ne prin cuvintele ucenicilor, care au vestit mărirea lui Dumnezeu binefăcătorului tuturor; cu care plecând inimile cu genunchii, întărindu-ne prin Sfântul Duh, cu credință să ne închinăm Mântuitorului sufletelor noastre.

stih: Inimă curată plăsmuiește întru mine Dumnezeule...

Acum Duhul cel Mângâitor s-a vărsat peste tot trupul; căci începând de la ceata Apostolilor, de la dânșii prin comuniune a întins harul asupra celor credincioși, și a încredințat despre venirea Sa cea puternică, împărțind ucenicilor limbi în chip de foc, spre lauda și mărirea lui Dumnezeu; pentru aceasta, înțelegător luminându-ne inimile, și întărindu-ne în credință prin Sfântul Duh, să ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

stih: Nu mă lepăda pre mine de la fața Ta...

Acum se îmbracă cu putere de sus Apostolii lui Hristos, căci Mângâitorul îi înnoiește pre dânșii, înnoindu-se într-înșii, cu înnoire tainică a cunoștinței; pre care cu graiuri străine și înalte vestindu-o, ne învață a cinsti firea cea veșnică, și unică în trei Ipostasuri a lui Dumnezeu Binefăcătorul tuturor. Pentru aceasta luminându-ne cu învățăturile aceloră, să ne închinăm Tatălui, și Fiului, și Duhului, rugându-ne să mântuiască sufletele noastre.

Mărire... Și acum... **glasul, al 8-lea:**

Veniți popoare să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Că Tatăl a născut afară de timpuri pre Fiul Cel împreună veșnic și de același tron, și Duhul Sfânt era în Tatăl, mărit împreună cu Fiul; o singură putere, o ființă, o Dumnezeire, căreia toți închinându-ne zicem: Sfinte Dumnezeule, Cea ce toate le-ai făcut prin Fiul, cu conlucrarea Sfântului Duh; Sfinte Tare, prin Carele am cunoscut pre Tatăl, și prin Carele Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâitor, Carele din Tatăl purcezi și în Fiul Te odihnești; Treime Sfântă mărire Ție.

Deci: Acum slobozește pre robul..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **și îndată troparul sărbătorii glasul, al 8-lea:**

Binecuvântat ești Hristoase Dumnezeul nostru, Cea ce preaînțelepți ai arătat pre pescari, trimițându-le lor Duhul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, iubitorule de oameni, mărire Ție.

Deci, apolisul aceasta:

Cea ce din sânurile Tatălui S-a pogorât, și a luat toată firea noastră cea omenească, și o a îndumnezeit, iar după aceasta iarăși la ceruri suindu-Se a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatălui, și a trimis peste Sfinții Ucenici și Apostoli Duhul Cel Dumnezeiesc și Sfânt, Cel de o ființă și de o putere, Cel întocmai mărit și împreună veșnic, și printr-Însul a luminat pre aceia, iar prin ei toată lumea; Hristos Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei și nevinovatei Sfinte Maicii Sale, cu ale Sfinților, măriților, prea lăudaților de Dumnezeu prezicători și

purtători de Duh Apostolii, și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pre noi, ca un bun și iubitor de oameni.

RUGĂCIUNEA

ce se citește la Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos
pentru fii duhovnicești

Stăpâne, Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, când Te-ai născut din Fecioara Maria, în Vitleemul Iudeei, cu spaimă făpturile s-au minunat, și lumea s-a bucurat de nașterea Ta; Cela ce ai făcut pre om după chipul și asemănarea Ta și i-ai dat lui Botezul spre pocăință; Carele ne-ai adus pre noi la preacuratele zilele acestea pentru înfrânarea puterilor, spre nădejdea învierii; și ne îndreptezi pre noi spre adevărul Dumnezeirii Tale, și ai întărit inimile noastre și mintea a Te cunoaște pre Tine Fiul lui Dumnezeu, Carele ridici păcatele a toată lumea. Tu și acum Stăpâne Iubitorule de oameni, primește pre servii Tăi, precum ai primit pre Petru, carele se afunda în mare, și în urmă lepădându-se de Tine, dar plângând amar, iarăși l-ai primit. Primește acum, Stăpâne, lacrimile, suspinul și pocăința servilor Tăi, precum ai primit pre păcătoasa, ce plângea și cu lacrimi uda picioarele Tale, și cu perii capului le ștergea, pentru a lua mila Ta; Cela ce ai primit pre tâlharul cel împreună cu Tine pre Cruce, și ai zis: Astăzi cu Mine vei fi în rai. Că am auzit glasul grăind, și filozofii închinându-se cu daruri, și Îngerii cântând, iar Irod turburându-se, că Dumnezeu în trup s-a arătat spre mântuirea neamului omenesc. Pre Tine acum, Stăpâne Iubitorule de oameni, toată făptura Te laudă grăind: Hristos se naște, măriți-L, Hristos din ceruri întimpinați-L, Hristos pre pământ, înălțați-vă. Puterile Îngerilor se bucură, cetele Mucenicilor se veselesc, văzând mărita și cinstita sărbătoare; și toți după vrednicie o lăudăm cu inima și cu buzele. Și acum, Bunule și Iubitorule de oameni Doamne, primește pre servii Tăi aceștia (N) cărora le pare rău de păcatele lor, cele știute și neștiute, cele de voie și fără de voie; și cu știuta Ta iubire de oameni primește plecarea

genunchilor și postul servilor Tăi, ca plinind poruncile Tale și ajungând acum Sfânta și cinstita Naștere, curați și neprihăniți, să se împărtășească cu Preacuratul Trup și Sânge al Tău, Domnul nostru Iisus Hristos. Căruia se cuvine mărire, împreună și Tatălui și Duhului Sfânt acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNEA
în luminata zi a Învierii lui Hristos,
pentru fiii cei duhovnicești

Stăpâne Doamne Dumnezeu nostru, Cea ce ne-ai învrednicit pre noi a trece timpul cinstitului și Sfințitului post, Carele s-a pre însemnat de Tine și s-a dat prin Tine nouă în patruzeci de zile; Cea ce ai pus nouă pocăință pentru mântuirea sufletelor și curăția trupurilor și spre respingerea demonilor; Carele ne-ai arătat nouă spre închinare chipul cinstitei Tale Cruci și ne-ai dăruit nouă a o săruta cu atingerea nevrednicelor noastre buze; Cea ce ne-ai învrednicit a auzi învierea prietenului Tău Lazăr și intrarea Ta în Ierusalim, întâmpinat fiind de pruncii evreiești care striga: Osana întru cei de sus, și apoi a vedea mântuitoarele Tale patimi și a ne închina Dumnezeieștii Tale răstigniri, sulitei, trestiei, buretelui, pogorării celei de pre Cruce și înmormântării, și a ajunge cinstita și dumnezeiasca Ta Înviere. Pentru aceea cu bucurie strigăm văzând ziua Învierii Tale, Hristoase Dumnezeule, și împreună cu Îngerii, arhanghelii, Heruvimii, serafimii și toți Sfinții, și cu preacurata Ta Maică, Te mărim laudându-Te pre Tine Marele Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Și acum Te rugăm, Stăpâne, pentru servii Tăi aceștia (N), care scapă sub acoperământul casei Tale celei Sfinte, primește pocăința lor, și-i iartă pre dâșii pentru Învierea Ta de mulțimea păcatelor celor nenumărate, știute și neștiute, de voie și fără de voie; curățește-i ca pre curva ce plângea, și ca pre Petru ce se lepădase de Tine, și plângând amar iarăși l-ai primit; primește umilința și mărturisirea servilor Tăi, precum ai primit pre vameșul, carele cu suspin se ruga; pune frica Ta

în inimile lor, ca să se teamă și să Te iubească din toată inima lor. Dă-le lor să păzească toate poruncile Tale, în toate zilele vieții lor, umblând în voia Ta; învrednicește-i fără osândire a veni și a se cumineca cu preacuratul Tău Trup și prețiosul Tău Sânge; ca cu vrednicie primindu-L, să fie părtaș împărăției Tale, laudând și mărimdu-Te pre Tine și pre Tatăl Tău Cel fără început, și pre Sfântul, Bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

RUGĂCIUNE ce se citește în fiecare post

Nădejdea tuturor marginilor pământului, și a celor de pre mare departe, Dumnezeu nostru Carele mai înainte ai însemnat prin legea cea veche și cea nouă aceste zile de post, la care ne-ai învrednicit pre noi a ajunge acum, de la Tine cerem și Ție ne rugăm, întărește-ne cu puterea Ta, ca să ne nevoim întrînsele cu bună nevoie, spre mărirea numelui Tău celui Sfânt și spre iertarea păcatelor noastre, pentru omorârea patimilor și învingerea a tot păcatului; ca întru pocăință împreună cu Tine răstignindu-ne și înmormântându-ne, să ne sculăm din faptele cele moarte și să petrecem cu bună plăcere înaintea Ta în toate zilele vieții noastre. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pre noi, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție mărime înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără început, și Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

CUVÂNT

de sfătuire în Sfânta și marea joi, a celui între Sfinți
părintelui nostru Ioan Hrisostom, Arhiepiscopul
Constantinoplei

Binecuvintează Părinte!

Iubiților și preadoriților mei frați, care v-ați fi adunat în Sfânta lui Dumnezeu Biserică, spre a servi lui Dumnezeu cel viu, în cuvioșie și dreptate, și cu frică să vă împărtășiți cu Sfintele, curatele, nemuritoarele și înfricoșatele Taine a lui Hristos, ascultați-mă pre mine umilitul și nevrednicul, căci nu sunt eu cela ce grăiește și vă învață, ci harul Preasfântului și de-viață-dătătorului Duh; că nu de la mine grăiesc, ci precum m-am învățat din Sfintele canoane, și de la purtătorii de Dumnezeu părinți, și precum a primit Biserica de la înțelepții și Dumnezeieștii Apostoli; așa decizic eu însumi umilitul și mai neputinciosul dintre toți: faptele voastre nu le cunosc, întreprinderile nu le știu; și pentru aceea cuprins de frica lui Dumnezeu, sfătuiesc pre fiecare din voi, bărbați și femei, mici și mari: nimeni dintre voi, vinovat fiind de păcat și muștrat de conștiința sa, mai înainte de a se căi și mărturisi, să nu cuteze cu dispreț a se apropia și a se atinge de acest foc dumnezeiesc; că Dumnezeul nostru este foc mistuitor, și celor ce se apropie cu credință și cu frică, ca de Dumnezeu împăratul și judecătorul nostru al tuturor, le arde și le mustuiește păcatele, iar sufletele le luminează și sfințește; dar ale necredincioșilor și celor ce se apropie cu nerușinare, le arde și mistuie sufletele și trupurile. Pentru aceasta între noi mulți bolnavi și neputincioși dorm, adică mor mulți nemărturisiți și nepocăiți. Mai departe, vă rog frații mei, și zic: nici un jurător, sau călcător de jurământ, sau mințitor, sau clevetitor, sau preacurvar, sau desfrânat, sau răpitor, sau bețiv, sau defăimător, sau având ură asupra fratelui său, sau făcător de ucidere, sau mag, sau fermecător, sau otrăvitor, sau descântător, sau ghicitor, sau tâlhar, sau eretic, să nu vină nemărturisit și nepregătit, nici să se atingă sau să se apropie de înfricoșatele Taine ale lui Hristos; că înfricoșat este a cădea în mâinile lui Dumnezeu celui viu; căci cuvântul lui Dumnezeu este mai tăios decât sabia cu două ascuțișuri, pătrunzând până la încheietură, până la

oase, și până la măduvă, până la cugete și până la inimă. Deci vedeți frații mei ca nimeni nepocăit, nepregătit, sau nevrednic venind, să nu se cuminece cu înfricoșatele și curatele lui Taine. Căci Însuși zice: Eu sunt și nu este Dumnezeu afară de Mine; Eu voi omorî și voi face viu; și nu este cine să vă scotă pre voi din mâinile Mele; Că Însuși este Împăratul veacurilor. Căruia se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui celui fără început, și Preasfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

CUVÂNT CATEHETIC
tot al Sfântului, Ioan Hrisostom
în Sfânta și marea Duminică a Paștilor

Binecuvintează Părintel

De este cineva bine credincios și iubitor de Dumnezeu, să se îndulcească de această serbare frumoasă și veselă. De este serv recunoscător, să intre bucurându-se de bucuria Domnului său. De s-a ostenit cineva postind, să-și ia acum dinarul. De a lucrat cineva din ora întâia, să-și primească astăzi dreaptă plată. De a venit cineva după ora a treia, cu mulțămire să serbeze. De a sosit cineva după a șasea oră, nici cum să nu se îndoiască, că de nimic nu se va păgubi. De a întârziat până în ora a noua, să se apropie, nici cum îndoindu-se. De a sosit cineva numai în ora a unsprezecea, să nu se teamă de întârziere; că darnic fiind Stăpânul, primește pre cel din urmă, ca și pre cel dintâi; liniștește pre cel din ora a unsprezecea, ca și pre cela ce a lucrat din ora întâia; și pre cel din urmă miluiește, și pre cel dintâi prețuiește; acestuia plătește și aceluia îi dăruiește; și faptele le primește și socotința îi place; și lucrul îl prețuiește, și voința o laudă. Deci intrați toți în bucuria Domnului nostru; și cei întâi și cei de al doilea luați plata. Bogații și săracii împreună dăntuiți; înfrânații și leneșii cinstiți ziua. Cei ce ați postit și cei ce n-ați postit, veseliți-vă astăzi; masa este plină, ospătați toți, vițelul este mult, nimenea să nu iasă flămând. Toți îndulciți-vă de ospățul credinței. Toți împărtășiți-vă de bogăția bunătății. Nimeni să se plângă de sărăcie; că s-a

arătat Împărăția cea pentru toți. Nimeni să nu se tânguiască de păcate; că iertarea din mormânt a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte; că moartea Mântuitorului ne-a eliberat pre noi. Stinsu-o-a pre dânsa, Cel ținut de dânsa. Prădat-a iadul, Cea ce s-a pogorât în iad. Amărâtu-s-a gustând din trupul lui; și aceasta presupunându-o Isaia a strigat: Iadul, zice, s-a amărât, întâmpinându-Te pre Tine jos. Amărâtu-s-a că s-a stricat. Amărâtu-s-a, că s-a batjocorit. Amărâtu-s-a că s-a omorât. Amărâtu-s-a, că s-a surpat. Amărâtu-s-a că s-a legat. Luat-a trup, și cu Dumnezeu s-a întâlnit. Luat-a pământ, și s-a întâmpinat cu cerul. Luat-a ce a văzut, și a căzut unde n-a văzut. Unde-ți este moarte acul? Unde-ți este, iadule învingerea? Înviat-a Hristos, și tu te-ai surpat. Înviat-a Hristos și au căzut demonii. Înviat-a Hristos, și se bucură Îngerii. Înviat-a Hristos, și viața domnește. Înviat-a Hristos, și nici un mort nu este în mormânt. Căci Hristos sculându-se din morți, începătură celor adormiți s-a făcut. Căruia este mărirea și stăpânirea în vecii vecilor, Amin.

TEDEUM
la
ANUL NOU

După săvârșirea Liturghiei zice Diaconul: Binecuvintează stăpâne. **Preotul:** Binecuvântată este Împărăția a Tatălui și a Fiului, și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, **corul:** Amin. **Și citesc.** Veniți să ne închinăm (**de trei ori**), și **Psalmul 64:**

Ție se cuvine cântare, Dumnezeule în Sion, și Ție se va da rugăciune în Ierusalim. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot corpul va veni. Nelegiuirile ne-au învins; Tu vei curăți răutățile noastre. Fericit este acela, pre Carele l-ai ales și l-ai primit, ca să locuiască în curțile Tale. Uplea-ne-vom de bunătățile casei Tale, ale Sfintei Tale Bisericii; minunat ești întru dreptate. Auzi-ne, Dumnezeule Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului, și a celor ce sunt pre mare departe. Cea ce întărești munții cu puterea Ta, încins fiind cu tăria. Cea ce turburi adâncul mării, și

potolești vuietul valurilor ei. Cea ce turburi neamurile și spăimântezi locuitorii marginilor pământului prin semnele Tale; ieșirile dimineții și ale serii le veselești. Cercetează pământul, și-l adapă, îmbogățește-l cu îndestulare; râul lui Dumnezeu umple-l de ape, gătește hrana lor, care așa se gătește. Adapă brazdele pământului, înmulțește produsele lui, veselește-l cu picături, ca să răsară. Binecuvintează cununa anului cu bunătatea Ta, și câmpiile Tale să se umple de grăsime. Să abunde frumusețile pustiei, și dealurile să se încingă cu bucurie. Să se umple câmpiile cu oi și văile să se abunde în grâu; toți să strige de bucurie și să cânte.

Slavă..., și acum..., Aliluia, (de trei ori). După aceea Diaconul zice ectenia următoare:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus, și pentru mântuirea sufletele noastre. Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea Sfințelor lui Dumnezeu Biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântă Biserica aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu evlavie, și cu frica lui Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru preaSfințitul Arhiepiscopul și Mitropolitul (sau Episcopul) nostru (N), pentru cinstita preoție, cea întru Hristos Diaconie, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru preaevlaviosul și de Hristos iubitorul Domnitorul nostru Carol I-iu, Regele României; pentru soția sa Elisabeta Doamna și Regina, și pentru toată augusta lor familie, și pentru tot palatul și oastea lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-i ajute, și să supună sub picioarele lui pre tot vrăjmașul și rebelul, Domnului să ne rugăm.

Pentru orașul acesta, și pentru toate cetățile, satele, țările, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca cu milostivire să primească actuala mulțumire și rugă a noastră nevrednicilor robilor Săi întru Supracerescul Său jertfelnic, și cu misericordie să ne

miluiască, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca bine primite să fie rugăciunile noastre și să ierte nouă și la tot poporul Său toate greșalele cele de voie și cele fără de voie din răutate făcute de noi în anul trecut, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze începutul și petrecerea anului acestuia cu harul iubirii Sale de oameni; și să ne dăruiască timpuri pașnice, aere bine temperate, și viață fără păcate cu sănătate și cu îndestulare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să depărteze de la noi toată mânia Sa cea cu dreptul pornită asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să alunge de la noi toate patimile cele stricătoare de suflet, și obiceiurile cele corupte; și să sădească frica Sa întru inimile noastre, spre împlinirea poruncilor lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să înnoiască duhul cel drept în interiorul nostru, și să ne întărească întru credința ortodoxă, și să ne facă grabnici spre lucrarea faptelor celor, bune, și spre împlinirea tuturor poruncilor Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să răpună toate eresurile și dezbinările, și să planteze pretutindeni dreapta credință și evlavia, și să întoarcă la cunoștința adevărului Său pre toți cei depărtați de la credința cea dreaptă, și să-i unească cu Sfânta Biserica Sa cea ortodoxă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvească Sfânta Sa Biserică, și pre noi pre toți de supărarea, primejdia, urgia și nevoia și de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți, și pre noi credincioșii Săi, să ne fortifice totdeauna cu sănătate, cu zile îndelungate și cu pace prin întrarmarea Sfinților Săi Îngeri, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pre Dumnezeu cu harul Tău.

Pre Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, Născătoarea de Dumnezeu, și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenind-o.

Pre noi înșine și unul pre altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o predăm.

Corul: Ție Doamne Preotul eschiamă:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Corul: Amin. **Apoi:** Dumnezeu este Domnul..., și troparele acestea, glasul al 4-lea:

Mulțumitori fiind noi nevrednicii robii Tăi Doamne, pentru binefacerile Tale cele mari, ce au fost asupra noastră, slăvind Te lăudăm, binecuvântăm, mulțumim, cântăm și mărim misericordia Ta, și cu dragoste strigăm Ție: Binefăcătorule Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Mărire... glasul al 3-lea

De binefacerile și darurile Tale ca niște robi netrebnici învrednicindu-ne în dar, Stăpâne cu zel alergând la Tine, mulțumire îți aducem după putere, și slăvindu-Te ca pre binefăcătorul și plăsmuitorul strigăm: slavă Ție, Dumnezeule Preaîndurate.

Și acum... glasul al 2-lea

Făcătorule a toată făptura, Carele ai pus timpurile și anii întru Stăpânirea Ta, binecuvintează cununa anului bunătății Tale, Doamne, păstrând în pace pre Domnitorul, și cetatea Ta cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, și ne mântuiește.

Diaconul: Să luăm aminte. **Iereul:** Pace tuturor. **Cititorul:** Și duhului tău. **Diaconul:** Înțelepciune, să luăm aminte.

Prochimen, glasul al 4-lea

Cânta-voi Domnului Binefăcătorului meu, și voi cânta numele Domnului celui Preaînalt.

stih: Bucurase-va inima mea de mântuirea Ta.

Apoi citește Apostolul din I-a epistolă către Timotei: 2;1-6.

Fiule Timotei, rog înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, rugăminți, mulțumiri, pentru toți oamenii, pentru împăratul, și pentru toți cei ce sunt în dregătorii, ca să petrecem viață lină și pașnică, întru toată evlavie și curăția. Căci aceasta este bine și plăcut înaintea Mântuitorului nostru Dumnezeu, Carele voiește să se mântuiască toți oamenii, și să vină la cunoștința adevărului. Că unul este

Dumnezeu și unul mijlocitorul între Dumnezeu și oameni, omul Iisus Hristos, Carele s-a dat pre sine răscumpărare pentru toți. Căruia este cinstea și slava în vecii vecilor, Amin.

Iereul: Pace ție: **Cititorul:** Și duhului tău, **Diaconul:** Înțelepciune. **Cititorul:** Aliluia, **glasul al 4-lea.** Apoi **Diaconul:** Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pre Domnul Dumnezeu să-L rugăm. **Corul:** Doamne miluiește, (**de trei ori**). **Diaconul:** Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie, **Iereul:** Pace tuturor, **Corul:** Și duhului tău, **Iereul:** Din Sfânta Evanghelie de la Luca citire. **Corul:** Slavă Ție Doamne, slavă Ție. **Diaconul:** Să luăm aminte, și **îndată Iereul:** citește **Evanghelia de la Luca cap. 4;16-22.**

În timpul acela venit-a Iisus în Nazaret, unde era crescut, și a intrat după obiceiul său în ziua sâmbetei în Sinagoga, și s-a sculat să citească. Și au dat Lui cartea profetului Isaia, și deschizând cartea a aflat locul, unde era scris: Duhul Domnului peste Mine, pentru care M-a uns, a bine vesti săracilor M-a trimis, a vindeca pre cei zdrobiți cu inima, a predica iertare celor captivi, și orbilor vedere, a libera întru ușurare pre cei sfărâmați, a predica anul Domnului cel primit. Și închizând cartea, dându-o servitorului, a șezut. Și ochii tuturor în Sinagogă era privind spre Dânsul. Și a început a grăi către dânșii: Că astăzi s-a plinit Scriptura aceasta întru urechile voastre. Și toți îl mărturiseau, și se mirau de cuvintele harului, ce ieșeau din gura Lui.

Corul: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. **Îndată Diaconul zice ectenia aceasta:**

Să zicem toți din tot sufletul, și din tot cugetul nostru să zicem;

Corul: Doamne miluiește (**de trei ori**)

Doamne Atotțiitorule Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Corul: Doamne miluiește (**de trei ori**)

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori)

Încă ne rugăm pentru preaevlaviosul și de Hristos iubitorul Domnul nostru Carol I-iu Regele României, pentru soția sa Elisabeta Doamna și Regina, și pentru toată augusta lor familie, și pentru stăpânirea, învingerea, continuitatea, pacea, sănătatea, mântuirea lor, și pentru ca Domnul Dumnezeu nostru mai ales să-i ajute, și să supuie sub picioarele lui pre tot vrăjmașul și rebelul.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori)

Încă ne rugăm pentru Arhiepiscopul și Mitropolitul (**sau Episcopul**) nostru (**N**) și pentru toți cei întru Hristos frații noștri.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori)

Mulțumind cu frică și cu cutremur misericordiei Tale, ca niște, robi netrebniți, Mântuitorule și Stăpânul nostru Doamne, pentru binefacerile Tale, ce ai revărsat cu abundență asupra robilor Tăi; procedăm și proaducem Ție doxologie ca lui Dumnezeu, și cu umilință strigăm; izbăvește din toate nevoile pre robii Tăi, și ca Milostiv totdeauna împlinește spre bine dorința noastră a tuturor, cu sârguință ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori)

Pentru ca să binecuvintezi cu bunătatea Ta cununa anului ce a sosit, și să domolești întru noi toate vrăjmășiile, neorânduielele, și luptele lăuntrice; și să ne dai pace, dragoste tare și nefățarnică, armonie bine tocmită și viață virtuoasă, rugămu-Te Atotbunule Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori)

Pentru ca să ne dai ploi bine temperate, timpurii și târzii, rouă producătoare, vânturi măsurate și bine temperate, și să strălucească căldura soarelui, rugămu-Te Atotîndurate Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori)

Pentru ca să pomenești Sfântă Biserica Ta, să o întărești, să o împuternicești, să o răspândești, și să o împaci, și să o păzești în veci nevătămată de porțile iadului, și neînvinsă de toate cursele vrăjmașilor celor văzuți și celor nevăzuți, rugămu-Te, Atotțiitorule Stăpâne, auzi-ne și ne miluiește.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori).

Pentru ca în anul acest viitor, și în toate zilele vieții noastre, să ne izbăvim noi de foamete, de epidemie, de cutremur, de potop, de grindină, de foc, de sabie, de supra venirea celor de alt neam, și de războiul lăuntric, și de toată plaga mortală, și de supărare și de nevoie, rugămu-Te Misericorde Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Iereul eschiamă:

Auzi-ne, Dumnezeuule mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului, și a celor ce sunt pre mare departe, și Milostive, Milostiv fii, Stăpâne, pentru păcatele noastre, și ne miluiește; că Milostiv și Iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Corul: Amin. **Diaconul:** Iară și iară plecând genunchii, Domnului să ne rugăm. **Iar Preotul citește rugăciunea următoare:**

Stăpâne Doamne Dumnezeuul nostru, izvorule al vieții și al nemuririi, Făcătorule a toată făptura cea văzută și nevăzută, Carele ai pus timpurile și anii întru Stăpânirea Ta, și dirigi toate cu pronia Ta cea cerească și tot bună. Mulțumimu-Ți pentru îndurările Tale, care le-ai făcut admirabile asupra noastră în timpul trecut al vieții noastre, rugămu-Te, Atotîndurate Doamne binecuvintează cununa anului ce a sosit, cu bunătatea Ta; păstrează pre iubitul robul Tău Domnitorul nostru Carol I-iu Regele României, și pre soția sa Elisabeta Doamna și Regina, și pre toată augusta lor familie. Înmulțește zilele vieții lor întru sănătate neclătită, și le dăruiește propășire întru toate virtuțile. Dă de sus bunătățile Tale, și la tot poporul Tău sănătate și mântuire, și întru toate bună sporire. Sfântă Biserica Ta, cetatea aceasta, și toate

cetățile și țările, izbăvește-le de toată reaua întâmplare, dăruindu-le pace și neturburare, ca să ne învrednicești totdeauna a produce mulțumire Ție Părintelui Celui fără de început, cu Unul-Născutul Tău Fiu, cu Sfântul și de-viață-făcătorul Tău Duh, lui Dumnezeu celui slăvit într-o ființă, și a cânta Preasfântul Tău nume.

Apoi eschiamă: Slavă Ție binefăcătorului nostru, în vecii vecilor. **Corul:** Amin. **Și îndată cântă doxologia cea mare, adică:** Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu..., sau în locul ei, **imnul Sfântului Ambrozie, Episcopul Mediolanului:** Pre Tine Dumnezeule Te laudăm..., iar după sfârșirea lui, **Diaconul:** Înțelepciune. **Iereul:** Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântuiește-ne..., **Corul:** Pre cea mai cinstită de cât Heruvimii..., **Iereul:** Slavă Ție Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. **Corul:** Slavă..., și acum..., Doamne miluiește, (de trei ori), binecuvintează, **Iereul:**

Cela ce cu corpul a binevoit a se tăia împrejur pentru mântuirea noastră, Hristos Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască, ca un Bun și Iubitor de oameni.

Iar Diaconul eschiamă.

Praevlaviosului și de Hristos iubitorului Domnul nostru Carol I-iu, Regele României, și soției sale Elisabeta Doamna, și Regina, și augustei lor familii, dă-le, Doamne, zile bune și îndelungate, viață pașnică, sănătate, mântuire, și întru toate bună sporire, iar asupra vrăjmașilor victorie, și-i păzește întru mulți ani.

Corul cântă: Mulți ani (de trei ori)

Diaconul polihroniază iarăși:

Preasfințitului Arhiepiscopului și Mitropolitului (sau **Episcopului**) nostru (N) dă-i, Doamne, zile îndelungate și bună sporire întru dreapta predicare a cuvântului adevărului Tău, și întru conducerea turmei celei cuvântătoare pre calea mântuirii, și-l păzește întru mulți ani.

Corul cântă: Mulți ani (de trei ori)

Diaconul polihroniază a treia oară:

Bincredinciosului și îndreptătorului sfat, căpeteniilor cetăților, la toată iubitoarea de Hristos oaste, tuturor ortodocșilor creștini, ce s-au adunat la această Sfântă serbare: dă-le Doamne zile îndelungate, pace și sănătate, și întru toate bună sporire, și păzește întru mulți ani.

Corul cântă: Mulți ani (de trei ori)

TEDEUM de MULȚUMIRE

**ce se cântă la sărbători naționale și ocazii când cineva
voiește a mulțumii lui Dumnezeu pentru vre-o binefacere**

Dacă cineva voiește a mulțumi lui Dumnezeu pentru vre-o binefacere dobândită de la Dânsul, mulțumirea se face în modul următor:

Dacă mulțămirea se face împreună cu Dumnezeiasca Liturghie, după Bindecuvântată este Împărăția: la ectenia obișnuită se adaugă cererile de mulțumire: după intrare (vohod) troparele cuvenite zilei și mulțumirii. După prochimenul zilei, al mulțumirii și după Apostolul zilei, al mulțumirii; asemenea și după Evanghelia zilei, a mulțumirii. Iar după Evanghelie și după ecteniile obișnuite se adaugă ale mulțumirii, Chinonicul zilei și acesta al mulțumirii: Cânta-voi Domnului binefăcătorului meu, și voi cânta numele Domnului celui Preaînalt. Aliluia.

Iar după rugăciunea amvonului Iereul citește rugăciunea mulțumirii, și se cântă doxologia cea mare, ca și la Utrenie. Iar dacă voiesc, cântă în locul doxologiei: Pre Tine Dumnezeule te laudăm:

Iar dacă mulțumirea se face nu la liturghie, ci după Utrenie, sau după Vesperină, (vecernie), se urmează așa: Iereul investit în epitrahil și felon, stând înaintea Sfintei Mese, și tămâind-o cruciș, începe Tedeumul mulțumirii zicând: Slavă Sfintei..., ș.c.l.

Când se face Tedeumul de mulțumire, la sărbătorile naționale, atunci, după sfârșirea Dumnezeieștii Liturghii, pregătită fiind după cuviință o masă în mijlocul Bisericii, îndată după apolis, Sfinții servitori ies din altar, aducând cu sine Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce, pre care le pun pre masa pregătită, și se așează după ordine. Iar proestosul, tămâind masa cruciș, începe: Slavă sfintei, și de-o ființă, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor, **Corul: Amin, Împărate ceresc..., apoi citește Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,**

Doamne miluiește, (de 12 ori), Veniți să ne închinăm, și Psalmul 117.

Lăudați pre Domnul, că este Bun, și mila Lui veșnică. Să zică dar Israil: că este Bun, și mila Lui veșnică. Să zică dar casa lui Aaron: că este Bun, și mila Lui veșnică. Să zică dar toți cei ce se tem de Domnul: că este Bun, și mila Lui veșnică. Întru strâmtorare fiind eu am chemat pre Domnul, și Domnul m-a auzit și m-a scos la largime. Domnul este cu mine, și nu mă voi teme; ce-mi va face mie omul? Domnul este mie ajutor, și eu voi privi asupra vrăjmașilor mei. Mai bine este a nădăjdui spre Domnul de cât a nădăjdui spre om. Mai bine este a nădăjdui spre Domnul, de cât a nădăjdui spre boieri. Toate neamurile mă împresurase, și întru numele Domnului i-am sfărâmat. Mă înconjurase, și iarăși mă înconjurase; dar întru numele Domnului i-am sfărâmat. Mă înconjurase ca albinele fagurul; dar s-au stins ca focul cel de spini, și întru numele Domnului i-am sfărâmat. Împins am fost cu mare putere, ca să cad; dar Domnul m-a ajutat. Tăria mea și cântarea mea este Domnul; El a fost mântuitorul meu. Glasul de cântare, de bucurie și de mântuire se aude în locașurile dreptilor. Dreapta Domnului face puterea; dreapta Domnului este înaltă; dreapta Domnului face puterea. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi vesti lucrurile Domnului; Domnul m-a certat cu asprime, dar morții nu m-a dat. Deschideți mie porțile dreptății: voi intra prin ele, ca să laud pre Dumnezeu. Aceasta este poarta Domnului; dreptii vor intra prin ea. Lăuda-Te-voi, pentru că m-ai auzit, și ai fost mântuitorul meu. Piatra, pre care o au disprețuit ziditorii, aceasta a ajuns a fi în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta, și este admirabilă întru ochii noștri. Aceasta este ziua, pre care o a făcut Domnul. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa. O Doamne mântuiește-ne; O Doamne dă-ne prosperitate. Noi vă binecuvântăm din casa Domnului. Dumnezeu este Domnul, și S-a arătat nouă. Tocmiți sărbătoare cu înfrumusețări până la cornurile altarului. Dumnezeul meu ești Tu, și Te voi lăuda; Dumnezeul meu ești Tu, și Te voi înălța. Lăudați pre Domnul că este Bun, și mila Lui veșnică.

Slavă..., și acum..., Aliluia, (de trei ori). Slavă Ție Dumnezeule. **Iar Diaconul rostește ectenia cea mare:** Cu pace Domnului să ne

rugăm: **Corul:** Doamne miluiește. **Și celelalte până la:** Pentru navigatori: **și îndată adaugă această ectenie de mulțumire:**

Pentru ca cu milostivire să primească în supracerescul Său jertfelnic actuala mulțumire și rugă ale nevrednicilor robilor săi, și cu misericordie să ne miluiască, Domnului să ne rugăm.

Corul: Doamne miluiește

Pentru ca să nu respingă mulțumirea noastră a nevrednicilor robilor Săi, pre care o aducem cu inimă umilită pentru binefacerile primite de la Dânsul; ci să-I fie bineplăcută ca tămâia cea bine miroitoare, și ca o totală ardere grasă, Domnului să ne rugăm.

Corul: Doamne miluiește

Pentru ca și acum să audă glasul rugăciunii noastre a nevrednicilor robilor Săi, și bunul scop și dorința credincioșilor Săi, pururea să le îplinească spre bine, și ca un Milostiv totdeauna să ne binefacă nouă și sfintei Sale Biserici, și la tot credinciosul robul său să dăruiască cererile, Domnului să ne rugăm,

Corul: Doamne miluiește

Pentru ca să izbăvească Sfântă Biserica Sa, și pre robii săi (**ori pre robul său, N**) de toată supărarea, nevoia, urgia și primejdia, și de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți, și pre credincioșii Săi totdeauna să-i fortifice cu sănătate, cu zile îndelungate și cu pace, și prin întrarmarea Sfinților Săi Îngeri, Domnului să ne rugăm.

Corul: Doamne miluiește

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește..., Pre Preasfânta, curata..., **corul:** Ție Doamne. **Iereul eschiamă:** Că Ție se cuvine toată slava..., **corul:** Amin. **Apoi,** Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, binecuvântat cela ce vine întru numele Domnului, **și troparele acestea, glasul al 4-lea.**

Mulțumitori fiind noi nevrednicii robii Tăi Doamne, pentru binefacerile Tale cele mari, ce au fost asupra noastră,

slăvind Te lăudăm binecuvântăm, mulțămim, cântăm, și mărim misericordia Ta, și cu dragoste strigăm Ție: Binefăcătorule Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Slavă... **glasul același**

De binefacerile și darurile Tale ca niște robi netrebnici, învrednicindu-ne în dar, Stăpâne, cu zel alergând la Tine, mulțămire îți aducem după putere, și slăvindu-Te ca pre binefăcătorul și plăsmuitorul, strigăm: Slavă Ție, Dumnezeule Preaîndurate.

La sărbătorile naționale, la Slavă: se zice acest Tropar, glasul I-iu:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta; biruință evlaviosului domnitorului nostru Carol I-iu, Rege al României, asupra barbarilor dăruiește, și cu crucea Ta păzește pre poporul Tău.

Născătoare de Dumnezeu ajutătoarea creștinilor, robii Tăi agonisind solicitarea Ta cu mulțămire strigăm Ție: bucură-te Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și totdeauna să ne izbăvești din toate nevoile, cu rugăciunile Tale, una grabnică solitoare.

Diaconul: Să luăm aminte. **Iereul:** Pace tuturor. **Cititorul:** și duhului tău **Diaconul:** Înțelepciune să luăm aminte.

Prochimen glasul al 4-lea.

Cânta-voi Domnului binefăcătorului meu, și voi cânta numele Domnului celui Preaînalt.

stih: Bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta.

Apoi, se citește Apostolul, din epistola Sfântului Pavel către Efeseni: 5:8-21

Fraților, ca fiii luminii să umblați: căci rodul duhului este întru toată bunătatea și dreptatea, și adevărul. Cercați ce este bine plăcut Domnului. Și să nu fiți părtași la faptele cele neroditoare ale întunericului, ci mai vârtos să le, muștrați. Că cele ce se fac de către dânșii întru ascuns, rușine este ale și grai. Iar toate cele dezvelite se arată de lumină; căci tot ce se arată este lumină. Pentru aceea zice: deșteaptă-te cela ce dormi, și te scoală din morți, și te va lumina Hristos. Socotiți deci cum să umblați cu pază, nu ca niște neînțelepți, ci ca

cei înțelepți, răscumpărând timpul că zilele rele sunt. Drept aceea nu fiți nepricepuți, ci cunoscând ce este voia lui Dumnezeu. Și nu vă îmbătați de vin, întru care este desfrânarea; ci vă umpleți de Duhul, vorbind între voi în psalmi și în laude, și în cântări duhovnicești, lăudând și cântând întru inimile voastre Domnului. Mulțumind în tot timpul pentru toate lui Dumnezeu și Tatăl, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, supunându-vă unul altuia întru frica lui Dumnezeu.

Iar la sărbătorile naționale se citește Apostolul din I-a epistolă către Timotei: 2;1-6.

Fiule Timotei, rog înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri rugăminți, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împăratul și pentru toți cei ce sunt în dregătorii, ca să petrecem viață lină și pașnică, întru toată evlavia și curăția. Căci aceasta este bine și plăcut înaintea Mântuitorului nostru Dumnezeu, Carele voiește să se mântuiască toți oamenii, și să vină la cunoștința adevărului. Căci unul este Dumnezeu, și unul mijlocitorul între Dumnezeu și oameni, omul Hristos Iisus, Carele s-a dat pre sine răscumpărare pentru toți. Căruia este cinstea și slava în vecii vecilor, Amin.

Evanghelia de la Luca: 7;12-19.

În timpul acela, intrând Iisus într-un sat, L-au întâmpinat zece bărbați leproși, care au stătut de departe. Și aceia au înălțat glasul zicând: Iisuse Învățătorule, miluiește-ne. Și El văzându-i le-a zis: mergeți și vă arătați preoților. Și a fost, când mergeau ei s-au curățit. Iar unul dintr-înșii, văzând că s-a vindecat, s-a întors mărind pre Dumnezeu cu glasul mare. Și a căzut cu fața la picioarele Lui, mulțumindu-i, și acela era Samarinean. Iar Iisus răspunzând a zis: au nu zece s-au curățit? Dar cei nouă unde sunt? Nu s-au aflat să se întorcă să dea slavă lui Dumnezeu, fără numai acest străin? Și a zis lui: Scoală-te și mergi, credința ta te-a mântuit.

Iar la ziua onomastică a Domnitorului se citesc din Apostol și din Evanghelie următoarele:

Apostolul din epistola către Romani: 13;1-7.

Fraților, tot sufletul să se supună stăpânirilor celor mai

înalte.

Căci nu este stăpânire, fără numai de la Dumnezeu; și stăpânirile care sunt, de la Dumnezeu sunt orânduite. Pentru aceea cea ce se împotrivește stăpânirii, orânduiei lui Dumnezeu se împotrivește, și care se împotrivesc își vor lua judecată. Căci dregătorii nu sunt frică faptelor celor bune, ci celor rele. Deci, voiești să nu-ți fie frică de stăpânire? fă binele și vei avea laudă de la dânsa; căci ea este servitoare a lui Dumnezeu spre bine. Iar de faci rău teme-te, căci nu în zadar poartă sabia; căci este servitoare a lui Dumnezeu răzbuțătoare spre pedeapsa celui ce face răul. Pentru aceea trebuie să vă supuneți nu numai de frica pedepsii, ci și pentru conștiință. Pentru aceasta plătiți și dare; căci ei sunt servitorii lui Dumnezeu, cu însuși aceasta de-a pururea îndeletnicindu-se. Dați dar tuturor ceea ce datoriți: celui cu tributul, tribut; celui cu darea, dare; celui cu frica, frică; celui cu cinstea, cinste.

Evanghelia de la Matei: 22;15-22.

În timpul acela sfat au făcut fariseii asupra lui Iisus, cum să-L prindă în cuvânt. Și au trimis pre învățăceii lor, împreună cu irodianii, zicând: Învățătorule! Știm că ești Adevărat, și înveți calea lui Dumnezeu într-adevăr, și nu-ți este grijă de nimeni; căci Tu nu cauți în fața oamenilor. Deci spune nouă, ce ți se pare? Cade-se a da tribut Cezarului, sau nu? Iară Iisus, cunoscând viclenia lor, a zis: Ce mă ispitiți fățarnicilor? Arătați-mi banul tributului. Iar ei i-au adus un dinar. Și El a zis lor: al cui este acest chip și scriptura de pre el? Zis-au ei Lui: ale Cezarului. Atunci a zis lor: redați dar Cezarului cele ce sunt ale Cezarului, și lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu. Și auzind ei aceasta, s-au mirat; și lăsându-L s-au dus.

După Evanghelia îndată Diaconul zice ectenia aceasta:

Miluieste-ne Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție auzi-ne și ne miluieste.

Corul: Doamne miluieste (de trei ori)

Încă ne rugăm pentru preaevlaviosul și de Hristos iubitorul Domnitorul nostru Carol I-iu, Regele României,

pentru soția sa Elisabeta Doamna și Regina, și pentru toată augusta lor familie, și pentru tot palatul și oștea lui, pentru stăpânirea, învingerea, continuitatea, pacea, sănătatea, mântuirea lor, și pentru ca Domnul Dumnezeu nostru mai ales să confăptuiască și să-i ajute lui întru toate, și să supună sub picioarele lui pre tot vrăjmașul și rebelul.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori)

Încă ne rugăm pentru Arhiepiscopul și Mitropolitul (Episcopul) nostru (N), și pentru toți cei întru Hristos frații noștri.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori)

Mulțumind cu frică și cu cutremur misericordiei Tale, ca niște robi netrebnici, Mântuitorule și Stăpânul nostru Doamne, pentru binefacerile Tale, ce ai revărsat cu abundență asupra robilor Tăi: procădem înaintea Ta și-Ți proaducem doxologie ca lui Dumnezeu, și cu umilință strigăm: izbăvește din toate nevoile pre robii Tăi, și ca un Milostiv, totdeauna plinește spre bine dorințele noastre ale tuturor, cu sârguință ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește

Corul: Doamne miluiește (de trei ori)

Precum cu milă ai auzit rugăciunile robilor Tăi Doamne, și ai arătat asupra-le misericordia filantropiei Tale, așa și de acum înainte netrecând cu vederea plinește întru slava Ta toate voințele cele bune ale credincioșilor Tăi, și arată spre noi toți mila Ta cea bogată, trecând cu vederea greșalele noastre: rugămu-ne auzi și ne miluiește.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori)

Bine primită să fie, Atotbunule Stăpâne, aceasta mulțumire a noastră înaintea măririi slavei Tale, ca o tămâie bine mirositoare, și ca o totală ardere grasă, și ca un Îndurat trimite totdeauna robilor Tăi milele Tale cele bogate și îndurările Tale, și izbăvește Biserica Ta cea Sfântă, cetatea aceasta (sau satul aceasta) de toate contrarietățile vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, și la tot poporul Tău dăruiește zile îndelungate fără de păcat și cu sănătate, și

propășire în toate virtuțile: rugămu-Te Atotîndurate Împărate, cu milostivire auzi-ne și grabnic ne miluiește.

Corul: Doamne miluiește (de trei ori)

Iar Iereul zice eschiamarea: Auzi-ne Dumnezeule mântuitorul nostru: **Corul: Amin. Și închinându-se de trei ori înaintea Sfintei Mese, Diaconul zicând:** Domnului să ne rugăm. **Iereul cu toată luarea aminte și umilință citește rugăciunea aceasta cu mare glas:**

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeuul nostru, Dumnezeuul îndurărilor și a toată misericordia, a căruia milă este nemăsurată, și iubirea de oameni adânc ne ajunsă; la a Ta mărire procăzând, cu frică și cu cutremur, ca niște robi netrebnici, cu umilință acum aducem mulțămire misericordiei Tale, pentru binefacerile Tale ce au fost asupra robilor Tăi (**sau robului Tău**), și ca pre Domnul, Stăpânul și binefăcătorul, Te slăvim, Te lăudăm, cântăm și Te mărim, și procăzând iarăși mulțămim, rugând cu umilință nemăsurata și nespusa Ta misericordie; ca precum ai binevoit a primi acum rugăciunile robilor Tăi, și cu milostivire i-ai învrednicit a li se împlini, așa și de acum înainte învrednicește-i a spori întru dreapta credință, întru dragostea cea către Tine, și cea către aproapele, și întru toate faptele cele bune, și a dobândi ale Tale bine faceri, împreună cu toți credincioșii Tăi. Sfântă Biserica Ta, și cetatea aceasta (**sau satul aceasta**) izbăvește-le de toată reaua întâmplare, dăruindu-le pace și liniște; și ne învrednicește totdeauna mulțumire a proaduce, cele prea bune a grăi și a cânta Ție cu Cel fără început al Tău Părinte, și cu Bunul, și Cel de-o ființă al Tău Duh, Dumnezeuului Cel întru o ființă slăvit:

Și îndată eschiamă cu glasul mai înalt: Slavă Ție Dumnezeului nostru dătătorului de bine, în vecii vecilor. **Corul: Amin. Apoi cântă doxologia cea mare, adică:** Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu.

Iar la sărbătorile naționale, și la onomastica Domnitorului, zicând Diaconul: Iară și iară plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm: **toți îngenunchează împreună cu Preotul, carele cu capul descoperit, citește această rugăciune pentru Domnitor și pentru țară:**

Doamne Dumnezeuul nostru! Dumnezeuul îndurărilor și a

toată bunătatea, a căruia milă este nemăsurată, și iubirea de oameni adânc neajunsă: procădem la a Ta misericordie cu frică și cu cutremur, că niște robi netrebnici spre semn de mulțămire pentru ale Tale binefaceri ce ai arătat evlaviosului și iubitorului de Hristos Domnitorului nostru Carol I-iu, Regele României, și pentru soția sa Elisabeta Doamna și Regina, și pentru toată augusta lor familie, și la tot neamul nostru. Cu umilință ne rugam Ție, Doamne al puterilor, ca precum în trecut ne-ai miluit și nu ai depărtat de la noi pronia Ta cea dumnezeiască, așa și de acum să nu depărtezi de la noi îndurările Tale, nici să intri la judecată cu noi pomenind păcatele noastre; căci de Te vei uita la fără de legi, Doamne, Doamne, cine va subzista? Nu pentru dreptățile noastre, ci pentru mila Ta cea mare îndrăznim a ne apropia și a ne ruga Ție: întărește-ne în credința Ta cea Sfântă; încălzește inimile noastre cu focul dragostei celei către Tine și către aproapele; alungă de la noi tot spiritul viclean și necurat, carele se împotrivesc voii Tale celei Sfinte, și mântuirii noastre. Păzește, Doamne, întru zile îndelungate și întru pace neturburată pre robul Tău evlaviosul și de Hristos iubitorul Domnitorul nostru Carol I-iu, Regele României, și pre soția sa Elisabeta Doamna și Regina și pre toată augusta lor familie, pre care l-ai ales să conducă acest popor al Tău ca întru liniștea lui să putem și noi toți a ne petrece o viață lină și neturburată de răutățile lumii.

Dă Doamne, dregătorilor noștri Duhul cel Sfânt al înțelepciunii și al iubirii de oameni, care edifică popoarele și le înalță, înnoiește în inimile judecătorilor duhul cel drept, carele luminează și învață tot adevărul. Varsă în păstorii cei sufletești ai poporului Tău duhul lepădării de sine, pre care l-ai dat Sfinților Apostoli, când i-ai trimis în lume la predicarea cuvântului adevărului Tău. Și pre toți ne învrednicește a spori în faptele cele mântuitoare, care fac pre oameni a fi după asemănarea Ta, spre mărirea numelui Tău întru noi, și spre lățirea împărăției Fiului Tău, Domnului nostru Iisus Hristos, pre Carele l-ai trimis în lume, pentru mântuirea neamului omenesc.

Auzi-ne, Doamne, precum ai auzit cu milostivire rugăciunile părinților noștri, când chemau ei ajutorul și îndurările Tale asupra lor și asupra țării acesteia, întru care

se proslăvește numele Tău. Păzește, Doamne, țara aceasta România, și Sfânta Biserica Ta, ce ai întemeiat întru dânsa, izbăvindu-le de toată reaua întâmplare. Ajută-ne cu harul Tău, ca totdeauna cu inimă curată, și cu viață neprihănită, să Te mărim pre Tine Dumnezeu Cel necuprins de minte, și adorat în trei ipostasuri: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, și să-Ți strigăm din prisosința credinței și a dragostei:

Cu glasul mai ridicat: Slavă Ție Dumnezeului, dătătorului nostru de bine, în vecii vecilor. **Corul:** Amin. **Apoi doxologia cea mare, sau în locul ei acest imn al Sfântului Ambrozie, Episcopul Mediolanului.**

Pre Tine, Dumnezeule, Te laudăm, pre Tine Doamne Te mărturisim; pre Tine preaveșnicule Părinte tot pământul Te mărește. Ție toți Îngerii, Ție cerurile și toate puterile, Ție Heruvimii și Serafimii cu glasuri neîncetate strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Dumnezeu Savaot, pline sunt cerurile și pământul de mărirea slavei Tale. Pre Tine preaslăvitul cor al Apostolilor, pre Tine laudabilul număr al Profeților, pre Tine Te laudă prealuminata oaste a Martirilor, pre Tine în tot universul Te mărturisește Sfânta Biserică pre Părintele mării celei neajunse, a închinatului, adevăratului și Unul-Născutului Tău Fiu, și pre Sfântul Duh Mângâitorul. Tu ești Împăratul slavei Hristoase, Tu ești Fiul pururea fiitor al Părintelui. Tu luând pre om spre izbăvire, nu Te-ai îngreșat de pântecul Fecioarei. Tu, învingând boldul morții, ai deschis credincioșilor Împărăția Cerului. Tu șezând de-a dreapta lui Dumnezeu întru slava Tatălui, ești crezut a veni ca judecător. Pre Tine deci Te rugăm ajută robilor Tăi pre care i-ai răscumpărat cu sângele Tău cel prețios; învrednicește-i a împărăți cu Sfinții Tăi întru slava Ta cea veșnică. Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta, îndreptează-i și-i înalță în veac. În toate zilele binecuvânta-Te-vom, și vom lauda numele Tău în veac, și în veacul veacului. În vrednicește-ne Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Miluiește-ne, Doamne, miluiește-ne. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine. Spre Tine, Doamne, am nădărdit, să nu ne rușinăm în veci, Amin.

Diaconul: înțelepciune. **Corul:** Pre cea mai cinstită. Slavă..., și

acum..., Doamne miluiește, (de trei ori) Binecuvintează.

Iereul face apolisul zilei, și apoi binecuvântând poporul zice:

Binecuvântarea Domnului peste voi, cu harul, cu îndurările și cu iubirea de oameni a Lui, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și se duce fiecare la ale sale. Iar la solemnități naționale, după apolis, Diaconul stând în mijlocul Bisericii, cu fața spre Altar, zice cu glasul înalt polihroniul pentru Domnitor, pentru autoritatea bisericească, pentru Sfântul cârmuitor s.c.l. precum s-a arătat în urmă la pag. 509. Iar corul, la fiecare polihronare, cântă: **Mulți ani.**

În timpul polihronului Preotul stă cu crucea în mână dinaintea Ușilor împărătești, cu fața spre popor, și la fiecare mulți-ani însemnă poporul cu Sfânta Cruce făcând de trei ori semnul Crucii spre apus, spre miază-zi și spre miază-noapte. Apoi sărută el însuși Crucea și toți asistenții. Iar Corul cântă necontentit: **Mulți ani, până ce toți sărută Sfânta Cruce.**

RÂNDUIALA

lui

Metodie Patriarhul Constantinopolului pentru deosebite persoane și vârste, ce se reîntorc la Ortodoxie, de la care mai înainte se lepădase.

Aceasta rânduială se face și când cineva dintre Luterani sau Calvinii se întorc la ortodoxie.

Dacă a fost prins cineva fiind copil și s-a lepădat de ortodoxie de frică sau din neștiință, unui astfel să i se citească rugăciunile cele curățitoare în șapte zile și în a opta să se spele. Și după ce va ieși din scaldătoare încingându-se cu fotă să fie uns cu Mir ca și acela ce se botează, și să se îmbrace în veștminte noi, după chipul celor ce se botează.

Iar de ar fi juni, bărbați ori bătrâni, deplini la vârstă, și se vor fi lepădat din cauza pedepselor, să capete iertare din iubire de oameni. Să postească însă optzeci de zile, îndeletnicindu-se adesea cu rugăciunea și făcând metanii. Iar apropiindu-se plinirea celor optzeci de zile, să li se citească rugăciunile curățitoare în opt zile, și să zică în fiecare zi: Doamne miluiește, de 100 de ori; și după acestea să se spele și să se ungă cu Mir, după cum s-a zis mai sus, și făcându-se Liturghie să se împărtășească cu Sfintele Taine, umblând la biserică și la Liturghie opt zile ca și cei botezați. Iar de sunt vreunii, care de bună voie s-au lepădat de credință și voiesc a se reîntoarce, îi primim și pre aceștia dar nu-i cuminecăm cu Sfintele Taine, decât numai la sfârșitul vieții lor, după canonul 73 al marelui Vasilie, care zice: Cei ce s-au lepădat de Hristos și a călcat taina mântuirii, se cuvine a plânge în tot timpul vieții sale, și dator este a se mărturisi mai înainte de moarte, pentru a se învrednici de Sfintele Daruri, cu credința în iubirea de oameni a lui Dumnezeu.

RUGĂCIUNI CURĂȚITOARE
pentru cei ce se reîntorc la adevărata credință,
de care se lepădaseră

Domnului să ne rugăm; Doamne miluiește

Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale, că nu după păcatele noastre ne-ai făcut nouă, nici după nelegiuirile noastre ne-ai răsplătit nouă; căci călcând

poruncile Tale, pre noi înșine ne-am dat morții. Că Însuți, ca un Stăpân Îndurat, Carele știi căci căderea noastră este rea și că moartea întărindu-se ne-a înghițit pre noi, îndurându-Te de noi, ai binevoit a mântui făptura Ta, luând chipul nostru de rob; și cu moartea luptându-Te, ai rechemat chipul Tău, slobozindu-ne de stăpânirea morții și ducându-ne în calea mântuirii prin renașterea Sfântului Tău Duh. Astfel mântuiți prin harul Tău, laudăm iconomia Ta și ne rugăm, cerem și ne cucerim : La a doua venirea Ta, când vei să judeci viii și morți și să răsplătești fiecăruia după faptele lui, adu-Ți aminte de mila Ta, că din veac este și treci peste greșalele și păcatele noastre cele omenești. Dă-ne nouă, celor ce cerem Ție, curățire și ne iartă toată greșeala de voie și fără de voie, în cunoștință și în necunoștință. Că nu este om, carele să trăiască și să nu păcătuiască, de ar fi viața lui și numai o zi. Căci cine se va lăuda că inima sa este curată? Sau cine va cuteza a zice că este curat de păcat? Că toți am păcătuit dinaintea Ta, în cuvinte și în fapte, și suntem lipsiți de mărirea Ta, nădăjduind a ne îndrepta la județul Tău cel înspăimântător și înfricoșat, nu din faptele dreptății, că n-am făcut nimic bun pre pământ, ci din credința cea adevărată și din mărturisirea de Tine; că a Te cunoaște pre Tine este o întregă dreptate, și a cunoaște Stăpânirea Ta este rădăcina nemuririi. Știm deci și mărturisim și credem că Tu ești Cea ce ne-ai adus din neființă în ființă, și miluiești pre cei căzuți, și suferi pre cei ce greșesc și din moarte îi înviezi. Rugămu-ne Ție, Doamne Dumnezeul nostru: Orice am păcătuit înaintea Ta, ca purtători de trup și locuitori ai acestei lumi și cuprinși de neputințe, ori în fapte, ori în cuvinte, ori în cugete, Însuți ca un Bun și Iubitor de oameni și Miluitor Stăpân, ușurează, lasă, trece și iartă greșalele noastre ale celor ce ne mărturisim. Și să nu le numeri, nici să intri la judecată cu servii Tăi, că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu. Că Tu singur ești fără de păcat și primești pre cei ce se pocăiesc, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Sfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Alta rugăciune:

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, Carele ai încredințat

cheile Împărăției Tale Sfinților Tăi discipoli și Apostoli și pre credința lor ai zidit Sfântă Biserica Ta, și le-ai dat lor putere prin harul Tău a lega și a dezlega cele de pre pământ; auzine și pre noi nevrednicii care Te chemăm acum spre curățirea robului Tău acestuia, și fă minunate milele Tale asupra lui, Cea ce mântuiești pre cei ce nădejuiesc întru Tine. Că Tu Doamne ai zis prin gura Profeților Tăi celor grăitori de Dumnezeu: Întoarceți-vă la mine și Mă voi întoarce către voi, și încă: Nu cu voie voiesc moartea păcătosului, ci întoarcerea și viețuirea lui. Deci Însuți Iubitorule de oameni, să nu Te întorci și de la robul Tău acesta, ce se întoarce din calea rătăcirii sale și cere de la Tine curățire, ci-l cercetează cu milă și-l recheamă cu îndurări. Că Tu ești Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc și Mântuitorul celor ce se întorc la Tine, și Ție mărire înălțăm, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeule făcătorule a toate, Stăpâne Izvorul bunătății, Tatăl tuturor oamenilor, iar mai ales al credincioșilor; Carele n-ai trecut cu vederea pre omul cel căzut din viclenia diavolului în adâncul pieirii și al rătăcirii, dar prin înomenirea cea mântuitoare a Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, căutându-l pre aceasta și mântuindu-l l-ai adus la Tine; Însuți, Stăpâne Iubitorule de oameni, caută și acum spre robul Tău aceasta (**N**), carele este oaie din turma cea cuvântătoare a lui Hristos al Tău, pre care o ai scăpat din robia dușmanilor celor atei, cu care prin necunoștință copilărească ori prin silă tiranică a urmat deprinderile înșelăciunii lor; iar acum l-ai învrednicit a se uni cu comunitatea poporului Tău. Luminează mintea lui cu puterea și cu lucrarea Sfântului Tău Duh, ca scânteia cea pusă în sufletul lui la Botezul cel mântuitor, cu insuflările harului înțeleghător să se aprindă; și pecetea cea însemnată într-însul să se arate mai întipărită în inima și cugetele lui, prin însemnarea Crucii Hristosului Tău, întru nădejdea cea spre Tine și cunoașterea adevărului; ca să cunoască și să se închine Ție singurului Dumnezeu și Părinte, și Unuia-Născut Fiului Tău Domnul nostru Iisus Hristos, și Duhului Tău celui Sfânt. Unește-l pre dânsul cu

Sfânta Ta sobornicească și Apostolească Biserică; depărtează din mintea lui toată deprinderea păgânătății ateismului, și-l îndreaptă la poruncile Tale. Învrednicește-l a umbla după cuviință în învățăturile Tale și a se cumineca fără osândă cu mântuitoarele Tale Taine; și în viața viitoare arată-l părtaș cereștii Tale împărății. Că Tu ești Dumnezeuul nostru, Dumnezeu Carele miluiești și mântuiești, și Ție mărire înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Sfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Carele voiești ca toți oamenii să se mântuiască și să vie la cunoașterea adevărului; Cela ce pentru oaia cea pierdută ai trimis pre Unul-Născut Fiul Tău în lume Mântuitor și Răscumpărător, ca să caute și să mântuiască chipul Tău. Ție ne rugăm și pre Tine te chemăm: Primește pre robul Tău acesta (N), ce aleargă la îndurările Tale și Carele din pruncie a dobândit credința ortodoxă prin Sfântul Tău Botez; dar căzând de la ea pentru copilărie, sau altă oarecare întâmplare, și acum întorcându-se, și prin pocăință și cunoștință revenind la a Ta bunătate, varsă peste densul mila iubirii Tale de oameni; primește-l ca pre cel desfrânat carele s-a reîntors la Tine, Dumnezeule și Părinte; îndepărtează de la el toată înșelăciunea și măiestria dușmanului; unește-l pre dânsul cu turma cea sfântă a cuvântătoarelor Tale oi; înfrumusețează-l și acum cu mărirea PreaSfințitului nume al Hristosului Tău; arată-l părtaș cu toți credincioșii Sfințelor Taine celor Preacurate, spre iertarea greșalelor lui celor de mai înainte, și spre întărirea viitorului lui și spre paza sufletului și a trupului. Dă lui să alerge către Tine în tot timpul și locul, și să stăruiască în Bisericile Tale spre a plini cele plăcute Ție; ca, prin binefaceri, să se arate și moștenitor împărăției Tale celei cerești; căreia învrednicește-ne și pre noi împreună cu dânsul. Cu harul și cu îndurările Hristosului Tău, cu Carele Binecuvântat ești, cu Preasfântul, Bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Pace tuturor; Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, Carele ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc; Cea ce prin Crucea Ta ne-ai eliberat pre noi de blestemul strămoșilor și ne-ai readus la viața cea fericită; Cea ce ai zis, că se face bucurie în cer pentru un păcătos ce se pocăiește; primește acum și pre această pierdută oaie a Ta cuvântătoare și unește-o cu turma Ta, și alungă de la ea pre lupii ce o răpiseră; învrednicește-l pre dânsul să calce peste șerpi și peste scorpia, întărindu-l cu Crucea Ta și păzindu-l cu mărirea numelui Tău celui închinat ce se cheamă de noi servii Tăi.

Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeu Carele miluiești și mântuiești, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără început, și Preasfântului, bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și după rugăciune luând Preotul Sfântului Mir, îl unge după rânduiala celor ce se botează, făcând-l chipul Crucii la frunte, la ochi, la nări, la buze, la amândouă urechile, la mâini, la piept, pe spate și genunchi, zicând: Pecetea darului Sfântului Duh. Amin. Și după ungere pune mâna pre capul lui zicând aceasta rugăciune.

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, Carele prin trimiterea Preasfântului Tău Duh, ai umplut de har pre discipoli, păzește în sfințenia Ta și pre robul Tău acesta ce s-a reîntors din calea cea rătăcită, povățuindu-l în credința Ta și învrednicindu-l prin ungerea Mirului acestuia și de mireasma Sfântului Tău Duh. Dă-i lui a umbla după voința Ta; și învrednicește-l împreună cu noi să fie părtaș și înfricoșatelor Tale Taine, și păzind dreaptă credința cea în Tine, să se arate demn și de cereasca Ta împărăție, prin harul Hristosului Tău; cu Carele se cuvine Ție mărire, cinste și închinăciune, împreună și Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Mărire... Și acum... **și apolis.**

RÂNDUIALA

cum se cuvine a primi pre iudeii ce vin a fi botezați

După ce îi întrebăm pentru ce pricină voiesc a se boteza nu cumva pentru vre-un câștig sau vre-o datorie, sau alt oarecare folos lumesc; și după ce se făgăduiesc că numai pentru mântuirea sufletului voiesc a face aceasta, atunci Preotul înștiințând pre Arhieru, îl ia și-l duce înaintea ușilor Bisericii, și intrând singur în Biserică merge în Sfântul altar, și închinându-se de trei ori înaintea Sfintei Mese, dă mărire lui Dumnezeu pentru întoarcerea aceluia și rugându-se ca să-i lumineze cu lumina cunoașterii sale, și să-i dea har a cunoaște calea adevărului, își ia Epitrahilul, Felonul și ieșind din Altar, clericii cântând psalmul 33: Bine-voi cuvânta pre Domnul..., până la sfârșit. Preotul merge până la ușile Bisericii spre apus, și-l întreabă zicând:

Preotul îl întreabă: Cine ești tu?

El răspunde: Om rătăcit din calea mântuirii și rău întunecat de credința iudaicească.

Preotul îl întreabă: Pentru ce ai venit către Sfânta Biserică a lui Dumnezeu, și ce dorești de la dânsa?

Răspunde: Am venit a mă învăța de la dânsa credința, și doresc să mă unesc cu dânsa.

Preotul întreabă: Ce-ți va da ție credința?

Răspuns: Viață veșnică.

Și iarăși Preotul zice lui:

Această Sfântă, neprihănită și mântuitoare credință creștinească, pre care o ține însăși Sfânta Sobornicească și Apostolească Biserică, de o vei ține și tu, bine vei face, că pre aceasta o au predicat dumnezeieștii Apostoli, și au învățat să creadă în ea toate limbile; pre aceasta au mărturisit-o Sfinții Mucenici, și cu sângele lor au pecetluit-o; pre aceasta au predicat-o și purtătorii de Dumnezeu părinți, adică cele șapte Sinoade ecumenice și o au întărit. Pre aceasta cine o va ținea tare, fără a se îndoi până la sfârșitul vieții sale, abătându-se și ferindu-se de la toate faptele cele rele, și bine făcând în tot timpul, se va mântui și se va face moștenitor Împărăției Cerurilor. Însă creștinului nu folosește nimic numai dreapta credință, fără fapte bune; căci credința fără fapte este moartă, precum și faptele cele bune fără dreapta credință sunt moarte, și nimic nu folosesc; ci se cuvine celui ce crede, totdeauna a se abate de

la rău și a face bine. Pentru aceea dar și tu, deoarece dorești să fii creștin, și să moștenești viața cea veșnică, dator ești să crezi precum ți-am spus, și crezând să te lepezi de toate faptele iudaicești, și fugind de acelea ca pierzătoare de suflet, totdeauna să te ferești a nu te mai amăgi de dânsle. Apoi faptele cele rele sunt acestea: mândria, lăcomia, necurăția, pizma, înbuibarea, beția, lenea de a lăuda pre Dumnezeu, și lenea către toată fapta bună. Cine dar face acestea, Împărăția lui Dumnezeu nu o poate moșteni. Iar tu de dorești aceasta și de voiești a te face ei moștenitor, învinge aceste păcate cu faptele bune acestea: cu umilirea pre mândrie, cu îndurarea și miluirea pre lăcomie, cu curăția pre necurăție, cu iubirea și mila pre pizmă, cu postul și mâncarea cumpătată pre îmbuibare, cu nevoința cea bună, cu cucernicia, cu privigherea la rugăciune și cu bună credință, pre lene. Deci învingând astfel aceste rădăcini ale păcatelor prea lesne vei putea a te feri și de ramurile lor.

Preotul îl întreabă: Voiești această Sfântă și neprihănită credință creștinească să o primești din inimă și de la dânsa să te înveți și să o ții neclintit, și până la moartea ta să petreci într-însa?

Răspuns: Cu adevărat din toată inima doresc aceasta Sfântă credință, și faptele cele bune creștinești și voi petrece în amândouă, cu harul lui Dumnezeu, până la moarte, așa mă făgăduiesc.

Preotul zice către dânsul. Pleacă genunchii înaintea Domnului Dumnezeului nostru.

Iar el îndată îngenunchind înaintea ușilor Bisericii, ține mâinile cruciș la piept, și Preotul binecuvântându-l pre cap de trei ori, zice: În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, **Clericii Amin. Și îndată zice rugăciunea aceasta, punându-i numele.** Domnului să ne rugăm.

Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Carele alegi Ție popor ales din toate neamurile râvnitor de fapte bune, Tu și pre acest serv al Tău (N), ce a venit acum la Biserica Ta cea Sfântă, binecuvintează-l și deschide ochii cei înțelegători ai inimii lui, deschide-i urechile, spre ascultarea dumnezeieștilor Tale cuvinte, și-l fă părtaș catehumenilor, ca la timpul cuvenit să

se învrednicească de Sfântul Botez și de haina nestricăciunii.

Și îndată binecuvântându-l pre cap, de trei ori, zice: În numele Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh, **Clericii:** Amin. **Preotul iarăși zice:** Scris să fie numele tău între catehumeni. **Și iarăși se roagă peste dânsul, zicând așa:**

Tu, Stăpâne Dumnezeule Părinte, Cela ce ai trimis lumii mântuire pre Sfântul Tău Cuvânt, ca să plinească toate spre dumnezeiasca Ta cunoștință; Tu ai smuls sufletul servului Tău de la cel viclean, Tu și luminează-l pre el, și-l condu spre Sfințire întru Hristosul Tău, și să nu lași nici un duh viclean să aibă intrare într-însul. Că Tu singur ești Mântuitorul neamului nostru, și Ție mărire și mulțămită aducem, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău, și Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor Amin.

Apoi îl dă să învețe Simbolul credinței: Cred, într-unul Dumnezeu, și Tatăl nostru. Iar mai vârtos să-l învețe a iubi pre Domnul Dumnezeu din toată inima, din tot sufletul și din tot cugetul, și să se ferească de păcat, mergând la Biserică 40 de zile, sau cât se va crede de cuviință, postind după putere, nemâncând carne, nici brânză, nici ouă, ci numai Sâmbăta și Duminica, și făcând închinăciuni în toate zilele zicând rugăciunea aceasta de 300 ori pre zi: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pre mine păcătosul. Iar în suta a patra zice: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă pre Dumnezeu pentru mine păcătosul.

Și așa îl învață adesea ori, cercându-l de vine cu adevărat pentru Sfânta Credință, și așa adesea cercându-l și după plinirea rugăciunii, ce i s-a poruncit, îl face catehumen.

CATEHIZAREA I-a

Mai înainte de botez cu cinci zile, cela ce vrea să se boteze, stând iarăși înaintea Ușilor Bisericii, Preotul intră în Sfântul Altar și luându-și Epitrahilul și Felonul, se închină de 3 ori înaintea Sfintei Mese. Și ieșind citesc Psalmul al 8-lea: Doamne Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău: **Și venind la ușile Bisericii, Preotul îl întreabă așa:**

Întrebare: Mai întâi te întreb de te lepezi cu adevărat de toată credința Iudaică și de toate basnele lor, și de toată

lupta lor contra lui Dumnezeu, ce au asupra Domnului nostru Iisus Hristos, și asupra Preacuratei Maicii Sale, și asupra tuturor Sfinților, și asupra tuturor creștinilor, și de defăimarea lor, ca a unor protivnici lui Dumnezeu, și-i blestemi pre ei?

Răspuns: Mă lepăd de credința iudaică și de defăimarea lor, ce au asupra Domnului nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și asupra Preacuratei Maicii Sale, și asupra tuturor creștinilor; mă lepăd și de toate ale iudeilor ca de a unor protivnici lui Dumnezeu, și-i blestem pre dânșii.

Întrebare: Te lepezi de tăierea împrejmur, de sâmbătă, de azime, și de toate, sărbătorile lor, și de spălări, de mâncări și alte deprinderi iudaice, și le blestemi pre ele?

Răspuns: Mă lepăd de cele ale legii vechi, ca de cele ce acum au trecut, și de celelalte deprinderi iudaice care sunt protivnice lui Dumnezeu, și le blestem pre ele.

Întrebare: Te lepezi de învățatura cea protivnică lui Dumnezeu, a cărții numită talmud, pre care rabinii evreilor au făcut-o după însuflarea diavolească contra dumnezeieștilor Scripturi, schimbând explicarea lor într-alt chip, scriind și învățând basne și defaima asupra Domnului nostru Iisus Hristos, și a tuturor Sfinților, te lepezi și blestemi pre acelea?

Răspuns: Mă lepăd de toate învățăturile iudaicești, cele spre defăimarea lui Dumnezeu, și de blestemata lor carte, numită talmud, și de toată explicarea ei, și le blestem pre ele.

Întrebare: Te lepezi de școala iudaicească, de posturile lor, de rugăciunile lor, de deprinderile lor și de vicleniile lor, și le blestemi pre ele?

Răspuns: Mă lepăd de toate acestea din toată inima mea, și le blestem pre dânsele.

Întrebare: Te lepezi de mesia cel mincinos așteptat de iudei, și-l blestemi pre el și pre toți cei ce așteptă venirea lui cea pieritoare?

Răspuns: Mă lepăd de mesia cel așteptat de iudei și-l blestem pre el, și pre toți cei ce așteptă venirea lui cea pieritoare.

Întrebare: Dorești cu adevărat din tot sufletul și din toată inima ta, și fără nici o îndoire sau fățarie mărturisești că Domnul nostru Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu celui viu

și crezi într-Însul?

Răspuns: Doresc cu adevărat fără nici o îndoire și fără fățarnicie, și din toată inima și sufletul meu, cred că Domnul nostru Iisus Hristos, este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu celui viu, și cred într-Însul.

Preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cela ce voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoașterea adevărului să vie; binecuvântat este în veci, Amin.

Și Preotul citește de asupra lui rugăciunea aceasta:

Dumnezeule Dumnezeul nostru, Creatorule și Făcătorule a toate, Cela ce voiești ca toți să se mântuiască și la cunoașterea adevărului să vie, căută spre servul Tău aceasta ce s-a făcut catehumen, și-l izbăvește pre dânsul de vechea înșelăciune și de cursele celui protivnic; cheamă-l pre el la viața cea veșnică, luminează-i sufletul și trupul și-l unește pre el cu turma Ta cea cuvântătoare, care cheamă numele Tău cel Sfânt; ca și el cu noi să mărească Preacinstit și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și după rugăciune, iarăși îl mai învață ale credinței întărindu-l, și binecuvântându-l îl sloboade, iar Preotul dezbrăcându-se de veșminte, se duce întru ale sale.

CATEHIZAREA II-a

A doua zi înainte de Vesperină sau după Vesperină, face Preotul început ca și în cealaltă zi: întâi rugându-se, apoi luându-și Epitrahilul și Felonul iese din Altar, citind clericii. Psalmul 22: Domnul mă va paște și nimic nu-mi va lipsi. Apoi Preotul stând înaintea ușilor, zice către catehumen.

Cu adevărat te-ai lepădat de toată credința iudeilor, care nu cred pre Hristos a fi Fiu al lui Dumnezeu, și de învățăturile lor cele protivnice lui Hristos, le blestemi, și le scuipi?

Cu adevărat m-am lepădat de toată credința iudaicească și de învățăturile lor cele protivnice lui Hristos Dumnezeului nostru; le blestem și le scuip pre dânsule.

Întrebare: Mărturisești că Sfânta Treime, Tatăl, Fiul și

Sfântul Duh, este Dumnezeu în ființă nedespărțit, iar în fețe despărțit, și crezi într-Însul și te închini Lui?

Răspuns: Mărturisesc că Sfânta Treime, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, este un Dumnezeu în ființă nedespărțit, iar în fețe despărțit, și cred într-Însul și mă închin Lui.

Întrebare: Crezi că Preasfânta Fecioară Maria care a născut pre Hristos Dumnezeuul nostru, a fost înainte de naștere Fecioară, în naștere Fecioară și după naștere iarăși Fecioară?

Răspuns: Așa cred și mărturisesc, pentru Născătoarea de Dumnezeu Fecioara Maria.

Întrebare: Crezi și mărturisești, că Domnul nostru Iisus Hristos, Unul fiind din Sfânta Treime, unicul născut Fiu și Cuvânt al lui Dumnezeu, este de la Tatăl născut înainte de toți vecii, iar în urmă pentru mântuirea oamenilor S-a pogorât pre pământ, și prin lucrarea Sfântului Duh, S-a întrupat din pururea Fecioara Maria și S-a făcut om adevărat, nedespărțindu-se de Dumnezeirea Sa, într-un ipostas, și în două fețe neîmpreunat, neschimbat și neamestecat, Unul Fiul lui Dumnezeu, și Fiul Omului, Dumnezeu Adevărat și om adevărat.

Răspuns: Așa cred, și așa neîndoit mărturisesc.

Întrebare: Crezi, că taina Sfântului Botez, căruia dorești să te învrednicești, este în adevăr curățitoare tuturor păcatelor, și naștere duhovnicească, și face din fiii piericiunii, fiii lui Dumnezeu și moștenitorii împărăției Lui, pre cei ce cu credință se botează?

Răspuns: Așa cred pentru Sfântul Botez, și mărturisesc, și însu-mi din inimă doresc să mă învrednicesc de acesta.

Întrebare: Crezi, că Domnul nostru Iisus Hristos, nu de silă, ci de voie a răbdat munci pentru mântuirea neamului omenesc, și răstignire cu Trupul și ca un Om a murit și S-a înmormântat, și a treia zi cu puterea Dumnezeirii Sale a înviat și la cer cu Trupul S-a înălțat, și șade de-a dreapta lui Dumnezeu Tatălui, de unde iarăși va să vie să judece vii și morții, a căruia împărăție nu va avea sfârșit?

Răspuns: Toate aceste le cred, și cu adevărat din inimă mărturisesc.

Întrebare: Cinstitele Icoane, care închipuiesc trupeasca arătare a Cuvântului lui Dumnezeu către oameni, ale Născătoarei de Dumnezeu, ale Sfinților Îngeri, și ale tuturor

Sfinților, le cinstești cu adevărat și le săruți cu dragoste, și pre cei ce nu le primesc, ba încă le numesc idoli, îl blestemi?

Răspuns: Cu toată inima le cinstesc și cu dragoste le sărut, și de cei ce le numesc idoli, mă lepăd ca de niște necredincioși, și-i blestem.

Întrebare: Fiindcă toate acestea le-ai mărturisit cu adevărat înaintea Domnului Iisus Hristos, către Carele ai alergat, spune-mi-le cu jurământ și înaintea a toată Biserica.

Și de poate citi, ține cartea în mâini, și citește; Iar de nu, atunci Nașul sau vreunul din clerici spune, și el zice după dânsul toate acestea, așa:

Eu (N), carele astăzi din iudei vin la credința creștinească, și carele toate mai întâi cu adevărat le-am mărturisit înaintea Domnului Dumnezeuului meu, știutorul tuturor celor văzute și nevăzute, iată acum și înaintea Sfintei Biserici le mărturisesc cu adevărat, și cu jurământ încredințez aceasta mărturisire a mea, că adică: nu pentru vre-o nevoie sau frică, sau sărăcie, sau pentru vre-un alt câștig sau înșelăciune, sau pentru vre-o nedreptățire din partea iudeilor; ci numai pentru că sunt dator de credința creștinească, cunoscând că ceia ce nu cred în Hristos că este în adevăr Fiu lui Dumnezeu, pier; pentru aceasta zic, voiesc să mă fac creștin, și doresc a mă învrednici de Sfântul Botez; iar de umblu cu viclenie, adică să mă fac creștin și apoi iarăși să mă întorc la iudaism, să vie asupra mea acum și în toate zilele vieții mele toate blestemurile ce le-a scris Moisi în A doua lege, și să mă lovească cutremurul lui Cain, lepra lui Ghiezi, și peste toate aceste să fiu supus la mare pedeapsă de către chiriahie, și în veacul viitor să fiu blestemat, și de trei ori blestemat, și sufletul meu să fie rânduit cu satana și cu toți dracii în gheena și în munca cea veșnică, Amin.

Și îndată Preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Carele voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoașterea adevărului să vie; binecuvântat fie în vecii vecilor, Amin.

Diaconul zice: Cei chemați, capetele voastre, Domnului să le plecați. **Clericii:** Ție Doamne. **Și citește Preotul rugăciunea aceasta:**

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule Cel mare, Preaînalt și numit cu nume mare, Carele mai întâi ai luminat întunericul cu cuvântul buzelor Tale, și ai trimis pre Unul-Născut Fiul Tău în lume spre curățirea păcatelor noastre; Cea ce șezi pre Heruvimi și ești mărit de Serafimi, Căruia se pleacă tot genunchiul, al celor cerești și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată limba Te mărturisește pre Tine împăratul veacurilor; cea ce ai aflat oaia cea rătăcită și o ai așezat în turma Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Cea ce întorci pre păcătoși de la rătăcirea căilor lor. Însuți întorce și pre servul Tău acesta la lumina cea veșnică; recheamă-l de la înșelăciunea diavolului, cu bunăvoința Unuia-Născut Fiului Tău; întărește inima lui în credința și iubirea Hristosului Tău; dăruiește-i partea și soarta lui în Biserica Ta; că Tu ești Dumnezeul nostru, și afară de Tine pre altul nu știm, numele Tău chemăm. Că totdeauna și întru toate binecuvântat ești împreună cu Unul-Născut Fiul Tău, și cu Preasfântul, Bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Deci Preotul îl binecuvintează pre cap de trei ori, și-l învață ale credinței, despre fapte bune și despre viața creștinească, și terminând învățătura zice și Rugăciunea:

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule Cel mare și înfricoșat, Cel Sfânt și de oameni iubitor; Cea ce ne-ai învrednicit pre noi și în această oră a sta înaintea măreției Tale celei neapropiate, spre lauda și mărirea minunilor Tale, curățește-ne pre noi păcătoșii și nevrednicii servii Tăi de toată spurcăciunea trupului și a sufletului, și ne dă nouă har, ca cu inimă înfrântă și cu duh umilit să-Ți aducem întreita Sfântă doxologie și mulțumire, pentru marele daruri ce ai făcut nouă și le faci de a pururea spre noi. Adu-Ți aminte, Doamne, de neputința noastră și de servul Tău aceasta (**N**), pre care îl chemi la cunoștința Ta a unuia adevăratului Dumnezeu și Tatălui, și a Unuia-Născut Fiului Tău, Domnului nostru Iisus Hristos, și a Preasfântului și de-viață-făcătorului Tău Duh; și să nu-l piardă pre el și pre noi pentru nelegiuirile noastre, ci fă cu dânsul și cu umilința noastră mare milă; ca scăpând din întunericul păcatelor să călătorim ziua cu dreptate, și îmbrăcându-ne în arma luminii

să rămânem fără supărare de toate cursele vicelanului, și cu îndrăznire să Te preamărim în toate pre Tine Unul Adevăratul Dumnezeu Tatăl, Cel fără început, și pre Fiul Tău Cel asemenea fără început și de o ființă, și pre Sfântul, Bunul și adevăratul Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și terminându-se toate aceste, Preotul dezbrăcându-se de veșminte, se duce întru ale sale.

CATEHIZAREA III-a

Iar a treia zi, precum la catehizarea a doua, Preotul iarăși îmbrăcându-se în veșminte, și sărutând Dumnezelasca Masă, iese din Altar, citind clericii Psalmul 26: Domnul este lumina mea..., tot până la sfârșit. Apoi Preotul mergând în ușile Bisericii, zice către catehumen: Descinge-te și te dezbracă. Și dezbrăcându-se de haine stă înaintea lui cu fața spre răsărit, descins, cu capul gol, desculț, numai în cămașă, ținând mâinile în jos; iar Preotul suflând de trei ori în fața lui, îi binecuvintează fruntea, gura și pieptul de trei ori, și punând mâna pre capul lui îi numește și numele, zicând această rugăciune: În numele Tău Doamne Dumnezeule al adevărului..., (caut-o la catehizați fața 16): Și îndată după rugăciune, Preotul face cuvânt către catehumen învățându-l despre credință, dragoste și nădejde, și despre toate faptele bune ce duc la mântuire și veșnica fericire. Și terminând cuvântul zice: Domnului să ne rugăm: Și citește pre capul catehumenului cu glasul sonor:

Doamne, Știutorul celor ascunse, Carele știi toate mai înainte de plinirea lor; Cea ce nu voiești moartea păcătosului, ci întoarcerea și viețuirea lui; Însuți caută din locașul Tău cel din înălțime spre servul Tău catehumenul aceasta, și-i deschide lui ochii inimii ca să primească Taina Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru; naște-l pre el a doua oră prin apă și prin Duh, spre veșnica Ta Împărăție, ca și el împreună cu noi să mărească Preacinstit numele Tău, al Tatălui Celui fără început, împreună cu al Unuia-Născut, Fiului Tău Celui de-o ființă, și cu al Preasfântului și Adevăratului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Preotul: Cei chemați ieșiți, iar cei credincioși Domnului să ne rugăm. **Clericii:** Doamne miluiește. **Iar Preotul întorcându-se,**

citește rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, adu-Ți aminte de noi păcătoșii și nevrednicii servii Tăi care chemăm numele Tău Cel Sfânt. Să nu ne rușinezi pre noi despre așteptarea milei Tale, ci dăruiește nouă, Doamne, toate cererile cele spre mântuire; învrednicește-ne să Te iubim, și să ne temem de Tine din toată inima noastră, și să facem întru toate voia Ta. Că Bun și de oameni Iubitor Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și terminând aceste toate, Preotul dezbrăcându-se de veșminte în Altar, se duce întru ale sale.

CATEHIZAREA IV-a

Precum la întâia și a doua Catehizare, așa și la a patra, catehumenul stând la ușa Bisericii, Preotul intră în altar și îmbrăcându-se în veșminte, iese în timp ce clericii citesc psalmul 28: Aduce-ți Domnului fiii lui Dumnezeu. Și vine la ușa Bisericii, unde Catehumenul stă descins, cu capul gol, desculț numai în cămașă, ținând mâinile în jos, și căutând spre răsărit; iar Preotul suflând de trei ori în fața lui, îi binecuvintează fața și pieptul de trei ori, apoi: Domnului să ne rugăm. Doamne miluiește. și citește rugăciunea jurământului întâi: Ceartă-te pre Tine, Domnul, diavole; Caut-o înapoi la catehizați pag. 17. Și se citesc toate de rând cu rugăciunea jurământului al doilea, al treilea și al patrulea, precum învață acolo. Apoi ecfonis: Cu harul și cu iubirea de oameni..., După aceia zice Preotul: Pace tuturor. Cei chemați capetele voastre Domnului să le plecați, Clericii Ție Doamne. Preotul: Domnului să ne rugăm. Și citește rugăciunea aceasta în taină:

Binecuvintează și acum, Doamne pre servul Tău, catehumenul aceasta, ce l-ai chemat cu chemarea Sfântă la prealuminoasa lumină a cunoștinței Tale, și dă lui cuvânt de cunoaștere spre a se face catehumen; umple-l de Duhul Tău cel Sfânt, ca și el să fie împreună cu oile cele însemnate de Tine, păstorul Cel Adevărat, prin însemnarea Sfântului Duh; ca fiind membru cinstitei Tale Biserici, să se învrednicească cu adevărat de fericita nădejde în Împărăția Cerurilor.

Ca și aceștia să mărească Preacinstit și Preaînucuiințat Numele Tău, al Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh, acum

și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Terminând toate acestea, Preotul dezbrăcându-se de veșminte în Altar, se duce în ale sale.

CATEHIZAREA V-a

Deci, sosind timpul în care catehumenul să se lepede de satana, și să se împreune cu Hristos, merge iarăși înaintea ușilor Bisericii, iar Preotul intrând în Altar se îmbracă în veșminte, și iese afară, pre când clericii citesc Psalmul 41: În ce chip dorește cerbul de izvoarele apelor... Și venind la ușa Bisericii, unde Catehumenul stă cu capul gol, descins, dezbrăcat, căutând spre răsărit, zice către dânsul:

Stai cu frică și făcându-ți Cruce descinge-te și te dezbracă. Iată a sosit timpul să te faci catehumen. Leapădă dar toate lucrurile cele spurcate și faptele cele viclene, și ca cum ai fi fost robit, stai ca Iisus Hristos să te răscumpere. Întoarce-te acum spre apus și întinde mâinile Tale lepădând de la Tine pre diavolul defăimându-l și suflând asupra lui.

Iar Catehumenul întorcându-se spre apus având mâinile întinse, ca cum ar lepăda pre cine-va de la sine, suflă.

Preotul iar zice: Întoarce-te spre răsărit având mâinile în jos.

Iar el întorcându-se cu mâinile în jos, iarăși Preotul zice: Cugetă mintea ta și vezi de este în tine vreun lucru protivnic, și cu suflare scupă-l pre el.

Iar el întorcându-se spre Apus, suflă și scupă, și făcând aceasta, Preotul iarăși zice: Întoarce-te spre răsărit, ținându-ți mâinile în jos.

Iar el întorcându-se, Preotul zice:

Să nu fii fățarnic ca iuda având gând îndoios, căci Cuvântul lui Dumnezeu știe inima Ta și rărunchii Tăi, și este mai ascuțit decât sabia cea cu două tăișuri. Iată acum diavolul stă la apus, și scrâșnește cu dinții, își rupe părul plesnind cu mâinile, și mușcându-și nebunește buzele sale, își plânge părăsirea sa, văzând eliberarea Ta. Întoarce-te dar spre apus, și ținând mâinile întinse, leapădă-te de el, și suflă asupra lui; și întorcându-te la Răsărit te împreunează cu Hristos.

Iar el întorcându-se spre apus, avându-și mâinile întinse, suflă și scupă, și iarăși se întoarce spre răsărit, și făcând aceasta, Preotul zice:

Iată aici stau Puterile cerești, Îngerii și Arhanghelii, nevăzut scriind cuvintele Tale, Heruvimii și Serafimii din cer privesc, să ia făgăduința Ta și să o ducă Stăpânului: adică, că te lepezi de dușmanul și te împreuni cu Mântuitorul Hristos.

Și îndată zice către dânsul:

Întoarce-te spre apus ținându-ți mâinile întinse, și la toată întrebarea cu luare aminte să-mi răspunzi.

Și întorcându-se spre apus, avându-și mâinile în jos, îl întreabă Preotul: Lepădatu-te-ai de satana. Și celelalte, caută-le înapoi la botez, fața 20. Și așa urmează pre rând tot Botezul până la sfârșit.

RANDUIALA

lepădării saracinilor, de la credința cea necurată a turcilor, cu întrebări și răspunsuri

Începutul ca la rânduiala pentru evrei, cei ce vin să se boteze, de la pag 526, până la pag 528. Preotul îl întreabă, zicând:

Întrebare: Mai întâi te întreb pe tine, de te lepezi de toată cea potrivnică lui Dumnezeu credință mahomedană și de toate ale lor spurcate socoteli și le blestemi pe ele?

Răspuns: Mă lepăd de toată cea potrivnică lui Dumnezeu credință mahomedană și de toate ale lor spurcate socoteli și le blestem pe ele.

Întrebare: Te lepezi de Mahomed, pe care turcii îl cinstesc ca pe un apostol și prooroc al lui Dumnezeu? Și-l blestemi pe el, ca pe o slugă a diavolului, iar nu a lui Dumnezeu și ca pe un mincinos prooroc?

Răspuns: Mă lepăd de Mahomed, ca de o slugă diavolească și ca de un prooroc mincinos și-l blestem pe el.

Întrebare: Te lepezi de Resull, și de Alie, ținerele lui Mahomed și de Hasan și de Gusein, fiii lui și de Abubechir și

de Urne, și de Talhan și de Abupacrin și de Saduchin și de Maieu și de Zupir și de Adellean și de Zent și de Izit și de Sait și de Udman și de ceilalți cei împreună tănuitori și împreună lucrători și de urmașii lui Mahomed? Și-i blestemi pe ei, ca pe niște mincinoși dascăli și slugi diavolești și potrivnici lui Dumnezeu?

Răspuns: Mă lepăd de toți acești dascăli turcești, hulitori asupra lui Dumnezeu și mincinoși și-i blestem pe ei, ca pe niște diavolești slujitori.

Întrebare: Te lepezi de Zadize și de Anse și de Zennep și de Imchelfima de cele mai întâi și mai spurcate din femeile lui Mahomed și de Fatmana, fiica lui? Și le blestemi pe ele?

Răspuns: Mă lepăd de toate acestea și le blestem pe ele, ca pe niște lucrătoare de spurcăciune și potrivnice lui Dumnezeu.

Întrebare: Te lepezi de cea hulitoare asupra lui Dumnezeu carte a blestematului Mahomed, care se numește Alcoran și de toate învățăturile și pravilele și obiceiurile și de hulele lui și le blestemi pe ele, ca pe niște potrivnice lui Dumnezeu și stricătoare de suflet?

Răspuns: Mă lepăd de Alcoran și de toate cărțile și învățăturile blestematului Mahomed și le blestem pe ele, ca pe cele ce sunt potrivnice lui Dumnezeu și hulitoare și pierzătoare de suflet.

Întrebare: Te lepezi de toți dascălii turcești, cei înșelători și hulitori și de toate hulitoarele asupra lui Dumnezeu și mincinoasele basme ale lui Mahomed și a tuturor urmașilor lui, precum pentru oareșcare dumnezeu, cel cu totul ferecat pentru rai și pentru cea dobitocească viață a lor într-însul după înviere și de toate spurcatele porunci și așezăminte ale lui Mahomed și a urmașilor lui cele pentru nunți și pentru dezlegările nunților și cele pentru femeile și necuratele țiitoare și pentru cele asemenea cu acestea și ca pe unele ce sunt urâte lui Dumnezeu le blestemi pe ele?

Răspuns: De toate acestea mă lepăd și ca pe unele ce sunt urâte lui Dumnezeu le blestem pe ele.

Întrebare: Te lepezi de toate a lui Mahomed, cele pentru Hristos Domnul nostru și pentru Preaurata Maica Lui, și pentru creștini hulitoare minciuni și le blestemi pe ele?

Răspuns: Mă lepăd de toate acestea și le blestem pe ele.

Întrebare: Te lepezi de toate spurcatele așezări ale lui Mahomed cele pentru rugăciuni? Și de închinăciunile cele ce se fac în Mecca? Și de casa de rugăciune ce este în Mecca? Și de însuși locul acela ce se numește Mecca? Și de tot cuprinsul lui și de toate adunările și de obiceiurile turcești cele pentru rugăciuni și le blestemi pe ele?

Răspuns: Mă lepăd de toate acestea și le blestem pe ele.

Întrebare: Lepădatu-te-ai de spurcata și de potrivnica lui Dumnezeu credința turcească și de hulitorul asupra lui Dumnezeu, dascălul lor Mahomed și de toți urmașii lui și de toată învățătura lor cea hulitoare și-i blestemi pe ei și-i scuipi pe ei?

Răspuns: M-am lepădat de spurcata și potrivnica lui Dumnezeu credință turcească și de hulitorul asupra lui Dumnezeu, dascălul lor Mahomed și de toți urmașii lui și de toată învățătura lor cea hulitoare și-i blestem pe ei și-i scuip pe ei.

Întrebare: Dorești a te împreuna cu adevărat, fără de nici o îndoire și fățarnicie, din tot sufletul tău și din toată inima ta, cu unul adevăratul Domnul și Dumnezeuul nostru Iisus Hristos și de crezi într-însul, ca întru cel ce cu adevărat este Fiul lui Dumnezeu celui viu?

Răspuns: Doresc a mă împreuna cu adevărat, fără de nici o îndoire și fățarnicie, din toată inima și din tot sufletul meu, cu Unul adevăratul Domnul și Dumnezeuul Iisus Hristos și cred într-însul, ca întru cel ce cu adevărat este Fiul lui Dumnezeu celui viu.

Și după lepădare se botează cel din saracini (turci).

RÂNDUIALA
cum se cuvine a primi pre eretici,
adică pre luterani și pre calvini

Având Preotul binecuvântare de la Arhiereul său, întâi întreabă pre eretic de toate eresurile lui, apoi îl învață și-l întărește în credința Ortodoxă, și în urmă îi poruncește să-și mărturisească toate păcatele sale din copilărie; și după mărturisire nu-i dă îndată iertare de păcate, ci-i poruncește să stea la ușa Bisericii din afară,

iar Preotul, luându-și epitrahilul și felonul vine de stă la ușa Bisericii, și-i poruncește să îngenunche, și apoi îl întreabă așa:

Întrebare: Voiești a te lepăda de blestematele eresuri ale luteranilor (**ori, de este calvin, ale calvinilor**), în care ai fost până acum?

Răspuns: Voiesc.

Întrebare: Voiești a fi și a petrece în unire cu credința Ortodoxă?

Răspuns: Voiesc.

Apoi sculându-l îl binecuvintează pre frunte de trei ori zicând: În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin. **Și punând mâna pre capul lui zice:** Domnului să ne rugăm. **Și citește rugăciunea cea dintâi de la Catehumen.** În numele Tău, Doamne Dumnezeule al adevărului; **vezi pag 16.** **Apoi și a doua:** Ceartă-te pre tine, Domnul, diavole. **Și după terminarea acestor rugăciuni, îl scoală ridicându-l de mâna cea dreaptă.** Deșteptă-te cela ce dormi, și te scoală din morți și te va lumina Hristos. **Iar acela sculându-se, Preotul zice lui:**

Întoarce-te către apus și cu adevărat din toată inima ta să te lepezi de satana, și de toate eresurile luteranilor (sau ale calvinilor), ca în curăție să mărturisești credința Ortodoxă.

Iar el întorcându-se spre apus cu mâinile în jos Preotul îl întreabă:

Întrebare: Omule, te lepezi de satana, și de toate lucrurile lui, de toți Îngerii lui, de toată servirea lui și de toată îngâmfarea lui, și îl scuipi pre el?

Răspuns: Mă lepăd de satana, și de toate lucrurile lui, de toți Îngerii lui, de toată servirea lui și de toată îngâmfarea lui, și îl scuipe pre el.

Întrebare: Te lepezi de toate eresurile luteranilor și ale calvinilor, ca contrare lui Dumnezeu și adevărului, și ca pierzătoare de suflet, le defaimi, și le blestemi pre ele?

Răspuns: Mă lepăd de toate eresurile luteranilor și ale calvinilor, ca contrare lui Dumnezeu și adevărului, și ca pierzătoare de suflet, le defaim și le blestem.

Întrebare: Te lepezi de toți capii eresurilor, și de adunarea, deprinderile și de toți învățătorii lor, ca de niște protivnici Sfintei Biserici a Răsăritului, și-i blestemi?

Răspuns: Mă lepăd, și-i blestem pre ei.

Apoi îi zice: **Întoarce-te către Răsărit, și te mărturisește Domnului, către Carele ai alergat. Iar el întorcându-se spre răsărit, Preotul îi zice:**

Întrebare: Te-ai lepădat de satana și de toate eresurile luterane (sau calvine)?

Răspuns: M-am lepădat.

Întrebare: Crezi, Într-Unul Dumnezeu ce este în Sfânta Treime mărit și închinat: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh; și ca unui Împărat și Dumnezeu, te închini lui?

Răspuns: Cred întru Unul Dumnezeu.

Și îndată făcând închinare până la pământ, citește Simbolul Credenței: tot până la sfârșit, apoi Preotul, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Carele voiește ca toți oamenii să se mântuiască, și la cunoștința adevărului să vie; binecuvântat fie în veci, Amin.

Și îndată Preotul dându-i epitrahilul în dreapta, îi zice:

Intră în Biserica lui Dumnezeu, că te-ai depărtat de la înșelăciunea eresului luteranesc (sau calvinesc) și să știi că te-ai mântuit de lanțurile morții și de pieirea cea veșnică, și acum lepădă toată nedreapta rătăcire a ereticilor, și cinstește pre Domnul Dumnezeu Tatăl Atotțiitorul, și pre Iisus Hristos Fiul Lui, și pre Sfântul Duh, Unul Dumnezeu viu și Adevărat; pre Sfânta Treime cea de o ființă și nedespărțită.

Și acestea zicând, îl duce în Biserică ținându-se cu mâna de epitrahil, și ajungând înaintea amvonului, unde este pregătită Sfânta Evanghelie, el stă lăsând epitrahilul din mână, iar cei ce merg cu dânsul citesc: Psalmul 66: Dumnezeu, miluiește-ne și ne binecuvintează. Și după terminarea Psalmului, Preotul poruncește să îngenuncheze înaintea Sfintei Evanghelii, și făcând aceasta, Preotul zice stihurile acestea:

Trimite-vei Duhul Tău, și se vor zidi, și vei înnoi fața pământului.

Întoarce-te odată, Doamne și Te milostivește spre servul Tău.

Fi-vor cele colțuroase drepte, și cele ascuțite căi netede.

Mântuiește pre servul Tău, Dumnezeu meu, pre cea ce nădejduiește spre Tine.

Fii lui turn de tărie despre fața vrăjmașului. Nimic să nu sporească dușmanul asupra lui, și fiul nelegiurii să nu adauge a-l strivi pre el.

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la Tine să vie.

După acestea, îndată: Domnului să ne rugăm. Doamne miluiește. **Preotul cu toată umilința; citește rugăciunea aceasta:**

Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, Unule Sfinte, Carele între Sfinți Te repausezi, și pentru nemăsurată iubirea Ta de oameni, totdeauna celor ce greșesc le dai chip de pocăință, și celor rătăciți de la adevăr, cale dreaptă, ca să Te cunoască pre Tine Unul Adevăratul Dumnezeu, Carele ești mărit și închinat, în Treime, arătând că voiești ca nici unul dintr-înșii să nu piară, ci toți să se mântuiască, și la cunoștința adevărului să vie. Mulțumim Ție, Te mărim și iarăși Te mărim, că și acum ai strălucit în inima acestei făpturi cuvântătoare (**N**) lumina cunoștinței Tale celei adevărate, și l-ai sculat pre dânsul ca dintr-un somn din înșelăciunea eresului celui pierzător, și l-ai învrednicit a scăpa la Sfânta și Apostoleasca Ta Biserică. Deci, o Stăpâne, cu umilință mă rog, strălucește deplin în inima lui, lumina harului Sfântului Tău Duh, spre a se lumina cu cunoștința cea adevărată a sfintei Tale Evanghelii. Dă-i lui fără fățarnicie, neclintit și fără înșelăciune să se unească cu Sfintele Tale Biserici, să se îngreșeze și să lepede toate eresurile cele pierzătoare de suflet; să primească cu adevărat, să mărturisească și tare să ție credința Ortodoxă. Împreunează-l cu turma Ta cea aleasă, unește-l cu Sfânta Ta Biserică, fă-l vas prețios, și locaș Sfântului Duh; ca de Acesta fiind el condus și învățat, să păzească Sfintele Tale porunci și făcând voia Ta cea bună, cu plăcere și deplin, să se învrednicească a lua binele Tău Cea ceresc, împreună cu toți cei ce au bine plăcut Ție. Că Tu ești Dumnezeu mililor și al îndurărilor și al iubirii de oameni, Carele voiești ca toți oamenii să se mântuiască, și Ție mărime înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și după rugăciune Preotul îl poruncește să se scoale, zicându-i:

Scoală-te, stai bine, stai cu frică, și rostește cu adevărat credința ortodoxă, și blestemă, toate eresurile, ca să fii iertat și dezlegat de legătura blestemului și de toată dezbinarea, și te vei face părtaș Bisericii lui Hristos.

Iar el sculându-se zice aceasta mărturisire a credinței ortodoxe în auzul tuturor:

Eu (N) cred cu credință tare și fără nici o îndoire, și ca unic adevăr mărturisesc toate împreună și fiecare în particular, cele ce cuprinde simbolul credinței ortodoxe, făcut de Sfintele Sinoade ecumenice, pre care Sfânta Sobornicească și Apostolică Biserică a Răsăritului le ține și le mărturisește.

Și îndată citește Simbolul Credinței. După aceia iarăși zice:

Mărturisesc cele șapte taine ale Sfintei Biserici, adică: Botezul, Mirungerea, Cuminecarea, Mărturisirea, Sfințirea Untdelemnului, Preoția și Nunta legiuită, prin care cei ce le primesc iau har; pre toate aceste, ce Biserica răsăritului le mărturisește și învață, le primesc și eu.

Mărturisesc, că la Dumnezeiasca Liturghie se aduce lui Dumnezeu jertfă pentru cei vii și pentru cei morți.

Mărturisesc, că sub forma pâinii și a vinului este tot și întreg Mântuitorul Hristos.

Mărturisesc că sunt trei cete ale sufletelor celor ce se duc din aceasta lume:

Cea dintâi este a Sfinților care se duc la cer și împărătesc cu Hristos, pre care se cuvine a-i cinsti și a-i chema, ca pre cei ce se roagă lui Dumnezeu pentru noi, și ale căror moaște se cuvine a le cinsti.

Cea a doua este a sufletelor necredincioșilor păgâni, a ereticilor, creștinilor ce au trăit păgânește, și au murit nepocăiți, a căror parte este iadul și focul gheenei; căci precum Sfinții din parte iau acum răsplătire, așteptând a primi bucuria cea deplină cu trupul la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos, când vor învia morții, așa sufletele acelea se pedepsesc numai în parte și nu se află cu

totul în munci; ci așteaptă a-și primi munca cu trupul după judecata cea nepărtinitoare, prin hotărâre veșnică.

A treia ceată de suflete este a celor care au murit în pocăință, dar grăbindu-i moartea n-au apucat a-și face canonul pentru păcatele lor; pentru care și Sfânta Biserică prin jertfa cea fără sânge a Răscumpărătorului lumii, Stăpânului nostru Hristos, cu rugăciuni cu posturi, cu milostenii și cu alte binefaceri, pleacă spre milă pre Dumnezeu, și le iartă păcatele.

Cred, și tare mărturisesc, că Sfintele Icoane ale lui Hristos, ale pururea Fecioarei Maria, Născătoarea de Dumnezeu, și ale Sfinților, se cuvine ale cinsti.

Asemenea făgăduiesc și mă jur că voi ține cu neabateră și neclintire aceasta credință ortodoxă, fără care nimeni nu se poate mântui. Așa mă rog să-mi ajute mie Dumnezeu, și Sfânta și Dumnezeiasca Evanghelie aceasta, Amin.

Și îndată îi dă Preotul Sfânta Evanghelie de o sărută și apoi zice: Binecuvântat este Dumnezeu, Cela ce a binevoit așa. **Îi mai zice și acestea:**

Pleacă genunchi Tăi înaintea lui Dumnezeu, pre Carele l-ai mărturisit, și de la Carele îți vei lua iertarea păcatelor.

Iar el îngenunchind, și cu capul plecat în jos, Preotul având binecuvântare de la Arhiereul său, îl dezleagă prin citirea rugăciunii acesteia:

RUGĂCIUNE

pentru eretici, când vin ei la unire cu Sfânta Biserică Ortodoxă

Domnul și Dumnezeul nostru Iisus Hristos, ce a dat cheile Împărăției cerului Apostolilor Săi, și prin harul Său toată puterea a lega și a dezlega oamenii pre pământ de păcate; Acela Însuși prin nespusa sa milă, să te ierte și să te dezlege pre tine. Și eu nevrednicul Preot, cu puterea ce-mi este dată, te iert și te dezleg pre tine fiule (**N**) de legătura jurământului, de toată dezbinarea, de toate păcatele tale, și te împreună cu

credincioșii, te unesc cu Biserica lui Hristos, și te împărtășesc cu Dumnezeieștile Taine. În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Și aceasta făcându-se, Preotul zice către dânsul:

Scoală frate, și ca un credincios al lui Hristos, roagă-te Lui împreună cu noi ca să te învrednicească pre tine, prin ungerea cu Sfântul Mir, să ei harul Sfântului Duh.

Iar el sculându-se stă cu toată umilința.

RÂNDUIALA

**cum se cuvine să ungem cu Sfântul Mir,
pre ereticii, ce vin la Credința Ortodoxă**

NB: După terminarea rânduielii de mai sus, Preotul luând Vasul cu Sfântul Mir, Buretele și puțină apă caldă în care îl înmoale, șterge cu dânsul locul cel uns cu Mir, și le pune la locul pregătit. Apoi punându-se acolo și Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce și două sfeșnice, Preotul împreună cu cei ce vor fi de față închinându-se spre Răsărit, zice:

Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh...

Și îndată cântăm stihira glasul 6: Împărate Ceresc Mângâitorule, și apoi zice Preotul:

Cu pace Domnului să ne rugăm...

Pentru pacea de sus...

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru Sfântă Biserica aceasta...

Pentru iubitul de Dumnezeu Arhiepiscopul nostru...

Pentru bine credinciosul Regele nostru...

Pentru servul lui Dumnezeu (N), și pentru ca cu ungerea Preasfântului Tău bine-lucrătorului și desăvârșitorului Mir, să se dea putere dumnezeiască celui ce acum se unește cu

Sfânta Biserică Ortodoxă, spre învingerea și călcarea tuturor curselor diavolești, și a luptei ce-i vine de la lume și de la trup, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca el să fie ostaș viteaz și purtător de învingere, cu puterea lui Hristos Dumnezeuului nostru, prin lucrarea harului și venirea Sfântului Duh, prin ungerea Sfântului Mir, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca el să fie tare și neclintit în credința, ortodoxă și în nădejde, în toate zilele vieții sale prin ungerea cu Sfântul Mir, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca prin ungerea cu Sfântul Mir să se dea lui har, ca cu îndrăznire și fără frică, nerușinat să mărturisească înaintea tuturor numele lui Hristos Dumnezeuul nostru, și pentru Dânsul cu dragoste să stea până la moarte, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca în curăție și dreptate să-și păzească sufletul său în toate zilele vieții sale, cu lucrarea, cu harul și cu venirea Preasfântului Duh, prin ungerea cu Sfântul și Marele Mir, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca și el și noi să ne izbăvim de toată supărarea, mânia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește.

Pre Preasfânta Curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră...

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, izvorul tuturor bunătăților, Soarele dreptății, Carele ai strălucit celor din întuneric lumina mântuirii, prin arătarea Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeuului nostru, dăruindu-ne nouă nevrednicilor fericita curățire în Sfânta Apă și Dumnezeiasca Sfințire de viață făcătoarea ungere; și ai binevoit a deștepta pre servul Tău acesta din înșelăciunea ereticească, ca să cunoască adevărul Tău, să alerge prin pocăință la mila Ta, să se unească cu Sfânta și aleasa Ta

turmă, dăruindu-i lui iertare păcatelor și dezlegare de blestem, prin mine nevrednicul servul Tău. Însuți, Stăpâne, Împărate al tuturor, Îndurate, dăruiește-i lui pecetea harului Sfântului Duh, și împărtășirea cu Preasfântul Trup și scumpul sânge al Hristosului Tău; păzește-l în sfințenia Ta, întărește-l în credința ortodoxă, scapă-l de la cel viclean și de la toate uneltirile lui păzește-l cu mântuitoarea Ta frică întru curăție și dreptatea sufletului; ca în tot lucrul și cuvântul bine plăcând Ție, fiii și moștenitor să fie cereștii Tale împărății. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu Carele miluiești și mântuiești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și îndată Preotul îl unge cu mir, făcând chipul Crucii la frunte, la nări, la gură, la piept, la mâini și la picioare zicând: Pecetea darului Sfântului Duh. Și terminând aceasta zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, cela ce ai învrednicit pre servul Tău aceasta (N), să se arate desăvârșit prin credința cea dreaptă, cea în Tine, și cu pecetea darului Sfântului Duh, întru Sfânta și cereasca Ta ungere, Tu, Stăpâne al tuturor, păzește în el credința cea adevărată, nutrește-l în dreptate și adevăr, și înfrumusețează-l cu toate darurile Tale. Că Tu ești Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Rugăciunea a doua după Mirungere:

Domnului să ne rugăm

Cela ce dezlegi păcatele prin pocăință, și ai dăruit servului Tău întoarcere de la înșelăciunea ereticească către adevăr, și i-ai dat reînnoirea vieții; Însuți Stăpâne Doamne, binevoiește a străluci totdeauna în inima lui lumina feței Tale; păzind pavăza credinței lui neînvinșă de vrăjmași, păstrând nepătat, neîntinat veșmântul nestrăciunii cu care s-a îmbrăcat, și ferind în el de stricăciune, cu harul Tău, pecetea duhovnicească, și fii Milostiv lui și nouă după mulțimea îndurărilor Tale. Că s-a binecuvântat și s-a preamărit, preacinstit și preaînțevuit numele Tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, acum și pururea, și în

vecii vecilor, Amin.

Și luând Buretele și înmuindu-l în apă caldă șterge locurile unse cu mir, zicând:

Îndreptatu-Te-ai, luminatu-Te-ai Sfințitu-Te-ai, spălatu-Te-ai, prin numele Domnului nostru Iisus Hristos, și cu Duhul Dumnezeului nostru, și prin mirul cu care te-ai uns; în numele Tatălui și al Fiului și ai Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea zice Preotul: Pace tuturor. Capelele voastre Domnului să le plecați. **Și citește rugăciunea aceasta în taină:**

Cela ce s-a îmbrăcat în Tine, Hristoase Dumnezeul nostru, Ție și-a plecat capul său împreună cu noi, pre Carele îl fă neînvingător asupra celui ce în deșert ridică vrăjmășie asupra lui și asupra noastră, și arată-l cu a Ta nesticăcioasă cunună până la sfârșit în toate învingător. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui; și Ție mărire înălțăm, împreună și părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Apoi Preotul face apolisul ordinar, și la timpul Liturghiei împărtășește pre cel uns cu mir; căci mirungerea se face înainte de Liturghie.

RÂNDUIALA

cum se cuvine a primi pre schismatici sau papiști care vin la Credința Ortodoxă

După ce vine la Preot cela ce voiește a fi ortodox, Preotul luându-și voie și binecuvântare de la Arhiereul său, îl duce la Biserică și-i poruncește să stea înaintea ușilor Bisericii, iar dânsul intrând în Altar se îmbracă cu Felonul, și ieșind afară la ușa Bisericii, poruncește aceluia să îngenunche, și-l întreabă așa:

Întrebare: Voești a te lepăda de toată rătăcirea schismaticilor și de tovărășia cu dânșii, la care ai fost până

acum?

Răspuns: Voiesc cu adevărat.

Întrebare: Voiești într-adevăr a fi în toate ascultător sfintei Soborniceștii Biserici a Răsăritului; și în unire cu credința Ortodoxă, și neclătit să petreci într-însa până la sfârșitul vieții Tale?

Răspuns: Voiesc cu adevărat.

Și îndată Preotul binecuvântându-l pre frunte de trei ori, zice: În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin. **Apoi punând mâna pre capul lui, zice rugăciunea:** Doamne Dumnezeule Atotțiitorule..., **Caută înapoi la pag. 542. Și terminând rugăciunea zice:**

Scoală-te și te întoarce spre apus și te leapădă de toată rătăcirea și greșalele papistășești, în care ai fost până acum.

Și întorcându-se la apus îl întreabă:

Întrebare: Te lepezi de toată rătăcirea și greșeala adunării papistășești, în care ai petrecut până acum?

Răspuns: Mă lepăd de toată rătăcirea și greșeala adunării papistășești, în care am petrecut.

Întrebare: Blestemi toate eresurile și schisma lor, precum: primația papei, filioque și altele, ca contrare Adevăratului Dumnezeu și sfintei Lui Biserici.

Răspuns: Blestem toate eresurile și schisma lor, precum: primația papei, filioque și altele; ca contrare adevăratului Dumnezeu și sfintei lui Biserici.

Apoi zice către dânsul:

Întoarce-te către răsărit, și te închină Domnului la care ai venit.

Iar el întorcându-se și închinându-se până la pământ zice așa:

Mă închin Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, unuia Dumnezeu în Treime, Sfânt, nedespărțit, mărit și închinat.

Preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu Cela ce voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vie;

Binecuvântat fie în veci, Amin.

Și îndată îi dă capătul epitrahilului în dreapta zicând:

Intră în Biserica lui Dumnezeu, Acela Carele te-a atras de la dezbinarea papistășească, și să știi că ai scăpat din lațurile morții, și de pierirea cea veșnică; să urăști toată schisma și tot eresul, calcă toată nedreptatea și rătăcirea ereziei; cinstește cu dreaptă credință pre Dumnezeu Tatăl Atotțiitorul, și pre Iisus Hristos Fiul Lui, și pre Sfântul Duh, Unul Adevăratul, viul Dumnezeu; pre Sfânta și nedespărțita Treime.

Și acestea zicând, îl duce în Biserică ținându-se de capătul Epitrahilului, până unde este pusă și Sfânta Evanghelie; Apoi catehumenul stând acolo lasă din mână capătul Epitrahilului. Iar când merg în Biserică clericii citesc Psalmul 26: Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu de cine mă voi teme? Și după terminarea Psalmului Preotul îi poruncește să îngenuncheze înaintea Sfintei Evanghelii și citește rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Doamne, Doamne, Făcătorule și Stăpâne a toate Izvorul tuturor bunătăților și Mântuitorul tuturor oamenilor, iar mai vârtos al celor credincioși; Cea ce n-ai trecut cu vederea pre om ca să fie aruncat în adâncul piericiunii și al înșelăciunii, ci cu mântuitoarea înomenire a Unuia-Născut Fiului Tău Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, l-ai cercetat, l-ai mântuit și la Tine l-ai adus. Însuți, Stăpâne iubitorule de oameni, caută și acum spre servul Tău (N), ce este oaie din turma Ta cea cuvântătoare, și pre Carele l-ai învrednicit a se ridica, din adâncul piericiunii și al schismei, și a scăpa către Sfânta Ta Sobornicească și Apostolică Biserică, cu umilință te rog: insuflă în inima lui lumina harului Preasfântului Tău Duh, spre lumina cunoașterii sfintei și adevăratei, Tale Evanghelii. Aprinde în el scântea mântuitorului Botez, ce zace în sufletul lui, ca să i se înflăcăreze văpaia harului celui duhovnicesc, spre plinirea poruncilor Tale și spre îndepărtarea de toată înșelăciunea diavolească. Dă lui ca fără fățarie, neclintit și fără viclenie să se unească cu Sfânta Ta Sobornicească Biserică, și să se îngrețoseze de toată înșelăciunea cea pierzătoare de suflet, călcând eresurile și schisma. Fă-i ca cu

adevărat totdeauna să mărturisească și tare să Ție Ortodoxa Credință a răsăritului. Împreunează-l cu turma Ta cea aleasă, și unește-l cu Bisericile Tale cele Sfinte. Depărtează de la dânsul toate cugetele și faptele cele rele și deprinderile cele neplăcute lui Dumnezeu. Iartă-i lui toate păcatele cele de voie și fără de voie. Curățește-l de toată spurcăciunea sufletului și a trupului; fă-l vas prețios, locaș Preasfântului Tău Duh; ca de Acela totdeauna fiind condus și îndreptat să păzească mântuitoarele Tale porunci, și făcând cu bună plăcere și deplin voia Ta, să se învrednicească a câștiga și binele Tău Cela ceresc, împreună cu toți cei ce au bine plăcut Ție. Că Tu ești Dumnezeu miliei, al îndurărilor, al iubirii de oameni și Carele voiești ca toți oamenii să se mântuiască și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Și după terminarea rugăciunii îi poruncește Preotul să se scoale zicându-i:

Scoală-te, și stând bine și cu frică, rostește cu adevărat Ortodoxa Credință Sobornicească blestemă toate eresurile și schisma, ca să fii iertat și dezlegat de legătura blestemului și de toată dezbinarea, și să te faci părtaș Bisericii, care este Trupul lui Hristos.

Iar el sculându-se zice în auzul tuturor: Cred într-unul Dumnezeu; și terminându-l i se dă Sfânta Evanghelie, o sărută, și făcând aceasta, Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeu Cela ce a voit așa. Și iarăși zice lui:

Pleacă-ți genunchii tăi, înaintea Domnului Dumnezeu, pre Carele L-ai mărturisit, și vei lua iertarea păcatelor.

Iar el plecându-și capul și genunchii în jos, Preotul având împuternicire de la Arhiereu, zice cu umilință acestea:

Domnului să ne rugăm

Stăpâne mult-Milostive Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeu nostru, Carele, corifeului Tău Apostolul Petru, și celorlalți Apostoli ai Tăi, cu harul Tău ai voit a se da toată puterea, ca să fie legate și în cer, câte de dâșii vor fi legate pre pământ, asemenea să fie dezlegate și în cer câte de dâșii vor fi dezlegate pre pământ; Cela ce prin nespusa Ta

iubire de oameni ne-ai învrednicit pre noi neînsemnații și nevrednicii a avea puterea cea dată lor, ca și noi asemenea să legăm și să dezlegăm cele ce se întâmplă în poporul Tău; Însuți Preabunule Împărate, primește cu milă și acum pre servul Tău aceasta, carele s-a depărtat de la înșelăciunea schismei și din somnul piericiunii, și a venit la cunoștința adevărului, dorind a se uni cu Sfintele Tale Biserici; că Tu, ca un Iubitor de oameni și Bun păstor ai zis: Și alte oi am, care nu sunt din staulul aceasta, și pre acelea Mi se cuvine a le aduce și glasul Meu vor auzi, și va fi o turmă și un păstor. Deci prin mine nevrednicul servul Tău, dezleagă-l pre dânsul de toată legătura blestemului și de toată dezbinarea, și de orice ca un om a greșit în aceasta viață, cu cuvântul sau cu fapta sau cu gândul; iartă, și lasă-i lui spălându-l cu harul Tău, de toată întinăciunea sufletului, ca curat aducându-l în curțile Tale, și împreunându-l cu turma oilor Tale celor alese, să-l unești cu Sfânta Ta Biserică, și să-l faci vas prețios și locaș Preasfântului Tău Duh, ca prin acela fiind pururea condus și îndreptat, să păzească mântuitoarele Tale porunci, și făcând voia Ta cu deplină bună plăcere, să se învrednicească a lua și binele Tău Cela ceresc, împreună cu toți cei ce bine au plăcut Ție. Că Tu ești Cela ce miluiești și ne mântuiești pre noi, și Tu singur ești Dumnezeuul tuturor oamenilor, care vor să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vie; și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului, Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și după rugăciune îndată îl dezleagă pre el zicând așa: Domnul și Dumnezeuul nostru Iisus Hristos..., și celelalte, caută-le înapoi la pag. 544, și terminând rugăciunea, zice și acestea:

Scoală, frate și, ca un credincios, roagă-te împreună cu noi lui Hristos, ca să te învrednicească prin ungerea Sfântului Mir, să iei harul Sfântului Duh.

Și sculându-se stă cu tolă umilința, iar Preotul îndată începe rânduiala Mirungerii, și, o plinește, cum s-a prescris la Luterani.

NB. Pentru Mirungerea cea shismatică sau eretică, n-a legiuit lămurit Biserica. Asemenea și pentru Armeni întorcându-se și lepădându-se de la erezia lor, îi primim prin ungerea cea cu

Sfântul Mir, ca și pre ceilalți schismatici.

Se cuvine însă a boteza din nou pre cei ce, după ritualul lor, nu se botează în Numele Sfintei Treimi: al Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, nici prin trei afundări, ca Socinianii, și alții.

ARĂTARE

Măcar că aicea zice că pre luterani, calvini și papistași, numai să-i ungi cu mir, este luată din pravilă, ca pre unii să-i boteze și pre alții numai să-i ungă cu mir, aceasta a fost mai înainte. Că la dezbinarea lor de Biserica Răsăritului, poate că a mai ținut oarecare orânduielei, pentru aceea a pus să se ungă numai cu mir unii, iar acum precum se văd sunt cu totul departe de dreapta credință.

Dar cum se vede în cartea ce se numește Arătare sau adunarea pe scurt a dumnezeieștilor dogme ale credinței, la foaia 311. însemnări oarecare a dumnezeieștilor Taine, arată pentru îndumnezeitorul Botez cu mii de mărturii de la toți Sfinții Prooroci, Apostoli, Ierarhi, preaițelepții dascăli, cum că, care nu se va boteza în trei afundări, și în trei chemări, sau va fi stropit, nu este desăvârșit botezat.

După aceea dar în puterea acestora prea mari mărturii, zicem că pre tot felul de eretic, și apusean, să se boteze desăvârșit cu toată orânduiala, iar nu numai cu ungere de mir.

FORUMUL

mărturisirii credinței de către cei convertiți
de la schismă sau eres

1. Pentru papiști

După cel din urmă articol al Simbolului Credinței, să se adauge și acestea:

Adaug din nou a mărturisi, împreună cu Sfânta Evanghelie, că Duhul Sfânt purcede numai de la Tatăl, și prin urmare lepăd adăugirea papistă: „Și de la Fiul”.

Mărturisesc că cea mai înaltă autoritate în Biserica lui Hristos este Sinodul Ecumenic, și numai lui se poate da însușirea de negreșitor (**infaibil**). Iar nici de cum vreo

persoană oarecare, ori cine ar fi, nu poate să-și însușească aceste drepturi.

Cred și mărturisesc, că rugăciunile și milosteniile celor vii pentru cei răposați în credință, și mai ales întrunite fiind cu jertfa cea fără de sânge a Răscumpărătorului lumii, ajută sufletelor trecute din această viață, mijlocind pentru ei iertare de la Dumnezeu. Iar dogma despre purgator, sau focul curățitor, o recunosc de născocire netemeinică.

În fine, cred și mărturisesc toate acele ce învață a crede și a mărturisi Sfânta Biserică ortodoxă; și declar prin aceasta, că voi păzi această credință în toată viața mea, și o voi preda și fiilor mei, ca o moștenire nepieritoare. Pentru care și adeverez cu propria mea subscriere.

2. Pentru Armenii gregoriani

După cel din urmă articol al simbolului credinței, să se adauge și acestea:

Cred și mărturisesc în persoana lui Iisus Hristos Mântuitorul lumii, Dumnezeirea unită cu omenirea fără conversare, și fără prefacere; prin Care esențele amândorura firilor Dumnezeiască și omenească, au rămas întregi în Dumnezeu Omul Iisus Hristos.

Primesc și mărturisesc toate dogmele și așezămintele, cele dogmatisite de Sfinții și purtătorii de Dumnezeu Părinți, ce s-au adunat întru numele Domnului la cele șapte Sinoade ecumenice, spre întărirea și apărarea Sfintei Biserici a lui Hristos.

În fine cred și mărturisesc toate acele ce învață a crede și a mărturisi Sfânta Biserică Ortodoxă; și declar prin aceasta, că voi păzi această credință în toată viața mea, și o voi preda și fiilor mei, ca o moștenire nepieritoare. Pentru care adeverez cu propria mea subscriere.

3. Pentru Luterani și Calvinii

După Simbolul credinței se adaugă și următoarele articole:

Adaug din nou a mărturisi, împreună cu Sfânta Evanghelie, că Duhul Sfânt purcede numai de la Tatăl, și prin urmare lepăd adăugirea: „Și de la Fiul”.

Mărturisesc, și primesc cu evlavie cele șapte Taine ale Sfintei Biserici Ortodoxe, adică: Botezul, Mirungerea, Euharistia, Pocăința. EleoSfințirea, Preoția și Nunta cea legiuită: prin care iau har de la Dumnezeu cei ce le primesc cu credință.

Mărturisesc că în Dumnezeiasca Liturghie se proaduce lui Dumnezeu jertfă bine primită, pentru cei vii și pentru cei morți.

Mărturisesc, că sub formele pâinii și vinului, în Sfânta Euharistie este tot și întreg Mântuitorul Hristos, și că cei ce se cuminecă cu ele, se cuminecă cu adevărat corpul Lui, și cu adevărat sângele Lui, întru iertarea păcatelor.

Mărturisesc trei cete ale sufletelor ce s-au mutat din această viață: întâia este a Sfinților care împărătesc cu Hristos, pre care se cuvine a-i cinsti și a-i chema prin rugăciune, ca pre mijlocitorii noștri la Dumnezeu, ale căroră și moaștele se cuvine ale cinsti. A doua este a sufletelor necredincioșilor, și a creștinilor ce au trăit păgânește și au murit fără pocăință, a căroră parte este iadul și focul gheenei. A treia ceată de suflete este a celor ce au murit întru pocăință; dar grăbindu-i moartea, n-au apucat a-și face canonul pentru păcatele lor, și a dovedi cu fapta îndreptarea lor. Pentru aceștia Sfânta Biserică, prin jertfa cea fără de sânge a Răscumpărătorului lumii, Dumnezeu omului Iisus Hristos, prin rugăciuni, prin milostenie, și prin alte binefaceri în numele lor, le mijlocește de la Dumnezeu iertare.

Cred și mărturisesc, că Sfintele icoane, ale lui Hristos, ale pururi Fecioarei Maria Născătoarea de Dumnezeu, și ale tuturor Sfinților, se cuvine a le cinsti, și că cinstea dată lor trece la prototipurile lor.

În fine, cred și mărturisesc toate acele ce învață a crede și a mărturisi Sfânta Biserică Ortodoxă; și declar prin aceasta, că voi păzi această credință în toată viața mea, și o voi preda și fiilor mei, ca o moștenire nepieritoare. Pentru care și adeverez cu propria mea subscriere.

**4. Pentru Lipovenii popiști și nepopiști,
sau precum se numesc ei: starovieri**

După Simbolul Credinței se adaugă:

Cred și mărturisesc că Biserica Ortodoxă a răsăritului este una Sfântă, sobornicească, și Apostolească Biserică a lui Iisus Hristos, care a păstrat fără de schimbare toate cele învățate de Hristos și de Apostoli spre mântuirea oamenilor.

Cred și mărturisesc, că Sfințita ierarhie a Bisericii Ortodoxe deduce originea sa de la Sfinții Apostoli prin neprecurmatul șir al Hirotoniei, de la ei până în ziua de astăzi, și ca prin o curgere nesecată se revarsă asupra credincioșilor harul Sfântului Duh, Carele luminează și sfințește pre aceia, cărora li se cuminecă prin săvârșirea Tainelor, ce sunt încredințate de Dumnezeu acestei Sfințite ierarhii.

În fine, cred și mărturisesc toate acele ce învață a crede și a mărturisi Sfânta Biserică ortodoxă; și declar prin aceasta, că voi păzi această credință în toată viața mea, și o voi preda și fiilor mei, ca o moștenire nepieritoare, pentru care și adeverez cu propria mea subscriere.

Formularul respectiv, după citire în Biserică, se subscrie de convertit, și apoi Preotul orânduie ce a săvârșit rânduiala unirii cu Biserica, îl comunică Episcopului prin raportul său, de unde se trimite prenumele convertitului certificat adevărat, că el aparține la numărul fiilor Bisericii Ortodoxe, cu arătare de timpul când s-a convertit, de numele Bisericii unde s-a săvârșit rânduiala unirii, și de numele Preotului ce a săvârșit rânduiala.

Însemnare. Uniații convertiți se primesc la ortodoxie, cu rânduiala pentru papiști. Lipovenii numiți Molocani și Duhobori, fiind o specie de protestantism se primesc la ortodoxie cu rânduiala pentru Luterani și Calvinii. Sociniani și Unitarii, însă, deși sunt ramuri ale protestantismului, dar fiindcă ei au lepădat toate Tainele, și au retras creștinismul la un raționalism sec și ucigător de suflet, trebuie a se boteza desăvârșit, când vin la ortodoxie.

Se cuvine a ști, că este necesar la primirea prozelitilor, a se constata mai întâi, la ce confesiune schismatică ori eretică aparțin ei, și conform cu aceea să se facă atât catehizarea, cât și rânduiala primirii la Biserica Ortodoxă. Această constatare se face prin acte metrice, sau alte acte publice, în care se arată religiunea prozelitului.

**NOMOCANONUL,
ADICĂ ADUNAREA LEGILOR ȘI PRAVILELOR, CARE
CUPRINDE PRAVILELE ÎN SCURT A SFINȚILOR APOSTOLI, A
MARELUI VASILIE ȘI A SFINTELOR SOBOARE**

Cela ce hirotonește afară de hotarul său împreună cu cel hirotonisit să fie lipsit de dar, după pravila 35 a Sfinților Apostoli.

Cela ce hirotonisește pentru bani, împreună cu cel hirotonisit să fie lipsit de dar, și să se depărteze, după pravila 25 a Sfinților Apostoli.

Clericul de va ocări pre Episcopul în față, să fie lipsit de cin, după pravila 55 a Sfinților Apostoli.

Curvarul, 7 ani să nu se împărtășească, după pravila 89 a Sfântului Vasile.

Iar monahul, care nu știe carte, 60 zile se canonisește cu mâncare de sec, după Marele Vasile.

Iar de este preot, se canonisește cu cele preotești.

Mirenii în sfântul altar să nu intre, nici bărbați, nici femei, după can. 69 al Soborului celui din Trulla. Iar călugărița întră și mătură, după can. 15 al Sfântului Nichifor, patriarhul Țarigradului.

Însă nici să se aducă în jertfelnic altceva afară numai de cele sfințite, după al 4-lea canon al Sfinților Apostoli, nici prescuri de prisos, ci afară în biserică să se pună.

Pentru călugări

Călugărul sau călugărița, de vor veni întru împreunarea nunții, adică, de se vor însura, aceea nu se socotește nuntă, ci curvie, sau mai bine să zicem preacurvie, pentru aceasta până nu se vor despărți, să nu intre în biserică, ci să se afurisească, după canonul al 6-lea al Marelui Vasile.

Iar de se va întâmpla lor moartea fără de pocăință, să nu se îngroape, nici pomenire pentru dânșii să se facă, căci străini sunt de creștini.

Iar pravila 44 a Soborului celui în Trulla, pre unii ca aceștia după despărțire îi oprește pre 7 ani, dacă arătat de voia sa vor veni la pocăință.

Iar de nu se vor supune și vor rămânea întru necurăție, și încă și vor începe a grăi împotrivă, să se canonisească cu canonul preacurviei.

Asemenea și pre călugărul, care a făcut curvie,

canonisește tot aceeași pravilă, iar nu ca pre preacurvarul, și socotesc ca să se știe pravila aceasta, afară de chipul cel mare.

De va îndrăzni cineva a tunde pre un călugăr fără de primitorul, adică fără Stareț, să fie lipsit de dar, după canonul 2 al Soborului, care se cheamă întâiul și al doilea, adică, de nu este Starețul la tundere, care să-l primească și să-l aibă pre dânsul la ascultare.

Nu se cade a tunde pre călugări fără ispitire, nici a-i îmbrăca pre dâșii în rasă cu Sfinte Dumnezeule..., ci cu ispitire; și ispita a celor știuți și a celor de loc să fie în vremea de 6 luni, sau dacă va vedea egumenul scopul faptelor bune al lor și al sârguinței. Iar de sunt ei străini și neștiuți, în 3 ani să fie ispitiți, după dumnezeieștile pravile; și ispita lor trebuie să fie cu straie lumești, iar nu cu cele călugărești. Iar de se va afla cineva purtând cele negre, sau îmbrăcându-se cu rasa în vremea ispitirii, măcar și fără de Sfinte Dumnezeule..., să nu mai îndrăznească a se dezbrăca dintru acestea de acolo înainte; însă și fără de voie silit să fie ca să se tundă, de la Episcopul locului, cu oprire și cu depărtare după al 3-lea cap. al titlului al împărăteștilor pravile.

Iar de va călca cineva hotărârile Sfinților Părinți și fără de ispitire și fără de primitorul va tunde pre cineva sau îl va îmbrăca cu rasa, după pravile să primească pedeapsă, după canonul 7 al Soborului, care se cheamă întâi și al doilea, ce a fost în Țarigrad.

Iar de se va întâmpla neputință celor ce sunt în ispită, apoi să se tundă fără primirea darurilor, fiind acolo și primitorul, care era să aibă pre ei la ascultare, de se vor însănătoși cândva.

Pentru femei

Iar femeile să se ispitească, șezând în casă ca în 3 luni și să se întrebe, au doară, rămân ele întru acest gând bun, și așa să se tundă, și să se dea primitoarelor sale, care vor să se primească la ascultare adică, Starețelor, precum și bărbații fără nici un dar.

Preotul de mir să nu tundă pre călugări, după porunca I-a Sfântului Sobor celui din Niceea: căci cum va da altuia un lucru, care singur nu-l are; cap. 10 al titlului 9 poruncește: ca nimeni din părinți să nu îndrăznească a-i împiedica pre fiii

săi, care vin la viața călugărească, sau a-i întoarce din mănăstire, sau a-i înstrăina pentru aceasta pre ei de la clironomie. Iar de se va afla cineva că face aceasta, să fie depărtat de la biserică, până se va pocăi.

Cel ce s-a îmbrăcat în chipul călugăresc de frica războiului, sau pentru altă oarecare viclenie, precum ar fi batjocorind cinul, și pre acesta după trecerea nevoii va lepăda, în patruzecimi câte trei zile să se canonisească și așa să se apropie către Sfânta Împărtășire, după pravila 21 a Sfântului Nichifor, patriarhul Țarigradului.

Preotul călugăr nu cunună nunta, adică nu o binecuvintează, că nu se cuvine, nici naș să fie pruncului călugărul.

Preotul călugăr, slujind cele sfinte la călugărițe, nu se cade să se împărtășească ele de la dânsul, după pravila 22 a Sfântului Nichifor.

Dacă preotul sau călugărul nu citește ceasul 1,3,6,9 nu este vrednic să mănânce și dacă nu împlinește cu totul pravila sa, unul ca acesta ca un mort se socotește de la Dumnezeu și să se canonisească precum se cuvine.

Dacă călugărul nu va ști carte, să pună în locul fiecăruia din arătatele ceasuri câte 8 metanii, zicând: Doamne miluiește, de 40 de ori la fiecare ceas. Iar de nu poate să facă metanii, să zică de 500 de rugăciuni pentru un ceas, zicând cu luare aminte: Doamne, Iisuse Hristoase, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-mă pre mine, păcătosul.

Iar a aceluiași a marelui Vasile altă așezare

Călugărul care nu știe carte, să împlinească în loc de poluloșniță, frânghiute 10, adică metanii ce le poartă călugării în mână. în locul utreniei, 20 frânghiute: în locul ceasurilor, 10 frânghiute, în loc de al 9-lea ceas și de vecernie, 10, în locul pavecernitei 10, iar frânghiuța să aibă noduri 103 și la fiecare nod să citească rugăciunea cea mai sus scrisă. Iar canonul lor este: celor ce sunt în chipul cel mic, 300 de metanii. Iar schimonahilor 600 de metanii.

Tot a aceluiași marelui Vasilie

Dacă oarecare monah vorbește sau râde la pravila sa, să se canonisească cu 50 metanii.

Dacă vreun monah stând la toată slujba bisericească și

la sfârșit nu se va afla, să pună 50 metanii.

Monahul preot, măcar de va și schimba chipul, adică va intra în chipul cel mare, să săvârșească liturghia, pentru că tunderea nu face nici o împiedicare către aceasta. Dar dacă arhiereul va schimba chipul, adică de se face schimnic, să nu mai lucreze nicidecum nimic din cele arhierești, nici din cele preotești, după pravila 29, stihira 5, în Matei.

Monahul schimnic care a făcut curvie, ca un preacurvar, se canonisește 15 ani. Iar fiind în chipul cel mic, ca un curvar, adică 7 ani.

Monahul, dacă șade la oște cu cei mireni au curvit.

Monahul dacă șade în casa sa, ca pre un mirean îl socotește Dumnezeu.

Monahul dacă își va lăsa așternutul său și va dormi la prietenul său, afară de pricina cuviincioasă, are certare 500 de metanii.

Monahul de se îmbată, a curvit, și de va bora de multa băătură așijderea a curvit.

Monahul de va fura ceva din mănăstire sau mănâncă prin ascuns, așijderea a curvit.

Monahul de va minți cu buna voie, are certare 100 de metanii mari. Iar de va face aceasta pentru ca să mântuiască sufletul, nu are păcat.

Monahul de va merge la nuntă, are canonul 30 de zile.

Monahul de va râde mai mult de zâmbire, are să pună 50 de metanii.

Monahul de va merge cu femeia o milă de loc, să se depărteze 7 zile.

Monahul de va săruta pre femeie sau pre prunc, are oprire, 40 de zile să nu se împărtășească, pentru că nici la Sfânta Înviere a Domnului nu se cade monahului a săruta nici pre mama sa.

Monahul prezbiterul tămăduind, sau sângele luând, să fie oprit de slujba preotească 7 zile.

Monahul preot de este lipsit de dar, masă numai să binecuvinteze.

Monahul prost, de va bate pre cineva, să facă 300 metanii.

Monahul cel ce după pavecerniță mănâncă și bea, să postească o săptămână cu mâncare de sec și în toate zilele să pună câte 200 metanii.

Monahul, de se va descinge la așternutul său, să facă 50 de metanii.

Pre monahul cel ce este tuns într-o mănăstire, după pravila 40 a sfântului Sobor, celui din Calcedon: iar de va primi pre el egumenul, să fie lipsit de egumenie.

Iar de va primi episcopul pre unul ca acesta și-l va avea ca pre un cleric, să se îndestuleze Episcopul numai cu oamenii săi, iar ceilalți să nu aibă împărtășire cu dânsul, după pravila 83 a Soborului aceluia de la Cartagina.

Monahul de va fugi pre ascuns din mănăstirea la care s-a tuns, să nu se împărtășească 12 ani, fiind depărtat și de biserică după pravila a 4-a a Soborului al patrulea. Iar de s-a întâmplat o vătămare sufletească și pentru aceasta a fugit, datoria lui este să găsească pre un părinte iscusit și să primească de la dânsul așezare sau să i se dea lui canon după cele ce are.

Egumenul, care cu sânguință nu va căuta pre călugărul cel ce a fugit, să se afurisească, după pravila 3 a Soborului, care se cheamă întâiul și al doilea, a celui din Țarigrad.

Dacă cineva știe pre vreun frate, care voiește a ieși pre ascuns din mănăstire și nu va face știut egumenului, să se depărteze.

Pravila 17 a lui Nichifor patriarhul Țarigradului

Trei pricini gonesc pre călugări din mănăstirea sa. Întâia: de este egumenul eretic. A doua: de umblă cu femeii. A treia: de se învață copiii celor mireni.

Zice Marele Vasilie: Dacă vreun monah se va împotrivi egumenului său, sau starețului, sau părintelui său celui duhovnicesc, pentru oarecare cuvânt ce i s-a zis spre mântuirea lui, ca potrivnicul lui Dumnezeu se socotește, (că mai bine este a greși către Dumnezeu, decât către unul dintre aceștia).

De vrea cineva să lase mănăstirea sa, la care a fost chemat, și pre părintele și pre frați, afară de eres, ci pentru ocară, sau pentru bătaie, sau pentru că a văzut că s-a tulburat într-o vreme mănăstirea, sau pentru priveghere, sau pentru culcarea cea de jos, sau pentru nespălare, sau pentru că este mai mic decât toți, sau pentru că dorește de lume și de cele ce sunt în lume, sau pentru ca l-au amărât pre el egumenul, sau vreun frate al lui, și pentru aceasta vrea să iasă, vai lui, cui îl voi asemăna pre dânsul; numai lui Iuda

vânzătorului, care s-a despărțit de la Hristos și de la ucenicii lui.

A Sfinților Apostoli

Dacă vreun bărbat sau femeie va dăruia averea sa bisericii sau mănăstirii, sau o va împărți pentru suflet; și apoi căindu-se, va vrea să ia ceva dintru acele ce au dat, de sunt într-o nepricepere, să se oprească, ca nici în minte să nu aibă aceasta; iar de sunt cu pricepere și nu se supun, să fie lepădați, ca Anania și Safira de Apostolul Petru; că cele ce odată s-au dăruit Bisericii, neclătite sunt, nici se cade să se ia înapoi. Că scris este și în alt loc: cel ce a dăruit țarina nu mai este stăpân țarinii.

Dintru cele pustnicești ale Marelui Vasile

Întrebare: De se cuvine a avea ceva al său într-o frăție.

Răspuns: Aceasta este din împotriva mărturiei celei în faptele Apostolilor pentru cei ce au crezut, în care este scris: că nici unul din cele ce află, zicea că este ceva al său. Drept aceea, care zice că este ceva al său în viața cea de obște, singur pre sine se face străin de Biserica lui Dumnezeu și de dragostea Domnului, care învață cu cuvântul și cu fapta, ca să punem sufletul nostru pentru prieteni, iar nu numai cele dinafară.

Fiind cineva în viața de obște, de are al său ceva, înlăuntrul mănăstirii sau afară de mănăstire, să nu se împărtășească.

Al soborului al 4-lea

Omului mirean nu se cade a ocări, a bate sau a defăima pre preot, sau a-l cleveti, sau a-l muștra în față, de ar fi și adevărate cele zise asupra lui. Iar de va îndrăzni mireanul a face aceasta, să se dea anatemei și să se lepede de la biserică, că unul ca acela este despărțit de Sfânta Treime și se va trimite la un loc cu Iuda, că scris este: pre mai marele norodului tău să nu-l grăiești de rău, așijderea și cel ce necinstește pre mai marele său.

Al soborului al 7-lea

Nu se cade mirenilor a porunci preotului, ca să intre în Biserică la slujbă, sau la orice lucrare nici la cea mică, ci în voia lui e, când va vrea și va socoti să slujească Liturghia și

să cânte.

Iar călugărul sau călugărița de va lua camătă, să se depărteze și să se oprească de împărtășire, până ce se vor părăsi.

Clericii de vor avea vreo pricină întru dânșii și lăsând pre scopul lor, se vor duce la judecata lumească, să se afurisească pre o vreme, după al 9-lea canon al Sfântului Sobor al celui din Calcedon.

Preotul de va face jurământ cu latinii, sau Sobor asupra Episcopului, sau altceva pentru pricina lumească sau pentru adunarea pietrelor, să i se ia darul, după canonul 80 al Sfântului Sobor celui din Calcedon, și după al 34-lea al celui în Trulla, iar cei mireni să se afurisească.

Preotul, fiind afurisit de al său Episcop, de va îndrăzni a sluji Liturghia, mai înainte de a se cerceta vinovăția lui și de a-l ierta Episcopul, unuia ca acela măcar de va fi și fără vină, să i se ia darul după canonul 22 al Sfântului Sobor din Cartagina, iar pravila 133 și 4, a aceluiași Sobor supune canonisirii pre episcopii care afurisesc pre cineva fără de binecuvântată pricină.

Arhiereul care va primi pre vreun preot sau cleric oprit de alt Arhiereu și va da lui voie să slujească, să li se ia amândurora darul, după canonul 12 al sfinților Apostoli.

Pravila 35 a sfinților Apostoli oprește a primi nepreoți străini fără de scrisori, iar canonul 17 cel în Trulla supune lipsirii de dar pre Episcopul, care a primit pre Preotul străin, fără carte de slobozenie de la Episcopul său.

Iar Sfântul Timotei Alexandrinul, în cap. 9 al pravilelor sale, zice să nu se primească ereticul în Biserica binecredincioșilor ca să se roage, când se săvârșește Liturghie, de nu se va făgădui că se va pocăi, căci precum cei cuvioși sfințesc Biserica, așa cei spurcați o pângăresc pre ea.

Iar pravila 33 a Soborului de la Laodiceea oprește de a se ruga cu dânșii, sau a mânca, sau a primi ceva din binecuvântarea lor, adică milostenie.

Preotul slujind Liturghia, de îi va cădea steluța de pre disc, 50 de zile să fie argos (privitor).

De se va întâmpla, să mucegăiască sfintele taine, cât să nu le poată consuma, să nu îndrăznești, preote, nici a le lepăda, ci cu vin dulce amestecându-le în potir, să le

mănânci.

Preotul de se va ispiti în vis, nu se cade în ziua aceea să slujească Liturgia, afară de mare nevoie, măcar deși prea nepătimăș era, după canonul 30 al Sfântului Ioan Episcopul Chirului, și după al 12-lea al lui Timotei Alexandrinul.

Taina maslului nu se face pentru canon, ci numai pentru cei bolnavi, după așezarea apostolească.

Iar asupra mortului taina maslului a face, să nu îndrăznești nicidecum.

Așijderea și frați de cruce să nu faci, căci acestea sunt lucruri fără de lege.

Trupul mort nu primește pricăjenia, după pravila 84 cea din Trulla.

De a știut cineva pre altul păcătuind și, putând să oprească de păcat, nu l-a oprit, sau fiind întrebat de Episcop, a tănuit, unul ca acela pre atâta vreme să se canonească, pre cât și cel ce a făcut păcatul, după canonul 70 al Marelui Vasilie.

Când încetează pomenirile

În cele 12 zile, adică, de la Nașterea Domnului până la Botez, în săptămâna dintâi a marelui post, în săptămâna Paștilor, Duminicile și sărbătorile cele mari, pomenirea morților nu se face, iar în celelalte vremi peste tot anul se pomenesc pravoslavnicii creștini.

Procovețele care aduc creștinii la biserică, nimeni să nu îndrăznească a le întrebuința pentru sine, că lucrul fără de lege este, după canonul 73 al sfinților Apostoli.

În Biserică ospețe să nu se facă, că și acest lucru fărădelege este, după canonul 74 cel în Trulla.

În pridvorul femeiesc al bisericii, afară de nevoie, nimeni să nu doarmă, după can. 38 al Sfântului Nichifor.

Nu se cuvine ca să se îngroape morții înăuntrul bisericii că este sfințită, căci s-a oprit aceasta, după canonul 9 al Preasfințitului episcop al Chitrolui.

Nu se cade a cânta cu strigare mare, nici a-și sili cineva firea sa spre chiote în biserică, ci să cânte lin și cu umilință, după canonul 75 cel din Trulla.

Pravila 16 al Soborului 7 supune canonisirii pre Episcopii și pre clericii care se împodobesc pre sine cu haine luminate.

Iar Matei, la cap. 9, stih T, oprește pre cei credincioși a

se împodobi, sau a-și tunde părul bărbii sale, sau a se unge cu mirosoari, sau a împleti părul capului său, iar pre cei ce nu se supun, poruncește să se afurisească și aceasta o aduce din pravila 97 al Soborului 6, cel din Trulla.

Cel ce s-a însurat a doua oară, să nu se facă preot după canonul 12, al Marelui Vasile.

Adunare din felurite pravile pentru păcatele care opresc de a fi preot, și ia aminte la aceasta cu pază.

De a fost stricat copilul de mic de cineva, sau el fiind copil a stricat pre alt copil, sau de a curvit cu femeie, sau cu bărbat, sau cu dobitoac, sau cu pasăre, sau cu femeia sa peste fire, sau femeia lui n-a fost fecioară, sau de a fost cu alta logodit, sau femeia lui cu altul, sau de este cu a doua nuntă, sau de a stricat pre logodnica lui mai înainte de cununie, sau de a preacurvit femeia lui după ce a luat-o, sau de a făcut el ucidere, sau de a jurat, sau de a furat calul, sau boul, sau din cele sfințite a jertfelnicului, sau din casele bisericesti și din veșminte a furat ceva, și este fur de cele sfinte; de a fost tâlhar, de a fost cuvântător de stele, sau vrăjitor, sau fermecător, sau vărsător de ceară și de plumb, de a legat fiară, sau lupi, sau nunta; de s-a lepădat vreodată de Hristos, sau de a făcut altceva din cele oprite să nu îndrăznești a-l mărturisi vrednic preoției, că vei fi ars și tu și el, și ia aminte la acestea, duhovnice, cât va fi prin putința ta, ca să nu moștenești focul cel veșnic, și vei fi ca Iuda, pentru că dai preoția celor nevrednici.

Iar de va fi preot și va cădea în vreunele din acestea, să i se ia darul, după canonul 51 al Marelui Vasile, iar să se împărtășească, când va voi.

Iar de a păcătuit mai înainte de hirotonie cu păcatul trupesc și după hirotonie se va demasca, sau îl va mărturisi, să i se ia darul, după canonul 9 al Soborului de la Neocesareea; căci unii ca aceștia altă doctorie nu au, după cum învață Marele Vasile; măcar și de se vor nevoi atâta cât și morții să-i învieze.

De a primit cineva fiind copil, de la altul împingere în coapse, întâi să se canonisească, apoi să se sfințească, după cum învață Sfântul Ioan pustnicul, pentru că n-a fost cădere desăvârșit, și n-a intrat organul lui în dos, iar de a intrat, să nu îndrăznească a primi preoția; nu pentru că a păcătuit nefiind în vârstă, ci pentru că vasul s-a spart și s-a făcut

netrebnic preoției.

Așijderea și el, de a făcut împingere altuia, și de a intrat organul lui, măcar deși nevârstnic era, să nu se facă preot.

Pre cel ce vrea să primească preoția, dator ești să-l întrebi, cât și pre femeia lui cu luare aminte.

Pentru vârsta celor ce se hirotoniesc

Canonul 14 cel în Trulla poruncește: care se face preot mai înainte de 30 de ani, diaconul mai înainte de 25 de ani, ipodiaconul mai înainte de 20 de ani, acelora să li se ia darul, măcar deși sunt foarte vrednici de slavă, pentru aceasta păzește, duhovnice, să nu mărturisești pentru dânsul, dacă nu va fi desăvârșit cu anii și să nu se hirotonisească cel neînvățat, după canonul 58 al sfinților Apostoli.

Pentru aceia care se lipsesc de dar și se afurisesc

Se cade a ști și aceasta: de vor cădea preoții în oarecare oprite patimi, se lipsesc de dar numai, iar de împărțășire nu se depărtează, căci destul este lor pedeapsa luării darului, după canonul 25 al Sfinților Apostoli; afară de aceste 3 călcări de lege cele mari, adică, cei ce pentru bani fac hirotonie, împreună cu hirotonisiți să se lipsească de dar, după pravila 29 a Sfinților Apostoli și după alte multe pravile, care tot acestea hotărăsc.

Episcopii și mitropolii care se mută din cetate mică la cea mai mare, după canonul 1 și 2 al Soborului de la Sardichia, și cei ce vor să primească episcopia, sau vreo dregătorie, sau preoție cu mijlocirea celor puternici, sau a boierilor, după canonul 1 al Sfinților Apostoli; care au căzut întru fărâdelegile acestea se lipsesc de dar și se afurisesc, adică, se depărtează de primirea Duhului Sfânt, (priceaștenie)

Asemenea se lipsește de dar și se afurisește preotul, care este fermecător, adică vrăjitor, și vestitor celor viitoare, și cititor de stele, și cel ce dă niște lucruri apărătoare de vătămare, sau leagă fiarele, după canonul 36 al Soborului de la Laodiceea.

Se depărtează și preotul care nu pentru postire se sfiește ca de lucru spurcat de nuntă și de mâncarea de carne, după pravila 51 a sfinților Apostoli.

Pentru locul care se cheamă mistuitoare în jertfelnic să

ai locul necălcat, potrivit, deosebit într-un colț, ca să te speli după dumnezeiasca Liturghie și ia seama ca spălătura aceea să nu cadă afară și să nu fie călcată.

Așijderea iarăși să aibă loc necălcat, unde să se verse aghiazma cea mare, care rămâne de la Botezul pruncului, căci mare este aghiazma.

Cum se cuvine a boteza

Când o să botezi pruncul, să ai cristelniță, sau scafă, sau blid, adică strachină, sau alt vas deosebit și când vei turna untdelemn în cristelniță, precum poruncește rânduiala Botezului, ia din untdelemn cu 3 degete și unge pre prunc la toate mădularele, cum zice rânduiala și după aceasta să-l iei gol și stând drept să-l botezi pre el în 3 afundări, zicând așa: Botează-se robul lui Dumnezeu (N**) în numele Tatălui, Amin. Și să-l pogori pre el în cristelniță și să-l afunzi adică, să-l moi pre dânsul cu totul. Apoi a doua oară; și a Fiului, Amin. Și iarăși să stai drept, și să-l pogori a treia oară, și să-l afunzi, asemenea zicând: și al Sfântului Duh, Amin. Și să-l moi cu afundarea cea de pre urmă. Deci, luându-l din cristelniță, să-l dai nașului. După aceasta zi molitva Sfântului Mir, și să-l miruiești pre el la toate mădularele, precum zice rânduiala. Iar în cristelniță să nu îndrăznească nașul a întinde mâna sa, ca să boteze pre prunc, că aceasta este un lucru călcător de lege, numai să-l primească pre el din mâinile Preotului. Pentru aceasta se și numește primitor, că îl primește pre el din Sfântul Botez și se face lui fiu ca să-l învețe pre el buna credință.**

Zice canonul 49 al Sfinților Apostoli: Preotul, care nu va boteza în 3 afundări, precum s-a scris mai înainte, una a Tatălui, a doua a Fiului, și a treia a Sfântului Duh și de nu va face așa într-o taină, să i se ia darul.

Care iarăși se botează a doua oară, care nu știu de s-au botezat, pentru că au fost în robie, sau pentru altă oarecare nedumerire și de nu este nimeni ca să-i încredințeze pre dânsii cu adevărat, să se boteze iarăși, după canonul 72 al Sfântului Sobor celui de la Cartagina.

Fiii agarenilor, care fiind într-o vreme botezați de cineva, au crescut în legea părinților lor, pre urmă de se vor întoarce de bună voie la adevăr, iarăși să se boteze și aceia.

Asemenea se botează de al doilea și care s-au botezat de cei nesfințiți, adică de mireni, după canonul 3, stih V, cea

din Matei. Însa nu se botează de a doua oară cei ce au fost botezați de la clerici sau de la monahul cel prost, sau de la diacon, sau de tatăl său, sau vreun creștin pravoslavnic, de nevoie, nefiind preot numai de nu a fost mâna ereticului cea întâia.

Iar pentru ereticii care iarăși se botează și care numai cu Mir se ung caută la Matei, pentru că sunt mulți, cap. 2, stih A. Iar la sfârșitul pravilelor de acolo, ca într-un cap al tuturor pravilelor scris, cum că toți ereticii, care se botează numai într-o afund iarăși să se boteze.

Preotul dacă a mâncat, să nu boteze, pentru că și aceasta estslujba lui Dumnezeu, însă fiind nevoie să boteze.

Asemenea și în marea patruzecime nu se cade a boteza afară de mare nevoie.

Sfântul Botez înaintea Dumnezeieștii Liturghii trebuie să fie, ca să participe la Liturghie, de va îngădui vremea; adică, afară de nevoie, pentru că Botezul trebuie să fie înaintea Liturghiei, iar numele pruncului la Botez se dă.

De nu va fi alt Preot, Preotul singur să boteze pruncul său iarăși el să-l boteze cu alt primitor. Iar de va fi primitor pruncului său, atunci se desparte de femeia sa, adică, de mama pruncului, pentru că s-a făcut între sineși cumetri.

Așijderea și nunta fiului său binecuvintează, cu alt prieten al mirelui, de nu va fi alt preot.

Pentru rudenia cea duhovnicească

De vor boteza bărbatul și femeia lui copil la vreun om, se opresc ca să nu se mai împreune unul cu altul, pentru că se socotesc a fi cumetri. Iar de se vor împreuna, să ție canonul 15 ani și să facă în toate zilele o sută de metanii, mâncând sec Miercuri și Vineri, iar cel ce iartă pre unii ca aceștia, să fie blestemat.

Pentru altă rudenie duhovnicească

Doi oameni, care sunt nici rudă între dânșii, de va primi pre copiii lor un naș din scaldătoarea Sfântului Botez, apoi copiii aceia nu vin întru împreunarea nunții, până la a opta spiță, pentru că sunt frați, că un tată sufletesc i-a născut pre ei prin Sfântul Botez.

**Pentru sfânta proscomidie și câte prescuri dator ești să
le ai**

La Sfânta Proscomidie a Dumnezeieștii Liturghiei, cinci prescuri să ai. Întâia, pentru pâinea Domnească, a doua, a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, a treia, pentru Sfinți, a patra, pentru oamenii cei vii, pre care vrei sa-i pomenești, a cincea, pentru cei morți unul în preajma altuia deosebit fiecare cu rânduiala sa, precum în cartea Liturghiei s-a arătat și s-a închipuit. Însă prescura întâi să fie mare ca să scoată pâinea Domnească, sau cum vei socoti ca să ajungă ție pentru anafură, iar celelalte să fie mici numai. Iar de este mult norod și nu este destul o prescură pentru nafură, pune și a Preasfintei de Dumnezeu Născătoare prescură mare, iar celelalte să fie mici.

De va sluji cu tine Liturghia Diaconul, el să nu scoată părțile, ci numai preotul, după arătarea Apostolească, cea de la al doilea canon a lui Petru și Pavel.

Se cade a ști și aceasta, că nu binecuvintează Preotul la Sfânta Proscomidie, când zice molitva proscomidiei, adică: Dumnezeule, Dumnezeul nostru, cel ce pâinea cea cerească, după canonul 12 al Sfântului Nichifor.

Pentru Sfânta Patruzecime și pentru toate miercurile și vinerile Canonul 69 al Sfinților Apostoli

Dacă vreun Episcop, sau Prezbiter, sau Diacon, sau citețul, sau cântărețul, nu va posti Patruzecimea Sfințelor Paști și în toate Miercurile și Vinerile peste tot anul, numai afară de boală, să i se ia darul, iar mireanul să se afurisească.

Tâlcuirea

Ia seama că, canonul sfinților Apostoli a legiuit ca în Sfânta Patruzecime și în toate Miercurile și Vinerile peste tot anul să fie Postul întocmai, după cum mâncăm în Sfânta Patruzecime, așa să mâncăm și în Miercurile și Vinerile peste tot anul, afară de boală și de praznice. Căci zice pravila: Cine nu va posti întru acele vremi, Preotul să se lipsească de dar, iar mireanul să se afurisească, adică, să se depărteze de Sfânta Taină o vreme, adică, să se canonisească.

Iar Nichifor, patriarhul Țarigradului, la pravila 8 a sa zice: de la Preotul care nu postește Miercurile și Vinerile peste an nu se cade să ne împărțăm de la dânsul, căci lucrul necuvios este, de o parte a păzi buna credință, iar de altă parte a face păgânătate. Iar marele Atanasie zice: Cela

ce dezleagă Miercurile Vinerile, unul ca acesta răstignește pre Domnul, precum și jidovii pentru că Miercurea S-a vândut, iar Vinerea S-a răstignit, afară numai de cele ce sunt în săptămâna arătării Dumnezeiești și în Penticostie, căci dezlegând întru acestea fără de vină este.

Iar călugării și Lunea să păzească peste tot anul ca și Miercurile și Vinerile, precum am luat de la Sfinții Părinți. Căci ce iertare va fi călugărului, de nu va prisosi postul lui, mai vârtos când și mirenii cei cu bună cucernicie păzesc aceasta. Iar Sfântul Simeon făcătorul de minuni zice întru viața lui: Să postească călugărul în toate zilele și afară de posturile cele de obște, numai puțin de al nouălea ceas, așijderea zic și toți părinții. Iar pentru posturile cele de obște Sfântul Sobor de la Gangra, la canonul 19 al său zice: Dacă cineva din călugării cei nevoitori, afară de boala trupească, se va truși, și posturile care ni s-au dat nouă și se păzesc de obște la biserică va strica, aflându-se întru desăvârșita minte, să fie anatema.

Pentru zilele Botezului și a Nașterii lui Hristos

La ajunul Botezului și a Nașterii lui Hristos, ori în ce zi se va întâmpla, postim: pește și untdelemn nu mâncăm, numai bem vin, iar de se va întâmpla Sâmbăta sau Duminica, atunci după vecernie mâncăm untdelemn și bem vin.

Ziua Luminării (adică a Botezului) și a Nașterii lui Hristos, de se întâmpla Miercurea sau Vinerea, mirenii mănâncă carne, iar călugării brânză și ouă.

Asemenea postim și în ziua înălțării cinstitiei și de-viață-făcătoarei Cruci, în luna lui Septembrie în 14, ori în ce zi se va întâmpla, ori Sâmbăta, ori Duminica. Iar mâncăm întru aceasta zi pentru aflarea cinstitiei Cruci ce s-a făcut atunci, untdelemn și vin, și mai mult nimic.

Pentru Postul cel Mare

În Sfânta și Marea Patruzecime mâncăm de sec o dată în zi, linte fără untdelemn, iar vin și untdelemn Sâmbăta și Duminica mâncăm, așijderea și din fructe.

Iar pește nu mâncăm, numai în ziua Bunevestiri, după dumnezeieștile pravile. Însă de se va întâmpla Bunavestire în Sâmbăta cea Mare, nu mâncăm pește, numai untdelemn și vin.

Pentru Joia cea Mare

Nici în Joia cea Mare nu mâncăm untdelemn după pravila 10 a Soborului de la Laodiceea, iar cei ce mănâncă pește în ziua dreptului Lazăr, sau în Duminica Crucii, sau la Sfântul Teodor, precum vedem pre mulți făcând aceasta, judecată loruși vor lua, și mai vârtos și la Paști să nu se împărtășească Dumnezeieștii Taine, spre certarea iubirii de dezmierdări a lor, căci cum îndrăznesc în zilele acestea? Dacă nici în Duminica Floriilor pravila nu lasă pre mireni să-i dezlege la pește, măcar deși oarecari tipice zic aceasta după canonul 24 al Sfântului Nichifor, patriarhul Țarigradului.

Pentru postul Sfinților Apostoli și a Nașterii lui Hristos și a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu

În posturile Sfinților Apostoli și a Nașterii lui Hristos și a Născătoarei de Dumnezeu, mâncăm cu sec trei zile, adică Lunea, Miercurea și Vinerea, ne ferim de pește și de untdelemn și de vin, afară de boală. Și mâncăm linte fără de untdelemn precum în marea Patruzecime, iar care vor ca să placă bine lui Dumnezeu, aceia Sâmbăta și Duminica numai mănâncă pește și untdelemn.

Când și unde se dezleagă postul miercurii și al vinerii

Știut să fie aceasta, că se dezleagă postul miercurii și al vinerii la pește peste tot anul, numai la praznice domnești și ale Născătoarei de Dumnezeu. Iar de se va întâmpla ajunul praznicelor acelora miercurea sau vinerea, nu se dezleagă postul de cu seară, pentru praznicul cel de dimineață, precum zice Preasfințitul Ioan, Episcopul Chitruului, la pravila 28 a sa, în Matei. Iar în miercurile sau în vinerile din toată Cincizecimea, mireni dezleagă de pește, iar călugării numai la untdelemn și la vin, dar nu la al 9-lea ceas, însă aceasta rămâne întru voința fiecăruia. Iar la praznicele Sfinților Apostoli, și ale Sfinților Mucenici, și a Ierarhilor nu dezlegăm la pește, de se vor întâmpla miercurea și vinerea, ci numai la untdelemn și la vin, și mai mult nimic. Iar mâncăm pește numai la Nașterea cinstitului Înaintemergătorului Ioan iar la alt praznic al lui nicidecum, ci numai untdelemn și vin. Așijderea și în ziua verhovnicilor Apostoli Petru și Pavel dezlegăm la pește, precum zice sfântul Teodor Studitul în tipicul său.

**Când sunt datori să se împărtășească
Dumnezeieștilor Taine cei ce viețuiesc drept**

Știut să fie și aceasta, că cei ce viețuiesc drept și păzesc Miercurea și Vinerea peste tot anul, datori sunt să se împărtășească Preacuratelor Taine, adică întru Paștele cele Mari, în ziua Nașterii lui Hristos, la praznicele Sfinților Apostoli și a Născătoarei de Dumnezeu, dacă și aceste posturi vor păzi, adică, de nu sunt sub canon. Iar dacă cineva nu va păzi postul Sfinților Apostoli și a Nașterii lui Hristos și a Născătoarei de Dumnezeu, pre unul ca acela să nu-l primești în Biserică, nici pre fiii lui: dacă și ei nu postesc întru acestea, adică, nu se feresc de mâncări.

**ALT NOMOCANON A SFINȚILOR APOSTOLI,
A MARELUI VASILIE, ȘI A SFINTELORE SOBOARE**

Clericul cel ce face chezaș, să fie lipsit de cinul său, după canonul 20 al Sfinților Apostoli.

Episcopul, sau Preotul, sau Diaconul, cel ce bate pre credincios sau pre necredincios, să fie lipsit de dar, după canoanele 20 și 7 ale Sfinților Apostoli, așijderea de va ridica sabia și va lovi pre cineva.

Clericul de va pune pre vreun stăpânitor sau pre boier, să roage pre Mitropolit pentru Episcopie sau pentru cin, să fie lipsit de dar și să se depărteze, după canoanele 20 și 9 ale Sfinților Apostoli.

Cel ce de bună voie a ucis pre om, doi ani să nu se împărtășească, după canonul 56 al marelui Vasile.

Cel ce a ucis fără de voie, zece ani, după canonul 11 al aceluiași.

Cel ce va ucide la război sau căzând în tâlhari, când adică vor năvăli la dânsul cu săbiile, trei ani să nu se împărtășească, după canonul 13 al aceluiași. Iar dacă tâlharii n-au venit cu săbiile, ci numai ca să fure sau să ia ceva dintru ale aceluiași și el având chip a fugi și n-a fugit, ci a întrebuințat sabia și a ucis pre tâlhari, ca un ucigaș să se canonească, după al 6-lea canon, stih 30 de la Matei, adică, 20 de ani.

Iar preotul se lipsește de dar, oricare ucidere făcând,

după canonul 66 al Sfinților Apostoli, și după canonul 85 al marelui Vasile.

Cel ce s-a lepădat de Hristos fără de nevoie, la sfârșitul vieții să se învrednicească împărtășirii, după can. 73 al marelui Vasile. Iar care pentru munci se va lepăda de Hristos, 8 ani să nu se împărtășească, după can. 81 al marelui Vasile.

Caută pentru acestea, așezarea la Sfântul Ioan Pustnicul, Matei, încheietura 7.

Fermecătorul, adică vrăjitorul, și proorocitorul, vărsătorul de ceară și de plumb, sau cel ce leagă dobitoacele, ca să nu le mănânce lupul, sau pre vreun bărbat și femeie, ca să nu se împreuneze, sau cel ce face fermece întru vifor, 2 ani să nu se împărtășească, după can. 65 și 72 ale marelui Vasile.

Iar de va cădea Preotul întru una ca aceasta adică, de va face unul ca acesta rău meșteșug, se lipsește de dar și se depărtează, adică se taie de împărtășire, după can. 36 al Soborului celui de la Laodiceea; și de vrei, caută la Matei tâlcuire pentru acestea, care sunt fermecătorii și descântătorii, în stih 40, cap. 1; precum fermecătorii care cu vrajă trag pre draci spre voințele sale și leagă fiarele și jigăniile ca să nu se vatăme dobitocul, de va rămâne undeva afară; așijderea și la Zonara după can. 36 al Soborului din Laodiceea, vei afla asemenea.

Pentru fermecătură

Fermecătorii sunt aceia, care cântând psalmii lui David și pomenind numele Mucenicilor și a însăși Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cu acestea alcătuiesc fermecăturile, cele de la draci. Fermecăturile deci cheamă pre dracii cei făcători de rău, descântându-se împrejurul mormintelor, pentru ca să slăbănogescă mădularele vreunuia sau să-și petreacă viața întru cele rele și să fie nesuferită lui viața; așa fermecăturile s-au numit strigarea și plângerea cea asupra mormintelor. Fermecătorul și descântătorul tot una este. Deci, fermecătura este când cu descântarea și cu chemarea dracilor, se face oarecare lucrare spre vătămarea altora; precum spre slăbănogirea mădularelor și spre prelungirea bolii, sau pentru ca să zacă cineva pre pat în toată viața și spre altele cele ce sunt asemenea acestora.

Pentru otrăvi

Otrava este când cu adăpările cele aducătoare de moarte se face vreo mâncare, ca să se otrăvească omul, sau să-și iasă din minte și să-i fie dorită moartea celui ce pătimește; când pentru cele omenești, sau pentru cele ale iubirii ce se întâmplă câteodată, fac să iasă din minte și așa o gătesc; cu cuviință dar aceia asemenea cu ucigașii se canonesc, precum zice Sfântul Vasilie cel Mare: Care va mărturisi fermecătura sau otrava, să împlinească cu pocăință anii ucigașului și cei ce cheamă pre draci și făcând oarecare fermecători, de la aceștia caută ajutor. Pravila pre unii ca acești slujitori de idoli a fi îi zice. Căci fermecătorii și pre cei ce fac vrăji, i-au numit slujitorii de idoli.

Pentru proorocie

Iar proorocitorii se zic celor care s-au dat pre sineși dracilor, și cu învățatura lor prin oarecare semne îndrăznesc a se arăta a ști cele viitoare.

De vrăji

Vrăjitorii sunt care măcar și pre cei de bine făcătorii draci îi cheamă, pentru alcătuirea cea bună a vreunui lucru, dar toți sunt ucigași spurcați și înșelători de bună voie.

Cei ce se duc la vrăjitori și vrăjesc, sau citesc stelele, sau leagă pre lupi, sau pre bărbat și pre femeie, ca să nu se împreune, sau ca să învețe ceva ce nu știu, să verse lor vrăjitorul ceară sau plumb, 6 ani să nu se împărtășească, după can. 61 cel din Trulla, și după can. 80 al marelui Vasile; iar Preotul care face aceasta, să fie lipsit de dar.

Care vrăjesc cu țigănci și care aduc vrăjitorul în casa sa, unde este bolnav, sau altceva și fac cu dânsul fermecătorii, 5 ani să nu se împărtășească, după canonul 1 al Soborului de la Ancira; iar can. 61 al Soborului al VI-lea, al celui din Trulla, pre unii ca aceștia 6 ani îi canonește, iar pre cei sfințiți îi lipsește de dar. Și, de vrei, caută tâlcuirea mai pre larg a acestora la Ioan Zonara cap. 175.

Așijderea și cei ce vrăjesc cu orz, sau cu bob, 6 ani să nu se împărtășească, după cap. I, stih 40 de la Matei.

Așijderea și cei ce poartă buruieni apărătoare de otravă, sau altă ceva unele ca acestea, sau înfășături pun la copiii săi și la dobitoace, ca să nu se deoache, 6 ani după

can. 61 al Soborului de la Trulla.

Iar cel ce cheamă pre vrăjitori, ca să facă fermecături spre vătămarea altor oameni și acesta se canonisește de 20 ani, ca și cel ce a ucis de voie, după pravila 56 și 72 a Marelui Vasile.

Matei cap. 1, stih 40, zice: Cei ce poartă pre urși, sau pre alte fiare pentru batjocuri spre vătămarea celor mai proști, sau împrăștie norii, sau dau niște lucruri apărătoare de vătămare, sau cred norocului și celor ce spun pentru naștere, cum că unul adică s-a născut în ziua cea bună, iar altul în zi rea; sau niscaiva semne cu slove, sau înfășurături, adică baieri, și mătăsuri pun pre capul său la grumaji, zicând nebunește, cum că cu acestea se gonesc neputințele și deocherile, sau șarpe poartă în sânuri, sau lipesc pielțe de-a lor pre ochi, sau la buzele sale, socotind aceasta a fi pentru sănătate sau cercei în Joia cea Mare fac copiilor săi, sau pomenind psalmii lui David și numele Mucenicilor, îi spânzură la grumazul său, sau spre aducerea aminte a patimilor lui Hristos în Vinerea cea mare, înșiși leagă noduri după numărul Evangheliilor, sau slovele, sau hârtie care cuprinde molitva pentru guturai, sau cheamă pre babe la durere de cap și de splină, sau la boli și neputințe fac legături și funii, chemând făcătorii de bine draci spre ajutorul și spre sănătatea lor; sau fac legături fiarelor, și bărbatului și femeii, sau cred celor ce au duh pitonicesc, care învățându-se de la draci, mai înainte spun cele viitoare, sau crezând în bobi sau în altă vrajă, vestesc cele pierdute; sau o fermecătură fac pentru altă oarecare neputință și pentru vifor, sau altceva din unele ca acestea din cele fărădelege lucrând, să se oprească pre șase ani; adică, 6 ani să nu se împărțasească. Iar pre cei sfințiți îi lipsește de dar; și prea cu cuviință, adică, după toată dreptatea; de vreme ce toate acestea de la draci se lucrează și se săvârșesc. Căci zice Sfântul Ioan Gură de Aur: măcar deși a Sfintei Treimi numele se pomenește la acestea, măcar și pre Sfinți de-i vor chema, măcar deși semnul Crucii se va pune asupra acestora, însă cu toate acestea se cade să fugim de unele ca acestea și să ne depărtăm. Și de multe ori se ia darul și Preoților la soboare, ce s-au întâmplat cu unul, care pâinea cea din Joia cea mare a dat-o unora să mănânce, ca să se găsească cele furate, cu acest scop, dacă cu anevoie avea

înghiți pre ea. Altul oarecare, Preot fiind, învinovățit pentru că legându-se cu un lemn se învârtea împrejur, și cu Evanghelia și cu psalmii lui David făcea ispite pentru niște lucruri, îndată a fost lipsit de dar. Sub această judecată cad cei ce scriu numele pre hârtie și cheile bagă în psaltire, vestind de acolo cele mincinoase. Ci și femeile care stau lângă Sfintele icoane și întăresc, cum că de la dânsule proorocesc cele viitoare, ca cel ce oarecând a avut duhul pîtonicesc tot sub aceeași canonisire cad. Dar cele ce odată amăgindu-se pre urmă s-au părăsit de răutate, mai puțin se canonesc. Tot sub aceeași canonisire cad și cei ce ard pre așa numiții vârcolaci și dintr-înșii se afumă, șase ani să nu se împărtășească.

Așjderea și cei ce leapădă copiii săi pre la răspântiile căilor, sa-i boteze pre ei acela care îi va găsi, pentru ca să fie viu copilul precum nebunește vorbesc; iar de va afla pre el un turc și de-l va boteza Preotul pre copil cu turcul, ca cu un naș, să fie lipsit de dar, după pravila 46 a Sfinților Apostoli. Așa să se pedepsească și cel ce a botezat cu vreun eretic și cu lepădătorul de lege.

Iar în capitoul al treilea, stih 5, de la Matei, zice pentru credincioși, care urmează obiceiurilor celor elinești și fac jocuri la nunți, sau la ulițe, sau cred în rusalii și în glasurile păsărilor, sau în luna cea nouă, sau întru întâmpinare, sau păzesc întrebările, sau aprinderea focului pre ulițe, ce au făcut de demult elinii; iar acum precum vedem copiii creștinilor fac acestea, la ajunurile praznicelor, după oarecare obiceiuri vechi, sau chemări fac unii în ziua Înălțării, ca de la aceste proorocirea să se înțeleagă; sau cu straie femeiești se îmbracă bărbații și femeile cu bărbătești; sau obrazuri, după cum în părțile latinilor rău obișnuindu-se fac, în feluri de fețe făcându-se pre sine și cu acesta de multe ori batjocoresc și pre cinul bisericesc. Deci, pre cei ce sunt cu minte și fac aceasta, pre cei sfințiți îi lipsește de dar, iar pre mireni îi depărtează. Așjderea și pravila 66 a soborului 6 oprește pre cei credincioși a ieși și a privi alergări pre cai, nici la Paști, nici la altă vreme. Iar Vasile cel Mare întru a sa pravilă 70, pre otrăvitori și pre slujitorii de idoli, și pre ucigași se osândesc 20 de ani. Iar pre curvarul și pre sodomeanul și pre cel ce păcătuiește cu dobitocul pre 15 ani îl osândește. Și slujitorii de idoli zic, nu pre cei ce erau

dintâi necredincioși, ci pre cei ce după Botez fac vrăji și fermecături, fiindcă și aceia cu oarecare chip slujesc idolilor, chemând pre draci spre ajutorul lor, și spre tămăduirea durerii și a bolilor. Deci cei ce au fost dintâi slujitori de idoli, botezându-se, îndată se apropie către Dumnezeiasca Împărtășire; pentru că păcatul lor cel dintâi era păcatul neștiinței; iar cei ce după Botez au jertfit idolilor, adică, dracilor cu oarecare fermecături, să se căiască pre toată viața sa și la sfârșitul vieții sale să se împărtășească.

Preacurvarul sau cel ce se culcă cu bărbați, sau cu dobitoace sau cu păsări, de se va pocăi, oprire să primească 15 ani.

Preotul de va curvi, sau de va preacurvi, sau sodomie făcând sau cu dobitoace, sau cu păsări păcătuind, sau cu femeia lui peste fire curvind, sau de se va da pre sineși vrăjitorilor, să fie lipsit de dar după cincizeci și una pravilă a Marelui Vasile.

Cel ce a curvit și s-a spurcat cu sora lui cea de un tată și de o mamă, 20 de ani să nu se împărtășească, după pravila 66 a marelui Vasile. Iar Matei în Pustnic zice 15 ani. Iar cu sora care este numai de singur tată, sau de singură mamă, 12 ani, după pravila marelui Vasile.

Iar cel ce va curvi cu nora sa și cu soacra sa, sau cu mama soacrei, 11 ani după pravila 77 și 79 a aceluiași.

Iar cu femeia fratelui, 10 ani.

Iar cu vara primară, 10 ani.

Cu a doua vară, 9 ani.

Cu cumătră, adică, cu mama aceleia ce s-a primit din botez, 11 ani.

Iar cu ceea ce s-a primit din Botez, 20 de ani.

Iar cu sora femeii, 11 ani.

Cu două surori, 11 ani. Așijderea și femeia cu doi frați, 11 ani.

Care a păcătuțit cu nașa, 12 ani, precum și cu sora cea de un tată, după pravila 79 a Marelui Vasile.

Pre cel ce va strica copila mai mică de 12 ani, Matei îl oprește 12 ani, după Sfântul Ioan pustnicul.

Pentru femei

Așijderea se opresc și femeile, care n-au bărbați. Iar care au bărbați cu canonul preacurviei canonisește; adică,

totdeauna cu ani mai mulți (mirenii datori sunt a nu se atinge de femei în tot Sfântul Marele Post. Iar de va păcătui cu femeia sa în Sfântul Post, apoi nici la Paști să nu se împărtășească, pentru că tot postul a defăimat. Pentru că cei lumești datori sunt a se păzi de femeile sale cele legiuite în tot postul, precum s-a zis).

Cel ce a umblat cu femeia sa peste fire, 15 ani să nu se împărtășească și preot să nu se facă.

Așa și femeia se canonisește, de va fi fost cu voia ei. Iar de va fi fost cu silă, mai ușor și mai puțin să o canonisești, precum vei pricepe fapta. Așijderea și cel ce va umbla cu femeie străină peste fire, 15 ani.

Călcătorul de jurământ, 10 ani, după pravila 63 a marelui Vasile.

Iar cel ce a făcut aceasta de nevoie, 6 ani după pravila 52 a aceluiași. Așijderea și martorul cel mincinos.

Preotul de va călca jurământul, măcar și de nevoie, să fie lipsit de dar, după pravila 25 a Sfinților Apostoli.

Furul de se va spovedi de bunăvoia lui, un an să nu se împărtășească și de va fi cu puțință, să plătească ce a furat, iar de se va vădi, doi ani, după pravila 61 a Marelui Vasile.

Cel ce este gazdă furilor, se canonisește precum și furul, adică un an să nu se împărtășească.

Tălharul ca un ucigaș să se canonisească, după pravila 6 a Sfântului Grigorie de Nissa.

Săpătorul de morminte, adică cel care sapă morminte ca să fure ceva de acolo, 10 ani să nu se împărtășească, după pravila 62 a marelui Vasile.

Furul de cele sfinte, adică cel ce va fura lucru sfințit din Biserică, din Sfântul Jertfelnic, 15 ani să nu se împărtășească, după Sfântul Grigorie de Nissa.

Cel ce s-a însurat a doua oară, un an să nu se împărtășească, după canonul al 4-lea al Marelui Vasile, iar alții zic doi ani.

Cel ce s-a însurat a treia oară, de nu are copii, 4 ani să nu se împărtășească, iar de are copii, 5 ani, dacă este mai jos de 40 de ani cu vârsta. Iar de este mai sus de 40 de ani și nu are copii, nu se iartă a treia cununie, după dumnezeieștile canoane ale lui Matei, stih 3, cap. 4, în cartea unirii și nu o lăsa, ca să fie.

Preotul, dacă întru știință va blagoslovi nunta cea

oprită pentru rudenie, sau pentru cumătrie, sau pentru a patra cununie, sau pre cei ce nu sunt în vârstă, adică, atunci când bărbatul nu are 15 ani și femeia 13 ani, să fie lipsit de dar și nunta să nu fie întemeiată.

De se va amesteca cineva cu logodnica până a nu se cununa, un an să se oprească de împărtășire, precum canonul 69 al Marelui Vasile pentru cititor poruncește: și unul ca acesta să nu se facă preot, ca un fur de nuntă.

De va cădea cineva în păcat mai înainte de nuntă cu mama logodnicii lui, sau cu altă față din neamul ei, se oprește nunta aceea. Iar dacă după nuntă s-a făcut păcatul, nu se despart, ci se canonisesc ca și cei ce au făcut amestecare de sânge, după cap. 15, stih 3, în Matei. Iar canonul unora ca aceștia este 11 ani.

Canonul 62 al Soborului 6 hotărăște ca să se lipsească de dar Preoții care, fiind în minte, joacă la nunți, iar pre acei mireni îi afurisește și mai vârtos pre femei, ca pre cele ce vatămă pre mulți. Tot a aceluiași sobor canonul 24, Preoților poruncește nici se cade jocuri și glume, sau alergări pre cai; iar deși va merge la nuntă, numai să blagoslovească masa și când vor intra acolo instrumentele muzicale, îndată sculându-se, să iasă. Iar canonul 13 al soborului de la Laodiceea, cu totul oprește credincioșilor a avea jocuri la nuntă.

Canonul 72 al soborului 6 poruncește: nu se cade bărbatului credincios să se împreune cu femeie eretică, nici cu bărbatul eretic femeia credincioasă. Iar de se va și întâmpla una ca aceasta, nunta să se socotească a fi netemeinică și să se dezlege împreună viețuirea cea fărădelege. Dar de se va făgădui fața cea ereticească că se va pocăi, să rămâie nunta, până se va întări făgăduința, după canonul 14, tot al aceluiași sobor. Asemenea, dacă se va împreuna credincioasa femeie și cu latinii, cu dezlegarea nunții să se și canonisească după al 12-lea capitol, stih 3, la Matei. Iar dacă cineva va călca cele poruncite, să se depărteze.

Cel ce a făcut malahie, să mănânce uscat 40 de zile, după Sfântul Ioan pustnicul și în toate zilele să facă câte o sută de metanii; iar de nu poate să mănânce uscat, să fie oprit de împărtășire un an și câte 50 de metanii în toate zilele să facă.

Care se amestecă unul cu altul, ca unii ce fac îndoit malahie, să mănânce sec 80 de zile sau doi ani să nu se împărtășească, făcând câte de 50 metanii în toate zilele.

Iar de va cădea vreunul din clerici în patima malahiei mai înainte de hirotonie, întâi să fie supus canonului malahiei, apoi să se hirotonisească. Iar cel ce după hirotonie prin neștiință a făcut aceasta, să nu lucreze cele preotești un an; dar făcând aceasta iarăși cu știință, să fie lipsit de dar.

Și femeile care se tăvălesc cu bărbații, sau singure fac loruși malahie, să primească atunci canonul malahiei, căci și ele fac malahie, ca bărbații.

Pravila 7 a lui Timotei Alexandrinul. Femeia ce va fi întru curgerea sângelui ei, adică: după obicei având cele firești ale sale, să nu se împărtășească la Paști, până ce nu se va curați; nici să intre în biserică, până în 7 zile, nici cu bărbatul ei să se împreune una ca aceasta, până ce nu se va curați, după cum învață Sfântul Ioan pustnicul. Iar în altă vreme să nu oprească datoria unul altuia, după Apostol, fără numai la vremea împărtășirii și a anaferei duminicile, și la praznicele cele mari, însă și aceasta după bunăvoință.

Femeia, ce a născut în săptămâna cea mare, este slobodă să mănânce untdelemn și să bea vin, după canonul 50 al Sfântului Timotei.

Dacă o călugăriță va fi silită spre curvie sau fecioară, de către cineva și se va afla cea întâia a ei viață curată, 40 de zile se oprește sau un an să nu se împărtășească. Iar dacă viețuirea ei cea dintâi a fost spurcată, să se canonisească cu canonul celor ce fac curvie după pravila 50 a Sfântului Nichifor, patriarhul Țarigradului. Iar marele Vasile în pravila sa a 49-a, pre roaba ce a fost silită de către domnul său spre păcat, o lasă fără de canon. Iar ceea ce cu voia ei va curvi, se canonisește. Canonul Sfinților Părinți celor din Calcedon.

De va muri copilul cuiva nebotezat pentru nepurtarea de grijă, trei ani unul ca acesta să nu se împărtășească și în toate zilele să facă câte două sute de metanii și să postească luni, miercuri și vineri. Iar de vor chema pre Preot și Preotul nu se va sili, atunci rămâne asupra Preotului păcatul.

Femeia care dormind și la sân a omorât pre pruncul său, șapte ani să nu se împărtășească.

Ceea ce n-a purtat grijă de rodul pântecelui său, adică de pruncul care s-a născut pre cale și va muri el, ca o

ucigătoare să se canonisească, după pravila 33 a Marelui Vasile.

Iar dacă din prostime și nepricepere, sau din lipsa celor trebuincioase, sau pentru pustietatea locului, nu se canonisește, după pravila 52 a aceluiași.

Dacă o oarecare femeie va mânca ierburi sau altceva va face, și va omorî pre prunc în pântecul său, ucigătoare este, după canonul al doilea al Marelui Vasile. Așijderea și aceea ce a gătit și a dat ierburile acestea, după cum zice Sfântul Ioan pustnicul.

Iar Sfântul Sobor cel de la Ancira, în pravila sa 21, pe desfrânate ce-și strică și-și pierd pruncii lor, pre zece ani le oprește; așijderea și pre cele ce le-au dat lor acestea stricătoare.

Sub aceeași cercetare sunt, după Ioan pustnicul și cele ce-și leapădă copiii lor la răspântii, sau în poarta târgului pre care nu-i ia nimeni spre creștere și purtare de grijă a lor, pentru că ele ucigătoare sunt cu scopul lor.

Femeia de va pierde pruncul său de nevoie, un an să nu se împărtaşească.

Cei ce adapă pre pruncii săi cu cele ce se numesc antisicotii, un an să nu se împărtaşească; iar de a fost pruncul nebotezat, nici un păcat nu este. Pravila 17 a lui Nichifor, patriarhul Țarigradului.

Care strică așezământul părintelui său celui duhovnicesc, fiind împuns de sigură răutate, în viață și la moarte să fie blestemat; așijderea și cel ce pre părinții săi nu-i ascultă la oarecare lucru creștinesc.

Dintru cele pustinicești ale marelui Vasilie

Duhovnicul n-are putere a dezlega și a lega judecata altui duhovnic; iar dacă unul a legat și altul a dezlegat, este despărțire. Hristos nu s-a despărțit. Ci se cade aceluia ce a legat să și dezlege, după pravila 32 a Sfinților Apostoli. Iar duhovnici le zicem celor după vrednicie și cu adevărat legiuitorii duhovnici și care după Dumnezeu sunt purtători de grijă pentru mântuirea omenească, iar nu pre cei cu mărire deșartă și neiscușiți și mincinoși, care cu neguțătorie pentru spurcatul câștig, fiind în chipul duhovnicesc, aduc tămăduire. Că unii ca aceștia sunt ucigători, căciucid sufletele oamenilor, pentru nepurtarea de grijă și nevrednicia lor, dar se cuvine Arhiereului să socotească.

Duhovnicescul părinte de va descoperi cuiva păcatul aceluia ce s-a spovedit la dânsul, să aibă epitimie: trei ani să fie argos, numai o dată pre lună să se împărtășească și să facă în toată ziua câte o sută de metanii; iar pravila politică zice, unuia ca acestuia să i se sape limba pre dinapoi. Dacă Episcopul sau Preotul va descoperi păcatul asupra duhovnicescului său fiu, ce l-a auzit de la dânsul la spovedanie, nicidecum nu se cade a crede mărturiei acestuia, după pravila 133 a soborului de la Cartagina. Preasfântul patriarh Luca a oprit pre egumenul mănăstirii Ghirotrofia, care era Arhiepiscopul Iraclei, ca să nu săvârșească Liturghie, pentru că a mărturisit asupra duhovnicescului său fiu. Armenopolul, cartea 3, sinodul 1, cap. 7.

A Apostolului Pavel

Cel ce va avea vrajbă asupra cuiva, în biserică să nu intre nici el, nici prinoasele lui, până nu se va împăca, că rugăciunea lui spre blestem și spre păcat se socotește și să facă în toată ziua câte 50 de metanii.

Cel ce în vremea împărtășirii, având scârbă asupra fratelui, nu se va împăca cu dânsul, să fie depărtat. Iar preotul, de va sluji Liturghia cu vrajbă să fie argos 60 de zile.

Cel ce ocărăște și blestemă pre aproapele său, trei zile să se afurisească, mâncând pâine cu apă, că scris este: Cel ce va zice fratelui său raca (sau nebune**), vinovat va fi gheenei focului.**

Iar cel ce va ocări pre Preot, un an să se oprească. Iar de-i va da palme sau cu bățul de-l va lovi, trei ani să se oprească, chiar dacă l-ar ierta Preotul.

De va avea cineva vrajbă asupra cuiva și va muri unul dintre ei, să se oprească cel viu pentru cel mort un an și 40 de zile să meargă la mormântul celui mort, zicând întru sineși: Iartă-mă, frate și Dumnezeu să te ierte, că scris este.

Cine va batjocori pre tatăl său sau pre mama sa, cu moarte să se omoare, iar de se va căi de ceea ce a făcut, să se canonească precum se cade, măcar de l-ar și ierta părintele cel ocărât de dânsul. Iar de va ridica lemn și va lovi pre dânsul, să i se taie mâna. Iar de se va pocăi, după cum va socoti Arhiereul, să-i dea lui canon.

Părintele care nu-și iubește pre feciorii săi întocmai, ci pre unul îl blestemă și pre altul îl binecuvintează, pre unul

urăște și pre altul iubește și averea lui nu o împarte lor întocmai, ca un urător de fii să nu se împărtășească cu sfintele Taine până când se va îndrepta și să se lepede și de la Sfânta Biserică.

Dacă pre unul din părinți pentru ca să călugărească feciorul său, îl va lipsi din partea moștenirii lui, așijderea să se afurisească după al 33-lea canon, L, a titlului.

Cel ce mănâncă mortăciune sau cele răpite de fiară, adică cele mâncate de lupi sau omorâte de păsări sau de ulii sau de altă pasăre sau va mânca sânge sau cele sugrumate, cele ce se găsesc în mreji sau dintre acestea ce sugrumă latinii; de va fi Preot, să i se ia darul, iar mireanul să se afurisească după canoni 63 al Sfinților Apostoli, adică să nu se împărtășească 2 ani și să aibă și canon.

Așijderea și cel ce va mânca carne și brânză în postul cel mare sau miercurile și vinerile, 2 ani să nu se împărtășească.

De va merge cineva la praznicul păgânilor sau al ereticilor și va mânca întru acea zi cele ce jertfesc ei pentru sufletul lor sau va prăznuși dimpreună cu dânșii, 2 ani să nu se împărtășească, după canonul 7 al Sfântului Sobor de la Ancira. Iar de va fi Preot, să i se ia darul, după canonul 70 al Sfinților Apostoli, căci nici cele ce se jertfesc de la dânșii, nu se cade nouă să le mâncăm, măcar de le și dau nouă, ca s-au oprit cu canonul 38 și 39 și 40 al Soborului celui din Laodicea.

Iar canonul 11 al celui de-al șaselea Sobor, a celui de la Trulla, poruncește: cel ce va îndrăzni la vreme de boală a chema doctorul jidov și se va doctorisi de la dânșul, de va fi Preot, să i se ia darul, iar mireanul să se afurisească.

Preotul vânător sau prinzător de păsări, 3 ani să fie argos.

Preotul, de va lua din biserică ceară sau untdelemn, să se afurisească după canonul 72 al Sfinților Apostoli.

Episcopul sau Preotul sau Diaconul care ia camătă ori să se părăsească ori să i se ia darul, după canonul 44 al Sfinților Apostoli.

Preotul care se îmbată sau glumește sau face neguțătorie, fie să se părăsească, fie să i se ia darul, după canonul 42 al Sfinților Apostoli.

Preotul, de va cere aur sau altceva, pentru Sfânta

Împărtășanie, să fie lipsit de dar, după canonul 53 cel din Trulla.

Preotul, de va trimite citețul sau pre altcineva să împărtășească pre vreun om, să se afurisească, după canonul 14 al Soborului de la Laodichia

Preotul, de se va rușina a împărtăși pre preoteasa sa și va da Sfântul Potir și o va împărtăși altul, unul ca acesta sub blestem îl pune canonul 102 cel din Trulla.

Așijderea anatematisește canonul 4 al soborului de la Ancira, pre cel ce se scârbește de Preotul mirean și nu ar vrea să se împărtășească de la dânsul.

Preotul, de va vărsa de multa băătură în ziua în care a slujit Liturghia, 40 de zile să fie argos, după cum învață Sfântul Ioan pustnicul.

Iar neslujind Liturghia de va varsa de multă beție, pe jumătate acestora să se canonisească. Iar dacă umblă în cârciumă să se afurisească. Asemenea și mireanul să se canonisească 40 de zile și să facă în toată ziua câte 100 de metanii zicând și psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule..., de va varsa după Sfânta Împărtășanie.

De va ține cineva Împărtășania în gura sa și o va lepăda între dobitoace sau între albinele sale, 4 ani să nu se împărtășească.

Iar Preotul care, fiind lipsit de dar, va sluji Liturghia, desăvârșit să se lepede de la Biserică, adică să fie depărtat, după canonul 28 al Sfinților Apostoli.

Dacă vreun cleric va sluji lui, și acela să fie lipsit din dregătoria sa, după canonul 11 al Sfinților Apostoli.

Preotul, de va primi jertfă de la eretici sau va boteza pruncul turcului sau va primi jertfa lui sau de-l va lua pre el naș pruncului sau ca vreun prieten mirelui, la nuntă să fie lipsit de dar, după canonul 46 al Sfinților Apostoli. Că ce parte este credinciosului cu cei necredincioși, precum zice apostolul.

Canonul 64 al Sfinților Apostoli zice: Preotul cel ce intră casă să se închine și să se roage în bisericile lor, care se numesc capiști, de este Preot, să i se ia darul, iar de este mirean să se afurisească.

Iar canonul 10 al Sfinților Apostoli poruncește: cel ce se roagă împreună cu cei depărtați, măcar deși nu în Biserică, ci în casă, și el, așijderea să fie depărtat.

Preotul, de va vărsa Sfintele Taine din lucrarea potrivnicului, să fie oprit de slujba lui 6 luni, după canonul 11 al Sfântului Ioan episcopul Chitruului.

Iar de le va vărsa din voia lui, să i se ia darul, însă este dator să strângă Sfintele bine și răzuind pământul unde au căzut, să le dea în foc și în apă, adică întâi să le pună în foc, după aceea să strângă de va rămâne ceva în foc și să le arunce în mare sau în râu sau în lac, unde niciodată nu se usucă, asemenea și piatra de este, să o arunce în apă, precum am zis.

Duminicile și la praznice să nu lucreze și să vină la Biserică, precum se cuvine credincioșilor. Iar de va lucra cineva duminica și la praznice, să se afurisească.

Omul, aflându-se la moarte, măcar de a și mâncat, slobod este să se împărtășească, numai fiind spovedit după canonul 9 al Sfântului Nichifor, patriarhul Țarigradului.

Cel ce va pune careva boieri mijlocitori să roage pre Episcopul ca să-l facă pre el Preot sau altă dregătorie să ia, unul ca acela să se caterisească și să se afurisească, cum și toți cei ce se împărtășesc lui, după canonul 30 al Sfinților Apostoli.

De se va omori vreun om singur pre sine, nici să cânte asupra lui, nici să se facă pomenire pentru dânsul, afară numai de va fi fost ieșit din minte, după canonul 11 al Sfântului Timotei Alexandreanul.

Preacurvarul sau curvarul cel vestit, să nu se primească în Biserică de nu se va lăsa de păcat, nici prinosurile lui, după canonul 39 al marelui Vasilie.

Și nunta cea fără de lege, cea cu rudenie nu se primește la Biserică până nu se va despărți și după ce se va despărți, ca niște amestecători de sânge să se canonisească, adică 15 ani să nu se împărtășească, după canonul 74 al marelui Vasilie.

Nici cel cu a patra cununie nu se primește la Biserică, până nu se va despărți de a patra femeie, iar după despărțire, 8 ani să nu se împărtășească.

Cel ce s-a însurat a doua oară, să nu se facă Preot după canonul 12 al marelui Vasilie.

Câți vor păzi canonul ce s-a dat lor spre pocăință și după hotărârea duhovnicescului părinte, nu se împărtășesc, pre aceia să îi ai fii duhovnicești.

Iar pre cei ce nu păzesc canonul său, gonește-i, să nu pieri și tu cu dânșii, făcându-te părtaș păcatelor străine, după canoanele 84 și 85 ale marelui Vasilie. Așa să socotești păcatele celor ce se mărturisesc către tine, ca și cum ar fi ale tale și așa să ai purtare de grijă, ca să poți da seamă lui Dumnezeu; deci pentru aceasta, ia aminte bine, să nu te rușinezi de cineva sau să te temi, ca să nu cazi întru această mare primejdie. Fie-ți în grijă și aceasta: ca nu cumva să îndrăznești a cere ceva sau prin cuvânt sau prin semn, de la cei ce se spovedesc la tine, ca să-ți dea ție ceva; căci nu se cuvine aceasta duhovniceștilor părinți, iar mai vârtos este și fără de lege.

Cel ce n-a vrut să-și țină canonul său și pentru aceasta a fost izgonit de la tine și va veni iarăși și va voi a-l ține, să-l primești iarăși pre el; și să pună început, după canonul 54 al Sfinților Apostoli. Iar de nu va voi, să-l lași și nu te teme, că el însuși va da seama pentru păcatul său, însă ești dator a-l învăța pre el după puterea ta. Pentru vârsta celor ce încep a se spovedi Teodor Balsamon, patriarhul Antiohiei, la întrebarea 48 către Marcu, patriarhul Alexandriei.

Partea bărbătească, după 6 ani a vârstei sale, dator este a se îndrepta cu spovedanie și a se sfinți, în Matei, încheietura 70, canonul al 4-lea al Episcopului Chitruului.

Dacă femeia cuiva preacurvește, acela la preoție nu poate să fie primit, iar de va preacurvi după hirotonie, sau o lepede sau să lase preoția, după canonul 13 al soborului de la Neocesareea.

SINAXAR PESTE TOT ANUL

EXPLICAREA SEMNELOR PUSE ÎNAINTEA ZILELOR ANULUI PENTRU ARĂTAREA PRAZNICELOR ÎMPĂRĂTEȘTI, ALE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU ȘI ALE SFINȚILOR

Praznicele sunt împărțite în: praznice mari, de mijloc și mici.

(†) arată praznicele mari închinat: Sfintei Treimi, Mântuitorului, Sfântului Duh, Născătoarei de Dumnezeu; sărbătorile în cinstea Înaintemergătorului (nașterea și tăierea capului) și a Sfinților Apostoli Petru și Pavel, la care se face priveghere mare.

†) arată praznicele de mijloc ale sfinților, la care se face priveghere.

‡ arată praznicele de mijloc, la care nu se face priveghere, ci se cântă numai polieleu.

X) arată praznicele mici, care au doxologie mare.

X arată praznicele mari, care au slujba pe șase.

LUNA SEPTEMBRIE

Are 30 de zile. Ziua are 12 ceasuri și noaptea 12.

1. † În ziua întâi începutul Indictionului, adică al anului nou bisericesc. Pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Simion Stâlpnicul și arhimandritul și a mamei sale, Maria. Soborul în cinstea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cel de la Measine. Sfântul Mucenic Aitala, Sfintele 40 de femei mucenice și Sfântul Amun diaconul, dascălul lor. Sfinții Mucenici: Calista, Evod și Ermoghen, frați buni. Pomenirea dreptului Iosua. Aducerea aminte de arderea cea mare. - Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

2. Sfântul Mucenic Mamant și cel dintre sfinți Părintele nostru Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

3. Sfântul sfințitul Mucenic Antim, episcopul Nicomidiei, și Cuviosul Părintele nostru Teoctist.

4. Sfântul sfințitul Mucenic Vavila, episcopul Antiohiei, și Sfântul Prooroc Moise, văzătorul de Dumnezeu.

5. † Sfântul Prooroc Zaharia, tatăl Sfântului Ioan Botezătorul; Sfinții Mucenici Urban și Avdeu episcopul.

6. † Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose de Arhistrategul Mihail. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

7. Înainteprăznuirea Nașterii Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, Sfântul Mucenic Sozont, Sfinții Apostoli Evod și Onisifor episcopul.

8. (+) **Nașterea Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea fecioară Maria.** - Praznic și dezlegare la pește.

9. X Sfinții și dreptii dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și Sfântul Mucenic Severian.

10. Închinarea Sfintei Cruci; Sfintele Mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora.

11. Închinarea Sfintei Cruci; Cuvioasa Maica noastră Teodora cea din Alexandria și Cuviosul Eufrosin.

12. Închinarea Sfintei Cruci; Sfinții Mucenici Autonom,

Macedonie și Teodul, Sfântul Teodor episcopul. Slujba lui se cântă la 11 septembrie, pentru că în această zi este odovania praznicului Nașterii Născătoarei de Dumnezeu.

13. †) **Pomenirea înnoirii Bisericii Învierii lui Hristos, Dumnezeu nostru, și înainte-prăznuirea Înălțării Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sfinții Mucenici: Cornelia sutașul, Lucian și Leontie; † Sfântul Cuvios Ioan de la Prislop.** - Dezlegare la vin și la untdelemn.

14. (+) **A toată lumea înălțarea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci.** - Praznic și post în orice zi s-ar întâmpla.

15. **Sfântul mare Mucenic Nichita Gotul; Sfântul Părintele nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni; Sfântul Ierarh Iosif de la Partoș; Cuviosul Filotei; † Sfântul mare Mucenic Nichita Romanul.**

16. X **Sfintele și întru tot laudatele mari Mucenițe Eufimia și Meletina.**

17. **Sfânta Muceniță Sofia și cele trei fiice ale ei: Pistis, Agapis și Elpis.**

18. **Cuviosul Părintele nostru Eumenie, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni; Sfânta Muceniță Ariadna.**

19. **Sfinții Mucenici Trofim, Savatie și Dorimedont.**

20. X **Sfântul mare Mucenic Eustatie și soția sa Teopisti cu cei doi fii ai lor: Agapie și Teopist.**

21. **Sfântul Apostol Codrat cel din Magnesia; Sfântul Prooroc Iona. † Pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Dimitrie, mitropolitul Rostovului.**

În această zi se odovăiește praznicul Înălțării Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, și se cântă toate ale praznicului; iar slujba Apostolului se cântă la 22 septembrie.

22. **Sfinții sfințiții Mucenici: Foca, episcopul de la Sinopi, Isaac și Martin.**

23. †) **Zămislirea Sfântului Măritului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; Cuvioasele Xantipa și Polixenia.** - Dezlegare la vin și la untdelemn.

24. † **Sfânta întâia muceniță și întocmai cu apostolii Tecla; Cuviosul Coprie.**

25. **Cuvioasa maica noastră Eufrosina; Sfinții Mucenici Pavel și Tatis.**

26. †) **Mutarea Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul.** - Dezlegare la vin și la untdelemn.

27. † **Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul; Sfântul Mucenic Calistrat și cei împreună cu dânsul 49 de mucenici; Sfânta**

Muceniță Epiharia; Sfântul Apostol Marcu.

28. † Cuviosul Părintele nostru Hariton Mărturisorul; Sfântul Prooroc Varuh, Sfântul Mucenic Pimen. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

29. X Cuviosul Părintele nostru Chiriac Sihastrul; Sfânta Muceniță Gudelia.

30. X Sfântul sfințitul Mucenic Grigorie Luminătorul, arhiepiscop al Armeniei celei mari; Sfânta Muceniță Ripsimia.

LUNA OCTOMBRIE

Are 31 de zile. Ziua are 11 ceasuri și noaptea 13.

1. Sfântul Apostol Anania, unul din cei șaptezeci; Cuviosul Părintele nostru Roman Melodul (făcătorul de cântări).

(†) Tot în această zi prăznuim și Acoperământul Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.

2. X Sfântul sfințitul Mucenic Ciprian; Sfânta Muceniță Iustina fecioara; Cuviosul Teofil Mărturisitorul.

3. X Sfinții sfințiții Mucenici Dionisie Areopagitul, Dionisie, episcopul Alexandriei, Elefterie și Rustic.

4. Sfântul Părintele nostru Ierotei, episcopul Atenei; Sfinții Mucenici Audact, Domnina și Clistena.

5. Sfintele Mucenițe Haritina și Memelta.

6. X) Sfântul Apostol Toma; Sfânta Muceniță Erotiida. - Dezlegare la vin și untdelemn.

7. Sfinții Mucenici Serghie și Vah; Sfinții Polihronie și Chesarie diaconul.

8. Cuvioasa maica noastră Pelaghia; Sfânta Taisia.

9. X) Sfântul Apostol Iacov al lui Alfeu; Cuviosul Părintele nostru Andronic și Atanasia, soția lui. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

10. Sfinții Mucenici Evlampie și Evlampia, sora lui, și Teofil Mărturisitorul.

11. Sfântul Apostol Filip, unul din cei șapte diaconi; Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul, mitropolitul Niceei; Sfintele Mucenițe Zenaida și Filonia.

Duminica, după 11 ale acestei luni, se cântă slujba Sfinților Părinți care au fost la al VII-lea Sobor ce s-a ținut la Niceea (787).

12. Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic; Preacuviosul Părintele nostru Cosma, făcătorul de canoane, episcopul Maiumei.

13. Sfinții Mucenici Carp, Papii, Agatodor, Agatonica și Florentie.

14. Sfinții Mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie, Chelsie și Silvan, Cuviosul Savin.

†) În aceeași zi se prăznuiește și Cuvioasa maica noastră Parascheva (ale cărei sfinte moaște se află în biserica catedrală a sfintei Mitropolii a Moldovei și Bucovinei, în Iași).

15. Sfințitul Cuvios și Mucenic Luchian, preotul Antiohiei; Cuviosul Părinte Eftimie cel Nou; Cuvioșii Savin, episcopul și Vars, episcopul Edesei.

16. Sfântul Mucenic Longhin, sutașul; Cuviosul Mal.

17. Sfântul Prooroc Osea; Cuviosul Mucenic Andrei Criteanul.

18. X Sfântul Apostol și Evanghelist Luca; Sfinții Mucenici Iulian și Martin. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

19. Sfântul Prooroc Ioil; Sfinții Mucenici Uar și Felix.

20. X Sfinții mari Mucenici: Artemie, Evor, Evnoi și Matroana; Cuviosul Gherasim cel Nou.

21. † Cuvioșii Visarion, Sofronie și Oprea; Sfinții Preoți Mărturisitori Ioan din Galeș și Moise Măcenic din Sibiel; Cuviosul Părintele nostru Ilarion cel Mare.

22. Sfântul și întocmai cu apostolii Averchie, episcopul Ierapolei, făcătorul de minuni. Sfinții șapte tineri din Efes: Maximilian, Iamvliih, Marțian, Dionisie, Antonin, Exacustodian și Constantin; Sfinții Mucenici Ieraclie, Teodota și Glicheria.

23. X) Sfântul Mucenic și Apostol Iacov, fratele (ruda) Domnului, și Ignatie patriarhul. - Dezlegare la vin și untdelemn.

24. Sfântul mare Mucenic Areta și cei împreună cu dânsul; Sfinții Mucenici Valentin și Sevastiana; Cuviosul Proclu patriarhul.

25. Sfinții Mucenici Marcian și Martirie; Sfânta Tavita.

26. †) Sfântul mare Mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir; pomenirea marelui și înfricoșătorului cutremur. - Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

27. Sfântul Mucenic Nestor.

† Tot în această zi facem și pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Dimitrie cel Nou (din Basarabi), ale cărui sfinte moaște se află în biserica catedrală a sfintei Patriarhii din București.

28. Sfinții Mucenici Terentie și Neonila, soția lui, și cei șapte copii ai lor: Sarvil, Nita, Ierax, Tcodul, Fota, Vil și Eunichie; Cuviosul Părintele nostru Ștefan Savaitul și Firmilian.

29. Sfânta Cuvioasă Muceniță Anastasia Romana; Cuviosul Părintele nostru Avramie.

30. Sfinții Mucenici Zenovie, episcopul, și Zenovia, sora sa,

Eutropia; Apostolul Cleopa și Iosif patriarhul.

31. Sfinții Apostoli Apelle, Stahie, Amplie, Urban, Aristobul, Narcis; Sfinții Mucenici Epimah și Iacob, episcopul.

LUNA NOIEMBRIE

Are 30 de zile. Ziua are 10 ceasuri și noaptea 14.

1. X Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, din Asia; Sfântul Erminigheld. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

2. Sfinții Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor, Anempodist, Eudoxie și Agapie.

3. Sfinții Mucenici Achepsima, Iosif și Aitala, diaconul; pomenirea înnoirii bisericii Sfântului mare Mucenic Gheorghe din Lida, unde este pus cinstitul lui trup.

4. Cuviosul Părintele nostru Ioanichie cel Mare; Sfinții Mucenici Nicandru, episcopul și Ermeu, preotul.

5. Sfinții Mucenici Galaction și Epistimia; Sfinții Silvan și Grigorie, arhiepiscopul.

6. X Sfântul Părintele nostru Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; Cuviosul Luca.

7. Sfinții 33 de Mucenici cei din Melitina; Cuviosul Părintele nostru Lazăr, făcătorul de minuni, care a sihăstrit în Muntele Galissiei.

8. †) **Soborul mai-Marilor Voievozi și cetelor începători Mihail și Gavriil și al tuturor cereștilor puteri.** - Dezlegare la vin și la untdelemn.

9. Sfinții mucenici Onisifor și Porfirie; Cuvioasele Maici Matroana și Teoctisa; Sfântul Artemon.

10. Sfinții Apostoli din cei 70: Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru și Cwart; Sfinții Mucenici: Orest și Mil, episcopul.

11. Sfinții Mucenici Mina, Victor și Vichentie; Sfânta Muceniță Ștefaniada.

X) Cuviosul Părintele nostru Teodor Studitul Mărturisitorul.

12. X Sfântul Părintele nostru Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei; Cuviosul Părintele nostru Nil, pustnicul.

13. †) Cel între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

14. † Sfântul și întru tot lăudatul Apostol Filip, unul din cei 12

Apostoli, și Sfântul Grigorie Palama, arhiepiscopul. - Dezlegare la pește.

15. Sfinții Mucenici și Mărturisitori: Gurie, Samona și Aviv, diaconul. - Din această zi se începe postul Nașterii Domnului.

16. X) Sfântul Apostol și Evanghelist Matei. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

17. X Cel între sfinți Părintele nostru Grigorie, episcopul Neocezareei, făcătorul de minuni; Cuviosul Lazăr Zugravul.

18. Sfinții Mucenici Platon, Roman și Zaheu.

19. Sfântul Prooroc Avdie; Sfântul Mucenic Varlaam.

20. Înainteprăznuirea Intrării în biserică a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Părintele nostru Proclu, patriarhul Constantinopolului; Sfinții Mucenici Anatolie și Dasie cel din Durostor (Silistra).

†) Cuviosul Părintele nostru Grigorie Decapolitul (ale cărui sfinte moaște se află în sfânta mănăstire Bistrița din județul Vâlcea).

21. (+) Intrarea în biserică a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria. - Praznic și dezlegare la pește.

22. Sfinții Apostoli din cei 70: Filimon, Onisim, Arhip și Apfia și cei împreună cu dânșii; Sfânta Muceniță Cecilia.

23. Cei între sfinți Părinții noștri: Grigore, episcopul Acragandelor, și Amfilohie, episcopul Iconiei; Cuviosul Sisinie; Cuviosul Antonie de la Iezerul, din județul Vâlcea.

24. Sfinții Mucenici Clement, papa Romei, și Petru al Alexandriei.

25. X Sfânta mare Muceniță Ecaterina; Sfântul mare Mucenic Mercurie. - În această zi se odovăiește praznicul Intrării în biserică. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

26. Cuviosul Părintele nostru Alipie Stâlpnicul și Cuviosul Stelian Paflagonul.

27. X Sfântul mare Mucenic Iacob Persul; Cuviosul Natanael; Sfântul Onufrie.

28. X Sfântul Cuviosul Mucenic Ștefan cel Nou; Sfântul Mucenic Irinarh.

29. Sfinții Mucenici Paramon și Filumen; Cuviosul Părintele nostru Acachie cel de la scară.

30. † Sfântul și întru tot lăudatul Apostol Andrei, cel întâi chemat; Sfântul Frumentie, episcopul. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

LUNA DECEMBRIE

31, de zile. Ziua are 9 ceasuri și noaptea 15.

1. Sfântul Prooroc Naum; Cuviosul Filaret Milostivul.
2. Sfântul Prooroc Avacum; Sfânta Muceniță Meropi.
3. Sfântul Prooroc Sofonie; Cuviosul Ioan Sinaitul (Sihastrul), episcopul Coloniei.
4. † Sfânta mare Muceniță Varvara; Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin. - Dezlegare la vin și la untdelemn.
5. † Preacuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Sava cel Sfințit; Sfântul Mucenic Anastasie. - Dezlegare la vin și la untdelemn.
6. †) **Cel între sfinți Părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni.** - Praznic. Dezlegare la vin și la untdelemn.
7. Cel între sfinți Părintele nostru Ambrozie, episcopul Mediolanului.
- †) **Sfânta Muceniță Filofteia fecioara (ale cărei sfinte moaște se află la Curtea de Argeș).**
8. Cuvioșii Părinții noștri Patapie și Sofronie, episcopul Ciprului; Sfinții Apostoli Sosten, Apolo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar și Onisifor.
9. X) Zămislirea Sfintei Fecioare de către strămoșa Ana; Proorocița Ana. - Dezlegare la vin și la untdelemn.
10. Sfinții Mucenici Mina, Ermoghen, Eugraf, Calicheladeu, Ghemel.
11. Sfinții Părinții noștri Daniel Stâlpnicul și Luca; Sfântul Mucenic Varsava; Sfinții Mucenici Achepsei, Aitala, Terentie, Vichentie, Emilian și Vevea.
12. † Cel între sfinți Părintele nostru și făcătorul de minuni Spiridon; Sfântul Alexandru, arhiepiscopul. - Dezlegare la vin și la untdelemn.
13. † Sfinții Mucenici Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie și Orest; Sfânta Muceniță Lucia fecioara; Cuviosul Arsenie, cel din Latro. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

Duminica Sfinților Strămoși, adică a Sfinților Părinți celor mai dinainte.

14. Sfinții Mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.

15. † Sfinții sfințiții Mucenici Elefterie, Suzana și Vah cel Nou; Cuviosul Părintele nostru Pavel cel din Latro.

16. Sfântul Prooroc Agheu; Sfântul Mucenic Marin; Sfânta Teofana împărăteasa.

17. X Sfântul Prooroc Daniel și Sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

Duminica înaintea Nașterii lui Hristos, a Sfinților Părinți.

18. Sfântul Cuvios Daniil Sihastrul; Sfântul Mucenic Sebastian; Sfânta Muceniță Zoe și cei împreună cu dâșii; Sfântul Părintele nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului; Cuviosul Fior.

19. Sfântul Mucenic Bonifatie; Cuviosul Grighentie; Sfânta Aglaia.

20. X Înaintepăznuirea Nașterii după trup a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul sfințitul Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

21. Sfânta Muceniță Iuliana cea din Nicomidia; Sfântul Temistocle.

22. Sfânta Mare Muceniță Anastasia; Sfinții Mucenici Hrisogon și Teodota.

23. X Sfinții zece Mucenici din Creta; Cuvioșii Pavel și Naum.

24. Sfânta Cuvioasă Muceniță Eugenia și cele împreună cu dânsa. - Ajunul Crăciunului.

25. (+) **Nașterea cea după trup a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.** - Praznic și dezlegare la toate cele de mâncare din aceasta zi până în ajunul Bobotezei. Mijloceasurile nu se citesc.

26. (+) **Soborul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu; Sfântul Mucenic Eftimie, episcopul Sardelor.**

† Tot în această zi se face și pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru de Dumnezeu purtătorul Nicodim cel sfințit de la Tismana (din ale cărui sfinte moaște se află o parte la a sa sfântă Mănăstire Tismana din județul Gorj).

Duminică după Nașterea Domnului, pomenirea sfinților și dreptilor Iosif, logodnicul Fecioarei, David, împăratul și Iacob, fratele (ruda) Domnului. - (Despre Iacob vezi ziua de 23 octombrie).

27. † Sfântul Apostol întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Cuviosul Părintele nostru Teodor Mărturisitorul și fratele său,

Teofan Pustnicul.

28. Sfinții douăzeci de mii de Mucenici, cei arși în Nicomidia.

29. Sfinții paisprezece mii de prunci, cei uciși de Irod; Cuviosul Părintele nostru Marcel, egumenul mănăstirii celor neadormiți (achimiților).

30. Sfânta Muceniță Anisia; Cuvioasa Teodora. Tot în această zi se cântă slujba cuvioasei Melania, pentru că la 31 decembrie se odovăiește praznicul Nașterii Domnului.

31. Sfântul Mucenic Hermes; Cuvioasa Melania Romana; Cuviosul Zotic preotul, hrănitorul copiilor sărmani. În această zi se odovăiește praznicul Nașterii Domnului.

LUNA IANUARIE

Are 31 de zile. Ziua are 10 ceasuri și noaptea 14.

1. †) **Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos; cel între sfinți Părintele nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei.**

2. Înainte-prăznuirea Botezului Domnului; cei între sfinți Părintele nostru Silvestru, papa Romei, și Serghie.

3. Sfântul Prooroc Maleahi; Sfântul Mucenic Gordie.

4. Soborul Sfinților 70 de Apostoli; Cuviosul Părintele nostru Teoctist, egumenul de la Kucumia Siciliei.

5. Sfinții Mucenici Teopempt și Teona; Cuvioasa Sinclitichia. - Ajunul Botezului Domnului. - Post în orice zi s-ar întâmpla.

6. (†) **Sfântul Botez al Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.** - Praznic și dezlegare la toate.

7. X) **Soborul Sfântului măritului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.** - Praznic și dezlegare la pește.

8. După-prăznuirea Botezului Domnului; Cuvioșii Părinții noștri Gheorghe Hozevitul, Emilian Mărturisitorul; Cuvioasa Maica noastră Domnica.

9. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Mucenic Polieuct; Cuviosul Eustratie.

10. După-prăznuirea Botezului Domnului; cel între sfinți Părintele nostru Grigorie, episcopul Nisei; Cuvioșii Dometian, episcopul Meletinei, și Marcian preotul; Sfântul Cuvios Antipa de la Calapodești.

11. † După-prăznuirea Botezului Domnului; Cuviosul Părintele nostru Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

12. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfintele Mucenițe Tatiana diaconița și Eutasia.

13. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfinții Mucenici Ermil și Stratonice.

În această zi se cântă și slujba Sfinților Părinți celor uciși în Sinai și Rait, pentru că la 14 ianuarie se odovăiește praznicul Botezului

Domnului.

14. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în Sinai și Rait. - În această zi se odovăiește praznicul Botezului Domnului.

15. X Cuvioșii Părinții noștri Pavel Tebeul și Ioan Colibașul.

16. X Cinstirea lanțului Sfântului măritului și întru tot lăudatului Apostol Petru; Sfinții Mucenici Pevsip și cei împreună cu el. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

17. † Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Antonie cel Mare. - Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

18. † Cei între sfinți Părinții noștri arhiepiscopii Alexandriei, Atanasie și Chiril. - Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

19. X Cuvioșii Părinții noștri Macarie Egipteanul, Arsenie și Marcu.

20. † Cuviosul și de Dumnezeu purtătorul Părintele nostru Eftimie cel Mare. - Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

21. Cuviosul Părintele nostru Maxim Mărturisitorul; Sfinții Mucenici Neofit, Evghenie, Candid, Valerian și Achila.

22. X Sfântul Apostol Timotei; Sfântul Cuviosul Mucenic Anastasie Persul. - Dezlegare la vin și untdelemn.

23. X Sfinții sfințiții Mucenici Clement, episcopul Ancirei, și Agatanghel.

24. Cuvioasa noastră Xenia; Sfântul Mucenic Vavila.

25. † Cel între sfinți Părintele nostru Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, patriarhul Constantinopolului; † Sfântul Bretanion, Episcopul Tomisului; Cuviosul Publie. - Praznic și dezlegare la vin și untdelemn.

26. Cuviosul Părintele nostru Xenofont, soția sa Maria și fiii lor: Arcadie și Ioan.

27. † Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Ioan Gură de Aur. - Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

28. X Cuvioșii Părinții noștri Efrem Sirul, Paladie și Iacob.

29. X Aducerea moaștelor Sfântului sfințitului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.

30. † Cei între sfinți Părinții noștri mari Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; Sfântul sfințitul Mucenic Ipolit, papa Romei. - Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

31. X Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan.

LUNA FEBRUARIE

Are 28 de zile, iar de este an bisect, 29. Ziua are 11 ceasuri și noaptea 13.

1. Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul Mucenic Trifon; Sfintele Mucenițe Perpetua și Felicitas.

2. (+) **Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos.** - Praznic și dezlegare la pește.

3. X Sfântul și Dreptul Simeon, de Dumnezeu primitorul; Sfânta Ana, proorociță.

4. Cuviosul Părintele nostru Isidor Pelusiotul; Sfântul Mucenic Avramie.

5. Sfintele Mucenițe Agata și Teodula.

6. Cuviosul Părintele nostru Vucol, episcopul Smirnei; Sfinții Mucenici Iulian, Fausta și Fotie patriarhul.

7. Cuvioșii Părinții noștri Partenie, episcopul Damascului, și Luca; Sfinții 1003 mucenici din Nicomidia. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

8. X Sfântul mare Mucenic Teodor Stratilat; Sfântul Prooroc Zaharia.

9. Sfinții Mucenici Nichifor, episcopul Marcel și Pangratie. - În această zi se odovăiește praznicul Întâmpinării.

10. † Sfântul sfințitul Mucenic Haralambie; Sfânta Muceniță Valentina. De nu este Postul cel Mare se cântă și slujba Sfântului Mucenic Nichifor.

11. Sfântul sfințitul Mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei; Sfânta Teodora împărăteasa.

12. Cei între sfinți Părinții noștri Meletie, arhiepiscopul Antiohiei celei mari, și Antonie patriarhul; Sfântul Mucenic Hristea.

13. Cuviosul Părintele nostru Martinian; Sfinții Apostoli Acvila și Priscila.

14. Cuvioșii Părinții noștri Auxențiu, Maron și Avraam.

15. Sfântul Apostol Onisim; Sfântul Mucenic Maior.

16. Sfinții Mucenici Pamfil, Valentin și cei împreună cu dâșii; Cuviosul Flavian.

17. X Sfântul mare Mucenic Teodor Tiron; Sfânta Mariamna. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

18. Sfântul Părintele nostru Leon, papa Romei; Cuvioșii Agapit, Mariam și Pulheria.

19. Sfinții Apostoli: Arhip, Filimon și Apfia; Cuvioșii Evghenie și Macarie.

20. Cei între sfinți Părinții noștri Leon, episcopul Cataniei, și Agaton; Cuviosul Visarion.

21. Cuviosul Părintele nostru Timotei; Sfântul Eustațiu, episcopul Antiohiei.

22. Aflarea cinstitelor moaște ale Sfinților celor din Eughenia. Cuvioșii Atanasie, Talasie și Irineu (Limneu).

23. † Sfântul sfințitul Mucenic Policarp, episcopul Smirnei; Sfânta Gorgonia.

24. †) întâia și a doua aflare a cinstitului cap al Sfântului măritului Prooroc, Înaintemergător și Botezător Ioan. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

25. Sfinții Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului, Alexandru și Ipatie.

26. Cel între sfinți Părintele nostru Porfirie, arhiepiscopul Gazei; Sfânta Muceniță Fotini; Sfântul Teodor.

27. Cuviosul Părintele nostru Procopie Mărturisorul; Cuviosul Talaleu.

28. Cuviosul Părintele nostru Vasile Mărturisorul, care a sihăstrit împreună cu Sfântul Procopie.

29. Cuviosul Părintele nostru Casian Romanul și Gherman din Dobrogea.

LUNA MARTIE

Are 31 de zile. ziua are 12 ceasuri și noaptea 12.

1. Cuvioasa Muceniță Evdochia; Cuvioasa Doranina.
2. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, episcopul Cirenei; Sfinții Mucenici Isihie și Nestor.
3. Sfinții Mucenici Eutropie cu ai săi, Cleonic și Vasilisc.
4. Cuviosul Părintele nostru Gherasim cel de la Iordan; Sfinții Mucenici Pavel și Iuliana, sora lui.
5. Sfințitul Mucenic Conon; Sfânta Muceniță Iraida.
6. Sfinții 42 de Mucenici din Amoreea; Sfântul Eufrosin.
7. Sfinții sfințiți Mucenici episcopi din Cherson: Vasilevs, Efrem, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatador și Elpidie.
8. Cuviosul Părintele nostru Teofilact Mărturisitorul, episcopul Nicomidiei.
9. †) Sfinții 40 de Mucenici, care au pățimit în iezerul Sevastiei. - Dezlegare la vin și la untdelemn.
10. Sfinții Mucenici Codrat, Ciprian, Dionisie și cei împreună cu dâșii.
11. Cel între sfinți Părintele nostru Sofronie, patriarhul Ierusalimului; Sfinții Mucenici Trofim și Lalu.
12. Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul al Sigrianei; Sfântul Grigore Dialogul.
13. Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.
14. Cuviosul Părintele nostru Benedict; Sfântul Mucenic Alexandru preotul.
15. Sfinții Mucenici Agapie, Plisie, Timolau și cei împreună cu dâșii.
16. Sfinții Mucenici Sabin, Papa, Romano și Amin.
17. Cuviosul Părintele nostru Alexie, omul lui Dumnezeu; Sfântul Mucenic Marin.
18. Cel între sfinți Părintele nostru Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului.
19. Sfinții Mucenici Hrisant, Daria și Ilaria.

20. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în mănăstirea Sfântul Sava cel sfințit.

21. Cuviosul Părintele nostru Iacob, episcopul și mărturisitorul; Sfinții Toma și Serapion.

22. Sfântul sfințitul Mucenic Vasile, preotul bisericii din Ancira; Sfânta Drosida.

23. Sfântul Cuviosul Mucenic Nicon și cei 199 de ucenici ai lui, care au mărturisit împreună cu el.

24. X Înainte-prăznuirea Bunei Vestiri; Sfântul Cuviosul Părintele nostru Zaharia; Sfântul Mucenic Luca; Sfântul Artemon episcopul.

25. (†) Buna Vestire, a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria.

Praznic și dezlegare la pește, dacă nu este în Săptămâna Patimilor.

26. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Sfinții Mucenici Montanus, preotul și soția sa Maxima. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

27. Sfânta Muceniță Matroana cea din Tesalonic; Sfântul Prooroc Anania.

28. Cuviosul Ștefan, făcătorul de minuni, și Ilarion cel Nou; Sfinții Mucenici Filit și Lidia.

29. Cuviosul Părintele nostru Marcu, episcopul Aretuselor, Chiril diaconul și cei împreună cu dâșii.

30. Cuviosul Părintele nostru Ioan, care a scris «Scara»; Sfântul Prooroc Ioad; Sfânta Evula.

31. Cuviosul și făcătorul de minuni Ipatie, episcopul Gangrei; Sfinții Acachie și Veniamin.

LUNA APRILIE

Are 30 de zile. Ziua are 13 ceasuri și noaptea 11.

1. Cuvioasa Maica noastră Maria Egipteanca; Cuviosul Macarie Mărturisitorul.

2. Cuviosul Părintele nostru Tit, făcătorul de minuni; Sfinții Mucenici Amfian și Edesie.

3. Cuviosul Părintele nostru Nichita Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Midichiei; Sfântul Mucenic Elpidifor.

4. Cuvioșii Părinții noștri Iosif, scriitorul de cântări, Gheorghe cel de la Maleon, Zosima și Platon.

5. Sfinții Mucenici Teodul, Agatopod și cei împreună cu dâșii, Claudie, Diodor, Serapion și Nichifor.

6. Sfântul Irineu de Sirmium; Cel între sfinți Părintele nostru Eutihie, Patriarhul Constantinopolului; Cuvioasa Platonida.

7. Cuviosul Părintele nostru Gheorghe Mărturisitorul, episcopul Meletinei; Sfântul Mucenic Caliope; Sfânta Muceniță Achilina.

8. Sfinții Apostoli din cei 70: Irodion, Agav, Ruf și cei împreună cu dâșii; Sfântul Celestin, papa Romei.

9. Sfântul Mucenic Eupsihie din Cezareea; Cuviosul Vadim.

10. Sfinții Mucenici Terentie, Pompie, African, Maxim și cei împreună cu dâșii; Sfântul Dima.

11. Sfântul sfințitul Mucenic Antipa, episcopul Pergamului Asiei; Cuvioasa Trifina.

†) Tot în această zi, Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica.

12. Cuviosul Părintele nostru Vasile Mărturisitorul, episcopul Pariei; Sfânta Antuza.

13. Sfinții sfinții Mucenici Artemon, Cvintilian și Dada.

14. Cel între sfinți Părintele nostru Martin Mărturisitorul, papa Romei; Sfânta Muceniță Tomaida.

15. Sfinții Apostoli dintre cei 70: Aristarh, Pud și Trofim.

16. Sfintele Mucenițe fecioare Agapia, Irina și Hionia.

17. Cuvioșii Părinții noștri Simeon, episcopul, Acachie, episcopul, Avdela, Adrian și Agapet, episcopul.

18. Cuvioșii Părinții noștri Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul și Ioan, Arhiepiscopul Antiohiei; Sfinții Mucenici Sava Gotul și Cosma episcopul.

19. Cuviosul Părintele nostru Ioan cel de la Lavra veche; Sfinții Pafnutie și Gheorghe.

20. Cuviosul Părintele nostru Teodor Trihina; Sfântul Apostol Zaheu; Sfântul Mucenic Atanasie; Sfântul Teotim, episcopul Tomisului.

21. Sfinții sfințiții Mucenici Ianuarie, episcopul și cei împreună cu dânsul; Teodor cel din Perga și Alexandra împărăteasa; Sfânta Muceniță Filipia; Cuviosul Atanasie Sinaitul.

22. Cuviosul Părintele nostru Teodor Sicheotul; Sfântul Natanael.

23. †) Sfântul măritul mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință și făcătorul de minuni. - Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

24. Sfântul Mucenic Sava Stratilat; Cuvioasa Maica noastră Elisabeta, făcătoarea de minuni; † Sfinții Ierarhi Ilie Iorest și Sava, mitropolitul Transilvaniei; Iosif Mărturisitorul din Maramureș.

25. X) Sfântul Apostol și Evanghelist Marcu. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

26. Sfântul sfințitul Mucenic Vasile, episcopul Amasiei; Sfânta Glafira.

27. X Sfântul sfințitul Mucenic Simion, fratele (ruda) Domnului.

28. Sfinții Apostoli dintre cei 70: Iason și Sosipatru; Sfinții Mucenici Maxim, Dada și Cvintilian.

29. Sfinții 9 mucenici cei din Cizic; Cuviosul Părintele nostru Memnon, făcătorul de minuni.

30. X) Sfântul Apostol Iacob, fratele Sfântului Apostol Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul; Sfântul Donat. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

LUNA MAI

Are 31 de zile. Ziua are 14 ceasuri și noaptea 10.

1. Sfântul Prooroc Ieremia; Cuviosul Eftimie, Ignațiu și Acachie; Cuvioasa Isidora.

2. X Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Atanasie cel Mare (vezi ianuarie 18). - Dezlegare la vin și la untdelemn.

3. Sfinții Mucenici Timotei și Mavra; Sfântul Diodor.

† Tot în această zi pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Teodosie, egumenul Mănăstirii Pecerska, începătorul vieții monahicești de obște pe pământul Rusiei.

4. Sfânta Cuvioasa Muceniță Pelaghia; Cuviosul Valerian.

5. Sfânta și mărita Muceniță Irina; Sfinții Mucenici Neofit și Gaian.

6. Sfântul și dreptul Iov, mult-răbdătorul; Cuvioșii Mamant și Pahomie.

7. X Pomenirea semnelui Cinstitei Cruci ce s-a arătat pe cer în cetatea Ierusalimului; Sfântul Mucenic Acachie.

8. † Sfântul măritul și întru tot laudatul Apostol și Evanghelist Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul; Cuviosul Părintele nostru Arsenie cel Mare. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

9. Aducerea moaștelor Sfântului Ierarh Nicolae; Sfântul Prooroc Isaia; Sfântul Mucenic Hristofor.

10. X) Sfântul Apostol Simon Zilotul; Cuviosul Isihie. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

11. Sfinții sfințiți Mucenici Mochie, Acachie și Dioscur; înnoirea Constantinopolului.

12. X Cei între sfinți Părinții noștri Epifanie, arhiepiscopul Ciprului, și Gherman, patriarhul Constantinopolului.

Tot în această zi, Sfântul Mucenic Ioan Valahul.

13. Sfânta Muceniță Glicheria; Cuviosul Serghie Mărturisitorul.

14. Sfinții Mucenici Isidor cel din insula Hios și Terapont.

15. X Cuviosul Părintele nostru Pahomie cel Mare; Sfântul Ahile, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni. - Dezlegare la vin

și la untdelemn.

16. Cuviosul Părintele nostru Teodor cel sfințit, ucenicul Cuviosului Pahomie; Sfântul Mucenic Isachie.

17. Sfântul Apostol Andronic și cei împreună cu dânsul; Sfânta Iunia.

18. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, cel din Ancira; Sfinții Mucenici Petru, Dionisie și Veniamin și cei împreună cu dânșii; Sfânta Hristina și cele șapte fecioare împreună cu dânsa.

19. Sfântul sfințitul Mucenic Patrachie, episcopul Prusiei, și cei împreună cu dânsul; Sfânta Muceniță Chiriachi; Cuviosul Memnon.

20. Sfinții Mucenici Talaleu și Talasie; Cuviosul Marcu pustnicul.

21. †) Sfinții mari împărați și întocmai cu Apostolii Constantin și mama sa Elena. - Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

22. Sfinții Mucenici Vasilisc și Marcel; Sfinții Părinți de la Sinodul al II-lea Ecumenic.

23. Cuviosul Părintele nostru Mihail Mărturisitorul, episcopul Sinadei.

24. X Cuviosul Părintele nostru Simion, cel din Muntele Minunat; Sfântul Mucenic Serapion; Sfânta Muceniță Marciana. - Dezlegare la vin și untdelemn.

25. † A treia aflare a cinstului cap al Sfântului, Măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; Sfântul Mucenic Celestin. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

26. Sfântul Apostol Iuda; Sfinții sfințiți Apostoli Carp și Alfeu dintre cei șaptezeci; Sfinții Mucenici Averchie și Elena.

27. Sfinții sfințiții Mucenici Terapont, episcopul Sardei, și Alipie.

28. Cuviosul Părintele nostru Nichita, episcopul Calcedonului; Sfântul sfințitul Mucenic Eladie; Sfânta Muceniță Eliconida.

29. Sfânta Cuvioasa Muceniță Teodosia, fecioara; Sfinții Mucenici Olivian, episcopul și Alexandru, episcopul Alexandriei.

30. Cuvioșii Părinții noștri Isaachie Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Dalmației, și Varlaam; Sfântul Mucenic Natalie.

31. Sfântul Apostol Ermie; Sfinții sfințiți Mucenici Ermie, Eusebie și Haralambie.

LUNA IUNIE

Are 30 de zile. Ziua are 15 ceasuri si noaptea 9.

1. Sfinții Mucenici Iustin Martirul și Filosoful; alt Iustin și Firm și cei împreună cu dânșii.

2. † **Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava**; Cel între sfinți Părintele nostru Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului.

3. Sfinții Mucenici Luchilian, cu soția și copii lor: Ipatie, Paul și Paula.

4. † Sfinții Mucenici Zotic, Atal, Camasis și Filip de la Niculițel; Cel între sfinți Părintele nostru Mitrofan, patriarhul Constantinopolului; Cuvioasa Sofia.

5. Sfinții sfințiți Mucenici: Dorotei, episcopul Tirului, Marcian, Nicandru și Leonid.

6. Cuvioșii părinții noștri Visarion, făcătorul de minuni, și Ilarion cel Nou, de la Mănăstirea Dalmației; Sfinții Mucenici Ghelasie, Eusebia și Sosana.

7. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, episcopul Andrei; Sfintele Mucenițe Zenaida și Sebastiani; Cuviosul Antim.

8. X Aducerea moaștelor Sfântului marelui Mucenic Teodor Stratilat; Sfânta Muceniță Caliopei, Cuvioasa Melania. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

9. X Cel între sfinți Părintele nostru Chiril, arhiepiscopul Alexandriei; Sfintele Mucenițe Tecla, Mariamni, Marta și Maria.

10. Sfinții sfințiți Mucenici Timotei, episcopul Prusiei, și Alexandru; Sfânta Muceniță Antonia.

11. X Sfinții Apostoli Bartolomeu și Barnaba. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

12. X Cuvioșii Părinții noștri Onufrie cel Mare și Petru Atonitul.

13. Sfânta Muceniță Achilina; Sfântul Trifilie, episcopul Levcosiei din Cipru.

14. Sfântul Prooroc Elisei; cel între sfinți Părintele nostru Metodie, patriarhul Constantinopolului.

15. Sfântul Prooroc Amos; Fericiții Austin și Ieronim.

16. Sfântul Tihon făcătorul de minuni, episcopul Amatundei din Cipru; Sfântul Mucenic Marcu episcopul.

17. Sfinții Mucenici Manuel, Savel și Ismael, Inochentie, Isavru și cei împreună cu dânșii.

18. Sfinții Mucenici Leontie, Ipatie și Teodul; Cuviosul Erasm.

19. X) Sfântul Apostol Iuda, fratele (ruda) Domnului; Cuviosul Paisie cel Mare; Sfântul Mucenic Zosima. - Dezlegare la vin și untdelemn.

20. Sfântul sfințitul Mucenic Metodic, episcopul Patarelor; Cuviosul Calist patriarhul.

21. Sfinții sfințiți Mucenici Iulian, din Tars, și Afrodisie.

22. Sfinții sfințiți Mucenici Eusebie, episcopul Samosatelor, Zenon și Zina.

23. Sfânta Muceniță Agripina; Sfântul Mucenic Aristocle.

24. (+) **Nașterea Cinstului, Măritului Prooroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; Aducerea moaștelor Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava; Sfântul Niceta de Remesiana.** - Praznic și dezlegare la pește.

25. Sfânta Cuvioasa Muceniță Fevronia; Sfinții Mucenici Procopie și Orentie cu frații săi.

26. Cuviosul Părintele nostru David din Tesalonic; Sfântul Ioan, episcopul Goției.

27. Cuviosul Părintele nostru Samson, primitorul de străini; Sfântul Mucenic Anect.

28. X Aducerea moaștelor Sfinților doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan (vezi ianuarie 31); Sfântul Mucenic Papia. - Praznic și dezlegare la pește.

29. (+) **Sfinții, măriți și întru tot lăudați și mai-marii Apostolilor Petru și Pavel.**

30. † Soborul Sfinților măriților și întru tot lăudaților 12 Apostoli; † Sfântul Ierarh Ghelasie de la Râmeți. - Praznic și dezlegare la pește.

LUNA IULIE

Are 31 de zile. Ziua are 14 ceasuri și noaptea 10.

1. Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți; Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, cei din Roma; Sfântul Mavrichie. - Dezlegare la vin și untdelemn.

2. X) Punerea în raclă a cinstitului veșmânt al Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne; Sfântul Iuvenalie patriarhul; † Sfântul Voievod Ștefan cel Mare. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

3. Sfântul Mucenic Iachint; cel între sfinți Părintele nostru Anatolie, patriarhul Constantinopolului.

4. Cel între sfinți Părintele nostru Andrei, arhiepiscopul Cretei, și Precuvioasa Marta, mama Sfântului Simeon, făcătorul de minuni; Cuvioasa Chiprila.

5. † Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Atanasie al Atonului, cu ucenicii săi; Cuviosul Lampadie. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

6. Sfântul Părintele nostru Sisoe cel Mare; Sfânta Muceniță Lucia.

7. Cuvioșii Părinții noștri Toma cel din Maleon, Acachie cel de la scară; Sfânta mare Muceniță Chiriachi.

8. X Sfântul mare Mucenic Procopie; Sfânta Muceniță Teodosia.

9. Sfinții Mucenici Pangratie și Chiril, episcopul, Andrei și Prov.

10. Sfinții 45 de mucenici cei din Nicopolea Arminiei.

† Tot în această zi și pomenirea Precuviosului Părintelui nostru Antonie din Lavra Pecerska din Kiev, a celui ce a fost începător al tuturor monahilor din Rusia.

11. X Sfânta și laudata Muceniță Eufiraia, care a fost hotarul părinților; Sfânta Olga împărăteasa; Sfântul Marcian.

12. Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie; Cuviosul Părintele nostru Mihael cel din Malein; Sfânta Veronica.

13. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Precuviosul Părintele

nostru Ștefan Savaitul.

14. Sfântul Apostol Achila; Sfinții Mucenici Iust și Iracție.

15. X Sfinții Mucenici Chiriac și Iulita; Cuviosul Iosif, arhiepiscopul Tesalonicului.

16. Sfinții sfințiți Mucenici Atinoghen, cu cei zece ucenici ai lui, Avudin și Faust. În această zi facem și pomenirea sfinților părinți de la Sinoadele: întâi, al doilea, al treilea, al patrulea, al cincilea și al șaselea Ecumenice.

17. X Sfânta mare Muceniță Marina; Sfântul Eufrație, episcopul; Sfinții Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic.

18. † Sfântul Mucenic Emilian de la Durostor; Sfinții Mucenici Iachint, cel din Amastrida, Emilian și Pavel; Sfânta Muceniță Valentina.

19. Cuvioșii Părinții noștri Dia și Teodor episcopul; Cuvioasa Maica noastră Macrina, sora Marelui Vasile.

20. † **Sfântul Măritul Prooroc Ilie Tesviteanul.** - Dezlegare la vin și la untdelemn.

21. Cuvioșii Părinții noștri Simeon, cel ce s-a făcut nebun pentru Hristos, și Ioan, cel ce a sihăstrit împreună cu dânsul; Sfântul Prooroc Iezechiel.

22. X Sfânta mironosiță și întocmai cu Apostolii Maria Magdalena; Cuvioasa Marcela. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

23. Aducerea moaștelor Sfântului sfințitului Mucenic Foca; Sfinții Mucenici Apolinarie episcopul, Trofim, Teofil și cei împreună cu dâșii.

24. X Sfânta mare Muceniță Hristina; Sfântul Mucenic Ermoghen.

25. X) Adormirea Sfintei Ana, mama Născătoarei de Dumnezeu; Sfintele femei Olimpiada și Eupraxia. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

26. Sfinții sfințiți Mucenici Ermolae și cei împreună cu dânsul Ermip și Erniocrat; Sfânta Cuvioasă Muceniță Paraschevi. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

27. † Sfântul mare Mucenic și tămăduitor Pantelimon; Cuvioasa Antuza; Cuviosul Marcel.

28. Sfinții Apostoli și Diaconi Prohor, Nicanor, Timon și Parmena și Preacuviosul Părintele nostru Pavel Xiropotamiteanul.

29. Sfinții Mucenici Calinic, Veniamin și Mamant; Sfânta Muceniță Teodota.

30. Sfinții Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Andronic și cei împreună cu dâșii; Sfânta Muceniță Iulita.

31. X Înaintepăznuirea scoaterii Cinstitei și de viață

făcătoarei Cruci; Sfântul și Dreptul Evdochim; Sfântul Iosif cel din Arimateea. În această zi se lasă sec pentru postul Adormirii Maicii Domnului.

LUNA AUGUST

Are 31 de zile. Ziua are 13 ceasuri și noaptea 11.

1. X) Scoaterea cinstitelor lemne ale Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci. Sfinții șapte frați Mucenici Macabei, ale căror nume sunt: Avim, Antonie, Gurie, Eleazar, Evsevona, Ahim și Marcel, și maica lor, Solomoni, precum și dascălul lor, Eleazar.

2. X Aducerea moaștelor Sfântului întâiului Mucenic și Arhidiacon Ștefan; binecredinciosul împărat Justinian.

3. Cuvioșii Părinții noștri Isachie, Dalmat și Faust; Sfânta Salomeia mironosița; Sfântul Mucenic Ștefan, episcopul Romei.

4. Sfinții șapte tineri din Efes; Sfânta Cuvioasa Muceniță Evdochia.

5. X Înainte-prăznuirea Schimbării la Față a Domnului nostru Iisus Hristos; Sfinții Mucenici Evsignie și Fabie, episcopul Romei; Cuvioasa Nona.

6. (†) Schimbarea la Față a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. – Praznic și dezlegare la pește.

7. † Sfânta Cuvioasa Teodora de la Sihla; Preacuviosul Mucenic Dometie Persul; Sfinții Mucenici Narcis, episcopul și Potamia.

8. Sfântul Emilian Mărturisitorul, episcopul Cizicului; Sfinții Mucenici Leonid și Stirachie; Sfântul Miron, episcopul.

9. X) Sfântul Apostol Matia; Sfântul Mucenic Antonin.

10. Sfinții Mucenici Lavrentie arhidiaconul, Xist și Ipolit.

11. Sfântul Mucenic și Arhidiacon Evplu; Sfântul Părinte Nifon, patriarhul Constantinopolului.

12. Sfinții Mucenici Fotie și Anichit; Sfântul Pamfil.

13. Mutarea moaștelor Cuviosului Părintelui nostru Maxim Mărturisitorul. – În această zi se odovăiește praznicul Schimbării la față; iar slujba Sfântului Maxim se cântă la 12 ale lunii.

14. X Înainte-prăznuirea Adormirii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sfântul Prooroc Miheia; Sfinții Mucenici Marcel, episcopul și Ursichie.

15. (†) Adormirea Preasfintei, măritei, Stăpânei noastre de

Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria. - Praznic și dezlegare la pește.

16. X) Aducerea din Edesa la Constantinopol a icoanei nefăcute de mână a Domnului nostru Iisus Hristos, adică a sfintei mahrame; Sfinții Mucenici Diomid, Alcibiad și Stamatie; Sfinții Martiri Brâncoveni Constantin Vodă și cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache.

17. Sfinții Mucenici Miron, Straton, Ciprian și Tirs.

18. Sfinții Mucenici Fior și Lavru; Sfântul Polien.

19. Sfântul Mucenic Andrei Stratilat și cei împreună cu dânsul, două mii cinci sute nouăzeci și trei; Sfinții Timotei și Agapie; Sfânta Tecla.

20. Sfântul Prooroc Samuel; Sfântul Mucenic Eliodor.

21. Sfântul Apostol Tadeu; Sfânta Muceniță Vasa, cu fiii ei; Sfânta Teoclita; Sfinții Mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul și Venust.

22. Sfinții Mucenici Agatonic și cei împreună cu dânsul: Antuza, Zotic, Irineu și Or.

23. Sfinții Mucenici Lup și Irineu episcopul; Cuviosul Calinic patriarhul. În această zi se odovăiește praznicul Adormirii, iar slujba Sfântului Mucenic Lup se cântă la 22 ale lunii.

24. Sfinții sfințiți Mucenici Eutihie, ucenicul Sfântului Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu, și Tațian.

25. X Întoarcerea moaștelor Sfântului Apostol Bartolomeu; Sfântul Apostol Tit.

26. Sfinții Mucenici Adrian și Natalia, soția sa, și Atic.

27. Cuviosul Părintele nostru Pimen; Sfânta Muceniță Eutalia; Sfinții Mucenici Fanurie și Osie episcopul.

28. Cuviosul Părintele nostru Moise etiopianul; Sfântul Mucenic Diomid; Sfânta Ana proorocița.

29. (+) Tăierea cinstului cap al Sfântului, Măritului Prooroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan. - Praznic și post în orice zi s-ar întâmpla.

30. Cei între sfinți Părinții noștri patriarhii Constantinopolului: Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou; Cuviosul Fantin.

31. X) Așezarea în raclă a cinstului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

Tabla de Materii

BOTEZUL

Rânduiala sfințirii apei, și rugăciunile ce se citesc în ziua	
I-a la femeia lăuză	7
Rugăciunea moașei, care ridică pruncul	9
Rugăciunea la însemnarea pruncului	11
Rugăciunea când femeia pierde pruncul	12
Canoanele pentru Sfântul Botez	13
Rugăciunea la facerea Catehumenului	16
Rânduiala Sfântului Botez	22
Rugăciunile spălării	30
Rugăciunea la tunderea părului	32
Rânduiala Sfântului Botez pe scurt	33
Rugăciunea ce se citește după patruzeci de zile a femeii ce a născut	35

MĂRTURISIREA

Învățătură pentru Mărturisire	39
Învățătură către Preotul ce voiește a fi duhovnic	42
Rânduiala Mărturisirii	43

NUNTA

Rânduiala ce se face la Logodnă	54
Rânduiala Cununii	58
Capete pentru a doua Nuntă	68
Rânduiala pentru a doua Nuntă	68
Rugăciune ce se citește a opta zi după cununie	75

MASLUL

Rânduiala Sfântului Eleu (untdelemn)	77
--	----

ÎMPĂRTĂȘIREA

Rânduiala ce se face când se va întâmpla foarte grabnic a se da celui bolnav Împărtășirea	108
Rânduiala la ieșirea grea a sufletului	111
Rugăciunea pentru sufletul cel osândit	116
Rugăciune pentru cel ce greu se luptă cu moartea	116

SFEȘTANIA

Rânduiala sfințirii Apei celei mici	118
Rânduiala pentru Agheasma cea mică cum se face după Paști	130
Rânduiala sfințirii Apei celei Mari	131

ÎNMORMÂNTAREA

BOTEZUL 619

Rânduiala înmormântării lumenilor	143
Rânduiala înmormântării pruncilor	170
Rânduiala înmormântării monahilor	180
Învățătură cum să se înmormânteze Arhieriei	194
Rânduiala înmormântării Preoților și Diaconilor lumeni	194
Învățătură cum se face înmormântarea la Sfintele Paști, și în toată Săptămâna Luminată	225
Evangeliiile Învierii ce se citesc la Stâlpi	233
Alte Evanghelii care pot fi citite ca adaos de podoabă la stâlpi, precum și în drum spre locul de înmormântare	240
Învățătură cum se cade a cânta parastasul	247
Rânduiala Litiei mici pentru morți, ce se face în toate zilele peste an	251

DEZLEGĂRI

Rugăciunea ce se citește de arhieru sau duhovnic pentru iertarea tuturor păcatelor, a tot jurământul și blestemul	255
Rugăciunea pentru cei ce sunt sub epitimii sau pedepse canonice, și pentru cei ce sau legat pre sine cu jurământ	256
Rugăciune la dezlegarea de epitimii, sau pedepse canonice	257
Rugăciune la împăcarea celor ce au fost învrăjbiți	257

MOLITFE

Rugăciunile de blestem ale Marelui Vasilie pentru cei ce pățimesc de diavol și pentru toată neputința	259
Rugăciunile de blestem ale Sf. Ioan Gurăde Aur pentru cei ce pățimesc de diavol și pentru toată neputința	263

NEPUTINȚE ȘI BOLI

Rugăciune la toată litia, sau procesiunea pentru a chema mila lui Dumnezeu	267
Rânduiala când se face cruce cu Sfânta copie la patima vreunei boli	269
Rugăciune pentru durere de cap (deochi)	270
Rugăciune pentru junghiul din unele membre ale corpului (care în popor se cheamă năjit)	271
Rugăciune la toată neputința	272
Rugăciune la bolnavul ce nu poate dormi	272

FELURITE TREBUINȚE

Rânduiala de rugăciune la timp de secetă și neploaie	274
Rânduiala ce se cântă la timp nesenin, adică la ploaie prea multă și peste măsură	291
Rugăciune la îngrozirea de tunete și de fulgere	302

Rugăciune la izbăvirea de cutremur	303
Rânduiala de rugăciune către Preasfânta și de viață începătoarea Treime (se cântă la timp de boli molipsitoare și omorâtoare)	304
Rugăciuni la moartea cea neașteptată și furioasă a ciumei	315
Rânduiala Preotului ce se ispitește în vis	323
Rugăciune pentru cei ce vor să călătorească în cale	328
Rugăciune pentru Regele și oastea lui, în orice timp, dar mai ales în războaie și neliniște	329
Rânduiala ce se face când se va întâmpla să cadă ceva spurcat în fântâna cu apă	330
Rugăciune la săparea fântânii	331
Rugăciune după terminarea fântânei	331
Rânduiala ce se face când se va întâmpla să cadă de curând ceva spurcat sau necurat în vasul cu vin, cu untdelemn, cu miere, sau altceva	332
Rugăciune la vasul spurcat	333
Rugăciune când se sporcă grâul, făina sau altceva dintre nutrimente	333
Rugăciune la temelia casei	334
Rânduiala binecuvântării casei celei noi, întru care voiește a locui cineva întâia oară	335
Rugăciune când voiește cineva să intre în casă nouă	339
Rugăciune la întâile proaduceri de fructe	339
Rugăciune la binecuvântarea vinului nou	340
Rugăciune la binecuvântarea brânzei și a ouălor, în Sfânta și Marea Duminică a Paștilor	340
Rugăciune la binecuvântarea cârnurilor	341
Rugăciune la binecuvântarea salciei în Duminica Florilor	342
Rugăciune la binecuvântarea în Sfânta Duminică a Paștilor a pâinii care se numește de popor Paști	342
Rugăciune la binecuvântarea mrejelor	343
Rânduiala binecuvântării corabiei celei noi sau a luntrei	344
Rânduiala binecuvântării la începerea semănăturii	346
Rugăciune peste semănături	348
Rugăciune la resădirea viei	349
Rugăciune la culegerea viei	349
Rugăciune la gustarea strugurilor în 6 zile ale lui august	350
Rugăciune ce se citește la hainele ce se împart de pomană, după pristăvirea fiecărui om	350
Rugăciune când merge copilul să învețe carte	351
Tedeum la începerea cursului scolastic	352
Rugăciune pentru copii ce nu pot lesne învăța	356

Rugăciune ce se face la țarine, vii sau grădini când se strică semănăturile de insecte sau alte vietăți, lăcuste, gândaci și altele	358
Rugăciune de exorcizare a Sfântului Marelui Mucenic Trifon, care se citește la grădini, vii, și țarine	359
Rugăciune la casa ce se bântuiește de duhuri rele	361
Rânduiala de rugăciune pentru cei ce se tulbură și se supără de duhuri necurate	362
Rânduiala ce se face la locul sau casa care este supărată de fărmece, sau de oarecare descântece	370
Rânduiala ce se face când se îmbolnăvesc orice fel de vite, boi, oi, și altele	373
Rânduiala sfințirii steagului ostășesc	374
Rânduiala binecuvântării armelor ostășești	381
Rânduiala la facerea de frați duhovnicești	384
Rugăciune la binecuvântarea colivei întru pomenirea tuturor sfinților	384
Cinstitul Paraclis al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu	385

TUNDEREA ÎN MONAHISM

Rânduiala la facerea Rasoforului	397
Învățătură pentru cela ce vrea, să primească schima sau chipul monahicesc	400
Rânduiala Schimei sau a chipului celui mic, adică a mantiei	401
Rânduiala Schimei celei mari, sau a marelui și Îngerescului chip	412

OBIECTE DE CULT

Rânduiala ce se face la temelia Bisericii pe scurt	435
Rânduiala ce se face la întemelierea Bisericii, și la înfigerea Crucii	436
Rugăciune la deschiderea Bisericii pângărită de păgâni sau de alți eretici	450
Rugăciune ce se face la deschiderea bisericii în care din întâmplare a murit vreun om, sau vre-o vită, ori a fătat aceasta în Biserică	451
Rugăciune ce se citește la o biserică ce i s-a făcut vre-o reparație internă	452
Rânduiala binecuvântării noului chivot în care se vor păstra Dumnezeieștile Taine ale Domnului nostru Iisus Hristos	452
Rânduiala binecuvântării îmbrăcămintelor și acoperămintelor dumnezeiescului prestol, și al jertfelnicului	455

Rânduiala la binecuvântarea și sfințirea vaselor celor spre servirea Sfințită, precum: Discul, Paharul, Steluța, Lingurița, fiecare în parte	456
Rugăciune pentru sfințirea Steluței	458
Rugăciune pentru binecuvântarea Linguriței	459
Rugăciune la binecuvântarea Acoperămintelor	460
Rânduiala la binecuvântarea și Sfințirea Veșmintelor celor noi: a stiharului, a epitrahilului, a felonului, a cingătorii, și a mânecuelor	460
Rânduiala binecuvântării vaselor noi ale Bisericii, adică: Cădelnița, Cățuia, Blidul de Anaforă, Copia, vasele pentru aducerea vinului și a apei	462
Rânduiala la binecuvântarea și sfințirea Icoanei lui Hristos, una sau mai multe, și la ale sărbătorilor domnești	463
Rânduiala ce se face la sfințirea Antimiselor	466
Rânduiala la punerea Crucii deasupra acoperământului Bisericii nou zidite	468
Rânduiala binecuvântării și sfințirii Catapetesmei sau Tâmplei	470
Rânduiala binecuvântării Campanei, adică Clopotului	475
Rânduiala sfințirii Crucii și a troiței celei noi	481

POSTURI ȘI PRAZNICE

Rânduiala în Duminica Pogorării Duhului Sfânt	486
Rugăciune ce se citește la Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos pentru fii duhovnicești	499
Rugăciune în luminata zi a Învierii lui Hristos, pentru fiii cei duhovnicești	500
Rugăciune ce se citește în fiecare post	501
Cuvânt de sfătuire în Sfânta și marea Joi, a celui între Sfinți părintelui nostru Ioan Hrisostom, Arhiepiscopul Constantinopolei	502
Cuvânt catehic tot al Sfântului, Ioan Hrisostom în Sfânta și marea Duminică a Paștilor	503
Tedeum de Anul Nou	504
Tedeum de mulțumire ce se cântă la sărbători naționale și ocazii când cineva voiește a mulțumii lui Dumnezeu pentru vre-o binefacere	512

ÎNTOARCERE LA ORTODOXIE

Rânduiala lui Metodie Patriarhul Constantinopolului pentru deosebite persoane și vârste, ce se reîntorc la Ortodoxie, de la care mai înainte se lepădase	523
Rugăciuni curățitoare pentru cei ce se reîntorc la	

BOTEZUL	623
adevărată credință, de care se lepădaseră	523
Rânduiala cum se cuvine a primi pre iudeii ce vin a fi botezați	528
Rânduiala lepădării saracinilor, de la credința cea necurată a turcilor, cu întrebări și răspunsuri	539
Rânduiala cum se cuvine a primi pre eretici, adică pre luterani și pre calvini	541
Rugăciune pentru eretici, când vin ei la unire cu Sfânta Biserică Ortodoxă	546
Rânduiala cum se cuvine să ungem cu Sfântul Mir, pre ereticii, ce vin la Credința Ortodoxă	547
Rânduiala cum se cuvine a primi pre schismatici sau papiști care vin la Credința Ortodoxă	550
Arătare pentru primirea schismaticilor la Credința Ortodoxă	555
Forumul mărturisirii credinței de către cei convertiți de la schismă sau eres	555

CANOANE

Nomocanonul, adică adunarea legilor și pravilelor, care cuprinde pravilele în scurt a Sfinților Apostoli, a Marelui Vasilie și a Sfințelor Soboare	559
Sinaxar	589
Cuprins	618

